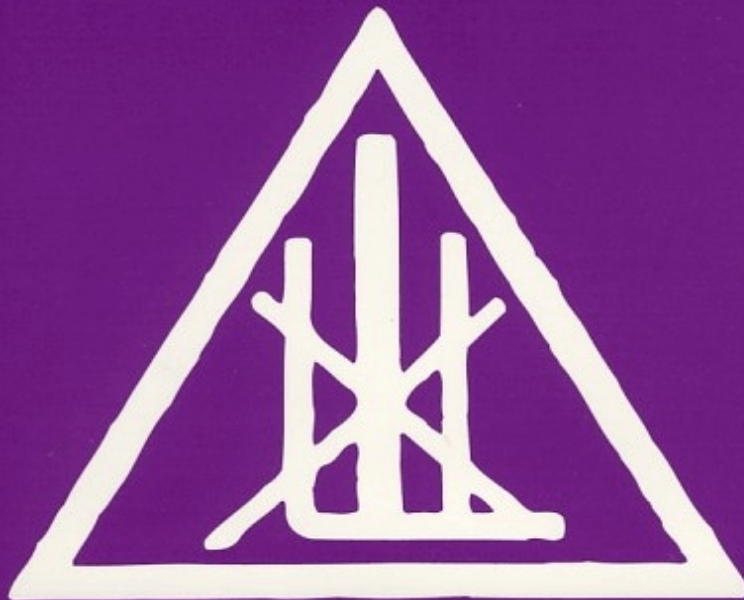

ALICE A. BAILEY

**HIERARKIETS
FREMTRÆDEN**

Ashramernes eksternalisering

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Hierarkiets fremtræden

Ashramernes eksternalisering

2. udgave

ESOTERISK CENTER FORLAG

Hierarkiets fremtræden. Ashramernes eksternalisering. 2. udgave.
Originaltitel: The Externalisation of the Hierarchy
© Copyright 1957 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1997
Trykt hos Narayana Press, Gylling
ISBN 87-88365-30-1
Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk
info@shop-ecf.dk

De store invokationer

Lad lysets kræfter bringe indre oplysning til menneskeheden.
Lad Fredens Ånd brede sig over jorden.
Må mennesker af god vilje mødes i samarbejdets ånd.
Må tilgivelse være grundtonen for alle mennesker i denne tid.
Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser.
Lad det være så, og hjælp os til at yde vor del. 1935

Lad Befrielsens Herrer træde frem.
Lad dem bringe hjælp til menneskenes sønner.
Lad Rytteren komme frem fra det hemmelige sted,
og frelse ved sit komme.
Kom frem, o Mægtige.

Lad menneskenes sjæle vågne til lys,
og må de stå med samlet hensigt.
Lad Herrens befaling gå ud:
Forbi er sorgens tid!
Kom frem, o Mægtige.
Timen for den frelsende krafts tjeneste er inde.
Lad den spredes vidt, o Mægtige.

Lad lys og kærlighed og magt og død
fuldbyrde den Kommendes hensigt.
Viljen til frelse er her.
Kærlighed til værkets fremme er vidt udbredt.
Aktiv hjælp fra sandhedens kendere er til stede.
Kom frem, o Mægtige, og gør disse tre til én.
Byg en mægtig værnende mur.
Det ondes styre skal ende *nu*. 1940

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden. 1945

Denne bog er skrevet under truslen om verdenskrig og omhandler årene før, under og efter krigen.

Mange forudsætninger har ændret sig i dag, men de evig gyldige åndelige love, regler og hierarkiske anvisninger er mere aktuelle end nogensinde.

Udgiverens bemærkning

Indhold

FØRSTE DEL

Indledende bemærkninger	<u>11</u>
Overgangsperioden.	<u>13</u>
Det nuværende pres.	<u>30</u>
En udfordrende mulighed.	<u>34</u>
Sædgrupper i den nye tidsalder.	<u>36</u>
Sædgruppernes arbejde.	<u>55</u>
Den umiddelbare opgave.	<u>69</u>

ANDEN DEL

Det almindelige verdensbillede	<u>75</u>
Årsagerne til vanskelighederne i verden.	<u>77</u>
Den skjulte årsag til det ydre kaos.	<u>79</u>
Den åndelige retning af menneskets skæbne.	<u>87</u>
Konflikt mellem kræfter af gammel oprindelse.	<u>90</u>
Tabel.	<u>95</u>
Tabel.	<u>99</u>
Verdenskrisen.	<u>111</u>
Den store invokation – Første strofe.	<u>147</u>
Kaldet til en forenet tjeneste.	<u>173</u>
Den kommende verdensorden.	<u>177</u>
Verdenskrisen fra Hierarkiets synspunkt.	<u>213</u>
Verdenskrisen i dag.	<u>230</u>
Den store invokation – Anden strofe.	<u>251</u>

TREDJE DEL

Kræfter bag menneskehedens evolutionsproces . . .	<u>283</u>
Læren om avatarer.	<u>285</u>
Genopbygningsarbejdet.	<u>313</u>

Atlantehavs-erklæringens otte punkter.	318
De Fire Friheder.	319
Praktiske skridt i genopbygningsarbejdet.	320
Forberedelse til fremtidig aktivitet og arbejde.	332
En forestående afgørende beslutning.	337
Den eneste vej til sejr.	339
Betydningen af Wesakfesten.	347
Årsagen til verdenskatastrofen.	354
Tiden mellem krig og fred.	364
En nær forestående åndelig begivenhed.	387
Et specielt Wesak-budskab.	388
Den nye verdensreligion.	401
Faktorer i verdenssituationen.	421
Opgaven at virkeliggøre viljen-til-det-gode.	428
En cyklus af konferencer.	442
Et påskebudskab.	463
Den store invokation – Tredje strofe.	482
Frigørelsen af atomenergi.	486

FJERDE DEL

Stadier i Hierarkiets fremtræden.	497
--	------------

Den subjektive basis for den nye verdensreligion.	499
Eksternaliseringen af ashramerne.	515
Hierarkisk forberedelse til Wesakfesten.	536
Kristi genkomst.	585
Forberedelse til Kristi tilsynekomst.	606
Arbejdet i de kommende årtier.	623
Ashramer involveret i tilsynekomsten.	634
Organisering af ashramer på jorden.	643
Virkningerne af eksternaliseringen.	663
Ashramisk tilpasning til ydre fysisk liv.	671

<u>Register.</u>	693
---------------------------------	----------------------------

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Jeg er ikke en gammel mand efter lærernes opfattelse, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvvisk tjeneste for menneskeheden - ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det

mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Første del

Indledende bemærkninger

Første del

Indledende bemærkninger

OVERGANGSPERIODEN

Marts 1934

Et af verdenssituationens resultater på nuværende tidspunkt er accelereringen af alle atomare livsenheder på og i kloden. Dette bevirker nødvendigvis en forøget vibrationsaktivitet i den menneskelige mekanisme, med en heraf følgende virkning på den psykiske natur, og det skaber en helt usædvanlig overfølsomhed og psykisk bevidsthed. Det er værd at huske på, at menneskehedens nuværende tilstand ikke blot er resultatet af kun én faktor, men af flere – alle aktive på samme tid, fordi denne periode markerer afslutningen på en tidsalder og indvarslingen af den nye.

De faktorer jeg refererer til, er hovedsagelig tre:

1. Dette er en overgangsperiode mellem den aftagende Fiske-tidsalder med dens vægt på autoritet og tro, og den kommende Vandbærertidsalder, hvor vægten lægges på individuel forståelse og direkte viden. Aktiviteten af disse kræfter, karakteristisk for de to tegn, skaber en tilsvarende aktivitet i menneskelegemets atomer. Vi er på tærskelen til ny viden, og legemets atomer bliver afstemt og gjort modtagelige. De atomer som hovedsagelig er af Fiskenes kvalitet begynder at nedsætte deres aktivitet og blive »okkult inddraget«, som det hedder, eller trukket tilbage, mens de som kan reagere på den nye tids impulser bliver stimuleret og deres vibrations aktivitet forøget.

2. Verdenskrigen markerede et klimaks i menneskehedens historie, og dens subjektive virkning var langt stærkere end man

hidtil har forstået. Gennem styrken af vedvarende støj, som et stort eksperiment udført på slagmarkerne over hele verden gennem en periode på fire år (1914-18) og gennem den intense emotionelle anspændthed hos hele jordens befolkning, blev det æteriske væv (kaldt »templets slør«) som adskiller det fysiske og astrale plan flænget og revet i stykker, og den utrolige proces at forene de to verdener, det fysiske plans liv og den astrale erfaring, var begyndt og fortsætter nu ganske langsomt. Det er derfor klart, at dette må medføre store forandringer i den menneskelige bevidsthed. Det vil åbne op for den nye tidsalder af forståelse, broderskab og oplysning, men det vil også medføre reaktionære tendenser og slippe psykiske kræfter fri, som i dag er en trussel mod ubefæstede og uvidende sjæle og berettiger til udsendelsen af en advarsel om at udvise forsigtighed.

3. En tredje faktor er følgende. Det har gennem lang tid været kendt af mystikere indenfor alle verdens religioner, og af esoterisk studerende overalt, at visse medlemmer af vort planetariske Hierarki er ved at nærme sig jorden i denne tid. Heraf håber jeg at I kan slutte at Kristi tanke eller opmærksomhed i denne tid er rettet mod eller fokuseret på de menneskelige problemer. Det samme gælder for visse af hans store disciple, visdommens mestre, idet nogle forbereder sig på at bryde deres lange tavshed og måske på et senere tidspunkt vise sig blandt mennesker. Dette har naturligvis en stærk virkning, først og fremmest på deres disciple og på dem der er i samklang og synkroniseret med mestrenes sind, og dernæst må man huske, at energien som strømmer gennem disse brændpunkter for den guddommelige vilje vil have en dobbelt virkning og være destruktiv såvel som konstruktiv, alt efter kvaliteten af de personer som reagerer på den. Forskellige typer mennesker reagerer forskelligt på en indstrømning af energi, og der foregår en vældig psykisk stimulering i denne tid, med resultater som både er guddommeligt velgørende og tragisk destruktive.

Det kan tilføjes at visse astrologiske forbindelser mellem konstellationerne udløser nye krafttyper, som strømmer gennem vort solsystem til vor planet og dermed muliggør udviklingsforløb, som hidtil har været umulige, og frembringer tilkendegivelser af skjulte evner og manifestationen af ny viden. Alt dette må man omhyggeligt holde sig for øje, når man arbejder med menneskelige problemer, hvis den nuværende krise skal opfattes rigtigt og dens vidunderlige muligheder anvendes på rette måde. Jeg har anset det for rigtigt at skrive et par ord om tilstanden i verden i dag, specielt med henblik på esoteriske, okkulte og mystiske grupper og den spiritistiske bevægelse.

Alle sande åndeligt orienterede tænkere og arbejdere er alvorligt bekymrede over den voksende kriminalitet overalt i denne tid, over udfoldelsen af lavere psykiske kræfter, over den tilsyneladende svækkelse af den fysiske krop, som udbredelsen af sygdomme tyder på, og over den usædvanlige forøgelse af sindsy sygdomme, neurotiske tilstande og mental ubalance. Alt dette er resultatet af sønderrivelsen af det planetariske væv, og samtidig er det et led i den evolutionære plan og tilvejebringer den lejlighed, som menneskeheden kan bruge til at tage sit næste skridt fremad. Adepternes Hierarki har haft delte meninger (hvis et sådant upassende udtryk kan anvendes om en gruppe sjæle og brødre som ikke kender til følelsen af adskilthed, men kun kan afvige i opfattelse af »metode«) i deres syn på den nuværende verdenssituation. Nogle havde den opfattelse at situationen var opstået for tidligt og derfor uheldig og kun ville skabe en vanskelig situation, mens andre holdt på at menneskeheden i sin kerne er sund og betragtede den foreliggende krise som uundgåelig og frembragt af selve menneskets udvikling; de så på situationen ud fra et opdragende element der kun udgør et midlertidigt problem, som – når det blev løst – ville føre menneskeheden frem ad vejen mod en endnu mere glørværdig fremtid. Men samtidig er der ingen benægtelse af den kendsgerning, at store og ofte ødelæggende kræfter er sluppet løs på jorden, og at virkningen er en grund til alvorlig bekymring for alle mestrene, deres disciple og medarbejdere.

Vanskeligheden kan stort set føres tilbage til overstimulering og det overdrevne pres på legemernes mekanismer, som sjælene (i fysisk inkarnation) må anvende når de søger at manifestere sig på det fysiske plan og reagere på deres omgivelser. Strømmen af energi fra astralplanet og (i mindre grad) fra det lavere mentalplan bringes i kontakt med legemer som først ikke reagerer og siden overreagerer; den strømmer ind i hjerneceller som, af mangel på brug, er uvant med den voldsomme rytme der bliver dem påtvunget; og menneskehedens udrustning med hensyn til viden er så mangelfuld at majoriteten ikke har forståelse nok til at gå varsomt til værks og gøre langsomme fremskridt. Derfor kommer de snart i fare og i vanskeligheder; deres natur er ofte så uren eller selvisk at de nye kræfter som er begyndt at gøre sig gældende, og således åbner op for nye områder af bevidsthed og kontakt, bruges til rent selviske formål og misbruges til verdslige mål. De glimt der forundes et menneske af det som ligger bag sløret misforstås, og de opnåede informationer misbruges og forvrænges af forkerte motiver. Men hvad enten en person uforsætligt bliver offer for disse kræfter eller med vilje bringer sig i forbindelse med dem, må han betale prisen for sin uvidenhed eller dumdristighed i sin fysiske krop, selv om hans sjæl måske »drager videre«.

Det nytter ikke at lukke øjnene for problemet eller at prøve at lægge skylden for de tragiske uheld, de okkulte vrag, de halvt afsindige medier, de hallucinerede mystikere og de mentalt svagt funderede fuskere i esoteriske sager på deres egen dumhed, eller på nogle lærere, grupper eller organisationer. Meget af skylden kan ganske vist placeres både her og der, men det er en del af visdommen at se kendsgerningerne i øjnene og at forstå årsagen til det som sker alle vegne og som kan forklares på følgende måde.

Grunden til væksten af den lavere psykisme og menneskehedens tiltagende sensitivitet i vor tid er den pludselige indstrømning af en ny form for astral energi gennem det iturevne slør som indtil for nylig beskyttede de mange. Føjes hertil utilstrækkeligheden i flertallet af menneskelegemerne til at møde den ny-

ligt påførte spænding, da har I en idé om problemets omfang.

Lad os ikke glemme at der også er en anden side af sagen. Indstrømningen af denne energi har givet hundreder af mennesker en ny og dybere åndelig forståelse; den har åbnet en dør hvorigennem mange vil passere inden længe og tage deres anden indvielse, og den har ført en flodbølge af lys ind i verden – et lys som vil blive forstærket i de næste tredive år og bringe vished om udødelighed og en ny åbenbaring af menneskets guddommelige kræfter. Således vil den nye tidsalder bryde frem. Adgang til hidtil urørte inspirationsniveauer er blevet lettet. Stimuleringen af de højere evner (og det i en stor udstrækning) er nu mulig, og koordineringen af personligheden med sjælen og den rette brug af energi kan nu gå fremad med fornyet forståelse og foretagsomhed. Som altid er kapløbet for de stærke, og som altid er de mange kaldede og de få udvalgt. Det er den okkulte lov.

Vi er nu i en periode af vældig åndelig kraft med mulighed for alle på prøvestadiets vej såvel som på discipelskabets vej. Det er tidspunktet hvor en høj og klar kalden går ud til mennesker om at være ved godt mod og have god vilje, for befrielsen er nær. Men det er også farens stund, som truer den uforsigtige og uforberedte, den ambitiøse, den uvidende, og dem der selvisk søger Vejen og som afviser at betræde tjenestens vej med rene motiver. For at ikke denne udbredte omvæltning med påfølgende ulykke for så mange skal forekomme jer uretfærdig, så lad mig minde jer om at dette ene liv kun er et sekund i sjælens større og videre eksistens, og at de der fejler og sprænges af de magtfulde kræfters virkning, som nu overskyller vor jord, ikke desto mindre vil få deres vibration »optrappet« til det bedre sammen med alle dem der nåede deres mål, selv om deres fysiske redskab er ødelagt i processen. Ødelæggelsen af legemet er ikke den værste ulykke der kan overgå et menneske.

Det er ikke min hensigt at behandle hele det mulige område i forbindelse med situationen indenfor psykisme, forårsaget af indstrømningen af astral energi i denne tid. Jeg vil prøve at begrænse mig til virkningen af denne indstrømning på aspiranter og sensitive. Disse to ord – aspiranter og sensitive – anvender

jeg i dette afsnit til at skelne mellem den vågne, der søger efter kontrol og herredømme, og den lavere psykiske type, som bliver kontrolleret og behersket. Det er nødvendigt her at minde jer om at såkaldt psykisme kan inddeles i følgende to grupper:

Højere psykisme

Guddommelig
Kontrolleret
Positiv
Intelligent anvendt
Formidling

Lavere psykisme

Animal
Ukontrolleret
Negativ
Automatisk
Mediumisme

Disse forskelle er meget lidt forstået, ej heller den kendsgerning at begge grupperes egenskaber viser guddommelighed. Alle er udtryk for Gud.

Der er visse psykiske evner som mennesker deler med dyrene, disse evner er indbygget i det dyriske legeme og er instinktive, men de er for størstepartens vedkommende sunket ned under bevidsthedstærskelen og er ikke erkendte og derfor nytteløse. Det er fx astral clairvoyance og clairaudience, og det at se farver og lignende fænomener. Clairvoyance og clairaudience er også mulig på mentalplanet, og så kalder vi det telepati, og at se symboler, for alle syn af geometriske former er mental clairvoyance. Alle disse evner er imidlertid forbundet med den menneskelige mekanisme eller responsredskabet og tjener til at bringe mennesket i berøring med aspekter af den objektive verden som den responsmekanisme, der kaldes personligheden, er skabt for. De er produktet af den guddommelige sjæls aktivitet i mennesket, som tager form af hvad vi kalder »dyresjælen«, som i virkeligheden svarer til aspektet af Helligånden i menneskets mikrokosmiske treenighed. Alle disse evner har deres højere åndelige modsvarigheder, som manifesterer sig når sjælen bliver bevidst aktiv og kontrollerer sin mekanisme gennem sindet og hjernen. Når astral clairvoyance og clairaudience *ikke* er under bevidsthedstærskelen, men aktivt i funktion og brug, betyder det at solar plexus centret er åbent og aktivt. Når de korresponderende mentale ev-

ner er tilstede i bevidstheden, betyder det at strubecentret og centret mellem øjenbrynene er ved at »vågne« og blive aktivt. Men de højere psykiske evner, såsom åndelig perception med dens ufejlbarlige viden, intuitionen med den usvigelige sikre dømmekraft, og psykometri af den højere art med dens evne til at afsløre fortid og fremtid, er den guddommelige sjæls privilegium. Disse højere kræfter vil blive virksomme når hoved- og hjertecentret, tillige med strubecentret, er aktiveret som resultat af meditation og tjeneste. Lad imidlertid den studerende huske to ting:

At det større altid kan indbefatte det mindre, men det rent animale psykiske ikke det højere.

At mellem den laveste type af negativ mediumisme og den højeste type af inspireret lærer og seer findes en mangfoldighed af grader, og at centrene ikke er ens udviklet i menneskeheden.

Kompleksiteten i emnet er stor, men den generelle situation er det muligt at fatte, betydningen af lejligheden der tilbydes kan forstås, og den rette brug af viden kan tages i anvendelse for at udlede det gode af den nuværende kritiske periode. Således kan menneskets psykiske og åndelige vækst blive næret og fremmet.

To spørgsmål mener jeg, burde lægge beslag på opmærksomheden hos alle medarbejdere på det esoteriske område og dem der er engageret i undervisningen af de studerende og aspiranterne.

1. Hvordan skal vi skole vore sensitive og psykiske mennesker således at farer kan blive afværget og de kan komme sikkert frem til deres nye strålende arvegods?
2. Hvordan kan esoteriske skoler eller »discipliner«, som de undertiden kaldes, gøre rigtig brug af denne gunstige lejlighed?

Lad os først tale om skoling og beskyttelsen af vore psykiske og sensitive.

I. Skolingen af de psykisk sensitive

Det første man må huske er, at negativ, uintelligent mediumisme og psykisme reducerer sin indehaver til en automat; det er farligt og utilrådeligt, fordi det berøver mennesket dets frie vilje og dets positivitet og modvirker dets evne til at handle som et frit og intelligent menneskeligt væsen. I dette tilfælde er mennesket ikke en kanal for sin egen sjæl, men er ikke meget andet end et instinktivt dyr, hvis han da ikke i bogstavelig forstand er en tom skal som et væsen kan besætte og bruge. Det jeg siger her gælder den laveste form for animal mediumitet, som der findes alt for meget af i vore dage, og som er årsagen til bekymring hos de mest oplyste i alle de bevægelser som støtter mediumisme. En mediumistisk opgave som udføres med en fuldt bevidst koncentreret holdning hvorved mediet med intelligens og fuld viden stiller sit legeme til rådighed for et andet væsen, som helt erkendes, og som tager legemet i besiddelse med mediets bevidste tilladelse for at tjene et eller andet åndeligt formål og hjælpe sine medmennesker, kan være rigtig og god. Men hvor ofte ses denne type mediumisme? Få medier kender teknikken der styrer denne passeren ind og ud af et væsen, der vil informere og oplyse, og de ved heller ikke hvordan de skal udføre dette arbejde på en sådan måde, at de aldrig et øjeblik er uvidende om hvad de selv gør, eller om formålet med deres aktivitet. De udlåner midlertidigt og i begrænset omfang deres legeme til en anden sjæl i tjeneste med et bestemt formål, idet de bevarer deres egen integritet hele tiden. Det højeste udtryk for denne type aktivitet var da disciplen Jesus stillede sit legeme til rådighed for Kristus. Det er i ordet *tjeneste* at nøglen til forståelsen og beskyttelsen findes. Når denne sande mediumisme er bedre forstået, vil mediet forlade sit legeme i fuld vågen bevidsthed gennem åbningen øverst i hovedet, og ikke som det nu er tilfældet for størstedelens vedkommende gennem solar plexus, og uden bibeholdelse af bevidstheden om hændelsen, ej heller nogen erindring om hvad der er foregået.

Vi vil da se den midlertidige indtræden af en ny beboer på basis af en synkroniseret vibration og via indgangen i hovedet, og

den følgende brug af det lånte legeme som instrument i tjeneste af en eller anden art. Men denne fremgangsmåde vil aldrig blive anvendt for at tilfredsstille tom nysgerrighed, eller en ligeså ørkesløs sorg, baseret på personlig ensomhed og selvmedlidenhed. For øjeblikket bliver mange medier af den lavere type udnyttet af den nysgerrige eller ulykkelige offentlighed, og disse specielle mennesker, hvis bevidsthed er helt centreret under mellemgulvet og hvis solar plexus i grunden er deres hjerne (som det er hjernen hos dyrene), tvinges til at virke som medier for at tilfredsstille sensationslysten eller ønsket om trøst hos deres næsten ligeså uintelligente medmennesker.

Samtidig er der medier af en meget høj orden, hvis liv anvendes i tjeneste for fremskredne sjæle på den anden side af sløret og som tilbyder sig for at deres medmennesker kan lære af dem; således er der på begge sider af det adskillende slør sjæle som bliver hjulpet og givet mulighed for at høre eller tjene. Men disse ville også have fordel af en mere intelligent skoling og en mere nøjagtig forståelse af teknikken i deres arbejde og af deres legemers opbygning. De ville i så fald blive bedre kanaler og mere pålidelige formidlere.

Frem for alt, lad dem med psykiske evner i verden i dag forstå nødvendigheden af selv at kontrollere og ikke blive kontrolleret; lad dem forstå at alt hvad de gør, kan gøres af enhver skolet discipel af den evige visdom, hvis situationen kræver det og omstændighederne retfærdiggør et sådant forbrug af energi. Psykiske mennesker bliver let bedraget. Fx er det klart at der på astralplanet findes en tankeform af mig, jeres tibetanske broder. Alle som har modtaget discipelgradens månedlige belæringer, alle som læser de bøger jeg har sendt ud i verden ved hjælp af A.A.B., og også alle dem der virker i min personlige gruppe af disciple har naturligvis helt automatisk været med i opbygningen af denne astrale tankeform. Den er ikke mig, ej heller er den forbundet med mig, og jeg anvender den heller ikke. Jeg har bevidst trukket mig tilbage fra enhver forbindelse med den og anvender den ikke som et middel til at kontakte dem jeg underviser, for jeg har valgt udelukkende at virke på de mentale plan, selv om

jeg utvivlsomt derved begrænser min kontaktflade, men til gengæld forhøjer effektiviteten af mit arbejde. Denne astrale tankeform er et vrængbillede af mig og mit arbejde – overflødigt at bemærke – og ligner en belivet og bevægelig skal.

Idet denne form indeholder megen emotionel substans og også en vis mængde mental substans, kan den appellere til mange og dens effekt er den samme som hos de skaller man fx kontakter i et seancerum, den giver sig ud for at være mig, og hvor intuitionen ikke er vågnet er illusionen fuldstændig og virkelig. Hengivne tilhængere kan derfor med stor lethed indstille sig på denne illusoriske form og blive fuldstændig bedraget af den. Dens vibration er af en relativ høj kvalitet. Dens mentale effekt er som en smuk parodi på mig og tjener til at bringe den bedragne i berøring med astrallysets »skriftrulle«, som er et spejlbillede af akashaoptegnelserne. De sidste er den evige skriftrulle hvorpå Planen for vor verden er indskrevet og hvorfra de af os som underviser samler vore data og mange af vore informationer. Astrallyset fordrejer og forvrænger alt dette. Fordi den illusoriske form er et fordrejet billede og hører til de tre formers verden og ikke har nogen højere gyldighed end den som former kan give, har det i sig frøene til separatisme og ulykke. Former for smiger udgår fra billedet, og separatistiske ideer, de tanker som giver næring til ambitioner og som fostrer magtbegær, samt de kim til ønsker og personlige længsler (som adskiller grupper), fremkommer ved kontakt med billedet. Resultatet for dem der bedrages er derfor ret trist.

Jeg vil også gerne pointere at trance-mediumisme, som det kaldes, nødvendigvis må afløses af den mediumisme som kan tilbydes af mænd og kvinder som er clairvoyante eller clairaudiente på det astrale plan, og som derfor i fuldt vågen bevidsthed og med den fysiske hjerne agtpågiven og aktiv kan yde en indsats som formidlere mellem mennesker i fysiske legemer (og derfor blinde og døve på de subtile plan) og dem der har afkastet deres legeme og derfor er afskåret fra fysisk kommunikation. Denne type medier kan kommunikere med begge grupper og deres værdi og anvendelighed er uvurderlig når de er målbevidste, uselvi-

ske, rene og helliget tjenesten. Men i den skoling de gennemgår må de undgå den nuværende passive metode, og i stedet for bare »at sidde for udvikling« i en tom og afventende stilhed, skulle de bestræbe sig på at arbejde positivt som sjæle og forblive i bevidst og intelligent besiddelse af deres legemers lavere mekanismer; de må vide hvilke centre i legemet de anvender mens de arbejder psykisk, og de må lære at se *som sjæle* på den verden af illusioner som de har påtaget sig at virke i; fra deres høje og rene stade må de se klart, høre sandt og rapportere præcist, og dermed tjene deres tid og generation, og gøre astralplanet til et fortroligt og velkendt sted for aktiv handling som vænner menneskeheden til en form for tilværelse hvor de kan finde medmennesker, der søger erfaring, der lever og der følger vejen.

Jeg kan ikke her skrive om metoden i denne skoling. Emnet er for omfattende til et kort afsnit. Jeg kan kun sige, med eftertryk, at en mere omhyggelig og klog oplæring er nødvendig, sammen med en mere intelligent anvendelse af den viden som er tilgængelig, hvis den søges. Jeg appellerer til alle som er interesseret i væksten af psykisk viden at studere, tænke, eksperimentere, undervise og lære indtil den tid kommer hvor hele niveauet for psykiske fænomener er blevet løftet ud af dets nuværende uvidende, spekulative og negative position til et niveau karakteriseret af stærk vished, beviselig teknik, og åndelig klarhed. Jeg appellerer til sådanne bevægelser som Psykisk Forskning og den vældige Spiritistiske Bevægelse i verden om at lægge vægten på det guddommelige udtryk og ikke så meget på fænomener; lad dem betragte emnet fra synsvinklen *tjeneste* og føre deres forskning ind i energiens domæne og ikke så meget imødekomme den brede offentligheds ønsker. Den lejlighed som de har fået er stor, og behovet for deres arbejde er vitalt. Den tjeneste de har udført har været reel og væsentlig, men hvis disse bevægelser skal have gavn af den kommende indstrømning af åndelig energi må de vende deres opmærksomhed til de sande værdiers område. Træning af intellektet og at præsentere verden for en gruppe intelligente psykiske begavelse må være deres hovedopgave. Astralplanet vil da for dem kun være et stadium på vejen til den verden

hvor alle de åndelige vejledere og mestre befinder sig og hvorfra alle sjæle kommer ud i inkarnation og alle sjæle fra erfaringens og forsøgets sted igen vender tilbage til.

Man kan spørge hvori denne skoling skulle bestå. Jeg vil foreslå at der undervises i menneskets natur og sjælens mål og hensigt; der kunne gives undervisning i udtryks teknik, og omhyggelig belæring i anvendelsen af centrene i det æteriske legeme, og i udviklingen af evnen til at kunne bevare den positive iagttagers holdning, der altid er den ledende beherskende faktor. Der må være en dybtgående analyse af den psykiske type og menneskets karakter, og en anvendelse af forskellige passende metoder, således at han kan gøre fremskridt med mindst forhindring. Undervisningsskoler og -klasser som søger at udvikle den studerende må være gradueret efter hans udviklingstrin, og elevens indtræden i en gruppe i det optimistiske håb om at noget vil hænde mens han er der, må ophøre.

Målet for det menneske der udviser den negative lavere psykisme må være træning af tænkeevnen og at lukke af for solar plexus indtil den tid kommer hvor han kan virke som en sand formidler; hvis dette betyder midlertidigt ophør af mediumistiske evner (og dermed af deres kommercielle udnyttelse) så meget desto bedre, når man betragter ham som en udødelig sjæl med en åndelig nyttebringende skæbne.

Belæringen som gives til det intelligente medium og den psykiske begavelse skulle føre til at de fuldt ud forstår sig selv og deres evner; belæringen bør udvikle disse evner uden risiko og med omhu, og mediet skulle blive stabiliseret i sin position som positiv kontrollerende faktor; de clairvoyante og clairaudiente evner må gradvis forbedres, og den rigtige fortolkning af det som ses og kontaktes på illusionens plan, astralplanet, må kultiveres.

På den måde vil vi efterhånden se en stor gruppe af skolede psykiske begavelser træde frem i verden, hvis evner bliver forstået og som virker på det astrale plan med lige så stor intelligens som de virker på det fysiske plan, og som forbereder sig på at give udtryk for de højere psykiske evner – åndelig perception og telepati. Disse mennesker vil til sidst udgøre en gruppe af for-

bundne sjæle, et mellemlid mellem dem der ikke kan se og høre på astralplanet idet de er fanger i den fysiske krop, og dem der er lige så meget fanger på det astrale plan fordi de mangler det fysiske responsapparat.

Det virkelige behov er derfor ikke at vi skal undlade at konsultere og skole vore medier og psykiske begavelser, men at vi skal skole dem rigtigt og beskytte dem på intelligent måde og dermed forbinde ved deres hjælp de to verdener, den fysiske og den astrale. (Se: *A Treatise on the Seven Rays, Bind II, Esoteric Psychology* s. 555-598).

II. Esoteriske skoler og discipliner

Vort andet spørgsmål angår arbejdet i de esoteriske skoler eller »discipliner«, som de undertiden kaldes, og undervisningen og beskyttelsen af de aspiranter som deltager i dem.

Jeg vil gerne allerførst tydeliggøre et punkt. Den største hindring for arbejdet i de fleste esoteriske skoler i vore dage er deres følelse af separatisme og intolerance overfor andre skoler og metoder. Lederne af disse skoler må tilegne sig følgende kendsgerning. Alle skoler, som anerkender indflydelsen fra »Trans-himalayan logen« og hvis medlemmer er forbundet, bevidst eller ubevidst, med visdommens mestre som fx mesteren Morya eller mesteren K.H., udgør én skole og er del af én »disciplin«. Der er derfor ingen væsentlig interessekonflikt, og på den indre side – hvis de på nogen måde fungerer effektivt – betragtes de forskellige skoler i de forskellige udformninger som en enhed. Der er ingen grundlæggende forskel i læren, selv om terminologien der anvendes kan variere og arbejdets teknik er fundamentalt identisk. Hvis de stores arbejde skal fremmes som ønsket i denne tid af stress og nød i verden, er det vigtigt at de forskellige grupper begynder at anerkende deres virkelige enhed i mål, ledelse og teknik, og at deres ledere forstår at det er frygt for andre ledere og ønsket om at deres gruppe talmæssigt set skulle være den største og vigtigste, som fremkalder de ofte anvendte ord, »dette er en anden disciplin« eller »deres arbejde er ikke det samme

som vort«. Det er denne holdning som er hindringen for sand vækst i det åndelige liv og den åndelige forståelse blandt de mange studerende som er samlede i mange ydre organisationer. I denne tid er de fordærvet af »det store kætteri, separatismen«. Ledere og medlemmer taler om »vores« og »jeres«, om denne og hin disciplin, og om denne metode som rigtig (som regel deres egen) og de andre metoder som måske rigtige, men formentlig tvivlsomme, hvis ikke direkte forkerte. Enhver af dem anser sin egen gruppe som specielt forpligtet overfor dem og deres undervisningsmetode, og de truer deres medlemmer med skrækkelige resultater hvis de samarbejder med medlemmerne af andre grupper. De skulle i stedet anerkende at alle studerende i lignende skoler og arbejdende under den samme åndelige impuls er medlemmer af *én skole* og forbundet i en grundlæggende subjektiv enhed. Den tid vil komme hvor disse forskellige (og for tiden) adskilte esoteriske organisationer vil erklære deres enhed, hvor lederne og medlemmerne og sekretærerne vil møde hinanden og lære at kende og forstå hinanden. En dag vil denne anerkendelse og forståelse bringe dem til et punkt hvor de vil forsøge at supplere hinandens bestræbelser, udveksle ideer med hinanden, og således i sandhed og i handling udgøre et stort kollegium i esoterisk viden i verden, med forskellige klasser og grader, men alle optaget af det samme arbejde med at skole aspiranter og forberede dem til at blive disciple, eller føre tilsyn med disciplenes arbejde og deres forberedelse til at tage en indvielse. Da vil den nuværende tendens til at hindre hinandens arbejde gennem sammenligning af metoder og teknik, ved kritik og bagvaskelse, med advarsler og angstkampagner og insisteren på eksklusivitet, fuldstændigt ophøre. Det er disse holdninger og metoder som for tiden hindrer sandhedens rene lys i at strømme ind.

Aspiranter i disse skoler udgør et problem helt forskelligt fra den almindelige psykisme og mediumitet. For disse mænd og kvinder har besluttet sig for en intellektuel skoling og har underkastet sig en forceret proces som har til hensigt at bringe sjælens fulde blomst til at udfolde sig *før tiden*, og det for hurtigere og mere effektivt at *tjene* menneskeslægten og samarbejde med

Hierarkiets plan. Sådanne studerende udsætter sig derved for farer og vanskeligheder som ville have været undgået hvis de havde valgt at gå den mere langsomme og sikre vej. Dette forhold må alle medarbejdere i sådanne skoler forstå og problemet må omhyggeligt forklares aspiranten fra begyndelsen, således at han kan være på vagt og med omhu holde sig til reglerne og instruktionerne. Han bør ikke gøres bange, så han ikke tør underkaste sig den forcerede proces, men han må begynde den med øjnene vidt åbne og må lære at drage nytte af de beskyttelsesforanstaltninger som tilbydes, og af de ældre studerendes erfaringer.

I alle esoteriske skoler lægges vægten naturligvis på meditation, og det er rigtigt. Teknisk set er meditation den proces hvorved hovedcentret vækkes, bringes under kontrol og anvendes. Når dette er tilfældet, er sjælen og personligheden koordineret og enhedsskabelse finder sted, som i aspiranten bevirker en vældig indstrømning af åndelig energi, der opildner og aktiverer hele hans væsen og bringer det latente gode og også det onde op til overfladen. Heri ligger en del af problemet og meget af faren. Derfor lægges i sådanne sande skoler også eftertrykket på nødvendigheden af renhed og sandhed. For megen betoning har været lagt på nødvendigheden af fysisk renhed, men ikke tilstrækkelig på nødvendigheden af at undgå al fanatisme og intolerance. Disse to egenskaber hindrer den studerende langt mere end forkert diæt, og de nærer separatismens flammer mere end nogen anden faktor.

Meditation indebærer at man lever et målrettet liv, altid og hver dag. Dette lægger nødvendigvis et overdrevent pres på hjernecellerne, for det bringer hvilende celler i funktion og vækker hjernebevidstheden til sjælens lys. Denne foreskrevne meditationsproces vil, når den udføres gennem en årrække og suppleres med en meditativ livsstil og målrettet tjeneste, på vellykket vis vække hele systemet og bringe det lavere menneske under indflydelse og kontrol af det åndelige menneske; det vil også vække kraftcentrene i det æteriske legeme og stimulere til aktivitet den mystiske energistrøm der sover ved rygsøjle's basis. Når denne proces udføres med omhu og passende forsigtighed og under

vejledning, og når processen strækker sig over en lang tidsperiode er der kun ringe risiko for fare, og en opvågner vil finde sted på normal vis og ifølge livets egen lov. Hvis imidlertid stimuleringen og denne opvågner bliver forceret ved hjælp af øvelser af forskellig art før den studerende er rede og før de forskellige legemer er koordinerede og udviklet, da styrer aspiranten mod katastrofen. Åndedrætsøvelser eller pranayama træning bør aldrig finde sted uden kyndig vejledning og kun efter mange års åndelig praksis, hengivenhed og tjeneste; koncentration på centrene i energilegemet (i den hensigt at vække dem) må altid undgås; det vil forårsage overstimulering og åbne døre til astralplanet, som den studerende kun vanskeligt kan lukke igen. Jeg kan ikke stærkt nok indprente aspiranter i alle okkulte skoler at yogaen for denne overgangsperiode er målrettet hensigt, formålsstyring, konstant praktisering af Guds nærværelse, og den foreskrevne regelmæssige meditation udført systematisk og støt gennem mange år.

Når dette er udført med indre afstand og fulgt op af et liv i kærlig tjeneste vil centrenes vækkelse og rejsningen af den sovende kundaliniild blive fremmet på en sikker og fornuftig måde og hele systemet vil være bragt til det ønskede stadium af »levendegørelse«. Jeg kan ikke stærkt nok advare de studerende imod at følge en intensiv meditationsproces i timer ad gangen, eller imod en praksis som har til mål at vække legemets ild, vække et specielt center og bevæge slangeilden. Den almindelige verdensstimulering er så stærk i denne tid og den typiske aspirant er så sensitiv og fint organiseret at overdreven meditation, en fanatisk diæt, indskrænkning af sovetid, eller uhensigtsmæssig interesse for psykiske erfaringer vil forstyrre den mentale balance og ofte forårsage uoprettelig skade.

Lad de studerende i esoteriske skoler uden emotion finde sig til rette i et sikkert og roligt virke. Må de afstå fra langstrakte timer med studium og meditation. Deres legemer er endnu ikke egnede til den nødvendige anspændelse, og de vil kun skade sig selv. Lad dem leve et normalt aktivt liv, og huske under presset af de daglige pligter og tjenesten, hvem de virkelig er og hvad

deres mål er. Lad dem meditere regelmæssigt hver morgen, begyndende med en periode på femten minutter og aldrig mere end fyre minutter. Lad dem glemme sig selv i tjeneste, og lad dem ikke koncentrere deres interesse om deres egen psykiske udvikling. Lad dem skole deres intellekt med et normalt afmålt studium og lære at tænke intelligent, således at deres sind mentalt kan afbalancere deres følelser og sætte dem i stand til korrekt at fortolke det som de kontakter efterhånden som deres opmærksomhed skærpes og deres bevidsthed udvides.

Studerende må huske at hengivenhed overfor Vejen eller en mester ikke er nok. De store væsener ser efter *intelligente* medarbejdere snarere end nogen som er hengivne overfor deres personlighed, og en studerende som virker selvstændigt i lyset af sin egen sjæl betragtes af dem som et mere pålideligt instrument end en tilbedende fanatiker. Lyset fra hans sjæl vil for den ihærdige aspirant afsløre den enhed der findes bag alle grupper, og gøre det muligt for ham at eliminere intolerancens gift som inficerer og hindrer så mange; det vil få ham til at erkende de grundlæggende åndelige sandheder som styrer menneskehedens skridt; det vil drive ham til at overse den intolerance, fanatisme og separatisme som karakteriserer forblændede sind og begyndere på Vejen, og hjælpe ham til at elske dem så meget at de vil begynde at se mere klart og udvide deres horisont; det vil sætte ham i stand til virkelig at vurdere den esoteriske værdi af tjeneste og lære ham frem for alt at praktisere den *harmløshed* som er enhver gudesøns mest fremragende egenskab. En harmløshed der ikke siger et eneste ord som kan skade en anden person, som ikke tænker nogen tanke som kunne forgifte atmosfæren eller fremkalde misforståelse, og som ikke foretager nogen handling som kan skade den mindste af hans brødre – det er den væsentligste dyd som vil sætte den der studerer esoterisk visdom i stand til trygt at betræde den vanskelige udviklingsvej. Hvor vægten lægges på at tjene sine medmennesker og retningen af livskraften er udadgående til verden, da er der ingen fare og aspiranten kan uden risiko meditere, stræbe og arbejde. Hans motiver er rene, og han søger at decentralisere sin personlighed og lede

brændpunktet for sin opmærksomhed bort fra sig selv til gruppen. Derved kan sjælens liv strømme igennem ham og komme til udtryk som kærlighed til alle væsener. Han ved at han selv er en del af et hele og denne helheds liv kan flyde igennem ham helt bevidst, og føre ham til en virkeliggørelse af broderskab og hans samhørighed med alt manifesteret liv.

DET NUVÆRENDE PRES

10. oktober 1934

Jeg har noget at sige til dem der modtager mine ord i form af disse bøger og skrifter og som, med mental interesse og hengivenhed, følger min tankegang så vidt det er muligt.

Jeg har gennem årene, lige siden 1919, søgt at hjælpe jer så godt jeg kan. Hierarkiet (et navn der dækker arbejdende disciple af alle grader) har i hundrede af generationer søgt at hjælpe menneskeheden, og er siden det femtende århundrede stadig kommet nærmere til det fysiske plan og har søgt at gøre et dybere indtryk på den menneskelige bevidsthed. Dette har resulteret i en forståelse der (på nuværende tidspunkt) bærer *kimen til verdensfrelse*. Indtil det femtende århundrede udgik dragningen og den magnetiske appel fra de ældre brødre som holder øje med menneskeheden. I dag er de indre og ydre disciple så talrige, og verdens aspiranter så mange, at dragningen og den magnetiske appel stort set er lige stærk fra begge sider, og det som vil ske i verdensudviklingen og i racernes erkendelse vil blive resultatet af gensidigt samspil mellem hensigt fra to sider (jeg vælger mine ord med omhu) – mestrenes hensigt at hjælpe menneskeheden, og hensigten hos verdens aspiranter og disciple at yde deres støtte til denne hjælp.

Esoterisk set er et kontaktpunkt, et øjeblik af »åndeligt samkvem« forestående, og *ud fra det øjeblik kan en ny verden fødes*.

Hvis det kan ske, kan den tilstand genetableres på jorden som blev bragt til ophør den gang for længe siden da Hierarkiet (for at fremme menneskets mentale udvikling) trak sig tilbage bag

scenen for en tid. Hvis denne åndelige kontakt kan fremkaldes, betyder det at Hierarkiet ikke længere vil være skjult og ukendt, men vil være åbenlyst tilstede på det fysiske plan. Dette ville nødvendigvis først være i mindre omfang og erkendelsen vil være begrænset til aspiranter og disciple. Den nye verdenstjenergruppe vil i stigende grad blive aktiv i alle nationer og vil virke over hele verden.

De to tanker som jeg søger at indprente i jeres sind er, først, genetableringen af denne tættere forbindelse, og dernæst det arbejde af praktisk art som enhver af jer kan udføre for at fremkalde denne generelle forståelse. Jeg søger at understrege det faktum at den sidste aktivitet som vil fremkalde denne åndelige begivenhed *må* komme fra det ydre plan, det fysiske liv. Alle vi som er optaget af Planen for de »næste tre år« søger ihærdigt efter dem der kan hjælpe os og til hvem vi kan appellere om at opbyde den allersidste anstrengelse som *vil* bringe det ønskede og forudsete resultat.

Jeg vil indlede det jeg har at sige med at minde jer om at jeg kun *kommer med et forslag* og at intet af hvad jeg siger har det ringeste at gøre med autoritet; ligeledes at jeg er klar over at en sådan appel om samarbejde ofte er nytteløs. Verdenstænkningens historie beviser den kendsgerning, at mennesker ofte er betaget, oplyst og opmuntret af ideer og af de løfter som gives om den fremtidige udvikling, men når de bliver bedt om at hjælpe ved virkeliggørelsen af ideerne, da svinder deres håb og interesse på mentalplanet, eller – hvis det gælder følelsernes og ønskerne verden – da mangler den offervilje som er nødvendig for at håbet kan fødes på det fysiske plan, eller den er for svag til at fremkalde det ønskede resultat.

Det jeg har at sige som følge af det pres der hviler på mig for at frembringe et mere intensivt samarbejde hos dem der med interesse læste brochuren *De Næste Tre År* (se: *Hvid Magi*, side 414-446 og *Esoterisk Psykologi I*, side 194-212) er på ingen måde autoritativt. Jeg appellerer kun til jer i håb om at intensivere jeres anstrengelse gennem de næste to år (det ene år er allerede gået), fordi efter det tidlige efterår 1936 vil enhver anstren-

gelse i denne særlige retning enten være resultatløs eller ikke længere være nødvendig i denne specielle form.

Mit eneste ansvar er at fortælle verdens aspiranter om denne lejlighed, at påpege de latente muligheder i denne specielle situation, at angive retningslinierne for en gavnlig aktivitet, og så (når jeg har gjort det) at trække min tankes kraft tilbage og overlade det til enhver aspirant frit at tage sine egne beslutninger.

Brochuren *De Næste Tre År* sendes nu ud på sin mission. Dens mål er at oplyse den offentlige mening. Den indeholder både inspiration og en kraft til at fremkalde kløfter i livet – *kløfter som vil skabe nye aktiviteter og forkastelse af gamle holdninger*. En mulig begivenhed er angivet – dannelsen af den gruppe aspiranter og disciple på det fysiske plan som, når tiden og lejligheden er til det, kan *frelse en kriseramet verden og bringe lys og forståelse til menneskeheden*. Om dette behøver jeg ikke at sige mere.

I har allesammen læst om planen som den er fremsat i brochuren, og nu ligger opfordringen om tillid og en anmodning om tjeneste foran jer. De næste to år vil vise om beslutningen om en fusion af de indre og ydre grupper af verdenstjenere kan virkeliggøres, eller om der behøves mere tid før det tidligere gamle samarbejde mellem Hierarkiet og menneskeheden kan genetableres.

Jeg taler med kærlighed og nogen bekymring ud fra en større viden om det øjeblikkelige presserende behov end I på nogen måde kan have. Jeg vil udtrykke hvad jeg har at sige til jer i form af visse spørgsmål, som jeg vil bede jer om at stille jer selv roligt og oprigtigt.

1. Ønsker jeg virkelig og i sandhed etableringen af dette tætte samspil mellem den indre og ydre verden? Hvis jeg gør, hvad er jeg så villig til at udrette for at få det bragt i stand?
2. Er der en måde hvorpå jeg kan yde en bestemt indsats i retning af det ønskede mål? I betragtning af mine specielle forhold, kan jeg desuden yde gennem:

- a. Meditation
- b. Forståelse af Planen
- c. Kærlighed til mine medmennesker

Glem ikke at *meditation* afklarer begreberne med hensyn til Planens realitet og natur, at *forståelse* bringer denne Plan ind i ønskets verden, og at *kærlighed* frigør den form der vil få Planen til at materialisere sig på det fysiske plan. Det er til disse tre udtryk for jeres sjæl at jeg kalder jer. I kan alle, uden undtagelse, tjene på disse tre måder, hvis I ønsker det.

3. Målet for alt det arbejde som gøres i denne tid, er at oplyse den offentlige mening og gøre tænkende mennesker i verden fortrolige med det presserende behov og de næste to års muligheder. Hvis det virkelig er sandt, hvad gør jeg for at fremme dette? Spørgsmålet kan uddybes yderligere:
 - a. Har jeg talt til alle dem jeg kunne i mine omgivelser, eller har jeg holdt mig tilbage af frygt?
 - b. Har jeg muliggjort en omfattende udbredelse af brochuren om dette emne? Dens distribuering i den nuværende form er kun mulig indtil efteråret 1936, og tiden er derfor knap.
 - c. Har jeg hjulpet materielt og finansielt så vidt det er mig muligt? Kan jeg gøre mere end jeg har gjort indtil nu for at hjælpe med at opfylde dette behov?
 - d. Hvor meget mere kan jeg give af min tid for at fremme dette arbejde, for at hjælpe dem der distribuerer brochuren, eller for at samle folk til diskussion? Kan jeg hellige nogen tid hver dag til denne bestemte idé og tjeneste?

At imødekomme min appel vil betyde offer, men alle som forstår Planen tilbyder i dag sig selv i bestræbelsen på at løfte menneskeheden op på et andet trin af stigen og ind i et større lys. Deres hænder og arbejde behøver styrke og hjælp, og der er ikke én af jer som ikke kan gøre mere end I gør, gennem meditation, penge eller tanker, for at redde verden.

EN UDFORDRENDE MULIGHED

April 1935

Under Wesakfesten i år vil de der søger at løfte menneskeheden nærmere til lyset og udvide menneskeheden bevidsthed, samle deres kræfter til en fornyet tilnærmelse med dens uomgængelige konsekvenser. Disse konsekvenser er stimuleringen af menneskeslægten til en ny åndelig anstrengelse; de ophøjede væsener der er involveret i processen har jeg beskrevet i mit tidligere budskab (*A Treatise on the Seven Rays, Bind II, Esoteric Psychology*, side 683-688). De store vil også bevirke en styrkelse af den nye verdenstjenergruppe således at den kan arbejde med større effektivitet, se Planen med større klarhed og – indenfor gruppen selv – fremkalde en større integration. På den måde kan de medvirke til at gennemføre det Hierarkiske Råds planer til imødegåelse af den øjeblikkelige menneskelige krisesituation. Som jeg tidligere har fortalt jer er planerne for menneskeheden *ikke* fastlagt, for menneskeheden bestemmer selv sin skæbne; bestræbelsen går ud på at etablere et nærmere samarbejde mellem menneskeheden og Hierarkiet.

Det er muligt for alle aspiranter og disciple at tage del i denne bestræbelse og i stor udstrækning lette opgaven for mestrene, gennem deres klare tænkning, deres fornyede åndelige anstrengelse og engagement i denne tjenesteopgave. Til denne indsats kalder jeg jer. Det er en kontinuerlig indsats som vil tage mange år. Lejligheden vil blive givet til alle sande tjenere og aspiranter, og fremfor alt til den nye verdenstjenergruppe til at deltage i etableringen af den nødvendige drivkraft i den umiddelbart forestående cyklus.

Jeg kalder jer derfor til en måned i indre stilhed, introspektiv tænkning, selvkontrol, meditation, selvforglemmelse og opmærksomhed overfor en given lejlighed, og ikke til jeres egen indre længsel efter at udrette noget. Jeg beder jer koncentrere jer om verdens behov for fred, gensidig forståelse og oplysning, og til fuldstændigt at glemme jeres egne behov – mentale, emotio-

nelle og fysiske. Jeg kalder jer til bøn og faste, skønt det er op til jer selv at bestemme i hvilken retning jeres afholdenhed skal foregå. Under de fem dages meditation kalder jeg jer til en mere fuldstændig »faste«, til en dyb tavshed, til en indre koncentration, til en renhed i tanken og til en aktiv ånd af kærlig hengivenhed som vil gøre jer til en ren kanal. På den måde vil Hierarkiets arbejde blive lettere og døren vil åbne sig til de fornyende kræfter fra de ekstraplanetariske væsener som tilbyder deres hjælp i denne tid og især gennem 1936. Responsen på denne fest vil give os et skøn over muligheden for de stores vejledning. (Dette tema er beskrevet i bogen *Esoteric Psychology II*, side 629-751, som indeholder tekster skrevet i tiden maj 1935 til april 1938 inklusive).

Jeg vil også bede jer om en praktisk ting. Vil I fremsige hver aften og morgen, af hele jeres hjertes dybtføjte ønske og ligeledes med mental opmærksomhed, de følgende ord. Deres fremsigelse i forening vil iværksætte en rytme og en drivkraft af stor styrke.

Lad lysets kræfter bringe oplysning til menneskeheden.
Lad Fredens Ånd brede sig over jorden.
Må mennesker af god vilje mødes overalt i samarbejdets ånd.
Må tilgivelse være grundtonen for alle mennesker i denne tid.
Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser.
Lad det være så, og hjælp os til at yde vor del.

Ordene lyder enkle, men »Lysets Kræfter« er navnet på visse nye magter som er blevet påkaldt af Hierarkiet i denne tid, og deres kræfter kan blive sat i stor aktivitet ved maj fuldmånen, hvis der gøres en passende anstrengelse. Fredens Ånd, som er påkaldt, er et interplanetarisk væsen af stor magt, hvis samarbejde er blevet lovet, hvis alle aspiranter og disciple kan samarbejde om at bryde igennem den skal af separatisme og had som holder vor planet i slaveri.

Må jeg derfor slutte med disse enkle ord: Giv os jeres hjælp, mine brødre.

SÆDGRUPPER I DEN NYE TIDSALDER

Juli 1937

Tidligere gav jeg jer nogle tanker om de nye grupper som kommer i aktivitet under loven om gruppefremskridt. Denne lov har en særdeles nær relation til den nye Vandbærertidsalder. (Se: *Esoteric Psychology II*, side 174-194).

Grupper har altid eksisteret i verden, som fx familiegruppen, men de har hovedsagelig været tredje stråle grupper og derfor med en dominerende ydre fremtræden og kontrol, opstået som resultat af begær. Deres fokusering har været udpræget materiel, og det har været en del af den planlagte hensigt. Rigtig fremtræden og rigtigt udtryk har været målet med den evolutionære proces, og er det stadig. Men de grupper som nu dannes er af anden stråle aktivitet og er *opbygningsgrupper* – de bygger udtryksformerne i den nye tidsalder. De er ikke resultatet af begær, som begrebet normalt forstås, for de er dybest set baseret på en mental impuls. De er i virkeligheden af en indre og ikke ydre natur. De udmærker sig ved *kvalitet* mere end ved form. At de engang kan frembringe stærke ydre virkninger er naturligvis ønskeligt, og det er deres formål i vor bevidsthed, men på deres nuværende stadium, som er spiringens stadium, er de subjektive og »arbejder i mørket« okkult set. I en fjern fremtid vil der fremkomme grupper som er på første stråle, tilskyndet af viljesaspektet og derfor endnu mere subjektive af natur og mere esoteriske i oprindelse, men med dem behøver vi ikke at beskæftige os.

Disse sædgrupper er på fosterstadiet og derfor er deres aktivitet, ligesom spirende sædekorn, for tiden af dobbelt natur. Ethvert sædekorn viser sit liv ved at frembringe to ydre beviser på sit indre liv og aktivitet, og disse sædgrupper er ingen undtagelse fra denne universelle lov. Deres aktivitet ses tydeligt i en forbindelse til Hierarkiet og til hinanden. Men endnu er det ikke lykkedes dem at trænge igennem med aktivitet på det ydre plan. Deres indre liv er ikke tilstrækkelig stærkt, men de er, som

skrifterne siger, ved at »slå rod nedad« for at »bære frugt opad«.

Skulle disse grupper udvikle sig efter hensigten, skulle deres medlemmers fælles liv opretholdes i et rigtigt integreret fællesskab, og skulle *bestandighed* være deres grundtone, da vil disse sædgrupper, små som de kan synes, komme til at blomstre, og ved til sidst at »sprede deres frø« vil det endeligt lykkes dem at »dække jorden med et grønt tæppe«. Jeg taler her i symbolsproget fordi, som I ved, det er sandhedens sprog. Én lille plante som det lykkes at producere et frø kan, når tiden er moden, reproducere sig selv mange fold. Vær derfor ikke overdreven bekymret over indsatsens lidenhed. Et lille frø er en vældig magt – hvis det bliver rigtigt plejet, næret af vand og modnet af sol – dets potentiale er uforudsigeligt.

Visse spirende ideer er ved at bryde frem i den menneskelige bevidsthed. De adskiller sig særdeles meget fra fortidens, og det er disse helt forskellige ideer som er de udprægede karakteristika for den nye tidsalder, Vandbærerens tidsalder. Hidtil har store ideer som det lykkedes at beherske en race i en given tidsalder været en gave fra intuitive menneskesønner af deres generation. Fremskredne menneskelige væsener har derefter grebet den intuitivt modtagne idé, underkastet den tankevirksomhed, gjort den ønskværdig, og set den blive til gennem »anerkendelsens mellemkomst«, som det okkult betegnes. Et oplyst sind kunne opdage den guddommelige idé, nødvendig for væksten i racens bevidsthed, og give den form; nogle få ville forstå den og hjælpe dens vækst; mange ville til sidst ønske den og da kunne den manifesteres forsøgsvis og sporadisk over hele den civiliserede verden på enhver tid, hvor kultur af en hvilken som helst art gjorde sig gældende. På den måde blev ideen manifesteret.

Der var to måder hvorpå disse afgørende ideer i fortiden kom frem og spillede deres rolle i ledelsen af racen fremover. En måde var gennem undervisningen fra en lærer som grundlagde en åndsretning og således virkede gennem intellektet hos nogle udvalgte få, og gennem dem til sidst påvirkede tænkningen hos alle den tids mennesker. På sådanne lærere er Platon, Aristoteles, Sokrates og mange andre fremragende eksempler. En anden

metode var at fremkalde massernes ønske om det som man anså for ønskværdigt, og massernes nyorientering til et rigere livsudtryk. Dette livsudtryk, baseret på en udtalt idé, blev udtrykt i et idealt liv. På den måde kom verdensfrelsernes virke til udfoldelse, og dette førte til verdensreligionernes fremkomst.

Den første metode var strengt mental, og er selv i dag forblevet mental; masserne ved fx kun lidt om Platon og hans teorier, til trods for at han har formet den menneskelige tænkning – enten gennem samtykke eller afvisning af hans ideer – ned gennem tiderne. Den anden metode er udpræget emotionel og kan derfor meget lettere påvirke massebevidstheden. Et eksempel på dette var budskabet om Guds kærlighed, som Kristus forkyndte og massernes emotionelle reaktion på hans liv, hans budskab, og hans offer. Således er behovet hos de mentale få, og de emotionelle mange, altid blevet opfyldt gennem tiderne. I ethvert tilfælde har oprindelsen til det udførte arbejde og midlet hvorved menneskeracen er blevet vejledt været en menneskelig-guddommelig bevidsthed; mediet har været en personlighed som kendte og følte og var et med ideernes verden, med den indre verdensorden, og med Guds plan. Resultatet af disse to fremgangsmåder har været udstrålingen af en kraftstrøm, der kom fra et lag eller niveau af verdensbevidstheden – det mentale eller det emotionelle plan – som er aspekter af bevidstheden hos den guddom som er ved at manifestere sig. Dette nedslag af kraft har fremkaldt en respons fra dem der virker på det ene eller andet af disse bevidsthedsniveauer. I dag, efterhånden som integreringen af menneskeslægten gør fremskridt og det mentale kontaktniveau bliver stærkere, findes der en stærk interesse for åndsretninger og en mindre interesse for de metoder som anvendes af ortodokse religioner. Dette skyldes at den menneskelige bevidsthed nu har en tendens til (hvis jeg må udtrykke det sådan) at bevæge sig fra det emotionelle til det mentale niveau, og dette vil hvad masserne angår fortsætte i stadigt stigende grad.

Tiden er nu kommet hvor der findes tilstrækkeligt mange mennesker som kan anvende en ny metode, fordi de selv i en vis

udstrækning har gjort den religiøse og den mentale holdning til sandheden til en afgørende faktor i deres bevidsthed og har etableret en tilstrækkelig sjælskontakt til at de kan begynde at nå ideernes verden på det intuitive bevidsthedsniveau. *Sammen og som en gruppe* kan de blive sensitive overfor de indstrømmende nye ideer som efter hensigten skulle blive grundlaget for den nye tidsalder der nu er over os; *sammen og som en gruppe* kan de etablere idealerne og udvikle teknikken og metoderne til anvendelse i de nye åndsretninger, som vil blive en bestemmede faktor i den nye kultur; *sammen og som en gruppe* kan de bringe disse ideer og idealer ind i massernes bevidsthed, således at åndsretningerne og verdensreligionerne kan blive til en enhed og den nye civilisation kan opstå. Den vil blive resultatet af en fusion mellem den mentale og den emotionelle metode som anvendtes i Fiskenes tidsalder, og den vil derfor skabe en endelig manifestation på det fysiske plan af Guds plan for den umiddelbare fremtid. Dette er visionen som ligger bag det eksperiment som nu finder sted med de nye sædgrupper.

Hvis vi ser på hele problemet fra en anden vinkel, kan man sige at fortidens bestræbelse har været at løfte menneskeheds bevidsthed ved hjælp af de mest avancerede sønners pionergeringer. Fremtidens pionerarbejde vil være at bringe sjælsbevidstheden i manifestation gennem visse gruppers banebrydende anstrengelser. Det må derfor, som I let vil forstå, være *en gruppeanstrengelse*, fordi sjælen er gruppebevidst og ikke udtrykker individuel bevidsthed; *de nye sandheder for Vandbærerens tidsalder kan kun forstås som resultat af gruppebestræbelser*. Dette er relativt nyt. Før i tiden fik mennesket en vision og søgte at materialisere den ved hjælp af dem der kunne påvirkes og influeres til at tænke som han selv gjorde; et menneske opfattede en idé eller erkendte intuitivt en idé og prøvede derefter at give den form, for senere at kalde dem til hjælp der så hans idé som et ideal; en mand havde en stor ambition, som i virkeligheden var en tåget opfattelse af en del af Guds generelle plan, og han blev da en gruppeleder eller hersker, med assistance fra dem der underkastede sig hans magt eller

hans ret til at lede, føre og dominere dem. Således har menneskeheden været ført, progressivt, fra punkt til punkt og fra stadium til stadium af udfoldelse, indtil i dag hvor mange ser visionen, opfatter Planen, og drømmer drømme som de kan udarbejde sammen. Dette kan de gøre fordi de anerkender hinanden, fordi de begynder at kende sig selv og hinanden som sjæle, fordi deres forståelse er fælles og fordi (og dette er af største vigtighed) intellektets lys, kundskabens lys, intuitionens lys og forståelsens lys er fremkaldt i dem; det kommer *ikke* udefra; og i det lys ser de, sammen, lyset. Det er en gruppeaktivitet, en gruppeerkendelse, og resultatet af gruppeenhed.

Alt dette er imidlertid så nyt og så forholdsvis sjældent at disse grupper endnu er på fosterstadiet. Vi kalder dem sædgrupper for den nye tidsalder. Der er mange af dem, som jeg sagde før, men allesammen endnu så små og uudviklede at kun fremtiden kan afgøre om deres anstrengelser bærer frugt. Det gælder også de grupper jeg begyndte at opbygge i 1931. (*Discipleship in the New Age, Bind I & II*).

Det vil derfor være indlysende for jer hvorfor det var nødvendigt for den første gruppe at lægge vægten på telepatisk forbindelse, for det beror på disse sædgrupperes succes at få denne kontakt kultiveret og udviklet på en forstående måde. Det betyder ikke at deres succes beror på den første gruppes etablerede succes, men på alle gruppers forståelse af telepatiens betydning, formål og metoder. (Se: *Telepati og det æteriske legeme*).

Grundlæggelsen på de indre plan af en skole for telepati, som menneskeheden kan blive sensitiv overfor, om end ubevidst, er en del af opgaven for den første gruppe, de Telepatiske Kommunikatorer. De varetager gruppeformålet og virker på mentalplanet. Den anden gruppe, de Trænede Iagttagere, har til opgave at se klart ved hjælp af intuitionen; de virker på astralplanet. Den tredje gruppe, de Magnetiske Healere, har til opgave at arbejde med kræfter på det fysiske plan. De andre seks grupper vil blive omtalt senere.

I har i nogen grad vænnet jer til ideen om disse grupper.

Nyhedsinteressen er vigende og I er tilbøjelige til at spørge jer selv om der i sidste ende er noget som helst nyt i dem. Jeg vil give jer yderligere tre grunde til at de er et skridt forud for det som hidtil var muligt på det fysiske plan. Det kan måske genskabe deres betydning i jeres bevidsthed og bevirke at I kan gå videre i jeres arbejde med frisk mod. Jeg har udtalt at disse grupper udgør et eksperiment og at de er forbundet med den nye tids arbejde, hovedsageligt som det vil udfolde sig i den kommende civilisation og den fremtidige kultur. Det kunne være på sin plads her at tydeliggøre forskellen mellem civilisation og kultur.

En *civilisation* er udtryk for massernes bevidsthedsniveau som det kommer til udtryk på det fysiske plan, som tilpasninger, forbindelser og livsmåde. En *kultur* er i sit væsen udtryk for det som er af intellektuel og livsvigtig mental betydning for bevidsthedsstadiet hos menneskeracens mentalt polariserede mennesker, intelligentsiaen eller de som udgør forbindelsesledet mellem sjælslivets indre verden og den ydre verden af håndgribelige fænomener. I disse ord er mentalplanets *raison d'être* koncist formuleret. Dets funktion i denne forbindelse vil i stigende grad blive forstået i løbet af de næste årtier.

Masserne er negative i forhold til begær- og følelsesplanet, og civilisationen i enhver tidsalder er stort set en manifestation af dette specielle bevidsthedsniveau. Intelligentsiaen er positiv og deres positive mentale orientering skaber tidens kultur, eller deres races eller samfunds kultur. Vi har derfor i menneskeslægten:

Masserne..... negative. responderer på begær. civilisation
Intellektuelle. positive. responderer på tanker. kultur

I disse har I de to poler som karakteriserer menneskeheden, og det er gennem samspillet mellem disse to at menneskelig aktivitet, fremskridt og udvikling finder sted og virkeliggøres.

Der er en anden gruppering som ikke bør overses. De åndeligt orienterede mennesker er negative i forhold til den højere åndelige verden, som udtrykker sig gennem eller fremkalder den

højere type begær som vi kalder aspiration. Dette frembringer de eksponenter af åndelig natur som udgør – som helhed – Kristi Kirke, eller verdensreligionerne i ydre forstand i enhver race eller tidsalder. Positive i forhold til denne gruppe er esoterikerne og aspiranter over hele verden, som giver grundtonen for kulturen i deres specielle tidsalder på den højere omdrejning af spiralen. Disse responderer på det mentale aspekt. På denne måde fremkommer den åndelige kultur og den heraf opståede civilisation, som det lavere bliver modtagelig for. I har derfor masserne og de intellektuelle som sammen på deres side er negative i forhold til de positive indtryk fra den dybere civilisation og kultur som udtrykker sig gennem verdens religioner og de idealistiske grupper af esoterikere der søger efter virkeligheden. Disse sidste er blomsten af enhver tidsalder og den positive spire fra den indre impuls som er ved at åbenbare sig og som dybest set er urkilden til hele den almindelige objektive tilsynkomst.

Denne gruppe af religiøst indstillede mennesker og esoteriske aspiranter udgør på deres side den negative pol til den positive impression og energi der kommer fra det planetariske eller okkulte Hierarki. Derfor har vi:

Negative grupper

Masserne
Kirkerne og religionerne

Esoterikere, på deres side

Positive grupper

Intelligentsiaen
Esoterikere, aspiranter
og okkultister
Det planetariske Hierarki

Stort set fordeler disse grupper sig i udadvendte og indadvendte grupper, i ydre og indre bevidsthedsniveauer, og i de to vigtigste grupperinger, den objektive verden og de åndelige realiteters verden.

Problemet for Hierarkiet i begyndelsen af den nye Vandbærer-tidsalder var hvorledes fusionen og foreningen af disse to adskilte grupper, holdninger eller bevidsthedsstadier var at udvirke, således at der ud af deres fusion kunne opstå en tredje

gruppe, som ville være udadvendt i sin aktivitet og dog bevidst vågen overfor de indre værdier; den skulle være i stand til at virke på det ydre plan og samtidig være ligeså vågen og aktiv på virkelighedens og det åndelige livs indre plan.

Denne form for dobbelt virke er den letteste aktivitet i verden for medlemmer af Hierarkiet og udgør et *sine qua non* forud for associering med dette Hierarki. Man erkendte, at mange mennesker kunne blive skolet til at værdsætte muligheden og langsomt blive udviklet indtil det punkt hvor teori kunne blive til praksis. Dog ville disse mennesker ikke i hele deres natur være udstyret på en sådan måde at de var rede til at blive en del af det okkulte Hierarki, selv på det accepterede discipelstadium.

Det var erkendelsen af nødvendigheden for en brobyggende gruppe som hverken var helt negativ eller helt positiv, der fik nogle af mestrene (i Hierarkiet) til at danne »den nye gruppe af verdenstjenere«. Disse mennesker tilhører ingen af grupperne, og dog kan de virke mere eller mindre i forbindelse med dem begge. Dette blev gennemført, som I ved, med et ret gunstigt resultat, og denne store gruppe eksisterer nu og er magnetisk nok til at pådrage sig opmærksomhed fra de verdensaspiranter og tjenere, som repræsenterer den almene civilisation og kultur, og på samme tid at absorbere og således overføre viden, visdom, kraft og lys fra det planetariske Hierarki.

Det bliver nu anset for muligt at danne grupper indenfor den nye verdenstjenergruppe hvis medlemmer kan begynde at forberede sig på at udtrykke både fænomenernes og impulsernes verden, det negative og det positive, det materielle og det åndelige med så stor succes at der, i tidens fylde, kan eksistere en kopi af Hierarkiet på jorden, af dets metoder og arbejdsteknik. Det er formålet med de grupper jeg har dannet, og med andre grupper udover verden, som – på forskellig måde, i en anden form og måske ved hjælp af en anden terminologi – dog er motiveret og påvirket, ligesom de sædgrupper jeg har ansvar for.

De tre grunde til deres betydning kan derfor siges at være:

1. De udgør en spire af liv som vil resultere i fremkomsten af Hierarkiet på jorden på et senere tidspunkt, fra dets afsondrethed gennem umindelige tider, for igen at virke i dagens lys.
2. De er én brobyggende gruppe mellem de negative menneskemasser og det positive Hierarki. Det er grunden til at der i disse grupper lægges vægt på *tjeneste*, fordi den er et svar på masserne og deres behov, samt på *sjælskontakt* fordi den er udtryk for en respons på sjælenes verden, som det okkulte Hierarki for os er et typisk eksempel på.
3. De indeholder også *som gruppe* betragtet kimene til den kommende civilisation og spirene til den nye kultur. Den nye tidsalders livsspire findes der, indkapslet i den gamle tidsalder og de gamle former. Derfor den enestående lejlighed, tjenesten og problemerne for disse grupper.

Lad mig prøve at vise jer på hvilken måde disse grupper kan leve op til de trefoldige krav eller muligheder som er nævnt ovenfor.

1. De skjuler og nærer spiren eller kimen til den nye civilisation i Vandbærerens tidsalder.
2. De er brobyggere mellem de gamle og de nye grupper, mellem menneskemasserne (hvoraf de førende finder vej ind i den nye verdenstjenergruppe) og det planetariske Hierarki.
3. De vil i fremtiden udgøre et aspekt af Hierarkiet og dets virke på det ydre fysiske plan.

I vil notere jer at den første mulighed drejer sig om *det åndelige aspekt* eller guddommens vitale fremadgående livsaspekt; at den anden vedrører *sjælsaspektet* eller guddommens indre bevidsthedsaspekt; mens den tredje drejer sig om *legemsaspektet* eller det guddommelige livs fysiske udtryk, via bevidstheden. De første tre grupper jeg dannede er bestemt til at være mindre afspejlinger af disse tre aspekter i forhold til vor tids behov og imødekommelsen af dette behov.

Jeg har antydnet noget om det tilsigtede arbejde i den første gruppe ud fra den telepatiske formidlings synsvinkel (*Telepati og det æteriske legeme*). Kommunikationsmetoden mellem Hierarkiets medlemmer må til sidst eksternaliseres på jorden, og det er en af denne gruppes opgaver. Måske kunne det være en hjælp for jer hvis jeg beskrev lidt mere tydeligt hvad formålet er med de nye sædgrupper, ud fra synsvinklen den nye civilisation og kultur, således at en klar vision af de praktiske resultater og nye idealer kan opstå med hensyn til kvaliteten af den kommende nye verdensorden.

Den anden gruppe, de trænede iagttagere, vil indlede lysets æra med fri kontrol over det astrale plan, med frihed fra illusion og blændværk. Denne frihed vil komme når »rigtig iagttagelse« afløser den nuværende forstyrrede vision, og blændværk vil opløses ved »rigtig styring« af sjælens lys igennem hele illusionsplanet. Vandbærerens tidsalder vil i overvejende grad være lysets og syntesens tidsalder.

Den tredje gruppe fører den oprindelige impuls »ud i dagens lys« og vil bringe den fysiske verden ind i en tilstand hvor »nationernes helbredelse gennem retfærdighedens solopgang« vil blive mulig, fordi loven om helbredelse (som er enkel og fundamental) kan anvendes og udnyttes på alle livets områder i den ydre verden – for sygdom findes kun i fænomenernes verden.

Med hensyn til telepatisk kommunikation mellem Hierarkiets medlemmer: indenfor sit eget område virker Hierarkiet praktisk taget kun på mentalplanet. Dette er vigtigt af to grunde:

1. Hierarkiets medlemmer har frigjort sig fra begrænsningerne af hjerneaktivitet og hjernebevidsthed. De kan derfor i deres essentielle selv og når de ønsker det, udføre to forskellige handlingsforløb samtidig – begge af stor betydning. De kan udøve deres normale beskæftigelse på det fysiske plan (hvis de er i fysiske legemer) når udførelsen af disse aktiviteter er betinget af hjernebevidsthedens tid- og rumbegrænsninger. Men de kan også virke på det mentale plan med chittaen eller

- mentalstoffet, og kan gøre det samtidig med at de er begrænset af deres fysiske mekanisme. De er helt fri for tidsbevidsthed og for enhver begrænsning i rum indenfor solsystemet.
2. Brændpunktet for deres polarisering er på det mentale plan og der virker de som tankens sønner eller sønner af manas. Deres normale kommunikationsmetode er gennem telepatisk forståelse. Det er den normale teknik for en guddommelig og fri manasaputra.

Dette bliver altså muligt når et menneske har polariseret sig selv i sjælsbevidstheden, når egoets lotus er udfoldet og når, derfor, den mentale arbejdsmetode er mental forbindelse eller telepati.

Jeg har tidligere fortalt jer at menneskeheden efterhånden opnår en mental polarisering gennem det mentale principps øgende tiltrækningskraft, og da vil anvendelse af sprog for at meddele tanker mellem ligesindede eller ved kommunikation med højerestående falde bort. Det vil fortsat blive brugt for at nå masserne og dem der ikke fungerer på mentalplanet. Allerede nu er ordløs bøn, aspiration og gudsdyrkelse anset for mere værdifuld end højt udtalte bønner og kundgørelser. Det er dette stadium i menneskehedens udvikling man må forberede sig på, og lovene, teknikken og den telepatiske kommunikations processer må tydeliggøres så de kan blive forstået intelligent og teoretisk. Kommunikationsmetoden mellem Hierarkiets medlemmer er tifoldig, og kun gennem de ti gruppers medvirken (de ni og den sammenfattende tiende) vil deres andel i den eksternaliseringsproces, der skal finde sted i verden, være fuldstændig.

Fra visse synsvinkler er arbejdet i den anden gruppe (de trænede iagttagere) overordentlig vanskeligt, måske vanskeligere end nogen af de andre gruppers – lige med undtagelse af den der er engageret i politisk arbejde. På dette sidste område er virkningen af den første stråle af vilje og magt begyndt at blive mærkbar, og heraf de store vanskeligheder. Den energi som gør sig gældende i politisk aktivitet er endnu ikke rigtigt forstået. Virkningen af det tilintetgørende aspekt er blevet holdt nogen-

lunde tilbage, og kun i det sidste halve århundrede er det virkelig blevet aktivt. Det var muligt fordi hele verden, praktisk taget, var involveret og det er *kun i syntesens region eller rige* at den første stråle kan virke. Det er et punkt der bør huskes og et som der er meget lidt forståelse for endnu. Mon I kan vurdere betydningen af de to udsagn om den første stråle som findes i dette korte afsnit? Jeg giver jer ofte så megen virkelig information som I bare glemmer eller slet ikke ænser.

Den anden gruppe kæmper med blændværk. Lysets funktioner og deres relation til gruppeblændværk og individuelt blændværk udgør en meget tæt forbindelse. Rigtig oplysning – hvilket er et andet ord for eller aspekt af rigtig styring – vil indtage blændværkets plads, og målet for denne gruppe af disciple (personligt betragtet) er at bringe »lys ind i mørke områder« og oplysning ind i deres liv. Det er ikke min hensigt her at beskæftige mig med problemet blændværk; med det har jeg befattet mig i belæringer til denne gruppe (*Blændværk et verdensproblem*).

Opgaven for denne gruppe disciple er tæt forbundet med Hierarkiets astrale opgave. På nuværende tidspunkt indebærer det at sprede verdensillusionen, som har været et problem lige siden Atlantis, og kulminationen af Hierarkiets anstrengelse er umiddelbart forestående. Det vil tage form af (for alle illusioner antager altid form af en eller anden art) i dette tilfælde det »indstrømmende lys« esoterisk forstået. Det er en illusion og samtidig en stor og betydningsfuld åndelig kendsgerning. Derfor har vi i dag på det fysiske plan fremkomsten af meget lys overalt; vi har højtider af oplysning, og en vedvarende bestræbelse hos alle åndeligt inspirerede mennesker på at oplyse menneskeheden, og fra opdragernes side tales meget om oplysning af mental art. Grundtonen i disse bestræbelser på at eliminere verdens blændværk blev givet af Kristus da han sagde (idet han fulgte Hermes eksempel, som indledte oplysningsprocessen for vor race, den ariske): »Jeg er verdens lys«.

Disciple må lære betydningen af indre oplysning, modtaget i meditation, og nødvendigheden af at arbejde med lys *som en gruppe* for at opløse blændværk. Hermes og Kristus påtog sig

dette arbejde med astral oplysning og er konstant engageret i denne opgave. Deres virke i den nye tidsalder må støttes af en intens aktivitet i bestemte grupper, hvoraf denne anden gruppe er den ene. Senere, når den nye civilisation er nært forestående, vil alle disse grupper hver især have to nøglepersoner eller energipunkter gennem hvilke Hermes' kraft og Kristi vilje vil blive fokuseret, og gennem hvilke de er i stand til at virke. Når dette finder sted vil opgaven med at sprede verdens blændværk foregå meget hurtigere end i dag. I mellemtiden kan grupper af disciple »nære og skjule« og dermed beskytte spiren eller kimen til Vandbærertidsalderens kultur og civilisation. Igen, jeg gentager, de må gøre dette sammen med andre grupper, der arbejder efter de samme retningslinjer, bevidst eller ubevidst.

Den anden opgave for denne gruppe disciple er at fungere som en bro for kræfter der søger æterisk udtryk og som udgår fra sjælsplanet, via mentalplanet. Jeg har tidligere pointeret, i bogen *Hvid Magi*, at astralplanet i sig selv er en illusion. Når den første opgave i gruppernes arbejde med verdensblændværket er løst, vil dette være indlysende. Jeg kan endnu ikke give jer nogen virkelig idé om den bagved liggende betydning af dette, for I virker alle til en vis grad på illusionens og blændværkets plan. For jer eksisterer verdensillusionen, ligesom astralplanet for jer er en kendsgerning. Men dette kan jeg sige: for de indviede medlemmer af Den store hvide loge eksisterer astralplanet ikke. De virker ikke på dette bevidsthedsplan, for astralplanet er et bestemt bevidsthedsniveau, selv om det (fra en åndelig synsvinkel) slet ikke eksisterer. Det giver form til menneskeheden vældige kreative virksomhed gennem tiderne, og det er produktet af »falske« forestillinger og den lavere psykiske naturs virke. Instrumentet for denne kreative virksomhed er sakralcenteret og solar plexus centret. Når energierne, der finder udtryk gennem disse to centre, er blevet forvandlet og løftet op til strube- og hjertecentret efterhånden som menneskeheden gør fremskridt, vil de førende i menneskeheden vide at astralplanet ikke har nogen virkelig eksistens; de vil da virke i fuldstændig frihed fra dets påvirkning, og opgaven med at befri menneskeheden fra deres

egen skabelses trældom vil gå hurtigt frem. I mellemtiden er en gruppe disciple langsomt ved at blive opbygget (af hvilken denne anden gruppe er en del og kan spille en vigtig rolle og indtage en nøgleposition), som gradvis vil kunne hjælpe med at fordrive den store illusion, og som også kan fungere som en brobyggende gruppe. Således kan de der er ved at frigøre sig fra blændværk finde vej ind i den malstrøm af indflydelse som udøves af den gruppe, som er bemyndiget til dette virke. Da vil tre ting ske:

1. De der således nærmer sig gruppen vil se deres bestræbelser på at leve fri af blændværk stærkt fremmet og intensiveret ved gruppens hjælp.
2. De vil øge antallet af dem der arbejder på denne måde og fremskynde spredningsprocessen.
3. Hierarkiet vil da blive i stand til at virke meget nærmere jorden og komme meget nærmere til menneskeheden.

Den tredje funktion af denne anden gruppe ligger i en mere fjern fremtid. Hierarkiet har nødvendigvis et arbejdsdepartement hvis hovedopgave er at virke udelukkende i illusionens verden og med astral materie. Dette departement blev oprettet i Atlantis' dage da den store kontrovers fandt sted mellem dem der udtrykte guddommens bevidsthed eller sjælsaspekt, og dem der på lignende måde repræsenterede guddommens materielle aspekt. Symbolsk set opstod herved venstrehåndsvejen og højrehåndsvejen; hvid og sort magi kom i konflikt med hinanden og modsætningernes par (som altid eksisterer i manifestationen) blev aktive faktorer i bevidstheden hos den fremskredne menneskehed. Kampen om skelneevne var hermed påbegyndt og menneskeheden blev aktiv på kurukshetras slagmark. Hvor der ikke er nogen bevidst respons på en tilstand og ingen registreret opmærksomhed, er der intet problem med hensyn til ansvar, for så vidt angår sjælen. På Atlantis' tid blev denne tilstand fremkaldt, og heraf problemet som vi står overfor i dag og Hierarkiets opgave med at befri menneskenes sjæle fra det omgivende

blændværk og gøre det muligt for dem at opnå frihed. Kulminationen på den store kontrovers, som dengang blev indledt, er over os nu.

Gruppens tredje funktion kan derfor forstås nu, og engang vil også dette område af Hierarkiets bestræbelse finde passende udtryk på jorden.

Fra denne analyse af mulighederne er det tydeligt at se hvordan grupperne har en klart defineret plads i Hierarkiets planer. Ved at udvikle åndelig sensitivitet og opnå frihed fra blændværk kan disciplene som er medlemmer af disse grupper løfte menneskeheden bevidsthed og bringe oplysning. Man må huske at det er *inspiration* som er målet for alt sandt telepatisk arbejde og *indre oplysning* som er belønningen for anstrengelse og det virkelige instrument i fordrivelsen af verdensblændværket. Således kan disse grupper nære spiren til den nye kultur, virke som brobyggende enheder, og eksternalisere visse af Hierarkiets aktiviteter – det næste store ønske fra dets medlemmer.

Vi vender os nu til den tredje gruppe og skal beskæftige os med verdens magnetiske healere og deres opgave. Dette er tidligere blevet behandlet (i *Esoteric Healing*). Jeg vil her referere til et eller to punkter af mere generel interesse, og til deres trefoldige mulighed. Det er interessant at notere sig at denne gruppes arbejde måske er en af de sværeste opgaver at gennemføre, skønt den fra en anden synsvinkel er langt lettere end opgaven for de fleste andre grupper, fordi bevidstheden hos størstedelen af menneskeheden overvejende findes på illusionens plan og derfor, som *Den gamle kommentar* siger:

»De som arbejder på at bringe lys og dog er omgivet af sansernes maya, virker fra en position af øjeblikkelig væren og behøver ikke at gå ud eller ind, op eller ned. De bare står.«

Verdens healere på det fysiske plan må arbejde på dette plan og deres opgave er at bringe livsenergi igennem fra sjælsplanet,

via det mentale, med udelukkelse af det emotionelle. Disse energier må bringes igennem til den fysiske bevidsthed og fra det fysiske plan udføre deres nødvendige og magnetiske funktion. Healernes opgave, hvis den lykkes, omfatter:

1. At bringe den helbredende guddommelige energi igennem.
2. At udelukke den astrale verden og dermed illusionen.
3. At anvende den helbredende energi i fuld vågen bevidsthed på det fysiske plan.

De fleste healere i verden arbejder på følgende måde:

1. Som rent fysiske helbredere der håndterer det fysiske legemes vitalkræfter, og med deres egen bevidsthed polariseret i det æteriske legeme.
2. Som emotionelle, astral-psykiske sensitive med bevidstheden polariseret på astralplanet; de anvender astrallegemet og virker i og med blændværk og illusion. Virkningen af deres arbejde, hvis det lykkes (og jeg beder jer notere dette »hvis«, for jeg regner med en relativt permanent tilstand) kan være den ene af de to følgende:
 - a. De helbreder måske den fysiske sygdom i patienten som er af en sådan natur at det indre astrale begær (og derfor lavere ønsker) har resulteret i fysisk sygdom, der opleves i et aspekt eller organ i det fysiske legeme.
 - b. De kan intensivere virkningen af de illusoriske ønsker i den fysiske hjernebevidsthed og forårsage et så voldsomt opsving af aktive energier at døden kan indtræffe inden så længe. Dette er en ret hyppig begivenhed. Ikke desto mindre er døden helbredelse, husk det.

Under disse to kategorier findes størstedelen af verdens healere – der sommetider gør noget godt, ofte gør skade, selv om de ikke ved det, og selv i (hvad der som regel er tilfældet) den bedste hensigt. Der er imidlertid tre andre kategorier

- af healere, som kan føjes til de to nævnte:
3. Mentale healere i ordets sande betydning. De fleste mentale healere roser sig selv umådeholdent og arbejder overhovedet ikke med deres mentale kræfter. De kender til megen mental teori, men anvender astrale metoder. Ønsket er den drivende kraft og ikke en mental impuls. Den sande healer frembringer kun resultater når han ved noget om indre oplysning i teknisk og akademisk betydning, og om lysets magt til at fordrive illusioner. Sygdom er ikke en illusion; den er en bestemt virkning af en virkelig årsag, fra gennemsnitsmenneskets standpunkt. Når healere kan arbejde mentalt behandler de sygdommens årsag og ikke dens virkninger.
 4. De healere hvis sjælskontakt er etableret og som arbejder gennem menneskers sjæle er derfor i stand til:
 - a. At stå i åndelig væren.
 - b. At arbejde fri for illusion.
 - c. At opnå et sandt perspektiv på det fysiske plan.
 - d. At koordinere sjæl og personlighed, således at det indre åndelige menneskes vilje kan gøre sig gældende på det fysiske plan.
 5. De der kan arbejde (som det med tiden er tilsigtet at denne tredje gruppe skulle arbejde) som en direkte forpost for bevidstheden hos Hierarkiets mestre. Dette arbejde vil blive udført i gruppeformation og i forenet samstemmende anstrengelse. Disse healeres personlige præstation er derfor:
 - a. At koordinere patientens personlighed. Selv er de koordineret.
 - b. At skabe kontakt med sjælen, for patientens vedkommende. Selv er de i levende kontakt.
 - c. At skabe fusion og forene patientens personlighed og sjæl og derved tilvejebringe en kanal for distribuering af åndelig energi. Selv har de realiseret fusionen.
 - d. At forstå og anvende lovene for sand åndelig helbredelse

gennem intelligent aktivitet på det mentale plan, gennem frihed fra blændværk, og gennem en så korrekt brug af kraft at sjælens instrument (personligheden) bliver stærkt magnetisk.

Jeg vil minde jer om at en sådan anstrengelse i de tidlige stadier (og de stadier er de nuværende) resulterer uundgåeligt i udviklingen af en kritisk ånd på grund af den intelligente bestræbelse der gøres og den indsigtsfulde erkendelse af blændværk i mange tilfælde, fordi kun gennem en sådan bestræbelse kan analyse af den rigtige art endelig opnås og kritik elimineres. I mellemtiden er de der således er under oplæring ofte en plage og et problem både for dem selv og for deres venner og medarbejdere. Men denne fase er midlertidig og fører til et mere varigt fællesskab og til skabelsen af den sande magnetiske forbindelse og kærlighed som må helbrede og løfte og stimulere alt hvad den kommer i kontakt med.

I den kommende Vandbærertidsalder vil vi se menneskeheden skabe en kultur som er sensitiv overfor de finere og højere åndelige værdier, en civilisation som er fri for blændværk og for meget af den illusion som i dag præger de ariske folk, og et menneskeligt liv der vil udtrykke sig i former, som vil slå bro over afgrunde som nu eksisterer; det vil være befriet for hvad vi nu kender som sygdom af værste art, skønt døden og visse former for legemligt forfald som til sidst kan ende i døden vil naturligvis stadig være udbredt. Overvindelse af døden er ikke betinget af elimineringen af legemlige sygdomme, men derimod af den etablerede kontinuitet i bevidstheden som forbinder det fysiske liv med den indre subjektive eksistens. Af denne tilstand for væren kan grupper som denne tredje gruppe blive vogtere, og deres opgave er derfor:

1. At etablere det stadium af personlig udvikling som vil føre til magnetisk liv på det fysiske plan.
2. At studere livets love, som er lovene for sundhed og rigtige forhold.

3. At udvikle den bevidsthedskontinuitet, som vil »åbne dørene til livet og fordrive frygten for det kendte og det som forsvinder«.

Med hensyn til verdenshealernes virke er ovennævnte udsagn en udfordring. De står overfor dette som kernen eller et af frøene eller kimene til den nye civilisation og den kommende kultur. Det udtrykker målet for hele deres virke, og deres bidrag til gruppernes forenede arbejde.

Ligeledes kan de bygge bro over den kløft der eksisterer for øjeblikket i menneskehedens bevidsthed mellem:

1. Liv og død.
2. Den syge og den raske. Dette er mellem:
 - a. Den fysisk syge og indadtil raske, som er tilfældet med nogle få – meget få – af de fremskredne mennesker, eller verdens disciple og fremskredne aspiranter.
 - b. Den fysisk raske og psykisk syge, som det undertiden er tilfældet, men overordentlig sjældent.
 - c. Den fysisk såvel som psykologisk syge og den overskyggende sjæl. Denne situation findes ofte i dag.
3. Det fysiske plan og sjælenes verden, på grund af udviklingen af et sundt instrument og fjernelsen af de årsager hvis virkning i det fysiske legeme ytrer sig som sygdom og virker som barrierer for indstrømningen af sjælsenergi og adgang for sjælsbevidsthed til den fysiske hjerne.

Dette brobygningsarbejde, når det sker i dag, er ofte kun en heldig men tilfældig begivenhed og er ikke resultatet af et bevidst planlagt brobygningsarbejde. Men det er Hierarkiets hensigt at de grupper som senere vil blive dannet og som i dag er ved at blive dannet (inklusive denne min tredje gruppe) kan hjælpe med i processen, hvis det er gruppemedlemmernes vilje.

Til sidst, enhver indviet er en magnetisk healer. Det er en

kendsgerning. Skønt alle medlemmer af Hierarkiet har deres specielle fastsatte funktioner og deres organiserede aktivitet (afhængig af stråle, race og forpligtelse), er der en aktivitet som de alle har tilfælles, og det er deres magt til at helbrede. Deres evne til at virke som magnetiske healere giver sig udtryk på forskellige måder, overvejende på området psykologisk tilpasning og psykiske udredninger, og kun lejlighedsvis – og som et resultat af de to ovenfor nævnte – i en legemlig helbredelsesproces. I vil se af det her nævnte at det helbredende virke der udføres af de indviede medlemmer af Den store hvide loge er trefoldig – *psykologisk*, for at bringe sjælen ind; *psykisk*, for at frigøre den lavere psykiske natur fra illusion, således at psyken eller sjælen kan have fuldt råderum; *fysisk*, som resultat af de indre psykologiske og psykiske justeringer.

Denne trefoldige helbredende aktivitet er et tilsigtet mål for alle grupper der arbejder som denne tredje gruppe (magnetiske healere) skulle arbejde; på den måde vil den hierarkiske bestræbelse begynde at vise sig i ydre aktiviteter. I vil se, mine brødre, at det arbejde som udføres af de første tre grupper der netop er omtalt – og når vi ser dem som udgørende en enhed – skaber en syntese af bestræbelserne i de tre verdener der fører fra sjælsplanen til det ydre manifestationsplan.

SÆDGRUPPERNES ARBEJDE

Januar 1938

Vi har forsøgt at få en mere intelligent forståelse af det arbejde som den nye tids sædgrupper udfører, deres indbyrdes forhold og deres virke som en del af den nye tidsalders »aktualitet«, hvis jeg må bruge sådan et udtryk. Vi gennemgik ret omhyggeligt de tre vigtigste grupper. Vi så at hver af dem havde tre opgaver at udføre, og vi forsøgte en mindre analyse af deres planlagte forehavender. Nu kan vi gøre det samme med de resterende grupper, specielt med den fjerde og femte som har undervisning og politisk arbejde som deres projekter. Vi vil blot ganske kort

antydde det tilsigtede trefoldige formål med den sjette, syvende, ottende og niende gruppe. Vi vil ikke anvende tid på at betragte den tiende, som vil blive sammensat af nøglepersonerne i de andre grupper, ud over at fastslå, at når dens syvogtyve medlemmer (tre fra hver gruppe) er valgt og sat i forbindelse med hinanden, så skulle alle grupperne erfare en sådan levendegørelse af deres liv at de vil blive en levende vibrerende organisme.

Den fjerde gruppe har foran sig en rig og højst interessant række af studier og dens mål er oplysning. Dens instruktioner (se: *Undervisningen i den Nye Tidsalder*) vil fremkalde flere interesserede reaktioner fra en større gruppe læsere end det vil være tilfældet med instruktionerne fra nogen af de andre grupper, med undtagelse af den sjette, hvis emne er religion i den nye tidsalder, og den tredje (se: *Esoteric Healing*). Jeg anfører dem i rækkefølgen af deres betydning. De vil afgjort blive populære og imødekomme et mere generelt behov. Interessen som denne information om undervisning vil fremkalde, skyldes det forhold at undervisning i dag i vide kredse anses for en vigtig formende faktor, næst efter økonomiske påvirkninger og omstændigheder, og der er en udbredt interesse for progressiv undervisning og i de nye idealer som skulle – og vil – engang styre underviserne.

Der er en afgjort uro i masserne, og det intellektuelle liv (bemærk udtrykket) er nu mere aktivt og styrket end nogensinde før. Der er en okkult årsag til dette som er særdeles interessant.

De af jer som har studeret *Den hemmelige lære* vil huske at i den kritiske periode da dyrevæsenet foretog den store overgang ind i menneskeslægten og den jordiske menneskehed opstod, udvikledes spiren til individualitet, kimen til selvbevidsthed og et embryonisk intellekt. Det siges at denne begivenhed kom i stand på tre måder:

1. Det mentale kim blev indplantet af Hierarkiet i nogle af de aspirerende dyrevæsener og disse animale væsener blev menneskelige væsener, af en meget lavtstående art, men dog en slags mennesker. De modtog »en gnist«, om jeg så må sige, og et

punkt af lys fremstod hvor der før intet var. Før var der kun et svagt diffust atomart lys, men ikke noget centralt lyspunkt inde i hovedet, og ingen antydning af de højere centre. Disse individer, tillige med den mere fremskredne menneskehed som kom til vor planet på Atlantis' tid (og havde individualiseret andetsteds), udgør i dag den mest udviklede del af menneskeheden. De repræsenterer kultur og forståelse uanset hvor den findes eller i hvilken klasse eller race den forekommer.

2. Instinktnaturen i det animale væsen (aktivt i dem der ikke havde nået et stadium af bevidst aspiration) blev pludselig stimuleret eller vitaliseret af den første gruppes opståen og af Hierarkiets opmærksomhed, som virker under den evige lov om at »energi følger tanke«. På denne måde blev, med en bemærkelsesværdig hurtighed, instinkt gradvis blandet med eller forvandlet til sit højere udtryk – intellektet. På den måde blev i tidens løb en stor gruppe animale væsener til mennesker. De repræsenterer i dag civilisationen og den store masse af almindelige intelligente mennesker, opdraget under vor tids massesystem, i stand til undertiden at tænke og løfte sig til et mentalt niveau, men ikke højt kultiverede. De udgør den såkaldte almenhed som vi betegner med ordene »højere og lavere middelklasse«, den professionelle klasse og borgerskabet overalt.

3. Samtidig findes der vældige folkeskarer som nok er mennesker men som ikke er resultat af nogen af disse to processer. De er produktet af de langsomt virkende indflydelser fra livet selv, af det vi er tilbøjelige til at kalde evolutionens drivkraft, iboende selve materien. De har gennem en smertefuld og uendelig langsom proces udviklet sig ud af den animale tilstand til menneskelige væsener, med en vågnende samvittighed, en trang til forbedring, og en embryonisk intelligens af en sådan natur at den kan reagere på enkle undervisningsformer, når de findes, og de reagerer positivt. De er de uvidende masser som ikke kan læse og skrive, de endnu vilde racer og de lavest udviklede menneskevæsener som findes i millioner på vor planet.

Grunden til denne enestående situation, som fremkalder en nyvurdering af vore undervisningssystemer og processer, og på en omvurdering af vore nuværende begreber om undervisning, er at kundskabens lys og de goder som kommer deraf, er trængt igennem til de laveste grader af disse mennesker i langsom udvikling; alle tre grupper er nu udtrykkeligt mennesker og ikke kun de første to. De højest udviklede af dem er derfor ved at nærme sig det stadium hvor de kan tilkendegive det som er overmenneskeligt, og de lavest udviklede er ved at adskille sig (ved en næsten umærkelig proces) fra den dyriske tilstand. Dette skaber naturligvis en kløft, men en som den højeste gruppe og Hierarkiet selv er vidende om og som de »overvinder ved deres egen inklusivitet«. Glem ikke at det større altid kan omfatte det mindre og således slå bro over alle kløfter.

Det er undervisningen af disse tre grupper som vil blive varetaget af den fjerde gruppe, hvis projekt er undervisning i den nye tidsalder. Her berører vi igen det trefoldige formål som hver gruppe må holde sig for øje og som for øjeblikket består af:

1. Undervisningen af den laveste af disse grupper som menneskeheden er inddelt i, således at de kan blive helt og bevidst menneskelige. Dette var målet for den impuls som inspirerede renæssancen og som ligger bag Rousseau's arbejde, den store indvielse, og dette er impulsen som i dag er ansvarlig for den moderne humanisme med sin tilsyneladende materialisme og dog dybt åndelige indre program og formål. Dette skaber omsider civilisation gennem indstrømningen af kundskabens lys.
2. Undervisningen af den anden gruppe, således at den kan blive stimuleret ved indstrømningen af visdommens lys og udgøre en gruppe der forbinder de andre to, strengt menneskelig og selvbevidst som den er. Denne proces vil gøre dens medlemmer til kulturelle aspiranter, med en ny sans for værdier, med en anerkendelse af åndelige mål og med en udviklet evne til at forme den offentlige mening. De vil så blive den mest betydningsfulde gruppe, som udtrykker den

nye tidsalders kultur. De vil sætte standarden og værdinormerne for masserne.

3. Undervisningen af de fremskredne tænkere, af aspiranter og verdens disciple i *anvendt* viden, udtrykt visdom og okkult forståelse. Denne gruppe sammenfatter alt hvad der er tilgængeligt i de andre to grupper og danner således kernen i gudsriget, det femte rige, som nu hurtigt er ved at tage form.

Jeg kan ikke gøre mere end antyde disse punkter, for deres egentlige tema og deres forklaring vil blive behandlet i disse gruppers instruktioner. Hvad jeg har fremført vil imidlertid tjene til at vise jer det generelle tema i den nye undervisning og henvise til nogle af de overvejelser som tilskynder mig til at tage dette emne op.

Det arbejde som skal udføres (politisk tjeneste) af den femte gruppe af disciple er absolut det vanskeligste af dem alle, for det er på mange måder langt mindre fremskredent. Det skyldes to faktorer:

1. Menneskemasserne er endnu så relativt lidt udviklede at opgaven for denne gruppe af medarbejdere nødvendigvis må afhænge af det heldige resultat af verdensundervisningen og opdragelsen, da det i sidste ende vil være et udtryk for de idealer og synspunkter som findes i den fjerde gruppe og andre lignende grupper.
2. Kun få sande første stråle personer manifesterer sig på vor planet for tiden, og når det sker, bliver deres virke nødvendigvis destruktivt på grund af menneskemassernes uudviklede tilstand. Det er derfor revolutioner så sjældent, hvis overhovedet, kan gennemføres uden blodbad, for de tilsigtede ideer må *påtvinges* masserne og bliver ikke umiddelbart *opfattet og antaget* af masserne; de fremkalder modreaktioner, som ansporer dem der har autoritet til forkerte handlinger. Disse ideer skulle vække jer til omhyggelig eftertanke.

Lad det ikke være glemt at målet for al sand regeringskontrol er rigtig syntese, der fører til rigtig national og indre gruppeaktivitet. Problemet har to sider. Først af alt har vi problemet med typen af autoritet som skal anerkendes af folkene; og for det andet har vi problemet omkring metoderne som skal anvendes, således at de valgte autoritative forholdsregler vil blive iværksat enten i kraft af påtvungen kontrol, eller vil være af en sådan natur at de vil vække et storsindet og anerkendende samarbejde. Mellem disse to fremgangsmåder kan der være mange varianter, men systemet med et samarbejde, villigt givet af en intelligent majoritet, er endnu aldrig set. Men vi bevæger os hen imod sådan en tilstand i verdensbevidstheden og er på vej til at eksperimentere med den.

Lad mig kort vise jer nogle af de regeringsformer som er blevet prøvet eller vil blive prøvet i fremtiden.

1. *Regering ved et anerkendt åndeligt Hierarki.* Dette Hierarki vil være forbundet med folkemasserne via en kæde af udviklede mænd og kvinder der vil virke som mellemlid mellem den styrende åndelige gruppe og et folk som er orienteret hen imod en verden af rette værdier. Denne form for verdensmagt ligger ude i en ubestemt fremtid. Når det bliver muligt at regere på den måde, vil vort planetariske Hierarki være kommet meget nærmere jorden og der vil da være tusindvis af mennesker som er i berøring med deres organisation, idet de vil være udviklede nok til at være sensitive overfor dets tanker og ideer.

2. *Regering ved et oligarki af oplyste tænkere,* anerkendt som sådan af de tænkende masser og derfor valgt af dem til at styre. Det vil de gøre gennem undervisning af menneskehedens tænkere i gruppeideer og i deres rigtige anvendelse. Undervisningssystemet, som da vil være almindeligt udbredt, vil blive anvendt som et middel til at nå masserne og få dem til at samarbejde om de vigtigste ideer, og dette vil ikke blive gjort med magt, men gennem virkelig forståelse, gennem analyse, diskussion og eksperiment. Mærkeligt nok (fra manges syns-

punkt) vil det åndelige Hierarki til den tid stort set virke igennem verdens videnskabsmænd, som da vil være overbevist om sjælens virkelige eksistens, og ved deres vise brug af sjælskræfter og af naturkræfterne vil de udgøre et forbindelsesled af okkultister.

3. *Regering ved et ægte demokrati.* Dette vil blive muligt gennem en rigtig anvendelse af undervisningssystemerne og en stadig skoling af folk i at opdage de finere værdier, de mere korrekte synspunkter, den højere idealisme, syntesens ånd og en ånd af kooperativt fællesskab. Kooperativt fællesskab adskiller sig fra påtvunget fællesskab derved at den indre ånd og den ydre form virker sammen og styrer mod et anerkendt mål. I dag er sådan et sandt demokrati helt ukendt, og folkemasserne i de demokratiske lande er lige så afhængige af politikerne og de finansielle kræfter som folkene under et diktatur, oplyst eller uoplyst. Disse sidstnævnte herskere kan måske betragtes som selviske idealister, og jeg ønsker at I her bemærker ordet »idealist«! Når imidlertid verden har flere i sandhed vågne mennesker og flere tænkende mænd og kvinder, vil vi se en renselse af den politiske scene og de processer der vedrører repræsentation, ligesom der også fra folkets side vil stilles større krav om en nøjere redegørelse fra dem de har valgt at indsætte på ledende poster. Der må til sidst komme en nærmere forbindelse mellem undervisningssystemet, lovgivningsmagten og regeringen, men det vil altså blive styret mod en bestræbelse på at udarbejde de bedste idealer som tidens tænkere kan fremlægge. Denne periode ligger ikke så langt ude i fremtiden som I måske tror, især ikke hvis den første bevægelse i denne retning foretages af den nye gruppe af verdenstjenere.

Denne første bevægelse involverer en rigtig forståelse af den gode vilje. Disse tre systemer, som er de tre vigtigste, svarer til de tre hovedstråler, for syntese, idealisme og intelligens, som blot er andre navne for strålerne vilje eller magt, kærlighedsvisdom og aktiv intelligens.

4. *Regering ved diktatur*. Denne form for regering kan inddeles i tre kategorier:

- a. Regering ved en monark – sædvanligvis i dag begrænset af folkets vilje, eller rettere sagt af periodens politikere – men symbolsk set ved Hierarkiets oprindelige ledelse under kongeværdigheden af Verdens Herre.
- b. Regering ved en leder af et demokratisk land, der som regel kaldes en præsident, eller ved en statsmand (underordnet hvad man vælger at kalde ham) som ofte er en idealist, om end begrænset af sin mangelfulde menneskelige natur, af den periode han lever i, af sine rådgivere, og af den vidt udbredte korrupsion og selvished. Et studium af sådanne mænd der har været ved magten under sådanne omstændigheder, foretaget af en retsindet neutral person, vil sædvanligvis vise at de har beklædt embedet under indflydelse af en idé, som i sig selv i alt væsentligt var rigtig (hvordan den så end blev anvendt), som var fremtidsorienteret i sin oprindelse, og tilhørte den tids »nye tidsalder«. Dette forbinder dem med den anden stråle.
- c. Regering ved diktatorer, der ikke er besjælet af principper som har at gøre med en ny tids idealer, opstået på deres tid, men af en idealisme af en mere materiel art – en almindelig anerkendt *nutidig* idealisme. De er som regel ikke reaktionære, ej heller er de blandt deres tids intuitive, men de tager hvad der er grundfæstet, etableret og let tilgængeligt – takket være deres tids tænkere – og giver det en materiel, national og selvisk drejning og mål og påtvinger masserne dette ved hjælp af frygt, terror og materielle løfter. De anvender derfor i realiteten den tredje stråles virkemidler, for de er intelligente, opportunistiske og materielt konstruktive. Sand idealisme, som nødvendigvis indebærer en ny tidsalders model, og religiøse motiver, findes ikke i deres metoder. Ikke desto mindre fører de menneskeheden et skridt fremad, for de har en masseeffekt som fremkalder tanker, og sommetider i sidste ende modstand, som resultat af denne tankevirksom-

hed.

Senere skal vi studere disse og andre regeringsformer, og analysere deres generelle nutidige udtryk og fremtidige åndelige modsvarigheder. Disse vil en dag vise sig på jorden som et resultat af de mange forsøg som foregår i dag. Husk det.

Som jeg tidligere sagde, undervisning, lovgivning og regering er afgørende og tæt forbundet. Hvis den femte gruppes virksomhed nogensinde når et niveau hvor den virkelig er en spire i en ny tidsalders organisme (og mange sådanne grupper vil nødvendigvis komme til syne i verdens forskellige lande), vil man se den virke som en udligningscentral eller et forbindelsesled mellem tidens undervisere, dem hvis opgave det er at udøve loven, og de statsmænd som er valgt af de uddannede masser til at formulere de love ved hvis hjælp de skal regere. Det vil derfor være indlysende hvilke tre studiegrene og hvilket arbejde medlemmerne af denne femte gruppe vil udvikle. Det vil jeg ikke her uddybe nærmere.

I betragtning af den stadige udvikling hen imod religiøs enhed, som har fundet sted i de sidste 150 år, lover den sjette gruppes arbejde (religion i den nye tidsalder) såvel som den første gruppes (telepatiske kommunikatorer) hurtige resultater. Dette beror imidlertid på »klogskab i handling« og villighed hos gruppens medlemmer og forbundne grupper til at gå langsomt frem og udvise takt.

I det øjeblik en idé kommer ind i det religiøse område, tager den til i betydning fordi den menneskelige bevidstheds mest fremtrædende kendetegn er fornemmelsen af det indre eller virkeligheden, en opfattelse af en subjektiv bestemmelse, og en indre viden om og en stræben efter den ukendte Gud. Derfor vækker enhver sandhed eller fremstilling af sandheden eller en metode som indebærer muligheden for at skabe en nærmere kontakt med guddommen eller en hurtigere forståelse af det »dybere væren« en umiddelbar respons og reaktion. Der er derfor stort behov for forsigtig og velovervejet handling.

Jeg har allerede vist jer den form som religionen i den nye

tidsalder vil tage (se: *Kristi Tilsynekomst*). Den vil blive bygget op omkring fuldmåneperioderne, hvor visse store tilnærmelser til virkelighedens verden vil finde sted, også omkring to perioder af massetilnærmelse ved tidspunktet for den store måneformørkelse og solformørkelse i årets løb. De to hovedtilnærmelser vil blive Wesak fuldmånen i Tyren og juni fuldmånen i Tvillingerne – den ene hidtil helliget Buddha som udtryk for Guds visdom, og den anden Bodhisattva (kendt af kristne som Kristus) der udtrykker Guds kærlighed.

Programmet for den nye verdensreligion vil indeholde tre vigtige udformninger af sandheden, eller tre vigtige doktriner, hvis et så uønsket ord kan tillades. Det er med den videre udarbejdelse af disse tre synspunkter, eller fremstilling af sandheden, at den sjette gruppes virke vil befatte sig. De er:

1. Sandheden om Guds ånd, både transcendent og immanent, vil blive bevist, og også en lignende sandhed i relation til mennesket. Måden hvorpå de kan møde hinanden, via sjælen, vil blive antydnet. Dette aspekt af den frembrydende sandhed kunne kaldes *transcendental mysticisme*.
2. Sandheden om den guddommelige kvalitet af kræfterne i naturen og i mennesket og måden hvorpå de kan anvendes af mennesket til guddommelige formål. Dette kunne kaldes *transcendental okkultisme*.
3. Sandheden, indeholdt i den første, at menneskeheden som et *hele* er et udtryk for guddommen, et fuldstændigt udtryk, samt den beslægtede sandhed om vort planetariske Hierarkis guddommelige natur og arbejde, og om måden hvorpå disse to grupper nærmer sig hinanden i gruppeform. Dette kunne kaldes *transcendental religion*.

Mere end dette vil jeg ikke sige nu, da jeg søger kort at berøre de sidste tre grupper. Jeg vil imidlertid fremhæve at vi skal udarbejde noget om teknikken for Guds nærværelse og nærme os denne fra en ny vinkel, fra gruppens, og ligeledes om lysets teknik. Med to mindre betydelige metoder, som jeg nu og da har gjort

jer opmærksom på, vil vi senere beskæftige os, for de er i deres natur tilnærmelser til de andre to – ubundethedens teknik og tjenestens teknik (se: *Blændværk et verdensproblem*). Når vi studerer de guddommelige tilnærmelser vil vi se at de omfatter to grupper – de der findes på det objektive plan og dem på livets subjektive side.

Den syvende gruppes arbejde, som er på det videnskabelige område, er tæt forbundet med den syvende stråle og har et yderst praktisk fysisk formål. Det er strengt magisk i sin teknik, og denne teknik er beregnet på at frembringe syntese mellem guddommens tre aspekter på det fysiske plan, eller mellem liv, solenergiene og månekræfterne. Dette er en vanskelig opgave som kræver stor forståelse, og det arbejde som her skal gøres er ikke let at fatte. Det vil blive udført af første stråle disciple støttet af syvende stråle aspiranter, med anvendelse af femte stråle metoder. De vil således kombinere – gennem deres medarbejderstab – tilintetgørelsens arbejde der nedbryder udlevede former, resultaterne som er frembragt af de videnskabsmænd der trængte om bag den ydre form til dens motiverende energi, og det praktiske arbejde af magikeren som – under loven – skaber nye former som udtryk for det indstrømmende liv.

Denne gruppe af disciple vil foretage et dybt studium af det ondes problem, og de vil skabe en bedre forståelse af det *formål* der eksisterer i materie eller substans og det oplyste formål der kendetegner sjælsaspektet. Det er grunden til at jeg (i min tidligere drøftelse af emnet) forbandt religionens og videnskabens resultater; religion drejer sig om opvågningen til det bevidste formål med sjælen i mennesket og formen, mens videnskaben er optaget af den ydre forms aktivitet som lever sit eget liv og dog langsomt bliver underordnet sjælens formål og indvirkning. Dette er tanken der ligger til grund for de af mig anvendte ord »videnskabelig tjeneste«. Denne gruppes arbejde er derfor trefoldigt:

1. De vil tage de mest avancerede slutninger som videnskabs-

- mænd er kommet frem til, og vil derefter formulere de nye hypoteser, på hvilke de næste umiddelbare skridt fremad i ethvert videnskabeligt område vil blive foretaget.
2. De vil benytte sig af de sensitive reaktioner som de nye åndelige tilnærmelser (som den tids verdensreligion vil undervise i) vil have muliggjort, og vil – ved at anvende de slutninger som derved er gjort tilgængelige i forbindelse med åndens indre verden – beskrive naturen af de indkommende kræfter som vil bestemme og motivere den tids kultur.
 3. På grundlag af materialets beskaffenhed og de åndelige slutninger og videnskabelige hypoteser vil de formulere de former for tjeneste på det fysiske plan som vil fremskynde planen for det umiddelbart forestående. De vil frigøre gennem denne forening af videnskabelig indsigt og intuitiv idealisme de energier som vil fremme menneskelige interesser, forbinde det som står under mennesket til mennesket gennem et rigtigt samspil af kræfter, og således rydde vejen for de intellektuelle forhindringer som vil og altid har blokeret menneskets tilnærmelse til den overmenneskelige verden.

Jeg tvivler på at det vil være muligt at gøre mere i forbindelse med dannelsen af denne gruppe, og det af mange grunde. For det første kan sådan en gruppe ikke dannes før en bestemt videnskabelig opdagelse er gjort af så stor en betydning, at vor nuværende videnskabelige modstand med hensyn til at anerkende sjælen som en skabende faktor vil forsvinde. Denne opdagelse vil være en del af de bekræftede »videnskabelige kendsgerninger« omkring år 1975. For det andet har A.A.B. ikke de nødvendige videnskabelige kundskaber til at gøre andet end at opfatte et bredere omrids af det tilsigtede arbejde, og da kun overvejende fra den mere mystiske og filosofiske synsvinkel. Ej heller, mine brødre, har jeg. Det vil fordre en femte eller syvende stråle indviet at behandle dette tema, og skønt jeg kunne indkalde sådan en broders hjælp, synes det mig ikke at tjene noget nyttigt

formål på nuværende tidspunkt. A.A.B.'s udtryk for lettelse, da hun blev klar over at der er en gruppe mindre at tage stilling til på mine og jeres vegne, ville næsten berettige mig til at gøre dette til min væsentlige grund!

Lad os nu gå videre til en kort omtale af den ottende gruppes arbejde, som er psykologisk tjeneste. På dette område vil arbejdet blive løftet ud af det rent menneskelige område og vil dreje sig om større emner – for, mine brødre, der *er* større emner end dem der alene vedrører menneskeslægten. Disse disciples virke vil dække de følgende tre emner.

1. Forbindelsen mellem menneskesjælen og de undermenneskelige riger i naturen, og menneskerigets plads som forbindelsesled mellem de tre højere riger og de tre lavere.
2. Sjælskvaliteten i de tre undermenneskelige riger, med speciel vægt på dyreriget og planteriget. Bevidstheden i mineralriget er så fjernt fra den menneskelige at det ikke er muligt for os at formulere noget om den i ord, eller at identificere os med den, før efter bevidsthedsudvidelsen som finder sted efter den tredje indvielse – transfigurationen.
3. Et studium af Planen, som den synes at udfolde sig på nuværende tidspunkt i de fem riger i naturen. Det vil være indlysende for jer at undervisningen i forbindelse med denne gruppe vil være mere udpræget og akademisk okkult i sin betydning end det er tilfældet i de andre grupper, for den vil være baseret på informationer i *Den hemmelige lære* og i *A Treatise on Cosmic Fire*. Den vil blive baseret på visse forudsætninger indeholdt i disse værker. Derfor vil medlemmerne af denne discipelgruppe være af en mere ortodoks overbevisning; de vil være teosoffer af natur, og akademiske i disposition.

Anima mundi's natur, sandheden om den subjektive bevidsthed som findes i alle former uden undtagelse, og eksistensen af samspillet mellem disse former, via sjælen vil være hovedtemaet. Sjælssensitivitet og reaktion på energien i enhver form vil

være målet for gruppemedlemmernes *skoling*. På grund af opgavens vanskelighed vil medlemmerne af denne ottende gruppe blive valgt fra de andre grupper personel, for de vil have gennemgået en rimelig uddannelse i deres forudgående arbejde. To grupper vil dermed være sammenfattende grupper – den som er dannet af nøglepersonerne i alle grupperne, og denne gruppe.

Den niende gruppe, hvis projekt er finansiel tjeneste, vil være en af de mest praktiske og interessante set ud fra den nuværende verdenssituation og tilstanden i nyere tid. Jeg kan begynde at organisere denne gruppe inden længe, forudsat at nogle af mine disciple viser de indre tegn jeg ser efter, hvilket bl.a. er en rigtig forståelse og åndelig værdsættelse af penge. Hermed mener jeg ikke at enhver af jer som viser sådanne tegn vil være i denne gruppe, men I vil udvise de rette betingelser som vil gøre en begyndelse mulig; en eller to af nøglepersonerne kunne imidlertid være en del af den finansielle tjenestegruppe, hvis planen udvikler sig som håbet og tilsigtet.

Opgaven for denne gruppe er at studere penges betydning som *styret og anvendt energi*. Denne styring af kraft fremkalder konkretisering, og arbejdet falder derved ind under begrebet magi. Ligesom i de andre grupper vil arbejdet dele sig i tre områder:

1. Bestræbelsen på at forstå naturen af prana eller vital æterisk energi, og de tre egenskaber der kendetegner den; disse er (som I ved) inert, aktivitet, og rytme, eller – når vi giver dem deres hindu navne – *tamas*, *rajas* og *sattva*. Så længe de mineralske forekomster i verden ikke var opdaget og anvendt havde vi tilstanden af *tamas* i sit dybeste og mest passive stadium. Meget angående penge i dag er forbundet med mineralrigets karma og skæbne. Med dette behøver vi dog ikke at beskæftige os her. Det praniske livs processer skete oprindeligt i form af byttehandel og udveksling af det som fandtes på jordens overflade og senere under jorden, og det bragte de dybeste og tætteste af guddommens udtryk (set fra menneskets synsvinkel) i flydende tilstand. Dette er et punkt der bør erindres.

I dag er processen vendt om og penge er forbundet med planterigetets produkter i form af papirpenge, baseret på verdens mineralrigdomme. Dette er en interessant subjektiv kendsgerning at have for øje.

2. Et studium af de processer hvorved penge stadig er blevet afledt fra personligt brug i såvel god som ond betydning.

Jeg har imidlertid ikke til hensigt at skrive en afhandling om penge. Det ville stort set blive en optegnelse over menneskets skrækkelige selvished, men jeg søger at behandle problemet penge som Hierarkiet ser det, og at betragte penge som en form for energi, nedværdiget for tiden til materielle formål eller til selviske ønsker og ambitioner hos velmenende tjenere. De har et begrænset udsyn og trænger til at få et billede af mulighederne i den nuværende situation som kunne lede meget af denne form for konkretiseret guddommelig energi ind i konstruktive kanaler og »lysbaner«.

3. Et studium af loven om tilbud og efterspørgsel, at der gennem verdensdisciplene (ud fra rene motiver og dygtighed i handling og stabil ansvarsbevidsthed) kan fremskaffes det som er nødvendigt for mestrenes arbejde, og mine brødre, meget nødvendigt for dem.

Penge har været ledet ind i foretagender med helt materielle mål, selv ved filantropiske mål. Den mest åndelige anvendelse i verden i dag er brug af penge til undervisningsformål. Når de bliver ledet bort fra opbygning af formsiden og frembringelse af rent materielt velfærd for menneskeheden og ledet fra de nuværende kanaler ind i arbejdet med at skabe en virkelig åndelig grundvold, så kan meget godt opnås, uden at de filantropiske mål og undervisningen vil lide nogen skade, og et stort skridt frem vil være taget. Tiden herfor er endnu ikke kommet, men åndeliggørelsen af penge og deres omfattende indsamling til fremme for arbejdet for de store, for Kristi disciple, er en del af en meget nødvendig verdenstjeneste og kan nu på tilfredsstillende måde begynde; men dette må gennemføres med åndelig

indsigt, den rette fremgangsmåde og virkelig forståelse. Rent motiv og uselvskhed tager vi for givet.

DEN UMIDDELBARE OPGAVER

28. september 1938

Hierarkiet er dybt bekymret over verdensbegivenhederne. Jeg blev bedt om at opfordre jer til at fortsætte med goodwillarbejdet for enhver pris og på trods af alle forhindringer. Kernen som allerede er dannet må bevares. Den nye gruppe af verdenstjenere må bevare sin integritet og arbejde ufortrødent. Alt er endnu ikke tabt. Stabiliteten hos dem der kender Guds plan vil hjælpe menneskeheden og støtte de ældre brøders anstrengelser. Det er dem der elsker og ikke hader og som virker for enhed – både subjektivt og åndeligt.

Det er alt hvad jeg kan sige nu, for Hierarkiet selv ved ikke hvilke kræfter som vil få overtaget. De ved at det gode må triumfere til sidst, men de ved ikke hvad den umiddelbare fremtid gemmer for menneskeheden, fordi mennesker selv bestemmer deres vej. Loven om årsag og virkning kan kun sjældent ophæves. I de tilfælde hvor den er blevet ophævet, har det krævet en indgriben af kræfter større end dem der er til rådighed på kloden på nuværende tidspunkt. De større kræfter kan gribe ind, hvis verdens aspiranter kan gøre deres røst gennemtrængende nok. Vil dette være muligt? Destruktionens kræfter, som modarbejder det godes kræfter, har »lagt hånd på« verdens pengeressourcer og har vendt pranastrømmen – som automatisk krystalliseres til penge og finansiell rigdom i verden – og styrer den mod rent materielle, separatistiske og personlige mål. Penge er derfor ikke let tilgængelig for udbredelsen og kultivering af den gode vilje, og dette gælder i lige så høj grad for penge som er i hænderne på aspiranter, som dem der er i hænderne på de helt selvsk orienterede. Mange aspiranter har ikke lært at ofre. Hvis I kan få rådighed over noget af den finansielle overflod og lede det i retning af de mål som er Den

store hvide loges, for hvilken Kristus er mesteren, vil det på nuværende tidspunkt være en af de mest konstruktive handlinger I kan foretage for at hjælpe.

I denne tid af belastning og spænding, mine brødre, vil jeg minde alle aspiranter og disciple om at der ikke er nogen grund til at føle sig lille og unyttig. De sædgrupper som vil virke i den nye tidsalder er for tiden i mørke og på vækststadiet samt i ekspansionsprocessen og de virker i stilhed. Dette stadium er imidlertid meget vigtigt, for alt efter om frøene er sunde og deres evne til at slå stærke rødder nedad samt evnen til langsomt og støt at trænge opad mod lyset, således vil nytten af deres bidrag til den nye tidsalder blive, som nu er over os. Det vil jeg gerne understrege. Den nye tidsalder er nu over os og vi er vidne til den nye kulturs og den nye civilisations fødselsveer. Disse er i gang. Det som er gammelt og uønsket må falde, og af disse uønskede ting må hadet og separatismen være det første der forsvinder.

Jeg har før fortalt jer at ulykker som overgår enkelte mennesker som regel er resultatet af et udbrud af kræfter, og at disse udbrud skyldes had og uvenlige tanker samt kritiske ord hos dem som er involveret i ulykken. Verdenssituationen i dag skyldes *ikke* ambitionerne hos en enkelt person eller race, eller materialisme, aggression og stolthed hos nogen bestemt nation. Den er ikke først og fremmest resultatet af den fejlslagne økonomiske tilstand i verden i vor tid. Den skyldes udelukkende det vidt udbredte had i verden – had til folk og racer, had til individer og til dem der har magt eller indflydelse, og had til ideer og religiøse trosretninger. Dybest set beror den på den separatistiske holdning hos alle folk og racer som ned gennem tiderne og ligeledes i dag hader og altid har hadet hinanden og elsket sig selv. Den skyldes folk i alle lande, som har søgt at tillægge skylden for tilstandene alt muligt andet end dem selv, og som flittigt har søgt efter sydebukke hvorved de selv kunne føle sig personligt fritaget for deres del i den forkerte tankegang, den forkerte tale og den forkerte handling.

Denne kendsgerning må alle aspiranter og disciple fatte og

holde sig for øje, også medlemmerne af sædgrupperne. De er heller ikke fri for de almindeligt udbredte ufuldkommenheder, og mange af dem har søgt at kritisere og at tilskrive skylden for verdens tilstand dem, der på deres egen måde søger at befatte sig med situationen. Klar tænkning, en klar vurdering af årsager og en kærlig åbenhed til alle bør kendetegne alle disciple i denne tid. Hvor denne holdning ikke eksisterer, er der stadig fare for at blive trukket ind i malstrømmen af had og separatisme og dermed adskillelsen af personen (om end kun midlertidigt) fra kærlighedens malstrøm. Dette betyder fare og blændværk. Selvfølgelig det faktum at alle disciple er så udpræget individualistiske, intensiverer deres reaktioner på godt og ondt.

Jeg står næsten uforstående (hvis jeg ikke kendte og elskede menneskenaturen så godt) overfor den beskedne fremgang i kærlig tænkning som nogle disciple har udvist. Det er på tide nu, trods vanskeligheder og tilsyneladende utilstrækkelighed, at begynde det tilsigtede gruppearbejde, hvis en sådan begyndelse nogensinde skal lykkes. Hver gruppe er blevet organiseret til at fuldføre en bestemt opgave. Det forenede gruppearbejde er endnu ikke blevet påbegyndt, men det må begynde nu.

Gruppe et kan telepatisk influere ledende folk og tale til deres bevidsthed således at de kan blive præget af nødvendigheden af det som en af de store mestre beskrev som »den kærlige verdensfrelse«. De må bringes til forståelse af at deres politik må være bestemt af hvad der er det gode for verden. Gruppens opnåede succes med at hjælpe. . . viser dens evne til at være konstruktiv nyttig.

Gruppe to kan, hvis den vil, på konstruktiv måde gøre en ende på noget af verdens blændværk. Det kan den, fordi flere af dens medlemmer succesrigt har bekæmpet blændværket i deres eget liv.

Gruppe tre kan begynde gruppehelbredelse under vejledning, når visse indre reguleringer er foretaget.

Gruppe fire kan forsøge at hjælpe ved opbygningen af verdens antahkarana, naturligvis ved at arbejde i gruppeformation. Dette kan de gøre hvis de frigør sig, som enkeltvæsener, fra alle

separatistiske ideer og lærer at virke i kærlighedens ånd med en bevidst upersonlighed.

Der er, mine brødre, svagheder i alle gruppemedlemmerne. Personlighedstendenser og fejl eksisterer og fejltagelser begås som hovedsageligt har at gøre med menneskets egne interesser og dets eget indre liv. Men disse udgør ingen alvorlig hindring i forhold til gruppearbejdet, for de kan overvindes eller uskadeliggøres fuldstændigt ved en meget lille anstrengelse. Irritation over de resultater der allerede er opnået, en følelse af selvbeholdning, visse fysiske ufuldkommenheder og personlige ambitioner af en overfladisk art er tilstede i mange medlemmer af alle grupperne. I enhver gruppe er der, på nuværende tidspunkt, et medlem hvis vanskeligheder er af en mere alvorlig art, fordi de virkelig skader gruppelevet ved at give kræfter adgang som på afgørende måde tilbageholder indstrømmingen af åndeligt liv og hindrer det gruppearbejde, der bevæger sig fremad mod fuldkommengørelse. I disse tilfælde, hvad kan jeg gøre?

Først af alt må jeg have uendelig tålmodighed og give hver enkelt person den tid der behøves for at ændre sig. Dette har jeg gjort – i årevis, for nogens vedkommende, og har derved bebyrdet tålmodigheden hos gruppemedlemmer der ikke var impliceret i den specielle situation og svaghed, og som længes efter at begynde gruppearbejdet. Tålmodighedsprøven har ikke været spildt, for jeg vil erindre gruppemedlemmerne om, at hvis de nogensinde skal gøre sig håb om at opnå hierarkisk status, må de lære den kærlighed og tålmodighed der kan *vente* – uden at tænke ondt og kun nære det gode.

Jeg gjorde det klart for jer i år at en drastisk reorganisering kan blive aktuel og at grupperne måske er nødt til at blive nyordnet før det forenede gruppearbejde kan fremskyndes. Denne reorganisering synes mig nu uundgåelig. Den er ikke endelig. Den berører ikke den varige, uforandrede forbindelse som er etableret og som vil fortsætte mellem jer alle til evig tid. Intet kan dybest set adskille jer.

Målet for disse sædgruppers arbejde er at gøre folk fortrolige

med den hierarkiske Plan som den udfolder sig i dag i denne krisetid. I disse sidste tre ord har I temaet som er af overordentlig betydning for jer i denne tid. Jeres arbejde er til dels at fordrive illusion, men først og fremmest at indprente Planen i bevidstheden hos ledende folk i verden. Det forekommer os at denne krise er langt bedre opfattet af verdslige mennesker end den er af verdens aspiranter, som dog har en vag vision af målet. De som ikke er orienteret mod det åndelige Hierarki og mod Vejen helliger sig nu i vidt omfang aktiviteter af en verdslig art (enten god eller hvad I kalder dårlig) og dette er *ikke* tilfældet med verdens aspiranter. I stedet for at arbejde aktivt for at tilvejebringe fuldbyrdelsen af de mål som Planen antyder (og som er af en åndelig natur og forenende i deres virkning, som ikke avler had og separatisme, men verdensforståelse og fusion) anvender de deres tid på spekulationer, på kritik af de forskellige verdensledere, og i frygtsomme forudannelser – noget som ikke gavner det allermindste og som, når alt kommer til alt, er direkte skadeligt. Denne skadelige virkning skyldes en magtfuldt styret tankeform, konstrueret af mænd og kvinder med en vis dygtighed i at gøre åndelige fremskridt.

Ansvar for sine tanker er noget som verdens aspiranter endnu ikke rigtigt har fattet; alligevel er deres tankeaktivitet nu enten afgjort konstruktiv eller potentielt destruktiv. Jeg er betænkelig ved at gå nærmere ind på dette emne, på grund af de mulige personligheds-reaktioner det kan fremkalde hos dem der læser disse ord. Jeg taler derfor her om verden i al almindelighed, og ikke så specifikt om verdens aspiranter og forpligtede medarbejdere.

Anden del

Det almindelige verdensbillede

Anden del

Det almindelige verdensbillede

ÅRSAGERNE TIL VANSKELIGHEDERNE I VERDEN

September 1938

Når jeg giver jer disse retningslinier er det fordi det ligger mig stærkt på sinde at I har en klar forståelse af min hensigt. Alvorligt studerende og disciple må altid have ideen om tjeneste for øje, og i forbindelse med vort aktuelle tema vil det sige politisk tjeneste – i retning af verdensplanlægning og verdensregering. Denne undervisning vil give offentligheden en idé om den retning menneskehedens skæbne vil tage hvor det drejer sig om nationer og større grupper, og det skulle resultere i en overbevisning om hierarkisk styrke og en følelse af indre klarhed. Det vil imidlertid hjælpe meget hvis ideerne jeg søger at meddele jer er understøttet af forståelse og intelligent mentalt samarbejde fra en gruppe mennesker som har tænkt dybt over emnet.

Hvad er vort emne? En undersøgelse og analyse af menneskeheden sociale organisation *fra en esoterisk synsvinkel*. Jeg forsøger at få jer til at forstå nogle af de universelle forhold som tidens tegn er udtryk for, så I ikke ser jer blinde på de umiddelbare situationer eller dilemmaer. At være for nær på, eller have et for snævert synspunkt, giver ingen sand forståelse. Det viser f.eks. ikke det specielle sted i det generelle verdensbillede som den foreliggende begivenhed tegner omridset af.

Det er en banal og almindelig kendt sandhed at menneskeheden i dag gennemgår en krise af umådelige dimensioner. Årsagerne til denne krise må søges i mange faktorer. De ligger i fortiden, i væksten gennem evolution af visse grundliggende tendenser i mennesket, i fortidens fejltagelser, i nutidens udfordringer, og i den magtfulde udfoldelse af Kærlighedens

Hierarki. Fremtiden er særdeles lovende, hvis mennesket kan lære de lektier som i dag så tydeligt præsenteres for ham; han må acceptere dem og klart forstå sit problems natur og krisens art med dens mange forgreninger og forskellige underforståede forhold.

Det sydende kaos hvori folkemasserne nu lever, og fremkomsten af en eller to nøglepersoner i hver nation, er tæt forbundet. Disse nøglepersoner lader deres stemme høre og påkalder sig opmærksomhed, deres ideer følges, med rette eller ikke, med opmærksomhed, påskønnelse eller mistro. Den langsomme og omhyggelige dannelse af den nye verdenstjenergruppe er et tegn på krisen. De overvåger eller er forløbere for den nye tidsalder og er tilstede ved den nye civilisations fødselsveer og fremkomsten af en ny race, en ny kultur og et nyt verdenssyn. Arbejdet går nødvendigvis langsomt, og de af jer som er involveret i problemerne og lidelserne finder det svært at se med fortrøstning på fremtiden eller at bedømme nutiden klart.

Jeg har angivet nogle af årsagerne til den nuværende uro i verden i en anden bog (*Undervisningen i den Nye Tidsalder*, side 134-143) og mindet jer om, at nogle af årsagerne ligger i så fjern en fortid at historien intet kender til dem. I vil finde det nyttigt at læse disse få sider igen, for i dem prøver jeg at give jer et indblik i den egentlige situation menneskeheden befinder sig i på grund af visse evolutionære forhold:

1. Menneskehedens eget udviklingstrin
2. Fremkomsten af en ny mennesketype
3. Afslutningen på Fiskenes tidsalder
4. Begyndelsen på Vandbærerens tidsalder

Vi berørte kun lige det fjerde punkt og jeg vil heller ikke gå nærmere ind på det her, hvor fascinerende det end kan være, for det er mig magtpåliggende at få dets vigtigste kendetegn – enhed og syntese – til at fremstå klart i jeres bevidsthed. Det er nøglen til alt hvad der sker i dag i verdenspolitik og på internationalt regeringsplan og forklarer den tendens der er til syntese,

sammenlægning og tilslutning.

De andre fire årsager, som vi senere skal berøre, kan opregnes således:

5. Tidens ende. Folkets dom. Denne periode af bedømmelse og vurdering er et kollektivt mellem spil før indflydelsen fra den nye tidsalder bryder rigtigt igennem.
6. Nivellering af alle klasser og forskelle således at de åndelige værdier kan gøre sig gældende og det åndelige Hierarki manifestere sig på jorden.
7. Den kendsgerning at Hierarkiet nærmer sig en ydre kontakt med menneskeheden. Jeg vil foreslå at I læser hvad jeg tidligere har skrevet om de store tilnærmelser. (*Esoteric Psychology II*, side 268-283, 701-751).
8. Den store invokations magt og betydning, politisk set.

DEN SKJULTE ÅRSAG TIL DET YDRE KAOS

Januar 1939

En anden synsvinkel hvorfra verdenssituationen med fordel kan iagttages er at søge efter den skjulte årsag til det ydre kaos. Den er sjældent hvad mennesker tror den er, for årsagen ligger i energiernes og kræfternes område. Som jeg har forklaret andet steds (*Nationernes Skæbne*, side 11-50) er der tre store strømme af energi i magtfuld udfoldelse i verden i dag, og to andre som også kæmper for at komme til udtryk, hvilket udgør de fem som – samlet – vil bestemme verdens videre udvikling. Gentaget kort:

1. Den første og mest magtfulde kraft er den som strømmer ind fra *Shamballa*, det planetariske center hvor Guds vilje er kendt. Kun to gange før i vor klodes historie har denne Shamballaenergi gjort sig gældende *direkte*: første gang da den store krise indtraf som resulterede i individualiseringen af mennesket i det gamle Lemurien; anden gang i Atlantis

under den store kamp mellem lysets herrer og den materielle forms herrer, også kaldet mørkets kræfter. I dag strømmer denne energi ud fra det hellige center; den udtrykker viljesaspektet i den nuværende verdenskrise, og dens to underordnede virkninger eller egenskaber er:

- a. Tilintetgørelse af det som er uønsket og en hindring i den nuværende formverden (indenfor regering, religion og samfund).
- b. Den synteseskabende kraft som binder det sammen der hidtil var adskilt.

Shamballakraften er så ny og så ukendt at det er vanskeligt for menneskeheden at erkende den for hvad den er - udtryk for *Guds velgørende vilje* i en ny og stærk levende virkelighed.

2. Den anden vigtige kraft, som gør sig stærkt gældende i dag, er kraften fra det åndelige *Hierarki*, det planetariske center hvor Guds kærlighed hersker, idet den svinger ind i en af sine store cykliske tilnærmelser til jorden. Det problem der rejser sig for Hierarkiet i denne tid er at dirigere og kontrollere alle fem magtfulde energier på en sådan måde, at den guddommelige Plan kan materialiseres og slutningen af dette århundrede kan se Guds formål med menneskeheden antage rigtig retning og form.
3. *Menneskeheden* selv er det tredje vigtige planetariske center gennem hvilket et af de tre guddommelige aspekter, intelligensen, vil komme til udtryk og skabe sine virkninger i verden.

Disse tre centre er tæt forbundet og må ses som udtryk for guddommeligt liv, der udtrykker tre stadier i udfoldelsen af Guds Plan og som udgør de tre vigtigste centre – hoved, hjerte, strube – i det store væsens legeme hvori vi lever, røres og har vor eksistens. Studerende kan sammenligne disse tre centre med de tre solsystemer jeg refererede til i *A Treatise of Cosmic Fire*.

I det første solsystem blev det center, som er menneskeheden, forberedt og intelligensprincippet blev manifesteret. I det andet solsystem kom Kærlighedens Hierarki til syne og må nu komme til fuld udfoldelse og derved gøre Guds kærlighed synlig. I det næste solsystem vil det center vi i dag kalder Shamballa manifestere guddommens viljesaspekt på intelligent måde gennem kærlighed. Det er interessant at bemærke at det kun er gennem menneskelige væsener at disse tre centre overhovedet kommer til fuld og aktiv virksomhed; og ligeledes at de tre vigtigste ideologier (den totalitære, den demokratiske, den kommunistiske) er en respons – om end forvrænget – på de kræfter som indvirker på menneskeheden fra de to højere centre. Dette har vi tidligere talt om (*Nationernes Skæbne*, side 28-29).

De af jer som gerne vil tjene menneskeheden og deltage i Hierarkiets bestræbelser på at helbrede en verden i pine må lære at trænge ind bag overfladen, bag metoder og systemer, resultater og virkninger på det fysiske plan, og prøve at kontakte de kræfter der udgår fra Shamballa og Hierarkiet, samt de menneskelige behov som har skabt disse udtryksmidler og se dem for det de er – ikke udtjente systemer og barnagtige bestræbelser på forbedring, men embryoniske planer hvorved der til sidst kan komme befrielse og en kultur og civilisation som er udtryk for den nye tidsalder. Hvis I gerne vil bringe oplysning ind i jordens mørke områder (dvs. ind i menneskets sind) så må I selv se klart og forbinde det abstrakte og det konkrete på en sådan måde at en praktisk idealisme bliver synlig i jeres liv. Kun på den måde kan en aktiv idealisme i en nation, i et folk og i menneskeheden også blive synlig. Hoved såvel som hjerte må tages i anvendelse, og det er mange velmenende mennesker tilbøjelig til at glemme. Kan I overhovedet virke på et højt spændingsniveau – *en spænding skabt af samspillet mellem hoved og hjerte, skabende udløst gennem strubecentret*, esoterisk forstået? I denne sidste sætning har jeg udtrykt den anstrengelse disciple er nødt til at gøre.

Det er gennem forståelse af hvad der sker med menneskeheden *som helhed* og bag scenen at verdens tænkere og den nye

verdenstjenergruppe bedst kan tjene; det er udfoldelsen af den menneskelige bevidsthed gennem respons på den foreliggende situation i de enkelte lande der har betydning; den »menneskelige bevidsthedstilstand« er først lige begyndt at fokusere på de ting som har betydning og at udtrykke sig på en levende måde. Tænkere og verdenstjenere må lære at koncentrere sig om den vågnende bevidsthed og ikke på de overfladiske bevægelser. Denne opvågnen foregår hastigt og, mine venner, tilfredsstillende. Formen eller formerne vil måske lide, men menneskets indre bevidsthed er i dette århundrede ved at blive udpræget guddommeligt.

De andre to kræfter som har tendens til at forøge den allerede udtalte spænding i verden er:

4. Materialismens kræfter, som strømmer ud i de tre verdener fra de såkaldte »Mørke magter« eller den »Sorte loge«, og fra de grupper af væsener som er antitesen til Den store hvide loge.
5. Den kraft som udgår fra den del af menneskeheden som findes overalt i verden og som vi kalder det jødiske folk. Hvad jeg her siger refererer ikke specielt til det enkelte menneske; jeg tænker på det verdensproblem der centrerer sig omkring jøderne som helhed.

Disse to kræfter komplicerer i høj grad det problem som menneskeheden og Hierarkiet står overfor, men det må erindres at de også skaber den balance som altid er nødvendig for skabelsen af de rette tilstande.

Det er kun lidt jeg kan fortælle jer om de mørke magter. De er ikke menneskeheden problem men Hierarkiets. Disse kræfters opgave er at opretholde formlivet og arbejde med de metoder og mål som er indeholdt i manifestationsprocessen. Den såkaldte sorte loge beskæftiger sig med manifestationens formaspekt og Den hvide loge med bevidsthedsaspektet. Man kan derfor sige:

1. Shamballa beskæftiger sig med livsaspektet i dets graduere-

- de impulser.
2. Hierarkiet beskæftiger sig med bevidsthedsaspektet i dets graduerede serier af udvidelser.
 3. Den sorte loge beskæftiger sig med materiaspektet i dets mangfoldighed af former.

Igen kan det kaste lys over emnet hvis I forbinder dette trefoldige udsagn med de tre solsystemer og de tre guddommelige aspekter. Ondt eller forkert opstår derfor kun når betoningen lægges på det forkerte aspekt i forhold til det opnåede udviklingstrin, eller når det som er blevet anvendt eller udviklet til det nødvendige stadium holder livet eller bevidstheden for længe. Derfor, mine brødre, er døden en velsignelse.

Mørkets kræfter er magtfulde energier, som arbejder på at bevare det som er gammelt og materielt; derfor er de overvejende krystalliserings- og formbevarelsens kræfter, samt materiens tiltrækningskraft og kræfterne i fortryllelsen af det som eksisterer i formlivet i de tre verdener. Derfor blokerer de bevidst indstrømningen af det som er nyt og livgivende; de arbejder på at forhindre forståelsen af det som er af den nye tid; de forsøger at bevare det som er gammelt og kendt, at modarbejde virkningerne af den kommende kultur og civilisation, at slå folk med blindhed og til stadighed stimulere det eksisterende flammehav af had, separatisme, kritik og grusomhed. Disse kræfter arbejder på en lumsk og underfundig måde, hvad angår de intelligente mennesker i verden, og tilslører deres anstrengelser i fagre ord, der får selv disciple til at udtrykke had til personer og ideologier og nærer de skjulte frø af had som findes i mange mennesker. De opildner til raseri, hadet og frygten i verden i et forsøg på at bevare det gamle og bringe det ukendte i miskredit, og de forsinker i egen interesse udviklingens og fremskridtets kræfter. Deres interesser er lige så uigennemskuelige for jer som herskeren af Shamballas planer.

Det er kræfter som det er godt for jer at vide eksisterer, men der er kun lidt I som enkeltpersoner eller gruppe kan gøre ved dem ud over at se til, at der ikke i jer er noget som kan gøre jer

- ubetydelige som I er - til brændpunkt for deres bestræbelser eller til et redskab for spredning af deres specielle energiart - fokuseret og målrettet had, separatisme, frygt og hovmod. Vi som er direkte tilknyttet Hierarkiet befatter os med dem, men I kan hjælpe – mere end I ved – ved at regulere jeres tanker og ideer, ved at udvikle kærlighedens ånd, og ved en udbredt anvendelse af Den store invocation.

Vi kommer nu, for en kort stund, til nogle betragtninger over det jødiske spørgsmål. Husk at det er et interessant faktum at jøderne findes overalt i verden uden undtagelse, at deres indflydelse er stor og vidtrækkende (langt større end de er villige til at indrømme) og at de håndterer særdeles talentfuldt den særlige konkretisering af energi vi kalder penge. De udgør på mærkelig vis et enestående og tydeligt adskilt verdenscenter af energi. Grunden hertil er at de repræsenterer det tidligere solsystems energi og liv. I har ofte hørt, at ved afslutningen af dette solsystem er der en vis procentdel af menneskeheden som ikke vil nå det mål der var sat, og som derfor vil blive holdt i pralaya, indtil det næste og tredje solsystem skal manifesteres. De vil da udgøre avantgarden og symbolet på den kommende menneskehed i det system. Det samme skete i det forrige solsystem, og dem vi nu kalder jøder (en helt nutidig betegnelse, som jeg prøvede at vise i de sidste sider af *Esoterisk Psykologi I*) er efterkommere af den tidligere gruppe, som var holdt i pralaya mellem det første og andet solsystem. Hvis I husker at tredje stråle styrede det system og også styrer den jødiske race, og husker at det system kun befattede sig med det guddommelige materieaspekt, med de ydre tilstande, samt at jøderne var det højeste produkt af det system, da kan I nå til en forståelse af jøden, hans separatistiske holdning, hans ønske om racerenhed, og hans interesse for det som er kommercielt og håndgribeligt. Jøden har gennem tiderne insisteret på at være adskilt fra alle andre racer, og han medbragte fra det forrige solsystem sin viden (nødvendig dengang men forældet nu) at hans race var det »udvalgte folk«. »Den evige jøde« har vandret fra det første system til dette, hvor han må lære lektien om absorbering, og

slutte sin vandring. Han har insisteret på racerenhed, for det var hans største problem i den tidlige lemuriske tid, hvor racen kom ind på jorden, der på det tidspunkt ikke kendte til menneskelige væsener, for det var før ankomsten af flammeherrerne. Denne insisteren er blevet videreført gennem tiderne og har bestemt reglerne for ægteskab og tilberedelse af måltider i stedet for at opgive dem (som de skulle have været) for tusinder af år siden. Det er disse kendsgerninger (ukendte for den moderne jøde) som har modarbejdet ham gennem tiderne og gjort det muligt for hadets og separatismens kræfter at bruge den jødiske race til at skabe ufred i verden og dermed fremtvinge en krise omkring det fundamentale menneskelige problem - separatisme. Når menneskeheden har løst det jødiske problem (i forstående samarbejde med jøden) og overvundet ældgammelt had og antipati, vil det ske gennem at sammenkæde problemet til én stor humanitær situation. Når det sker, vil problemet hurtigt løses og en af de største vanskeligheder vil forsvinde fra jordens overflade. Racefusion vil da blive mulig. Vor jordmenneskehed og den gruppe mennesker, som er langt ældre end vi, vil udgøre én menneskehed og så vil der blive fred på jorden.

Hvorfor vor planet og dette solsystem skulle have været udset til en grobund for separatismens frø, og hvorfor denne rest af en menneskehed, langt mere fremskreden end vor, skulle have været bestemt til at udforme sin fremtid på vor jord, det ved kun Shamballas Herre; det er uopnåelig viden for jer og selv for mange i Hierarkiet. Det er bare en kendsgerning I må acceptere. Løsningen vil komme, som jeg sagde, når racerne lærer at betragte det jødiske problem som et menneskeligt problem, men også når jøden selv bidrager med forståelse, kærlighed og ret handling. Det gør han endnu ikke, som race betragtet. Han må opgive sin egen separatistiske tendens og sin dybe følelse af at være forfulgt. Det vil han gøre med stor lethed når han som race forstår betydningen og uafvendeligheden af karmaloven, og ud fra et nøje studium af Det gamle testamente og af de handlinger og bedrifter, som han dér påberåber sig som sin races handlinger og bedrifter (erobring, terrorisme og grusomhed), forstår at

loven kommer til udfoldelse og som følge deraf forløser ham til en større fremtid. Der må være en samtidig forståelse hos jøder og ikke-jøder af et ligeligt ansvar og en ligelig forpligtelse overfor det foreliggende verdensproblem.

De to kræfter, som jeg her har refereret til, må tages i betragtning af alle disciple som vil yde en indsats i denne kritiske cyklus. Disse to kræfter må også tages i betragtning når I påbegynder det nye gruppearbejde, ellers kan jeres fejlagtige idealisme og tanker hindre gruppearbejdet. I må have en teoretisk forståelse af de fem kræfter (tre primære og to sekundære) som mødes og brydes i menneskeheden i denne tid. Det har været nødvendigt for mig at gøre jer opmærksom på disse kendsgerninger. Hvis disciple skal arbejde sammen i grupper på det mentale plan må de rense deres sind for fordomme, had og andre tendenser til overlegenhed og kritik. I kan ikke arbejde som en gruppe hvis disse forestillinger og tanker er tilstede, og jeg er nu forberedt på at lære jer nogle af de første stadier i gruppearbejde og -effektivitet. Det havde ikke været nødvendigt for mig at berøre disse verdensproblemer, hvis I havde været immune overfor emotionelle reaktioner på dem, men kun få af jer har et sind helt fri for fordomme og had. Disse få gør arbejdet muligt; det er også muligt for resten af jer at frigøre jeres sind for uhensigtsmæssig indflydelse og falske ideer.

Jeg beder jer i dette arbejde om at koncentrere jer om Shamballas og de hierarkiske kræfter. Jeg beder jer betragte jer som rene og ikke blokerede kanaler og søge kun at blive forbundet med sjælen i enhver og i alt – hvis natur er ren kærlighed, virkeliggjort syntese og guddommelig styrke.

Det er vigtigt, imidlertid, på trods af det arbejde jeg har kaldet jer til i disse grupper og som I ved er beregnet til at danne grundlag for arbejdet i fremtidens esoteriske skoler, at medlemmerne af alle grupper forstår at eksoterisk gruppearbejde også er vigtigt. Der er for mange i disse grupper som er tilfredse med betydningen af deres eget gruppearbejde og tillader det at indtage den ydre tjenestes plads.

Hvis det er så svært, mine brødre, at opflamme aspiranter som

jer til nødvendig tjeneste og til virkelig ansvarsfølelse; hvis mænd og kvinder med alle de informationer som I besidder, ikke kan opflammes til en offervillig indsats, kan I måske få en idé om størrelsen af den opgave Hierarkiet står overfor i dag. I kan måske forstå den følelse der næsten kunne sammenlignes med frustration som kunne skylle ind over mig (hvis jeg var begrænset af tidsbegrebet) når fx de som jeg forventer samarbejde fra er optaget af deres egne anliggender, uden sans for det umiddelbare, og foretrækker at fokusere på deres egen udvikling, deres egne familier, deres egne problemer hellere end at se det større verdensperspektiv, som ville føre til fuldt samarbejde. Afværgelsen af en verdenskatastrofe er målet for vore bestræbelser, og til dette formål har jeg bedt om jeres hjælp.

DEN ÅNDELIGE RETNING AF MENNESKETS SKÆBNE

Wesak, maj 1939

I denne krisestund, fuld af bekymring og uvished, synes jeg at der er visse ting som I vil have godt af at huske, og visse ting som I burde bestræbe jer på at gøre.

Det første som jeg derfor gerne vil erindre jer om er at *Hierarkiet står*. Bag alt hvad der sker i dag står den samme gruppe af åndelige kræfter og de samme ældre brødre og mestre som hidtil har vejledet menneskeheden ad livets vej og bragt os sikkert og tilfredsstillende til vort nuværende udviklingstrin. Buddha, hvis fest vi nu fejrer, og Kristus, som for os udtrykker Guds uforanderlige kærlighed, er stadig med os, og Hierarkiet står som et bolværk af styrke mellem os og en mulig katastrofe. Dette center af åndeligt liv er »som skyggen af en stor klippe i et udtørret land«.

Det andet som jeg beder jer alle huske er, at menneskeheden har bevæget sig støt fremad fra et stadium af blind uvidenhed til et stadium af intelligent optagethed af livet og en voksende følelse af ansvar. Denne ansvarsfølelse, som er ved at vågne i jer alle, er – i den nuværende store målestok – relativ ny og er en af

de faktorer som afgjort forstærker den sorg og smerte I alle føler. I spørger jer selv, som race, hvor I har fejlet og hvad I kan gøre for at genoprette fejltagelserne. Trods alt har mennesket imidlertid gået fremad trin for trin i intelligent og åndelig udfoldelse, og uanset hvad de ydre begivenheder har været eller vil blive har menneskeheden gjort virkelige fremskridt. Der har ikke været tilbagefald, og der vil ikke blive det. Menneskeheden har modstået mange storme og overlevet mange vanskeligheder; mennesker er kommet ud af kriser bedre og stærkere, rensede »som ved ild«, og afgjort nærmere målet.

Jeg vil også erindre jer om den menneskelige families integritet og solidaritet. Vi er ét folk - ét i vort samhørsforhold, vore evner og ønsker, vor oprindelse og vort mål. Det er denne afgørende og tydelige integritet som er ved at træde frem på magtfuld vis i den menneskelige bevidsthed i vor tid. I er tilbøjelige til at tænke at det ikke kan passe, at jeres tro på dette er noget enestående og at I står temmeligt alene. Men det er jeres fejltagelse, som ikke svarer til virkeligheden. I alle lande og blandt vidt forskellige folk eksisterer det samme ønske om forståelse, om skabelse af rette og fredelige relationer, og om synlige udtryk for den fundamentale gode vilje som er et af de dybeste menneskelige karaktertræk og vor guddommelige arv.

Disse punkter forekommer mig at være af stor vigtighed netop nu, og det gør vi alle vel i at huske. Vil I prøve på at huske det? Uanset hvad der nu vil ske i verden – om krig eller fred, strid og aggression eller forstående forsoning og konference - så vil vi nu blive stillet overfor en vanskelig tid med justering af forholdene, og det må vi være forberedt på. De næste tre år er kritiske, og det har vi ofte fået at vide.

Meget vil afhænge af hvad I og alle mennesker af god vilje samt disciple tænker og foretager sig. Jeg vil gerne minde jer om en anden højst opmuntrende kendsgerning, og det er, at den magt som de udgør der prøver at leve som sjæle, i berøring med sjælen og den åndelige virkeligheds verden, er helt uden sammenligning med deres egen registrerede følelse af magt og brugbarhed. I er langt stærkere end I tror når I prøver at anvende

jeres åndelige kræfter konstruktivt og uselvsk. Hvis I til denne erkendelse føjer forståelsen af at I ikke er alene om dette, men at mennesker med samme vision som jeres, med samme idealer og åndelig inspiration findes i alle lande uden nogen som helst undtagelse, indenfor alle religioner, grupper og organisationer, så kan I virkelig fortsætte opfyldt af mod, håb og tro. Hvis dette udsagn er sandt (og det tror jeg det er) så lad os stå sammen med vore brødre overalt, i fuld bevidsthed om vor styrke, om udfordringen, om ansvaret og glæden ved at tjene.

Med hensyn til noget af det I kan gøre, vil jeg foreslå følgende. Undgå at lade jer rive med af nogen frygtpsykose, eller at få påført nogen holdninger gennem hvilke verdens bekymring og uro og depression kan overvælde jer. Bestræb jer på at stå i jeres åndelige væren. Prøv hver morgen i jeres meditation på ny at indtage den holdning med beslutsomhed og opretholde den under timerne for tjeneste der ligger foran jer hver dag. Det vil ikke blive let, men det kan lade sig gøre hvis I kan være stille nok i fem minutter hver morgen – fuldstændig stille i jeres indre – og hvis I fylder dagen med vitale beskæftigelser og virkelig tjeneste, idet I nøje vogter på jeres tanker og tale.

I tiden fra nu og til Wesakfesten i 1940 må I alle se at få den kontrol over jeres tale som ofte har været jeres mål, men som I sjældent har opnået. Husk at den mest magtfulde faktor i denne kontrol over talen er et kærligt hjerte. Ophidset og frygtsom tale, hadefuld sladder, onskabsfulde insinuationer, mistro, at tilskrive folk og personer forkerte og onde motiver, og alle de divergerende holdninger som har adskilt verdens mange forskellige nationer er udbredt i dag og har bragt verden ud i den nuværende fortvivlede situation. Det er så let at forfalde til den samme vanemæssige tale og tankegang som vi finder omkring os og at opdage at vi selv tager del i angreb og i en hadefuld atmosfære. Vogt jer omhyggeligt og sig intet som kan opflamme til had og mistro i forbindelse med nogen race, nogen person, nogen gruppe eller leder af grupper eller nationer. I må hele tiden være på vagt så I ikke i forsvar for det I personligt eller nationalt værdsætter højt finder jer selv fulde af had og i færd

med at bryde kærlighedens lov – den eneste lov der virkelig er i stand til at frelse verden. Måske nøglen til jeres succes i denne henseende vil være *et kærligt hjertes tavshed*.

Det ville også være godt at dyrke den glæde som giver styrke. Dette er ikke tiden til tristhed, fortvivlelse eller depression. Hvis I giver efter for sådanne følelser bliver I negative og destruktive brændpunkter i jeres omgivelser. Hvis I virkelig tror at et åndeligt liv er af fundamental betydning i verden i dag, hvis I tror at guddommelighed styrer verden, hvis I virkelig fatter den kendsgerning at alle mennesker er jeres brødre og at vi alle er børn af samme fader, og hvis I er overbevist om at menneskehedens hjerte er sundt – er det så ikke tilstrækkeligt stærke ideer til at holde os i en optimistisk balance midt i en verden af forandring?

Vil I derfor tage de følgende ideer til jer?

For det første, at Hierarkiet af åndelige magter står urokkeligt i åndelig væren.

For det andet, at også vi kan stå urokkeligt i åndelig væren.

For det tredje, at et kærligt hjertes tavshed bør være vor grundtone i de kommende år.

For det fjerde, at styrken til at stå fast er resultatet af en positiv holdning og en urokkelig sjælsorientering.

KONFLIKT MELLEM KRÆFTER AF GAMMEL OPRINDELSE

August 1939

Jeg har allerede skrevet om den femfoldige strøm af energi som i dag er i konflikt med verdens kræfter, eller med de såkaldte lyse og mørke kræfter. (Jeg vil minde jer om at der ikke ville være lys uden mørke, og intet mørke uden lys. Tænk over det). Jeg vil bede jer forstå at Den store hvide loges organiserede bestræbelser er rettet mod at løfte materialismens organiserede kræfter op til et højere og åndeligt plan. I dag er guld og separatisme, materialisme og selvished i konflikt med åndelig

energi og med samarbejdsånden eller den sande fusion. Den lov som vil afgøre udfaldet kan udtrykkes i de ord som så ofte er blevet anvendt: ved at holde fast, mister man; ved at give slip, vinder man; ved at søge at holde på det man har, vil det uvægerligt forsvinde. Tænk over den lov.

De metoder separatismens og selvsikkerhedens kræfter anvender er konkurrerende Kooperation. Overalt i verden er grupper allerede dannet (eller er ved at blive dannet) med det formål at fremme opnåelsen af forskellige materialistiske mål, opnåelse af personlige eller nationale ambitioner, og påtvinge folkemasserne intellektuelle planer og ideer (de såkaldte ideologier). Partier, organisationer, grupper, selskaber, foreninger og alliancer eksisterer for at fremme politiske og sociologiske mål og gennemføre projekter udtænkt af mange forskellige mennesker med mange forskellige synspunkter og mange holdninger til livet og dets arrangementer og nyordninger. Jeg taler ikke her om kirkerne, de store religioner eller religiøse organisationer. Jeg taler om de styrende faktorer som i dag bestemmer det materielle liv her på kloden. Generelt kan man sige at disse kræfter og grupper er optaget af materielle værdier og mentale ideer. De er ikke hovedsageligt interesseret i de mere subtile værdier, skønt disse tilfældigvis følger med. Vægten ligger på den økonomiske situation, på besiddelse af land eller kulturelle anlæg og tilbøjeligheder og relationerne mellem folk og nationer. Disse sidste beror, som I ved, fundamentalt på det som er håndgribeligt og objektivt, bevogtet, forsvaret eller vundet og tilvejebragt gennem definitivt håndgribelige metoder, der i sig selv er separatistiske og splittende. Dette udsagn tror jeg folk af alle nationer vil anse for sandhed. De tilgrundliggende metoder som anvendes er organisatoriske overenskomster (store, som mellem nationer, eller mindre, som mellem grupper indenfor nationerne), propaganda, påtvingelse af favoriserede ideer ved brug af det talte eller skrevne ord i alle lande, gruppe-loyalitet, gruppetroskab mod lederen, og gruppemetoder. Succesen afhænger af den opnåede gruppekohæsion, gruppeviljen til at yde ofre, samt loyalitet og lydighed overfor en styrende

personlighed.

Bag disse mange grupper står de kræfter af urgammel oprindelse som er forpligtet overfor enten materielle eller åndelige værdier. Fordi uendeligt mange tidsaldre er gået med at opbygge de materielle værdier, med udviklingen af den personlige bevidsthed, og med at skabe en håndgribelig ydre civilisation, er materialismens kræfter tilsyneladende langt stærkere og mere magtfulde end åndens kræfter, eller kræfterne fra de uhandgribelige verdener. Indtil vore dage har dette *ikke* været forkert, skønt det har været ledsaget af meget som var uønsket og som har ført til en ensidig udvikling. Men tiden er nu inde til en forandring.

Gennem dette kaos af offensive og defensive grupper, og gennem de mange kæmpende organisationer (politiske for størstedelen, eller religiøse) strømmer de fem energier jeg omtalte før, og de påvirker både de reaktionære og dem der står for de nye idealer og den kommende civilisation og kultur.

Her vil jeg minde jer om at *virksomheden af energiimpulserne beror på responsmekanismens natur*. Et menneske reagerer på energiimpulserne i overensstemmelse med hans udstyr og legemlige natur. Dette er et fundamentalt udsagn. Det er en lov som bør overvejes nøje. Den virkning en mester eller indviet har på mennesker er vidt forskellig, fordi ethvert menneske møder hans vibration med en bestemt type fysisk legeme, en bestemt astral eller emotionel natur, og et sind som i ethvert tilfælde er forskelligt fra alle andres. Anvendelsen af den stimulerende energi vil for enhver være forskellig, hans bevidsthedsfokusering er helt forskellig, hans mentale type er helt anderledes, hans centre og deres aktivitet og indre organisation er anderledes. Det er det samme for grupper, organisationer og nationer.

Nationer fx har syv centre ligesom alle andre former for eksistens fra mennesker og dyr og opefter, og det er et interessant studium at opdage disse centre og lægge mærke til den type energi der flyder gennem dem. I USA er f.eks. Chicago solar plexus centret, mens New York er strubecentret og Washington hovedcentret. Hjertecentret er Los Angeles. Hjertecentret i Tyskland er München og hovedcentret er Nürnberg, mens Berlin

er strubecentret. London er naturligvis hjertecentret i Storbritannien (og foreløbig er den også hovedcentret, skønt det vil ikke altid være tilfældet), mens Ottawa er strubecentret og Sydney solar plexus centret i det Britiske Imperium. En dag vil jeg måske give jer et vink om de centre gennem hvilke manifestationens kræfter må arbejde i de forskellige nationer. Denne information udgør en af de vigtigste hierarkiske videnskaber og angiver for os, der ved, hvilke latente muligheder der er i enhver nation, dens udviklingstrin og muligheder for vækst og fremskridt, eller hindringer for fremskridt. Dette fremgår af lyset i centrene og af deres vibrationers forøgelse og afsvækkelse. Det er dette som enten hindrer eller muliggør væksten af det vi kalder åndelighed i enkeltpersoner og nationer, og den videnskab vil senere blive opdaget. Det er ved hjælp af denne videnskab at Hierarkiet kan udforme sine større planer og vide på hvilken måde de enkelte nationer vil reagere på stimulering og på fremskridt i den ønskede retning. Det er den moderne form for laya-yoga, den fra Atlantis nedarvede yoga for centrene.

Derfor afhænger det af tilstanden i de sensitive legemer i jordkloden, i nationer og individer hvordan de vil reagere på de fem indstrømmende energityper. Shamballaenergien fx fremkalder helt andre reaktioner hos første stråle typer og hos de andre stråle typer på denne vigtige energilinie – dvs. de tredje, femte og syvende stråle typer – end når den udøver sin virkning på den anden stråle energilinie. Resultatet af Shamballaenergiens indvirkning på første stråle personer og nationer kan være overordentlig stærk. Denne indvirkning, som er forholdsvis ny for menneskeheden, fremkalder i verden i dag alle de politiske og organisatoriske forandringer som er så udbredt og forstyrrende. Der er ikke meget menneskeheden kan gøre ved det, undtagen prøve på at afbalancere denne første stråle udfoldelse af energi med anden stråle eller hierarkisk energi. Denne sidste energi, som virker gennem verdensreligionerne og de mænd og kvinder som er modtagelige for kærlighedsenergi, kan ændre metoderne (skønt ikke mål og retning) ved indstrømning af kærlighedskraften.

De kræfter vi betragter som kommende fra det rent menneskelige center, den tredje stråle energi, er af den tredje eller skabende art. I disse tre energier har I i virkeligheden et udtryk for den planetariske Logos' tre vigtigste centre. Viljesenergien eller den første energi er, som I ved, fokuseret i Sanat Kumara, Den gamle af dage (som han kaldes i den kristne bibel) Shamballas herre, som er udtryk for den planetariske Logos' personlighed. Kærlighedsenergien er fokuseret gennem de to store herrer i Hierarkiet, Buddha og Kristus, som begge er legemliggørelser af hjertecentret i den planetariske Logos. Buddha repræsenterer den tolvbladede lotus i hovedet, mens Kristus repræsenterer dens modsvarighed, den tolvbladede lotus i hjertecentret. Dette er en kendsgerning som sjældent erkendes eller endda nævnes. Lotusbladene i strubecentret repræsenteres i vore dage af visse ledende statsmænd, hvis aktivitet er ansvarlig for den hurtige skabelse af den nye verden med dens hurtige ændring af civilisation og kultur. Disse tanker skulle give jer en hel del at fundere over.

Den fjerde type af de kræfter som er ansvarlige for verdenssituationen i vor tid er jødernes; de udgør, som helhed, solar plexus centret i den planetariske Logos; deres problem bliver i dag brugt til at fokusere, præge og betinge verdens følelsesnatur og de emotionelle reaktioner i menneskeheden og den planetariske Logos' sensitive natur. Glem ikke at vor planetariske Logos' personlighed endnu ikke er fuldkommen, derfor regnes hans manifesterede legeme, planeten, heller ikke for en hellig planet. Gennem jøderne overalt i verden er følelsen – sympatisk eller antagonistisk, udtrykt gennem kærlighed eller betinget af had – ved at blive koncentreret til et fokus i det planetariske solar plexus center, som forberedelse til en stor og varig forandring. Det er af den grund at jeg har sagt til nogle af mine elever, at når menneskeheden har løst det jødiske problem på rette måde, og når det er blevet løst på en menneskekærlig og fornuftig måde, vil energien i det planetariske solar plexus center være blevet løftet til hjertet og en stor transmutation vil have fundet sted.

De mørke eller materialistiske kræfter svarer i deres helhed til

energiene i planetens sakralcenter, som tager sig af formernes frembringelse, og deres arbejde er at holde jordklodens interesse fangen på forsisiden af de guddommelige livsytringer. De er optaget af selve materiens liv, med dens magiske anvendelse, og med det som anses for mørkt. På menneskehedens nuværende udviklingstrin skulle dette guddommelige aspekt have mistet sit stærke greb og være forladt. I har derfor den følgende tabel side 95, der viser hvad jeg her har søgt at forklare.

I. <i>Shamballa energien</i> . . . P l a n e t a r i s k h o v e d c e n t e r		
..... F ø r s t e s t r å l e		
.....		
..... Vilje		
	Den guddommelige hensigt	Bet ing e r n a t i o n e r n e s l i v B e s t e m m e l s e P L A N E N
	Udtryk: Sanat Kumara	Pol i t i k E s o t e r i k N y N e d b r y d e r
	II. <i>Hierarkisk energi</i>	
Planetarisk hjertecenter. Anden stråle..		
..... Kærlighed-visdom		
	Guddommelig kærlighed-visdom	Bet ing e r s j æ l e n I n s

Jeg vil gerne pointere at den fjerde energi, fokuseret i det jødiske problem, virkelig skaber kløfter som et led i Guds plan. Jøderne er redskaber i udarbejdelsen af Planen til at frembringe visse synteser og at bringe menneskeheden frem til bestemte erkendelser og afgørelser. Et omhyggeligt studium af denne tabel vil give jer megen indsigt. Det udtrykker dog kun den *nuværende situation* i denne overgangstid mellem den gamle Fisketidsalder der nu rinder ud, og den nye Vandbærertidsalder som kommer ind. Tabellen viser den nuværende verdenscyklus. Strålernes indflydelse skifter bestandig i forbindelse med de sidste to typer energi, fordi de er symbolske udtryk (i denne stund og tidsalder) på personlighedens natur i dens fysiske og emotionelle form.

Mon I kan fatte betydningen af denne sætning? Når det mentale aspekt (personlighedens tredje aspekt) er mere udviklet, vil brændpunktet for de mørke kræfters bestræbelser ændres og det jødiske problem vil forsvinde. Menneskeheden behandler endnu ikke sine problemer intelligent. Derfor er den skabende proces' kræfter og energier umådeligt aktive i denne tid med at forberede hvad jeg vil kalde »verdensmaterialet« og substansen af alle fire naturrigger på de kommende forandringer. Som landmanden vender jorden i sin mark, harver den og forbereder derved det som er nederst til frugtbaring, således finder der en lignende proces sted i verden i dag, og alt er en forberedelse til såning og det fremtidige resultat. Disse resultater vil udgøre den nye Vandbærertidsalders kultur og civilisation. I denne proces har Hierarkiet en vigtig og indflydelsesrig stilling og arbejder på en mere unik og speciel måde end nogensinde før i verdenshistorien, under instruktion og med stærk støtte fra Shamballa.

Sædgrupper er ved at blive »esoterisk forankret« i verden, og omfatter de personer som er modtagelige for de subtile kræfter og som kan – gennem styrken af deres tankes klarhed på dette stadium af forløbet – skabe de betingelser (indenfor de nu eksisterende verdenstendenser og verdensgrupper) som vil gøre det muligt for de nye videnskaber, den nye holdning til religion,

den nye opdragelse, og de nye metoder til løsning af den økonomiske situation og de politiske problemer, at fremskynde og fremme væksten af gudsriget på en sådan måde, at dette femte rige i naturen kan blive en håndgribelig, virkelig og objektiv realitet på jorden.

Ved grundlæggelsen af det fjerde naturrige, menneskeriget, er processen beskrevet i Hierarkiets gamle arkiver på følgende måde, som (for nogles vedkommende) er omskrevet og udvidet i *Den hemmelige lære*:

»Syv mennesker tonede frem, fanger af Prajapatis og også fanger af de jordiske Barhishads. . . Syv mennesker af syv farver. . . Syv mennesker, hver på sin egen lod og forbundet med den ottende. De talte og kendte hinanden. De så og de ønskede det som da viste sig. De sansede den første, den anden og den tredje. De var selv den fjerde, men om den femte havde de endnu ingen viden, for de var verdens fanger og den femte kunne ikke komme til syne. De ild, som var 49 i antal, gik så i gang med at udføre deres arbejde, og fængselsmurene blev stærke som stål. . . Men tiden gik og de syv - hver på sin lod - voksede sig for store for de begrænsende mure.«

Denne fabel vil være indlysende for esoterikere. Nøglen til det jeg har at sige kommer senere i de samme gamle skrifter, og jeg vil nu i store træk omskrive og frit oversætte det for jer:

»De syv - hver på sin lod - tilegner sig viden. Deres viden var den samme, men jorden på deres lodder var forskellig. Ikke desto mindre var målet, at stræbe mod himlen, det samme som i det andet rige (en hentydning til planteriget og dets symbolske stræben mod himlen). . . De når ikke videre. På hver lod viste sig ni lyspunkter, spejlende sig i himlen; de bragte menneskefrøene til modning som i sig havde det der ikke var af mennesket. Lyset frembragte spiringen og således de nye og bedre former for liv. Dog formen er

bevaret, skønt kvaliteten ændret. (Jeg kan ikke finde noget bedre ord end »kvalitet« som oversættelse af det gamle symbol). Nogle ting går tabt og forsvinder med rette. Nyere former for liv og hvad livet bygger op kommer til syne, og således ses den femte på jorden, lig den anden og fostret af den fjerde. I den er indeholdt den ene, de to, de tre og så den femte. Og derpå ses den Ene i al sin herlighed.«

Én mening er tydelig, hvis I omhyggeligt studerer hvad der her er underforstået, og forbinder det med naturriggerne. Der er selvfølgelig flere betydninger af disse gamle skrifter.

I foranstående har jeg refereret til de fem energistrømme og har relateret dem til de fem centre. Lad mig udvide ideen lidt ved at påpege, at disse fem energier er forbundet med de centre eller lotusblomster som jeg refererede til i *A Treatise on Cosmic Fire*, eller med det dynamiske punkt i lotusblomsten, gennem hvilket lotusblomstens centrale liv strømmer. Med hensyn til de første tre energier (Shamballa, Hierarkiet, menneskeheden) har I i lotusen livets, lysets og aktivitetens permanente punkt, i den stærke energi der er forbundet med jøderne har I en midlertidig energiindstrømning, og i materialismens kræfter har I et relativt midlertidigt – om end tilsyneladende permanent – brændpunkt for reaktionær energi.

I forbindelse med lotusbladene vil I finde en nær sammenhæng med kræfterne i de fem naturrigger; derfor vil jeg til den tabel jeg tidligere gav jer føje følgende, som I kan tænke over:

De kan forbindes med naturriggerne, men i denne særlige cyklus er det ikke muligt at få dem indpasset på en sådan måde at overensstemmelsen bliver indlysende korrekt for jer. Mineralriget og materialismens kræfter falder ikke virkeligt sammen i dag, for de sidste virker gennem sakralcentret for tiden, og det første gennem rygsøjlels basis. Esoterikere må altid huske at ingen korrespondance er korrekt og fuldstændig nøjagtig i dette solsystem af foranderlige kræfter, skiftende cykler og konstante mutationer, styret mod guddommens uransagelige mål – uransagelige for så vidt angår den menneskelige bevidsthed. De

forbliver uransagelige for menneskeheden fordi de tre hovedmål eller formål som vedrører jer som medlemmer af det fjerde naturrige er:

1.	Femte rige.....	I n t u i t i o n
.....	Åndelig sjæl.	Hovedcenter
2.	Fjerde rige.....	I n t e l l i g e n s
.....	Menneskelig sjæl.	Strubecenter
3.	Tredje rige.....	I n s t i n k t
.....	Dyresjæl.	Solar plexus
4.	Andet rige.....	S a n s n i n g
.....	F ø l e n d e b e v i d s t h e d	
.....	Hjertecenter	
5.	Første rige.....	R e a k t i o n
.....	Underbevidsthed..	Rygsøjle's basis

1. Retningen i hvilken Sollogos går på sin kosmiske bane.
Esoterisk. . . Vejen mod den centrale åndelige sol.
2. Planerne for den planetariske Logos på solsystemets bane.
Esoterisk. . . Vejen mod solens hjerte.
3. Målet for menneskeheden på lysets vej.
Esoterisk. . . Solens vej.

Jeg nævner det her kun for at vise jer hvor vage og ubestemte jeres højeste spekulationer er. Vær tilfreds med jeres opgave og den foreliggende tjeneste, som kan føre jer et skridt videre ad vejen mod det I er bestemt til, og denne vej kan I gå hurtigt og med ivrige fødder, eller langsomt og med slæbende skridt.

De ovenfor anførte kræfter er imidlertid en del af den midlertidige sammenblanding af energier, der finder sted mellem de mange udtryk for den skabende proces i vor tid. De er også betinget af den indkommende Vandbærerkræfter og »tilpasset« de udgående Fiskekræfter. Jeg beder jer bemærke min brug af ordene »kraft« og »kræfter«, for det er ikke tilfældigt at jeg har brugt entals- og flertalsform.

I denne proces med at grundlægge gudsriget på jorden er den samme fremgangsmåde fulgt som blev anvendt i det tidligere stadium da det fjerde rige blev grundlagt. De »syv mennesker, hver på deres lod« når et spændingspunkt af skabende kraft hvori livskimen, som de bærer i sig, kan folde sig ud, og grupper af sådanne udfoldede kim kan fremstå i verden »på deres egen lod«. Eller sagt mere enkelt og symbolsk og derfor mere forståeligt, så er de syv stråler, som de udtrykker sig i menneskeheden syv stråletyper, nu på et stadium af udfoldelse hvor processen kan føres videre til dannelsen af de syv strålegrupper, og disse vil tilsammen være udtryk for gudsriget. Grupper vil blive dannet som i udpræget grad vil være udtryk for bestemte stråletyper, men som vil arbejde i alle de ni vigtigste områder af menneskelivet. Disse områder nævnte jeg da jeg fortalte om arbejdet i forbindelse med de ni grupper som jeg har planlagt.

Lad mig imidlertid her pointere, at disse grupper, som jeg planlagde, ikke i sig selv er de kommende grupper, ej heller er de de eneste tegn på fremkomsten af disse strålegrupper i verden. Der er flere lignende eksperimenter i gang for tiden på de forskellige strømme af stråleenergi og under ledelse af de forskellige af visdommens mestre. De grupper som jeg har taget ansvaret for, er væsentlig anden stråle grupper og er et eksperiment for at se om tiden er moden for udsendelse af sådanne sædgrupper over hele verden. Vil menneskeheden respons og disse grupperes reaktion være sådan, at et netværk af dem kan påbegyndes i en større målestok overalt - grupper som vil være karakteriseret af visdom, sammenhold, kærlighed, upersonlighed, offervilje, udholdenhed og skabende evner? Det er spørgsmål som vi lærere på det indre plan stiller os selv i dag når vi undersøger problemet med hvordan vi bedst kan hjælpe menneskeheden gennem denne krise.

Husk på at målet for disse grupper er at forbinde Hierarkiet, og det det står for, med menneskeheden; at formidle en nær kontakt mellem de to centre, hvis energi til sidst må blandes og sammensmelte til en enhed. Måske vil I få en klarere forståelse af den bagvedliggende idé hvis I husker det personlige arbejde I må bestræbe jer på at gøre med jer selv. Er det ikke netop en bestræbelse på at forene og sammensmelte personligheden og sjælen, eller det højere selv og det lavere selv. For at gøre dette er I nødt til at forstå, at sindets oplysning er en vital og nødvendig faktor. Der er derfor tre faktorer at tage i betragtning: sjælen, det oplyste sind, og personligheden. Til disse tre må I føje et hengivent og vågent hjerte, opfyldt af kærlighed til alt og alle, levende af medfølelse og forståelse. Hold jer derfor disse fire faktorer for øje:

1. Det engagerede orienterede menneske..... personligheden
2. Det overskyggende, åndelige menneske..... sjælen
3. Det oplyste sind. forbindelsesleddet
4. Det viede, kærlige hjerte..... udtrykket for disse tre

Det er den personlige og individuelle korrespondance til det

større billede og de verdensrealiteter og udstrakte forpligtelser menneskeheden står overfor i vor tid. Ligesom det individuelle menneske i sit liv konfronteres med den lejlighed til at handle som en discipel i træning med indvielse for øje, således er menneskeheden i dag på samme måde konfronteret med en lignende situation og mulighed. Den højere korrespondance som Hierarkiet er optaget af i denne tid, og som det netop beskrevne er en ufuldkommen analogi på, er følgende:

1. Det intellektuelle center, menneskeheden, modtagelig, rede og afventende.
2. Det åndelige center, Hierarkiet, positiv, bevidst og givende beredt og ventende på at skænke det som der ønskes, stræbes efter og forlanges.
3. Den nye verdenstjenergruppe. Den består af de mere fremskredne medlemmer af den menneskelige familie, sensitive overfor hierarkisk inspiration og menneskelige behov samt åndelig udfoldelse der er en afgørende faktor i verdens anliggender.
4. Små grupper der svarer til det oplyste sind hos det enkelte menneske – intuitiv og fungerende som et samlende element og en forenende faktor mellem menneskeheden og Hierarkiet. De er hentet ud af den nye verdenstjenergruppe.

Lad mig nu fremføre en anden meget væsentlig betragtning. Når I ser tilbage over jeres liv, vil I se at det var kriseøjeblikke og perioder af spænding der for jer udgjorde de vigtige udfordringer og tidspunkter for fremskridt. I har enten udnyttet disse lejligheder, eller – ved at forsømme dem – midlertidigt svigtet. Den samme kritiske faktor (hvis jeg må kalde den sådan) virker også i verden som helhed, i mennesker, i grupper og i masserne. Spændingspunktet for menneskeheden i en situation svarende til den, den enkelte kommer ud for, kan ses i verden i dag. Også Hierarkiet står i dag i en ekstrem og videnskabelig spændingssituation - videnskabelig fordi den er bevidst fremkaldt og styret. I kan, hvis I vil, forestille jer disse to store grupper stående

overfor hinanden. Hierarkiet vidende om behovet for og hensigten med denne dobbelte spændingstilstand, og med ønsket om at bringe denne spænding til en sådan »præcipitationskrise« at sammensmeltningen af de to grupper bliver uundgåelig, mens den anden gruppe, menneskeheden, der generelt set er uvidende om hvad situationen indebærer, lider under den og er forvirret og fuld af frygt. Mellem disse to grupper står den nye verdenstjenergruppe, som i dag består af to typer mennesker:

1. De som er bevidst om Planen, som er udsat for og sensitive overfor hierarkiske indtryk og optaget af opgaven at få den ønskede gruppefusion bragt i stand. Disse er de viede verdenstjenere, som er fri for ethvert anstrøg af separatisme, er opfyldt af kærlighed til alle mennesker, og ivrige efter at sprede forstående god vilje. De svarer til det »viede kærlige hjerte« jeg omtalte i foranstående.
2. En lille minoritet som er udgået fra den nye verdenstjenergruppe og som kan (i ethvert land) virke i gruppeformation hvis de vil, og derved forårsage den fusion som den nye verdenstjenergruppe arbejder for og som spændingspunktet i menneskeheden og i Hierarkiet prædisponerer og har forberedt menneskers hjerter på. For dem er det en enestående lejlighed og et stort ansvar, fordi de kender Planen, er i kontakt med de lærere som vejleder fra det indre plan, og er sensitive overfor de højere indtryk. De svarer til de oplyste punkter og derfor til »det oplyste sind«, refereret til i foranstående.

Her har I billedet på de esoterisk indbyrdes forhold, og her kan I notere jer hvilken position I kunne have, for disse grupper har en klar mulighed for at tilvejebringe den verdensfusion - og dermed fremskynde den »kærlighedskrise« - som jeg ofte har talt om. Den store tilnærmelse fra menneskehedens side finder sted nu, med den heraf opståede spænding, som er voksende; dette vil tiltage med forøget hastighed og spænding indtil 1942, hvor enten det første skridt til fusion vil være taget på jorden og have

resulteret i en omfattende goodwill og verdensforståelse, eller i udsættelse – med sørgelige følger for menneskeheden og et uundgåeligt sammenbrud af spændingstilstanden som vil antage en form, der vil koste umådelige lidelser og forårsage en omfattende katastrofe. Denne katastrofe kan antage mange former, men dem vil vi ikke spekulere på, udover at indse den påtrængende nødvendighed af omgående handling, der er så påkrævet i denne tid.

De to punkter vi må huske i forbindelse med disse sædgrupper er, at de er i overensstemmelse med og også en udvidelse af analoge tilstande i de »kim« som i dyremennesket frugtbar gør – efter indplantning og udvikling – og skaber det levende selvbevidste individ og – som helhed – det fjerde rige i naturen. Det første punkt har at gøre med *kvaliteten* af det indplantede kim, og det andet med *metoden* for indplantningen.

Kvaliteten af »kimen til gudesønnerne« som var gældende ved skabelsen af menneskeheden var intellektuel, og det selvbevidste og selvstyrende menneske blev resultatet. Frugten af denne egenskab, plus vitaliteten i selve kimen, kan i dag ses i de mere fremskredne og kultiverede, tænkende mennesker og i dem der i enhver betydning af ordet er personligheder.

Den anvendte metode var i de fleste tilfælde at give intelligens, som en gave, til de mere fremskredne blandt dyremennesker, stimulering af instinktet i andre, mens en tredje metode var at overlade en minoritet til det almindelige udviklingsforløb. Disse sidste udgør i dag de mindst udviklede og mest tilbagestående racer på jorden. De er i virkeligheden en meget lille gruppe.

I forbindelse med »sædgrupperne« som sammensmelter og forener menneskeheden i dag, og som – tilsammen – udgør kernen til det femte rige på jorden, er deres særlige kendetegn en evne til at reagere intuitivt på indtryk fra højere plan og at udsætte intellektet (som menneskeheden blev udstyret med i den tidligere fase) for intuitionens lys og dermed for oplysning. Denne intuition er en forening af de to guddommelige egenskaber, buddhi-manas, eller intuitiv åndelig forståelse (der involverer fortolkning og identifikation) og det højere abstrakte sind,

der i det væsentlige er evnen til at forstå det som ikke er konkret eller håndgribeligt, men som i virkeligheden er en medfødt erkendelse om de lavere aspekter af den guddommelige Plan som den vil påvirke livet i de tre verdener. Menneskeheden, som stadig er overvejende selvbevidst og selvcentreret, betragter denne Plan som den guddommelige plan for mennesket, men - efterhånden som sædgrupperne vokser og udvikler sig - vil dette partiske snæversyn blive mere og mere åbenbart. Guds Plan er altomfattende og hans formål omfatter alle former for liv og deres indbyrdes relationer. Denne særlige kvalitet hos sædgrupperne er beskrevet i den gængse esoteriske litteratur som kærlighed-visdom (hjertets natur og sindets højere evne) og dette er betegnende for fremtidens grupper. Det er imidlertid *ikke* kærlighed, som almindeligvis forstået, eller visdom som mennesker sædvanligvis definerer den. Denne kærlighed er fri for det emotionelle og astrale, der er så betegnende for det solar plexus liv de fleste mennesker lever. Kærlighed er i virkeligheden, esoterisk set, indsigtfuld forståelse, evnen til at se hvad der har frembragt en aktuel situation, og en deraf følgende mangel på kritik; det indebærer også den velgørende tavshed, som bringer helbredelse og som kun kommer til udtryk når den påtvungne tavshed er overvundet og mennesket ikke længere behøver at undertrykke sin lavere natur og bringe sine egne ideers forskellige stemmer til tavshed for at forstå og identificere sig med det som *må* elskes. Kan I se skønheden i dette begreb og fatte naturen af dette tavse dyb af sand forståelse?

Visdom er sublimeringen af intellektet, men det indebærer sublimering af såvel det højere som det lavere aspekt af sindet. Det er en blanding af intuition, åndelig perception, samarbejde med Planen og spontan intellektuel anerkendelse af det som kontaktes, og alt dette er sammensmeltet og forenet med den kærlighed jeg har defineret ovenfor, samt den esoteriske sans som *må* være udviklet før den anden indvielse kan tages. Dette vil jeg især gøre jer opmærksom på. Søg at forstå og fornemme de subtile tegn på den esoteriske sans, og definer den, forklar dens processer og ytringsmåder, idet I samtidig påkalder den

højere sensibilitet.

Nu kommer vi til *metoderne* der skal anvendes i skabelsen af disse grupper. Den vigtigste metode er præsentationen af de mere fremskredne ideer (som har en stimulerende virkning på de sind der er modtagelige) og præsentation af visionen, som har en tankevækkende virkning og fremkalder forbløffende resultater. Tænk over det.

Den mest anvendte metode, som ligger bag de tre metoder beskrevet i *Den hemmelige lære* og refereret til ovenfor, var præsentationen (meget vagt og tåget) af begrebet selvet, af det lavere integrerede selv og dets dertil svarende indre og underforståede selvcentrering og selvstyring. Det vi i dag præsenterer det selvbevidste menneske og det selvstyrende individ for, er afsløringen af det større hele, hvoraf den enkelte er en del. Til dette hele må selvet vie sit liv, sin kærlighed og sit lys. Det er disse tre gaver som det fjerde rige i naturen til sidst helt bevidst må give til planeten – gaver af præcist styrede energier, som frembringer specielle og lige så præcise kraftforbindelser; det drejer sig ikke om gaver som styrke, venlighed og viden, der er menneskets vage fortolkning af de guddommelige energier hvormed han en dag skal frelse det planetariske liv.

Præsentationen af denne vision for verdens aspiranter og disciple har haft en dobbelt virkning; først og fremmest har det frembragt en umiddelbar samlende reaktion iblandt dem, som resulterede i tilsynekomsten af den nye verdenstjenergruppe; og dernæst førte det til dannelsen af små grupper (indenfor verdenstjenergruppen) på alle syv stråler og overalt i verden, som helligede sig skabelsen af denne indre syntese og subjektive fusion og til at udtrykke denne integrerede og viede bevidsthed. Disse sidstnævnte grupper, en lille minoritet, svarer til den tidligere og første metode af intelligens-indpodning i dyremennesket, mens den nye verdenstjenergruppe svarer til den anden metode af almen stimulering.

I begge disse embryoniske aktiviteter, som engang vil blive ansvarlig for manifestationen af gudsriget på jorden er de to store forudsætninger vision og en levende organisation. Visio-

nen må fornemmes, søges og opdages individuelt af hvert medlem i gruppen, og det er denne personlige viden og denne personlige hengivenhed overfor åbenbaringen der derefter fører til organiseringen af gruppens liv og relationer, eller til en beslutsom koordineringsproces med helhedens liv og formål for øje. Den enkelte der selv har set visionen forbinder sig med den gruppe, der ligesom ham selv er bevidst om denne vision, og så følger etableringen af forbindelsen mellem denne visionære gruppe og gudsriget, som det eksisterer på det subtile plan, i et forsøg på at manifestere det og gøre visionen til en kendsgerning på det fysiske plan. Processen er således: vision, aktivitet, og præcipitation.

Det er i forbindelse med visionen at mange af gruppens vanskeligheder ligger. Lad mig være helt konkret og forklare. Jeg, jeres tibetanske broder, ven og lærer, har en vision af Planen. Jeg kender (pga. min status som indviet af en bestemt grad) formålet med denne specielle cyklus og ved hvilke handlinger der skal til for at fuldbyrde dette formål, for der er en esoterisk forskel mellem Planen, som den eksisterer for menneskeheden og for planeten, og formålet med den nuværende verdenssituation. Det vil lønne sig at tænke over dette. I samarbejde med A.A.B. fremlagde jeg denne Plan for jer, så vidt det var muligt, og gjorde jer opmærksom på den nye verdenstjenergruppe. Så vidt jeg kunne og turde fremlagde jeg den for verdens aspiranter og gjorde jer opmærksom på den generelle *tendens* i verdensbegivenhederne, set fra den åndelige og subjektive side. Dette fremkaldte hos jer alle en øjeblikkelig tilfredsstillende respons, men det er muligt, ikke sandt, at denne respons er forblevet subjektiv, intellektuelt opfattet og længselsfuldt ønsket, men at Planen og gudsrigets hensigt endnu ikke virkeligt er blevet en del af jeres livsmønster og endnu ikke gennemgribende bestemmer jeres hjerne- og livsaktivitet.

Måske er visionen derfor ikke en del af jeres liv og så integreret i jeres bevidsthed at I knytter jer til den som I førhen knyttede jer til personer. Visionen er en vision om gruppearbejde, grupperelationer, gruppemål, og gruppefusion med det større

hele. Når det er forstået, vil visionen bestemme jeres livs tilskyndelser, tendenser og arbejde. Når den således virkelig er blevet en del af jeres mentale udstyr, jeres følelsesbetonede længsel og jeres aktiviteter, og når der er tilstrækkeligt mange grupper således motiveret, da vil gudsriget fungere objektivt på jorden. Dette er endnu ikke tilfældet, fordi de nødvendige betingelser ikke er opfyldt.

De tidlige kim sået i dyremennesket var gennemsyret af *separatisme*, som en nødvendig egenskab for udvikling af selvbevidsthed, men den egenskab må nu overvindes.

De sædgrupper som nu er ved at blive dannet vil udmærke sig ved evnen til *fusion*, og dette vil blive en lige så uundgåelig udvikling som den separatistiske og selvbeskyttende natur er i den almindelige menneskelige bevidsthed i dag. Det er denne følelse af enhed og enhedsskabelse der er essensen i det femte rige, og det er denne latente og dog aktivt tilstedeværende faktor som ufejlbarligt og uundgåeligt vil føre til organiseringen – en indre, subjektiv organisering – af disse sædgrupper, til deres strålende aktivitet, og til den magnetiske tiltrækning de vil udvise, når de er tilbørligt organiseret. Således frembringer de forening og fusion.

Jeg bringer her nye idealer og muligheder i et så enkelt sprog som muligt; jeg søger ikke at sløre deres enkle sandhed med mange komplicerede forklaringer. Hvad jeg her har sagt må læses med visionens øjne og forstås med hjertet. Disciple må have disse to egenskaber som en del af deres nyttige udstyr. Har I dem, eller prøver I at opdyrke og udfolde dem, mine brødre?

Et andet aspekt af dette gruppearbejde er, at dets indflydelse er gennemtrængende men i begyndelsen ikke dynamisk. Den kraft det senere udøver vil bero på det konstante, gennemtrængende pres og den stadige udbredelse af gruppeindflydelse og idealer. Det vil derfor i det lange løb have en meget omfattende virkning, forudsat at arbejdet er udført som beskrevet. Dette skyldes i sidste ende to faktorer: for det første gruppernes styrke på de subtile plan, tankens og begærets plan, og til sidst på egoiske niveauer; dette vil støt tiltage i styrke. For det andet,

aktiviteten hos dem der er en del af nøglegrupperne, de vil selv danne korresponderende grupper på ni, syv eller fem, og dermed vil der blive en gradvis udbredelse udover hele verden af et esoterisk netværk. For dette er størsteparten af jer endnu ikke rede, men I bør være opmærksomme på det. Virkelig interesse og accept af det som her er antydnet som værende essentielt for disciple og for arbejdet må først og fremmest tålmodigt erhverves.

Jeg har ret ofte anvendt ordet »subjektiv« i mine skrifter. Det har jeg gjort i et forsøg på at flytte brændpunktet for jeres opmærksomhed til det som ligger under overfladen. Det vil for aspiranter sige den subjektive syntese i de tre verdener og ikke det astrale og mentale plan som sådan, eller specielt egoiske niveauer. Hvis det indre rige af guddommelige realiteter skal materialisere sig på jorden, vil det ske gennem en tilsynekomst af den indre syntese på det fysiske plan, og dette sker gennem en levende forståelse af og given udtryk for de realiteter og love der styrer dette rige. Den organisation der følger på visionen er udelukkende af subjektiv natur og gennemtrængende i kvalitet. Det er en spiringsproces, men hvis det der spirer ikke til sidst viser sig i objektiv manifestation, er det hele mislykket.

Disse nye gruppers indflydelse skyldes deres tætte indre relation, der udtrykker sig i en ensartet tænkning og en erkendt fælles målsætning. Det er af denne grund (en virkelig videnskabelig grund) at jeg så stærkt har understreget den skolede discipels almindelige karakter, der er fri for kritik, er sensitiv og kærlig. Hvor disse egenskaber mangler, bliver denne samtidige enhed og styrede tanke, og denne »gruppearoma« (som den esoterisk kaldes, skønt det ord jeg forsøger at oversætte er mere passende end dette) umulig at opnå. Jeg har ikke været interesseret i at eliminere hindrende fejl for den enkeltes skyld, men for at fremme det ønskede gruppemål. Det der er brug for er gruppetænkning af en magtfuld natur ad de indicerede retningslinier, visualisering af visionen så tydelig at den bliver en kendsgerning for den enkelte, for udviklingen og funktionen af forestillingsevnen med hensyn til resultaterne, så skabende i sin

funktion at resultaterne ses med stor klarhed og derfor uundgåeligt må materialisere sig. Det medfører også at I må holde den indre subjektive forbindelse med hinanden med en sådan fasthed, at stærke centre af kraft og skabende energi – som virker under inspiration af Hierarkiet, via de koncentrerede sind hos gruppemedlemmer der er i bevidst kontakt med deres sjæl og med hinanden - kan virke så effektivt at den nye civilisation og den nye kultur hurtigt kan blive etableret. Da denne må baseres på et fundament af kærlighed og god vilje samt ikke-vold, og da dens metoder fører til rette relationer mellem mennesker og nationer, er det nødvendigt at grupperne, som skal etablere disse tilstande, selv er udtryk for de subtile aspekter af disse ønskværdige dyder.

Den arbejdsform de tjenende grupper må søge at udvikle er en organiseret videnskabelig aktivitet. Esoterisk betyder det en forståelse af grundprincippet i okkult videnskab, som er energi. De egenskaber, karakteristika og aktiviteter som I bør koncentrere jer om, er så afgjort at udtrykke og forstå energi på denne måde; hidtil, for størstepartens vedkommende, er det kraft der er blevet anvendt, og dens virkning på andre kræfter er blevet noteret og registreret som kraft der påvirker kraft og fører til kraftfulde resultater. Men jeg søger at få jer, som esoterikere, til at beskæftige jer med *energi og resultatet af dets indvirkning på kræfter*. Dette er det videnskabelige aspekt af det okkulte liv.

Verden er i dag fuld af kræfter i konflikt og i forkerte relationer til hinanden, og dette forårsager det nuværende kaos. *Den nye orden vil komme til udfoldelse ved at den åndelige energi spiller på kræfterne i de tre verdener, og dette vil blive opgaven for de nye grupper, når de er organiserede og fungerer korrekt.* I disse ord har jeg opsummeret et af de første og vigtigste mål for gruppearbejde, som jeg og andre der arbejder på livets åndelige side er beskæftiget med for tiden. En smule forståelse af disse ords betydning kan I få ved at iagttage den virkning I har på jeres omgivelser i de perioder, hvor det lykkes jer at leve som sjæle og dermed udtrykke sjælsenergi og således modvirke personlighedens kræfter i jer og i dem omkring jer.

Hierarkiets ønsker på nuværende tidspunkt er at verden med stræbende kræfter må fyldes med punkter af åndelig energi, og ud over hele verden må spredes alle dem der er tilknyttet de åndelige grupper og derfor subjektivt forbundet med deres gruppefæller i alle lande, således at en gennemtrængende, intelligent indflydelse uophørligt kan præge menneskers sind og til sidst fremkalde den nødvendige gode følelse, gode vilje og gode livsførelse.

VERDENSKRISEN

September 1939

Menneskeheden gennemgår nu en akut krise og dets karma eller skæbne ligger tungt på den. Det er ikke let for menneskeheden, der er så tæt på begivenhederne, at se dem i deres sande perspektiv, og det er for at I skal kunne se mere klart at jeg skriver i dag. Et bredere udsyn og en videre horisont kan hjælpe jer til at forstå, og det kan være af værdi for jer hvis I kan blive hjulpet til at se billedet som det viser sig for os, lærerne på det indre plan, og ligeledes med hensyn til dets baggrund.

Der er to fremtrædende og vigtige punkter tilstede i Hierarkiets bevidsthed når det betragter menneskeheden under dens nuværende vældige kamp. Det første er at menneskeheden i dag i vid udstrækning er klar over at det der sker, helt og holdent er dens eget værk og resultatet af menneskehedens egne fejltagelser. Mennesker føler sig enten ansvarlige for det der sker, eller de skyder åbenlyst og med fuldt overlæg ansvaret over på andre. Af disse endeløse fejltagelser fra gammel tid er Versaillestrakten kun symbolet og det praktiske brændpunkt.

Det andet faktum er, at trods krig og separatisme, trods grusomhed og fanatisme og en tøjlesløs selvished, er der ikke desto mindre i dag mere sand forståelse, mere god vilje og mere udbredt kærlighed end på noget andet tidspunkt i menneskehedens historie. Jeg siger dette med overlæg og fordi jeg har adgang til den hierarkiske viden. Lad jer derfor ikke bedrage af den ydre krigstumult. Jeg siger jer at menneskers hjerter overalt

er opfyldt af medlidenhed både med sig selv og med alle andre mennesker. Konfliktens omfang og store udbredelse er tegn på en indre enhed og et subjektivt fællesskab, som alle er mere eller mindre bevidst om og som ikke anfægtes af selve konflikten. Er dette et stærkt udsagn? Jeg søger at få jer til at forstå dets fundamentale sandhed, hvis I blot vil tænke over det jeg siger med et åbent sind. Opgaven for alle aspiranter og alle mennesker af god vilje overalt i verden er at indse, at langvarige lidelser ikke underminerer de nuværende rigtige og fundamentale holdninger, og at kaos og larm ikke udelukker respons på sjælens stemme, som har lydt med tiltagende klarhed gennem de sidste fjorten år. Den stimulering og det lys som fik lov at trænge igennem efter det sidste hierarkiske konklave i 1925 har været konkret og effektiv. Det møde mellem visdommens mestre på åndelige plan førte til tre resultater eller begivenheder, og det er dem vi oplever i dag.

Det første var en fornyet indstrømning af kristusprincippet, åndelig eller sand kærlighed, der altid er fri for emotionelt føleri og selviske hensigter. Denne indstrømning resulterede i den omgående og hurtige fremkomst og vækst af alle fredsbevægelserne, af verdensforståelse, god vilje, filantropiske bestræbelser, og menneskemassernes opvågning til ideen om broderskab.

Det andet var en stimulering af fællesskabsprincippet, og det førte til vækst og perfektion af alle kommunikationsmidler såsom pressen, radioen og rejseaktiviteterne. Den indre hensigt med alt dette var at bringe mennesker tættere sammen på det ydre tilværelsesplan og dermed skabe en parallel i det ydre til den voksende indre, åndelige enhed.

Det tredje var indstrømningen af kræfterne *vilje eller magt* fra Shamballa. Det er, som tidligere forklaret, de stærkeste kræfter i verden i dag, og kun to gange før i menneskehedens historie er denne Shamballaenergi kommet ind og har gjort sin tilstedeværelse mærkbar gennem de voldsomme forandringer der fandt sted. Lad os kort rekapitulere.

Den første gang var under menneskets store krise i det gamle

Lemurien, individualiseringens krise.

Den anden gang var under den store kamp der fandt sted i den atlantiske tid mellem »Lysets Herrer og det materielle udtryks Herrer«.

Denne lidet kendte guddommelige energi strømmer nu ud fra Shamballa. Den udgør i sig selv den energi som ligger bag den nuværende verdenskrise. Det er Guds vilje at skabe visse betydningsfulde ændringer i menneskehedens bevidsthed, som fuldstændigt vil ændre menneskets livsholdning og dets forståelse af de åndelige, esoteriske og indre værdier i livet. Det er denne kraft som vil frembringe (sammen med kærlighedsenergien) den overvældende krise – nært forestående i den menneskelige bevidsthed – som vi kalder den anden krise, *indvielsen* af menneskeracen i de ældgamle mysterier, i det som har været skjult fra tidernes morgen.

Det kunne være af værdi hvis vi her betragtede de tre store planetariske centre og deres forbindelser i skematisk form for derved at få et mere klart billede af den generelle idé.

1. SHAMBALLA. Vilje og magt. Planetarisk hovedcenter
Den hellige by. Formål. Plan. Åndelig pinealkirtel
Livsaspekt
Hersker: Sanat Kumara, Verdens Herre
Den gamle af dage
Melchizedek
2. HIERARKIET. Kærlighed-visdom. Planetarisk hjertecenter
Det nye Jerusalem. Enhed. Enhedsskabelse
Gruppebevidsthed
Hersker: Kristus
Verdensfrelseren
3. MENNESKEHEDEN. Aktiv intelligens. Planetarisk strubecenter
Byen der står urokkelig. Skabende virke
Selvbevidsthed
Hersker: Lucifer
Morgenens søn
Den fortabte søn

Denne Shamballaenergi er nu for første gang i færd med at

påvirke menneskeheden direkte uden at blive nedtrappet, som det hidtil har været tilfældet, via Hierarkiet og mestrene. Denne retningsændring var et noget risikabelt eksperiment, da det uundgåeligt stimulerede menneskers personlighed, især dem hvis personlighed var på vilje- eller magtlinien og i hvem den guddommelige kærlighed ikke var tilstrækkeligt udviklet; det blev imidlertid tilladt, ud fra den viden at det ikke ville berøre almindelige mennesker eller masserne, som ville forblive upåvirkede, skønt det i høj grad kunne stimulere og intensivere de mere mentale og stærke mennesketyper.

Virningen af denne udbredte stimulering har været som det var forudset, og de såkaldte »onde virkninger« af Shamballa-kraften på ambitiøse og magtfulde personligheder i alle lande og indenfor alle tankeretninger blev ikke desto mindre til dels opvejet af væksten i fællesskabsfølelsen overalt og udbredelsen af kristusenergien, som afføder enhedsskabelse, kærlig forståelse og god vilje.

I kunne her med rette spørge hvordan dette kan være rigtigt, når menneskeheden er kastet ud i en frygtelig verdenskrig netop nu. Jeg vil minde jer om at Hierarkiet vurderer situationen ud fra det samlede lys og den indre, ofte uudtrykte, reaktion hos flertallet, og aldrig ud fra de ydre begivenheder på det fysiske plan. Formlivets skæbne og de ydre organisationers skæbne anser vi for at være af mindre betydning sammenlignet med den indre åndelige udvikling. Den udvikling må nødvendigvis komme før den ydre manifestation. Menneskeheden er i dag mere udviklet åndeligt og mentalt end man skulle tro fra de ydre begivenheder. Det første resultat af en sådan udvikling er nedbrydning af den ydre form, fordi den viser sig at være utilstrækkelig for det pulserende indre åndelige liv; senere kommer opbygningen af de nye og mere hensigtsmæssige ydre former. Dette er årsagen til den nuværende verdenskrise. Årsagen beror på fire vigtige faktorer, som jeg vil uddybe lidt nærmere:

1. Det trin der er nået i racens udvikling. Dette nødvendiggør nu opbygningen af et bedre legeme for mennesket og racen at udtrykke sig igennem.
2. De karmiske årsager, der – for så vidt angår den nuværende menneskehed – kan følges tilbage til en ældgammel konflikt i det gamle Atlantis.
3. Inkarnationen af visse stærke personligheder, hvis *dharma* eller bestemmelse det er at fremkalde store evolutionære forandringer.
4. Visse planetariske begivenheder, der har at gøre med livet i »Den i hvem vi lever og røres og har vor eksistens«. Disse medfører nedslag på vor klode af kræfter og energier som vil blive udløsende faktorer i forvandlingen af den eksisterende civilisation og kultur, i kulminationen af karmisk nødvendighed, og således fremkalde forløsning ved at føre menneskeheden frem til det stadium som i disciples erfaring kaldes »mødet mellem tærskelens vogter og nærværelsens engel« og som konsekvens heraf forårsage en nærmere bestemt planetarisk indvielse.

Disse fire stadier i loven om årsag og virkning (som den berører menneskeheden på nuværende tidspunkt) kan vi kalde:

1. *Fuldkommengørelse* af udtryksform..... loven om evolution
2. *Præcipitation* af karma..... loven om årsag og virkning
3. Opnåelse af *personlighed*..... loven om polar modsætning
(tærskelens vogter)
4. Opnåelse af *planetarisk* indvielse..... loven om indvielse

I vil nu måske tænke at jeg er for akademisk, og at verdenssituationen i dag er af en sådan art at kærlighed, sympati og venlige ord var mere påkrævet end lærde historiske tilbageblik og uvirkelige hypoteser. Jeg søger imidlertid at fremkalde en forståelsens ånd i jer. En sådan virkelig forståelse nødvendiggør viden i hovedet lige så vel som hjertets respons. Disciple i verden i dag må prøve at forstå hvorfor og med hvilket formål

de nuværende frygtelige hændelser finder sted. Klar redegørelse og fremstilling af årsagerne er nødvendig – fri for emotionel forudindtagethed og partisk iver. Det der sker i dag er ikke resultat af nutidige begivenheder. Når jeg siger »nutidige« refererer jeg til alle de hændelser der er sket indenfor den kristne æra. Jeg opfordrer jer til at prøve at betragte den nuværende krise som et resultat af årsager eller tildragelser af så gammel oprindelse at moderne, ortodokse historikere ingen anelse har om dem.

Kun to synspunkter vil virkelig tjene til at kaste lys over det der sker i vor tid.

For det første, en forståelse af at vor tids akademiske historie kun udgør en lille del i et vældigt historisk forløb, og at de igangsættende hændelser vi søger og som fuldbyrder sig som virkninger i vor tids planetariske liv tilhører en så fjern fortid at ingen moderne historiker har nogen optegnelser fra epoken. Information om denne fortidige epoke må søges i verdens mange hellige skrifter, i fortidsmonumenter, i symbolvidenskaben, i menneskehedens myter og i nedarvede og overleverede legender.

For det andet, at et studium af det mikrokosmos, som mennesket er, vil vise sig at indeholde, som altid, nøglen til studiet af menneskehedens anliggender som helhed. Ligesom aspiranter og disciple i denne tid bliver prøvet og vurderet og underkastet uforklarlige konflikter og drastiske forandringer i deres liv, således er også verdensaspiranten, menneskeheden, underkastet de samme prøvelser.

Til de to førnævnte grunde kan vi måske tilføje endnu en, som vil have betydning og en mening for esoterikere og alle som i nogen grad har fattet den undervisning jeg har søgt at give jer i mine bøger om de tre verdenscentre – menneskeheden, Hierarkiet og Shamballa. Denne verdenskrise skyldes også Hierarkiets tilnærmelse eller relation til menneskeheden. Det store åndelige kraftcenter, menneskeriget, har nu nået et punkt af sådan styrke og høj vibrationsaktivitet, at det rystes i sin grundvold; alle dets evolutionære niveauer og grupper reagerer på stimuleringen

opstået indenfor centret selv, og stimuleres også af kræfter som udgår fra det hierarkiske center og fra Shamballa.

Dette fremkalder en krise, som ikke kan sammenlignes med noget andet i menneskehedens historie, men som svagt kan sammenlignes med den krise som overgik dyreriget og resulterede i dannelsen af et nyt rige i naturen – menneskets. Som jeg før har fortalt jer vil denne verdenskrise, hvis den mødes korrekt og kontrolleres rigtigt, resultere i manifestationen af det femte eller åndelige rige på jorden. Dette vil, som I ved, blive frembragt ved sammensmeltning af de to centre – det menneskelige center og Hierarkiet. En af de vigtigste planetariske synteser er nu ved at finde sted, eller måske burde jeg sige *kan* nu finde sted. (Jeg vælger mine ord med omhu og vil bede jer lægge mærke til mit ordvalg).

Det ville måske være formålstjenligt hvis jeg lidt nærmere uddybede de fire stadier i de tidlige årsager jeg nævnte før. Derved kan jeg give jer en idé om det bagvedliggende formål med alle de nuværende begivenheder og nogen forståelse af de prædisponerende tilstande, som ligger langt tilbage i tidernes morgen. Hvis jeg kan gøre det tilstrækkeligt godt, og hvis I kan læse og studere med forståelse og et åbent sind, kunne en del af jeres naturlige forvirring forsvinde og I ville blive i stand til at hjælpe andre til roligt at gennemleve denne krise og bevare en holdning af tålmodighed, god vilje, balance og medfølelse. Lad os derfor betragte disse fire punkter, for de vil dække emnet tilstrækkeligt, tror jeg, til at give jer i hvert fald en vis grad af klarhed. Senere vil jeg prøve at forklare jer betydningen af Den store invokation og give jer en idé om arten af de kræfter som påkaldes, og af den esoteriske betydning som disse ord (brugt så ofte af jer) er bestemt til at overbringe.

Årsagen til den nuværende krise

Det er jer vel bekendt at den store lov om genfødsel er den vigtigste styrende lov i alle manifestationsprocesser. Den styrer

en Sollogos' eksoteriske udtryk såvel som et menneskeligt væsens, og formålet med denne konstante gentagelsesproces er at skabe en stadigt mere fuldkommen form, som sjælen kan anvende ved sin evigt ekspanderende tjeneste. For første gang siden sin undfangelse er menneskeheden i stand til selv at se en civilisations genfødselsproces som udtryk for en åndelig kultur på et bestemt udviklingstrin. Det viser storheden i denne krise efterhånden som den indtager sin plads i den menneskelige bevidsthed. Mange mindre kriser der indledte bestemte eksperimenter i formfornyelse hos stammer, nationer og racer har fundet sted og er blevet registreret af visse grupper i en nation eller af en nation selv (hvis den er udviklet nok). En sådan national registrering fandt sted for første gang i forbindelse med den Franske Revolution. Registreringer af evolutionær hensigt har fundet sted med tiltagende klarhed og forståelse gennem de sidste to hundrede år. Sådanne kriser har praktisk taget fundet sted i alle nationer i nyere tid og er i nogen grad blevet erkendt, og historikere samt filosoffer har beskæftiget sig med dem. Men krisen i dag er langt større, fordi den omfatter størsteparten af nationer i begge verdensdele. Ingen nation forbliver denne gang uberørt, og resultaterne er og må blive registreret på nogle områder af det nationale liv.

På grund af nationernes gensidige afhængighed og kommunikationens hurtighed er den nuværende krise den første store internationale krise i menneskehedens historie, og den strækker sig over en periode på 28 år (fra 1914 til 1942). Disse tal er interessante, for 28 er 4×7 , hvilket svarer til en fuldstændig personlighedscyklus. Jeg ønsker ikke at I af ovenstående skal udlede at den aktive krigstilstand nødvendigvis må vare til 1942. Det er *ikke* tilfældet. En tidlig afslutning på konflikten eller dens forlængelse på ubestemt tid ligger i menneskehedens egne hænder. Mennesker må i stadig større udstrækning selv afgøre deres skæbne, efterhånden som de forlader puberteten og bliver voksne og ansvarlige. Denne periode på 28 år er derfor af overordentlig betydning, og meget afhænger af de næste tre år.

Igen må jeg fortælle jer at selv Hierarkiet med al dets viden, vision og forståelse og med alle dets ressourcer, ikke kan bruge tvang overfor og ikke kan forudse hvad menneskeheden vil gøre. Det kan inspirere til de rigtige handlinger, og gør det; det kan antyde muligheder og ansvar, og gør det; det kan udsende sine lærere og disciple til at undervise og lede racen, og gør det; men på intet tidspunkt og i ingen situation befaler det eller overtager det kontrollen. Det kan bringe godt ud af ondt, og gør det, oplyse situationer og antyde løsninger på problemer, men videre end dette kan Hierarkiet ikke gå. Hvis det påtog sig en autoritær styring, ville det resultere i en race af robotter og ikke en race af ansvarlige, selvstyrende og stræbsomme mennesker. Dette turde være indlysende og kan tjene som svar på det spørgsmål der som det første dukker op i tankeløse okkulte aspiranternes sind i dag: Hvorfor kunne Hierarkiet ikke have forhindrede denne katastrofe? Visdommens mestre kunne utvivlsomt, med deres viden og deres herredømme over kræfterne, have grebet ind, men derved ville de have brudt en okkult lov og hindret menneskehedens rigtige udvikling. Det ville de aldrig gøre. Mennesket må for enhver pris lære at stå på egne ben og handle alene. Hierarkiet står derfor i stedet ved siden af en lidende og forvirret menneskehed, efter at have gjort alt hvad der var tilladt, og vil – i den dybeste kærlighed og medfølelse – hjælpe mennesker til at rette de fejl de har begået og lære de nødvendige lektier og komme igennem krisen (som de selv har nedkaldt over sig) beriget og rensat i trængslernes ild. Dette er ikke banale talemåder, men evige sandheder.

Denne verdenskrise, med al dens gru og lidelse, er i sidste ende resultatet af en vellykket udviklingsproces. Vi er villige til at acceptere, at når et menneskes livscyklus er til ende og det har lært de lektier som erfaringerne i et specielt liv havde til hensigt at lære ham, vil det fysiske legeme og de indre formaspekter (som udgør summen af personligheden) begynde at svækkes; nedbrydende kræfter i selve formen vil begynde deres aktivitet, og til sidst vil døden finde sted, og resultere i en frigørelse af det

iboende liv, således at en ny og bedre form kan opbygges. Dette accepterer vi uden videre, enten blindt eller intelligent, idet vi anser det for en naturlig og uundgåelig proces, normal og indiskutabel. Vi har imidlertid en tilbøjelighed til at glemme, at hvad der er sandt for et individ, er også sandt for menneskeheden. Civilisationscykler, sådan som den vi kalder vor moderne civilisation, svarer til en bestemt individuel menneskelig inkarnation med dens begyndelse, fremskridt og vækst, dens frugtbare modenhed og dens sikre forfald og derpå følgende død eller forsvinden fra det fysiske plan.

Former er altid udsat for angreb. Et stærkt subjektivt liv og en åndelig ubundethed er to beskyttende værn. Hvor formen er stærkere end livet, er faren overhængende; hvor afhængighed af det materielle aspekt eller den materielle organisation er tilstede, går de åndelige værdier tabt.

I dag overværer vi en civilisations død eller enden på en af menneskehedens inkarnationscykler. På alle områder af menneskelivet har krystallisering og forfald sat ind. Udlevede religiøse dogmer og teologier samt ortodokse kirker har ikke længere greb om det stærke indre åndelige liv; menneskeheden er dybt åndelig og inderst inde religiøs, men behøver i dag en ny form til at iklæde de gamle sandheder. Gamle politiske skoler har vist sig utilstrækkelige, og nye ideologier vidner om styrken af det liv der søger mere passende udtryk. Undervisningssystemer, der har tjent deres formål, erkendes nu hurtigt som uegnede til at imødekomme behovet hos menneskeracens nye krævende liv; der er overalt et råb om forandring og for de nye former i menneskehedens religiøse, politiske og økonomiske liv, samt i undervisningssektoren, som vil tillade et friere og bedre åndeligt liv. En sådan forandring er nu hastigt ved at ske og anses af nogle for død – noget frygteligt som, om muligt, må afværges. Det er visselig døden, men den er velgørende og nødvendig. Det er denne erkendelse af at civilisationen rinder ud, der giver anledning til det gentagne og ildevarslende råb: »Dette er civilisationens død; det må ikke ske«. »Dette er enden på god

orden, og den gamle orden må reddes«. »Dette er ødelæggelsen af gamle og elskede værdier, og det kan ikke tillades.«

At menneskeheden fuldbyrder denne nødvendige forandring på en unødvendig grusom og pinefuld måde er sandt, ligesom det er sandt at mennesker i dag ved deres forkerte tænkning, tåbelige livsvaner og helt uacceptable emotionelle holdninger vil nedkalde et endeligt fysisk sammenbrud og mulig død. Ikke desto mindre er døden uundgåelig, god og nødvendig for sjælens udvikling både hos den enkelte og i menneskeheden; den er også en fremgangsmåde som vi alle er fortrolige med af egen og andres erfaring. Men vi må huske at den værste død af alle (hvad angår menneskeheden) ville være hvis en form for civilisation, eller en legemlig form, blev statisk og evig; hvis den gamle orden aldrig ændredes og de gamle værdier aldrig blev forvandlet til noget højere og bedre, det ville virkelig være en katastrofe.

Vi må også huske på at de nedbrydende kræfter eller dødskræfterne har to ansigter: det ene er det hurtigt frembrusende liv der udvikler sig og kræver mere plads at udfolde sig på og gøre erfaringer, samt dets åndelige stræben efter forandring og fremskridt; det andet er de reaktionære kræfter og de konservative holdninger som hænger ved det velkendte og fortrolige, som hader det nye, det uprøvede og det ukendte. Begge disse fremkalder den store guddommelige overgang fra fortiden ind i fremtiden, og fra det gamle til det nye, fra erfaring til blomstring og så igen til erfaring. Virkeligheden er evig og udødelig; formerne er flygtige og forgængelige. Sjælen er vedvarende og udødelig; formen er foranderlig og dømt til at dø. Evolutionsprocesserne har i fortiden og vil i fremtiden vise sig succesrige når det drejer sig om at bringe former til fødsel, til kulmination og til død.

Men - og det er det interessante og vigtige punkt - menneskeheden er for første gang *bevidst om processen*. Den har for første gang valgt at observere på intelligent måde hvad der går for sig og forbinde det med erfaringen og med omgivelserne. Dette

antyder i sig selv et stadium af virkelig og højst ønskværdig udvikling. Ræsonnement, analyse og fremlæggelse af forskellige synspunkter finder sted i alle lande i stor udstrækning med varierende resultater, baseret på forskellighed i temperament, tradition, udvikling og skoling.

Denne fase af død og fødsel (for de to foregår samtidig) kan let forstås af esoterikerne hvis de studerer verdenskrigen i dens to karakteristiske perioder: 1914 - 1918 og 1939 indtil 1942. Det første stadium (hvis I kunne se situationen som den virkelig er) var så afgjort dødsstadiet; det andet stadium, som vi nu befinder os i, er bogstavelig talt fødselsstadiet – en ny ordens og en ny civilisations fødselsveer, en civilisation hvor menneskehedsfølelse af liv kan komme til udtryk. Moderen dør for at barnet kan leve, formen ofrer sig for livet. I dag dør moderen eller formaspektet bevidst, og lige så bevidst kommer barnet eller den nye civilisation til verden. Dette er det nye, og heri tager vi alle del. *Det er med hensyn til menneskeheden personlighedens død og sjælens komme.*

Sådan en død er altid en pinefuld proces. Smerte har altid været det rensende middel som Skæbnens Herrer har brugt til at fremkalde befrielse. Den samlede lidelse i den nuværende krig og

Her slutter hierarki02

den iboende erindring om lidelse fra den tidligere fase (begyndt i 1914) vil fremkalde en sund og ændret verdensbevidsthed. Lidelsens Herre er steget ned fra sin trone og vandrer i dag på jorden og bringer sorg, fortvivlelse og terror til dem der ikke kan forstå hans mål, men også en ny stimulering af selvopholdelsesdriften, instinktet der - i sit højere aspekt - er udødelighedsinstinktet; det har en tendens til at fokusere menneskets opmærksomhed på livsaspektet i stedet for på formen. Navnene på Karmas Herrer betyder symbolsk og fra den indre synsvinkel: slægtskab, oplysning, smerte og tilbagevenden. Tænk over det. De er alle særligt aktive i denne tid, og i deres aktivitet ligger menneskehedens håb.

Ældgamle karmiske begivenheder

Det er ikke min hensigt at forklare eller uddybe emnet karma. Dette okkulte og dog så fundamentalt eksoteriske tema, loven om årsag og virkning, fremkalder generel forståelse, når det kaldes ved dette navn. Kaldes man det karmaloven bliver det straks anset for mystisk, orientalsk og ny. Kaldes det gengældelsesloven, bliver en helt forkert betydning knyttet til den. I dag hjemsøges menneskeheden af sin karma. Jeg vil imidlertid minde jer om at den stadige betoning af de dårlige aspekter af karma giver et forkert indtryk og udelukker den fulde forståelse af sandheden. Der er lige så meget god karma som der er dårlig; selv i den nuværende verdenssituation opvejer den gode karma, som udgår fra menneskehedens sjæl, den onde karma der kommer fra det materielle aspekt og altid overvurderes. Det er materiens rytme i kontrast til sjælens rytme, og disse udgør den oprindelige årsag til den nuværende konflikt, både i det individuelle liv og i den almindelige verdenssituation. Når dette er rigtigt forstået, vil det sande billede fremstå med større klarhed i jeres hjerte og sind.

I min bestræbelse på at tegne et klart billede er jeg nødt til at udelukke mange vigtige detaljer. Jeg vil også være tvunget til at

indtage den altid tvivlsomme position at fremføre påstande, som ikke kan efterprøves og som kun kan støttes (for så vidt angår den almindelige tænker) ved deduktion fra virkningerne til de årsager, der ikke er synlige for den okkult uoplyste. I fremtiden vil mennesker udvikle den mentale holdning der anser årsag for vigtigere end virkning; man vil lære omhyggeligt at overveje de første skridt i et planlagt handlingsforløb, tænke over og forudse de mulige virkninger før man hengiver sig til et nærmere bestemt foretagende. Kun gennem smertefulde fejltagelser og den høje pris, man derved betaler, vil dette sunde stadium blive nået.

I dag skyldes alt hvad der sker først og fremmest menneskets dualistiske natur; dernæst skyldes det visse dybe spaltninger, som opstod af denne grundlæggende dualisme på et tidligt stadium i menneskehedens historie; og for det tredje skyldes det en voksende tendens til syntese, som den indstrømmende Shamballakraft er årsag til i dag. Dette er den enkleste forklaring jeg kan give på dette komplicerede problem. Jeg vil nu i store træk opridsse fortiden, pege på virkningerne som vi oplever dem i dag, og forudsige fremtiden.

Det var inkarnationen af det åndeligt selvbevidste menneske der er den ansporende årsag til den nuværende konflikt. Var gudesønnerne ikke »kommet til jordens døtre« (som Biblen symbolsk udtrykker den forbindelse mellem ånd og materie der var etableret i menneskeheden), havde de åndelige væsener, som er selve menneskeheden, ikke iklædt sig materiel form, og havde det positive åndelige element ikke forbundet sig med det negative materielle aspekt, ville der ikke have været nogen konflikt i verden i dag. Men den guddommelige evolutionsplan var baseret på skabelsen af denne forbindelse mellem åndeligt bevidste mennesker og formaspektet, og således opstod den store lov om dualitet, der forårsagede »englenes fald« da de opgav deres frie og »syndefri« tilstand for at udvikle fuld guddommelig bevidsthed på jorden ved hjælp af den materielle inkarnationsproces og brug af det mentale princip. Dette var den

guddommelige Plan, udsprunget af Guds tanke og sat i gang og progressivt udfoldet af hans vilje. Ved den iværksættelse fandt den oprindelige »krig i himlen« sted mellem de gudesønner som svarede på den guddommelige tilskyndelse til at gøre erfaringer, til at tjene og ofre og som skilte sig ud fra de gudesønner der ikke reagerede på en sådan opfordring, men valgte at forblive i deres oprindelige høje værenstilstand. Kristus selv vidner om denne sandhed i fortællingen om den fortabte søn og hans forhold til sin ældre broder, der ikke havde forladt sin faders hus. Det er tydeligt fra denne fabel, hvem faderen bifalder. Et omhyggeligt studium af den historie og en intuitiv forståelse af dens betydning kan måske en dag fremkalde en ny holdning til »erfaringen om synd«, som det er blevet kaldt, og en mere omfattende forståelse af de to vigtigste love som styrer processen: loven om evolution og loven om reinkarnation. Her ligger den primære årsag til det der finder sted i dag.

Den anden årsag opstod langsomt af den første. Materie og ånd, fokuseret i menneskeslægten hvor de udtrykker deres grundlæggende egenskaber og essentielle natur, var i evig konflikt. I de tidligste stadier og gennem den lange lemuriske cyklus udviklede den spæde menneskehed sig støt, men trods det blev skillelinjen, skønt den var tilstede, ikke opfattet. Den latente mentale gnist tjente kun til at bringe en delvis oplysning af de fem sanser og deres helt fysiske anvendelse. Det fysiske liv var stærkt, det deduktive eller selvregistrerende liv var praktisk taget lig nul. Menneskeslægten liv var dengang fokuseret i den fysiske krop, hvilket forstærkede og stimulerede den animalske natur og udviklede den fysiske organisme og de forskellige indre organer gennem udfoldelse af de fem sanser. Mennesket blev primært et selvisk og kæmpende dyr, dog med sporadisk vage tendenser til noget det tåget fornemmede som bedre, og med øjeblikke af stærke længsler, der ikke var aspiration og ønske om fremskridt som vi forstår det, men disses embryoniske former.

Det er ikke muligt for det moderne menneske at forestille sig

eller forstå sådan en bevidsthedstilstand, for den ligger for langt tilbage. Livskraftens fokusering var også i regionen omkring adrenalinkirtlerne, hvilket gav dyrisk mod og modstandskraft overfor chok. Men dualismen i menneskets essentielle natur var som altid tilstede, og skillelinien blev gradvis mærkbar. Langsomt men sikkert skiftede pionersjælene (en meget lille minoritet) deres bevidsthed til det højere liggende solar plexus, og et bevidst begær efter det som var materielt, samt evnen til emotionelle reaktioner, begyndte at udvikle sig. Hidtil var instinkt og begær identisk i lemurisk tid. Tænk over det, det er interessant fordi det viser et bevidsthedsniveau som moderne mennesker praktisk taget intet kender til. Men i den atlantiske tidsalder begyndte skillelinien mellem det som udgjorde rent fysisk liv og det som - skønt stadig materielt - kunne være et mål for efterstræbelse og dermed erhverves at blive mere tydelig og kontrollere den rent animale natur; mennesker begyndte at begære og omgive sig med det de ønskede. Skillelinjerne mellem det instinktive dyr og det havesyge menneske begyndte at blive mere tydelige.

Gradvis udvikledes det mentale element hos disse pionerer, ligesom det intuitive element i dag er ved at udvikle sig hos de mentale typer; mennesker begyndte at få en slags mental opfattelse og at anvende den smule forstand de havde til i stadigt stigende grad at forøge deres materielle besiddelser. Civilisationsstadiet (som dybest set er en erkendelse af grupperelationer) begyndte. En periode med bymæssigt liv afløste den rent nomadiske og agerbrugsorienterede livsform. Mennesker begyndte at samle sig for at opnå større materiel komfort og beskyttelse, og de rytmiske processer der førte til koncentration og deres nu verdensomspændende ekspansion begyndte. Disse cykliske perioder svarer til ind- og udånding i menneskets fysiske organisme. En dag vil et studium af disse fundamentale og styrende faktorer i menneskelivet blive taget op - spredning eller decentralisering, og samfundsliv eller en form for flokinstinkt på et højere eller lavere trin i spiralkredsløbet.

De sidste få hundrede år har set et veritabelt problem opstå i form af den nuværende tendens hos menneskeheden til at samle sig i store byer og slutte sig sammen i store flokke, hvorved landdistrikterne affolkes og alvorlige problemer opstår i form af underernæring, sygdom og kriminalitet. Vi er vidne til at denne rytme nu er ved at ændre sig og et alvorligt problem er i færd med at blive løst; byerne forlades, og når folk af en eller anden grund drives ud på landet igen, gennemtvinger evolutionens herrer et brud med koncentrationstakten og erstatter den med spredningstakten. Dette vil gavne menneskeracen meget og lette udfoldelsen af en subjektiv syntese, som virkelig vil berige menneskeheden og tilføre livet nye værdier.

Skillelinierne mellem den animale, instinktive natur og en form for ønsker (embryonisk aspiration) gjorde sig stadigt mere gældende i den atlantiske periode, og denne tidlige civilisation begyndte at udvise sine egne træk og sætte en ny standard for materiel komfort og selvisk kontrol i stadigt større omfang efterhånden som bykulturen udviklede sig. Vi har måske lidt svært ved at forestille os den verden lige så tæt befolket som vor moderne verden i dag, men sådan var det faktisk. Da den dyriske natur dominerede gik tendensen i retning af seksuelt partnerskab og produktion af store familier, ganske som det er i dag blandt de lavere klasser indenfor vore civiliserede områder, for landbefolkningen og de som lever i slumkvarterer får flere børn end intelligentsiaen. I de fjerne tider var de eneste som havde et vist mål af virkelig intelligens disciplene og de indviede; de ledede og beskyttede den spæde menneskehed omtrent som moderne forældre vejleder og beskytter deres børn, og som staten i dag påtager sig ansvaret for nationens velfærd. Hierarkiet var i hine tider tilstede på jorden som præstekonger, og de udgjorde brændpunkter for magnetisk energi og drog dem til sig, i hvem de mere u håndgribelige værdier langsomt begyndte at få en vis kontrol, og derved blev skillelinien mellem materialisme og »åndelighed« endnu mere klar og tydelig.

Vi må huske at »åndelighed« dengang var af en helt anden art

end det der i dag går under det navn. Det var en slags aspiration mod et andet »herefter«, mod skønhed og emotionel opfyldelse. Der var ingen tanker - som vi kender det i dag - i denne holdning, men kun en række ud efter et andet *uopnåeligt* og det som var ønskeligt. Dette blev fremmet i befolkningen af Hierarkiet ved hjælp af gaver i form af opfindelser af forskellig art og ved at bruge den instinktive menneskemasse til at bygge store og skønne byer og fantastiske bygningsværker, hvoraf resterne endnu eksisterer i vore dage. Dette blev gjort under kyndig ledelse af de indviede og adepterne, som anvendte deres viden om materiens og energiens natur til at skabe meget af det mennesker i dag famlende søger at opdage og muliggøre. Alt hvad den moderne civilisationsproces har gjort muligt, og meget mere end det der i dag går under navn af videnskabelige opfindelser, var kendt i det gamle Atlantis, men det var ikke udviklet af menneskene selv. Alt var givet til dem som en fri gave, på samme måde som folk i dag giver børn smukke og vidunderlige ting som børnene bruger og er glade for, men som de ikke forstår på nogen måde. Store og smukke byer med utallige templer og store bygninger (hvoraf de kaldæiske og babyloniske levn er de degenererede rester, og den moderne skyskraber er barnet) fandtes overalt. Det meste af vor moderne videnskabelige viden besad disse præstekonger, og det var i folkemassernes øjne en form for vidunderlig magi. Sanitære forhold, hygiejne, transportmidler og flyvemaskiner af meget høj standard var udviklet, men de var ikke resultat af menneskehedens egne præstationer, derimod gaver fra Hierarkiet, udviklet og konstrueret under deres vise overopsyn. Der var kontrol over luft og vand, fordi racens ledere vidste hvordan man kontrollerede og mestrede naturens og elementernes kræfter, men intet af det var resultat af menneskelig forståelse, viden eller anstrengelse. Menneskehedens intelligens var uudviklet og lige så lidt egnet til sådanne opgaver som intelligensen hos et lille barn.

Kløften mellem de to grupper hvoraf den ene repræsenterede materialismens kræfter og den anden lysets energi blev stadig

dybere, indtil den ved afslutningen af den atlantiske tidsalder var så dyb og skillelinien mellem de to gruppers livsanskuelse så klar at en krise opstod i den civiliserede verden, hvoraf den nuværende konflikt er en klar virkning. Lad os også håbe at den udgør et klimaks som aldrig vil gentage sig. Dengang fandt det store opgør sted mellem formens og værens herrer, eller mellem materiens kræfter og Den store hvide loge. Et omhyggeligt studium af *Den hemmelige lære*, bind 3, vil kaste lys over alt dette, hvis de studerende med særlig omhu vil læse siderne 273-467. Denne redegørelse kan forekomme os vag og tåget. Men på den tid det fandt sted var sagen klar. Lysets kræfter sejrede fordi Hierarkiet var tvunget til at gribe ind med magt og - med hjælp fra visse store væsener udenfor vor planet - gøre en brat ende på den atlantiske civilisation efter en lang periode af kaos og ulykke. Det fandt sted ved hjælp af en kulminerende katastrofe, som fejede hundrede tusinder af mennesker bort fra jordens overflade. Denne historiske begivenhed er overleveret og bevaret for os i den universelle legende om den store syndflod.

De der overlevede er symbolsk omtalt i Biblen som dem der blev reddet i Noahs ark, og i de gamle skrifter er det udtrykt på følgende måde:

»Ligesom en drageslange langsomt udruller sin krop, således åbnede menneskesønnerne deres folde og spredte sig som en rindende strøm af søde vande, ledet af Visdommens Sønner. . . Mange af de svageste omkom undervejs, men de fleste blev reddet.«

Et nærstudium af fortællingen som givet i *Den hemmelige lære* vil afsløre det umodne udviklingstrin (set med vore øjne) og det helt basale, fysiske og emotionelle fokus hos menneskeheden på den tid; det vil også vise menneskets magiske evne til at tvinge og beherske de underliggende riger og planetens elementale kræfter. Dette er to sider som kun i ringe grad har været gen-

stand for undersøgelse.

Man har imidlertid helt korrekt lagt vægt på guddommelig indblanding og indgriben, hvorved det lykkedes at redde en etisk sund minoritet (ordet »åndelig« ville endnu ikke kunne bruges, undtagen relativt) og udrydde dem der var forkert fokuseret eller orienteret og som derfor viede deres liv til materielle ambitioner og opfattelser.

Den kerne der blev reddet udgjorde kernen i vor nuværende rodrace, den ariske. Hele Det gamle testaments tema er bygget op omkring udviklingen og væksten af denne kerne. Symbolsk set står arkens beboere og deres efterkommere og den jødiske race for den reddede rest af menneskeheden - reddet mod deres vilje, og trods næsten uoverstigelige vanskeligheder for Den store hvide loge.

To forhold fortjener opmærksomhed her. Den første og mindst vigtige fra sjælens standpunkt er de næsten helt forsvundne spor af den vidunderlige atlantiske civilisation fra jordens overflade, bortset fra de få arkæologiske fund som fascinerer og interesserer moderne forskere, samt den vage erindring om forhistoriske videnskabelige bedrifter, som leder moderne forskere til at undersøge og opfinde, og som inspirerer dem til at opdage og skabe hvad vi kalder den moderne videnskabs triumfer.

Det andet forhold er at Hierarkiet, for menneskehedens bedste, trak sig tilbage og overlod det til menneskeheden selv at finde vej ud af materialismens fata morgana og illusion på rette vis og til sidst gøre en ende på den gamle kløft. Krig må bringes til en sidste kulmination og udløsning for at den endelig kan forkastes som middel til at opnå et ønsket mål.

Den moderne æra

Jeg vil stoppe op her og minde jer om et par kendsgerninger som I må forstå, efterhånden som vi nærmer os denne epoke i vor tid hvor alle disse kulminerende virkninger vil finde sted. Lad mig udtrykke det klart og koncist.

Skillelinierne mellem materialisme og åndelighed (som vi nu

forstår dem) er blevet stadig klarere. To faktorer har bidraget hertil. Først erklæringen om de Ti Bud. Disse har, skønt negative i deres form og dogmatiske i deres holdning, gjort spørgsmålet og de forelagte holdninger tilstrækkeligt klart. Pga. det relativt lave stade af den almene menneskelige intelligens på den tid de blev givet (de bibelske tidsangivelser er ikke korrekte og tidspunktet for denne erklæring er langt ældre end man tror), var de udtrykt i ordene »du må ikke« og vendte dermed menneskers opmærksomhed hen imod de materielle udtryk for materielle tendenser. I fremtiden vil de Ti Bud blive udtrykt i omvendt form, hvoraf Bjergprædikenen og saligprisningerne er den embryoniske form.

For det andet trak Hierarkiet sig tilbage for at menneskeheden, når den nåede skelsår og alder, ikke skulle være handicappet og hindret af tvang og utidig beskyttelse men frit kunne udfolde sine vigtigste guddommelige egenskaber. Af disse er fri vilje og intelligens brugt med skelneevne, de fremtrædende kvaliteter. Der var ingen fri vilje i den atlantiske periode. Der er en tendens til fri vilje (bemærk udtrykket) i dag og det kalder vi frihed og uafhængighed, tankefrihed og individets ret til at bestemme i de forhold der hersker eller burde herske i den gruppe han er en del af. Disse er alle den frie viljes attributter og kvaliteter, men ikke det guddommelige princip fri vilje som sådan. Om dette ved vi endnu kun lidt. Kun verdens disciple og de indviede kender den virkelige betydning af det frie valg og hvad det indebærer, og den rigtige brug af viljen, og det er fordi de er motiveret af gruppens vel og flertallets behov.

Prøven som menneskeheden skulle underkastes (og som i dag er den altdominerende faktor) var, om den - med sin mentale udvikling og viden - ville anvende denne viden og dens videnskabelige resultater til gavn for gruppen eller til selviske formål, til materielle foretagender eller åndelig ansporing og inspiration. Denne ældgamle konflikt er nu blevet ført ind på et andet menneskeligt udtryksfelt, det mentale, og efterhånden som racen har gjort fremskridt og mennesker har opnået en høj grad

af personlig integration og fuldbyrdelse er konflikten blevet akut, problemerne klarere, og placeringen af opponenterne i to klart definerede grupper er nu så fuldstændig, at den endelige og afgørende kamp er blevet mulig.

Intelligent forståelse af situationen og en udbredt evne til at se de tilgrundliggende årsager er nu opnået af hele den intelligente del af jordens befolkning, og skønt synspunkterne nødvendigvis er farvede af nationale traditioner, nedarvede ideer og politiske såvel som miljøindflydelser og partiskhed, har racen gået et langt stykke hen imod dens endelige frigørelse. Der er derfor et vist mål af fri vilje tilstede, og dette er en helt ny faktor og en højst tilfredsstillende udvikling. Men jeg vil her erindre jer om et vigtigt punkt, og det er at folkemasserne – middelklassen, borgerskabet og proletariatet (jeg bruger disse betegnelser i deres almindelige betydning og pga. deres let forståelige mening) - stadigvæk er ofre for autoritet og kontrol, og forbliver relativt tankeløse og barnlige. Dette betyder at den virkelige konflikt finder sted indenfor en lille minoritet, for hvem sagen er lysende klar og som fuldt bevidst har stillet sig på den ene eller den anden side af de kampklare styrker. En lille håndfuld mennesker, de direkte efterkommere eller rettere de reinkarnerede ledere i den gamle atlantiske konflikt, er nu på jorden og styrer lysets kræfter eller mørkets kræfter og skaber derved en direkte opstilling af millioner af mennesker, hvis vilje er som deres ledere.

Skillelinierne er stadig blevet trukket skarpere op, indtil de i dag giver sig udtryk i form af en menneskehed som er orienteret mod de højere åndelige og altruistiske værdier og hvis grundtone er opofrelse, gruppens bedste og verdensforståelse, og så dem hvis fokusering overvejende er materiel og hvis mål er selviske, animeret af ambition og berigelsesånd.

Det var det tilspidsede i denne situation og kløftens udstrækning der tilskyndede det iagttagende Hierarki til at udvirke en direkte indstrømning af Shamballakraft ind i verden (trods den dermed forbundne risiko). Hensigten var at stimulere

folkemassernes frie vilje, og resultaterne for dem har været relativt gode, da det førte til formuleringen af de store verdensideologier – fascisme, demokrati og kommunisme såvel som den sære fordrejede blanding af fascisme og kommunisme som går under navn af Hitlers nazisme. Alle disse ideologier er fostret af massernes ønske om en forbedring af de forhold befolkningen lever under i de forskellige lande, og det er blevet fokuseret udtrykfuldt og kreativt af Shamballa indflydelsen. Men et andet resultat af denne indstrømning af viljen-til-magt har været at stimulere en vis gruppe af fremtrædende personligheder i mange lande, således at de har fået kontrol over masserne og derfor kan bestemme politik og metoder - religiøst, politisk og socialt - i de forskellige nationer. I enhver nation er det en relativt lille gruppe mennesker der bestemmer alle vigtige afgørelser og tager beslutninger om alle de større nationale aktiviteter. Dette gør de enten ved brug af magt, terror og vildledelse, eller gennem overtalelse, fagre ord og anvendelse af ideologiske motiver. Denne situation i verden benytter Skæbnens Herrer sig af for at bringe den gamle konflikt til ophør og dermed sætte menneskeheden i stand til at gå ind i Vandbærens nye tidsalder relativt fri og med en klarere forståelse af de rette menneskelige mål, rigtige relationer og menneskets forudbestemte fremtid.

Det vil ikke tjene noget formål her at spore forbindelsestrådene fra den nuværende verdenskonflikt og de nuværende ledere tilbage til konflikten og lederne i atlantisk tid. Det er nok at sige at mange af de samme personligheder (på en højere spiralomdrejning) nu igen spiller deres forskellige roller i det store drama. Det hjælper jer ikke til at få et bedre mentalt greb om situationen at jeg kommer ind på detaljerne i den store krig og dens nutidige modsvarigheder. Det har ingen værdi at sammenligne de gamle metoder med de nutidige, hvormed den ene eller den anden side beforder kampen om overherredømmet. I kan alligevel ikke efterprøve mine ord eller sandheden i mine påstande. Hvad der imidlertid har stor betydning er, at I

kommer til en klar forståelse af hvad der står på spil og en rigtig vurdering af de værdier der er involveret, og ligeledes en korrekt opfattelse af de idealer der animerer de to grupper af modstandere.

I Atlantis blev det sagt at striden stod mellem mørkets magter (den såkaldte »Sorte loges« adeptes) og lysets magter (den såkaldte »Store hvide loge«, Hierarkiets mestre). Det var sådan set rigtigt, for konflikten dengang udspillede mellem to små grupper, og folkemasserne var ganske enkelt de blinde og sørgelige ofre for krigen og for situationen.

I dag er en så klar skelnen mellem de involverede kræfter ikke mulig, ej heller er det tilrådeligt. Ingen nation eller gruppe af nationer kan klassificeres i bred almindelighed som værende enten sort eller hvid. Husk det. Kun de uden vision og med et intolerant og forudindtaget sind vil tale sådan. I alle nationer findes der tusinder, som tilhører den kategori der bevæges af lysets kræfter og som derfor reagerer normalt og let på begrebet god vilje og rigtige forbindelser mellem alle mennesker, og på idealet om virkelig international forståelse. I alle lande findes der nogle hvem denne holdning overhovedet ikke appellerer til, og de er stadig i mørket og er blinde for de sande værdier. Dette er en kendsgerning. De som ønsker at se den gode vilje og forståelse etableret er i flertal, men er – som jeg tidligere har pointeret - endnu relativt magtesløse mht. at kontrollere situationen eller tvinge deres ledere til at følge massernes vilje-til-det-gode. De er enten inspireret eller beskyttet af Lysets Hierarki, og det er hos dem opgaven med at stimulere det frie udtryk for denne gode vilje må befordres, når konflikten er bragt til ophør.

Med hensyn til den anden gruppe, så er de af tilbøjelighed eller på grund af gammel karma efterkommere af mørkets herrer; deres handlinger og idealer gør det muligt for materialismens kræfter at udfolde deres aktivitet. Jeg vil bede jer bemærke denne formulering. Selv de farligste af dem er ikke desto mindre bevidst om en eller anden form for idealisme, men de er vildledt og alt for modtagelige for viljen-til-magt (magt på det fysiske

plan og ved hjælp af materielle metoder). Denne bliver stimuleret af Shamballaenergiens indstrømning. På grund af disse reaktioner og tendenser udgør de brændpunkter for de væsener og energier som er rodfæstet i materien selv, og hvis indflydelse og virke er helliget formens opretholdelse og bevarelsen af *det som er*. De forsøger konstant at modarbejde det nye og at holde udviklingen og udfoldelsen af den menneskelige bevidsthed tilbage. Glem ikke at det virkelige problem er på bevidsthedsområdet og at kampen står mellem formen og livet i formen, og mellem fremskridt der fører til frigørelse af menneskeånden, og reaktionær aktivitet der fører til fængsling af den menneskelige bevidsthed og til begrænsning af dens frie udtryk.

Jeg vil gøre et ophold her og alvorligt bede jer om ikke at gøre kløften større ved at placere jer selv og alle der følger jeres form for ideologi på lysets side, og alle andre mennesker og deres ideologier, som I ikke er enige i, på mørkets side. Sagen drejer sig i sidste instans om retten til at udtrykke viljen-til-det-gode, retten til at etablere menneskelige relationer på tværs af landegrænser og nationale tankevaner; det involverer retten til og den følte nødvendighed af at udvise kærlighed til alle væsener og dermed gøre ende på had og separatisme. Det handler om alle nationers ret til at leve i fred med deres naboer og i harmoni med hinanden og at udtrykke menneskehedens sande indre syntese og ikke sætte nationale besiddelser, grænser, kultur, magt og ambition over almindelig velfærd og lykke for alle verdens mennesker. Det er den virkelige og fundamentale opgave. Alle de nationale udfordringer og patriotiske råb er helt enkelt ledernes forsøg på overalt at fastholde folket i specielle tankebaner og handlingsmønstre. At sikre demokratiet i verden, at få livsrum, at forsvare små nationers ret, at bevare magtbalancen, at møde magt med magt, at genoprette gamle historiske grænser, at forhindre økonomisk sammenbrud, at gennemtvinge en kultur der forekommer ønskelig, at bevare nationale besiddelser og interesser er altsammen talemåder som ledere bruger i

dag. Men hvad det virkelig drejer sig om er noget så u håndgribeligt som retning. Hvilken vej vil menneskeheden gå? Vil den gå uselvskhedens vej, udtrykt i en villighed til altid at handle i alles interesse og dermed fremme verdensforståelse og verdens enhed, eller selviskhedens og aggressionens vej, udtrykt i en intens nationalisme og dermed ofre de sande og større værdier som personlig frihed og uafhængighed i tanke og handling. Denne *selviskhed kan vise sig gennem aktiv aggression eller aktiv neutralitet*. De nationer som ikke på nogen måde deltager i denne kamp vil tabe meget og – ved at pleje deres egen selviske stræben og tilsløre hvad det virkelig gælder med smukke ord – bidrager de kun til at forlænge striden og tilbageholde deres egen befolkning fra at gribe en gunstig lejlighed.

Jeg vil også her pointere at ligesom der i alle familier, forretningsforetagender og organisationer findes de der er brændpunkter for autoritet og de der udformer planlagte aktiviteter, således er der også indenfor den gruppe eller det organiserede legeme som går under navnet menneskeheden, lignende brændpunkter som planlægger, styrer og skaber de ydre hændelser og begivenheder. De er i den fase af *personlighedens* fuldbyrdelse, i hvilken mennesker som har opnået integration og balance mellem følelse og intelligens arbejder aktivt og effektivt på det fysiske plan. Disse brændpunkter bruges til at udvirke to vigtige forandringer i verden; den første er fusionen eller forening af folk og minoriteter således at koordinerede imperier og kulturnationer opstår overalt, og dernæst en ændring af grænserne hvorved en fuldstændig reorganisering af verdenskortet i Asien, Europa og Afrika kan finde sted.

I vil tydeligt kunne se at der er tre måder at foretage disse fusioner på. Storbritannien, Amerikas Forenede Stater og Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker (USSR) bygger på føderationsprincippet, på forbindelsen mellem og fusionen af folkelegemer til et koncentreret hele, som svar på den samme impuls, men ved anvendelse af forskellige metoder til gennemførelsen af det ønskede mål. Bliv ikke forbavset over at

jeg medtager Rusland i denne treklang. Deres ideologi er fundamentalt set lige så sund som de andre grupper, men forskellen ligger i personlighedsfaktoren og måden at anvende ideologien på. Magtfulde og farlige personligheders styring, og brugen af voldelige og grusomme metoder blev undgået i de første to grupper af nationer, og grunden hertil beror på forskellen i den inspirationskilde som frembringer virkningerne. En anden årsag er at magten i Sovjet blev lagt i hænderne på dem der var historisk uforberedt til at regere og hvis hidtidige udvikling endnu kun har bragt dem til børnehavestadiet.

Ikke desto mindre er der i disse tre grupper meget interessant at notere sig. En af dem, Storbritannien, repræsenterer en fusion hvis fundament blev lagt i en lang historisk *fortid* af forberedelse til regeringsmagt. En anden, USA, repræsenterer en fusion som finder sted og udvikler sig i *nutiden* og er et nyt eksperiment, skønt der indgår faktorer fra alle nationer i Europa. Sovjet repræsenterer på sin side en kommende fusion eller *fremtidig* syntese. I disse tre har I et interessant og umiddelbart udtryk for de tre guddommelige aspekter, som hver især inspirerer og farver den embryoniske civilisation. Storbritannien udtrykker viljen-til-magt, som på grund af alder og dyrekøbt erfaring er blødgjort af retfærdighed og en voksende forståelse for menneskers behov. Dette er igen resultatet af *aristokratiets* styre gennem mange århundreder i fortiden, med dets faderlige omsorg, konservatisme, og dets metode af langsom justering. USA er udtryk for viljen-til-kærlighed, som viser sig i evnen til at absorbere umådeligt forskellige elementer og dog give lige muligheder for alle. Dette skyldes stort set at kontrollen i denne føderation af stater er i hænderne på *bourgeoisiet* med dets finansielle mål, dets magt til at bestemme levevilkårene, og dets forståelse med fingeren på livets puls. Metoden her er ikke den langsomme justering men den hurtige assimilering. Det er også i det land at folk er mest sensitive overfor Hierarkiets indflydelse. Sovjetunionen er udtryk for viljen-til-at-skabe og frembringe nye tilstande og en ny orden – planlagt og besluttet og forudset.

Dette er som oftest blevet gennemført ved hjælp af grusomhed, villighed til at ændre eller sænke det oprindelige ideal. Dette er igen sket på grund af *proletariatets* aktivitet med dets manglende evne til at styre, dets ønske om at hævne sig, og dets uvidenhed om tradition og nedarvede metoder.

Et højst interessant eksperiment er derfor under udvikling i disse tre grupper af indbyrdes beslægtede elementer og forskellige nationale idealer. Sovjet vil engang lægge vægten på og rette sin interesse mod Asien og forårsage store forandringer på det kontinent så langt som til Stillehavet. Storbritannien kan gennem sin succesrige demonstration af føderationsprincippet forårsage store forandringer i Europa, hvis der er en vågnende indsigt, en virkelig og forstående retfærdighed og en klog tålmodighed. USA har en lignende opgave at varetage i det samlede Amerika, hvilket nødvendiggør statsmandskunst af høj karat og en forståelsens ånd.

Det vil også være tydeligt for jer, hvis I rigtigt har forstået hvad jeg her har sagt, at *Shamballakraften* virker gennem det samfund af føderative nationer kaldet det Britiske Imperium og udtrykker viljen-til-syntese og viljen til retfærdig og legal handling. Det er *Hierarkiets* kræfter som i stadig stigende grad kan udtrykke sig gennem Amerikas Forenede Stater, for en intuitiv forståelse af den indre virkelighed og en ægte sans for de højere værdier kan og vil ofte kontrollere de impulser der styrer denne gruppe føderative stater. Mens det er *menneskehedens* vilje-til-at-være, med dens næsten overdrevne vægt på kun menneskelige værdier og viljen-til-at-regere-kreativt, der er USSR's bidrag - denne store føderation af republikker. Således kan indflydelsen fra de tre store verdenscentre, jeg tidligere har talt om, ses udtrykt gennem disse tre grupper af nationer. Samtidig er *Shamballakraften* virksom i dem alle, for det er den der skaber føderation og syntese. Dens første store tilkendegivelse eller demonstration af fusionsånden fandt sted i det 18. og 19. århundrede og førte til dannelsen af sådanne lande som Italien og Tyskland, som blev skabt ud af mange mindre stater,

hertugdømmer og kongeriger. Et studium af tendensen til fusion i vor moderne verden ville være særdeles oplysende. Man ville opdage at den første svage tendens viste sig omkring 1575. Det skyldtes den kendsgerning at der blev givet tilladelse til indstrømning af denne energi på forlangende af Hierarkiet på dets hundredårs konference i 1425. Jeg har refereret til denne konference i mine tidligere skrifter. (*Hvid Magi*, side 414-446 og *Esoterisk Psykologi I*, side 194-212).

I den anden gruppe af skiftende ideologier og respons på massernes behov finder I Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Portugal, som alle har ændret deres gamle politik, forandret deres regeringsform og gradvis og langsomt reageret på Shamballakraft. De har imidlertid reageret på denne kraft gennem visse store og fremragende personligheder, som var specielt åbne for viljen-til-magt og viljen-til-forandring og som (gennem de sidste 150 år) har ændret karakteren af deres nationale liv og i stigende grad fremhævet de mere generelle menneskelige værdier. De der inspirerede den indledende franske revolution; den store erobrere, Napoleon; Bismarck, skaberen af en nation; Mussolini, sit folks fornyer; Hitler, som løftede et fortvivlet folk på sine skuldre; Lenin, idealisten, Stalin og Franco; alle er de udtryk for Shamballakraft og af visse lidet forståede energier. Alle har udvirket betydelige forandringer i deres tid og generation og ændret Europas ansigt, hvilket fik virkninger for Asien og blev bestemmende for Amerikas holdning og politik.

Resultaterne, selv når de var farlige og frygtelige, har udviklet to vitale karakteristika i menneskeheden. Den ene har været den almindeligt udbredte vækst i skelneevnen, og den anden har været en tendens til spredning med en deraf følgende udbredelse af civiliserede og kulturelle værdier, og de mange folks forskellige bidrag til verdenssjælen. Strømmen af mennesker til kolonierne fra Storbritannien, strømmen af mennesker fra alle lande i Europa til Amerika, Nord og Syd, spredningen af folk indenfor de nationale grænser som resultat af krig og nødvendigheden af

en evakuering af byerne, flytning af folk ud af Italien og af folkegrupper i Rusland, og den konstante vandring af jøder antyder et sammenbrud over hele verden af alle ydre grænser og iværksættelsen af en proces der fører til blanding og sammensmeltning i et omfang som verden aldrig før har set. Det udgør et undervisningssystem af uhørt værdi, fordi det kræver en konstant justering af synspunkter, ændrede livsforhold, blandede ægteskaber og såkaldte ulovlige forbindelser. Den ydre forandring skaber en indre syntese og ydre spredning, og kløfter overvindes indadtil i tættere forbindelser og en mere tolerant ånd af forståelse. Evnen til at overveje, vælge, tænke og skelne udvikler sig nu hurtigt blandt alle klasser overalt som et resultat af de mange voldsomme omvæltninger, de mange ændrede tilstande og de mange synspunkter og teorier om regeringsform og religion; alt dette vokser naturligt ud af nye kontakter og den hurtige præsentation af begivenheder gennem presse og radio.

Det er det som har betydning fra et udviklingssynspunkt – væksten i verdensbevidstheden. Begivenhederne på det fysiske plan er underordnet og uden betydning i det lange løb.

Begivenhedernes udløsning på det fysiske plan befordres af de brændpunkter af energi som er verdens diktatorer, statsmænd og fremtrædende mennesker i alle lande, samt grupper som virker aktivt i alle lande for egne interesser eller - som det oftest er tilfældet - under indflydelse af nogle gruppeidealer, eller af visdom parret med personlig ambition, personlig vilje-til-magt og personlig markering. Vi kalder disse mennesker diktatorer, demagoger, inspirerende ledere, eller retfærdige og vise mænd, alt efter vor egen specielle ideologi, tradition, holdning til vore medmennesker og vor særlige politiske, økonomiske og religiøse baggrund. Men alle disse ledere er ganske enkelt mennesker som alle andre – idealistiske, vildledte, fædrelandskærlige, egoistiske, påvirkelige, udspekulerede, magtfulde, fokuseret på nogle mål eller ambitioner, med klare visioner, men samtidig med kortsynede reaktioner, grusomme eller vise som det nu kan falde - men når alt kommer til alt højtudviklede personligheder. De

bliver brugt til at fremkalde store og nødvendige forandringer og til at ændre civilisationens ansigt. De forkerte metoder de anvender og de onde ting de gør, er menneskehedens kollektive fejl, de tankevaner som har gjort menneskeheden selvisk og grusom og som er skyld i at den store universelle vilje-tilforandring manifesterer sig på en så voldsom og grusom måde.

Anklag ikke de personligheder som er involveret eller de mænd der iværksætter de begivenheder vi i dag står forvirrede og bestyrtede overfor. De er kun et produkt af fortiden og ofre for nutidens kræfter. Samtidig er de skæbnens redskaber, skabere af den nye orden og forløbere for den nye civilisation; de er nedbrydere af det som må nedbrydes for at menneskeheden kan gå frem ad lysets vej. *De er legemliggørelsen af menneskeheden personlighed.* Anklag derfor jer selv for det der sker i verden i dag og prøv ikke at unddrage jer ansvaret ved at placere det på skuldrene af iøjnefaldende personer, statsmænd, diktatorer eller en gruppe. Udpeg ikke én person eller én gruppe af personer som skyldige i at have forårsaget de nuværende tilstande i verden. Se jer heller ikke om efter én person eller gruppe som skal bringe befrielse eller finde en løsning på verdensproblemet. Det er noget menneskeheden selv må gøre. Menneskeheden må handle og vil handle når tiden er inde. At erkende fælles ansvar, fælles fejltagelser, fejlagtig dømmekraft i fortiden, forkerte holdninger og tankevaner, vidt udbredte selviske formål og hensigter, en verdensomspændende ånd af aggression, som ned gennem tiderne har animeret den ene nation efter den anden, tendensen i forrige århundrede til at forstene og blive statisk, de reaktionære kræfter alle vegne - det er altsammen universelle egenskaber og ingen nation eller race er fri for skyld, eller har fuldstændigt rene hænder. Heller ingen nation eller gruppe er helt forkert og ond, eller helt god og uselvisk. Der er blandede motiver overalt. Nationalisme, aggression, selviskhed og grusomhed i alle lande konfronteres nu med ønsket om verdensforståelse, fredelige relationer, og en uselvisk og godgørende ånd - også i alle lande. Lysets kræfter finder

deres tilhængere og deres medarbejdere i alle lande, skønt nogle er underkastet større hindringer i det ydre end andre, og det samme gør materialismens kræfter. Mellem disse to store grupper står masserne – ventende på nye muligheder og nye åbenbaringer.

Det er universaliteten af disse tilstande og de helt klare problemer, der har gjort denne periode til en planetarisk udfordring og en planetarisk indvielse. Indvielse er i det væsentlige en frigørelse fra gamle kontrolfaktorer og en bevægelse ind i et kontrolfelt af mere åndelige og stadigt højere værdier. Indvielse er en bevidsthedsudvidelse der fører til en større forståelse af den indre virkelighed. Det er tillige erkendelsen af en fornyet sans for nødvendigheden af forandring og den kloge planlægning og styring af disse nødvendige forandringer, således at virkelige fremskridt kan opnås. Bevidstheden er udvidet og bliver mere storsindet og guddommeligt inklusiv, og der er en ny og stærkere kontrol fra sjælen efterhånden som den mere og mere overtager styringen i individets liv, i en nations liv, og i verden.

Set fra Hierarkiets standpunkt er den nuværende konflikt mellem menneskehedens personlighed (der står for de materielle værdier som det vigtigste i livet) og menneskehedens sjæl (der står for de åndelige værdier som det vigtigste i menneskelivet) identisk med den konflikt som finder sted i menneskets bevidsthed når det har nået discipelstadiet og konfronteres med modsætningernes par. Denne konflikt udtrykker sig på mange måder i henhold til synspunkter og åndelig baggrund. Den kan kaldes konflikten mellem Kristus og Antikrist, men ikke i den forstand som de, der sædvanligvis anvender denne terminologi forstår den. Ingen nation som sådan er udtryk for antikristånden, ligesom ingen nation er udtryk for kristusånden. Kristus og Antikrist er dualiteten af åndelighed og materialisme, både i individet og i menneskeheden som helhed. Eller I kan tale om Gud og djævelen i samme underforståede betydning. For hvad er mennesket selv andet end et udtryk for det guddommelige

(Gud) i en materiel form (djævel), og hvad er materien andet end et medium gennem hvilket det guddommelige til sidst må manifestere sig i al sin glans og herlighed? Men når det finder sted vil materien ikke længere være en kontrollerende faktor, men ganske enkelt et udtryksmiddel.

Kampen er derfor i fuld gang mellem livets forside og sjælen. Tærskelens vogter (tærskelen til guddommelighed, mine brødre) er menneskeheden selv med dens ældgamle tankevaner, dens selviskhed og grådighed. Menneskeheden i dag står ansigt til ansigt med den guddommelige nærværelsens engel - sjælen, hvis natur er kærlighed og lys og altfavnende forståelse. Det store problem i dag er hvilken af disse to der vil komme sejrrigt ud af konflikten, og hvilken af de to store livsformidlere der vil bestemme menneskehedens fremtid og antyde den vej menneskeheden vil vælge at gå.

Det der står på spil er indlysende for alle rettænkende mennesker. Intolerance og intens national stolthed og selvtilfredshed kan gøre mennesker blinde overfor sagens kendsgerninger i dag, men der er tilstrækkeligt mange mennesker som tænker klart, til at gøre en fremtid med rigtige valg mere sandsynlig end nogensinde før i menneskeracens historie.

Forberedelse til den gode vilje i verden

Årsagerne til den nuværende krig er ældgamle. Den historiske sekvens af de prædisponerende faktorer kan klart spores i alle nationers eksoteriske historie, såvel som i Hierarkiets esoteriske journaler. De iboende menneskelige egenskaber, der har ført til udviklingen af den nuværende krig, er velkendte. Alle som er bevidst om og iagttager krigen i deres egen natur mellem personlighedens selviskhed og sjælens uselviskhed, er opmærksom på alt hvad det indebærer og på overensstemmelserne. Hvor ligger da løsningen? Hvad skal vi gøre for at bremse hadets og aggressionens ild, hævnens og frygtens fortærende bål? Og hvad kan vi gøre for at forberede den tid hvor genopbygningen af

menneskenes verden og indvarslingen af den ny og bedre civilisation bliver aktuel? Det vil vi nu i korthed se på.

Med hensyn til aktiv deltagelse i det arbejde der skal gøres, for at forberede verden på udøvelse af god vilje er det kun lidt I kan udrette i det ydre for nærværende. I er nødt til at vente tålmodigt og se hvad der vil ske og hvilken retning nationernes handlinger vil følge. Men der er meget I kan udrette på det indre plan af en esoterisk og forberedende natur, og det er det jeg forsøger at indprente jer.

Indtil nu og i modsætning til hvad det ser ud til er lysets kræfter de sejrende og har afgjort et fast greb om tingene. Af den grund har intet hidtil kunnet undertrykke den gode vilje og den forstående sympati som eksisterer mellem folk af alle nationer, inklusive Tyskland. Dette har været det mest fremtrædende og betydningsfulde kendetegn i den øjeblikkelige konflikt. Der er meget lidt had eller hævnerrighed at finde, og dette faktum udgør forskellen mellem denne krig og den sidste, i 1914. Det viser en triumf for lysets kræfter, og deri ligger håbet for fremtiden. Det er imidlertid her, at tidsfaktoren må tages i betragtning; for en forlængelse af krigen kan fremkalde en forandring i denne ønskværdige holdning, og meget drastiske oplevelser kan skabe dybe psykologiske og uundgåelige ændringer i menneskers tanker og handlinger. Dette må der bevidst kompenseres for. Det er endnu ikke sket, men det kunne ske, og hvis det gør, kan den megen smerte, terror, frygtsom forudanelse, lidelse og fortvivlelse, fremkaldt ved synet af lidelse, til sidst vende denne gode vilje til en dynamisk ånd af had og hævn, med mindre det bestemt og bevidst afværges. Grupper som er tilhængere af de principper som lysets kræfter står for, som sætter alle kræfter ind på at udrydde aggressionens ånd og befri verden for brændpunkterne for materiel indflydelse og magt, må fortsat arbejde på at knytte mennesker af alle nationer sammen i en ånd af kærlig forståelse, de må fortolke nationernes indbyrdes forhold som broderskab og udtryk for den nye orden.

Det er ikke nogen let opgave på nuværende tidspunkt. Menneskers astrale eller emotionelle legemer (som udgør hele menneskehedens astrallegeme) er i dag i en tilstand af kaos, oppisket af fortidens ønsker, gamle og rodfæstede selviske holdninger og ældgammelt had. Opgaven kompliceres yderligere af aktiviteten i menneskets mentale processer, som er karakteriseret ved udtalte og veludviklede illusioner, separatistiske holdninger og bestikkende argumenter. Men samtidig er der tilstrækkeligt mange mennesker i verden som er modtagelige for den gode viljes ånd, som er forstående og tolerante og besjælet af ønsket om en permanent tilstand af rette menneskelige relationer.

Jeg har tidligere foreslået jer (*Esoteric Psychology II*, side 647), at det skulle være muligt - på et senere tidspunkt - at have en verdensomspændende højtideligholdelse af en dag der markerer glemsel, tilgivelse og opfyldelse af det bibelske påbud om at »glemme det som ligger bag og fortsætte fremad« ind i den nye tidsalder, med dens nye former for slægtskab og den nye civilisation. For den tid kan vi alle begynde at planlægge samt arbejde for det psykologiske øjeblik hvor denne idé kan præsenteres. Det øjeblik vil komme umiddelbart efter fjendtlighedernes ophør. Men i dag og i alle lande hvor det er muligt, må folkene opdrages til dette udtryk for menneskelig syntese og menneskeligt slægtskab.

Det involverer imidlertid også en understregning af de værdier jeg tidligere har refereret til i denne artikel. Det er menneskehedens fælles ansvar, fordi det er menneskehedens kollektive fejltagelser og de ældgamle forkerte holdninger og magtstrukturer. Det medfører nødvendigvis også at man træder ned fra sit ophøjede stade som kritiker og den der skyder ansvaret over på andre, og i stedet påtager sig den overvældende opgave det bliver at forandre de nuværende tilstande og indføre de politiske ændringer der vil gøre en forenet verdensorden til en smuk mulighed. Det er ikke nogen let opgave. Det er en opgave der kalder på alle mennesker af god vilje i verden i dag og udfordrer

dem til at forberede, mens konflikten står på, det som kan gøres når den er forbi.

Jeg har givet jer meget før i tiden, som kan danne basis for mål og midler. Intet af hvad jeg har sagt er blevet ugyldigt nu, kun er opfyldelsen udsat. I syv kritiske år lå det i hænderne på de åndeligt orienterede mennesker i verden - kirkerne i alle lande, mennesker af god vilje og aspiranterne overalt - at virke på en sådan måde, at den nuværende konflikt kunne have været undgået. Men kristusånden var gået tabt i klerikal organisation; der blev lagt vægt på teknisk teologi; den gode viljes ånd gav sig ikke udtryk på en dynamisk og praktisk måde, men teoretisk og negativt; aspiranterne i verden havde ingen virkelig sans for værdier, men var tilfreds med at give en smule tid til det åndelige liv og til andre mennesker, og megen tid var spildt på individuelle, personlige mål. En inertiens ånd sænkede sig over de mere velmotiverede og forstående mennesker; der var intet vi kunne gøre for at vække dem op til handling eller til at opgive midlertidige personlige værdier for de varige universelle værdier. Individet var og forblev mere vigtigt for sig selv end helhedens vel.

Fortvivl ikke, mine brødre. I er ikke alene om det men kun nogle ud af mange, hvis det kan være jer en trøst.

En ny mulighed ligger imidlertid foran jer og den er af praktisk art, idet den falder ind under veldefinerede arbejdsområder og planlagte aktiviteter. Først og fremmest vil jeg bede jer om at forberede jer på den store gunstige lejlighed som vil komme, når konflikten er til ende, og:

1. Forklare tydeligt for alle årsagen til at denne gunstige lejlighed opstår og kan gøre ende på de nuværende tilstande.
2. Iværksætte en dramatisk og global begivenhed der kan tjene som inspiration og indvarsle den nye æra af god vilje og rette menneskelige relationer.

Dernæst til fortsat at sørge for at have rigtige tanker, en rigtig fortolkning af løbende begivenheder, og gøre de rigtige

forberedelser så længe krigen varer, således at den mindste svækkelse i den opnåede gode vilje omgående kan imødegås, og at forståelsen kan vokse i styrke og ikke blive sløret. For at dette skal lykkes foreslår jeg følgende aktiviteter, begyndende med dem der vedrører den individuelle medarbejder.

1. En omhyggelig personlig overvågning af hvert ord, talt eller skrevet, så intet der siges eller skrives af nogen af jer vil indeholde had eller partiskhed af den forkerte art og jeres sind og hjerte holdes fri af alle uønskede reaktioner. Dette er den personlige og praktiske faktor og den vanskeligste opgave foran enhver af jer som læser mine ord.

2. Studer og forstå klart de årsager der ligger bagom konflikten, således at der ikke er nogen indre vaklen hvad angår rigtigheden mht. den side hvor jeres interesse ligger - de lyse kræfters side. Dette må følges op af en forståelse for de problemer som de har, der er forvirrede over den dynamiske aktivitet som udfoldes af dem, som materialismens kræfter virker igennem. Samtidig må I også udrydde al hadefuld kritik i jeres sind.

3. Prøv at anvende den følgende formular eller mantra hver dag. Det er en moderniseret og mystisk formuleret version af den som blev anvendt i vid udstrækning i Atlantis under den gamle konflikt, som den nuværende er en virkning af. For mange af jer vil dette mantra være en genopfriskning af en gammel og velkendt rækkefølge af ord:

Menneskesønnerne er ét, og jeg er ét med dem.
Jeg søger at elske, ikke hade.
Jeg søger at tjene, ikke fordre skyldig tjeneste.
Jeg søger at hele, ikke såre.

Lad smerte blive gengældt med lys og kærlighed.
Lad sjælen beherske den ydre form

og livet og alt, som sker,
og bringe kærlighed for dagen,
som ligger bag om alt, som sker i tiden.

Lad vision og indsigt komme.
Lad fremtiden være åbenbaret.
Lad indre enhed vise sig og ydre skel forsvinde.
Lad kærlighed sejre.
Lad alle mennesker elske.

Disse ord kan synes utilstrækkelige, men sagt med styrke og med forståelse af deres betydning, og med tankens og hjertets styrke bag sig, kan de vise sig utroligt magtfulde i den persons liv der fremsiger dem. De vil også skabe virkninger i omgivelserne, og den akkumulerede virkning i verden vil, efterhånden som I udbreder kendskabet til mantraet, blive stor og effektiv. Den vil ændre holdninger, klargøre visionen og føre aspiranten til en mere fyldestgørende tjeneste og til et udvidet samarbejde baseret på offervilje. Mine brødre, I kan ikke komme udenom ofre i det lange løb, selv om I har undgået dem indtil nu.

4. Koncentrer jer om at udbrede anvendelsen af Den store invokation og hjælpe med til at fremme planen for dens udbredelse. Den store invokation er, som I vil se af den næste artikel jeg er ved at skrive til jeres information, et magtfuldt solart instrument, udformet til at frembringe ændringer og nødvendige justeringer. Den er så magtfuld at det, da den blev foreslået til almindelig brug i verden, blev mødt med modstand fra flere af Hierarkiets medlemmer, fordi de frygtede dens voldsomme virkning på de uforberedte og uudviklede mennesker. Dens anvendelse er imidlertid blevet retfærdiggjort, og det er ønskeligt at dens anvendelse bliver yderligere stimuleret og at den udbredes endnu mere.

5. Jeg ville ønske at I på jeres egen måde forberedte jer til den åndelige indsats der vil finde sted, når denne konflikt er

overstået og en vis grad af fred og ro er genoprettet. Enhver af jer har jeres egen indflydelsessfære og egne kontakter, og enhver af jer er i berøring med ligesindede eller søgende mennesker, med grupper og kirker, klubber, organisationer og selskaber som på en eller anden måde arbejder for menneskelige forbedringer, god vilje og bestræbelser i retning af alment velfærd. Nu er tiden inde for samarbejde med ledere og ældre medarbejdere af sådanne grupper og med folk, som I kan forberede til en aktiv indsats når tiden er inde til det. Til denne opgave kalder jeg jer alle. Senere kan I inspirere disse folk til den aktive gode viljes arbejde og til en bestræbelse der fører til verdensforståelse og fusion. I kan sammen med dem hele menneskehedens sår, hvilket er højst påkrævet, og I kan forberede jer på det nu. I kan søge kontakt med sådanne mennesker, udfærdige lister med navne og adresser og tjenestekapacitet, etablere gruppekontakter og således systematisere jeres arbejde at der, når kaldet udgår (som det gjorde i 1936), vil være et væld af beredte kontakter og interesserede og forberedte mennesker til rådighed for organisatorerne, som vil arbejde intelligently på at indføre den nye orden.

6. Instruktionerne i mine tidligere skrifter står stadig ved magt og bør følges omhyggeligt i forberedelsen af en kampagne efter fjendtlighedernes ophør. Adresselister kan lidt efter lidt bringes i stand gennem klog og velovervejet korrespondance og nye lister kan blive udarbejdet; Den store invokation kan blive anvendt i større udstrækning, hvis den metode jeg har skitseret studeres og organiseres rigtigt af jer hver især, og således kan den gode vilje som allerede er i verden bringes til et punkt af dynamisk liv, rede til senere brug. Men, mine brødre, intet kan gøres med mindre I gør det.

DEN STORE INVOKATION

Første strofe

Lad lysets kræfter bringe oplysning til hele menneskeheden.
Lad Fredens Ånd brede sig over jorden.
Må mennesker af god vilje mødes overalt i samarbejdets ånd.
Må tilgivelse være grundtonen for alle mennesker i denne tid.
Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser.
Lad det være så, og hjælp os til at yde vor del.

Oktober 1939

I min sidste artikel antydede jeg at jeg ville give jer nogle fakta om Den store invokation og en forklaring på dens betydning og mening. Det kunne hjælpe dem der i dag studerer okkultisme til at bruge den med større glød og med større forståelse og derfor med større succes.

Der er flere sådanne mantriske formularer og magtord i brug blandt de studerende, men de forfejler deres virkning fordi personen der bruger dem ikke har nogen virkelig forståelse af deres betydning og formål og som regel er så fokuseret i sin emotionelle, aspirerende, astrale natur at alt hvad der siges og gøres (i forbindelse med sådanne magtord) er fuldstændig uskadeligt og virkningsløst. Magtord, gamle mantraer (som fadervor) og Den store invokation har kun en virkning hvis de anvendes på mentalplanet og med det kontrollerede sinds styrke - fokuseret på deres hensigt og mening - bag de talte ord. Så bliver de magtfulde. Når de siges med sjælens styrke såvel som med den målrettede opmærksomhed i sindet, bliver de automatisk dynamiske i deres virkning.

Studerende over hele verden har i årevis brugt det hellige ord og fremsagt OM med stor flid. Jeg må her spørge: med hvilket resultat? Jeg vil selv svare. Med praktisk taget intet resultat, undtagen en svag stimulering af aspirationen og en lille opvågning af den kreative fantasi. Det vil sige, at de opnåede resultater *kun har haft en virkning i personens egen aura* og ikke er trængt igennem til omgivelserne eller har frembragt nogen synlig effekt. OM er magtfuldt og dynamisk effektivt, når det intoneres

rigtigt, og vil skabe forandringer, nedbryde det som skal fjernes eller afsluttes, og vil ved hjælp af tiltrækning og konsolidering bygge det ind som er ønskeligt i *gruppelivets* struktur, og dermed skabe (som en uundgåelig bivirkning) de nødvendige ændringer og vise omstruktureringer i individets liv. Tænk over det.

Hvis dette gælder for OM, og for dets gruppevirkning, er det i endnu højere grad tilfældet med Den store invokation. Magtord (og dette gælder også for OM) er alle af anden stråle oprindelse. Denne er strålen for bevidsthedens manifestation. De er derfor beregnet til anvendelse for *sjælen*, fordi sjælen er udtryk for guddommens andet aspekt og kun sjælen kan virkelig anvende disse ord og lyde og dermed fremkalde det ønskede resultat, som altid er i overensstemmelse med den guddommelige Plan. Det glemmes meget ofte at de skal anvendes af sjælen på en dynamisk måde, der involverer en virkelig forståelse af *viljesaspektet*. Den store invokation, OM og alle sådanne magtord må udgå fra sjælen (hvis natur er kærlighed og hvis formål udelukkende er gruppens vel) fulgt op af eller »okkult drevet frem« (for at bruge en oversættelse af en næsten uoversættelig, okkult idé) af det dynamiske viljesaspekt, og båret udad som en integreret tankeform på en strøm af levende, oplyst mental substans. Denne proces bringer derfor viljen i aktivitet, såvel som kærligheden og intelligensen hos det menneske som anvender disse ord og formularer. Hyppigt indtræder imidlertid en kløft, selv hvor et menneske har integreret disse tre kontrollerende faktorer i sig selv, så vidt som det er ham muligt på det nuværende udviklingstrin. Alt hvad det er lykkedes ham at gøre er at fastholde den skabte tankeform på det mentale plan; han kan ikke få den til at virke på det fysiske plan og dér opnå det ønskede resultat, fordi hans hjerne (det lavere modtagende og fordelende center i hovedet) ikke kan klare den nødvendige dobbelte funktion - at holde opmærksomheden fast omkring hensigt, mening og formål med den anvendte formular og samtidig fortsætte med at udsende den kraft som er skjult og dog

åbenbaret af ordene og lydene. Disse to aktiviteter må udføres samtidig af sjælen på dens eget plan ved hjælp af sindet og hjernen. Her har vi igen et af målene for al meditationspraksis, men et som ikke fremhæves fordi det er et hændelsesforløb og ikke et mål i sig selv. Virkningen beror derfor på en forståelse af de ovennævnte kendsgerninger samt en udviklet og indøvet integration mellem sjæl, sind, ønske, hjerne og de talte ord eller lyde.

Hvad jeg her fortæller jer, gælder ikke blot for brugen af Den store invokation men også for aspiranternes og studerendes daglige og konstante brug af det hellige ord i deres daglige meditation. De kunne ændre deres liv, nyorientere deres livsmål og fokusering og opnå en åndelig udfoldelse og ekspansion, hvis de kunne intonere dette OM som det skulle intoneres. Den store invokation kunne, rigtigt anvendt af de mange hundred tusinde mennesker som allerede har forsøgt at bruge den, nyorientere menneskehedens bevidsthed, stabilisere mennesker i deres åndelige væsen, sprænge og genopbygge den globale tankeform som mennesker har skabt i fortiden, og som har haft (og stadig har) så frygtelige og katastrofale resultater, og åbne døren til den nye tidsalder og dermed indføre den nye og bedre civilisation. Dette kunne gøres så hurtigt at de nødvendige ændringer ville ske omtrent fra den ene dag til den anden; det nuværende rædselsherredømme ville ophøre og menneskeracen kunne falde til ro i et liv med god vilje mellem alle grupper, individuel harmløshed og rette menneskelige relationer.

Ikke desto mindre må jeg sige, til jeres opmuntring, at brugen af invokationen væsentligt har fremskyndet verdensbegivenhederne, selv om det bestemt også har forårsaget en hel del ulemper og bragt dem til manifestation på det fysiske plan. Den fundamentalt selviske hensigt (om end ikke erkendt) hos dem der har anvendt Den store invokation har kun tjent til at stimulere den selviske hensigt hos materialismens kræfter. Jeg kunne spørge jer: hvor mange brugte Den store invokation på en helt ubundet, åndeligt magtfuld og fuldt forstående måde? Kun

en håndfuld. Hvor mange anvendte Den store invokation i en ånd af ren kærlighed og med en helt fordomsfri holdning? Bestemt meget få. Hvor mange sendte den ud gennem et fuldt kontrolleret sind, med en dyb forståelse af og en dyb overbevisning om at den udtrykte den planetariske Logos' vilje og derfor måtte blive dynamisk effektiv på det fysiske plan? Næppe mere end en lille håndfuld. De fleste af dem der brugte den, var fascineret af dens nyhed, eller fandt den forståelig om end på en urealiserbar måde. De mente den måtte være okkult effektiv fordi de havde hørt at den stammer fra et medlem af Hierarkiet, blev anvendt af planetens okkulte Hierarki og blev anbefalet af dem de havde tillid til, eller - den mest udbredte grund af alle - fordi alt hvad der kunne gøre verden bedre, mere behagelig, lykkeligere, og omsider lette livsbetingelserne, måtte i det mindste prøves, det tog ikke lang tid at sige den og var formentlig umagen værd. Men den dynamiske drivkraft bagved bestræbelsen har i de individuelle tilfælde ofte været personlig egeninteresse, modløshed over de eksisterende frygtelige og ulykkelige tilstande i verden, og en følelsesmæssig reaktion på smerte og rædsel og frygt. På mange måder har dette været en normal reaktion på spændingen i verden, og det var at vente. Den standard jeg har antydnet ovenfor, ved jeg godt er for høj og for umulig for den almindelige aspirant, og de fleste mennesker er almindelige. Men verdens nød er sådan at de nu må svinge sig op over normen og for tjenestens skyld højne deres bevidsthed og arbejde mere definitivt fra et højere bevidsthedsplan.

Jeg søger i dag over hele verden efter en gruppe aspiranter og disciple, som kan og vil bruge Den store invokation på rette måde og som derfor vil være villige til at blive opøvet til det. På den måde vil der være en gruppe på det fysiske plan og i hverdagslivet som er i stand til at forene deres anstrengelser med Hierarkiets og derved afstedkomme en effektiv anvendelse af Den store invokation med dens enestående resultater.

Jeg vil minde jer om at Hierarkiet af hensyn til udviklingen af den menneskelige vilje og handlefrihed, motiveret af

gruppebevidsthed, vælger at fremkalde de ønskede forandringer og fremskridt på det fysiske plan udelukkende gennem en bevidst og vågnende menneskehed. Sådan en menneskehed (og den er med rivende hast ved at nå dette bevidsthedsniveau gennem kollektiv smerte og lidelse) vil være påvirket af og modtagelig for de tanker racens vejledende ældre brødre sender mod den, men vil til enhver tid frit kunne afvise dette indtryk og gå videre som de selv vil. Der er ingen autoritativ kontrol over menneskers sind fra Hierarkiets side; alle aspiranter og disciple er frie og kan vælge en anden vej end den foreslåede, hvis de foretrækker det, eller hvis de ikke er overbevist om det tilrådelige i den foreslåede arbejdsmetode, eller frygter den tunge opgave det er at gennemføre den del af planen som blev antydnet for dem, eller hvis de viger tilbage for disciplinen der følger med og som fordres af dem der søger at gøre mennesket positiv modtagelig for åndelig kontakt og belæring og dermed sætte det i stand til på rette måde at fortolke Hierarkiets hensigt.

Evnen til at anvende Den store invokation således at den bliver effektiv, kan udvikles, hvis de der beskæftiger sig med sand meditation kan gøre en begyndelse med den rette intonering af det hellige ord, som ikke kræver en så vedholdende anstrengelse i okkult koncentration. De må lære at ånde det frem på den måde jeg har antydnet tidligere i min omtale af Den store invokation, og må også lære at bedømme resultaterne i deres eget liv og således begynde at se deres liv fra den skolede åndelige iagttagers synsvinkel.

Jeg ønsker et øjeblik kort at berøre betydningen af hele invokationsprocessen og -metoden.

Meget er sagt og skrevet i fortiden af den videbegærlige forsker og af dem, der er engageret i magisk virke af en eller anden art om brugen af invokation i forbindelse med elementalkræfter og undermenneskelige væsener, med deraf følgende evokation af aktive kræfter og tilsvarende energier af den ene eller anden art på det fysiske plan. Hvad man ofte glemmer er at denne proces udelukkende består i at skabe

kontakt med og siden kontrol over kræfter i jord, vand, ild og luft. Det er et af målene for magikere, men det drejer sig om den materielle natur og kontrol over substansen og er i den lavere okkultisme forbundet med påkaldelse og fremkaldelse af penge, godt helbred og håndgribelige materielle goder, som det praktiseres indenfor mysticismens mange skoler og tankeretninger. Bemærk dette, for det er nøglen til forbindelsen mellem okkultisme og mysticisme på de lavere bevidsthedsplan og indikerer nødvendigheden for begge grupper af at flytte brændpunktet for deres interesse og betoning til højere og mere åndelige værdier. Kontrollen over naturkræfterne og fremkaldelsen af de ønskede materielle belønninger vil komme på normal vis helt uundgåeligt, men som sekundære virkninger; de vil også bero på det implicerede menneskes karma eller skæbne, som må tages i betragtning. Mennesket vil da undgå faren for selv at blive kontrolleret og motiveret af materialismens kræfter ved at lukke ind - som denne tilstand nødvendigvis må - meget som er ondt og farligt.

Påkaldelse, fremkaldelse og den heraf resulterende aktivitet fra Hierarkiet og de kræfter, energier og væsener som ikke er kontrolleret af materien på nogen måde, eller af substansen (manifestationens lavere pol), men som er forbundet med den positive åndelige pol, er en ny aktivitet og et endnu relativt uprøvet eksperiment for menneskeheden, og formularerne er ukendte. Til hvad nytte ville det være at give formularerne til menneskeheden, når den stadig var kontrolleret af de lavere værdier og ude af stand til at få del i sjælsaspektet og fungere på det bevidsthedsplan hvor sjælen findes. Kun de kan anvende formularerne effektivt som lever, virker, tænker og føler som sjæle, hvilket altid betyder på gruppevilkår.

I dag er der imidlertid nogle i alle lande som hurtigt er ved at blive bevidst om sjælen som en kontrollerende faktor i bevidstheden, og som i stadig stigende grad reagerer på verdens begivenheder og tilstande som sjæle og som derfor kan blive oplært til at påvirke det fysiske plan. Når det forholder sig sådan,

bliver det muligt at give dem visse af disse magtord og mantraer og at påbegynde den nye og virkningsfulde aktivitet som vil bringe Hierarkiet og menneskeheden i bevidst og direkte samarbejde, såvel som Shamballa og visse stærke kræfter, som er interplanetariske eller solare, og ligeledes stærke kosmiske energier. Det er nu muligt at opdage dem der - frigjorte i dem selv og hastigt ved at lære at være ubundet og uselvisk - kan begynde på og videreudvikle den opgave det er at påkalde disse højere åndelige kræfter og dermed styrke Den store hvide loges bestræbelser. Det er denne åndelige invokationsproces som vil begrunde den nye kommende verdensreligion. Dette er ikke magisk påkaldelse som mennesker forstår det og som drejer sig om at påkalde og kontrollere de substantielle og elementale kræfter i den manifesterede verden, men en påkaldelse som vil frembringe kontakt med de højere åndelige væsener og de guddommelige, legemliggjorte energier såvel som med Hierarkiet (som er deres mellemlid) for at fremme manifestationen af menneskeheden sjæl på jorden, og af de subjektive og indre guddommelige livskvaliteter som alle ydre former tilslører. Dette er nu for første gang muligt i jordklodens liv.

Målet for disse invokationsprocesser er trefoldigt:

1. At påkalde menneskeheden sjæl og derved foranledige dens frie udtryk på det fysiske plan. Dette kan gøres på to måder:
 - a. Stimulering af menneskers sjæle overalt ved en tiltagende indstrømning af kristusprincippet kærlighed, som vil give sig udtryk i verdensforståelse, god vilje, samarbejde og fred.
 - b. Etablering af en vibration i menneskeheden selv af en sådan styrke at den magnetisk vil tiltrække et svar fra det afventende, overvågende Hierarki og frembringe en meget tættere og ligeså *bevidst* forbindelse mellem de to planetariske centre, Hierarkiet og menneskeheden.

Dette kaldes påkaldelsen af Den store hvide loge. Denne

påkaldelse af kristusprincippet bliver allerede udført af de virkelig troende i alle lande (kristne og ikke-kristne) som henvender sig til Kristus, uanset hvilket navn de kender ham under, og som med kærlighed i deres hjerter til ham og deres medmennesker søger at forbedre verdens tilstand, gøre en ende på had og elendighed, og udvise god vilje overalt. Dette vedrører den første fase i fremkaldelsen af respons på kærlighed og forståelse i menneskers hjerter og sind som resultat af påkaldelsen af Kristus og kristusprincippet. Tænk over disse ord og se hvordan processen går for sig overalt. Esoterikere er tilbøjelige til at overvurdere virkningen af det arbejde *de* udfører. Den koncentrerede aspiration og de uselviske forsøg på at tjene, som karakteriserer millioner af mennesker i verden i dag som beder til, følger og søger at påkalde det store åndelige overhoved for Hierarkiet, mesteren over alle mestre, Kristus, har nu nået et punkt af sand og virkelig effektivitet. Det kan godt være at det ofte er uden megen mental virksomhed eller intellektuel forståelse af implikationerne eller den videnskabelige natur af deres fremgangsmåde, men er netop derfor magtfuld. Studerende af esoterisk og okkult stof har næsten uundgåeligt en delt opmærksomhed pga. den mentale aktivitet og deres endnu manglende evne til fuldkomment at integrere sjæl og personlighed. Dette fører til spredning af energien og gør ofte deres gode hensigt virkningsløs. Men ud af disse grupper er nu hurtigt ved at opstå dem der kan arbejde på den rigtige måde, og resultaterne vil i stigende grad blive forbedret.

Fremkaldelsen af Hierarkiet gennem rigtig påkaldelse foregår nu også hurtigt og frembringer megen aktivitet og respons fra Lysets Hierarki.

2. Etableringen af en nærmere forbindelse med det tredje store guddommelige center på vor planet, Shamballa. Fra det center udgår Guds vilje, og Guds magt bliver budbringer for hans vilje. Hidtil har denne højeste form for åndelig energi kun nået menneskeheden (som jeg før har sagt) via Hierarkiet. I dag anses

det for ønskeligt at konstatere, hvor vidt der er tilstrækkeligt mange uselviske og gruppebevidste mennesker på kloden til at man kan tillade en direkte indstrømning af den højere energi til menneskeheden og dermed forårsage en fremskyndelse af den guddommelige Plan på jorden og en hurtigere tilvejebringelse af det som skal komme. Denne direkte kontakt kan skabes hvis Den store invokation anvendes af verdens aspiranter og disciple i samarbejde med Hierarkiet. Derfor den vægt jeg har lagt på, at I alle anvender Den store invokation som sjæle og som dem der er i kontakt, om end nok så lidt, med Hierarkiet. Når menneskehedens tone og Hierarkiets tone er synkroniseret gennem brugen af Den store invokation vil der komme en dynamisk og umiddelbar respons fra Shamballa, og det som Hierarkiet og verdens disciple ønsker at se, vil da hurtigt ske.

Det primære resultat af den korrekte anvendelse af Den store invokation (hvad menneskeheden angår) er acceleration. Som jeg også tidligere har betonet er der en vis risiko ved en sådan acceleration og derfor opstår disse umådelige problemer og de skrækkelige hændelser, som i mange år har overvældet aspiranterne og disciplene i verden. De lærer gennem denne proces at arbejde for verdens redning og bliver gradvis egnet til verdensfrelserembedet og til at absorbere ond karma. I kan her ganske rigtigt fremføre, at hele verden lider nu og at de sidste 25 år har været hjemsøgt af en generel og højst ulykkelig verdenskarma. Hvori består forskellen mellem verdens generelle lidelser og de lidelser som aspiranter og disciple specielt gennemgår? Jeg vil svare at aspiranter og disciple er bevidst om denne karma og dens resultater i alle tre legemer samtidig - mentalt såvel som følelsesmæssigt med deraf følgende fysiske reaktioner. Det forårsager en intensivering, en tilbageskuen og en forudviden som den større gruppe ikke registrerer, fordi det involverer hele personligheden. Hertil kommer især disciples forhøjede sensitivitet og evne til at »stille ind på« og absorbere verdens smerte og verdens reaktioner og hele tilstand, hvilket i høj grad forøger den byrde de individuelt måtte bære på. Evnen

til at påtage sig og registrere gruppens lidelser såvel som sin egen personlige karma komplicerer i høj grad disciplens opgave.

Når jeg derfor kalder verdens aspiranter og disciple til at bruge Den store invokation kalder jeg dem også til »fællesskab i Kristi lidelser«, som altid er forløberen for genrejsningen eller frigørelsen af menneskets bevidsthed til højere sfærer af åndelig indsigt. De kræfter som kontaktes ved brugen af Den store invokation, i forbindelse med hierarkisk bestræbelse, er dermed tiltrukket eller magnetisk tilskyndet til at svare, og da kan stærke energier blive sendt direkte til det ventende planetariske center, menneskeheden. To umiddelbare virkninger er som følge heraf fremkaldt over et bestemt tidsrum:

- a. Guds viljesenergi tjener til at vække den oplyste men latente vilje-til-det-gode i mennesket, og denne vil, når den først er dynamisk vakt, komme til udtryk som god vilje. Der er så meget af dette som forbliver latent og ikke kommer til udtryk, fordi viljen til at udvise god vilje i handling ikke er blevet vakt. Den vækkes derimod automatisk i almenheden når først verdens disciple har påkaldt og fremkaldt indstrømningen af denne højere dynamiske energi. Menneskeheden venter på dette, og dens komme afhænger af indsatsen fra dem der ved hvad der bør gøres og som nu bør omsætte deres åndelige teorier i praksis i den ydre verden. Intet kan standse den endelige fremgang af denne vilje-til-det-gode og dens planlagte aktivitet, lige så lidt som en knop der er begyndt at åbne sine blade for sollyset som følge af den rette stimulering igen kan vende tilbage til den oprindelige knoptilstand, fuld af muligheder, men ikke udfoldede. Udfoldelsen af det som har været potentielt vil blive resultatet af impulsen fra den første stråle kraft, af viljen-til-det-gode i denne tid, fremkaldt ved verdensdisciplenes anstrengelser.
- b. Den anden virkning vil være skabelsen eller oprettelsen af en planetarisk triangel eller synlig triade, som udgør de tre

planetariske centres modsvarighed til den åndelige triade af monade, sjæl og personlighed (atma-buddhi-manas i den teosofiske litteratur). Hidtil har ordet *samklang* bedst kunne beskrive den planetariske situation; der har været en lige linie, ad hvilken energien fra Shamballa er strømmet ind i Hierarkiet og fra Hierarkiet til menneskeheden, men dette har betydet at der ingen direkte udveksling har været mellem menneskeheden og Shamballa. Hvis Den store invokation effektivt kan blive fremført, kan menneskeheden etablere en direkte forbindelse med Shamballa. Den resulterende triangel som kraftforbindelse vil forstærke cirkulationen af åndelige energier mellem de tre centre fra punkt til punkt, således at der vil opstå en tredobbelt forbindelse. En planetarisk proces af given og tagen mellem alle tre vil da blive etableret, hvor vægten er lagt på at *give* fremfor at tage.

I kan nu skimte det okkulte mål som ligger bag ordene, jeg beder jer alle gentage i forbindelse med Den store invokation:

O Livets og Kærlighedens Herre,
vi kender den store nød,
berør vore hjerter på ny med kærlighed,
at også vi kan elske og give.

Det er denne idé om fri cirkulation af energi mellem de tre verdenscentre som ligger bag denne mantriske sentens. Et studium heraf vil vise jer hvordan implikationen og betydningen af tilsyneladende enkle ord kan være langt dybere og mere vidtrækkende i deres virkning, end I har været i stand til at opfatte. En forståelse af dette og en skabende, inspireret anvendelse af forestillingsevnen kan bidrage til at forøge styrken af jeres tanker og jeres personlige vilje-til-det-gode når I anvender Den store invokation og dens hjælpemantra. Grundtonen i det første aspekt er offer, og i det andet aspekt kærlighed. Derfor kan ordene »at også vi kan elske og give« skabe kontakt

mellem de to.

En nøgle til betydningen af smerte og lidelse vil også gradvis vise sig for verdensbevidstheden, efterhånden som et studium af førnævnte udsagn bliver almindelig. Lidelsen er den hurtigste og mest effektive vej til at fremkalde en verdensforståelse og nedbryde de barrierer som mennesker har sat op for viljen-til-det-gode. Et af de mest velgørende resultater af Shamballakraftens indstrømning gennem det koncentrerede krav fra aspiranter og verdensdisciple vil blive den intelligente erkendelse af smertens og lidelsens nytte. Det er denne sandhed - forvrænget og selvisk misbrugt og fortolket - som har ført visse typer af mennesker og visse typer af regeringer til at indtage den holdning, at jo større lidelse der tilføjes (som f.eks. i krigstid) og jo mere terrorisme der anvendes, desto hurtigere resultatet der ønskes og anses for rigtigt; de påstår ofte at jo værre virkningen af de planlagte tilstande er, desto hurtigere vil den korrekte fuldbyrdelse indfinde sig. Det er imidlertid ikke menneskets pligt eller ret at anvende første stråle kraft til egne selviske formål eller materiel vinding. Man kan ikke tilsløre sin ansvarlighed bag bestikkende og fordrejede halve sandheder, og ondt kan ikke bruges for at fremkalde noget godt. Hvad Verdens Herre i Shamballa kan gøre, motiveret af kærlighed, visdom og uselvished med sikker hånd og klar bedømmelse af tid og sted, kan ikke gøres af dem der er motiveret af personlige ønsker og mål, enten individuelle eller nationale (for nationer har ligesom individer en personlighed). Tænk over det og søg oplysning fra sjælen.

3. Når Den store invokation således anvendes rigtigt og verdenscentrene derfor er forbundet, da kan visse ekstraplanetariske energier kaldes ind af Shamballas hersker til hjælp i den omstrukturering som er nødvendig for den nye tidsalder og dens kommende civilisation. Disse kræfter – åndelige og stærke af natur – findes i to kategorier: Solkræfter,

som er interplanetariske, og kosmiske kræfter, som kommer ind i vort solsystem via Jupiter som overfører guddommelige energier fra Jomfruen og Vandbæreren, som Jupiter styrer *esoterisk*. Jomfruen er esoterisk set moder til kristusbarnet og er derfor den som udstråler de energier der nærer og styrker kristusbevidsthedens vækst. Vandbæreren er det kommende udtryk for den gruppebevidsthed som bliver den første og umiddelbare åbenbaring af den evigt tilstedeværende kristusbevidsthed i menneskeheden som helhed. Jupiter hersker også i Skytten, eksoterisk og fra den ortodokse astrologis synsvinkel, discipelskabets tegn; og også i Fiskene, verdensfrelsernes tegn. Hvad det indebærer, vil derfor være indlysende for den virkelige forsker.

I forbindelse med disse store energier er der kun lidt I kan gøre udover at acceptere - hvis I kan det - mine udsagn om dem og bare betragte dem som interessante og forklarende hypoteser. Der er intet I kan gøre (ej heller jeg) for at opnå en førstehånds viden om kendsgerninger af denne art. Selv blandt Hierarkiets medlemmer er der kun få, som er bevidste om energi-impulserne fra centre eller åndelige kraftreservoirer udenfor solsystemet. Kun den gruppe af kontemplative i Hierarkiet som vi kalder ved det eksoteriske navn Nirmanakayas kan registrere deres indflydelse bevidst og endda kun når indflydelsen er blevet nedtrappet af visse magtfulde væsener i Shamballa. Det er ikke nødvendigt for mig eller for jer at sige mere om dem, selv om jeg skal nævne dem igen senere i denne artikel.

Før jeg gennemgår Den store invokation sætning for sætning ønsker jeg kort at berøre den nødvendige fremgangsmåde I må følge, når I forsøger at fremsige den korrekt og virkningsfuldt:

Glem ikke - først af alt - den nødvendige koordinationsproces hvorved I gør to ting:

1. Prøver bevidst (hvilket for de fleste af jer for tiden vil sige imaginativt) at forbinde sjæl, sind og hjerne, således at der

er en direkte og fri indstrømning fra det højere selv til det lavere.

2. Prøver at forstå og registrere jeres forbindelse med Hierarkiet via jeres egen discipelgruppe (hvis I véd hvilken det er) eller i forbindelse med en hvilken som helst af de store mestre som appellerer mest til jeres hjerte og sind. Hvis ingen af dem appellerer til jeres bevidsthed kan det samme resultat opnås hvis I prøver at forbinde jer med Kristus.

Jeg må her pointere at forskellen mellem den forbindelse I selv effektivt kan tilvejebringe og den som foretages af selve Hierarkiets medlemmer er, at I forbinder jer med Hierarkiet og derefter ved hjælp af Den store invokation når frem til Shamballa, hvor imod de indviede og mestrene forbinder sig direkte med Shamballa og anvender Den store invokation på en helt anden måde end I gør. For jer og den almindelige aspirant er der ingen direkte kontakt, og det er bestemt heldigt for jer. Jeg kan ikke uddybe det nærmere.

Det næste I derefter gør, er at fokusere jeres bevidsthed på så højt et plan som det er jer muligt. Derpå stræber I efter fuldstændig selvforglemmelse, og når det er opnået leder I jeres opmærksomhed over på den sande discipels dualistiske aktivitet som jeg tidligere har refereret til, fx den opgave at forstå ordenes betydning og implikationer samt resultaterne som skal opnås. Derefter kommer udsendelsen af ordene med deres skjulte magt, og dette må I gøre *som en sjæl* idet I anvender sindet og hjernen som redskaber.

Integration, bevidst aktivitet, og den rigtige udførelse af det arbejde der skal gøres på det fysiske plan skitserer hele forløbet. Disse funktioner, korrekt udført, vil vise sig effektive. Ville det blive lettere for jer hvis jeg forklarede at:

1. *Integration* svarer i bevidstheden til indåndingen. Det er tilbagetrækning af bevidstheden til så højt et punkt som muligt.

2. *Bevidst aktivitet* svarer til den rette brug af intervallet mellem ind- og udånding. Det indebærer forståelsen af de kræfter der kontaktes, samt deres formål.
3. *Rigtig udførelse* svarer til udåndingen. Dette er udsendelsen af de kræfter der kontaktes gennem en viljesakt for at de kan skabe de ønskede resultater.

Glem ikke at det må være en gruppebestræbelse og må udføres i samarbejde med Hierarkiet. Det indebærer også forståelsen af at sjælen er én og at der ikke eksisterer sådan noget som min sjæl - kun vor sjæl. Mht. de fem sætninger der udgør hvad man kan kalde Den store invokations mandat (se side 147) vil jeg først og fremmest pege på nogle af de fundamentale ideer.

Denne store invokation har været anvendt af Hierarkiet lige siden år 1425, skønt den er mange tusind år ældre. Da menneskeheden ikke var forberedt til at deltage i dens anvendelse har resultatet imidlertid været forsinket og anset for »svævende«. Jeg ved ikke hvordan jeg ellers skal udtrykke de resultater der hidtil er opnået. I dag kan de fremskyndes hvis menneskeheden kan yde et større samarbejde, og et sådant samarbejde synes nu muligt.

Den første linje: *Lad lysets kræfter bringe oplysning til menneskeheden*, påkalder afgjort kræfter som findes på det monadiske bevidsthedsplan og på hvad der okkult kaldes det andet plan af guddommelig manifestation. Disse kræfter omfatter Verdens Herre og repræsentanterne for de syv hellige planeter, der omtales i den kristne bibel som de »syv ånder foran Guds trone«. De omfatter også de tre repræsentanter for den guddommelige treenighed, som esoterisk og i Østen kendes under navn af de tre kumaras, eller de tre aktivitetens buddhaer.

Hvad betyder disse navne og disse store individualiteter for jer og for den almene menneskehed? Intet som helst, og sådan må det nødvendigvis være. De er blot navne og mulige hypotetiske udtryk for guddommelighed, indtil efter den tredje indvielse, hvor en bevidst erkendelse af monaden bliver mulig. Da vil de

kræfter og energier som personificeres for os i disse store og magtfulde liv vise sig at have virkelig eksistens. Undervejs til disse fundamentale erfaringer må deres tre repræsentanter indenfor Hierarkiets område accepteres og forstås som tilsvarende fungerende aktiviteter. Disse tre er Manuen, brændpunktet for første stråle, vilje eller magt. Kristus, Hierarkiets overhoved og repræsentant for anden stråle, kærlighed-visdom. Civilisationens Herre, der er udtryk for tredje stråle, aktiv intelligens. Denne viden opnås gennem træningsprocessen for de tre første individer. Derfor kan alt hvad jeg her fortæller jer betragtes som bekræftet og som bevidnet af alle verdens hellige skrifter og af de indviede fra alle verdens lande. Men det må nødvendigvis forblive ubekræftet af jer personligt indtil et meget senere stadium i jeres udvikling.

Fredens Ånd, der påkaldes i den næste linje: *Lad Fredens Ånd brede sig over jorden*, er det mystiske og guddommelige væsen som Kristus kom i kontakt med, og hvis indflydelse strømmede igennem ham på det tidspunkt hvor han erhvervede retten til at blive kaldt »Fredsfyrsten«. Som jeg har fortalt jer andetsteds (i mine tidligere skrifter) er Kristus legemliggørelsen af det kosmiske princip, kærlighed, hvis udtryk i manifestation vil blive en »lovprisning af Gud, fred på jord og god vilje mellem mennesker«. Det bevidnede englens ved hans fødsel. Når han udtrykte dette kærlighedsprincip i sit liv og sin verdenstjeneste, forbandt han definitivt vor planet og menneskeheden (især) med lysets, kærlighedens og livets kilde, som vi refererer til i denne anden linje. Dette var verdensfrelsen som han bragte - en kendsgerning som endnu kun er lidet forstået og som ikke vil blive almindeligt anerkendt, før denne magtfulde invokation har gjort sin virkning.

Når verdens aspiranter og disciple bruger denne invokation vil den første linje henføre bevidstheden til Lysets Hierarki, som er det forbindende center mellem menneskeheden og Shamballa. Den tjener således til at understrege og etablere en nær forbindelse idet den forener og sammensmelter det menneskelige

og det hierarkiske center. Når det har fundet sted kan Hierarkiet bruge Den store invokation med større styrke og bringe forbindelsen op til et endnu højere niveau og skabe en fusion med Shamballacentret, hvor lysets kræfter findes i legemliggjort tilstedeværelse og hvor deres fokuserede energi tjener som et vældigt reservoir af lys og kærlighed. Dette har hidtil ikke været tilgængeligt for planetarisk distribution pga. den manglende forbindelse mellem de tre centre: menneskeheden, Hierarkiet og Shamballa. Denne forbindelse er nu langsomt ved at blive etableret, indstrømningen af lys og kærlighed til menneskeheden er nu mulig, hvis disciplene og aspiranterne i verden kan bevæges til at gøre den nødvendige anstrengelse for at stå i åndelig væren og fra denne ligevægtige, opmærksomme holdning påkalde disse store væsener. Det var denne mulighed beretningen i Det nye testamente refererede til, hvor der tales om dammen der nu og da blev sat i bevægelse af englen, hvorved en tilstand blev skabt som kunne helbrede de syge. Nærværelsens engel, menneskehedens sjæl, som den er legemliggjort i Hierarkiet og i dem, der bevidst søger at leve som sjæle, kan nu sætte dette lys- og kraftreservoir i bevægelse på det æteriske plan i Shamballa, således at en definitiv »helbredelse af nationerne« kan finde sted.

Når tanken bag Den store invokation kan holdes tilstrækkeligt højt i bevidstheden hos dem, der bruger den gennem en fælles indsats af verdens disciple og Lysets Hierarki - såvel som bliver styrket af lysets kræfter i Shamballa - da kan Fredens Ånd blive påkaldt.

På en lavere omdrejning i spiralen vil I bemærke at Wesakfesten vidner om en lignende invokation og proces. Den er en gentagelse og en udviklingsproces. Der og på den tid påkalder de tre repræsentanter for Shamballa indenfor Hierarkiet - Manuen, Kristus og Mahachohanen - Buddha, som på sin side formidler endnu højere kræfter. Han påkaldes af et specielt mantra og videresender appellen til den som han repræsenterer. Hvis denne store invokation som vi studerer kan fremsiges

rigtigt, kan de tre planetariske centre blive forbundet på en tilsvarende måde. Civilisationens Herre, mesteren R., som repræsenterer menneskeheden, Kristus, der repræsenterer Hierarkiet, og Verdens Herre, der forbindes gennem Manuen og repræsenterer Shamballa, kan bringes i så tæt forbindelse at resultatet vil blive etableringen af en så stærk vibration og tone at Fredens Ånd vil blive påkaldt og kontaktet. Ved denne intonerede appel vil hans opmærksomhed blive tvunget til at vende sig mod vor planet. Konsekvenserne vil blive betydelige og magtfulde, men hvilken form de vil tage er det umuligt for mig at sige. Måske vil det føre til en særegen og stærk tilkendegivelse om fredens betydning som udtryk for universel og planetarisk kærlighed; måske vil det bevirke at der bliver sendt en avatar eller fredens budbringer som kan lede nationerne til rigtig handling; måske vil der finde en begivenhed sted af så stor betydning at dens vigtighed straks vil blive opfattet af hele menneskeheden og føre til at der tages alle de nødvendige skridt til at genoprette de rette menneskelige relationer. Arten af de aktiviteter som Fredens Ånd vil indlede, er ikke vort ansvar. Vor pligt er at lære på rette måde at kontakte Hierarkiet via vore egne sjæle, korrekt at bruge Den store invokation som sjæle, og på rette måde at gøre os lydhøre og sensitive overfor de virkninger det resulterer i. Tænk over dette.

Det kan derfor siges, at lysets kræfter udtrykker sig gennem Lysets Hierarki og deres vigtigste virkning er oplysningen af menneskenes sind med kærlighed og lys. Dette finder sted på mentalplanet. Menneskehedens personlighed eller formaspekt er derved gennemtrængt og oplyst. Og således bliver det tredje store planetariske center, menneskeheden, kreativt og magnetisk, og to guddommelige aspekter - intelligens og kærlighed - vil nå deres fulde blomstring på det fysiske plan, og derved gøre det muligt for det første aspekt og Guds vilje (forstået af menneskeheden som Planen) bevidst at blive gennemført på jorden i overensstemmelse med den aktivitet som blev igangsat af Shamballa. Guds vilje er *formålet*, og dette er for første gang

ved at blive opfattet bevidst af menneskeheden.

Fredens Ånd vil, når tiden er inde, stimulere menneskeheden lydhørhed, via indflydelsen fra Hierarkiet, overfor Guds vilje, hvis dybeste hensigt er at bringe fred på jorden. Hvad er fred? Det er i sit inderste væsen etableringen af rette menneskelige relationer, en synteseskabende forbindelse med heraf følgende samarbejde, korrekt samspil mellem de tre planetariske centre, og en oplyst, kærlig forståelse af Guds vilje som påvirker menneskeheden og på den måde fuldbyrder den guddommelige hensigt. Det er af denne grund, at Kristus – som for første gang i planetens historie etablerede en kontakt mellem Hierarkiet, menneskeheden, Shamballa og Fredens Ånd i sin egen høje hjemstavn – i sin første overleverede udtalelse sagde, at han måtte gå sin Faders ærinde. Ved slutningen af sit liv gentog han den samme tanke med ordene: »Fader, ske ikke min men din vilje«, og løftede dermed tanken op til det højeste plan, for han talte til Faderen, guddommens første aspekt. Han fokuserede da i sig selv de to store guddommelige attributter og aspekter - vilje og kærlighed (atma-buddhi) - og derfor blev hans bevidsthed ekstraplanetarisk, således som Verdens Herres bevidsthed er, og han kunne da berøre visse højder af viden og kontakte visse solare væsener, som aldrig før havde været kontaktet af mennesker. Denne præstation satte ham i stand til at forbinde menneskeheden med Fredens Ånd. Han selv blev dermed Verdens Lys og Fredsfyrste.

På denne måde var Shamballa og Hierarkiet bragt i nær forbindelse, og to store kraftstrømme var forenet og et definitivt samspil etableret mellem dem. Buddha etablerede ved fuldbyrdelsen af illuminationen den første betydningsfulde forbindelse med lysets kræfter. Kristus etablerede gennem sin evne til at udtrykke Guds vilje i kærlighed og til verdens frelse den første forbindelse med Fredens Ånd.

Hvis I vil studere disse informationer omhyggeligt, vil I opdage at betydningen af Wesakfesten ved maj fuldmåne vil indtage en stadigt større plads i jeres bevidsthed. Den er festen

hvor tre faktorer af betydning for menneskeheden er kædet sammen:

1. Buddha, legemliggørelsen eller formidleren af lysets kræfter kan da blive kontaktet og det, disse kræfter søger at overføre til menneskeheden, kan blive bevidst erhvervet.
2. Kristus, legemliggørelsen af Guds kærlighed og vilje og formidleren af Fredens Ånd, kan også blive kontaktet og menneskeheden kan oplæres i at tilegne sig denne ekstraplanetariske energiart.
3. Gennem Kristus og Buddha kan menneskeheden nu etablere en nær forbindelse med Shamballa og derefter selv yde sit bidrag - som et verdenscenter - til det planetariske liv. Gennemtrængt af lys og kontrolleret af Fredens Ånd kan menneskeheden udtryk for vilje-til-det-gode stråle magtfuldt ud fra dette tredje planetariske center. Menneskeheden vil da for første gang overtage sin forudbestemte skæbne som det intelligente og kærlige forbindende led mellem de højere planetariske bevidsthedsplan, de overmenneskelige sfærer, og de undermenneskelige riger. Således vil menneskeheden til sidst blive klodens frelser.

Hvis I vil huske hvad jeg her har sagt, vil de første tre linjer af Den store invokation få stor betydning for jer. Lad mig bringe nogle af disse betydninger i tabelform:

Lad lysets kræfter bringe oplysning til menneskeheden

Mellemlid...	Hierarkiet. Sjælsbevidsthed
Formidler.	Buddha
Udtryk.....	Lys. Forståelse. Det oplyste sind
Plan.....	Det andet eller det monadiske plan Det buddhiske eller intuitionens plan Det mentale plan
Brændpunkt.	Hovedcentret

Planetarisk center. . Hierarkiet

Lad Fredens Ånd brede sig over jorden

Mellemed. Shamballa. Åndelig bevidsthed
Formidler. Kristus
Udtryk. Guds vilje som kærlighed og fred
Følsom respons
Plan. Det logiske eller det første plan
Det buddhiske eller intuitionens plan
Det astrale eller emotionelle plan
Brændpunkt. Hjertecentret
Planetarisk center. . Shamballa

Må mennesker af god vilje overalt mødes i samarbejdets ånd

Mellemed. Menneskeheden selv. Selvbevidsthed
Formidler. Civilisationens Herre
Udtryk. Intelligent kærlighed, engageret i Planen
Kreativitet
Vilje-til-det-gode
Plan. Det atmiske eller den åndelige viljes plan
Det mentale plan
Det fysiske plan
Brændpunkt. Strubecentret
Planetarisk center. . Menneskeheden

Dermed er alle de store centre forbundet og alle plan er bragt i indbyrdes forhold; fortiden har ydet sit fuldbyrdede værk; nutiden er ved at fremme sin retsindige og rigtige udvikling; fremtidens underlige og guddommelige muligheder begynder at vise sig – dens resultater afhænger af den rigtige forståelses ånd samt invokation. Tre udsagn i Det nye testamente begynder nu at afsløre deres dybe esoteriske betydning og deres forbløffende levende styrke:

Jeg er verdens lys.....	Lysets kræfter Første linje, andet aspekt
Min fred giver jeg jer.....	Fredens Ånd Anden linje, første aspekt
Elsk din næste som dig selv..	Mennesker af god vilje Tredje linje, tredje aspekt

De tre guddommelige aspekter i mennesket opnår et praktisk udtryk gennem indflydelsen fra Den store invokation, både i levende anvendelse og sand forståelse - sand i det mindste så vidt som menneskets nuværende udviklingstrin tillader en korrekt opfattelse af betydningen. *God vilje*, efterhånden som det praktiske og mulige udtryk for kærlighed bliver bevist på jorden og fremkalder rigtige forhold; *lys*, efterhånden som Hierarkiets ånd strømmer ind i menneskers bevidsthed og oplyser de mørke steder og fremkalder en respons fra alle former for liv i de tre manifesterede verdener, og i de tre undermenneskelige riger ved hjælp af mennesket; *fred*, efterhånden som Shamballas viljesimpuls skaber balance, ligevægt, syntese og forståelse, samt en ånd af invokation, der dybest set er en handling der skaber reaktion. Dette vil vise sig at være den første store skabende og magiske virksomhed som menneskeheden er i stand til, og den vil svinge alle de tre guddommelige aspekter ind i en samtidig aktivitet på linie med Guds vilje.

Vi kommer nu til de to sidste linjer der opsummerer virkningerne - syntetiske og evige (og derfor vedvarende) - som etableringen af en direkte forbindelse med Shamballa vil frembringe i de to andre planetariske centre, Hierarkiet og menneskeheden. Jeg refererer til virkninger som vil give sig udtryk i gruppeaktivitet motiveret af essentielle værdier som uselviskhed og stadige bestræbelser (som er vedvarende koncentration) og som derfor skaber tilstande som Verdens Herre, Den gamle af dage længe har ventet på. Shamballas tålmodighed og vedholdende kærlighed er ubegrænset.

Den fjerde linje siger: *Må tilgivelse være grundtonen for alle*

mennesker i denne tid. Som I ved, er ordet »tilgivelse« et besynderligt og ualmindeligt ord og betyder (ifølge de bedste oprindelige kilder) ganske enkelt »at give til«. Tilgivelse er derfor *ikke* synonymt med »pardon« eller at undskylde, om end ordet er blevet fordrejet og misfortolket i teologiske kredse til at betyde netop det. Så lidt har kirken forstået af den fundamentale motiverende kraft bag guddommelige udtryk i vort solsystem. Teologerne tænker altid ud fra menneskesindet, ikke ud fra det guddommelige sind. Tilgivelse er en offergave, en *given* sig selv, endda sit liv, for andres skyld og for helhedens vel. Denne offervilje findes altid hvor Shamballakraften er kontaktet, selv i aller ringeste grad, og impulsen bag Guds kærlige vilje er opfattet og forstået, ledsaget som dette altid er af ønsket om at deltage i den vilje og dens ånd af guddommeligt offer. Manifestation er i sig selv den store tilgivelse. De vældige liv udenfor den manifesterede verden påtog sig manifestation for at give sig selv for de mindre liv og eksistensformer, for at disse mindre liv kunne blive i stand til at udvikle sig videre hen imod et mål som guddommen alene kender, og dermed til sidst nå højere tilværelsesplan for åndelig udfoldelse. Fuldbyrkelse følges altid af offer og en given af det større for det mindre. Det er et aspekt af selve evolutionsloven. Sådan er tonen og temaet i hele skabelsesprocessen og heri ligger den dybere mening i ordene »Gud er kærlighed«, for kærlighed betyder at give og at ofre, i det mindste i dette solsystem.

Det er derfor den esoteriske lære understreger at menneskets sjæl er en »offerets herre« og et væsen af kærlig, vedholdende hengivenhed – de to fremtrædende egenskaber i Shamballas liv, givere og opretholdere af liv. Dette er vedvarende hengivelse med henblik på helhedens vel, eller udtryk for en ånd af syntese og offervilje for at de mindre liv (sådan som de der er legemliggjort i menneskets personlighed) igen kan rejse sig og »genopstå i Kristus«, gennem offeret eller sjælens korsfæstelse på materiens kors.

Det er igen denne idé som gør Kristi liv på jorden betydnings-

fuldt for han genopførte for os en evig proces, synliggjorde den på en sådan måde at den blev symbolet for motivet bag hele det manifesterede univers og den impuls som skulle lede enhver af os – korsfæstelse og død, opstandelse og liv, og som følge helhedens frelse.

Det er denne grundtanke som er udtrykt i opfordringen i Den store invokations fjerde linje: »Må alle mennesker overalt respondere på universets grundtone og give sig selv for andre«.

Er ikke dette på en vag og tåget måde grundtonen i den nuværende menneskelige bestræbelse? På trods af en manglende evne til virkeligt at tænke klart, effektivt og intuitivt, svarer menneskemasserne i alle lande klart og definitivt på dette kald til at bringe offer. Ledere af store nationer overalt bruger denne tone og dette kald til at bringe offer i deres appel til deres folk i denne tid. Mennesker i Tyskland blev kaldt til kamp af deres ledere med en opfordring til opofrelse og blev fortalt, at de måtte give deres liv for at Tyskland kunne leve. Et studium af de tyske ledes taler vil vise at de indeholder dette tema. Den anden gruppe, som I kalder de allierede (fordi de står mere specifikt for helhedens vel og ikke for nogen speciel nation eller gruppes vel) kalder også deres folkemasser til kamp for civilisationens goder og for bevarelsen af de værdier som er de næste på udviklingsstigen og essentielle for det almene vel. Ordene i disse opfordringer og de mål de udtrykker, er nok forskellige i formuleringen, men temaet er det samme og målet er at fremkalde nationens offervilje. Skønt motiverne bag en sådan opfordring kan være blandede og lederne inspireret lige så meget af hvad der er fordelagtigt for deres egne selviske og nationale interesser som for helhedens vel, så ved de at den tone som vil fremkalde en omgående respons fra gruppen og den enkelte, fundamentalt set er et gode for den større enhed (nationen eller gruppen af nationer). Derfor er tilgivelse og offer for at redde andre i stigende grad blevet erkendt som den nødvendige grundtone for vor tid, og i denne erkendelse ligger der meget som kan retfærdiggøre den sørgelige historie om fortidens

evolutionære processer og metoder. Når det erkendes at denne »given-til« involverer at *leve rigtigt* på det fysiske plan og ikke (som så ofte antaget) den fysiske *død*, så vil vi se en genoplivet verden. Det er den levende Kristus (den *levende verdensfrelser*) som redder menneskeheden. Det er offeret dag for dag i det daglige liv som kan redde verden - ofringen af de selviske interesser for helhedens vel, og det at give sit praktiske liv for verdens frelse. Det er at leve således at andre også kan leve, der er temaet i Det nye testamente. Når derfor offerviljen indgår i de subtile og indre værdier og den virkelige mening af tilgivelse bliver forstået både intellektuelt, praktisk og åndeligt, vil den nye tidsalder til overflod blive realiseret med sin sande menneskelige civilisation og en kultur som vil blive en legemliggørelse af den virkelighed der ligger bag den esoteriske lære, såvel som med det bedste af den allerede realiserede fortid. Da og først da vil den nye esoteriske forståelse blive åbenbaret for en menneskehed som har gjort den åndelige stræben til en faktor i deres ydre liv. Massernes holdning i den nuværende konflikt er garantien for dette og et bevis på at Kristi mission har været en succes.

Resultatet af det der sker i dag må før eller siden frembringe en enhedsskabelse af alle nationer og folk. Enhedsskabelse er altid (under den evolutionære lov) konsekvensen af offervilje. Herpå er Kristi offer symbolet og garantien, motiveret som hans liv og handlinger var af Fredens Ånd. Som han »i sig kunne skabe de to til ét nyt menneske og stifte fred« (Efeserne 2.15), således vil menneskeheden i dag ud af dualiteten sjæl og legeme opnå det samme mål, og resultatet af dette sidste stadium af Fiskenes tidsalder vil blive *fusionen i bevidstheden* af sjæl og legeme. Vandbærerens tidsalder vil tilkendegive et stadig tydeligere udtryk for denne enhedsskabelse, som bliver hamret og smedet sammen i menneskehedens korsfæstelse i vor tid. Forskellen på det kommende stadium og det tidligere er, at i fortiden har sjælen søgt denne udvikling og enhedsskabelse og det er (fra evolutionens synsvinkel) langsomt og gradvis blevet

opnået. I fremtiden vil den bevidst blive søgt, opnået og forstået af mennesket på det fysiske plan som resultat af den nuværende periode af »given-til« helheden af det bedste som individet har at give.

Jeg må pointere at ligesom energierne der frigøres ved brugen af de tre første linjer i invokationen relaterer til hovedcentret (Shamballa), hjertecentret (Hierarkiet), og strubecentret (menneskeheden), således vil den rette brug af denne fjerde linje bringe centret mellem øjenbrynene, ajacentret, til bevidst fungerende aktivitet i såvel det enkelte menneske som i menneskeheden som helhed. Dette center begynder at blive aktivt og at fungere dynamisk, at styre og lede de individuelle energier, når en vis høj grad af personlig integration er opnået. Det er, som I ved, det fjerde center over mellemgulvet i det menneskelige legeme, og ordene der vækker det (både individuelt og i gruppen) er den fjerde linje. Der er derfor et talmæssigt slægtskab. Når den bruges viseligt og intelligent af mennesker vil mange af de forenede kræfter, som de tre første linjer har gjort tilgængelige, blive påkaldt og dermed være tilgængelige for den enkelte såvel som for gruppen. De kan så koncentrerer i ajacentret og anvendes. På mange måder er denne fjerde linje i Den store invokation derfor af stor betydning for den enkelte såvel som for menneskeheden, fordi den påkalder store og vitale kræfter og angiver processen (offer) og formålet, samt identifikation af enheden og gruppen med manifestationens fundamentale hensigt.

Den femte linje: *Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser*, er så afgjort relateret til virkningen i Hierarkiet af en konstruktiv anvendelse af Den store invokation, ligesom den foregående er relateret til virkningen i menneskeheden. Denne virkning i Hierarkiet er relativt ny og skyldes menneskehedens deltagelse i invokationsprocessen, som dermed skaber nye virkninger og kontakter. Det er de to store centres forenede anstrengelser der er så overordentligt vigtig og som jeg ønsker at I koncentrerer jer om. Menneskets intonering af den vil stille

styrken af menneskenes appel og ønsker bag Hierarkiets urgamle bestræbelse, og det er nu for første gang virkelig muligt i større udstrækning. Gennem æoner har Hierarkiet kæmpet alene for at hjælpe og løfte menneskeheden og stimulere de slumrende kræfter i det menneskelige planetariske center, således at dets vibrationsaktivitet til sidst ville blive tilstrækkeligt magtfuldt til at svinge det ind i den hierarkiske aktivitets radius eller magnetfelt. Denne langvarige opgave er endelig kronet med held. Hierarkiet og menneskeheden er omsider i kontakt. Dette er den højere korrespondance til det der foregår i bevidstheden hos et menneske som - når det har nået discipelstadiet - er på det punkt hvor det forener personlighedens lys (som udtrykker sig gennem ajacentret og dets ydre manifestation hypofysen) med sjælens lys (som på sin side udtrykker sig ved lyset i hovedet eller hovedcentret og dets ydre manifestation pinealkirtlen).

I vil derfor atter se den *praktiske* betydning af denne fjerde og femte linje af Den store invokation. Den ene tjener til at vække menneskeheden (som planetarisk center) til aktivitet og erkendelse, og den anden tjener til at hjælpe Hierarkiet i dets urgamle bestræbelse, således at de to dermed er forbundet med hinandens magnetiske felt og skaber en fusion og en syntese som vil føre til et mere fuldbåret udtryk for den guddommelige sjæl ved hjælp af menneskeheden. Tænk over dette udsagn.

I den esoteriske lære finder dette sted i den enkeltes liv når – ved en viljesakt - centret ved rygsøjlels basis er vækket og ilden og lyset i personlighedens trefoldige liv (hvis ene aspekt ofte kaldes kundaliniilden) er ført opad og smelter sammen med kraften og lyset fra sjælen. Den store tilnærmelse til hinanden af disse to fundamentale energier af form og sjæl (som et udtryk for ånd) har dermed skabt en forbindelse i mennesket, »ægteskabet i himlen« finder sted og opgaven for den skabende proces med inkarnation eller individuel manifestation er på vej til sin fuldbærdelse. I det planetariske liv foregår den samme proces. Menneskehedens liv som helhed (der er intelligent formliv) og

Hierarkiets liv (der er sjælens liv), under åndens impuls eller viljesaspektet symboliseret ved Shamballa, forenes og går over i hinanden og et nyt udgangspunkt i den evolutionære proces bliver da mulig. Gudsriget, som er sjælernes rige, og menneskenes rige, udtryksfulde og indbyrdes forbundet, danner en fuldstændig syntese og er forankret på jorden. Den Enes herlighed kan nu svagt skimtes, og det er Shamballas herlighed. Vogteren på tærskelen til guddommelighed og nærværelsens engel står nu ansigt til ansigt.

Dette er situationen i dag. I morgen vil de smelte sammen og danne syntese og Guds herlighed vil vise sig på jorden. Den anden store tilnærmelse vil være fuldbyrdet.

KALDET TIL EN FORENET TJENESTE

November 1939

Situationen er alvorlig. Hav og luft og land er vendt imod lysets kræfter; de er agenter for den materielle substans og kan bruges magtfuldt imod de åndelige kræfter. Luftens kræfter er imidlertid i stigende grad på vor side. Hierarkiets medlemmer er hårdt trængt i deres forsøg på at vende strømmen til fordel for den sande og mere åndelige civilisation, der er på vej. Denne civilisation vil være en kombination af det bedste som hidtil er blevet skabt og det som er nyt og endnu kun svagt anet af de bedste af verdens tænkere. Strømmen *må* vendes til fordel for det som vi kalder retfærdighed.

Det ondes sæd findes i alle lande; de som kæmper imod det gode er talrige i ethvert land, hvad enten de kæmper med aggressiv og bevidst hensigt, eller de bevarer en holdning af passivitet og accept, eller også en planlagt neutralitet, som i Amerika. Andre kæmper aktivt imod de materielle kræfter.

Verdenskrisen var, som I ved, uundgåelig, men fysisk krigsførelse kunne være undgået hvis rigtige psykologiske metoder havde været anvendt. Krisen kunne have været

imødegået hvis en proces med forvandling og forandring var blevet korrekt gennemført, og hvis aspiranterne i verden også havde udvist offervilje. Nødvendigheden af en fælles offervilje er ikke i tilstrækkelig grad blevet imødekommet, undtagen i de tilfælde hvor den er blevet påtvunget af regeringerne. Det er den sørgelige historie om det som finder sted i dag.

Hvad kan der gøres netop nu for at hindre at lysets kræfter lider nederlag? Her tænker jeg ikke på den ydre fysiske sejr. Virkelig sejr vil ikke komme, med mindre de højere værdier, som skulle styre den menneskelige civilisation, trænger igennem med klarhed og styrke. Jeg vil her understrege den kendsgerning at strømmen på afgørende vis må vendes før årets udgang, hvis en forlænget konflikt skal undgås. Jeg vil derfor bede jer om at deltage i den indre koncentration og samling af verdens tænkere, særligt ledere af organisationer, grupper og kirker af enhver art og retning, som kan opildne deres mange tilhængere til en ensartet og forenet aktivitet.

Visdommens mestre har ikke selv tid i dag til denne opgave, de har nok at gøre med at bekæmpe materialismens kræfter. Disse kræfter er aktive i alle lande. Hierarkiet isolerer ikke Tyskland i deres bevidsthed, skønt disse kræfter har valgt dette ulykkelige land som deres vigtigste udgangspunkt, Hierarkiet har sine folk i Tyskland såvel som andre steder. Visdommens mestre har travlt med at fordrive den depression og rædsel som griber alle deres medarbejdere på verdensscenen i dag, hvor disse kæmper for at stå fast under den voldsomme påvirkning af forkert tænkning og verdensomspændende desperation; disse medarbejdere er også modtagelige for den mentale fortvivlelse og smerte, den emotionelle spænding og den fysiske lidelse som hærger og rammer alle som har krigens virkninger inde på livet og på hvem den har lagt lidelsens hånd. En sådan sensitivitet og medfølelse (som skyldes en integreret udvikling) er tilbøjelig til at skabe en tilstand af negativitet og en psykisk optagethed af den umiddelbare situation blandt alle medarbejderne, som derved bliver døve overfor kaldet til deres egentlige opgave,

eller der er en tilbøjelighed til at blive splittet af den dobbelte anstrengelse det er at være effektiv i tjenesten og samtidig bekæmpe sine følelsesmæssige reaktioner. Evnen hos medarbejderne til at reagere på den indre stemme og tjene uanfægtet og uselvsk er derfor alvorligt hæmmet.

Jeg opfordrer alle medarbejdere og alle medlemmer af den nye verdenstjenergruppe til at ryste deres personlige problemer af sig. Dette er en kritisk tid, og sådanne problemer må løses gennem fuldstændig selvforglemmelse. Jeg beder jer arbejde på ny med frisk iver i *glad* tjeneste og glemme fortidige svagheder og fejltrin i den påtrængende nødvendighed af det, jeg beder alle gøre for verden. Det har i den senere tid skortet meget på glæde i den tjeneste I har ydet for verden. Når jeg taler som jeg gør mener jeg ikke lykke, som er en personlig reaktion, men den glade vished om loven og Hierarkiet som ligger i Biblens ord: »Herrens glæde er min styrke«. »Rejs dig, Arjuna, og kæmp«, og bevar kærlighedens flamme intakt, uden at tillade den mindste antydning af had som kan forstyrre kærlighedens ro eller ryste den indre balance, som sætter dig i stand til at udsende det klare signal af verdensforståelse, som vil samle alle mennesker af god vilje til hjælp og støtte for Hierarkiet. Dette vil gøre en ende på alt had, separatisme og aggression, som er menneskeheds tre hovedsynder. Alle mennesker har hadet, alle mennesker har været separatistiske i både tanke og handling, alle har været og mange er stadig materialistiske, fulde af stolthed og ønsket om at erhverve det som de ingen ret har til. Denne besiddelsestrang er ikke begrænset til en enkelt gruppe, det har været en universel og generel tilbøjelighed og har skabt den nuværende katastrofale økonomiske situation og således kastet verden ud i krig, had og grusomhed.

Fusionen af mange sind i én aktivitet er i dag overordentlig vigtig; dette er symboliseret i sammenslutningen der nu eksisterer mellem to store nationer, Frankrig og Storbritannien. Enhed i en målrettet tanke og hensigt er garantien for uundgåelig fremtidig succes. Styrken i en forenet tanke er almægtig. Magten

i en koncentreret og målrettet mental aktivitet er uforudsigelig. Hvis I accepterer denne forudsætning og dette udsagn, så søg at handle derefter.

Fredens Ånd holder sig nær menneskeheden og søger at gøre sin tilstedeværelse mærkbar. Fredens Ånd er ikke et abstrakt begreb men en stærk individualitet, som udøver en magt af en hidtil ukendt art for vor planet. Vældige kræfter venter på timen hvor de kan virke som befriere og forlødere af menneskeheden. Men døren må åbnes for dem af menneskeheden selv, og den vil blive åbnet ved en *forenet viljesakt*, udtrykt i ordformularer og fremført lydeligt. Det vil ske ved en handling udført samtidig af alle mennesker af god vilje og alle verdens aspiranter og disciple. Døren vil ikke åbne sig med mindre invokationen er fulgt op af en fokuseret vilje. En målrettet beslutsomhed hos mennesket eller gruppen som anvender den foreslåede formular, bøn eller invokation er væsentlig.

Jeg vil bede jer kalde så mange mennesker som I kan nå gennem alle tilgængelige kanaler til en bestemt handling den kommende juledag, hvis det er muligt, og igen ved fuldmåne i januar, og således rette to store appeller om hjælp til fredens og lysets kræfter, så de kan komme menneskeheden til undsætning. Jeg vil bede jer kontakte ledere og medarbejdere - betydningsfulde og mindre betydningsfulde - i alle lande og opfordre dem til at slutte sig til jer, på deres egen måde og med deres egne folk, og i så stor udstrækning som muligt - i det mindste lige så stor som jeres bestræbelser i maj 1936.

Tiden er moden for en respons på disse ideer; den erkendte smerte og fortvivlelse i verden vil åbne både hjerter og pengepunge. Ideen med en jule-appel og opfordring til bøn og invokation til Fredsfyrsten vil være stærk nok til at fremkalde den ønskede respons, og vil også tjene til at bringe alle dem, der kender til det arbejde Hierarkiet søger at udføre, nærmere sammen. Jeg vil bede jer kalde på hjælp fra alle sider og lade disse ideer komme til udtryk i verden hvor som helst de er anvendelige og på rette tid og sted. Udeluk ingen I kender fra

denne appel, for gennem den kan millioner nås og inspireres til den ønskede aktivitet.

Til dem af jer som kan værdsætte og anvende Den store invokation vil jeg foreslå en fornyet og indtrængende brug af den. Som alternativ kan også denne invokation anbefales og vise sig nyttig:

»O Lysets og Kærlighedens Herre, kom frem og hersk i verden.
Må Fredsfyrsten vise sig og slutte nationernes krige.
Må lys og kærlighed og retfærdighed begynde at herske i verden.
Lad der blive fred på jorden, og lad den begynde med os.«

DEN KOMMENDE VERDENSORDEN

April 1940

Denne analyse af verdens tilstand skrives i Amerika, hvor der endnu er en relativ fysisk sikkerhed og tid til holdningsændringer, og ligeledes lejlighed til at give vejledning - sammen med det kampberedte England og dets allierede - til en verden som trænger hårdt til ledelse og visioner. Der er en stor forvirring af stemmer. De der ved mindst råber mest op og fordeler med lethed skylden for begivenhederne. Der er megen mental håbløshed overalt, forårsaget af krigen, men også af de velmenendes ønske om at fremhæve netop deres særlige løsning på verdensproblemerne.

Det er derfor nødvendigt at tale åbent og direkte om de ideoende farer ved den nuværende situation, at præsentere dens eneste mulige mulighed for at fremkalde de nødvendige forandringer, og at udpege skillelinien mellem den rigtige og den forkerte måde at leve på, mellem visionen af den nye verdensorden og de bagstræberiske planer om en såkaldt »ny orden« hvormed de totalitære magter søger at forvirre menneskeheden.

Vor forudsætning er den, at to modstridende verdensanskuelser konfronterer menneskeheden, og at to verdensordener præsenteres for menneskeslægten. Mellem disse to må menne-

sket vælge, og valget vil være afgørende for fremtiden.

Årene 1941 og 1942 vil blive år med kriser og spændinger. De som opfatter farerne, udfordringen og den vigtige beslutning som må tages, anstrenger sig med næsten afsindig hast på at vække masserne til en forståelse af dette øjeblikks epokegørende betydning. Hvad menneskeheden beslutter de næste tolv måneder, vil være mere afgørende for fremtiden end nogen anden menneskelig beslutning nogensinde før har været i menneskehedens historie.

Der har før været kriser i historien, men ikke en der involverede hele jordens befolkning. Der har været perioder med farer og vanskeligheder, krig, hungersnød og lidelser, men ingen som betingede livet for utallige millioner som den nuværende. Fra tid til anden er der opstået ledere, erobrere, diktatorer og stærke personligheder på verdens scene, men de er hidtil kommet på et tidspunkt hvor deres indflydelse var begrænset af verdens manglende kommunikationsnet og af nationale begrænsninger; derfor var deres magt ikke af global målestok og deres fremtrængen blev standset af forholdene i den periode de levede i. I dag er hele kloden involveret og alle nationer i verden er i høj grad berørt af det der foregår.

Derfor bliver der rejst barrierer i et håbløst forsøg på at holde sig udenfor og undgå krig; dominerende grupper tvinger mange nationer ind under deres bannere, således at de enten forenes med de totalitære magter eller med de nationer som er deres modstandere. De nationer som ikke direkte er krigsførende har lige så travlt med at forsøge at bevare deres nationale integritet.

Konflikten i dag er en verdenskonflikt. Følgende folkegrupper er involveret:

1. De kæmpende aggressive nationer, behersket af ambitiøse diktatorer.
2. De nationer som søger at forsvare sig selv og menneskehedens frihed.
3. De neutrale nationer, der ser hvad der står på spil og for

hvem det er nødvendigt at vælge side.

Det vældige pres i denne kampsituation vokser dagligt. Nye områder af verden bliver hver uge inddraget i konflikten. De virkelige stridsspørgsmål, de truende økonomiske resultater og de politiske følger viser sig med stadig større tydelighed i alle lande og – tag ikke fejl - selv i de lande som ligger stumme og lidende under erobrernes hæl. I dem gærer der en skjult og for tiden tavs revolte. Den indre udtalte modstand udgør i sig selv en trussel mod verdensfreden som - hvis den kommer til udtryk - kan kaste verden ind i endnu dybere konflikt.

Der er to store farer som truer menneskeheden i dag. For det første at konflikten vil trække ud så længe at menneskeheden vil blive fuldstændig udmattet, og at en situation dermed vil være opstået, et dødt punkt være nået, som vil gøre en ende på al civilisation og alle håb om et ordnet liv i skønhed, fred og kultur. Dernæst at de nationer som endnu ikke er involveret, vil nægte at se situationen i øjnene og derfor ikke vil komme dem til hjælp der nu kæmper for at bevare deres nationale og individuelle frihed. Hvis dette skulle blive tilfældet, så vil de - uden at have villet det, men dog uundgåeligt - stå på det ondes side og være medansvarlig for at have forårsaget en verdenskatastrophe.

I dag er der kun to partier i verden - de der står for rette menneskelige relationer, og de der står for selvisk og grusom magtpolitik. De totalitære magter er på march - hensynsløse, selviske, grusomme og aggressive; de magter som kæmper for menneskelig frihed og for de forsvarsløse små nationers ret, står med ryggen mod muren overfor det stærkeste opbud af despotisk menneskelig magt verden nogensinde har set. De nationer som endnu ikke er fysisk involveret forbereder sig på en eller anden form for aktion og forsvar - forsvar mod de diktatoriske magter men ikke mod de kæmpende demokratier.

Krigen i dag udkæmpes på land, til vands og i luften. Fra et økonomisk standpunkt er alle lande involveret og ruin vil følge

i krigens fodspor; importstop i mange lande vil føre til økonomisk ruin af tusinder; truslen om økonomisk sammenbrud, frygten for hungersnød og sygdomme og den stadige risiko for at blive aktivt involveret i krigen findes i alle lande som endnu ikke er i krigszonen. Frygten for at tabe, for død og invaliditet og for tab af ejendom kommer oven i disse problemer, dér hvor nationerne allerede er i krig.

Menneskeheden må se disse kendsgerninger i øjnene. Uanset hvordan folk vil prøve at vige uden om sandheden, eller hvordan de vil flygte ind i en drømmeverden af ønsketænkning, så står den kendsgerning tilbage - uundgåeligt og uomtvistelig - at verden er i krig og alle er involveret.

Goodwill arbejdet

Før september 1939 var målet for det verdensomspændende arbejde over en periode på ni år at udbrede goodwill i verden, at finde mennesker af god vilje ud over hele verden, og at belære dem om viljen-til-det-gode. Det er den vigtigste opgave for den nye verdensstjernergruppe. Vi indskærpede jer en ikke-separatistisk holdning og nødvendigheden af rette menneskelige relationer. Vi forsøgte at gøre det klart at forskellige former for regering og forskellige ideologiske systemer var udmærket og muligt, så længe mennesker levede sammen i god vilje og erkendte deres broderskab.

Menneskeheden besluttede sig imidlertid til kamp, og krigen brød ud; én gruppe, krigsmagerne, slås for at opnå materiel magt, national forherligelse og undertrykkelse af de forsvarsløse; og de andre kæmper for at bevare deres handlefrihed, for bevarelsen af deres integritet, de små nationers ret, og de åndelige værdier. Umiddelbart var sagen til overmål klar for dem af os der var i berøring med de menneskelige anliggender; visse nationer tog ufortøvet stilling imod de aggressive kræfter; andre nationer, med hældning til ligeså fordrejede ideologier og selviske hensigter, stillede sig omgående på de aggressive

nationers side; de resterende nationer blev grebet af panik og tog tilflugt til kortsynet neutralitet og forsvarspolitik - en neutralitet og politik som har vist sig nytteløs til at beskytte dem.

Hvor bør da den nye verdensstjernergruppe stå? Hvad bør mennesker af god vilje gøre? Bør de stille sig på de totalitære magters side og dermed bringe konflikten til en snarlig ende? Eller skal de stille sig på de neutrale kræfters side og hektisk iværksætte ineffektive fredsprogrammer og forfølge en eftergivenhedspolitik der blot giver de totalitære magter frit spil?

Da menneskeheden nu engang har valgt at udkæmpe slaget på *det fysiske plan*, var der intet andet at gøre end at udsende en opfordring til alle mennesker af god vilje om at stille sig på de handlingers side som vil befri menneskeheden ved at tilintetgøre de onde magter. Disse magter var besluttet på at vise at magt er ret. Derfor var de kræfter som kæmper for fremskridt og civilisation nødt til at møde magt med magt.

Udfordringen blev taget op af demokratierne, som står for menneskerettigheder og frihed. På grund af denne beslutning om at kæmpe for åndelige fremskridt havde de åndelige kræfter på kloden ikke noget andet valg end at stille sig på de allierede demokratiers side og prøve at vække de neutrale nationer til forståelsen af hvad der stod på spil. De vendte sig mod lederne af de aggressive nationer, men ikke mod deres stakkels vildledte folk; også de må befries af de allierede demokratier.

På basis af en aktiv vilje-til-det-gode havde mennesker af god vilje, som handlede under inspiration af den nye verdensstjernergruppe, intet alternativ men måtte slutte sig til de åndelige kræfter og deltage i kampen for at befri menneskeheden fra de totalitære, ambitiøse hensigter og magtbestræbelser hos en gruppe af onde mænd. Men den gode viljes ånd må være - stadig og uforanderlig - den motiverende impuls. Intet had må komme ind. Det største gode for det største antal mennesker ligger i dag i nationernes befrielse fra de totalitære magters dominans.

Den pacifistiske holdning

Det andet punkt jeg gerne vil berøre er det argument som fremføres af pacifisterne i verden. Alle sande og gode mennesker er pacifistisk indstillet og alle hader krig. Det er et faktum som de akademiske idealister og pacifister ofte glemmer. Sådanne mennesker fortæller os at »to forkerte handlinger ikke giver én rigtig«, og at »møde mord med mord« (som er deres definition af krig) er syndigt; at krig er et onde (hvad ingen vil benægte) og at man ikke må tage del i det. De forfægter den mening, at det at tænke tanker om fred og kærlighed vil få verden rettet op og afslutte krigen. Sådanne mennesker, idet de viger uden om krigens kendsgerning, gør lidet eller intet for at rette op på det forkerte som er årsag til krigen, og de lader andre om at forsvare sig - personligt, lokalt, nationalt og internationalt. Oprigtigheden hos disse mennesker kan dog ikke drages i tvivl.

Man må huske, når man fremfører disse ideer og forsvarer de kristne demokratiers kampånd, at det er *motivet* der tæller. Krig kan være og er masse mord, hvor motivet er forkert. Det kan også være opofrelse og rigtig handling, hvor motivet er rigtigt. At slå en mand ned som er i færd med at myrde en forsvarsløs person regnes ikke for mord. Princippet er det samme hvad enten det drejer sig om at dræbe en som er ved at myrde, eller bekæmpe en nation der går i krig mod forsvarsløse. Det materielle middel som det onde anvender for selviske mål, kan også anvendes for gode formål. Det fysiske legemes død er et mindre onde end at holde civilisationen tilbage, at modarbejde det guddommelige formål med den menneskelige ånd; eller at fornægte enhver åndelig lære og kontrol over menneskers sind og frihed. Krig er altid et onde, men det kan være det mindre af to onder, som tilfældet er i dag.

Den igangværende krig, hvis den gennemføres til en succesrig afslutning med de totalitære magters nederlag, udgør et langt mindre onde end undertrykkelsen af mange nationer under et magtbegær uden sidestykke, den frygtelige opdragelsesproces og aksemagternes udfordrende afvisning af alle anerkendte åndelige værdier. Hvis de totalitære magter skulle sejre, ville det betyde

årelange oprør og revolter; deres sejr ville resultere i uudsigelig elendighed.

Det er uden tvivl en uomtvistelig åndelig sandhed at rigtige tanker kan forandre og frelse verden, men det er også sandt, at der ikke er tilstrækkelig mange mennesker *som er i stand til at tænke* og som kan gøre dette arbejde. Der er heller ikke nok tid til at gøre det. Fredstankerne er hovedsageligt baseret på en stædig idealisme, som elsker idealet højere end menneskeheden. De er også baseret på en ubevidst frygt for krig og en personlig inert, som foretrækker en drømmeverden af ønsketænkning frem for at påtage sig et ansvar for menneskehedens sikkerhed.

Hermed har jeg prøvet at klarlægge positionen for den nye verdensstjernergruppe i dens kamp for menneskerettighederne, for menneskehedens åndelige fremtid, og for den nye verdensorden. Mine følgende udsagn er delt op i fire afsnit:

- I. *Verden som den er i dag.* Den nuværende situation er et resultat af fortidens tendenser, af bagvedliggende pression og af menneskers beslutninger.
- II. *Den nye verdensorden.* Denne vil vi sammenligne med den gamle orden og med den såkaldte »nye orden« bebudet af de totalitære magter.
- III. *Nogle hermed forbundne problemer.* Fire store verdensproblemer vil blive diskuteret og vurderet.
- IV. *Opgaven forude.* Vi vil derefter behandle perioden indtil freden er opnået, samt nogle forslag til den kommende periode af genopbygning.

I. VERDEN I DAG

Hvilke årsager har fremkaldt den nuværende verdenssituation? Hvilken bagvedliggende pression skaber det nuværende kaos, eller kan til sidst skabe orden? Før der kan ske en korrektion må

der komme en forståelse af fejlen; der må være en forståelse af de forudgående årsager som de nuværende tilstande er en nødvendig følge af; der må være en erkendelse af den generelle skyld og det fælles ansvar for de onde tilstande; der må være en vilje til genoprettelse og til at standse al ond virksomhed.

Tendensen til at lægge ansvaret på Hitler og hans onde mænd bør ikke gøre os blinde for de årsager som har gjort hans onde gerninger mulige. Han er hovedsagelig en udøvende agent, for igennem ham er verdens selvished og grusomhed bragt i fokus. Men, som Kristus har sagt: »Vé verden for forargelserne! Thi vel er det nødvendigt at forargelser kommer, dog vé det menneske, ved hvem forargelsen kommer!« (Mat. 18.7). Årsagerne til denne overhåndtagende ondskab ligger i menneskeheden selv.

En gammel og uhæmmet selvished har altid været karakteristisk for mennesket, begær efter magt og besiddelser har altid motiveret mennesker og nationer; grusomhed, vellyst og tilsidesættelse af alle højere værdier til fordel for de lavere har været en dybt rodfæstet menneskelig vane gennem alle tider. Alle folk og nationer er skyldige i disse ældgamle tankevaner og handlingsmønstre. Som verden vokser mere og mere sammen, vil kløfterne mellem mennesker og nationernes antagonisme stadig tiltage, og den nuværende krig (som begyndte i 1914) er således det uundgåelige resultat af forkert tænkning, selviske mål og gammelt had. Personlige interesser, separatistiske mål og aggressive begær marcherer altid mod deres uundgåelige finale - krig og kaos.

Den økonomiske situation er også et symbol på denne tilstand. Nationerne deler sig i »har« og »har ikke« og frembringer således den nuværende æra af gangstervæsen. Organiserede bander i USA opstod som et udtryk for denne tendens i det nationale liv. I den internationale verden har tre nationer nu denne rolle. De allierede nationer og USA erkender faren ved nationalt og internationalt gangstervæsen og søger at knuse den. Men - og dette er det vigtige punkt - disse tilstande har været muliggjort af menneskeheden som helhed.

Materialisme og åndelighed

Der er i dag tre hovedtendenser i mennesket: først og fremmest en tendens hen imod en åndelig og frigjort livsstil; for det andet en tendens til intellektuel udfoldelse; og endelig en stærk tendens til en materialistisk livsform og til aggression. For nærværende er den sidstnævnte af disse iboende tendenser i højsædet, med den anden, den intellektuelle holdning, tungtvejende for de materialistiske mål. En relativt lille gruppe lægger vægten for menneskets aspiration på den åndelige side og de åndelige værdier. Krigen mellem de modsatte poler - materialisme og åndelighed - raser på det voldsomste. Først når mennesket vender sig bort fra materiel aggression og sigter mod åndelige mål, vil verdenssituationen ændre sig og mennesker - motiveret af god vilje - tvinge aggressorerne tilbage til deres eget domæne og befri menneskeheden for frygt og tvang. Vi høster i dag frugterne af det vi selv har sået. Forståelse for årsagerne til problemerne giver menneskeheden lejlighed til at gøre noget ved dem og gøre en ende på dem. Tiden er kommet hvor det er muligt at foretage de holdningsændringer, som vil bringe en æra af fred og god vilje, baseret på rette menneskelige relationer.

Disse to kræfter - materialisme og åndelighed - står nu overfor hinanden. Hvad vil udfaldet blive? Vil menneskene stoppe det onde og indlede en periode af forståelse, samarbejde og rigtige indbyrdes forhold, eller vil de fortsætte processen med selvisk planlægning og økonomisk og militant konkurrence? Dette spørgsmål må afgøres af masserne gennem klar tænkning, og af demokratierne gennem en rolig og frygtløs accept af udfordringen.

Overalt erkendes nødvendigheden af en ny verdensorden. De totalitære magter taler om den »nye orden i Europa«; idealister og tænkere udarbejder projekter og lægger planer med visioner om en fuldstændig ny tilstand, som vil gøre en ende på den gamle syge orden. Der er et konstant behov for, at de allierede

fastslår deres fredelige mål og tydeligt angiver hvilke forandringer de vil foretage efter krigen, for en vision af fremtidens verdenspolitik vil hjælpe menneskeheden igennem den nuværende krise.

Den historiske baggrund

Gennem hele middelalderen var magtfulde regerende monarker, udbredelsen af imperier, og marcherende nationale erobrere de karakteristiske træk. Et relativt lille antal mennesker var indblandet. Kirken havde meget stor magt på den tid i alle europæiske lande; den kontrollerede folkenes undervisningssystem, men skabte ikke noget grundlag for den rette politiske tænkning. Fortidens historie er historien om mange regeringsformer. Racer og nationer er kommet og gået. Politiske regimer og religiøse former har spillet deres rolle, har holdt ved eller er forsvundet. Menneskehedens sørgelige historie har drejet sig om konger og fyrster, herskere og krigere, præsidenter og diktatorer som steg op til magtens tinde på bekostning af deres egne eller andre nationer. Erobrere kommer og går, Akbar, Djengis Khan, faraonerne, Alexander den Store, Cæsar, Karl den Store, Vilhelm Erobreren, Napoleon, Hitler, Mussolini. Alle disse har forstyrret deres tids rytme og er kommet til magten gennem aggression og nedslagtning. Efterhånden som nationerne kom i nærmere kontakt med hinanden, voksede deres indflydelse og udfoldelsessfære. De forbedrede kommunikationsmidler har medført dette. Storbritannien vidste intet om Alexanders bevægelser; folkene i Amerika vidste intet om Djengis Khan; men lyden af Napoleons marcherende arméer blev hørt viden om, og Hitlers triumfer - diplomatiske og militære - er kendt over hele verden.

De totalitære magter har gjort verden til én stor militær lejr – armeret til angreb eller forsvar. Motivet hos alle disse erobrere var begæret efter guld, efter land, begær efter magt, efter personlig triumf. De moderne diktatorer er ingen undtagelse. De

bringer intet nyt.

Verdensanarki

Verdenshistorien er opbygget omkring temaet krig, dens krisepunkter har været de store slag. Hævntanker motiverer nogle nationer; kravet om at rette ældgamle historiske fejltagelser motiverer andre; generobring af tabt land styrer andres handlinger. Fx det Romerske Imperium må genoprettes - på bekostning af hjælpeløse små nationer. Den franske kultur må være den førende og fransk sikkerhed gå forud for alle andre hensyn. Britisk imperialism har før i tiden krænket andre nationer; tysk hegemoni og »livsrum« må dominere Europa, og det tyske overmenneske må være forbillede for menneskelivet; amerikansk isolationisme ville gladeligt overgive en forsvarsløs menneskehed, i nødens stund, til Hitlers regime; Rusland, i dets tavshed, kan man ikke stole på; Japan forstyrrer magtbalancen i Asien. Sådan ser billedet ud i dag. Anarki behersker verden; hungersnød plager befolkningerne i Europa; civilbefolkningen i byerne, kvinder og børn er i stor fare for lemlæstelse og død og tvinges til at leve under jorden; sygdomme breder sig; der er ingen sikkerhed på land eller til havs eller i luften; nationerne er på randen af økonomisk ruin; videnskaben er slået ind på opfindelsen af dødsinstrumenter; befolkningerne i byer og hele landdistrikter flytter fra ét sted i landet til et andet; familier og hjem er brudt ned og gået i opløsning; der er intens frygt, håbløshed mht. fremtiden, forvirrede spørgsmål, selvmord og mord; røgen fra talløse bål formørker himlen; havet er oversået med døde og med forliste skibe; kanoners torden og larmen fra eksploderende bomber kan høres i ca. tyve lande; krigen dukker op af havet, marcherer over landene og kommer ned fra himlen.

Det er denne situation som den gamle orden har bragt menneskeheden i. Det er til denne katastrofe menneskets grusomhed og selvished har ført. Ingen nationer kan holdes fri af denne kritik, og alle bevæges de stærkere af selviske motiver end af offervilje.

Selv det idealistiske Amerika kan kun vækkes op til dåd ved et anslag mod dets egen-interesse og sikkerhed.

Til vor opmuntring, lad os forstå at den samme menneskehed, som har tilvejebragt disse frygtelige tilstande, også kan skabe den nye verden, den nye orden og den nye livsform. Den selviske onde fortid kan vige for en fremtid af forståelse, samarbejde, rette menneskelige relationer og godhed. Separatismen må og kan erstattes af enhed. Kombinationen aggressive totalitære magter, allierede demokratier, og bekymrede neutrale nationer må ændres til en verden karakteriseret ved én bestræbelse - etableringen af de relationer som vil skabe lykke og fred for alle og ikke kun for en del.

II. DEN NYE VERDENSORDEN

Jeg går ud fra, at mine læsere er klar over at menneskeheden følger en intelligent eller åndelig styring. Det betyder ikke noget for mig hvilket navn de giver dette styrende formål. Nogle vil kalde det Guds vilje, andre den uundgåelige retning af udviklingsprocessen, andre igen tror på de åndelige kræfter på kloden, mens atter andre opfatter det som klodens åndelige Hierarki eller Den store hvide loge; mange millioner vil tale om det som Kristus og hans disciples ledelse. Lad det nu være hvad det er, der findes en universel opfattelse af en styrende magt, som udøver et pres gennem alle tider som synes at lede alt hen imod et yderste gode.

En eller anden bestemt plan har ført mennesket fra et primitivt stade til det udviklingstrin hvor en Platon, en Shakespeare, en Leonardo da Vinci, en Beethoven kan fremtræde. En eller anden magt har bevirket at mennesket kan formulere ideer, udforme systemer indenfor teologi og videnskab, samt udtænke regeringsformer; en eller anden indre motiverende kraft har givet mennesket evnen til at skabe skønhed, at opdage naturens hemmeligheder; en eller anden fornemmelse af guddommeligt ansvar ligger bag filantropi, undervisningssystemer og

velfærdsorganisationer overalt i verden. Menneskeåndens udfoldelse har været uimodståelig, en gradvis erkendelse af virkeligheden, af skønheden og visdommen; instinkt har udviklet sig til intellekt, intellektet begynder at udfolde sig til intuition. Betydningen af Gud, registreringen af menneskets guddommelige potentiale og den voksende evne til at forstå og tage del i andres tankeprocesser, alt dette tyder på fremskridt og udvikling.

Dette billede af menneskeåndens skønhed må placeres ved siden af det tidligere billede af menneskets selvished og grusomhed, af menneskets umenneskelighed. Begge billeder er sande, men kun det skønne er evigt, det andet er kun midlertidigt. Mennesket er en blanding af højere og lavere egenskaber, og bag alle krige og vanskeligheder der følger med menneskets udvikling gennem tiderne, ligger denne hovedfaktor - en ældgammel vedholdende kamp mellem menneskets åndelige aspiration og dets materielle begær. Denne tilstand er i dag på sit højdepunkt, fokuseret i den konflikt der nu finder sted mellem de totalitære magter og de nationer der kæmper for menneskeåndens ret og menneskehedens frihed.

Min anvendelse af ordet *åndelig* har intet at gøre med dette ords betydning i de ortodokse religioner, undtagen for så vidt som det religiøse udtryk er en del af menneskehedens generelle åndelighed. Alt er åndeligt som tenderer mod forståelse, venlighed, mod det som skaber skønhed og som fører mennesket videre frem mod et mere fuldstændigt udtryk for dets guddommelige muligheder. Alt er ondt som driver mennesket dybere ind i materialismen, som ser bort fra livets højere værdier, som opmuntrer til selvished, opstiller barrierer for rette menneskelige relationer, og som giver næring til separatisme, frygt og hævngherrighed.

På basis af denne skelnen må det være indlysende at Gud er på de allierede nationers side, for man kan ikke antage at Kristus skulle være på Hitlers side og støtte et grusomt og aggressivt regime. Klodens åndelige Hierarki kaster hele sin styrkes vægt

ind imod aksemagterne, for så vidt som de åndeligt orienterede mennesker i verden er i stand til at samarbejde, for vi må ikke gribe ind i menneskets frie vilje. Ingen er bange for de allierede nationer; situationen er ikke fremkaldt af de allierede; deres metoder er ikke løgnepropaganda og terrorisering af de svage og forsvarsløse. Kendsgerningerne viser det, og det er denne anerkendelse der ligger bag den konstante hjælp fra USA. Demokratiernes livsform og åndelige målsætning anerkendes af alle, og det er disse som er truet af den totalitære livsopfattelse. Gennem demokratierne taler menneskeheden.

Aksemagternes verdensorden

Den totalitære orden må forsvinde, fordi den er i modstrid med den åndelige vision. Den verdensorden Hitler forestiller sig, er baseret på undertrykkelse af de svage under Stortysklands herredømme; en orden hvori de små nationers liv kun vil få lov at fortsætte såfremt de tjener Tysklands behov. De mindre aksemagter får kun lov at eksistere fordi de tjener Tysklands interesser – Italien, for at give Tyskland adgang til Middelhavet; Japan, for at tage sig af det asiatiske problem, som er for stort til at Tyskland kan klare det alene. Det er en orden hvis hensigt er at de bedste produkter af al industri og agerbrug skal gå til Tyskland, og de uønskede rester til de små nationer. Det er en orden, hvori opdragelsesprocessen vil blive kontrolleret af den dominerende superrace. Alle vidensgrene må underordne sig glorificeringen af Tyskland. Tyskland vil blive fremstillet som kimen til alverdens herlighed, og som den ubarmhjertige frelser af menneskeheden; skønheden i krig, kamp og fysisk styrke vil blive fremhævet og disse såkaldte beundringsværdige mål for menneskeånden vil blive fremelsket for at skabe en race af mennesker i hvem en »kvindagtig« skønhed som kærlighed, venlighed og vis omsorg for andre ikke vil finde nogen plads.

Jeg vil gøre jer opmærksom på den opdragelse af ungdommen som for tiden finder sted i Tyskland. Magt er ret. Tyskeren

tilhører superracen, og alle andre racer er underlegne. Kun et udvalgt aristokrati vil nyde det privilegium at få undervisning og at regere. Folkemasserne er ikke andet end kvæg og eksisterer kun for at blive slaver for den overlegne race. Krig er for mænd, hvad fødsler er for kvinder. Krig er en naturlig forekomst og derfor rigtig i al evighed. Alle forsyningskilder må kontrolleres af Tyskland, og derfor må selv de nationer som nu er neutrale bringes under den tyske indflydelsessfære. Den totalitære magt vil dominere verdens økonomiske system og kontrollere al import og eksport. Levestandarden i både øst og vest vil blive sænket; alt vil blive betragtet under synsvinklen: Tysklands gode, og der vil ikke blive taget hensyn til nogen andre nationer. Den kristne lære og den kristne etik må nødvendigvis udryddes, da Tyskland anser kristendommen og dens guddommelige stifter for kvindagtig og svag, fordi vægten her bliver lagt på de blidere egenskaber i menneskenaturen, og som ansvarlig for dekadencen i alle nationer undtagen Tyskland. Kristendommen må også udslettes, fordi den er baseret på jødiske kilder. Det kristne herredømme må have en ende, for kun magtens regime er rigtigt.

I aksemagternes verdensorden har den enkelte ingen ret; der er ingen frihed undtagen i den udstrækning det tjener staten; der vil ikke være nogen frihed for tanken eller samvittigheden, alle sager vil blive afgjort af staten, og den private borger vil blive berøvet enhver ret til at have en mening. Mennesker vil blive indkaldt som slaver til at tjene staten.

Sådan er billedet af den orden aksemagterne forbereder sig på at påtvinge verden, og deres egne ord beviser det. Kun indsigt i denne krises sande natur, en beslutning om at se kendsgerningerne i øjnene, og frygtløshed vil kunne overvinde Hitler. Denne sejrige frygtløshed må baseres på en forståelse af de åndelige værdier der står på spil, en tro på Gud, og en sund fornuft som er fast besluttet på at etablere sikkerhed, rette menneskelige relationer og frihed.

Det er vigtigt, at folk ser kendsgerningerne i øjnene med det samme. De må forstå naturen af den verdensorden Hitler

forbereder sig på at gennemtvinge, og hvad der venter menneskeheden hvis aksemagterne triumferer. Det er vigtigt, at verdens små børn bliver reddet fra dette overhængende onde og fra den falske opdragelse de vil blive underlagt, hvis de totalitære magter holdt Europa i deres greb. Den intensive opdragelse som den tyske ungdom har været udsat for gennem de sidste tyve år har sat sig spor i de mentale holdninger. De drenge der ruller deres tanks og flyver deres maskiner hen over Europas lande og som fører krig mod kvinder og børn, er produkter af et opdragelsessystem og derfor selv ofre for en ond proces. Børnene i Tyskland må reddes fra den fremtid Hitler planlægger, ligesom børn i andre lande. Kvinderne i Tyskland må befris fra frygten, såvel som kvinder i andre lande. Befolkningen i Tyskland må befris fra Hitlers onde regime. Dette erkendes af de allierede nationer. Tag ikke fejl af det. Tyskerne er lige så afholdt af menneskeheden, af Gud, af Kristus og af alle rettænkende mennesker som ethvert andet folk. Tyskerne må befris fra Hitlers verdensorden lige så vel som polakkerne, jøderne, tjekkoslovakkerne eller andre lænkede nationer. For at effektivere denne frihed må de allierede nationer og de neutrale magter bevare den gode viljes ånd, selv når de bruger magt, som er det eneste middel til sejr, som de totalitære magter forstår.

Skridt hen imod den nye verdensorden

Som modsætning til den totalitære verdensorden, hvad burde så resten af verden planlægge? Hvilke mål skulle den demokratiske verden arbejde hen imod? Utopiske systemer, idealistiske regeringsformer og kulturelle livsmønstre har det altid moret menneskesindet at lege med igennem tiderne, men disse utopier har altid været så langt forud for deres mulige virkeliggørelse, at det syntes omsonst at præsentere dem. De fleste af dem er helt uigennemførlige.

Visse umiddelbare muligheder og opnåelige mål kan imidlertid fremmes, under forudsætning af en erklæret vilje-til-det-

gode, samt tålmodighed, fra menneskeheden side.

Visse vigtige og åndelige forudsætninger bør være tilstede i alle bestræbelser på at formulere den nye verdensorden. Lad mig fremsætte nogle af dem:

1. Den nye verdensorden må imødekomme *det umiddelbare behov* og ikke være et forsøg på at tilfredsstille nogle fjerne idealistiske visioner.
2. Den nye verdensorden må være tilpasset en verden som har gennemlevet en destruktiv krise, og en menneskehed der er dybt rystet af oplevelsen.
3. Den nye verdensorden må blive grundlaget for en fremtidig verdensorden, som først vil blive mulig efter en rekreations-tid, en tid med genopbygning og omstrukturering.
4. Den nye verdensorden vil blive grundlagt på forståelsen af at alle mennesker er lige i deres oprindelse og deres mål, men at alle er på forskellige stadier i udviklingsprocessen; at personlig integritet, intelligens, vision og erfaring, og en udpræget god vilje skulle indicere lederskab. Proletariatets diktatur over aristokratiet og borgerskabet, som i Rusland, eller et forskanset aristokratis dominans over proletariat og middelklasse, som det indtil for nylig har været tilfældet i Storbritannien, må forsvinde. Kapitalens kontrol over arbejdere, eller arbejderes kontrol over kapitalen, må også forsvinde.
5. I den nye verdensorden må regeringen i ethvert land være sammensat af dem, der vil arbejde for det største gode for de flest mulige og som samtidig giver alle en mulighed og ser til at den enkelte er frit stillet. I dag kan mennesker med visioner opnå anerkendelse og gør dermed et rigtigt valg af ledere muligt. Det var ikke muligt før dette århundrede.
6. Den nye verdensorden vil blive grundlagt på en aktiv følelse af ansvar. Det ledende princip vil være »alle for én og én for alle«. Denne holdning blandt nationer må udvikles. Den findes endnu ikke.

7. Den nye verdensorden vil ikke påtvinge nationerne en ensartet regeringsform, en syntetisk religion eller et standardiseringssystem for alle nationer. Enhver nations suveræne ret vil blive anerkendt og dens særlige genius, individuelle tilbøjelighed og folkekarakter vil få lov at udtrykke sig fuldt ud. På kun ét område bør der gøres forsøg på at skabe enhed, og det er på undervisningsområdet.
8. Den nye verdensorden vil anerkende at verdens produkter, naturressourcer og klodens rigdomme ikke tilhører nogen enkelt nation, men må fordeles mellem alle. Der vil ikke være nogen nationer i kategorien »har« og andre i den modsatte kategori. En retfærdig og velorganiseret fordeling af hvede, olie og verdens rigdomme af mineraler vil blive udviklet, baseret på enhver nations behov, dens egne interne ressourcer og befolkningens fornødenheder. Alt dette vil blive gennemført med helheden for øje.
9. I forberedelsesperioden for den nye verdensorden vil der blive en støt og reguleret nedrustning. Den vil ikke blive frivillig. Ingen nation vil få lov at producere og organisere noget udstyr til destruktive formål, eller at true nogen anden nations sikkerhed. En af de første opgaver for fremtidige fredskonferencer vil være at regulere denne sag og sørge for nationernes gradvise nedrustning.

Dette er de enkle og generelle forudsætninger, ud fra hvilke den nye verdensorden må begynde at gøre sig gældende. Disse forberedende stadier må holdes flydende og eksperimentelle; visionen af mulighederne må aldrig tabes af syne, og fundamentene må bevares intakte, men de mellemliggende processer og eksperimenter må gennemføres af mennesker som, idet de har helhedens vel for øje, kan ændre detaljer i organisationen og dog bevare livet i organismen.

Rette menneskelige relationer

Målet for deres virke kan opsummeres således: den nye verdensorden vil lette etableringen af rette menneskelige relationer, baseret på retfærdighed, på anerkendelse af iboende rettigheder, på muligheder for alle – uanset race, farve eller tro – på afskaffelse af kriminalitet og selvished gennem rigtig opdragelse, og på erkendelsen af de guddommelige muligheder i mennesket, såvel som forståelsen af en guddommelig styrende intelligens, i hvem mennesket lever og bevæger sig og har sin eksistens.

Vanskelighederne som nationerne står overfor, når krigen slutter, kan synes uovervindelige, men med visioner, god vilje og tålmodighed kan de løses. Lad os antage at menneskeheden ikke vil give op før de aggressive nationer er besejret, så vil det blive nødvendigt for de sejrende demokratier at udvise generositet, barmhjertighed, forståelse og opmærksomhed overfor folkenes røst som helhed. Det er den røst (sædvanligvis sund i sine ytringer) som må vækkes, anerkendes og lyttes til, og ikke separatistiske eksponenter for nogen speciel ideologi, regeringsform, religion eller parti. Målet for dem der bliver betroet opgaven at rette verden op, er hverken at påtvinge hele verden demokrati, eller at omvende en verden af forskellige religioner til kristendommen. Det er derimod at fostre de bedste elementer i ethvert nationalt regeringssystem som folket kan billige, eller som de intelligent vil støtte. Enhver nation må forstå at dens regeringsform godt kan være velegnet for den selv, men måske uegnet for en anden nation; det må læres at en nations funktion er at forbedre dens nationale liv, rytme og maskineri, således at den kan blive en effektiv samarbejdspartner i det internationale liv.

Det er lige så vigtigt at den nye verdensorden i menneskeheden fremelsker en sans for det guddommelige og et forhold til Gud, men uden at fremhæve de forskellige racers teologier og separatistiske trosretninger. Det væsentlige i religiøse og politiske trosretninger må der undervises i, og en ny enkelhed i livet må indprentes. I dag er disse værdier gået tabt i den

overdrevne vægt der lægges på materiel besiddelse, på *ting* og på penge. Problemet penge må ses i øjnene; problemet med distribution af rigdomme - naturrigdomme eller menneskelige - vil kræve en forsigtig behandling og kompromiser mellem de nationer der ejer ubegrænsede ressourcer og dem, der kun har få eller ingen; problemet med de forskellige nationale regeringsformer må behandles med indsigt og mod; restitueringen af menneskeheden – psykologisk, åndelig og fysisk – må være en hovedopgave. Følelsen af sikkerhed må skabes på et urokkeligt fundament af rigtige relationer, og ikke på basis af tvang. Mennesker må føle sig sikre fordi de søger at udvikle international goodwill og kan have tillid til hinanden, og derfor ikke er afhængige af styrken i deres hære og flåder.

Forståelsen af at der findes et åndeligt Hierarki som virker gennem den nye verdenssjenergruppe må vokse støt, på den ene eller anden måde. Det vil ske, når verdens statsmænd og de forskellige nationers herskende klasse af politiske og religiøse ledere er mennesker med visioner, åndeligt motiverede og uselvsk orienteret.

Den fremtidige verdensorden vil blive det effektive udtryk for en fusion af den indre åndelige livsvej og den ydre civiliserede og kultiverede handlingsvej; dette er afgjort muligt, fordi menneskeheden, i sine højere rækker, allerede har udviklet evnen til at leve i den intellektuelle og den fysiske verden samtidig. Mange lever i dag også i den åndelige dimension. I morgen vil der være mange flere.

III. NOGLE PROBLEMER

Den nye verdensorden vil blive konfronteret med mange problemer. Disse problemer vil *ikke* blive løst ved at påtvinge en løsning ved anvendelse af magt, som i den totalitære verdensorden. De vil blive løst gennem en rigtig undervisningsmetode og ved at forstå den nye verdensordens mål. Problemerne kan stort set deles op i fire kategorier: raceproblemet, det økonomiske

problem, problemet med regeringsformer, og det religiøse problem.

Raceproblemet

Det er ikke muligt at løse raceproblemet ved lovgivning, adskillelse, eller ved forsøg på at skabe nationale blokke, som i Nazityskland i dag hvor man proklamerer Tyskland som super-race. Sådanne forsøg vil kun skabe uovervindelige barrierer. Med nogle få undtagelser findes der ingen rene racer. Tyskland er især, pga. dets centrale placering i Europa, en blanding af forskellig oprindelse. Strømme af emigranter, marcherende arméer gennem århundreder, og moderne rejselev har skabt en uopløselig blanding og fusion af alle racer. Det kan derfor formodes at ethvert forsøg på at isolere en race eller gennemtvinge en såkaldt »racerenhed« er dømt til at mislykkes. Den eneste løsning på dette problem er den fundamentale forståelse af at alle mennesker er brødre; at det samme blod strømmer gennem alle menneskers årer; at vi alle er børn af én Fader, og at vi endnu ikke har forstået dette faktum skyldes alene menneskets umodenhed. Historisk baggrund, klimatiske tilstande og vidt udbredte blandede ægteskaber har gjort de forskellige racer til det, de er i dag. I sin essens er menneskeheden imidlertid én – afkom af tidsaldre, produkt af mange fusioner, bestemt af omstændighederne og beriget af den evolutionære proces. Den fundamentale enhed må nu anerkendes.

Det største raceproblem har i mange århundreder været det jødiske, som nu er bragt til et kritisk punkt af Tyskland. Dette problem er også til at løse, hvis man rigtigt erkender hvori det består, og hvis jøderne selv vil bidrage til en løsning ved at være samarbejdsvillige i den øvrige verdens bestræbelser på at løse problemet. Dette har de endnu ikke været villige til, for den almindelige jøde er ensom og usikker og ude af stand til at gøre meget for at retfærdiggøre sig overfor verden. Instinktivt og

intellektuelt er jøden separatistisk; intuitivt har han visioner, men samtidig har han ingen sans for en fusion med andre folk.

Der er ingen videnskabelig og hidtil ukendt måde at løse raceproblemer på. Det er i sidste ende et spørgsmål om rigtig tænkning, menneskeværdig opførsel og ganske enkelt venlighed. Problemet vil ikke blive løst gennem blandede ægteskaber, eller ved at isolere visse grupper i bestemte landområder, eller ved nogen menneskeskabt idé om overlegenhed eller underlegenhed. Rette menneskelige relationer vil komme gennem en gensidig erkendelse af fejl, sorg over fortidens forkerte handlinger, og ved om muligt at genoprette hvad man har forbrudt. De vil komme, når nationerne kan opdrages til at værdsætte de gode egenskaber hos andre nationer og forstå den rolle de spiller i helhedsbilledet. De vil blive udviklet, når følelsen af race-overlegenhed er udryddet; når raceforskelle og racestridigheder er bilagt og forvist til en mørk fortid og kun en fremtid med samarbejde og forståelse mellem folkene bliver aktivt fremelsket; de vil blive til virkelighed når den livsholdning med rette relationer (som oplyste mennesker af alle racer søger) er blevet til en vanemæssig holdning hos masserne og når det anses for at være i modstrid med de bedste interesser hos en nation at udsprede ideer, som tenderer mod at rejse barrierer af racemæssig eller national karakter, skabe had eller give næring til forskelle og separatisme. Sådant en tid vil med sikkerhed komme, hvor menneskeheden vil mestre problemerne omkring de rette menneskelige relationer og holdninger.

Det er uundgåeligt at racemæssige uoverensstemmelser, nationale stridigheder og klasseforskelle eksisterer, men det er ligeså tvingende nødvendigt at de forsvinder. Verden er én verden. Menneskeheden er en enhed i evolutionsprocessen. Forskelle er menneskeskabte og avler had og separatisme. Når børnene af forskellige racer lærer fra deres tidligste år, at der ingen forskel er, at alle er brødre og søstre og at den tilsyneladende forskel i virkeligheden er overfladisk, så vil de fremtidige generationer nærme sig problemerne omkring disse

spørgsmål uden fordomme, uden racestolthed eller historisk betinget vrede. Gennem en rigtig opdragelse kan små børn lære de rigtige holdninger og vil reagere positivt, for et barn ser og opfatter ikke forskellene, og Biblens ord om at »et lille barn skal lede dem« vil vise sig at være en videnskabelig sandhed. I den nye verdensorden vil denne opdragelsesproces begynde.

Det økonomiske problem

Dette problem er langt mindre vanskeligt at løse idet sund fornuft kan løse det. Der er tilstrækkeligt med ressourcer for menneskelivets opretholdelse, og disse kan videnskaben forøge og udvikle. Verdens mineralrigdomme, olien, markernes produkter, dyrerigetets ydelser, havenes rigdomme, og frugterne og blomsterne yder alle deres til menneskeheden. Mennesket kontrollerer det hele og det tilhører alle og er ingen speciel gruppes, races eller nations ejendom. Det skyldes alene menneskets selvished (i vor tid med hurtig transport) at tusinder sulter mens føde rådner op eller bliver destrueret; det skyldes alene det grådige system og den økonomiske uretfærdighed, som er skabt af mennesket, at klodens ressourcer ikke er universelt tilgængelige via et klogt distributionssystem. Der er ingen plausibel undskyldning for denne mangel på nødvendige livsfornødenheder i nogen del af verden. Sådant en mangeltilstand viser kun en kortsynet politik og en blokering af den frie cirkulation af livsfornødenheder, af den ene eller anden grund. Alle disse sørgelige tilstande beror på selvished hos nationer eller grupper og bunder i manglende vilje til et klogt og upartisk system til dækning af menneskers behov overalt i verden.

Hvad skal der så gøres, bortset fra opdragelsen af den kommende generation til nødvendigheden af at *dele*, for en fri cirkulation af alle essentielle varer? Grunden til denne onde måde at indrette livet på er meget enkel. Den er et produkt af fortidens forkerte opdragelse, af konkurrence og den lethed hvormed de svage og hjælpeløse kan udnyttes. Ingen enkelt

gruppe er ansvarlig for dette, som visse fanatiske ideologer kunne forlede de uvidende til at tro. Vor tid er helt enkelt den hvori menneskelig selvished har nået sin kulmination og enten må destruere menneskeheden eller på intelligent vis må bringes til ophør.

Tre ting vil gøre en ende på denne tilstand af stor luksus og ekstrem fattigdom, af frådseri af de få og sultedøden for de mange, samt centralisering af kontrollen med verdens produktion i hænderne på en lille håndfuld mennesker i hvert land. Det er for det første forståelsen af, at der er føde, brændstof, olie og mineraler nok i verden til at dække behovet hos hele jordens befolkning. Problemet er derfor hovedsageligt et fordelingsproblem. For det andet må denne tilstedeværelse af tilstrækkelige forsyninger, varetaget gennem en rigtig fordeling, accepteres og forsyninger der er livsvigtige for helbred, sikkerhed og lykke for menneskeheden må gøres tilgængelige. For det tredje, at det økonomiske problem og indførelsen af de nødvendige regler og fordelingsorganer skulle varetages af et *samfundsøkonomisk forbund af nationer*. I dette forbund vil alle nationer have sæde; de vil kende deres nationale behov (baseret på befolkningstal og interne ressourcer osv.) og vil også vide hvad de kan yde til familien af nationer; alle vil være besjælet af viljen til det fælles gode – en vilje til det gode som formentlig først vil være baseret på egne interesser og nationale behov og nationale fordele, men som vil være konstruktivt i sin udformning.

Visse kendsgerninger er indlysende. Den gamle orden har fejlet. Verdens ressourcer er faldet i hænderne på de selviske, og der har ikke været nogen retfærdig fordeling. Nogle nationer har haft for meget og har udnyttet deres overflod; andre nationer har haft for lidt og deres nationale liv og finansielle situation er blevet lammet derved. Når denne krig er afsluttet vil alle nationer være i finansielle vanskeligheder. Alle nationer vil trænge til en genopbygning; alle vil være nødt til at gøre en aktiv indsats for at sikre et fremtidigt økonomisk liv på kloden og dets regulering ud fra en sundere basis.

Denne reguleringsperiode vil være en lejlighed til at foretage drastiske og dybt nødvendige forandringer og til at etablere en ny økonomisk orden, baseret på hver nations bidrag til helheden, fordeling af fundamentale livsnødvendigheder og en klog sammenfattende registrering af alle ressourcer til bedste for alle, samt et klogt fordelingssystem. En sådan plan er mulig at gennemføre.

Løsningen jeg her har skitseret, er så enkel at den netop af den grund kan forfejle sin appel. Kvaliteten der kræves af de mennesker som iværksætter denne ændring i det økonomiske liv er så enkel (viljen-til-det-gode) at den igen kan overses. Men uden enkelhed og god vilje er det kun lidet der kan udrettes efter verdenskrigen. Der vil blive et stort behov for mennesker med visioner, forstående sympati, teknisk viden og kosmopolitisk interesse. De må også have folks tillid. De må mødes og udforme reglerne for hvordan verdens ernæringsgrundlag kan blive tilstrækkeligt; de må finde frem til arten og størrelsen af hver enkelt nations bidrag; og ligeledes hvad og hvor meget de enkelte nationer skal modtage. Således må der skabes de tilstande, som vil lade verdens ressourcer cirkulere retfærdigt, og gennemføres de præventive foranstaltninger som skal forhindre menneskelig selvished og grådighed.

Kan sådan en gruppe mennesker findes? Jeg tror de kan. Overalt findes mennesker der forsker dybt i den menneskelige natur, videnskabelige forskere med stor menneskelig forståelse og velvilje, og samvittighedsfulde mænd og kvinder som længe – under det gamle grusomme system – har kæmpet med problemerne omkring menneskelig nød og lidelse.

En ny æra af enkelhed må komme. Den nye verdensorden vil indføre dette ganske enkle liv baseret på tilstrækkelig føde til alle, rigtig tankegang, kreativ aktivitet og lykke. Disse essentielle livsværdier er kun opnåelige under et rigtigt samfundsøkonomisk system. Denne forenkling og kloge fordeling af verdens goder må omfatte høj og lav, rig og fattig, og således tjene alle på samme måde.

Regeringsproblemet

Når vi nu kommer til regeringsproblemet under den nye verdensorden, står vi overfor en meget kompliceret situation. Visse store ideologiske regimer har delt verden op i to fjendtlige grupper. Der er de store demokratier, i hvilke nogle af de få gamle monarkier har deres plads; der er de totalitære magter, hvori fortidens diktaturer og autokratier har koncentreret sig. Der er intet nyt i aksemagternes politik. De er i bund og grund reaktionære grupper, for tyranner, grusomhed, og udnyttelsen af de svage er en del af fortidens historie. Demokratierne, med al deres nuværende ineffektivitet, har i sig kimen til det som i sandhed er nyt, for de er udtryk for en opadstræben mod selvstyre hos menneskeheden som helhed. Der er også det kommunistiske ideal, som er en mærkværdig blanding af individualisme, diktatur, gammel konflikt mellem arbejder og kapital, Bjergprædikenen, og de værste aspekter af revolution og udbytning. Den retning dette vil tage, selv i den nærmeste fremtid, er uforudsigelig. Der er andre lande og folk hvis regeringer er afhængige af omgivelserne og som for tiden ikke spiller nogen større rolle i verdensbegivenhederne, undtagen for så vidt en større magt bruger dem til sine formål. Ligeledes er der folk og stammer der stadig fortsætter deres lille liv uanfægtet af de tumulter som finder sted i de mere civiliserede dele af verden.

Bag alle disse forskellige regeringsformer er visse klare omrids ved at tone frem, som antyder videregående fusioner og en tendens til at skabe større sammenslutninger. Forskellige fundamentale tankeretninger er nu opstået, som i den nye verdensorden vil manifestere sig i den store syntese, som klodens åndelige Hierarki så stærkt ønsker og som, idet de store nationale og racemæssige træk bevares, vil fremkalde den bagvedliggende, indre bevidsthedstilstand som vil gøre ende på separatismens tidsalder. Et ønske er nu opstået om et føderalistisk Europa, i stil med det britiske Commonwealth eller Ameri-

kas Forenede Stater. Der tales om en ny orden i Asien, om det gode naboskabs politik i Amerika, om en føderal union af de demokratiske nationer. Der er den stadige udbredelse af de sovjetiske socialistiske republikker. Visse store grupperinger synes mulige og måske tilrådelige. De kunne fx inddeles således:

1. En føderal union af de store demokratier efter krigen. Den kunne inkludere det Britiske Imperium som helhed, Amerikas Forenede Stater, de skandinaviske lande og visse nordeuropæiske nationer inklusive Tyskland.
2. En union af de latinske lande, inkl. Frankrig, Spanien, alle middelhavslandene, balkanlandene (undtagen et eller to som måske bliver absorberet af Sovjetunionen) og Sydamerika.
3. De forenede socialistiske sovjetrepublikker og visse asiatiske lande i samarbejde med dem, såsom Kina og senere Japan.

Disse tre store blokke skulle ikke blive antagonistiske blokke, men ganske enkelt geografiske indflydelsessfærer. De burde alle tre have et tæt økonomisk samarbejde. Hver nation indenfor de tre blokke bør bevare sin suveræne uafhængighed, men mellem disse gensidigt afhængige nationer og mellem disse blokke bør der være et identisk formål, en enhed i bestræbelserne og anerkendelse af den samfundsøkonomiske kontrol fra et forbund af nationer. Dette forbund, der består af repræsentanter for alle nationerne, og dets indre styring, valgt af de tre blokke, ville så kontrollere alle forsyningskilder, fordele alle sådanne forsyninger og bestemme hele den økonomiske politik.

Med detaljerne i disse fremtidige reguleringer skal jeg ikke beskæftige mig. De må udarbejdes af mænd og kvinder af god vilje i eksperimentets og erfaringens smeltedigel. Kun universel katastrofe kunne have bragt mennesker til en bevidsthedstilstand hvor sådanne forslag og løsninger kan fremlægges. Den udbredte forståelse af, at den gamle orden har ynkeligt fejlet, er af stor værdi.

Det religiøse problem

Når vi skal se på emnet religion i den nye verdensorden står vi overfor et endnu mere kompliceret problem, og dog er det samtidig langt lettere. Grunden hertil er at religion er noget som studeres og i nogen grad forstås af flertallet. Om teologiske udlægninger er der megen meningsforskel; om den vidt udbredte opfattelse af en universel guddommelig intelligens eller Gud (ved hvilket navn man nu vil kalde dette altomfattende liv) er der almindelig enighed. Religionsformer er så forskellige og de teologiske tilhængere så fanatiske i deres loyalitet og partitroskab, at fremkomsten af en verdensreligion nødvendigvis er forbundet med store vanskeligheder. Men dette gennembrud er nært forestående og forskellene er relativt overfladiske. Den nye verdensreligion er os nærmere end mange tror, og det skyldes to faktorer: først, at de teologiske stridigheder især drejer sig om uvæsentligheder, og dernæst at den yngre generation er fundamentalt åndelig men helt uinteresseret i teologi.

Den intelligente ungdom i alle lande er hurtig til at afvise ortodoks teologi, statskirkelighed og kirkens kontrol. De er hverken interesseret i menneskeskabte fortolkninger af sandheden eller i fortidens stridigheder mellem de store verdensreligioner. Samtidig er de dybt interesseret i de åndelige værdier og søger ivrigt bekræftelse på deres dybtliggende, udtalte fornemmelser. De tror ikke på nogen bibel eller system af såkaldt inspireret åndelig viden og åbenbaring, men deres øjne er rettet mod det undefinerlige større hele, som de søger helt at gå op i, som fx i staten, i en ideologi, eller i selve menneskeheden. I dette udtryk for den selvfornektende ånd kan vi se tilsynkomsten af den dybe sandhed i alle religioner og virkeliggørelsen af det kristne budskab. Kristus, på sit høje stade, interesserer sig ikke for hvorvidt mennesker accepterer den teologiske fortolkning af lærde og andre kirkefolk, men hvorvidt hans livs grundtone om offer og tjeneste fremmes blandt mennesker; det er uvæsentligt for ham om den vægt der lægges på detaljen og

sandfærdigheden af evangeliets historie bliver forstået og accepteret, for han er mere interesseret i at en søgen efter sandheden og den indre åndelige erfaring skal fortsætte; han ved at der i menneskehjertet findes det som instinktivt giver respons på Gud, og at håbet om den yderste herliggørelse ligger gemt i kristusbevidstheden.

Derfor, i den nye verdensorden, vil åndelighed afløse teologi; levende erfaring vil træde i stedet for teologisk accept. De åndelige realiteter vil trænge igennem med stadig større klarhed, og formaspektet vil træde i baggrunden; dynamisk, udtryksfuld sandhed vil blive grundtonen i den nye verdensreligion. Den levende Kristus vil indtage sin rette plads i menneskers bevidsthed og se frugterne af sin plan, sit offer og sin tjeneste, men de gejstlige ordeners greb vil miste deres kraft og forsvinde. Kun de der taler ud fra levende erfaring og som ikke kender til konfessionelle barrierer vil forblive ledere og vejleder for menneskeånden; de vil forstå den fremadskridende åbenbaring og de nye sandheder der bryder frem. Disse sandheder vil være bygget på de gamle åndelige realiteter, men tilpasset moderne behov og vil progressivt manifestere åbenbaringen af den guddommelige natur og dens kvaliteter. Gud kendes som intelligens og kærlighed. Det har fortiden givet os. Gud må også kendes som vilje og hensigt. Det vil fremtiden åbenbare.

Når raceproblemet er forsvundet gennem forståelsen af det Ene liv, når det økonomiske problem er løst af nationerne i samarbejde, når den rette regeringsform for hver nation er fundet og accepteret af befolkningens frie vilje, og den sande religiøse ånd kan udfolde sig uhindret af forældede former og fortolkninger, da vil vi se en verden i færd med at gøre de rigtige erfaringer, med rigtige menneskelige relationer, og opleve en åndelig fremdrift hen imod virkeligheden.

Et studium af disse fire menneskelige livsområder vil vise i hvor høj grad Tyskland i dag er i brændpunktet af verdenssituationen. I denne ulykkelige nation har raceproblemet fået en så stor betydning at hele verden er berørt deraf. Fra et

økonomisk synspunkt påstår Hitler, at Tyskland var tvunget til at kæmpe for at bevare sit folks økonomiske liv. Men i grunden var Tysklands økonomiske liv ikke så kritisk truet som mange mindre nationers. Regeringsproblemet er også bragt til et kritisk punkt pga. Tysklands aktivitet og sejre og aksemagternes vægt på forbindelsen mellem stat og individ. Den holdning de tyske herskere har til religion, kan betegnes som yderst fjendtlig. *Således er de fire største verdensproblemer i dag af Tyskland bragt ind på handlingens arena; de fremkalder spørgsmål overalt; menneskers opmærksomhed er i alle lande fokuseret på disse problemer, og en løsning er uundgåelig når krigen er forbi. Når mennesker af god vilje nærmer sig disse problemer på den rigtige måde, vil vi se en »verdensplanlægning« der tilstræber at skabe et harmonisk liv som aldrig før har været muligt.*

Det er op til menneskeheden at løse sine alvorlige problemer på basis af broderskab, og dermed skabe en livsform som vil sørge for tilstrækkelige forsyninger af livsfornødenheder gennem en rigtig organisering af tid, arbejde og de nødvendige midler. Dette vil føre til et samspil mellem borger og stat som vil fremkalde tjenstvillighed hos den enkelte og den rigtige beskyttelse fra statens side. Menneskeheden vil da blive fri til det åndelige livs eksperiment, og dette vil give sig udtryk i et opvågnende menneskeliv. Kan man bede om eller forvente mere end det? Sådant en livsstil vil blive mulig hvis mænd og kvinder af god vilje, intelligens og idealisme kan begynde at indføre den nye verdensorden.

IV. OPGAVEN FORUDE

Dette bringer os nu til de praktiske aspekter af emnet og til at svare på følgende spørgsmål: forudsat at muligheden for den nye verdensorden er tilstede, hvad kan der gøres for at virkeliggøre den på nuværende tidspunkt?

Perioden vi nu går ind i, deler sig i to:

1. Den nuværende krigstid, indtil Nazitysklands nederlag og de egentlige kamphandlingers ophør.
2. Tiden efter våbnene er bragt til tavshed. Den nødvendige fred, hvor beslutninger må tages om rekonstruktion og genopbygning.

Det er om disse perioder vi må koncentrere os. Det er og vil blive meget vanskelige tider med pinefulde konflikter og tilpasninger. Opgaven med at genoprette orden og harmoni i verden er utrolig stor. Undervisning af folk overalt om nødvendigheden af nye idealer for en rigtig livsstil, en ny rytme og en ny »fordeling« vil ikke blive let. Arbejdet med at helbrede menneskeheden for dens sår og genopbygge den ødelagte civilisation, begynde nedrustning, erkende de nationale, materielle og psykologiske behov, og at redde og genoprette en lykkelig tilstand for verdens børn og sørge for deres fremtidige sikkerhed vil kalde på det bedste, mennesker af god vilje har i sig; og det vil kalde på en vis ledelse fra den nye gruppe af verdenstjenere og vil engagere intelligente og forstående mennesker i alle lande.

Den første forberedelse for mennesker af god vilje er at gøre sig klart, én gang for alle, på hvis side af de to kæmpende magter de står, mentalt og åndeligt, selv om deres land ikke kalder dem til fysisk kamp. Jeg skriver i denne tid for dem der er på de konstruktive kræfters side, der kæmper for de demokratiske ideer og for folkenes frihed. Jeg vil minde jer om at blandt mennesker i Tyskland og Italien er der tusinder som også i tavshed er på deres side som kæmper for sejr over aksemagterne. Det må aldrig glemmes, for sådanne mennesker findes der mange af under de totalitære regimer. Lysets kræfter findes i alle lande, men kan for tiden kun udtrykke sig effektivt i de lande som har vendt sig imod Tyskland.

Mennesker af god vilje må sammen med den nye gruppe af

verdenstjenere prøve intelligent at forstå de aktuelle problemer, og studere verdenssituationen fra alle synsvinkler. Intelligent forståelse, kærlighed til sine medmennesker og sund fornuft er forudsætningen for al tjeneste. Mennesker burde dyrke disse egenskaber, udelukke al sentimentalitet og realistisk befatte sig med forholdene. Det må forstås at opgaverne vil tage tid, og mennesker af god vilje må være forberedt på vedvarende bestræbelser, såvel som på modstand, dorskhed og sygelig træghed hos folkemasserne i alle lande. De umiddelbare handlinger er:

1. At finde de mennesker i alle lande som reagerer på visionen af den nye verdensorden og som er mænd og kvinder af god vilje.
2. At få dem til at pege på de fremtidige muligheder for folkemasserne i alle lande.

Jeg vil her minde jer om at medlemmer af den nye verdenstjenergruppe og mennesker af god vilje må søges indenfor alle livsområder. De findes blandt tilhængere af alle de gængse ideologier og i politiske og videnskabelige kredse, blandt lærere og filantroper, blandt skabende kunstnere og blandt industriens folk, i almindelige hjem og blandt arbejdere.

Den nye verdenstjenergruppe

Den nye verdenstjenergruppe er ikke en ny organisation som er ved at blive dannet i verden. Det er helt enkelt en løs sammenknytning af alle mennesker med konstruktive fredsmål og god vilje, der fremhæver nødvendigheden af at etablere de rette menneskelige relationer før en varig fred kan opnås. Denne gruppe blander sig på ingen måde i menneskers loyalitet og troskab. Det er et netværk af mennesker som alle søger at udtrykke *kristusånden* og som er fri for had og hævnfølelser. Denne gruppes opfordring til verden er at opgive al antagonisme

og antipati, alt had og alle racestridigheder, og forsøge at leve som én familie, ét liv, og én menneskehed.

Den nye verdenstjenergruppe tror at den nye verdensorden kan etableres på jorden ved hjælp af den gode vilje. I dag, under krigen, kan forberedelserne til genopbygningen godt foregå samtidig med indsatsen mod de totalitære magter.

Mennesker af god vilje må ikke blive tilskyndet til handling ud fra motivet offer. Krigen har allerede krævet meget af dem i den retning. En høj og klar tone af glæde gennem den gode viljes aktivitet må sendes ud. Lad skønheden af det som vil komme, det strålende i visionen og den åndelige, videnskabelige og fysiske genopbygning af menneskeheden blive holdt op for dem og inspirere dem til fornyet indsats.

Gennem det arbejde som tidligere er blevet gjort overalt i verden af mennesker med visioner og god vilje findes der i dag mange tusinde mennesker i Europa og Amerika og andre steder som venter på den vejledning, der vil sætte dem i gang med den rigtige aktivitet. I alle lande findes der mænd og kvinder af god vilje som er rede til at svare på en klar opfordring og en intelligent organisering af rekonstruktionsarbejdet. Find dem!

Det budskab som må bringes, forud for en fremtidig fred består af følgende tre klare og praktiske sandheder:

1. At århundreders fejl og fejltagelser der kulminerer i den nuværende krig er menneskeheden fælles om. Den forståelse vil fremme etableringen af *princippet at dele*, der er så nødvendigt i verden i dag.
2. At der ikke findes noget problem eller nogen tilstand som ikke kan klares med viljen-til-det-gode. God vilje nærer forståelsens ånd og fremmer manifestationen af *princippet samarbejde*. Denne samarbejdsånd er hemmeligheden i alle rette menneskelige relationer og en fjende af konkurrenceånden.
3. At der er et blodfællesskab mellem mennesker som, når det erkendes, nedbryder alle barrierer og gør en ende på had og

separatisme. Fred og lykke for enhver berører derfor alle. Dette udvikler *princippet ansvarlighed* og lægger grunden til rigtig fælles handling.

Dette er de fundamentale sandheder som mennesker af god vilje tror på og som ansporer dem til tjeneste og handling. Disse tre praktiske og videnskabelige sandheder er det første alle verdenstjenere accepterer. Disse sandheder er ikke i modstrid med nogen position i verden, omstyrter ingen regering eller religiøs holdning, og er indbygget i alle menneskers bevidsthed, hvor de vækker en umiddelbar respons. Deres accept vil hele verdens sår.

Jeg vil bede alle mennesker af god vilje i verden studere principperne for den nye verdensorden. Jeg kalder på dem, fordi de kæmper for retfærdighed og for de små nationers rettigheder og for børnenes fremtid i alle nationer, begynder at undervise dem de kan nå i rigtige holdninger og i den fremsynede vision, som vil gøre fortidens fejltagelser umulige i fremtiden.

Ét fundamentalt guddommeligt attribut er endnu ikke så stærkt som det burde være i menneskeheden - og det er tilgivelse. Det forbindes stadig med storsindethed. Det ses ikke som en essentiel forudsætning for fremtidige relationer mellem nationer, baseret på en forståelse af vor fælles menneskehed. Tyskland, under sine vildledte og onde herskere, behøver tilgivelse. Alle stormagter har syndet i forskellig grad, og alle har fejlet alvorligt i fortiden. Tyskland har kanaliseret det onde, som er kommet over verden, men bærer i sig selv kimen til sin egen straf; disse kim vil ikke komme til udfoldelse hvis overdreven straf påføres udefra.

Tre erkendelser vil redde verden når våbnene tier:

1. Erkendelsen af fælles ansvar for fortidens synder. Sandheden at »alle har syndet« må ses i øjnene.
2. Erkendelsen af at skønt det tyske folk var svagt nok til at bøje sig for Hitlers regime, er det i virkeligheden offer for et

organiseret bedrag. Siden 1914 er det kun blevet fyldt med løgn. Den fremtidige nye verdensorden vil indlede en æra af sandfærdig propaganda og national og international information.

3. Erkendelsen af at fortiden med alt det onde er forbi og at en fremtid med ubegrænsede muligheder for det gode og for konstruktive ændringer venter forude. Fremtiden må udvikles af alle nationer i meget tæt samarbejde.

Disse tre punkter må konstant præsenteres for offentligheden i det enkleste sprog, fordi det er de træge menneskemasser som ikke tænker, der vil udgøre det vanskelige problem. En appel må rettes til det bedste i dem, fordi den første opgave forude er at fremkalde de rigtige holdninger uden hvilke ingen fred kan være og retfærdighed er umulig. Fred må ikke *påtvinges* af dem der hader krig. Fred må være et naturligt resultat af og udtryk for den menneskelige ånd og en beslutning om at forandre verdens holdning til en mere ansvarlig menneskelig holdning.

Dette er ikke en umulig idealistisk drøm, men en umiddelbar mulighed, forudsat at tilgivelsens ånd og god vilje er tilstede. Tålmodighed vil være påkrævet, fordi krigens nervepres, smerte og bekymring, frygt og underernæring er noget der må regnes med. Mennesker vil være de samme som før krigen, bortset fra udmattelse og en villighed hos størstedelen til at acceptere næsten alle vilkår som vil tillade dem at leve roligt igen, fri for den overhængende fare for bombning, sult og ruin. Det vil være nødvendigt at gå langsomt frem og give tid til den tiltrængte helbredelsesproces før de endelige fredsbetingelser fastsættes af de nationer der træffer beslutningen. Alle nationer vil have brug for at omstille sig fra krigsberedskab til fredelige aktiviteter, fra krigens organiserede spændingstilstand til den forholdsvis afspændte fredstilstand. Nedrustning må påbegyndes som et første skridt, men på en sådan måde at spørgsmålet om arbejdsløshed ikke unødigt forværres. »Omsmeltning af kanoner til plovjern« må foretages med omtanke, og kun en bred

international planlægning kan varetage denne vældige proces. Fastsættelse af nationale grænser og indflydelsessfærer vil blive yderst vanskelig og kan kun afgøres på tilfredsstillende måde hvis den gode vilje *er tilstede og bevidst anvendes*, og når de berørte befolkningers ønske er hørt, i en upartisk ånd. At lægge vægt på gamle historiske grænser er altid farligt. En vis og langsom proces er her nødvendig, samt hensyntagen til befolkningernes ønsker. Det er ikke genindførelsen af gamle grænseskel der er ønskelig men genoprettelse af nationale og etniske indflydelsessfærer i overensstemmelse med den nuværende situation.

Det vigtige er ikke at påtvinge verden en bestemt ideologi, eller at fjerne en, men at skabe de tilstande i verden som vil give alle nationer tilstrækkelig føde, alle livsfornødenheder, og mulighed for at udtrykke sig og yde deres specielle bidrag til alle nationers velfærd.

De praktiske detaljer må udarbejdes af alle mennesker i tæt samarbejde. Mennesker med vision, og ikke blot politikere; verdensstjenere, og ikke blot militære ledere; humanitære organisationer, og ikke blot nationernes herskere må afgøre disse vældige spørgsmål. Under hele denne proces må man kunne regne med støtte fra mennesker af god vilje i alle lande. For at opsummere:

Den mellemliggende tid fra i dag og til den endelige ordening falder i to hovedafsnit og det praktiske arbejde i hver af disse kan klart defineres:

1. Perioden fra i dag til krigens ophør. Den må bruges på følgende måde:
 - a. Til at undervise og stabilisere alle mennesker af god vilje.
 - b. Til at finde frem til de medarbejdere, de humanitære organisationer og de mænd og kvinder med forståelse og vision, der vil reagere på de her givne principper.

- c. Til at forberede disse mennesker på at arbejde som en enhed for retfærdighed og rette menneskelige relationer i alle lande efter krigens ophør.
2. Perioden fra krigens ophør til den endelige fredsordning. Lad os håbe – for retfærdighedens skyld – at denne periode vil tage mange år af rehabilitering og undervisning. I disse perioder mellem den gamle og den nye verdensorden kan mennesker af god vilje aktivt hjælpe statsmænd i alle lande ved på intelligent måde at samarbejde med dem, ved at skabe en oplyst offentlig mening, og ved at definere hvad rette menneskelige relationer virkelig betyder.

Det er med den første periode vi nu skal beskæftige os.

Det var ønskeligt om I omgående tog kontakt med dem hvis navne I allerede kender, og satte dem i gang og lod dem igen finde andre, og vejlede dem i omdannelsesprocessen. Registrer alle disse navne og adresser i centrale og nationale adresselister, men opbevar dem også i New York og London, for det er de engelsktalende folks opgave at genopbygge verden med assistance fra alle andre nationer. Der må derfor være en vis form for centralisering af arbejdet og en måde hvorpå disse folk kan blive kontaktet og draget ind i samarbejdet.

Med god vilje overfor alle, med en fast tro på de guddommelige muligheder i mennesker og på den fremtidige genrejsning af menneskeheden, med en ophøjet forståelse af Gud, med en anerkendelse af de fundamentale værdier i Kristi lære, og med en glad beslutning om at gennemføre rekonstruktionsprocessen, opfordrer jeg dem, der kan respondere på denne vision til ufortøvet at gå i gang med arbejdet.

Jeg opfordrer jer ikke til organisatorisk loyalitet, men kun til at elske jeres medmennesker hvad enten de er tyskere, amerikanere, jøder, englændere, franskmænd, negre eller asiater. Jeg beder jer opgive jeres vage drømme om skønhed og umulige utopier og anden ønsketænkning og *møde livet som det er i dag*;

og så begynde dér hvor I er med at gøre det bedre. Jeg beder jer om at eksperimentere med rigtige menneskelige relationer, begyndende med jeres egne personlige relationer til jeres familie og venner, og dernæst undervise dem I kommer i kontakt med, så også de begynder et lignende arbejde. Det drejer sig om at få rigtige individuelle relationer, rigtige grupperelationer, rigtige relationer til andre grupper, rigtige nationale og internationale relationer. Jeg vil bede jer forstå, at i dette arbejde er ingen værdiløs eller ubrugelig, men alle har en plads af praktisk betydning. I må forstå at god vilje er en dynamisk energi, som kan afstedkomme forandringer i verden af fundamental karakter, og at dens måde at ytre sig på er gennem individuelle mænd og kvinders aktivitet og deres samlede hensigt. Det samlede opbud af god vilje, den dynamiske virkning af intelligent og aktiv forståelse, og den magt der ligger i en skolet og levende offentlig mening, som ønsker det største gode for flest mulige, er ganske enkelt utrolig. Denne dynamiske magt er aldrig blevet brugt. Den kan i dag frelse verden.

VERDENSKRISEN FRA HIERARKIETS SYNSPUNKT

April-maj 1940

Den næste Wesakfest vil nærme sig, når I modtager denne meddelelse. Dens tvingende nødvendighed, det at den er umiddelbart forestående og altafgørende, tilskynder mig til igen at forsøge at vække dem af jer som modtager den til øjeblikkets muligheder og til den åndelige nødvendighed af dette højdepunkt i menneskehedens historie. De tre fuldmåneperioder i april, maj og juni er meget betydningsfulde og afgørende, og meget vil bero på det der sker i de næste uger, mens solen stadig bevæger sig nordpå.

I denne meddelelse ønsker jeg at fremføre to ting: først af alt give jer en bedre idé om hvordan det åndelige Hierarki her på planeten betragter den nuværende verdenskrise, og dernæst

antype visse vigtige muligheder, som afhænger af tre faktorer:

1. En mulig guddommelig indgriben, som kan fremkaldes af alle retsindede menneskers aspiration plus den intelligente og konstante brug af Den store invokation, som nu anvendes af titusinder af verdens aspiranter i alle lande.
2. Fremkomsten af visse klare skillelinier mellem de lyse og de mørke kræfters aktiviteter.
3. Den plads som klar tænkning, klog tale og dygtighed i handling skulle indtage i verdensdisciplenes holdning og hos mennesker af god vilje overalt.

Jeg skal forsøge at udtrykke mig rimeligt kort og klart, og jeg gør det uden nogen form for det I kalder fordom. Jeg taler om menneskeheden som helhed, uden hensyn til race, farve eller nationalitet; jeg har ingen speciel politisk anskuelse, fordi jeg ved at alle mulige teorier, ideologier og regeringer er foreløbige stadier på tilstande, som kontrollerer forskellige grupper af mennesker på deres vej fra den menneskelige tilstand til den guddommelige. Det er et synspunkt der ofte overses af jer, som - midlertidig og ofte fanatisk - tilhører en eller anden af disse overfladiske mentale bevidsthedstilstande og forbigående holdninger. Jeg har ingen speciel religiøs forkærlighed, idet jeg ved at alle veje fører til Gud og at sansen for det guddommelige er så stærk og indbygget i menneskehjertet at intet på noget tidspunkt kan udslette den; livet, erfaringen, prøvelserne, smerten og den instinktive menneskelige orientering vil til sidst føre alle mennesker tilbage til Guds lys. Jeg kan derfor elske alle mennesker uanset nationalitet og nuværende ideer, og det samme gør de som jeg er forbundet med. Når jeg ser på tidens løbende film med et syn der rækker ind i fremtiden og omfatter fortiden (for det er en forret alle trænedede verdensdisciple har), så ved jeg at de nuværende begivenheder vil spille deres timelige rolle, vil vige pladsen for andre i tidens løb, og at verden - når den nuværende proces med omvurdering af de menneskelige

værdier, åndelige mål og politiske projekter, religiøse orienteringer og territoriale sammenlægninger er tilendebragt - vil falde til ro igen og genoptage de daglige gøremål. Den nuværende situation og den udfordring der ligger i den, vil have vist sig at være overordentlig nyttig, eller (for det er en sørgelig mulighed) fuldstændig omsonst. En ny cyklus af civilisation og kultur og vækst vil have taget sin begyndelse og vil blive farvet af gamle egenskaber som selvished og aggressiv besiddelsestrang, eller af de nyere og smukkere farver som lykkelige og tilfredsstillende internationale relationer, religiøs tolerance og af det højst nødvendige og efterspurgte økonomiske samarbejde.

En sådan dobbelt mulighed er vi nu konfronteret med. Den ene - ny, rigtig og åndeligt orienteret; den anden, gammel, ond og uønsket. Om mennesket vil gå ind til et bedre liv eller tillade en fortsættelse af den gamle livsform, hvor selviske, nationale og racistiske interesser dominerer, står endnu hen i det uvisse.

To ting er imidlertid indlysende for os når vi betragter den nuværende verdenssituation; for det første, at skillelinierne mellem de to livsformer og de to ydre holdninger tegner sig nu langt klarere end nogensinde før i menneskehedens historie; for det andet, at det er den forvirrede tænkning hos store dele af velmenende mennesker (mange af dem ikke umiddelbart impliceret i verdenskonflikten) som for en stor del er ansvarlig for at denne sidste krise trækker så længe ud og at den endelige afgørelse udsættes.

Gennem årtier har vi, menneskehedens lærere, set visse store verdens (eller planetariske) tendenser tage form, antage klart definerede omrids og blive bestemmende faktorer. Denne formdannelse og definition var nødvendig hvis situationen skulle præsenteres for menneskeheden på en klar måde og således stille menneskene overfor et afgørende valg og lægge visse beslutninger i deres hænder, som - hvis de var rigtige - ville bane vej for en ny og bedre fremtid. Sådan en præsentation har aldrig før været mulig, fordi menneskeheden aldrig før har været på et bevidsthedstrin hvor den kunne opfatte situationen

intelligent, eller været så tæt forbundet via et hurtigt kommunikationsnet som radio, telefon, presse og telegraf. De nødvendige valg kan nu foretages i samarbejde og med åbne øjne. Valget må gøres af tænkende mennesker i alle lande, og på deres afgørelse hviler de mindre intelligente massers skæbne. Derfor ligger det store ansvar nu hos de nationale ledere, hos folkets repræsentanter i regeringerne, i kirkerne, og hos intelligentsiaen i alle lande, uden undtagelse. Der bør ikke være nogen unddragelse eller omgåelse af ansvar. Men det er der imidlertid, meget ofte.

I tidligere budskaber har jeg jævnligt talt om lysets kræfter og materialismens kræfter og mente dermed tendenserne i retning af broderskab, rette menneskelige relationer og uselvvisk hensigt, og ligeledes dem der forholder sig modsat disse højere tendenser og introducerer selvvisk begærlighed på alle menneskelige områder, fokuserer på materielle interesser, brutal aggression og grusomhed. Disse to holdninger står helt klart for den fordomsfri tilskuer.

Til disse to grupper vil jeg føje en tredje. Denne tredje gruppe tegner sig klart i verden i dag og består af dem der hverken støtter den ene eller den anden side; teoretisk kan de godt gøre sig til talsmænd for den højere vej, men i praksis gør de intet for at fremme dens interesser. Denne tredje gruppe består subjektivt set af to grupper: for det første de mennesker som inderst inde er svage og derfor bange for at foretage sig noget imod de aggressive kræfter; og dernæst en magtfuld gruppe, som ud fra selviske materielle interesser og en separatistisk følelse af overlegenhed eller distance fra uroens centrum og domineret af falske værdier holder sig udenfor og unddrager sig deres åbenlyse ansvar som medlem af den menneskelige familie. Denne sidste gruppe omfatter bl.a. flere magtfulde demokratier og republikker. Frygt, rædsel og en følelse af håbløs magtesløshed ligger bag reaktionen hos den ene gruppe, og hvem kan kritisere? Selviskhed og separatisme styrer den anden gruppe.

I har derfor i verden i denne tid tre grupper af mennesker som

legemliggør de tre hovedsynspunkter som findes i menneskeheden som helhed, samt de ikke tænkende masser som er styret af propaganda, kontrolleret af deres regeringer og ofre for de højest råbende. Det er vigtigt at I har dette billede klart foran jer, derfor vil jeg igen redegøre for grupperne.

1. De fra gammel tid forskansede kræfter som står for aggression, materielt begær og ren selviskhed, som ytrer sig gennem en udtalt grusomhed, der rækker ud og griber hvad den vil have, uden hensyn til andres rettigheder, historiske og legale besiddelser eller andres vilje.
2. De kræfter som står for den åndelige hensigt og ytrer sig gennem viljen til at beskytte andres rettigheder, herunder den enkeltes ret; viljen til at gøre en ende på aggressionen og den hermed forbundne frygt, og at gøre sin samlede indflydelse gældende til fordel for de mest åndelige værdier, den menneskelige frihed, retten til at tænke, samt venlighed. Jeg anvender ordet »venlighed« med overlæg, fordi det udtrykker ideen om venlighed, lig vennen, broderskab og rette menneskelige relationer. Det står for god vilje i praksis, ganske som viljen-til-det-gode er basis for enhver mulig fred - den gode vilje som vil forhindre en for tidlig fred nu, for det ville give materialismens kræfter tid til at konsolidere deres landvindinger og forberede vejen for fremtidige aggressioner. Venlighed, vilje-til-det-gode, og fred, det bør være det praktiske udtryk og den formulerede hensigt hos den som er under indflydelse af lysets kræfter.
3. Negativitetens kræfter, som i dag kommer til udtryk hos de undertrykte folk i aggressionens vold og hos de neutralitets-sindede alle vegne. De er alle præget af frygt, af selvopholdelsesinstinkt og af kortsigtede selviske interesser.

Problemet er utroligt vanskeligt, fordi – selv om skillelinierne stadig bliver mere tydelige – eksponenterne for disse tre grupper findes fordelt i alle lande og blandt alle mennesker - i enhver

kirke og ethvert hjem. Ingen nation eller gruppe er undtaget fra denne trefoldighed. *Den er dybt rodfæstet i menneskers holdninger, og derfor er denne konflikt en udpræget menneskelig konflikt og ikke en europæisk krig.* Enhver nation har sine selviske, aggressive mennesker som tror at magt er ret og at mennesker må styres efter jungleloven, tage hvad de vil uanset hvad det koster andre. Enhver nation har indenfor sine grænser de mennesker som ser visionen af rette menneskelige relationer, som søger at leve efter broderskabets lov, som responderer på indflydelsen fra lysets kræfter og det åndelige Hierarki, og som ønsker fred, venlighed og god vilje skal styre verdens anliggender og kontrollere regeringernes politik. Enhver nation huser også de neutral-sindede mennesker som ikke kan tænke klart, som søger at placere skylden hos alle andre end sig selv, som teoretiserer og spekulerer, giver råd og udpeger de ansvarlige, men som afstår fra enhver aktiv deltagelse i konfliktens løsning, enten af stolthed eller uvilje mod at betale prisen. Mange af dem er militærnægtere, som i sidste ende vil nyde godt af de lyse kræfters sejr, men som nægter at tage del i kampen og sparer sig selv til den fremtidige fredsslutning; de længes efter at krigen skal holde op, men gør intet for at det kan ske. Mange er virkelig oprigtige, men deres tænkning trænger til en revidering.

Hvis I virkelig forstår realiteten i det jeg her siger, vil I bidrage til den mentale afklaring som sker i verden i dag. Disse tre grupper *er* virksomme i dag og er i konflikt med hinanden. Den neutral-sindede gruppe er virkelig en hindring for det arbejde lysets kræfter søger udført. Disse tre holdninger i verden *findes* i alle nationer, såvel som i bevidstheden hos hvert enkelt menneske. Forståelsen af dette kan hjælpe jer til bedre at erkende og bære jeres individuelle ansvar. I vil forstå nødvendigheden af at forvise jer om hvor I står og ikke lade jer påvirke af andre menneskers synspunkter og den verdensomspændende propaganda; I vil være klar over hvor jeres nation står og på hvis side, og hvor I, som sjæl, står. Så vil I – hvis I er oprigtige og klart tænkende – kunne virke for den

gruppe indenfor helheden som I synes repræsenterer den højst mulige form for aktivitet og målsætning, og I vil opgive den holdning af nytteløs negativitet, selvbehagelig neutralitet eller forvirret uorden som måske behersker jer. I vil da bryde igennem propagandaens blændværk og verdens illusioner og træde ind i det klare lys fra jeres egen sjæl, hvis essentielle natur er kærlighed og uselvskhed, og hvis største længsel er at bringe fred og god vilje blandt mennesker og se fuldbyrdelsen af Kristi mission.

Dette vil til sidst føre til den såkaldte neutralitets ophør på jorden - en neutralitet i handling, for der er aldrig neutralitet i tanke.

Menneskehedens åndelige ledere har forsøgt at gøre mennesker opmærksomme på den fundamentale dualitet som findes i verden i dag - modsætningen mellem et selvsk materielt liv og et liv med uselvskke åndelige mål. Dette er nu klart defineret. Det næste stadium i denne opgave ligger foran jer, og det er at stimulere menneskers vision overalt så meget at de – begyndende med intelligentsiaen – bevidst kan indtage deres plads under den ene eller den anden af de to bannere og derfor vide hvad de gør og hvorfor. De neutralt sindede svinger mellem de to og har til dato intet gjort.

Jeg vil gerne i denne forbindelse komme ind på et problem, som i nogen grad har forstyrret de mindre klart tænkende blandt dem jeg i nogen tid har undervist. Jeg har gennem flere år søgt at uddanne en gruppe mænd og kvinder i verden som kunne stå for de åndelige værdier, kunne elske alle mennesker, kunne styrke den gode viljes ånd, og som kunne stå for menneskeheden (så vidt som det var dem muligt) som lysets Hierarki, som Kristus og hans disciple søger at gøre. Dette er blevet fortolket af nogle af jer som ensbetydende med at afstå fra al modstand mod det onde i jeres midte, og fra al kritik og partiskhed. I synes at være ude af stand til at elske ufravigeligt den som forbryder sig og dog rense verden for det forbryderiske element. Situationen vil måske afklares hvis I besvarer følgende spørgsmål:

Tror I at lysets Hierarki under lederskab af Kristus støtter grusomhed, aggression og nedslagtning af de forsvarsløse?

Tror I at verden kan reddes ved at nægte at tænke og ved at unddrage sig ethvert personligt ansvar og således ignorere den situation der foreligger?

Føler I at der ikke er nogen sag eller noget princip som det er værd at kæmpe for og om nødvendigt at dø for?

Står I på lysets side, eller på de materialistiske kræfters side?

Hvad gør I for at hjælpe den side som kalder på jeres trofasthed, loyalitet og idealisme?

Ligger I under for en følelse af personlig magtesløshed – det våben som materialismens kræfter nu bruger så magtfuldt til at lamme mulige opponenter og gøre dem hjælpeløse?

En klar og dybtgående analyse af menneskehedens åndelige mål vil sætte jer i stand til at besvare disse spørgsmål. Hvis I ikke behøver at besvare dem fordi I allerede har taget stilling i jeres bevidsthed, vil studiet af disse spørgsmål sætte jer i stand til at tjene jeres tid og generation langt bedre ved at præsentere situationen mere klart for de forvirrede.

Afsky for krig og længsel efter fred er ikke nogen undskyldning for en træg tænkning, ej heller giver det jer et alibi eller en lejlighed til at flygte fra jeres personlige eller nationale ansvar. Konflikten er i gang. Den er af ældgammel oprindelse. Sagen står klart markeret mellem rigtigt og forkert, mellem grusomhed og venlighed, mellem aggression og frihed. At undlade at tage stilling og fralægge sig ansvaret pga. tidligere nationale fejltagelser og historiske synder og forsømmelser er et ugyldigt alibi; at undlade at deltage i kampen fordi enhver nation har visse materialistiske hensigter er forkert; en nation er blot totalsummen af dens folk. At nægte at tænke pga. en almen udbredt træthed, som I også føler, er ingen undskyldning og uværdigt for verdens disciple og aspiranter.

Lysets Hierarki prøver at vække mennesker overalt til den fundamentale dualisme som ligger bag denne konflikt og til dens dybe betydning for de problemer menneskeheden er konfronteret

med, derfor den vægt jeg lægger på nødvendigheden af at se problemet i øjnene, at tænke klart og intelligent over det der sker omkring jer og så handle rigtigt, sammen med andre. Hele verdensproblemet vil blive klarere og enden på konflikten vil hurtigere kunne opnås når der kun er to parter og ikke tre. Forståelse af den tilgrundliggende dualitet er derfor en nødvendig forudsætning for menneskeheden bevidsthedsændring fra dets nuværende stade - begærlige materielle ønsker, som man søger at opnå med aggressive midler - til sjælsbevidsthed, med dens korrelationer, gruppeinteresser, imødekommelse af gruppebehov, og et stabilt gruppesamarbejde på verdensplan. Dette gælder enkelte mennesker såvel som nationer og racer. Hvis du som enkeltmenneske løser dit eget problem i dit daglige liv, hjælper du til med at løse verdensproblemet.

Det er situationen, som Hierarkiet ser den i dag og som udfordrer alle mennesker af god vilje. Hierarkiet beder jer deltage i konflikten på en eller anden måde, og minder jer om den okkulte betydning af de ofte misforståede ord som Kristus udtalte: »Den som ikke er med mig er imod mig.«

Som afslutning på disse bemærkninger om klar tænkning vil jeg tilføje to mere. Der er opstået nogen forvirring omkring den idealisme som er basis for mange menneskers aktiviteter i mange lande. Det er betydningen af det relativt nye ideal om statens velfærd kontra den enkeltes velfærd og menneskeheden velfærd. Staten bliver næsten et guddommeligt væsen i idealistens bevidsthed. Dette er et nødvendigt led i den evolutionære plan, men når det bliver til et problem er det for stort for individet at løse alene og uden hjælp. Men én fundamental sandhed kan jeg i hvert fald forsikre jer om. Når mennesker overalt – indenfor grænserne af deres egen stat og mens de endnu støtter dens autoritet og civilisation – begynder at tænke på menneskeheden som helhed, da vil den offentlige mening blive så stærk og så rigtig i sin altfavnende holdning at statens politik uundgåeligt må rette sig efter det større ideal, og ofringen af individet og af menneskeheden i stort tal for den enkelte stat

vil ikke længere være mulig. Delen vil ses i sit rette forhold til helheden. Det er denne vækkelse af den offentlige mening til globale rettigheder, til globale menneskelige interesser og til internationalt samarbejde, som er det egentlige mål for alle de åndelige bestræbelser netop nu. Engang vil man forstå at ansvaret for det regeringer gør, hviler helt på de enkelte borgeres skuldre som har indsat regeringen i dens magtposition. Det er et ansvar ingen borger i noget land er eller bør være undtaget fra, og national tænkning af den rette kvalitet er nu heldigvis ved at vågne.

Det andet punkt jeg kort vil tilføje er, at med udløsningen af den nuværende verdenssituation er borgere i alle lande involveret i nogle vilkår, hvorfra ingen flugt er mulig, undtagen gennem rigtig handling og vidtfavnende visioner; alle må midlertidigt indrette deres liv på denne verdenssituation og tilrettelægge deres aktiviteter efter deres egen særlige nations behov. For dem der er draget ind i verdenskonflikten under et af de klart definerede bannere er sagen åbenlys – deltagelse i den nationale krisesituation. Det kan imidlertid godt kombineres med en indre proces af rigtig og klar tænkning, som må løbe parallelt med den påkrævede ydre aktivitet og som vil lægge grunden til en stadig mere rigtig handling i tidens løb. Dette vil involvere rigtig handling hos dem der kæmper under lysets magter og vil føre til en mulig rigtig og retfærdig fred; det vil også omfatte rigtig handling af dem der er tvunget ind i en forvirret aktivitet under materialismens magter, som til sidst vil føre til oprør imod det som er forkert og ondt – for menneskehjertet og de guddommelige livskilder kan ikke permanent ledes ind i forkerte kanaler. Ansvar for de umiddelbare verdensbegivenheder og de nuværende gigantiske nationale foretagender er nu hinsides enhver kontrol af den enkelte. Ansvar for fremtiden ligger derimod stadig i hans hænder. Denne påtagelse af ansvar må imidlertid komme efter en periode af klar tænkning og rigtig handling som borger.

Problemet for dem der lever i neutrale lande er anderledes, og

hvordan det bør løses har jeg tidligere antydnet.

Hvad angår verdens disciple og aspiranter (som I henregner jer til) kan hele problemet ses i et endnu bredere og mere forståeligt perspektiv. I er tvunget af omstændighederne og af karma, og af jeres sjæles frie vilje, til at virke under et af de to bannere, eller i et af de neutrale og negative lande. Jeres problem i alle tre tilfælde er at se klart hvor det åndelige fokus er i denne verdenskrise, at bruge den indflydelse I måtte have - objektivt eller subjektivt, åndeligt, emotionelt eller mentalt - på lysets magters side. Idet I gør det, må I bevare en forstående holdning af urokkelig kærlighed (ikke en sentimental eller emotionel reaktion) til mænd og kvinder overalt uden undtagelse eller forbehold i jeres bevidsthed. At handlinger undertiden må foretages, som smerter eller skader den fysiske form, er helt foreneligt med den konstante bevarelse af sjælens kærlighed – noget som er hårdt for disciple at lære og mestre, men som ikke desto mindre er et styrende princip i evolutionen. Denne verdenskrise og den verdenskrig som nu foregår vækker forhåbentlig mennesker til forståelse af at manifestationens forside med dens aggressive selvished, dens grusomhed og separatistiske tendenser, uundgåeligt bærer kimen til sin egen undergang og det uundgåelige resultat: smerte, lidelse, krig, sygdom og død. Denne situation er derfor menneskets eget værk og resultatet af hans materielle natur og mangel på sjælskontrol. Men – sjælen er evig; dens natur er ubegrænset kærlighed; og hele den nuværende krises mål er at overføre den menneskelige bevidstheds brændpunkt fra livets materielle formaspekt til sjælsbevidstheden, og at gøre dette uanset hvor høj en pris det hindrende formaspekt må betale. Det er imod denne overføring materialismens kræfter kæmper i dag.

Af denne grund bliver menneskeheden nu trukket ind i en hvirvel af konflikter, og udfaldet beror på klar tænkning, klog tale, og uselvsk hensigt hos verdens disciple, som virker i samarbejde med alle gode kræfter i verden i dag, idet de gør deres pligt som borger i deres eget land, men kultiverer uophør-

ligt og ubøjet en verdensbevidsthed.

Lad mig i nogen grad uddybe muligheden for guddommelig indgriben.

I planetens aura befinder sig i dag visse store åndelige kræfter og væsener, som venter på en lejlighed til at tage aktivt del i verdensgenløsningen, genskabelse af orden, og genopbygning. Deres tilstedeværelse kan undertiden føles af åndeligt sensitive mennesker i verden, og deres realitet er anerkendt af mystikere og okkultister i alle lande. Mennesker udtrykker deres opfattelse af dem i overensstemmelse med deres religiøse tilhørsforhold og psykologiske skoling, samt deres specielle mentale eller emotionelle forkærlighed. Kristi komme, eller hans »genkomst«, er ivrigt ventet af mange ortodokse kristne, som betragter denne verdenskrig som et forvarsel om tidernes ende og forberedelse til Kristi genkomst, som vil bringe fred på jord. Andre, mere orientalsk orienteret, venter på tilsynekomsten af en avatar, som vil formidle det nødvendige budskab fra Gud til verden, eller en ny art energi. Profetier og astrologiske beregninger antyder at en sådan skal komme, og deres mange forskellige meninger synes at samle sig om ham; okkultister alle vegne påkalder lysets kræfter og beder om tilsynekomsten af den ekstraplanetariske kraft som vi kalder »Fredens Ånd«. Dem uden religiøs eller metafysisk tilbøjelighed forstår imidlertid at enhver krisetid synes at fremkalde en befrier, et menneske eller en gruppe af mennesker som er i stand til at ændre forholdene i verden og indføre – under tidens pres og spænding – den nødvendige nye og friske cyklus af civilisation og kultur. Mange afstår fra en specifikation af kravene til en sådan Kommende i dag pga. opgavens størrelse og planetariske natur, men de håber i hemmelighed og beder om hans komme. Atter andre opfatter sådan en idé og et sådant håb ganske enkelt for en psykologisk opfyldelse og et udtryk for ønsketænkning – denne gang hos menneskeheden som helhed, for første gang i racens historie. Sådanne mennesker er tilbøjelige til at mene at denne legemliggørelse ikke har nogen virkelig substans eller plads i

menneskehedens liv, men ønsker at den havde. De glemmer at når en tankeform er konstrueret og blevet tilstrækkelig stærk og er bygget op gennem længere tid af verdens folk, så bliver et videre forløb og endeligt stadium altid muligt. Formen kan blive gjort så magnetisk, at den kan tiltrække en energi som vil belive den og give den aktiv kraft; den kan da blive en levende forbindelse mellem den indre verden af energier og den ydre verden af kræfter og en virkelig magtfuld form af tvingende og styrende aktivitet og derfor udtryk for et liv. Denne tankeform, passende belivet, bliver en formidlende faktor, konstrueret af menneskeheden, men belivet af viljen-til-det-gode hos et stort åndeligt væsen. At tankeformer der legemliggør onde liv også kan skabes og bliver skabt er lige så sandt, men dem beskæftiger vi os ikke med her.

Vi kommer nu til det vigtige punkt i det jeg har at sige i dag i denne forbindelse.

En stor og vital tankeform er ved at blive skabt på vor planet og indenfor vor planetariske aura. Den bliver bygget ved hjælp af lyd, af den magnetiske tiltrækning i påkaldelsen, der til sidst fører til fremkaldelse, og af den kraft der ligger i ønske-substansen, animeret af tankekraften. Den bliver konstrueret af Hierarkiets forenede bestræbelser, af disciple og aspiranter i verden, af mennesker af god vilje i alle nationer, og også af den voksende længsel hos mennesker alle vegne, af enhver religiøs tro, samt af alle politiske synspunkter og gruppe-loyaliteter. Tankeformen er sikkert forankret på det fysiske plan, er af vældige dimensioner på det astrale eller emotionelle plan, men mangler vitalitet og kraft på det mentale plan. Det er her i tanke substansen at strukturens svaghed bliver tydelig i denne tankeform. Den er allerede stærk på det åndelige plan, takket være det videnskabelige arbejde som udføres af det okkulte Hierarki og dets øvede hjælpere. Dette åndelige liv forbinder tankeformen med de ventende ekstraplanetariske kræfter og kan gøre deres virksomhed mulig og effektiv. Tankeformen er stærk fysisk og emotionel gennem det arbejde som gøres af dem der elsker

menneskeheden, de velmenende bestræbelser hos de emotionelt motiverede mennesker og den forpinte længsel hos masserne som hader krig, ønsker ro og forlanger fred og gode livsbetingelser.

Der er imidlertid en kløft eller et gab på mentalplanet, for menneskers mentale bevidsthed fungerer ikke korrekt. Disciple og verdens aspiranter tænker ikke klart, ej heller arbejder de som en enhed. De går udenom problemerne, eller tænker separatistisk eller nationalt eller fanatisk; de er ikke overbevist om invokationens eller bønnens magt; de kan ikke forstå at det er muligt at virke helhjertet for de tilstande som fører til fred, og dog samtidig kæmpe således at de tilstande kan blive mulige. De elsker ikke alle mennesker uden undtagelse i deres længsel efter at se deres egen sag triumfere; de er fulde af tvivl, håber det bedste men tror det værste; de bruger bøn og invokation fordi sådanne metoder synes at have virket i fortiden, og fordi de har hørt at »tro flytter bjerge«, men de føler sig inderst inde ganske håbløse og uinspirerede og er slet ikke sikre på hvad tro egentlig er; de forstår at en enig front og en glad optimisme er psykologiske aktiver af næsten uovervindelig styrke, men de føler sig ude af stand til i sig selv at vække den mindste smule entusiasme.

Det er denne negative og lunkne holdning, denne mentale uvished og denne manglende evne til at forbinde den åndelige og den fysiske verden i et positivt forhold som holder lysets kræfter og Fredens Ånd tilbage og således forhindrer en mulig guddommelig intervention. Det er prøven på gruppearbejde. Men mange enkeltindviders tro er virkelig dyb, men de står alene; den viden som de få har om de ventende kræfters natur, bliver fornægtet af den manglende tro hos verdensdisciplene og aspiranterne, som er tynget af verdens karma, deres egen fysiske træthed og deres afsky for den nuværende situation, samt vanskelighederne i deres personlige omstændigheder.

Problemet kan fremstilles ganske enkelt. Enten eksisterer det åndelige Hierarki med al dets styrke af kærlighed og visdom og klogskab i handling, eller menneskeheden har lidt af

hallucinationer gennem århundreder; enten er Kristus og hans gruppe af mestre, indviede og disciple en kendsgerning i den naturlige evolutionsproces, historisk bevist og kendt gennem deres åndelige aktivitet gennem tiderne, eller mennesker har været offer for et gigantisk bedrag gennem alle tider – udsprunget fra hvad eller hvor? Enten er regelmæssigheden i den fremadskridende fremstilling af Hierarkiets åndelige bestræbelser et vidnesbyrd om en stor realitet, eller menneskeheden har udviklet en mentalitet som er et instrument til at frembringe ikke-eksisterende kendsgerninger, og dette er i sig selv så paradoksalt at det bekræfter antagelsen. Enten kan de åndelige verdener og menneskehedens tre udfoldelsesniveauer forbindes, eller der er intet reelt i fortidens tro, i gamle myter om guddommelige manifestationer, eller i de konstant tilbagevendende perioder af guddommelig intervention.

Jeg ville her konfrontere jer med disse alternativer og bede jer overveje jeres egen stilling i disse sager. Er der ingen sandhed i historien om påsken og den levende Kristus, og er det ikke muligt for den opstandne Kristus at udøve sin magt på jorden gennem sine valgte instrumenter? Er der intet grundlag for myten om den årlige tilbagevenden af Buddha, som holder døren åben mellem Shamballa og Hierarkiet, så intervention, om nødvendigt, kan finde sted gennem den åbne dør? Er det kun tåbelig drøm og fantasi at på tidspunktet for juni fuldmånen forbinder Kristus – i nær kontakt med Buddha – Hierarkiet med menneskeheden? Er det helt umuligt at når menneskeheden vågner op til kendsgerningen om denne formidling og dermed kan benytte sig af den lige linie af opstigende og nedstigende energier gennem de døre som holdes åbne af Buddha og Kristus, da kan en vældig tilsynekomst være overhængende og pludselig finde sted? Kunne det ikke være muligt at gennem menneskets opstigende aspiration og åndelige krav, og gennem ventende kræfters nedstigning, visse store forandringer kan finde sted, som alt i fortiden kun har været forberedelse til og gennem hvilke Vandbærerens tidsalder med broderskab og forståelse kan

gøre sig gældende ved hjælp af disse stærke kræfter?

De to fuldmåner i maj og juni giver jer en ny lejlighed til at deltage i frigørelsen af det planetariske liv fra trældom under materialismens magter. Hvis I vil være med til at yde en indsats i dette forløsningsarbejde, vil det forudsætte visse holdninger og aktiviteter hos jer, som jeg kunne tænke mig kort at berøre og så overlade til jer at foretage de rigtige og passende handlinger og, sammen med alle andre disciple og aspiranter, følge de angivne stadier:

1. Studer omhyggeligt og besvar helt ærligt og til jeres egen fuldstændige tilfredshed de spørgsmål jeg stillede jer tidligere i dette budskab. Når I har gjort det, vil I vide hvor I står personligt.
2. I hele ugen forud for maj fuldmånen og juni fuldmånen prøv at gøre følgende:
 - a. Forbind jer i tanken med alle disciple, aspiranter og mennesker af god vilje i hele verden og i alle nationer; brug jeres skabende forestillingsevne.
 - b. Fjern al negativitet fra jeres bevidsthed og se jer selv klart placeret på lysets kræfters side; I er derfor ikke neutrale i tanken. Sørg også for at I, når I foretager en rigtig handling i konflikten imod materialismens kræfter, altid bevarer en kærlig holdning overfor de mennesker som er draget ind i hvirvlen af disse stærke kræfter.
 - c. Når I mediterer og påkalder lysets kræfter, prøv så helt at glemme alle personlige vanskeligheder, tragedier og problemer. Disciple må lære at fortsætte arbejdet for menneskeheden på trods af personlige belastninger, stress og begrænsninger.
 - d. Forbered jer på denne måde til jeres virke i forbindelse med de to fuldmåner, hold jer målet klart for øje og pålæg jer selv midlertidig en hensigtsmæssig disciplin.

3. I de to dage forud for fuldmånen, på selve fuldmånedagen, og i de to følgende dage (fem dage i alt) prøv ved solopgang, ved middagstid, kl. fem om eftermiddagen, og ved solnedgang samt på det nøjagtige fuldmånetidspunkt i jeres eget land at fremsige Den store invokation i den hensigt at påkalde, udløse og forankre i ydre manifestation de ventende kræfter. Gør det højt, hvor det er muligt, og i grupper, hvor det er muligt. Det er den koncentrerede styrke i jeres usentimentale tanke som vil slå bro over det eksisterende svælg og skabe en tættere forbindelse mellem de to verdener – af åndelig og menneskelig aktivitet.
4. Gentag denne handling i tre dage hver eneste måned – dagen før fuldmåne, selve fuldmånedagen, og den følgende dag. Som en forudgående øvelse op til disse tre dage kunne I tage yderligere tre dage til forberedelse og dermed øge effektiviteten af jeres anstrengelser.

Mange mennesker verden over er gennem årene blevet oplært til at anerkende to ting. Først betydningen af Wesakfesten ved fuldmåne i Tyrens tegn, fordi den ikke alene forbinder udadtil Østens største religion med Vestens største trosretning, men også fordi den esoterisk giver os nøglen til at åbne døren mellem Shamballa og Hierarkiet, mellem Guds hensigt (stadig skjult for mennesket pga. dets forholdsvis lave udviklingstrin, hvilket gør at den er hinsides menneskets forståelse for nærværende) og Guds metode, som er kærlighed; den giver også en forbindelse mellem Buddha, som midlertidig legemliggør vilje-visdom, og Kristus, som legemliggør kærlighed-visdom, og ligeledes mellem menneskeheden, fokuseret gennem Kristus, og Hierarkiet, fokuseret gennem Buddha. På grund af menneskehedens stress i dag og den presserende nødvendighed af en respons, som dette stress fremkalder i Hierarkiet, kan syntesen af disse to reaktioner på verdenskrisen vise sig at være tilstrækkelige til at hidkalde den ydre assistance som kunne afslutte konflikten på en rigtig måde og ikke alene bringe lindring men også oplysning til

den menneskelige bevidsthed. Men igen – og her taler jeg til den repræsentative gruppe af aspiranter og disciple – vil jeg sige, at koncentrationen og vægten er endnu ikke tilstrækkelig til at garantere denne ekstraplanetariske respons.

Ikke desto mindre kunne den blive det, hvis I kan eliminere de negative og selviske reaktioner i jeres eget liv med meditation og disciplin, i jeres samtaler med andre og i den almindelige tone i jeres forbindelse med omgivelserne, og i det mindste midlertidigt (for menneskehedens velfærds skyld), leve jeres liv på højdepunktet af aspiration.

For det andet er I blevet oplært i troen på at alle de informationer jeg har givet ud om forbindelsen mellem Buddha og Kristus, og mellem Hierarkiet, menneskeheden og Shamballa, vil udgøre en del af den kommende nye verdensreligion, og at læren om de store tilnærmelser vil være det fundamentale i fremtidens åndelige undervisning. Dette må I huske, for det arbejde I bliver bedt om at udføre ved de to kommende fuldmåner, og ved de mindre betydelige fuldmåner i årets løb, er ikke kun beregnet på den nuværende krise, men er også konstruktivt forbundet med menneskehedens fremtidige tro. Husk altid det.

I vil bemærke, at det jeg har sagt vedrører jeres mentale holdninger og jeres følelsesmæssige reaktioner på de øjeblikkelige tilstande i verden. Det vedrører også jeres sjæls spænding, jeres villighed til at underkaste jer sjælens spænding, og jeres evne til at stå som led i den store kæde af formidlere som i dag kaldes til tjeneste for racen i dennes skæbnetime. Det drejer sig om jeres evne til at organisere jer selv som integrerede personligheder i forhold til jeres sjæl og til menneskeheden; det fordrer en forståelse af det arbejde I *kan* gøre fra et integrationspunkt. Jeg vil bede jer tænke nøje over dette afsnit, der fastslår mulighederne i jeres opgave.

Jeg kalder jer til en periode med klar tænkning. Jeg prøver ikke at forme jeres politiske livsholdning; men jeg søger at hjælpe jer til at se menneskeheden og dens velfærd – ikke kun jeres egen nations eller jeres egen politiske gruppes – men som

helhed, og som vi lærere på det indre plan er tvunget til at se den. Jeg vil gerne se jer frigøre jer fra den tilstand hvor I kan påvirkes af propaganda, politisk, national eller religiøs, og selv bestemme hvor I, som sjæle, må stå i denne verdenskonflikt og på hvilken side I vil placere vægten af den indflydelse I måtte have. Jeg ønsker at I ser hvor jeres højeste idealer vil føre jer hen, og om kilden til jeres livs beslutninger og holdninger er virkelig ren og uforfalsket.

Jeg prøver at drage jeres opmærksomhed bort fra de mange uvæsentlige sager, de mange krævende stemmer, og fra den vidt udbredte fokusering på den uværdige fortid og de uønskede aspekter i alle nationer (uden undtagelse), og hjælpe jer til at se klart den fundamentale dualisme som ligger til grund for den nuværende verdenskonflikt – magt mod ret, materialisme mod de højere værdier, frihed mod fængsling, grusomhed mod retfærdighed, frihed og sikkerhed mod frygt og aggression. Derefter, når I har vejet disse modsætningernes par op mod hinanden i jeres bevidsthed, beslut så hvor jeres loyalitet, jeres interesse og jeres evne til at tjene skal sættes ind, og gå så i gang med at fremme den ene eller den anden gruppes mål, uanset prisen, vel vidende hvor I står og hvorfor I står der.

At Shamballas vilje må blive i stand til at udtrykke sig gennem kærlighed og gennem meditationen i Hierarkiet, som virker gennem alle disciple, aspiranter og mennesker af god vilje, er jeres meddiscipels og medarbejders alvorlige bøn.

VERDENSKRISEN I DAG

30. juni 1940

Begivenheder og situationer ændrer sig så hurtigt i denne tid, alt efter som menneskeheden handler eller undlader at handle (det sidste er lige så afgørende, på godt og ondt, som det første) at jeg igen føler nødvendigheden af at skrive om krisen i verden, som jeg gjorde sidste efterår, og således følge mit emne op. Jeg

skriver som den der nu arbejder på livets indre side, og som derfor sanser og ser hvad der er skjult for jer. Begivenhedernes ydre historie kender I alle, og med de detaljer behøver jeg ikke beskæftige mig. Handlinger foretaget af de kæmpende nationer, eller ikke foretaget af de neutrale nationer, er også registreret i jeres bevidsthed, og hvilke implikationer det vil få, kan kun fuldt ud forstås af dem der i dag *tænker på menneskeheden som helhed*, og ikke blot på en bestemt nation, såsom Tysklands velfærd, eller Amerikas skæbne. Det er kun få disciple for tiden der således kan tænke syntetisk eller se hele visionen, der vil udløse sig som det der engang vil betinge hele den menneskelige familie. Der er mange som er ved at vågne op til nødvendigheden af at kunne det og som i denne justeringsproces løber ind i mange forvirrende problemer. For disse alvorlige men forvirrede mennesker skriver jeg. Jeg finder ikke der er meget at sige til dem med en provinsiel holdning eller til de helt snæversynede. Deres visionære begrænsninger ligger i dem selv og kun skrækkelige begivenheder og vanskelige kriser vil hjælpe dem til engang at overskride de smålige ordkløveriers domæne og det lavere intellekts egenskaber, dets konkrete tendens til at gå tilbage til fortiden og dets frygt for at gå fremtiden i møde med tillid.

Jeg var interesseret i at se jeres respons på min tidligere artikel, skrevet i april 1940. De fleste af dem jeg søgte at nå og med hvem jeg har kommunikeret i mange år accepterede mine præmisser uden mange spørgsmål, men afstod fra positiv handling og fra at gøre deres indflydelse gældende. Nogle få harmedes over implikationerne i det eksisterende skel mellem lysets kræfter (fokuseret i de allierede nationer) og aggressionens kræfter (fokuseret i Tyskland). De udtrykker en sand men misforstået idé om menneskelig enhed. De forstår ikke, at idet den nye tidsalder indvarsles, må der uundgåelig komme en dommedag (symbolsk set). Da vil der vise sig en klar skillelinie mellem det som er nyt og det som er af den gamle tidsalder; der må opstå en skelnen mellem eksoteriske begivenheder og

esoteriske holdninger, og mellem dem der ser den nye verdensorden, udviklet og bragt til blomstring af lysets kræfter, gennem samarbejde, samordning og forståelse, og en verdensorden som vil blive påtvunget gennem terror af en diktatorisk regering, gennem undertrykkelse af friheden til at tænke, og ved at ophøje en race til herskere, hvis værdier for tiden er anti-spirituelle og anti-sociale. Denne dommedag er nu over menneskeheden, og dens udfald vil blive bestemt af dem hvis normale tilbøjelighed og naturlige tendens er for lov og orden, og hvis vilje-til-det-gode er rettet mod rette menneskelige relationer og sandt menneskeligt velfærd. Disse oplyste mennesker vil støtte deres afgørelse på en fokuseret vilje til at bringe den æra ind hvori disse værdier vil dominere, og de er også villige til at tage de nødvendige forholdsregler for at muliggøre disse ideers gennembrud.

Jeg vil gerne på en åben og ligefrem måde behandle de problemer I møder i verden som den er i dag, og i verden som den kan blive i morgen – en verden hvis skæbne endnu ikke er afgjort. Jeg vil præsentere jer for muligheder der specielt gælder reaktionen hos sådanne imperier som Storbritannien, Frankrig og Holland, og samtidig antyde hvorledes USA kan forventes at reagere. Jeg skriver som den der repræsenterer Hierarkiet, som et medlem af en bestemt grad, og som den der også virker dag og nat for de nationers succes, der nu med ryggen mod en mur af misforståelser, bagvaskelse og uvilje gør kraftig modstand mod Tyskland og dets drabant, Italien. Jeg sigter til de allierede hvis formål i dag er fokuseret i Storbritannien, og som er drevet dertil af begivenhederne. Det gør jeg fordi det fundamentale håb om rette menneskelige relationer, en sand og varig fred, samvittighedsfrihed og frie lykkelige hjem beror på deres sejr. De er i denne tid målet for kraftige angreb fra de onde kræfter. Det er endnu ikke muligt for os at nå ind til sjælen i det tyske folk i dette ulykkelige land, så total er den forblindelse de lider under. Men der kommer en dag hvor de igen kan nås, og dette ansvar hviler på de tyskere i andre lande, der er fri for blændvær-

ket; det vil ske når de kræfter som virker gennem de ondsindede mænd er blevet fjernet. Med deres forsvinden vil skyerne af ond propaganda, falske informationer og forvrængede beskyldninger og fortolkninger, hvormed folkemasserne, selv i neutrale lande, er blevet oversvømmet, spredes.

Ville I foretrække at jeg i denne tid med global krise afstod fra direkte tale, at jeg skjulte sandheden for jer som læser mine ord – en sandhed som allerede er synlig for enhver som tænker over tidens tegn med et fordomsfrit sind, uhildet tænkning, og en sand kærlighed til menneskeheden? Denne sidste egenskab, *sand kærlighed til menneskeheden*, udgør den basale test for rigtig eller forkert handling. Det virker fantastisk afklarende hvis den anvendes på de krigsførende magter. Ville I hellere have at jeg holdt mig til behagelige almindeligheder om en fremtidig lykkelig verden, når måske selve muligheden for en sådan verden er rystet i sin grundvold? Vil I have at jeg skal fremstille Hierarkiets holdning som var de en blid og stille skare af tilskuere, rede til at hjælpe verden når konflikten er overstået, men isoleret fra al handling og bare ventende til støvet og larmen fra kampene har lagt sig, før de i menneskesindet stimulerer visionen af den nye verdensorden, hvor enhver vil have det godt, hvor der ikke vil være nogen arbejdsløshed, hvor frygt og terror ikke findes og alle vil være lykkelige, nogenlunde intelligente, og have nok at spise. Vil I have mig til at tegne et billede af den store skare disciple, indviede og aspiranter som en skare pacifister, der hæger om livets forside, er bange for døden og forholder sig passivt overfor kampen om liv og død for menneskelig frihed, liv, samvittighed og bevidsthed?

Jeg siger jer, at det kan jeg ikke! Hierarkiet er meget forskellig fra dette billede. Pacifisme, som I fortolker det, findes ikke i dets rækker. Ødelæggelse af former i kamp (som forskrækker så mange af jer) er af ringe betydning for dem der *ved* at reinkarnation er en fundamental naturlov og at *der er ingen død*. Dødens kræfter er overalt i dag, men det er frihedens død, døden for talefrihed, døden for menneskelig handlefrihed, sandhedens

død, og døden for alle højere åndelige værdier. *Disse* er de vitale faktorer i menneskehedens liv; i forhold til dem er den fysiske forms død en ubetydelig faktor, en som hurtigt genoprettes ved reinkarnationsprocessen og en ny mulighed.

Jeg vil sige til dem der prædiker en passiv holdning overfor det onde og de menneskelige lidelser, og som støtter en pacifisme fri for risici: Med hvilke midler agter I at bekæmpe den aggression, det forræderi, den ondskab og ødelæggelse som i dag går hen over vor planet? Hvilke våben bruger I til denne kamp? Hvordan vil I begynde at bremse nedslagtningen og stoppe stormen? Vil I bruge bønner, bede for fred og så vente tålmodigt på at de gode kræfter udkæmper slaget for jer, og på at Gud vil gøre arbejdet for jer? Jeg siger jer, at jeres bønner og jeres ønsker er uden virkning, hvis de ikke er fulgt op af rigtige og stærke handlinger. Jeres bønner og anmodninger når måske Guds trone, symbolsk set, men så kommer svaret; lysets kræfter vil styrke jer og vende strømmen til jeres fordel, *hvis* I rejser jer og kæmper for det som I ønsker. Hvem skal standse de selviske, aggressive kræfters fremmarch hvis mennesker af god vilje lægger sig til hvile på deres idealisme og intet praktisk foretager sig for at berettige deres håb eller hjælpe i materialisationen af det ønskede ideal?

Der er dem i verden i dag, som (trods fortidens nationale selviskhed og fejl) frygtløst og med virkelig indsigt udkæmper menneskehedens kamp, og på deres side står Hierarkiet, som det altid har stået på frihedens, den rette forståelses og den korrekte holdnings side i menneskelige anliggender. Jeg vil sige til dem der råber: »Fred, fred!« hvor der ingen fred er: Vil I profitere af deres død og selvopofrelse når den endelige sejr for lysets magter oprinder? Vil I mene, at så kan I godt leve i en sikker verden, fordi andre gav deres liv for at I kunne gøre det? Vil I komme frem fra det sikre skjul bag jeres pacifist alibi og taknemmeligt acceptere hvad de har gjort og gribe jeres del af de goder som de har betalt så dyrt? Jeg vil advare jer mod at blive forblændet af den falske formodning at I må stå fast på

jeres hårdt vundne overbevisning, selv på bekostning af andre menneskers liv og nationers sammenbrud, idet I glemmer at frygt og falsk stolthed vil gøre dette argument aktuelt for jer. Vil de freds-sindede mennesker i verden høste fordelene af en fred for hvilken de ikke har betalt en pris? Det er de mennesker som værdsætter fred over alt andet som i dag med alle midler søger at stoppe Tyskland.

Lad mig fortælle jer lidt om den fred som Hierarkiet arbejder for og som de åndeligt orienterede mennesker i verden forestiller sig, *selv mens de kæmper*, og for hvilken de er rede til at betale den yderste pris. Freden, når den kommer, vil blive resultatet af rigtige tilstande i verden og rette menneskelige relationer. Den er en virkning, ikke en årsag; den vil blive virkningen af visse indre holdninger, som endnu ikke findes i verden i tilstrækkeligt stort omfang. Imod disse frembrydende tilstande har Tyskland samlet sin stærke krigsmaskine, efter årelang videnskabelig forskning og planlagte forberedelser. I dag står de allierede og venter på lejligheden til en sidste afgørende kamp mod den stærke nation, og forberedt på bagefter at indføre de tilstande som vil sikre freden. Der er ingen fred på kloden nogen steder i dag. Der er ingen fred i de usikre, spørgende hjerter hos dem der ikke deltager aktivt i kampen mod det onde. Der er ingen fred på noget område af de menneskelige bestræbelser; ikke på det økonomiske område, splittet som det er i konflikten mellem arbejde og kapital, og mellem forskellige økonomiske retninger; ikke på det religiøse område, hvor kampen står mellem autoritet, farvet af den gamle verdens gejstlighed, og eksperimentel religiøsitet; ikke på det sociale område, hvor klasse står imod klasse, fattig imod rig, mand imod sin broder; og bestemt ikke på det politiske område, hvor partistridigheder dominerer og forblinder de stridende parter og skjuler den større vision af verdens anliggender og menneskehedens behov som helhed. Der er ingen fred, og der vil ikke blive fred ved en fanatisk gennemført pacifisme eller ved højrøstet tale og ønsketænkning hos dem der hader krig, og som på samme tid øger sejrsvølgen og

forsinker sejren med deres voldsomme modsatrettede synspunkter.

Jeg siger jer at alle nationer hader og er modstandere af krig; selv Tyskland, bagved den påførte terror, krymper sig i rædsel over det der bliver gjort. Den samme længsel efter fred som inspirerer den almindelige pacifist, inspirerer dem der i dag kæmper for at fred kan blive resultatet af deres selvopofrelse og af etableringen af de rigtige menneskelige tilstande, som Tyskland har sat sig for at forhindre. Dog er mange pacifister og neutralt sindede mennesker uvillige til at betale nogen pris for hvad de påstår at værdsætte så højt. En total afvisning af at kæmpe på de allieredes side sammen med dem der klart ser hvad der står på spil, ville åbne døren til verdensdominans for materialismens og aggressionens kræfter. Det er på dette at disse onde kræfter satser, når de vender sig mod den største neutrale af alle, Amerikas Forenede Stater, og det de forbereder når de spreder deres løgnepropaganda og placerer deres agenter i alle lande og alle stater – som forberedelse til en fredelig sejr over et folk som nægter at værdsætte de åndelige værdier, som står på spil, højt nok til at skride til positiv handling.

Og vi, lærerne på den indre side, som i æoner har hjulpet i forberedelsen af menneskeheden til den kommende tidsalder af fredeligt samarbejde og broderskab, ser alle disse fremtidshåb bragt i fare. Aggression og voldtægt af fredelige nationer går stadig for sig, efterhånden som nation efter nation knuses under Tysklands jernhæl, som kværner dem og driver alverdens folk ind i slaveri i en skala af livegenskab og grusomhed som verden aldrig før har set. Efterhånden som de der prøver at standse Tyskland bukker under for forræderi og smerte og kammeraters svigten, marcherer ondskabens maskine videre; neutrale nationer, der forlader sig på deres fredelige hensigter og påberåber sig civilisation, absorberes af de kræfter der tvinger Tyskland til at forlange »lebensraum« og er dermed berøvet al frihed, alt land og alle økonomiske ressourcer. Og samtidig *opruster den største og mægtigste neutrale nation i verden for*

at forsvare sit territorium, men nægter at opruste til forsvar for den menneskelige frihed.

Taler jeg for strengt for dem af jer som ikke deltager i den globale krig? Jeg taler med stor klarhed, fordi jeg prøver at vække jer til erkendelse af sagens virkelige kerne, mens der endnu er tid. Jeg prøver at bremse den idé I har om at den vestlige halvkugle er sæde for al civilisation, vogteren af det bedste som findes i menneskeheden, og at menneskehedens åndelige fremtid ligger i det højt skattede land af frihed. Frihed er noget i den menneskelige sjæl og findes overalt i hele den menneskelige race. Civilisation er en universel menneskeret og ikke én nations forret. Jeg siger jer at menneskeheden overalt er åndeligt orienteret, og at den nye race, den kommende civilisation, og den nye tidsalders kultur kommer tilsyne over hele jorden – som hele menneskehedens universelle arv. Men alle vegne er mennesker ofre for propaganda – en propaganda som kun kan ses i sit sande lys når mennesker begynder at tænke i menneskelig frihed; når de *sammen* tager de nødvendige skridt til sikring af menneskelig lykke, og dermed lærer at se verdenssituationen i øjnene *som den er*, ikke skjule hovedet i en drømmeverden som de selv har skabt. Fremtidens verden, som mennesker i alle lande drømmer om, er mere end en mulighed, hvis mennesker vil påtage sig deres ansvar og sammen realisere den. Men en sådan verden vil ikke være mulig i mange år, hvis Europa går under i kampens tumult under anslaget fra den tyske krigsmaskine. Den vil blive en realitet når der er tilstrækkeligt mange mennesker i verden som tænker klart, virkelig ser visionen, handler intelligent og møder magt med magt, der er den eneste metode som de aggressive kræfter kan forstå.

I dag har ondskabens kræfter fejlet hen over Frankrig, Belgien, Holland, Norge, Finland, Polen og Rumænien. Intet har standset deres fremmarch – hverken sandhed eller våbenmagt eller opofrelse. Storbritannien står i dag med en håndfuld af sine allierede og holder frihedens banner højt. Med Storbritannien står Frankrig (for Frankrig er med mange tusinde stadig loyal

mod sandhed og frihed), Polen, Holland, Norge og Belgien – alle repræsenteret i den lille fæstning for lysets magter som er de Britiske Øer. Bag dem står deres store imperier med deres endnu urørte ressourcer. Bag dem igen står de åndeligt sindede mennesker i alle lande, og bag dem alle står lysets Hierarki. I denne pause før det sidste opgør skriver jeg til dem der ser på med sympati men uden ofre og jeg spørger jer: Hvor står I?

Jeg vil give jer nogle af kontrasterne i denne krig, i al enkelthed og i et forsøg på at få jer til at vælge den rigtige handling.

Den første store kontrast kan vi kalde den fredsbevarende vej og aggressionens vej. Metoden med fredelige forhandlinger var prøvet af de fredselskende folk i Frankrig og Storbritannien, og aggressionens vej, udviklet gennem mange år, er Tysklands, Ruslands og i mindre grad Italiens vej. Jeg vil minde jer om at det er til de allieredes evige ære (om end det var uden sund fornuft i verdslig henseende) at deres krigsforberedelse var utilstrækkelig mod Tysklands beredskab. De var ikke koncentrerede i deres krigsindsats, for de var optaget af de højere værdier i verdenscivilisationen og i aktiviteterne i deres imperier, som lever fredeligt indenfor deres egne områder. De har gjort mange alvorlige fejl i fortiden (som alle folk har) men udsoningens og opofrelsens vej er deres, som de villigt accepterer, og deres løn er menneskeheds frihed.

Jeg vil give jer en anden kontrast, som udspringer af den første. Dette vedrører den nye verdensorden i en verden under hurtig forandring. De allierede har ét synspunkt, tyskerne et andet. Det er for denne nye og bedre verden og tilvejebringelsen af de tilstande hvori fred vil være mulig og den nye verdensorden kan udvikle sig, at mennesker med visioner i dag kæmper og dør. Kontrasten hertil er den påtvungne verdensorden, fremhævet af den såkaldte »tyske superrace«, som vil centralisere verden omkring Tyskland, til forherligelse af Tyskland, for ekspansion af det tyske livsrum og tilvejebringelsen af Tysklands økonomiske behov – en orden håndhævet gennem terror, brutalitet og død, som ikke tager noget hensyn til menneskehe-

dens behov som helhed eller andre nationers rettigheder, og som vil ofre hele verden, om nødvendigt, for Tysklands storhed. Denne af Tyskland påtvungne lov og orden, dets griskhed efter territorial ekspansion og dets hensynsløse måde at bemægtige sig andre nationers goder og ejendom, vil jeg bede jer sammenligne med de allieredes erklærede mål, gentaget atter og atter i de taler som statsmænd holder i både Frankrig og Storbritannien og som kan opsummeres i en stor englænders ord, en regeringsembudsmand og en som trakter efter retfærdighed og sandhed:

»Vi vil bruge al vor indflydelse, når tiden kommer, til at *opbygge en ny verden* hvori nationerne ikke vil tillade sindssyg militær rivalisering og derved fratage dem håbet om et bedre liv og fremtidig tillid, ej heller for evigt være bebyrdet med grumme forudannelser om katastrofer. Den nye verden vi søger vil omfatte *alle folkenes samarbejde* på basis af menneskeligt ligeværd, selvrespekt og gensidig tolerance. Vi må udtænke mange ting som ligger på vejen til internationale kontakter – sociale, politiske og økonomiske – og finde metoder til at forlige os med nødvendigheden af forandringer i en verden som stadigt forandrer sig, med sikkerhed for at den almene fred ikke forstyrres af tilbagevendende voldshandlinger. Til denne orden, som vi vil skabe, har *alle nationer deres at give*, og et stort ansvar både i tanke og handling vil hvile på vort folk. Vi – ikke mindre end andre – har vor lektie at lære ud fra tidligere fejltagelser og skuffelser.«

Jeg vil bede jer bemærke erkendelsen, hos denne talsmand for de allierede, af nødvendigheden af forandringer, forståelsen af den kommende verdensorden, og den ydmyge erklæring vedrørende fortidens fejl.

Jeg vil også ganske kort gøre jer opmærksom på kontrasten i metoderne der anvendes: grusomhed kontra venlighed,

ubarmhjertig bombing og maskingeværild på den ene side, og den stadige afholden sig fra angreb på fjenden fra de allieredes side af frygt for at dræbe de forsvarsløse; jeg vil henlede jeres opmærksomhed på de advarende radioudsendelser fra Storbritannien som opfordrer tyskerne til at søge ly, når de hører de britiske fly over Tyskland. Jeg vil gøre jer opmærksom på de allieredes forbeholdne men sandfærdige propaganda, som afholder sig fra alt som kan ophidse til had, til forskel fra den løgnagtige information fra Berlin og erobrede byer. Det er ikke min hensigt at gøre mere end antyde disse kontraster, som udspringer af en vidt forskellig indre holdning til menneskeheden. Det er imidlertid af værdi for os alle at se disse kendsgerninger i øjnene i vor søgen efter klarhed i sagen. Den fundamentale forskel på frihed til at tale, tænke og handle som udmærker demokratierne, og den grusomme undertrykkelse af al tanke- og handlefrihed som kontrollerer folkemasserne i Tyskland i dag, er for velkendt til at behøve yderlig understregning af mig. Men jeg bringer disse kontraster i erindring hos jer, idet jeg beder jer forstå jeres ansvar og pligt til at stå bag dem der kæmper for frihed og for at gøre en ende på de aktiviteter som kendetegner dem der er en fjende af al menneskelig frihed.

Jeg vil bede jer bruge jeres fantasi til at forestille jer en verden hvor de allierede har lidt et fuldstændigt nederlag - de som repræsenterer de idealer som lysets magter altid har stået for. Jeg vil minde jer om to ting: først at disse magter *var* besejret i en tidligere fase i konflikten for tusinder af år siden, og for det andet at – hvis de igen bliver slået – vil det hovedsagelig skyldes uforberedthed og den pacifistiske holdning hos de neutrale nationer i verden. Havde de allierede været beredt (og det ville i sig selv have tydet på holdninger i lighed med dem der nu kommer til udtryk i Tyskland) og havde de neutrale stået sammen fra begyndelsen hvor fjendtlighederne brød ud, og med én stemme proklameret: Dette må ikke ske – så ville Tyskland have været standset i sin triumferende fremmarch.

De allierede var imidlertid ikke forberedt på det stormende

angreb fra de onde magters side; på det fysiske plan var deres position ikke uigennemtrængelig. De neutrale havde samtidig valgt og vælger fortsat den negative og svage vej; og af frygt, misforstået idealisme, eller pga. en separativ holdning samt mangel på forståelse af den akutte verdenskrise og hvilke betydelige implikationer det vil få, har de bragt menneskeheden i en situation af overhængende, om end ikke uundgåelig katastrofe. Dette er noget som kræver omhyggelig omtanke og følgelig holdningsændring hos dem der intet gør for at fremme bestræbelserne hos lysets kræfter og de mange mennesker af god vilje overalt i verden.

Hvad kan I da gøre for at standse aggressionens og den selviske nationalismes fremmarch og grusomme angreb på de svage og forsvarsløse? Disse egenskaber er fremherskende i Tyskland. De findes i mindre grad i mange andre nationer, og selvisk nationalisme findes i nogen grad i dem alle, selv om den ikke følges op af militære aktioner, eller til dels opvejes af sand idealisme. Det er selviske interesser, kortsynethed og fordomme der hovedsagelig ligger bag neutraliteten og får de neutrale nationer, inklusive Amerika, til at ruste sig til selvforsvar, men afvise at kæmpe for det menneskelige velfærd. Hvordan skal vi da vække verden til erkendelse af den realistiske situation og dermed fokusere og dirigere en stor verdensindsats for at afryste åget hvormed diktatorerne søger at dominere verdens lande foruden deres eget? Hvordan skal vi sætte menneskeheden fri til at tage sit næste skridt fremad uden frygt og terror og kun betinget af en verden som i forening gør det som er bedst for helheden, og ikke bare det som er materielt bedst for en del af den? Dette er spørgsmål som vi i dag er konfronteret med. Desperat og frygtsomt søger mennesker en løsning og vender sig hid og did for hjælp og trøst. Skal kravet om guddommelig indgriben, som i denne tid er vidt udbredt, løfte sig så stærkt mod himlen at det nødvendigvis må fremkalde en respons og samtidig berøve menneskeheden dens ret til selv at træffe sine afgørelser, bestemme sine egne sager og gøre fremskridt gennem

prøvelser og fejlgreb, ved hjælp af sin egen klare vision og sin faste beslutning om selv at finde den rigtige vej ud af situationen? En sådan intervention er mulig, men anses ikke for ønskelig af den højere kundskabs magter. De holder sig derfor tilbage, idet de føler at denne gang må menneskeheden opmuntres til selv at kæmpe til det yderste for dens håb og visioner. Mennesker beder om fred, men vil ikke betale prisen for fred. At opsende en stille bøn og overlade arbejdet til andre mennesker, kræfter eller Gud, er det mest enkle, det tilfredsstillende den emotionelle natur, men involverer ikke klar tænkning. Menneskeheden er nu blevet voksen; barndommens tid er forbi og på godt og ondt må mennesker beslutte for dem selv hvilken vej verden, deres regering og deres sociale struktur skal gå.

En ny verdensorden er mulig, og der er visse skridt som nødvendigvis må tages, hvis visionen af denne nye verden skal nå sin sidste fase af fuldbyrdet kendsgerning. Visse aspekter af visionen kan jeg i korthed vise jer; jeg kan angive milepælene på vejen til fremtidens verdensorden. Samtidig kan jeg forsikre jer om at hvert skridt på den vej vil betyde en kamp, en omstyrtelse af det gammelkendte og elskede, og en tilintetgørelse af det som er inhumant, selvisk og grusomt; jeg er endvidere nødt til at indprente jer nødvendigheden af først at omstyrte de forskansede aggressive kræfter som i dag kommer til udtryk i de totalitære magter.

Først vil jeg bede jer alle koncentrere jer om visionen af den nye verdensorden, bevare et åbent sind og forstå at denne nye måde at leve på svæver over menneskeheden og vil materialisere sig når selviskheden er overvundet, rette menneskelige relationer korrekt etableret, og idealet af denne nye verdensorden er befriet for alle nationalistiske begreber og aspirationer. Det vil ikke blive en amerikansk verden, eller en fransk verden, eller en britisk verden, eller en totalitær verden. Den vil blive resultatet af den civilisation som nu er udlevet, og af den kultur som er blomsten af denne civilisation, men samtidig vil den ikke være nogen af dem. Den vil blive en menneskelig verden, baseret på

virkelig forståelse af rette menneskelige relationer, på anerkendelsen af lige uddannelsesmuligheder for alle mennesker, alle racer og alle nationer, og på den fundamentale erkendelse af at »Gud har skabt alle mennesker på jorden af ét blod«. Det vil være en verden hvori raceforskelle og nationale enheder vil blive betragtet som berigende for helheden og som bidragende til menneskeheden betydning. Sådanne forskelle i race og nationalitet vil blive bevaret og kultiveret, ikke i en separatistisk ånd, men i erkendelse af at de mange aspekter af menneskelig udfoldelse og differentiering skaber et ædelt hele og at alle parter i denne helhed er gensidigt afhængige af hinanden. Alle vil forstå deres forbindelse med hinanden i en progressiv, samlet menneskelig bestræbelse, og selve det foretagende at leve et forenet liv vil bevirke et indre arbejde, som vil blomstre frem i skabelsen af en skønhed og en rigdom som vil udmærke menneskeheden som helhed. Heri vil alle deltage, med visdom og organiseret effektivitet, idet hver især yder til det globale liv hvad de har at give. Dette bliver muligt, fordi hele menneskeheden vil blive anerkendt som den essentielle enhed den er, og som værende af større åndelig betydning end de enkelte dele.

Dette er ingen tom og uvirkelig drøm. Det er allerede ved at ske. Begyndende bevægelser hen imod denne verdenssynthese er allerede i gang. Der er en drøm om føderation, om økonomisk samvirke og om religiøs enhed, såvel som sociale og internationale relationer som hurtigt er ved at tage form, først i menneskers bevidsthed og dernæst i forsøg. Der er et bånd der forener dem i hensigt og det føles af mange i det politiske og økonomiske område, og det er ikke ønsketænkning eller fantasi men udtryk for en frembrydende realitet. Den føles og opfattes af tænkere overalt og er blevet udarbejdet indenfor regeringsområdet i føderationen af de britiske kolonier og deres relation til Storbritannien; og i føderationen af Amerikas Forenede Stater. Den findes i forvrænget og parodisk udgave i begrebet superstaten, hvormed verdens diktatorer forblinder

deres folk. Men de forskellige led er ved at blive smedet, som vil drage visionen ned og forankre den på jorden, nedfælde det mønster der vil blive i den næste verdenscyklus.

Når mennesker af god vilje har opfattet denne vision af den nye verdensorden, i alle lande, og når alle disciple og aspiranter har gjort den til en del af deres liv, så vil det næste skridt blive at undersøge de faktorer som hindrer dens materialisation. Hertil behøves en vid tolerance og et fordomsfrit sind, og disse kvaliteter er sjældne hos almindelige aspiranter og gennemsnitsmennesker. Fortidens nationale fejlgreb må ses i øjnene, selvisheden i området for kapital såvel som arbejde må erkendes; blindhed, nationalistiske ambitioner, klamren sig til gamle territoriale krav og indbildte rettigheder, iboende besiddelseslyst, vægring ved at give afkald på tidligere fordele, forstyrrelser i den religiøse og sociale bevidsthedssfære, uvished mht. realiteten af det indre åndelige liv, og den falskhed, som er baseret på blændværk og frygt – alle disse faktorer er vævet ind i livsmønstret i enhver nation uden undtagelse og blev udnyttet af de onde magter, og undgået af de velmenende men svage i verden. Disse faktorer må ses i deres sande perspektiv. De mennesker som gerne vil arbejde for lysets magter, må løfte deres øjne fra virkningernes verden til årsagernes verden; der må være en forståelse af de faktorer som har skabt og betinget den moderne verden, og disse grundliggende faktorer må erkendes for det de er. Denne tagen mål af situationen og denne erkendelse af skyld og ansvar må gå forud for ethvert forsøg på at bringe den nye verdensorden i fysisk manifestation.

Denne nye verdensorden vil ikke komme som et svar på bønner, eller passiv ønsketænkning og forventning hos de fredselskende idealister og visionære mystikere. De viser vejen og angiver det nødvendige mål. Den vil komme når mystikeren og den visionære vågner op til tidens krav og kommer ned fra drømmens, teoriens og ordenes verden til den barske virkelighed i dagligdagen og det offentlige liv. De må være villige til at kæmpe for det de ønsker og ved er godt og sandt og rigtigt, og

må stå fast imod dem der søger at fordreje visionen og at standse dens virkeliggørelse, rustet til kamp så den endelige afrustning kan blive mulig.

En klar vision af den fremtidige verdensorden (i store generelle træk, ikke i detaljer), en intelligent forståelse af de hindringer og gener der blokerer dens virkeliggørelse, og en villighed til at tage de nødvendige skridt på det fysiske plan og betale den pris det koster samt bringe de krævede ofre, er essentielle holdninger forud for elimineringen af hindringerne som står i vejen for den kommende nye verden. Det er en praktisk vision – længe ønsket, meget diskuteret og klart opridset. Hindringerne synes at være mange, men kan alle opsummeres under betegnelsen *selviskhed* – national, racemæssig, politisk, religiøs og individuel selviskhed.

Det praktiske aspekt af metoden til fjernelse af hindringerne kan også udtrykkes enkelt. Visionen vil blive til virkelighed på jorden når den enkelte villigt tilsidesætter sine personlige interesser for gruppens vel; når gruppen eller grupperne forener deres interesser med nationens vel; når nationen opgiver sine selviske mål og hensigter for det internationale velfærd, og når disse rigtige internationale relationer bliver baseret på hele menneskehedens velfærd. Således kan den enkelte opfylde sin rolle i den større helhed, og hans hjælp er nødvendig. Følelsen af personlig formålsløshed vil da forsvinde. Det mest ubetydelige menneske i den mest ubetydelige nationale enhed er dermed kaldet til selvopofrelse og tjeneste i den gruppe han er en del af. Til sidst bliver selve menneskeheden – igen som en integreret enhed – ført ind i tjeneste for det planetariske liv.

I foranstående har I et forsøg på at give jer den større vision med dens krævende praktiske bestræbelser, men også en antydning af de større muligheder som venter menneskeheden. Det er i virkeligheden for dette de allierede kæmper og imod hvilken Tyskland i dag vender sin krigsmaskine.

Hvad kan der gøres nu, og hvad kan den enkelte gøre for at hjælpe menneskehedens sag og standse ondskabens flodbølge?

Hvis han allerede kæmper på de allieredes og dermed lysets side, så kender han sin bestemmelse og tjeneste. Men hvad med dem der spørger hvad de kan udrette og som er ivrige efter at se deres rolle klart og yde deres indsats idet de har det rigtige udsyn? Til dem vil jeg sige følgende:

1. Udeluk fordom, national stolthed og religiøs antipati fra jeres bevidsthed. De allieredes tidligere fejl, som kendes fra historien, er kendsgerninger som de ikke selv benægter. De er ikke alene om selviskheden, for de samme fejl findes i enhver nations historie. Men de står i dag for en ny og åndelig orden, baseret på et ønske om syntese, rigtige regeringsformer, og folkenes velfærd. Den ulykkelige fortid, som alle nationer er fælles om, bliver i dag brugt som alibi af dem, der ikke ønsker at tage deres ansvar eller at ofre noget som helst for menneskehedens sag. En erkendelse af vore egne utilstrækkeligheder og en tolerancens og tilgivelsens ånd er nødvendig for alle i dag.

2. Nægt at være bange for noget resultat af rigtig og positiv handling. Frygt ligger bag mange af de afvigende holdninger i dag, og frygt kvæler sandheden, skjuler visionen og hindrer rigtige handlinger. Den kristne æras store leder har advaret os mod at være bange for dem der dræber legemet, men kun frygte dem der prøver at dræbe sjælen. Aggressionens kræfter er ved langsomt og hensynsløst at dræbe kærlighed og håb (sjælens egenskaber) i de besejrede lande og i Tyskland. Dette sammen med den store humanitære appel er tilstrækkelig grund til at tilskynde alle mennesker af god vilje til at gribe til våben på lysets kræfters side. Jeg vil overlade dette til jeres forestillingsevne. For at gøre det endnu mere tydeligt, ville I bryde jer om at jeres børn blev underkastet naziregimets opdragelsesproces – med dets tilintetgørelse af al humanitet, dens vægt på racestolthed og dens dyrkelse af grusomhed? Kan I så stå ligegyldige og se på, eller bare ty til bøn og tale om fredens skønhed, når børn i de okkuperede lande kommer under

naziregimets sjælsdræbende system? Nægt derfor, i deres interesse, at være bange.

3. Når I har opfanget visionen, erkendt hindringerne, og overvundet iboende fordomme og frygt, vil det stå jer klart hvad I skal gøre i denne farlige situation. Det er ikke mig der skal fortælle jer det. Detaljerne må I selv finde ud af; metoderne I vil anvende vil stå klart for jer; de humanitære problemer vil blive stadig mere indlysende for jer, og I vil så stille jer på lysets kræfters side og støtte dem der *kæmper* for verdensfred og sikkerhed, forud for indførelsen af den nye verdensorden. Dette vil I gøre uden tanke for jer selv. I vil se livet i øjnene, sandt og ærligt, med et helhjertet engagement, vil give jeres tid, jer selv, jeres penge og om nødvendigt jeres liv. I vil pludselig indse at den passive tilskuers rolle ikke er for dem der repræsenterer lysets kræfter og elsker menneskeheden.

4. I vil også lære at holde jeres sind fri for had, nægte at hade den forblændede synder, selv når han må straffes for sin synd. Had og separatisme må ophøre og *vil* ophøre efterhånden som den enkelte aspirant uddriver dem af sit eget liv. Den store fejl hos pacifisterne og dem der er neutralt indstillet, er deres afvisning af at identificere sig konstruktivt med menneskehedens smerte. Selv når de reagerer med voldsomme følelser overfor lidelser der påføres små børn i denne storkrig – og de forsvarsløse flygtninge – så engagerer de sig ikke tilstrækkeligt til at gøre noget ved situationen, fordi det kræver ofre. Dette lyder barsk, men er en nødvendig fremstilling af en kendsgerning. *Sympati som ikke fremkalder positiv handling af en eller anden art bliver et ondartet sår.*

Derfor, gennem tanke, ord og handling vil den der elsker menneskeheden gå ind i kampen mod det onde; i fuldstændig selvforglemmelse vil han tage kampen op for menneskehedens

sag, og ikke gemme sig bag en følelse af håbløshed, og ikke lede efter et alibi i misforstået idealisme. Han vil møde kendsgerningerne i den foreliggende situation i lyset der strømmer ud fra selve visionen. Han vil da ile ind i tidsalderen med rette menneskelige relationer, med åndelig enhed, og med retfærdigt fordelte ressourcer, i fuldstændig tillid, fordi hans sans for værdier er justeret. Han ved at menneskeheden har en guddommelig bestemmelse som må udfoldes på kærlighedens vinger, gennem indsigtfuld handling, uselvsk tjeneste og villighed til at dø i kamp, hvis det er den eneste måde hvorpå hans broder kan blive befriet.

Efter nu at have præsenteret den holdning til den øjeblikkelige verdenskrise som synes mig at være i overensstemmelse med alt hvad jeg tidligere har lært jer og på linie med Hierarkiets lære, og efter at have klarlagt for jer den fundamentale dualisme som ligger til grund for denne konflikt, og udpeget de skillelinier som klart er ved at tegne sig, vil jeg nu kalde jer alle til at stå urokkeligt med lysets magter.

Dette er vanskelige og frygtelige dage. Der behøves mænd og kvinder som har mod og indsigt til at stå urokkeligt fast og tage de nødvendige skridt – uanset hvad det måtte indebære – til at gøre ende på denne krig. Store dele af menneskeheden kan ikke gøre andet end at finde sig i den ulykkelige skæbne der er overgået dem. De er ude af stand til at tænke eller bede eller blot have tiltro til hjælp. De har mistet alt håb. I må tænke for dem; I må bede for dem; I må have tro for dem, og frem for alt lige nu må I handle for dem. Genopbygningsarbejdet ligger ude i fremtiden. Kravet er i dag et bolværk af forsvar omkring menneskeheden; og derefter – når alle kravene på det fysiske plan er fuldført – at stå urokkeligt. Men I må stå med ansigtet vendt mod menneskesjælens fjender, rede til kamp, bogstaveligt og fysisk, rede til at tage ethvert nødvendigt skridt for at drive fjenden tilbage, og rede til det yderste offer for at standse ham.

Jeres virke vil derfor være af en trefoldig natur. På det mentale bevidsthedsplan vil jeres vision af fremtidens og af de

øjeblikkelige behov være klar og i stand til at inspirere jer og gøre jer til en kilde af styrke for alle omkring jer. Jeres tro vil se bag om de synlige ting til »substansen af det vi håber på, beviset på det usynlige«, som Paulus, den indviede, udtrykte det. Jeres tanker vil da blive forankret i rigtige handlinger, styret af sjælen. På det emotionelle plan vil I ikke få tid til ørkesløse tårer eller for vag deltagende tale, fordi I vil være fuldstændigt identificerede med det der foregår, og de emotionelle energier vil blive anvendt til fremme af ethvert muligt middel til praktisk lindring af smerten. Hjerteenergien vil blive anvendt til at give forstående hjælp, og der er ingen plads til den sædvanlige emotionelle solar plexus reaktion. På det fysiske plan vil I ikke være optaget af problemet med hvad I skal udrette, fordi enhver fysisk bestræbelse, tid og personlig evne vil anvendes til at bære jeres del i kampen for at hindre de aggressive magter i at gøre yderligere fremskridt. Det kan betyde at kæmpe i de allierede styrker, eller at køre en ambulance under Røde Kors, rejse penge til hjælp for flygtninge, tale til offentligheden eller til grupper om det der står på spil, eller deltage i en eller anden form for rationel bestræbelse på at bringe hjælp og styrke til de allierede. Hvad det end er, så vil det kalde på alt hvad I har i jer og alt hvad I er, integreret og ledet hen imod en vedvarende og målrettet indsats.

Det vil stille jeres vilje-til-det-gode bag ethvert forsøg på at bremse aktiviteterne hos den onde alliance som findes i jeres omgivelser; det vil føre jer til at arbejde opmærksomt til det bedste for jeres eget land, og samtidig forstærke tidevandsbølgen af nationale anstrengelser på at afslutte krigen gennem den håndgribelige sejr for lysets kræfter. Tænk over mine ord.

Goodwill-bestræbelserne i verden, som jeg tidligere søgte at indføre og centrere, har været igennem en negativ fase, et mellemspil hvor det var umuligt at virke aktivt. Den nye verdenstjenergruppes behov kalder nu på en fornyet positiv aktivitet. Genopdagelsen af og den umiddelbare støtte til denne gruppes medlemmer må genoptages. I alle lande må de kontak-

tes, hvis det er muligt, og rehabiliteres med visdom, og subjektivt genetableres. De må støttes i det ydre og igen inspireres til at arbejde, for at de kan danne kernen i *rekonstruktionskræfterne*, når lysets magter har sejret over aggressionens magter. Dette er første punkt, som jeg vil bede jer overveje at gøre.

Det andet er at begynde med en dynamisk anvendelse af den anden strofe i Den store invokation. Den I hidtil har brugt, har nu tjent sit umiddelbare formål, om end det igen kan blive nødvendigt at bruge den når krigen er forbi. Jeg vil nu give jer et nyt sæt strofer som kan (hvis de bliver rigtigt fremført) påkalde den guddommelige viljeskraft til støtte for lysets kræfter. Det er ikke let at give en dækkende oversættelse eller omskrivelse af dette magt-mantra, ej heller er det let at nedtrappe det tilstrækkeligt, til at det uden fare kan anvendes af alle og samtidig bevare sin udfordrende, dynamiske kvalitet. De følgende sætninger vil imidlertid være tilstrækkelige, og hvis de bruges af jer med fokuseret hensigt, og med en selvopofrende personlig holdning (holdt i tavs hengivelse i sjælens lys) kan der blive oparbejdet en magtfuld kraft. Ad magtlinien, som det derved kan lykkes jer at etablere, kan det komme som er nødvendigt for at befri menneskeheden fra trældom under det onde, forudsat at I i nogen grad forstår naturen af den opofrende vilje.

Lad Befrielsens Herrer træde frem.
Lad dem bringe hjælp til menneskenes sønner.
Lad Rytteren komme frem fra det hemmelige sted,
og frelse ved sit komme.
Kom frem, o Mægtige.

Lad menneskenes sjæle vågne til lys,
og må de stå med samlet hensigt.
Lad Herrens befaling gå ud:
Forbi er sorgens tid!
Kom frem, o Mægtige.

Timen for den frelsende krafts tjeneste er inde.
Lad den spredes vidt, o Mægtige.

Lad lys og kærlighed og magt og død
fuldbyrde den Kommendes hensigt.
Viljen til frelse er her.
Kærlighed til værkets fremme er vidt udbredt.
Aktiv hjælp fra sandhedens kendere er til stede.
Kom frem, o Mægtige, og gør disse tre til én.
Byg en mægtig værnende mur.
Det ondes styre skal ende *nu*.

Hvis I derfor vil fremsige disse tre strofer med en koncentreret bekræftende vilje, kan stor kraft blive frigivet for menneskeheden frelse og de aggressive kræfters øjeblikkelige nederlag. Men jeg vil gentage, at brugen af disse ord må ledsages af jeres personlige livs indvielse til menneskeheden sag, og af den personlige viljes forvandling hos hver især til sjælens offervilje.

Til sidst vil jeg bede jer, så snart det er jer muligt, at træde i forbindelse med hovedcentrene for goodwill arbejdet og vise jeres villighed til samarbejde, fuldt og helt, med lysets kræfter. Det vil tjene til at fokusere jeres bestræbelser rent praktisk. Jeg vil også bede jer om at muliggøre udbredelsen af denne artikel i størst muligt omfang, så brugen af Den store invokation kan blive vidt udbredt. Der er mange den kunne sendes til, og det ville inspirere dem på ny til frisk aktivitet og håbefulds indsats. Jeg vil bede jer anvende denne nye invokation med tillid, for den forener kræfterne af den guddommelige vilje til det gode, kærligheden som ligger bag Hierarkiets indsats, og menneskeheden intelligente aktivitet til en magnetisk enhed, og skaber således et kraftreservoir hvortil energien af de tre guddommelige centre kan strømme, og som lysets kræfter kan trække på. Intoneringen af denne invokation er ikke et alternativ til jeres indsats på det fysiske plan, men et supplement dertil, og jo mere I yder på det fysiske plan, desto større virkning vil jeres brug af

invokationen få.

Jeg sagde tidligere at krigen kunne have været undgået på det fysiske plan, hvis disciple og aspiranter i verden havde levet op til deres ansvar og muligheder. Den store invokation blev fremført relativt kraftløs, set fra synsvinklen dynamisk anvendelighed, fordi flertallet af dem der brugte den gjorde den, til en bøn om fred. Den var imidlertid et stærkt åndeligt militant invokativt krav. Det må ikke ske med denne strofe af invokationen. Den er et krav; den er også en autoritativ bekræftelse af et eksisterende faktum; den sætter kræfter i bevægelse som hidtil var i ro, og som kan ændre udseendet af verdens slagmark; den påkalder Fredsfyrsten, men han bærer et sværd, og virkningen af hans aktivitet vil nok overraske dem, der kun ser behovet hos menneskehedens formaspekt.

At styrke og oplysning må blive jer til del, og kraft til at stå fast og til at kæmpe for menneskehedens befrielse, det er jeres broder, Tibetanerens bøn og appel.

DEN STORE INVOKATION

Anden strofe

September 1940

Det har forekommet mig efter nogen overvejelse, at det ville tjene et fornuftigt formål hvis jeg nærmere forklarede temaet i den nye invokation og også behandlede ideen om guddommelig intervention. Der er megen uklar tænkning omkring dette tema, som dels skyldes sandheden i det og dels den kristne læres misfortolkning af Kristi genkomst. Menneskers teologiske, analytiske intellekt har forvansket Guds åbenbaring, og jeg vil gerne gøre noget for at skabe en mere forstandig holdning til realiteten af denne uundgåelige tilbagevenden. Denne uklare tænkning forhindrer meget intelligent samarbejde. Jeg vil erindre jer om, at det positive resultat ved invokation og den sande

virkning af bøn beror på klar tænkning og ikke på emotionelle ønsker eller stærke begær. Det beror også på en vis dynamisk og frisk entusiasme, som det er svært at opnå i en tid med stress og spænding. Vore dage er ganske særlig hårde. Måske en klarere forståelse af naturen og af formålet med guddommelig indgriben i nogen grad vil kaste lys over sagen.

For den overfladiske tænker og den ikke skolede okkulte forsker kan det se ud, som om – forudsat at der eksisterede en almægtig guddom eller planetarisk Logos – denne guddom med lethed og kærlighed og til gavn for alle kunne gribe ind i denne sørgelige verdenssituation og gøre en ende på nationernes krig ved hjælp af nogle opsigtsvækkende begivenheder, en dramatisk naturkatastrofe, eller en mirakuløs tilsynekomst som ville udløse meget godt. Det måtte, ville man sige, endeligt overbevise de angribende, aggressive grupper om at deres dage var talte og de godt kunne spare sig deres anstrengelser. Bare det var så enkelt; men naturens love, menneskets frie vilje og karmas uundgåelighed forhindrer tilsammen en indgriben i netop denne form. Dette betyder ikke, at enhver form for intervention er umulig, men den må følge en vis lovmæssighed; den må ikke blande sig i menneskehedens ret til at ordne sine egne forhold, og den må være rettidig på en sådan måde, at de bedste og maksimale resultater kan opnås derved.

Jeg kunne tænke mig først af alt at berøre de tre punkter som jeg har nævnt ovenfor – naturlovene, fri vilje og karma. Ved at gøre det kan det måske lykkes for mig at skabe nogen klarhed i mange studerendes forvirrede tænkning.

Naturlove er den uundgåelige virkning på det fysiske plan af kræfter og energier som længe har været under udvikling. Folk er tilbøjelige til at tro, at disse må ligge udenfor menneskets kontrol og udgøre en del af Guds ubøjelige vilje, og med dem har mennesket intet at gøre. Når man forstår at visse aspekter af naturens liv udelukkende har at gøre med vor planets kræfter – under jorden, på jordoverfladen og i luften – må antagelsen anses for korrekt i den nuværende tilstand af racens mentale

udvikling og vil forblive sådan i lang tid endnu. Der er ikke desto mindre årsager og virkninger som kan henføres under kategorien naturlove, som dog ikke er så fjernt fra menneskelig kontrol. Gennem tidsaldre har mennesket udviklet energier, som uundgåelig må fremkalde virkninger på det fysiske plan, fremkalde respons fra det emotionelle plan, og medføre mentale reaktioner. Det er her at naturlov og karmalov mødes og indvirker på hinanden.

Der er mange mennesker i dag som finder et alibi for dem selv i den nuværende verdenssituation, og følgelig fritagelse fra direkte handling og ansvar, ved at sige at det der sker i dag ganske enkelt er karma eller udløsningen af årsag og virkning, og at der derfor intet er de kan gøre ved det; de har den indstilling at det ikke er deres sag, og at processen vil blive afviklet i rette tid og til sidst vil alt blive godt igen. Tavlen vil så være renere og tilfældigvis vil de ikke have været blandet ind i det, men i sikker afstand (om end med ubehag) have set på. Herved overser de denne samme lovs tredje aspekt, som vi har kaldt den frie vilje. Det er rigtig anvendelse af den frie vilje og dens rette udtryk som engang må udjævne og neutralisere karmas virkninger og forvandle det som nu forårsager så megen ondskab og ødelæggelse i verden til en tilkendegivelse af det gode og således skabe et bæredygtigt fundament for menneskets stræben efter den sande lykke. Derfor er de, der ser på menneskehedens tragiske lidelser og afviser at involvere sig, og da er så heldige at kunne vige udenom deres ansvar som en integreret del af menneskeslægten, afgjort ved at ophobe dårlig karma for dem selv. De må på en eller anden måde lære deltagelse, fordi den nuværende situation bærer i sig kimen til frigørelse af menneskeheden, når det ondes væsen i nogen grad er forstået, og frem for alt når menneskehedens enhed og menneskerettighederne virkelig bliver anerkendt. De som fører krig mod menneskeracen og søger at vriste dens gudgivne mål af frihed fra den, må drives tilbage til der hvor de kom fra. De der afviser at deltage i den kamp for frihed, vil ikke få del i frihedsgoderne,

selv om det kun betyder indenfor deres eget hjemms grænser, i deres livsvaner og deres private omstændigheder. Når jeg her taler om at blive »drevet tilbage til der hvor de kom fra«, bruger jeg vendingen i både dens ordrette og okkulte betydning.

Det er derfor den frie vilje og viljen-til-det-gode i menneskeheden som aktivt må gøre ende på den nuværende konflikt. Den første angår menneskets ansvar overfor mennesket; den anden, rigtigt forstået, vedrører menneskets rigtige forbindelse med det guddommelige formål, dets rigtige orientering hen imod den guddommelige gode vilje, og en korrekt deltagelse i dens udtryk. Hvor disse forudsætninger eksisterer, kan der fremkaldes en guddommelig intervention.

Naturlovene skaber i dag store forandringer i naturen gennem virkningen af luftkrig og kampene på land og til søs, gennem resultaterne af den ustabile bevægelse af hele befolkningsgrupper i verden, og gennem virkningerne af store økonomiske forandringer og processer. Tilstande er blevet sat i bevægelse nu, som må udvikle sig til deres forudbestemte mål, og det er opgaven for dem der leder menneskeheden åndeligt, at se til at der ud af det onde der udfolder sig på overfladen og de materielle aktiviteter kan komme noget godt til sidst, og at der ud af den ondsindede materialistiske hensigt, der ligger bag de nuværende aggressive aktiviteter hos visse grupper, til sidst må blive udviklet noget godt og den onde aktivitet få ende. Men dette mulige gode vil blive resultatet af den åndelige aktivitet hos dem der kender loven og som forstår hensigten i Guds vilje; det vil blive udvirket på trods af og ikke på grund af de brutale kræfter og selviske mål hos verdens aggressorer; disse legemliggør og besjæles af de materialistiske kræfter på denne klode på en måde som er fuldstændig ny i sin form.

Fri vilje forudsætter en grundlæggende forståelse af hvor de dybe skillelinier går i verden; det drejer sig om rigtige valg og dermed rigtige handlinger for gruppen som bestemmes til enhver tid af det der er rigtigt for helheden, og ikke så meget af det som er rigtigt for en del. Menneskeheden er først nu nået til et punkt

hvor fri vilje kan få afgørende betydning. Der har ikke været megen fri vilje til dato. Det er afgjort noget der behøves netop nu. Det er mangel på virkelig fri vilje som i dag forsinker den sidste afgørende handling. Dette er et udsagn af stor betydning og det er her de store, frie neutrale nationer kan gå ind i ledelsen af de menneskelige anliggender. Aggression, frygt, terror, mørke forudelser og den følelsesløshed der følger af unødigt og uophørlig mental og fysisk smerte udelukker og fornægter den frie vilje i mange dele af verden i denne tid. Der er ingen fri vilje i store dele af Europa i dag.

Fordom, misfortolkninger af fremlagte kendsgerninger, falsk og overdreven idealisme, racemæssige og nationalistiske tankeformer og den frygtssomme vigen tilbage for ansvar hindrer udfoldelsen af den frie vilje i de mindre ødelagte dele af verden. Moralsk uforberedthed og vægring ved at opgive de mange forskellige misfortolkninger af sandheden eller af Kristi lære hindrer mange mennesker i dag. Menneskehedens frigørelse vil komme, når de såkaldte gode mennesker i verden opgiver deres yndlingsteorier og deres elskede idealer og fatter den afgørende kendsgerning, at indtræden i Himmerigets Rige og den nye tidsalder vil finde sted når de virkelig elsker og uselvvisk tjener menneskehedens, og når den sande guddommelige hensigt er opfattet og menneskehedens betragtes som et udeleligt hele. Da vil smålig nationalisme, religiøse uoverensstemmelser og selvvisk idealisme (for det er hvad det ofte er, da de fleste mennesker er idealister fordi de prøver at frelse deres egen sjæl) være underordnet menneskehedens behov, menneskelig godhed og helhedens fremtidige lykke. Forenklingen af menneskers holdning er en tvingende nødvendighed i dag. Ideologierne må forsvinde; gamle idealer må opgives; småtskåren politik, religiøse og sociale systemer må forkastes, og den eneste ansporende hensigt og eneste fremherskende beslutning må være at befri menneskehedens frygt, for påtvunget slaveri, og genindsætte mennesket i frihed og med rig lejlighed til at udtrykke sig gennem rette menneskelige relationer. Dette er

endnu ikke muligt, og det er den forfærdelige situation med terror, slaveri og påtvingelse af straffesystemer der nedbryder menneskehedens hjerte og fremkalder dyb fortvivlelse og tvivlen hos dem, hvis hjerte endnu ikke er helt knust.

Med hensyn til *karma*, hvad mennesket har gjort kan det også gøre om. Det glemmes ofte. Karma er ikke en hård og ubøjelig regel. Den er foranderlig alt efter menneskets holdning og ønske. Den er præsentationen af en lejlighed til forandring; dette vokser ud af fortidens aktiviteter, og disse, hvis de mødes rigtigt og behandles korrekt, lægger fundamentet til fremtidig lykke og fremskridt. Den nuværende situation er alle folks fejl i alle lande (særlig de intelligente) og dermed også de store neutrale lande, hvis loven om genfødsel og det fælles ansvar betyder noget som helst. Karma er ikke bare alt som er dårligt og ondt; det er mennesket der tror det i sin ufornuft. Der er i dag vældige onde kræfter som søger at gøre sig gældende i verden; de dukker op fra fortiden og prøver at skabe en meget ond fremtid, hvori selvished, materielle mål med goder og vellevned for én race ud af de mange vil blive påtvunget verden – en verden som inderst inde gør oprør imod sådan en påtvingelse og forvrængning af virkeligheden. Det onde eksempels magt viser sig tydeligt i den kendsgerning at to andre nationer slavisk prøver at efterligne eller hjælpe aggressionens magter, der for tiden er fokuseret i den angribende nation.

Samtidig søger de gode magter at skabe en modvægt til denne påtvingelse af materiel selvished og er nu nødt til at forsvare sig, mens sagen endnu er uafklaret – undtagen på mentalplanet. Der står endnu tilbage at få det gode til at triumfere på det fysiske plan. Når de, som ikke er så dybt involveret i den stående konflikt opgiver deres selvished, deres fordomme og deres fortolkninger og ser den tilgrundliggende dualitet i denne konflikt i dens sande lys, vil de i stigende grad kaste vægten af deres indflydelse ind på den gode viljes og de rette menneskelige relationers side, og da vil den dårlige karma de så roligt accepterede for andre og afviste for dem selv, forvandles til den

gode karma, som er menneskehedens sande skæbne og som vil indvarsle den nye æra af glæde og fred og åndelig syntese – den syntese vi kalder broderskab.

Det er pga. denne træghed i rigtig tænkning og langsommeligheden hos mange til at vurdere den virkelige situation, at de som leder racen og virker på de indre åndelige plan har været ude af stand til at gøre ret meget til dato, ud over åndeligt at styrke dem der arbejder for lysets kræfter. Troen hos mange har holdt døren på klem, og dog har selv disse ofte glemt at »tro uden handling er død«. Det er kun når tro finder aktivt udtryk i handling på det fysiske plan i rigtigt samarbejde og opofrelse (selv til døden) at døren kan skubbes helt op og guddommelig intervention blive mulig. Det er kun når visionen og drømmen om fred – som forfører så mange velmenende mennesker – giver plads for beslutningen om at tage alle mulige metoder i brug for at opnå den fred i praksis på det fysiske plan, at de indre åndelige kræfter får adgang til at virke mere aktivt på jorden.

Mærkeligt nok bliver de ofte hindret i dag af idealisterne, som elsker deres idealer højere end de elsker menneskeheden og som klynger sig til deres specielle fortolkning af hvad de tror Kristus mente, samtidig med at de udelukker den virkelige kærlighed, som karakteriserede alle hans handlinger og som ville drive dem ind i aktiv uselvvisk tjeneste for lysets kræfter. De gør intet for at bringe konflikten til ophør, fordi de er optaget af deres egne drømme, idealer og fortolkninger; når de kan se bort fra dem pga. kærlighed til menneskeheden, så vil den nye vision komme og verden vil blive frelst; lysets kræfter vil komme magtfuldt til udtryk og aggressionens kræfter vil endelig være besejret.

Under forudsætning af en eventuel fusion af vision og aktivitet på det fysiske plan (den mest presserende nødvendighed på nuværende tidspunkt) hvilken form er det da muligt at den så stærkt eftertragtede guddommelige intervention vil få? Jeg profeterer ikke. Alt hvad jeg søger at vise er, at blokeringen eller hindringen findes i dag på menneskehedens side. Den ligger ikke

hos lysets kræfter, eller hos livets og kærlighedens kræfter; den findes ikke hos Kristus og hans disciple, eller hos visdommens mestre, der (under forskellige navne) udgør det åndelige Hierarki på denne klode. Kald dem ved hvilket navn I ønsker, menneskehedens kæreste tro er at der eksisterer i verden, altid og for evigt, en skjult realitet, et forsyn af dem der har overvundet døden, som ejer en ubegrænset magt til at hjælpe og som kan nås med bøn og påkaldelse.

Det er de materielle tings magt og greb og den *udelte koncentration* på det fysiske plan som har givet aggressionens kræfter så stor succes indtil nu. Disse kræfter har, gennem selve deres styrke, sammensat en gruppe på syv mænd, som personificerer stærke og specifikke aspekter af materielle kræfter (forbundet med de syv typer energi i deres laveste og mest materielle udtryk) og deres manifestationer – krig, frygt og grusomhed. De er forenede i ét synspunkt og ét mål, deraf deres succes. (Det er interessant, at der igen i dette tilfælde uundgåeligt optræder en initiativtagende gruppe på syv – den lave og mørke parallel til de oprindelige syv som ledte menneskeslægten ind i lyset og som er symboliseret i de syv frimurere som udgør en frimurerloge). De er forvaltere af kræfter som styrer dem og over hvilke de selv ikke har den mindste kontrol. I spørger hvem de syv er: Hitler, von Ribbentrop, Goebbels, Göring, Hess, Himmler og Streicher – navne som er velkendt af jer alle. Disse mænd legemliggør og personificerer aggressionens kræfter og regerer ved frygt, ikke alene de undertvungne nationer, men også deres få allierede, som på ingen måde er i samme magtkategori – heldigvis for dem.

Når de, som er på lysets og de ikke-aggressive kræfters side, kan se deres mål med samme klarhed og er lige så uniformt forenede i deres hensigt – at gøre en ende på undertrykkelse og slaveri og befri menneskeheden – så vil vi se en legemliggørelse af åndelige kræfter, som vil bringe død og undergang over disse magtfulde syv. En sådan forening i mål og hensigt er mulig og nødvendig; og når den opnås vil de kræfter der opbygges og

sættes fri på det fysiske plan være så enestående, at menneskeheden hurtigt er befriet.

Det er for dette jeg har virket, og for dette jeg har søgt at vække jer alle. Denne ånd er ved at vokse frem hos de allierede styrker, skønt Frankrigs frafald var uundgåeligt. Frankrig var animeret af nogle selviske hensigter – Frankrigs sikkerhed mere end menneskehedens lykke og integritet, og dette førte til et uundgåeligt sammenbrud. Frankrig er imidlertid ved at lære, og dets urokkelige folkemasser og dets åndelige kerne vil redde den knuste nation. De neutrale lande er stadig selviske (skønt de søger at tilsløre det ved filantropi), men de er hastigt ved at vågne op til de sande realiteter, og når der er sand enighed i mål og hensigt og en virkelig overensstemmelse af visioner på det mentale plan, et urokkeligt og uforanderligt ønske på det emotionelle plan, og en fast beslutning om praktisk indsats på det fysiske plan, da vil der være håb om at legemliggørelsen af »alle nationers ønske« vil vise sig.

Denne legemliggørelse er én måde på hvilken en guddommelig intervention kan finde sted. Fredsfyrsten vil føre sine folk – gennem krig – til fred. De som kun tænker i begrebet fred, som de forstår det og ønsker det, er tilbøjelige til at glemme den bibelske antydning af, at Fredsfyrsten tager aktivt del i slaget ved Armageddon (som nu er i fuld gang). Efter at sejren er vundet vil han føre sine triumferende hærenheder ind gennem porten til »Jerusalem« - Fredens Stad. Den symbolske og praktiske betydning af dette er ved at blive stadig mere indlysende. Denne bemærkelsesværdige begivenhed vil finde sted når folkenes frie vilje, i forening med påkaldelse og bøn, kan gøre det muligt.

Guddommelig indgriben kunne også tage form af en naturkatastrofe, som ville gøre ende på aggressionen gennem tilintetgørelse. Det ville formentlig blive på bekostning af så mange menneskeliv at der er en afgjort tøven mht. at bruge den hos forvalterne af naturloven og dem der forstår den guddommelige hensigt, rent bortset fra at menneskeheden nu har

nået det punkt i sin udvikling hvor udfoldelsen af menneskets frie vilje virkelig er mulig. En naturkatastrofe var metoden der blev anvendt i Atlantis, som I meget vel ved fra historien om syndfloden; og den flodbølge forårsagede en næsten fuldstændig udslættelse af den tids civilisation. Der er håb om at en så drastisk metode ikke vil blive nødvendig i dag, skønt der er gamle profetier som forudsiger muligheden af denne verdens undergang i vor tid, denne gang ved ild – i stedet for ved vand. Hvilken af de to metoder der vil blive anvendt – guddommelig inkarnation eller naturkatastrofe – vil i virkeligheden blive afgjort af menneskeheden selv gennem dens brug eller ikke-brug af fri vilje og rigtig forståelse. Hvis menneskeheden undlader at forene sig under de lyse magters banner imod den materielle aggressions og selvisheds mørke kræfter, da kan denne »ildprøve« blive uundgåelig.

Der er også sovende skarer som kan vækkes til hjælp for de åndelige kræfter, og visse gamle profetier antyder dette, men når vi studerer den nye invokation linje for linje kan jeg måske gøre det mere tydeligt, for der er flere betydninger og meninger bag hver sætning. En ting vil jeg prøve at klargøre for jer i disse indledende bemærkninger, og det er at naturlove, fri vilje og karma er ved at blive stadig tættere forbundet og er alle aspekter af én stor lov som udtrykker det guddommelige formål – et formål som må åbenbare sig gennem menneskeheden selv, hvis den nuværende lejlighed skal imødekommes korrekt og i overensstemmelse med den guddommelige hensigt.

Stimuleringen af visse mennesker til enestående handlinger, og tilskyndelse af andre til at fremstå som dynamiske og inspirerende ledere er en anden måde som den guddommelige intervention kunne udtrykke sig på. Ofte ned gennem tiderne har mennesker været overskygget og inspireret af Gud til at acceptere positivt lederskab og dermed gøre den guddommelige hensigt til en kendsgerning der bestemmer verdensudviklingen. Havde de ikke reageret positivt på denne påvirkning, og havde de ikke accepteret det ansvar der blev lagt på dem, ville retningen af

verdensforløbet og verdensbegivenhederne have været helt anderledes. Jeg tænker ikke her specielt på åndelige ledere, men også på ledere i andre grene af samfundslivet – på sådanne udtryk for guddommelig vilje som Moses, lovgiveren; Akbar, krigeren og forskeren; Leonardo da Vinci, den inspirerede kunstner, og på andre store og fremtrædende skikkelser som har haft indflydelse på den generelle retning af den menneskelige civilisation. Jeg tænker også på de konstruktive kræfter som har vejledet menneskeheden på dens vej ind i et stadigt tiltagende lys af viden og forståelse. Alle disse ledere har haft en varig virkning på den menneskelige bevidsthed, og deres virke har derfor ligget i det andet guddommelige aspekts domæne. Deres aktivitet løber side om side med den som udføres af dem, der er eller har været inspireret af det materielle aspekt og hvis indflydelse hovedsagelig har været på det fysiske plan, og hvis virkning så udpræget har været en stimulering af den selviske, personlige sfære. Denne type indflydelse mærkes især på det fysiske plan, og derfor kan den nuværende konflikt, fra visse synsvinkler, betragtes som en der foregår mellem det andet aspekt, den udviklede åndelige bevidsthed, og det materielle aspekt af manifestationen, med menneskeheden som den store slagmark for denne guddommelige konflikt i vore dage.

Vi har derfor antydnet de følgende former for guddommelig intervention:

1. Guddommelige inkarnationer
2. Naturkatastrofer
3. Fremkaldelse af slumrende entiteter
4. Fremkomst af inspireret lederskab

Der findes endnu en måde at gribe ind på, som er endnu mere mysteriøs, uendeligt mere magtfuld, og bestemt mere vanskelig både at fremkalde og siden kontakte. Det er fremkomsten, responsen eller tilsynekomsten af store gudesønner, som dvæler i områder meget fjernt fra vort planetariske liv i det hele taget.

Det omfatter tilsynekomsten af væsener af så enestående og guddommelig tilkendegivelse og magt at kun den *samlede* åndelige hensigt hos et stort antal mennesker er stærk nok og langtrækkende nok til at kunne gennemtrænge det slør der beskytter jorden og nå de meget fjerne områder hvor disse guddommelige væsener har deres naturlige og evige bolig. De kan ikke nås gennem bøn eller selv ved formulerede ønsker - som udtryk for massernes ønskeliv. De befinder sig langt hinsides følelsesplanet (som menneskeheden forstår det) og dvæler altid i den høje sfære som kun kan nås gennem en hensigtsmæssigt styret uselvsk tanke.

Er der nok mennesker i verden i dag hvis fokuserede og oplyste tanke kan organiseres og styres hen imod disse væsener på en sådan måde at de kan tiltrækkes og bevæges til at give en respons på menneskeheden behov for befrielse? Det er problemet. Det er muligt, men måske ikke sandsynligt. Problemet med et samstemmigt krav fra det åndelige Hierarki og fra menneskeheden – samtidigt udtrykt – må løses, og det er på ingen måde en let opgave.

Det er derfor, at disse tre strofer fra en meget gammel påkaldelse er blevet gjort tilgængelig og overgivet jer på dette tidspunkt. Hvis I kan bruge disse sætninger som *udtalte krav* og *bekræftet tro* – i forening med de højeste åndelige kræfter som kalder på jeres troskab, ligegyldigt under hvilket navn – så er der en rimelig mulighed for at denne art guddommelig aktivitet kan iværksættes på en eller anden måde, og dette kunne føre til ændringer af en så lykkelige natur, at en ny himmel og en ny jord hurtigt ville blive resultatet. Forsøget at deltage i den hierarkiske bestræbelse vil i det mindste ikke skade. Organiseret samarbejde med det arbejde Kristus udretter i denne tid, er nyttigt og nødvendigt; det vil under alle omstændigheder tjene til at opløfte menneskeheden og dens tanker, og skabe en varig åndelig stabilisering. Stærke kræfter af *det gamle onde fra fortiden* breder sig voldsomt på jorden i denne tid, udløst gennem en usædvanlig menneskelig selvskhed, grusomhed og

fejltagelser, og fokuseret i et ulykkeligt folk og visse farlige mænds magt – mænd som er meget åbne for onde indtryk og indflydelser, besat af selvished og ondskab – af destruktionens kræfter. Er det muligt i denne tid at fremkalde det evige gode, skjult i væsener som normalt ville kontakte menneskeheden i en fjern fremtid, og dermed fremskynde dagen for højnende og dybtgående åndelig kontakt på nuværende tidspunkt? Det er spørgsmålet. Hvis det kan lade sig gøre, kan den onde fortid og den strålende fremtid måske blive konfronteret i vor ulykkelige nutid og en begivenhed finde sted som vil skabe enestående forandringer.

Jeg vil her minde jer om at fremkaldelsen af denne guddommelige kontakt i sig selv vil være farlig, adsplittende og ødelæggende. Resultaterne er uforudsigelige for mennesket, for mennesker er endnu uvant med at respondere på væsener og påvirkninger af så høj og guddommelig natur. Der er ikke desto mindre en mulighed for at det nu uden større risiko kan tillades, *hvis* tilstrækkeligt mange mennesker kan stå sammen åndeligt og uselvisk og således tilbyde sig som kanaler for disse nye og ukendte åndelige kræfter. Der er guddommelige attributter, guddommelige kvaliteter og guddommelige kræfter som selv de mest oplyste mennesker til alle tider end ikke har registreret, sanset eller haft visioner om endnu – alle tre aspekter har undgået kontakt med disse magter. Men disse magter eksisterer, og en åndeligt orienteret menneskeheds rigtige håndtering af den nuværende krise kan bevirke en frigørelse af nogle af disse højere energier og etableringen af en reel indflydelsessfære gennem hvilken de kan bevæge sig og dermed kontakte jorden. Tænk over dette og begræns ikke guddommen med jeres små sinds stivhed og begrænsninger.

Frigørelsen af stærke upersonlige kræfter er altid en kritisk sag. Virkningerne er helt afhængig af modtageraspektets kvalitet og af den formkvalitet på hvilken de øver indflydelse. I kemiens verden vil en katalysator bragt i kontakt med visse substanser frembringe noget helt nyt og fremkalde forandringer, der

normalt ikke kan forudses. Disse er vi nu begyndt at studere og forstå. En indgriben i situationen af visse kræfter af ganske enestående betydning og sjældenhed, og deres virkning på lysets og aggressionens kræfter i konstant vekselvirkning er endnu mere uforudsigelig, og kun forståelse hos åndeligt sindede mennesker i verden og deres fortsatte offervilje – samt deres visionære klarsyn og deres *forenede* verdensfokusering – kan gøre situationen sikker for menneskeheden som helhed. Husk det, når I bruger den store nye invokation.

Endnu et forhold kunne jeg tænke mig at omtale før analysen af invokationens strofer.

Det er en anerkendt sandhed i dag at alt hvad der kommer til udtryk på det fysiske plan er et resultat først af tanken, dernæst af ønsket, og endelig af aktivitet på det fysiske plan. Et menneske har en vision og ser en mulighed; det tænker over den og kommer derved ind i den mentale opfindsomheds rige. En tankeform bygges op, hvad enten det er af en symaskine, et politisk parti, en økonomisk idé, eller noget andet som kræver organisation og planlagt målsætning. Megen tænkning og mange overvejelser vil til sidst skabe et magnetfelt som vil være så stærkt at ønsket vil komme til; dermed træder drømmen eller visionen ind i en ny fase af vitalisering. Når tiden er inde, når ønsket bliver tilstrækkeligt stærkt, vil visionen nedfælde sig på det fysiske plan. Fysisk aktivitet og konkrete realisationsmetoder bliver da kombineret og tankeformen bliver gradvis en fysisk realitet, synlig for alle.

Tanke, ønske, handling – det er historien om menneskets visioner og drømme. Ned gennem tiderne, lige fra tidernes morgen, har mennesket drømt, forventningsfuldt, om guddommelig åbenbaring og guddommelig indgriben. Når alt andet synes at slå fejl, vender mennesket sig til Gud. Atter og atter i racens historie har visioner taget form og drømme materialiseret sig på vingerne af stærke ønsker og krav. Igen og igen har Gud åbenbaret og sendt sine budbringere og repræsentanter til hjælp og vejledning for menneskeheden. Men

dette sker kun, når kravet er stærkt nok tilkendegivet og nøden råber til himlen. Aldrig er svaret endnu udeblevet. Igen og igen i den senere tid er verdens nationer blevet kaldt til bøn, og denne proklamerede appel fra millioner kan ikke overhøres eller ignoreres. Et svar må komme. Selv om det ikke bliver i samme form som i gamle dage, fordi mennesket i dag – skønt alt synes at modsige det – er bedre i stand til at varetage sine egne sager og bevidst vælge sine egne handlinger. Uanset hvor lidt forstået det er, ligger der bag alle disse krav og bønner i de mange kristne lande en dyb, subtil overbevisning om at Kristi genkomst er nær forestående; der er en vidt udbredt accept af den forestilling at Guds søn *kan* fremkaldes og at han *må* komme for at hjælpe sit folk. Uanset hvilken dogmatisk fortolkning eller teologisk idealisme, så ligger en eller anden form for denne tro bag råbet fra millioner.

Vil dette krav fra menneskers hjerter bevæge Kristus af Galilæa til at komme igen? Vil det bevirke at en eller anden stor gudesøn vil fremtræde i manifestation og måske legemliggøre et andet og hidtil ukendt aspekt af Guds liv og egenskaber? Vil det måske frembringe legemliggørelsen af en anden guddommelig åbenbaring, og – ligesom Buddha udtrykte Guds visdom og Kristus åbenbarede Guds kærlighed – var det så ikke muligt at den, som nu kommer, vil udfolde og vise os naturen af Guds vilje og hensigt og dermed præsentere os for den vilje-til-det-gode som må aktiveres, hvis den onde vilje-til-magt skal fejes bort fra jorden. Jeg giver jer disse muligheder så I kan tænke over dem. Hvis dette skulle vise sig at blive det korrekte udfald af alle bønner og påkaldelser, vil vi opnå en balance mellem den personlige vilje, den materielle selvished og besiddelsestrang, og den uselviske vilje, som søger at hjælpe hele menneskeheden. Det lavere selvs vilje og det højere selvs, eller sjælens vilje vil komme i konflikt med hinanden, og menneskeheden vil kaste vægten af sin indflydelse på den ene eller anden side.

Når jeg taler om at kaste vægten af menneskelig indflydelse ind på den ene eller den anden side, så refererer jeg ikke bare til

tankekraft alene og det, så mange euforisk kalder »arbejde på mentalplanet«. Jeg refererer til hele menneskets bevidste aktivitet, mental, emotionel og i høj grad også fysisk. Kun de som er integrerede personligheder kan derfor arbejde på denne måde, og heri ligger vanskeligheden. De mennesker som i dag kun arbejder mentalt eller som sidder og sender kærlige tanker ud i verden og således soler sig i skønheden af deres egen idealisme (mens de ofte forsømmer en supplerende fysisk anstrengelse for at bringe den nuværende onde situation til ophør gennem rigtige valg, offer og krævende tjeneste) er i virkeligheden til ingen nytte, undtagen for dem selv. Der er endog dem der sender kærlige tanker til den gruppe af onde mænd som er ansvarlige for verdens ulykker, i den tro at de derved kan påvirkes til det gode. Jeg må minde dem om at kærlighed er en upersonlig magt eller energi, der i sin virkning er afhængig af den formtype den kontakter og øver indflydelse på. Hvis den udøses over en selvisk materialistisk natur, vil den kun styrke begæret og fremme en endnu mere begærlig aggression og dermed styrke den lavere natur og fordreje det sande udtryk for kærlighed og forstærke de onde aktiviteter. Udøst over de uselviske, rene og upartiske, vil den styrke virkeligheden og den sande kærlighed. Dette er noget som I må huske i denne tid, I velmenende men okkult uvidende tjenere.

Lad os nu gå videre med analysen af de tre strofer. Den første af disse refererer til de ventende, årvågne grupper af åndelige væsener, som vil søge at hjælpe når det rigtige krav falder sammen med det rigtige tidspunkt. Den anden strofe refererer til menneskeheden og dens reaktioner, og til muligheden af et samspil mellem de to grupper – af åndelige væsener og mennesker. Den tredje strofe antyder metoder og resultater. Vi vil tage hver strofe eller udtrykte idé for sig, for hver af dem har sin egen vigtige mening, og alle har de flere betydninger. Alle betydningerne kan jeg ikke komme ind på, men jeg vil vise jer den enkleste og vigtigste.

Lad Befrielsens Herrer træde frem. Lad dem bringe hjælp til

menneskenes sønner.

Hvem er Befrielsens Herrer, og hvor kommer de fra? Alle de ideer og begreber som styrer menneskelivet og har fostret vor civilisation er begyndt som impulser fra visse store væsener, som selv er udtryk for en guddommelig idé. Den tone de anslår og den kvalitet de udstråler, når ud og øver indflydelse på de mest udviklede mennesker som på det givne tidspunkt findes på jorden. Disse søger så at gøre de ideer, som fornemmes, til deres egne og gøre tidens tænkere bekendt med dem og de formulerede begreber. På denne måde bliver store igangsættende guddommelige formål kontrollerende faktorer i den menneskelige udvikling. Det er på denne måde at den fundamentale trang til frigørelse og frihed langsomt og sikkert har domineret den menneskelige stræben og først af alt ført til kampen for personlig frihed og frigørelse (og et medfølgende ideal om himlen, indvielse og åndelig storhed), og gradvis til bearbejdelse af det menneskelige tankeklima til en sådan grad at det større ideal tager form. Menneskehedens frihed, og frigørelsen af dens magt til selvbestemmelse (som er et aspekt af friheden) er blevet det kæreste ideal og den bedste tanke hos tænkere i alle nationer. I sidste ende er det denne indblanding i den personlige frihed, og i grupperes frihed, der er den værste synd hos de onde mænd der for tiden søger at slavebinde de svagere nationer og tvinge dem ind under tysk overherredømme og fratage dem deres nationale værdier og livsfornødenheder, og fravryste dem – med magt og gennem frygt – deres kæreste eje, frihed til at leve efter sin egen samvittighed.

Alle store ideer udgår derfor fra levende væsener, og disse kaldes i den gamle invokation, vi her beskæftiger os med, for »Befrielsens Herrer«. Der er tre af dem, og en af dem er nærmere jorden og menneskeheden end de to andre, og det er ham der kan nås af dem der forstår frihedens natur og som ønsker – frem for alt – at blive frigjort og se alle undertrykte og underkuede folk i verden blive befriet.

Enhver bevægelse af en oplyst bevidsthed (som den hos en

Befrielsens Herre) i retning af menneskeheden forårsager en tilsvarende ændring eller bevægelse hos mennesket. Dette udgør i sig selv et vist problem, fordi ingen sådan bevægelse kan foretages af en Befrielsens Herre med mindre menneskeheden er rede til at løfte sit frihedsideal til et højere udtryksniveau. Med mindre denne verdenskrig i sig har spiren til en åbenbaring af en højere menneskelig frihed, og med mindre menneskeheden er rede til at realisere denne højere frihed så godt den evner, vil det ikke være muligt for Befrielsens Herrer at gribe ind. De kan ikke bevæges af bøn, krav og påkaldelse alene. Sådan et krav må bag sig have idealet om en ny og større frihed for mennesket. Med ophævelsen af den franske idealisme – opsummeret i ordene »frihed, lighed og broderskab« – var hele verdens opmærksomhed fokuseret på frihedens idé, og begivenhedernes symbolik er af langt større betydning end man endnu har forstået. Frankrig har ikke opgivet idealet om menneskelig frihed, som det oprindeligt bragte (i vidt omfang) til menneskeheden kundskab. Frankrigs handling, under indflydelse af den menneskelige friheds fjender, fokuserede ganske enkelt faren som menneskeheden var konfronteret med, og bragte den eftertrykkeligt til menneskeheden bevidsthed – en menneskehed lammet af ulykker og forvirret under den tiltagende vægt af elendighed. Således var problemet forenklet for det utrænede sind. Det skabte også, åndeligt talt, en direkte kommunikationslinie mellem mennesker som kender betydningen af frihed og længes efter den menneskelige befrielse, og Befrielsens Herrer som er ansvarlige for indplantningen af dette medfødte ønske i menneskeheden.

Grunden til at disse Befrielsens Herrer bliver nævnt i den første strofe er, at de er tæt forbundet med *ønske-vilje*, og er derfor lettest at kontakte for mennesket. Det sted de udgår fra, for at komme menneskeheden til hjælp, er et bestemt område i den guddommelige bevidsthed, som er åben for den menneskelige bevidsthed, hvis den er tilstrækkelig oplyst og uselvvisk. I kan se af disse bemærkninger hvor afhængig den effektive brug af

invokationen derfor er af det åndelige udviklingstrin hos den som prøver at få hjælp via sand bøn og invokation. Noget som man må forstå mht. disse store væsener er, at det der populært kaldes »gudsdyrkelse« er for dem noget afskyeligt. Gudsdyrkelse, tilbedelse og fornemmelsen af ærefrygt (som er en af de højeste former for frygt) ønsker de *ikke*. Sådanne holdninger er emotionelle i deres udspring og baseret på dualitetssansen og derfor på følelse. Disse væsener er legemliggørelse af tjeneste og kan nås af sande tjenere med en appel om tjeneste. Husk det. Efterhånden som mennesket gør fremskridt på Vejen glemmer han gudsdyrkelsen; han mister sin frygtsomhed, og tilbedelse optager ikke længere hans opmærksomhed. Alle disse holdninger udslettes af erkendelsen af en overvældende kærlighed og dens tiltagende tendens til identifikation. Befrielsens Herrer kan nås af verdenstjenernes kalden, og de vil da komme frem gennem én af dem, som vil forene energierne fra dem alle tre og således skabe de betingelser som vil bringe en effektiv og anerkendt frihed. Hvordan de vil gøre det kan vi ikke vide; den mest sandsynlige metode vil blive via overskygning af et menneske eller en gruppe mennesker, og da vil de blive inspireret til at gennemføre frihedens sejr.

Lad Rytteren komme frem fra det hemmelige sted, og frelse ved sit komme. Kom frem, o Mægtige.

Her støder vi på en af de ældste traditioner i verden og fra det gamle Østen; en som også har sit sidestykke i Det nye testamente, hvor den Kommende ses som den der kommer for at redde sit folk »ridende på en hvid hest«. I Vesten har vi i lange tider tænkt i terminologien om »lammet, ofret fra verdens begyndelse« og i dette ligger en dyb astrologisk sandhed. Det refererer til zodiakens store cyklus (en periode af ca. 25.000 år) i hvilken solen passerer gennem alle tolv stjernetegn i dyrekredsen. Den periode der refereres til begyndte i Vædderens tegn, bukken. Orienten går imidlertid længere tilbage til en meget tidligere periode og en endnu ældre dato, som fortaber sig i fortidens tåger, da den større verdenscyklus begyndte i Skyttens tegn,

bueskytten. Symbolet herpå er sommetider (hen imod slutningen af denne cyklus) afbildet som en bueskytte ridende på en hest, og (i begyndelsen af den cyklus) som en kentaur, halvt menneske halvt hest. Begge hentyder til en gryende erkendelse af guddommens bevidsthed som den åbenbares i nogle store guddommelige egenskaber, manifesteret i en gudesøn. Det man skal bemærke er, at denne rytter på den hvide hest ikke er et ekstraplanetarisk væsen eller liv, men i alt væsentligt en af vor art – menneske og dyr i ét, som vi alle er, men gennemtrængt af det guddommelige og inspireret fra det høje, forlenet med et kosmisk og guddommeligt princip, som Kristus var forlenet med Guds kærlighed og åbenbarede denne kærlighed for menneskene. Rytteren er en af vor menneskehed som har nået et forudbestemt mål og som – af kærlighed og forståelse for mennesket – er forblevet gennem tidsaldre på »åbenbarings hemmelige sted« (som det kaldes esoterisk) hvor han venter på at hans time skal komme hvor han kan træde frem og lede sine folk til triumferende sejr. Den som skal komme er på verdensfrelserens linie, mens de stærkere væsener, Befrielsens Herrer, er på verdenstjenestens linie. De kommer fra det højeste åndelige center hvor *Guds vilje* kendes og holdes i forvaring for gradvis at blive frigjort eller åbenbaret, når menneskeheden kan nå det punkt som er nødvendigt for en forstående respons og modtagelighed. Skønt de kan nås relativt let, må det være gennem den samlede indsats af de mange fokuserede bevidstheder. Rytteren på den hvide hest kan nås af den enkelte aspirant, hvis han kan løfte sin bevidsthed tilstrækkeligt højt. Denne Rytter kommer frem (fra det center hvor *Guds kærlighed* holdes klar til fordeling) når det menneskelige center (som vi kalder menneskeheden) bliver indstillet på den sande kærlighed og kan identificere sig med alle mennesker og frit og uden forbehold kan reagere på guddommelig kærlighed, som er visdom, forståelse og effektiv, dygtig handling.

Når denne invokation bruges rigtigt og intoneres af et tilstrækkeligt stort antal mennesker, kan det måske lykkes for

dem som i nogen grad anvender den oplyste vilje, at nå Befrielsens Herrer og som resultat heraf fremkalde en enestående intervention af en eller anden art. De der fungerer mere emotionelt vil nå Rytteren fra det hemmelige sted og kan måske få ham til at komme frem for at redde og lede folkemasserne. Er der mon nok af koncentrerede sind og intenst opmærksomme hjerter til at nå de to centre hvor de venter, som kan hjælpe i denne tid? Det er spørgsmålet. Det vil ske når de tre centre – menneskeheden, planetens åndelige Hierarki og »stedet hvor Guds vilje ligger skjult« (i de gamle skrifter kaldet Shamballa) – er i samklang og kontakt med hinanden. Der vil så blive etableret en direkte forbindelse mellem alle tre, og en direkte kanal for indstrømningen af den frigørende kraft. Dette er kun sket én gang før i racens historie.

Fordi menneskeheden er så svækket af smerte, spænding og lidelser, er det sandsynligt at Befrielsens Herrer ikke vil anse det for tilrådeligt direkte at træde i forbindelse med menneskeheden. De vil snarere gøre følgende:

1. Stå bagved og styrke Rytteren på den hvide hest, når han kommer som svar på kravet fra folkene alle vegne, og lade deres dynamiske energi strømme gennem ham, en energi som udtrykker det første guddommelige aspekt, viljesaspektet, der er udtryk for magt. Derved sætter de ham i stand til at udøve Guds vilje på en sådan måde at menneskeheden kan opfatte hvad der sker. Menneskeheden vil da se den kærlighed som tilskynder Guds vilje og magt. Den sande betydning af frihed vil så blive åbenbar. Den er endnu ikke forstået.
2. Lade deres styrkende vilje-til-det-gode strømme ind i den nye gruppe af verdensstjenere i alle lande, så der kan blive en stærk og samtidig aktion i overensstemmelse med hensigten hos Rytteren fra det hemmelige sted.
3. Stimulere og integrere i visse fremskredne disciples bevidsthed en række nye idealer som må styre frigørelsesprocessen og finde udtryk i den nye tidsalder. Dette blev til en vis grad

gjort under den franske revolution, hvor frihedens tre grundprincipper blev udtrykt i de tre ord: frihed, lighed, broderskab, og præsenteredes intellektuelt for racen. Disse er nu foreløbigt opgivet og det er i sig selv en vigtig symbolsk handling. Det måtte ske, fordi disse tre ord ikke stod for nogen egentlig sandhed men ganske enkelt for et håb og for et akademisk begreb, som begivenhederne i de sidste måneder har reduceret til en farce. Derfor blev de med vilje trukket tilbage, for at styrke deres betydning, og vil senere blive genindført og vil da antage en ny og stærk betydning i alle menneskers sind. Det er de tre ord som *må* styre den nye tidsalder.

Visse menneskelige fortolkninger af idealer må også forsvinde for at give plads for nye og bedre. Det gælder endda menneskers opfattelse af de tre ord vi lige har talt om. »Frihed« som Befrielsens Herrer kan acceptere er i virkeligheden erkendelsen af rette menneskelige relationer, frit tilpasset, villigt påtaget og motive-ret af en ansvarsfølelse, der vil virke som en beskyttende mur; dette vil finde sted, ikke ved tvang men ved hjælp af en korrekt fortolkning og en hurtig anerkendelse fra masserne, som er tilbøjelige til at forveksle uhæmmet handlefrihed (personlig frihed til at gøre hvad ens lavere natur finder for godt) med sjælens frihed og samvittighed. Dog er denne frihed det aspekt af den guddommelige vilje som er lettest for menneskeheden at forstå. Det er i virkeligheden den første åbenbaring af Guds viljes natur og af Shamballa-kvaliteten som blev givet til mennesket. »Lighed« er den særlige forståelse som den Kommende vil åbenbare og som er baseret på en rigtig sans for proportioner, korrekt selvrespekt, og forståelse af de åndelige og dog naturlige love for genfødsel og for årsag og virkning. Denne forståelse vil i kommende århundreder være baseret på erkendelsen af sjælens alder, erfaringer og opnået udvikling, og ikke på en højroset og eftertrykkelig påstand om at »alle mennesker er lige«. »Broderskab« er noget som menneskeheden

selv vil bidrage med som et udtryk for guddommens tredje aspekt, baseret på rigtig kontakt og rigtig reaktion på kontakt. Således vil menneskeheden sande livstema gradvis udvikle sig, det som er broderskab grundlagt på guddommelig oprindelse (lighed) og som fører til et frit og sandt udtryk for guddommelighed (frihed).

Måske vil den første strofe i den nye invokation i lyset af disse tanker antage en dybere betydning og I vil blive i stand til på intelligent måde at påkalde dem som kan inspirere til rigtig handling, som kan hjælpe, og fremkalde dem som kan redde situationen gennem rigtigt lederskab.

På hvilket bevidsthedsniveau han vil ride er ikke til at sige for os. Det er muligt at han slet ikke vil vise sig på det fysiske plan overhovedet. Hvem ved? Men lyden af hans komme vil man høre, og symbolsk sagt, vil den tordnende lyd af hestens hovslag kunne høres. Den indflydelse han vil få og energien han vil overføre fra Befrielsens Herrer vil uundgåeligt kunne mærkes og fremkalde en umiddelbar respons i menneskeheden. Dette er en uomtvistelig kendsgerning. At hans udstråling vil nå ud til og omslutte hans disciple, som kæmper hårdt mod det onde, er ligeledes sikkert og vist. Det vil sætte dem i stand til at yde en fremragende indsats, som vil vinde slaget for menneskeheden. At han vil komme »i luften« er en velkendt profeti fra Det nye testamente, og således sikre at »alle øjne skal se ham«. Disse ord har mere mening i dag end da de blev sagt for to tusind år siden, for denne verdenskonflikt er så udpræget af luftelementet. Studerende og de der anvender denne invokation vil gøre vel i at huske det, eller de kunne let undgå at se og genkende forløseren når han kommer – noget der er sket før.

Vi kommer nu til den anden strofe, med dens direkte reference til menneskelige holdninger og opfattelser. Gennem årtier har jeg som en af de åndelige lærere, sammen med mange andre, søgt at vække alle til *lysets* kendsgerning – lyset i verden, lyset der kommer fra ønskernes plan (ofte kaldet astralplanet), lyset som oplyser videnskaben og den menneskelige kundskab, lyset

fra sjælen, der i tidens fylde frembringer lyset i hovedet. I er omhyggeligt blevet undervist i at den rette mentale anvendelse af sindet under meditation og refleksion vil føre til den korrekte forbindelse af sjæl og personlighed, og når den er opnået vil sjælens lys antænde og nære lyset i hovedet og mennesket når illuminationens stadium. I denne anden strofe hentydes især til den mere udvidede idé om menneskehedens (menneskerigets) forbindelse med det åndelige Hierarki (Gudsriget). Når disse to er mere i samklang og tættere forbundet, vil lyset bryde frem blandt menneskesønnerne som helhed, ligesom det bryder frem i den enkelte aspirant. Denne meget ønskværdige begivenhed kan fremskyndes af de åndeligt sindede mennesker i verden, af mennesker med god vilje, og af verdens disciple hvis de står sammen i forenet hensigt. Hermed menes en ensartet, forenet koncentration – noget som endnu er sjældent men meget tiltrængt i denne tid. Så mange mennesker er opfyldt af ønsketænkning, af håb og bønner; så få er motiveret af *hensigt*. Hensigt er her den ubrydelige, urokkelige beslutsomhed, at en situation skal løses, at det som er nødvendigt for at befri menneskeheden absolut vil vise sig, for sådan er den *mentale hensigt* i mange fokuserede sind. Jeg vil bede jer tænke meget over disse ord »forenet hensigt« og skelne omhyggeligt mellem hensigt og ønske. Når menneskeheden har opfyldt betingelserne gennem et fokuseret mentalt krav, baseret på en korrekt formuleret massehensigt, da vil bekræftelsen komme fra de åndelige magter.

Lad Herrens befaling gå ud: Forbi er sorgens tid!

Enden på den nuværende onde situation er derfor en fælles afgørelse, og her, i denne forbindelse, er det Civilisationens Herre som træder frem og på det fysiske plan udtaler og iværksætter befalingen fra Befrielsens Herrer og Rytteren fra det hemmelige sted. Han hjælper og muliggør gennem sin kontrol udløsningen på jorden og på slagmarken af den kraft som udgår fra Befrielsens Herrer, fremmet af den Kommende, og han fokuserer den som Hierarkiets repræsentant i Europa. Mester

R.'s virksomhed er altid blevet anerkendt som noget helt specielt, den angår civilisationens problemer, ligesom Kristi virksomhed – mesteren over alle mestre – angår menneskeheden's åndelige udvikling, og Manuens virke falder indenfor området guddommelig ledelse, politik og lovgivning. Således bliver de indstrømmende energier, fremkaldt som svar på korrekt invokation fokuseret og nedtransformeret så menneskeheden's masser kan reagere på de nye impulser. I har derfor:

1. Befrielsens Herrer, der kan nås af verdens fremskredne åndelige tænkere, hvis sind er fokuseret rigtigt.
2. Rytteren på den hvide hest eller fra det hemmelige sted, der kan nås af dem hvis hjerter er rigtigt berørt.
3. Civilisationens Herre, mester R., som kan nås af alle som – med de to andre grupper – kan stå sammen i forenet hensigt.

Ved det forenede virke af disse tre – hvis det lykkes menneskeheden at kalde dem frem – vil opstå en samklang og korrekt forbindelse mellem de tre store åndelige centre på planeten, noget som aldrig tidligere er forekommet. Da vil:

1. Befrielsens Herrer modtage og transmittere til Hierarkiet energi fra centret hvor *Guds vilje kendes og fremmes*.
2. Rytteren vil modtage denne energi og tage skridt til at udtrykke den, sammen med den motiverende energi fra centret hvor *Guds kærlighed er udtrykt*.
3. Civilisationens Herre vil stimulere og forberede centret vi kalder menneskeheden på en rigtig modtagelse af denne genoplivende, stimulerende og forløsende kraft.

Og således vil Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden stå i bevidst forbindelse og dynamisk berøring med hinanden. Guds vilje, Guds kærlighed og Guds intelligens vil dermed være fusioneret og forenet på jorden og i relation til de menneskelige problemer. Tilstande vil derfor opstå og energier blive sat i

bevægelse som vil afslutte det ondes herredømme og få krig til at ophøre ved lysets magters sejr, erkendt og hjulpet af menneskeheden.

Denne syntese af de tre energier, fremkaldt af invokation og visse guddommelige magters svar derpå, er esoterisk blevet kaldt »den frelsende kraft«. Om dens eksakte natur og virkning ved vi praktisk taget intet. Den har aldrig før været i aktion på det fysiske plan, skønt den i nogen tid har været virksom på det mentale plan. Skønt den er en blanding af de tre omtalte energier, er det hovedsagelig den guddommelige viljesenergi som vil være dens mest fremtrædende karakteristik. Et vink vil jeg give jer her. Ganske som den materialistiske loge bestående af de syv mænd, jeg tidligere har henvist til, er trådt frem og blevet synlig og som der nu må gøres op med forud for en eksternalisering af de åndelige væseners loge (synliggørelsen af Guds rige på jorden) som vi kalder det planetariske Hierarki, således har de aggressive magters vilje-til-magt vist sig på jorden og søgt at få kontrol over menneskeheden. Mærk jer dette mål. Denne vilje-til-magt kan kun blive opløst, når det højere aspekt af den samme energi gives frit løb blandt menneskesønnerne. Den guddommelige, åndelige vilje båret på impulsen fra den uselviske kærlighed kan og må vækkes for at tilintetgøre den selviske, onde vilje-til-magt som nu er så udbredt på jorden og for tiden fokuseret af de syvs regime i Tyskland.

Den »frelsende kraft« må derfor udbredes overalt. I lange tider har mennesker bedt med Paulus' ord: »Lad Guds kærlighed brede sig *i vore hjerter*«. I dag er det nødvendigt for udbredelsen af den »frelsende kraft« at den *behersker vort sind* og kontrollerer dette styrende center, for den virkelig gør den nødvendige frelse i vor tid. Det vil kræve en forenet anstrengelse af alle tre brændpunkter for guddommelig energi på vor planet at gøre dette muligt, men det kan gøres.

I de sidste strofer (som vi ikke behøver at gennemgå sætning for sætning, da deres mening er klar nok) har vi tydeligt for os de metoder, hvorved menneskeheden kan spille sin rolle og være

med til at hjælpe alle dem der samarbejder med lysets kræfter for at bringe denne planetariske krig til ophør.

Se et øjeblik på de fire ord, der indeholder tanken om hvad mennesker kan gøre for at den Kommendes mission – Rytteren fra det hemmelige sted – kan lykkes. Det siges at *lys og kærlighed og magt og død* må påkaldes for at *fuldbyrde den Kommendes hensigt*. Her siges det rent faktisk hvad det individuelle menneskes rolle er i frigørelsesprocessen. Her drejer det sig om det som – indenfor menneskeheden selv – må fremkaldes for at skabe det rette samarbejde, den rette forberedelse og den rette forståelse. Fire kræfter i menneskets sjæl er til rådighed for ham til anvendelse i den hjælp han kan yde lysets magter – potentielle kræfter han deler med alle mennesker i mere eller mindre grad, afhængig af sjælens gennemslagskraft. Det er kræfter som ikke findes i det lavere selv, men kun i det højere. Det lavere selv reflekterer kun forvrængede former for de højere guddommelige energier. Dette er et punkt som I nøje må notere jer. Om lys og kærlighed kan jeg kun sige jer lidt. For studerende af esoteriske emner er disse ord så velkendte at de nærmest er meningsløse, og kun dem der kan vandre i lyset og hvis grundlæggende reaktioner er kærlighed til menneskeheden, vil forstå betydningen og den indbyrdes forbindelse mellem disse fire ord.

Lys, hvorved den nye vision kan ses, er nødvendig for alle. Dette vil formentlig ikke blot være en intensivering af en tidligere vision, uanset hvor tilsyneladende »åndelig«, men noget så fuldstændigt nyt, at I vil behøve alt det lys som er i jer, samt en skolet indsigt, hvis I skal kunne opfatte den når den kontaktes.

Kærlighed, som ikke er emotion eller sentimentalitet og som ikke har noget at gøre med følelse (som er en forvrængning af sand kærlighed), men er en fast beslutning om at gøre hvad der er bedst for hele menneskeheden eller for gruppen (hvis det mere omfattende begreb er for meget for jer), og at gøre det for enhver personlig pris og gennem det yderste offer. Kun dem der virkelig elsker deres medmennesker, kan se tingene klart og

forstå det uundgåelige i det der må gøres for at få en ende på det nuværende terror-regime og indvarsle den nye lov for fred. Fred er *ikke* målet for vor race eller tid, uanset hvad mange mennesker tror. Vi er nu i en cyklus af stadig voksende aktivitet hvis formål er at etablere rette menneskelige relationer i intelligent regi. Sådanne aktiviteter og intense forandringer er ikke overensstemmende med hvad man sædvanligvis forstår ved fred. Fred forbindes med den emotionelle side af livet og var målet i Atlantis, hvor fred var det store åndelige tema. Men fred og kærlighed til fred kan være et dødbringende sovemiddel, og er det for tiden. Det er som regel selvisk i sit formål, folk længes efter fred fordi de vil være lykkelige. Lykke og fred vil komme når der er rette menneskelige relationer. Fred og krig er ikke virkelige modsætninger. Fred og forandring, fred og bevægelse er de virkelige modsætninger. Krig er blot et aspekt af forandring og har sin rod dybt i materien. Den fred man sædvanligvis ønsker og diskuterer, drejer sig om materiel fred, og den er forbundet med personligheden, hvad enten det er den individuelle personlighed eller hele menneskehedens. Derfor beskæftiger jeg mig ikke med fred, men med kærlighed, som ofte forstyrrer balancen i materien og i de materielle omstændigheder og derfor kan modarbejde den såkaldte fred.

Magt er noget som altid har haft interesse ned gennem tiderne for den mere fremskredne del af menneskehedens og for de mennesker som kunne reagere på viljesaspektet pga. deres mentale udvikling. I dag er masserne, de mere jævne mennesketyper, interesserede i magt, og derfor bliver magt ofte misbrugt og anvendt til selviske formål. Den magt som nu må vækkes i den menneskelige sjæl, i denne nødens time, er evnen til at kende Planen og at arbejde for dens iværksættelse og derved samarbejde med de kræfter som prøver at genoprette orden på jorden og at gøre en ende på denne cyklus af aggressiv ondskab, hvori vi i dag befinder os.

Spørgsmålet er, om en indgriben i denne cyklus er mulig, eller om den må følge sin afstukne bane. Jeg vil minde jer om at den

cykliske lov er den lov som styrer store og aktive energiers fremkomst og forsvinden i deres passage ind og ud af manifestation, hvor de opfylder guddommens formål og dog er begrænset og hæmmet af de former på hvilke de øver deres indflydelse. Hvis en indgriben er mulig og finder sted, vil det være en »intervention i tid«. En sådan indgriben er antydnet i hellige skrifter som Det nye testamente, hvor det er forudsagt at »for de udvalgtes skyld vil tiden blive afkortet«. Den virkelige betydning af dette (som ikke er umiddelbart indlysende i den utilstrækkelige oversættelse vi har) er: »fordi de udvalgte, eller de der ved, handler rigtigt, kan den onde proces blive stoppet«. Dette er opmuntrende, og jeg anbefaler jer at reflektere over den tanke. Der er en magt som en sådan »udvalgt« kan anvende – ved at forstå dens natur – forberedende og uselvisk.

Og *død* – hvad refereres der til? Ikke til legemets eller formens død, for den er relativt betydningsløs; men til »evnen at give afkald«, som i tidens løb bliver karakteristisk for en forpligtet discipel. Den nye æra er på vej; de nye idealer, den nye civilisation, den nye livsstil, undervisning, religiøs fremstilling og regeringsform – er langsomt ved at bryde frem og intet kan stoppe dem, men de kan imidlertid blive forsinket af de reaktionære mennesketyper, af de ultra konservative og lukkede sind, og af dem der med stædig udholdenhed klynger sig til deres elskede teorier, deres drømme og visioner, deres fortolkninger og deres særlige og ofte snævre forståelse af de præsenterede ideer. Det er *dem* som kan forsinke befrielsens time, og som også gør det. En åndelig fleksibilitet, en villighed til at lade alle forudfattede ideer og idealer fare, sammen med alle elskede tendenser, indgroede tankevaner og alle stædige forsøg på at forme verden efter et mønster som forekommer den enkelte bedst, fordi det for ham er det mest tiltrækkende. Alt dette må bringes under dødens le. Det kan altsammen med sindsro afskrives og det uden frygt for resultaterne, hvis motivet i ens liv er ægte og indeholder vedvarende kærlighed til menneskeheden. Kærlighed, sand åndelig kærlighed som sjælen

kender den, kan altid blive betroet magt og lejlighed til at bruge den og vil aldrig svigte den tillid. Den vil bringe alle ting i overensstemmelse med sjælens vision.

Igen har vi de tre centres energi som vi er ved at blive fortrolige med, og kan se dem blive bragt sammen og deres triumferende forbindelse blive forenet og sammensmeltet. Det bliver således tydeligt, at de der formulerede denne nye og vitale invokation havde en fast tro på menneskeheden evne til – på sit eget bevidsthedsplan – at udtrykke de tre guddommelige kræfter, vilje, kærlighed og aktivitet, i nogen grad. Kravet til den Kommende er at forene de tre energier på jorden og således bringe dem til udtryk på det fysiske plan og dermed forene menneskerigets kræfter med de kræfter, han vil bringe med sig til menneskeheden frelse. Kun når menneskeheden ofrer alt hvad den har at give for at tjene de bedrøvede, de lidende og de undertrykte, og vil arbejde aktivt og intelligent på at bringe befrielse, kan det fulde samarbejde etableres mellem de indre og de ydre kræfter, som er så yderst nødvendigt i denne tid. Med mindre, fx de som kan fremsige denne invokation følger den op med en form for konkret tjeneste på det fysiske plan og således konstruktivt hjælper lysets kræfter, vil deres anstrengelser være forgæves. Det er menneskeheden alene, der kan udløse de nye indstrømmende energier fra Befrielsens Herrer og muliggøre deres aktivitet på jorden. Det er menneskeheden alene, som kan åbne døren til det fysiske plan for Rytteren fra det skjulte sted. De vældige indre kræfter kan nå visse niveauer af menneskelig aktivitet og kontakt, sådan som det mentale plan, men deres videre fremfærd nedad til ydre udtryk, magt og manifestation er afhængig af den stærke magnetiske *inddragende* magt hos mennesket selv.

Tanken bag ordene: »Byg en mægtig værnende mur« kan enkelt udtrykkes i ordene: hertil og ikke længere. Grænsen for de onde kræfters udfoldelse og effektivitet og for aggressorernes magt er nået, *hvis* disciplene og mennesker af god vilje nu spiller en aktiv rolle. Symbolsk kan de opbygge en uigennemtrængelig

mur af åndeligt lys, som helt vil forvirre menneskeheden fjende. Det vil være en mur af energi – vibrerende, beskyttende, og samtidig af en sådan styrke at den kan tilbagekaste dem der prøver at trænge igennem med deres onde og skændige forehavender. Jeg taler symbolsk, men min mening vil være klar.

Et punkt I behøver en klarere forståelse af, er både opmuntrende og svært at tro. Hvis menneskesønnerne samarbejder med lysets kræfter i denne tid og står urokkeligt fast, og hvis den »samlede hensigt« hos mennesker af god vilje bringes ned fra det mentale plan (hvor god vilje, ønske, bøn og påkaldelser for det meste »fryses fast«) og bringes ud af det svage fokus i aspirantens ønskeliv, da bliver den gode vilje aktiv i sit udtryk og *i håndgribelig handling* på det fysiske plan. Arbejdet gennem bøn og påkaldelse, samt den nødvendige kamp for det rette vil udføres af dem der virkelig kan samordne og integrere alle tre plan og således virke som en helhed. Dette vil betyde afslutningen på materiens dominans for alle tider. En så ønskværdig tilstand vil komme meget langsomt, set fra menneskets begrænsede synspunkt, og vil måske ikke engang blive opfattet i sin fulde betydning for jer i dette liv; ikke desto mindre vil sejren være vundet. Materien og materielle interesser vil ikke længere styre de kommende generationer som de har styret de sidste to. Når aggressionens kræfter, deres grådighed og grusomhed, er drevet tilbage, vil det betyde at selvisk begær er besejret af uselvisk kærlighed og offervilje. Dette er belønningen for dem vi arbejder med, hvis belønning ønskes. Den situation der så er opnået, vil bringe menneskeheden og det åndelige Hierarki i tættere forbindelse med hinanden, de vil være i kontakt på en måde som er ny i historien. Nederlaget for de undertrykkende nationer og befrielsen af de undertrykte vil blot være det ydre, synlige tegn på en indre åndelig begivenhed – en som alle oplyste mennesker virker for. Det vil – efter en periode med tilpasninger, som nødvendigvis vil bringe sine egne specielle vanskeligheder – indvarsle den nye verden, med alt hvad disse ord indebærer.

Jeg har forelagt jer mulighederne og vil understrege, som jeg tidligere har gjort, at *det er menneskeheden selv der bestemmer sin egen skæbne*. Menneskene er kommet ud over barnestadiet og er nu voksne, om end ikke modne. Modenhed opnås gennem selvskabte erfaringer og selvbestemmelse, og i lang tid har vi der søger at vejlede, begrænset vore bestræbelser til at nå de intelligente mennesker, influere de åndeligt indstillede, og stimulere menneskeheden til rigtig handling uden at gøre indgreb i menneskets tiltagende udfoldelse af fri vilje. Resultatet er uforudsigeligt, skønt vi kan se et vist mål af uundgåelighed i fremtidens begivenheder. Men mennesket er frit stillet til at vælge den vej det vil gå, og meget af ansvaret for dette valg hviler på de mere velinformerede af menneskeslægten og på dem der har opnået en vis grad af vision.

Med disse tanker om den nye invokation vil jeg overlade til jer at udarbejde ideerne i dybet af jeres reflektive bevidsthed. Jeg vil bede jer bruge invokationen ofte, med dynamisk beslutsomhed og sand forståelse, og således samarbejde – ved hjælp af den, jeres kærlighed til menneskeheden, og jeres aktivitet på lysets side – med dem på det ydre og indre plan som prøver at drive aggressionen tilbage til det sted den kom fra og afslutte hadets og frygtens regime.

Tredje del

Kræfter bag menneskehedens evolutionsproces

Tredje del

Kræfter bag menneskehedens evolutionsproces

LÆREN OM AVATARER

Maj 1941

Nu, hvor vi går ind i den betydningsfulde maj måned i år, har jeg spurgt mig selv om der findes en måde hvorpå jeg kan vække verdens aspiranter og mine disciple til en sandere forståelse af den indre betydning af den lejlighed jeg her har præsenteret for jer. Jeg har ligeledes spurgt mig om der er en måde hvorpå jeg kan forenkle læren om den Kommende, som er forbundet med alle store religioner, og gøre den mere nærværende for jer. I alle religioner findes ideen om en indre åndelig orden, der befatter sig med menneskehedens udvikling og velfærd.

Dette er en tidsalder hvor alting kulminerer. Sådanne kulminationer viser sig i dag på det religiøse område såvel som på det videnskabelige og politiske. Alle de store menneskelige tilnærmelser og veje til sandheden og virkeligheden er ved at føre os ud over den håndgribelige, eksoteriske verden og ind i den uhåndgribelige og esoteriske. Videnskaben er hurtigt ved at blive videnskaben om det usete og det ubeviselige; religion har bevæget sig ud af det mystiske og ind i den klare okkulte sfære, og må nu understrege realiteten af det usete som den virkende årsag til det sete; politik og regering drejer sig nu om tankeprocesser og ideologier.

Hvad er da virkelighedens sande indre struktur, som vil give menneskeheden den nødvendige styrke i denne tid og således gøre det muligt at tilfredsstille menneskets krav om sandhed og kunne svare på de uophørlige og dog intelligente spørgsmål?

Jeg vil her påstå, at det store og tilfredsstillende svar på alle

menneskelige spørgsmål og menneskelige behov findes i læren om avatarer og den fortsatte guddommelige åbenbaringsproces. Dette er den vedholdende tro – uudryddelig og uforanderlig – at Gud (i afgørende stunder hvor verden er i nød) åbenbarer sig i tilsynekomster, gennem en avatar. Denne lære findes i alle de væsentlige religioner i verden i enhver tid og tidsalder; den viser sig i hindureligionens lære om avatarer, i læren om Maitreya Buddhas tilbagekomst eller Kalki avataren, i den vestlige verdens tro på Kristi genkomst og forventningerne om hans andet komme, og i profetierne i den muslimske verden om guddommelig indgriben. Alt dette hænger sammen med menneskehedens udødelige tro på Guds kærlige hjerte, som altid imødekommer menneskets behov. Historien vidner om at menneskets nød og behov altid er blevet mødt med en guddommelig åbenbaring.

Grunden til denne tro, dybt i menneskers hjerter, findes i guddommens egen natur. Det kristne udsagn at »Gud er kærlighed« bundet i denne dybeste, erfarede, åndelige *kendsgerning*. Tilkendegivelsen af denne guddommelige egenskab kan opsummeres i ordene fra *Stilhedens Røst*:

»Barmhjertighed er ikke et attribut. Den er *lovenes* lov – evig harmoni, Alayas selv; en grænseløs universel essens, den evigtvarende rets lys og alle tings rimelighed, den evige kærligheds lov.«

Om denne evige barmhjertighed vidner den cykliske tilsynekomst af de gamle myters solguder, verdensfrelser og avatarer, og de er garanter for den.

Wesakfesten

Nu ved denne Wesakfest vil jeg gøre jer opmærksom på at Buddhas årlige tilbagekomst for at velsigne sit folk overalt og give sit budskab om visdom, lys og kærlighed til menneskehe-

den – han kommer fra selve guddommens hjerte – er det ydre tegn på og garantien for den indre guddommelige styrelse og åbenbaring i den nuværende verdenscyklus på 2.500 år. År efter år kommer han igen. I et kort øjeblik minder han os om at Gud eksisterer og elsker; at Gud ikke glemmer sit folk; at universets hjerte er uforanderlig barmhjertighed, og at mennesket *ikke er alene*. For at udbrede denne erkendelse og gøre denne tilsynekomst mulig skabes en levende triangel af energi, fokuseret gennem tre store åndelige individualiteter, som anerkendes både i Østen og i Vesten. De er kendt af troende indenfor alle trosretninger. Disse tre er:

1. Verdens Herre, Den gamle af dage, Sanat Kumara, den planetariske Logos, Melchizedek, han som Kristus refererede til da han sagde: »Jeg og min Fader er ét«.
2. Buddha, Den oplyste, åbenbarer af lyset og visdommen som når os fra kilder langt større end vort planetariske liv, en gudernes sendebud.
3. Kristus, Faderens søn, verdensfrelseren, forløseren. Han som er forblevet hos os og som vil samle sine får i sin fold, Kærlighedens Herre.

I disse tre, hvis natur er strålende lys og kærlighed, kan menneskeheden i nogen grad opfatte det guddommeliges natur. De er større end man ved eller forstår; menneskelig intelligens og aspiration kan kun ane deres egentlige natur; deres åndelige kraft må nedtrappes, hvis menneskeheden skal kunne tåle presset af den energiimpuls de udsender og søger at overføre. Det er denne nedtrappingsproces som finder sted ved tidspunktet for maj fuldmånen, og den bringes i »fokus for transmission« af Hierarkiets *samlede hensigt* og det *samlede krav* fra verdens aspiranter og disciple - der igen udspringer af det *samlede behov* hos folkene i alle lande.

Her, mine brødre, har I en enkel fremstilling af de kendsgerninger som I alle må forstå, I som prøver at deltage

intelligent i Wesakfesten og som er ivrige efter at være formidlere af den åndelige energi som til den tid vil strømme udover en lidende menneskehed. Denne Wesakfest i 1941 kan vise sig at blive til »den der forandrer tilstande« og et vigtigt vendepunkt i menneskehedens liv *hvis* alle åndeligt orienterede mennesker kan bringe sig selv til det nødvendige punkt af uselviskhed, disciplineret renhed og deraf følgende modtagelighed.

Der er visse fundamentale sandheder som ligger til grund for alle åbenbarede religioner. De er vigtige for menneskets åndelige vækst og progressive erkendelse af det guddommelige. Alt andet, som findes under begrebet »doktriner« og lignende udtryk er kun overbygninger på dette grundlag, forklarende af natur og udtryk for menneskers fortolkninger og formuleringer af deres forståelse på de forskellige trin i udviklingen. De er hovedsageligt tilføjelser og er blot udsmykninger, spekulationer og forudsigelser; de er under konstant forandring, bliver forkastet eller udviklet efterhånden som menneskets intellekt og åndelige forståelse udvikles; de er ikke væsentlige eller uforanderlige. Det er de uforanderlige sandheder som må opdages og erkendes efterhånden som den nye verdensreligion tager form på jorden og bliver bestemmende for menneskers tanker og bevidsthed i den kommende nye tidsalder.

De basale sandheder indtil i dag

Disse centrale sandheder forandrer sig aldrig, fordi de er forbundet med selve guddommens natur og er blevet synlige for menneskeheden gennem åbenbaringer efterhånden som evolutionen skred frem og mennesket udviklede den nødvendige opfattelsesevne og den lige så nødvendige udholdenhed i sin søgen, samt udfoldelsen af sjælens indre lys. Disse sandheder, som findes i den guddommelige natur, åbenbarer Guds sjæl. Det er:

1. *Barmhjertighedens lov*. Dette er sandheden om rigtige

relationer, kærlig forståelse, aktivt tilkendegivet *kærlighed*. Det er fundamentet for broderskab og udtryk for indre enhed.

2. *Guds realitet*. Dette er sandheden om at *væren* er Gud immanent og Gud transcendent; det involverer erkendelsen af det store hele og de forbundne dele; det er viden om guddommen, bekræftet gennem rigtige relationer og erkendelse af fælles udspring. Det er åbenbaringen af Guds liv, som gennemtrænger alt (Gud immanent), og af det samme liv i en endnu større kosmisk sammenhæng (Gud transcendent) som er den endelige garanti for alle fremskridt og for den progressive åbenbaring. »Idet jeg har gennemtrængt hele dette univers med et fragment af mig selv, forbliver jeg den jeg er« er guddommens udfordring og menneskehedens evige håb. Det er livets eget svar på menneskehedens krav, på videnskabens spørgsmål, på hele verdensproblemet. Gud er her, tilstede iblandt os og i alle former for udtryk; Gud omfatter, gennemtrænger og forbliver bagved alt. Han er større end alt synligt, åbenbarer sig progressivt og cyklisk efterhånden som mennesket bliver rede til større viden.

3. *Kontinuerlig åbenbaring*. Altid ned gennem tiderne og i enhver menneskelig krise, altid når nødvendigheden krævede det, ved en ny races fødsel, eller når en forberedt menneskehed skulle vækkes til en ny og mere vidtgående vision, blev der fra Guds hjerte – tilskyndet af barmhjertighed – sendt en lærer, en verdensfrelser, en oplyst, en avatar. Han giver det budskab som vil helbrede, som vil antyde det næste skridt racen må tage, som vil kaste lys over et mørkt verdensproblem og give mennesket en forståelse af et hidtil ukendt aspekt af guddommen. På denne fortsatte åbenbaring og på rækkefølgen i denne progressive manifestation af den guddommelige natur er læren om avatarer, guddommelige budbringere, guddommelige tilsynekomster, og inspirerede profeter baseret. Om alle disse bærer historien umiskendeligt vidnesbyrd.

4. *Menneskehedens uundgåelige respons.* Jeg har med disse enkle ord udtrykt den instinktive åndelige reaktion hos mennesket og den udødelige menneskeånd på de tre ovenfor nævnte centrale sandheder. Denne guddommelige ånd i menneskeheden må og vil helt sikkert altid give respons på den guddommelige tilsynekomst. Det er der sikre og beviselige vidnesbyrd om. Der er noget i mennesket som er beslægtet med Gud og som genkender sit eget, når det viser sig. Sådan er den urokkelige virkelighed i menneskehjertet, og genkendelse er den uundgåelige belønning og resultatet af åbenbaringen.

5. *Fremskridt.* Reaktionen hos det individuelle menneske og hos menneskemasserne på den kontinuerlige åbenbaring - historisk bevist - kan ikke benægtes. Det er al religions centrale kendsgerning. De forskellige typer af denne åbenbaring kan afvige fra hinanden, men hver ny åbenbaring - givet som svar på menneskets behov og krav - har altid ført menneskeheden fremad imod et stadigt lysere mål og større herlighed. Åbenbaringen kan komme på forskellige niveauer af den menneskelige bevidsthed. Det kunne være åbenbaringen af nye områder at erobre, jordiske eller mentale. Nogen viste vej. Det kan være afsløringen af nye love og faktorer i naturen, videnskabeligt set og anvendt; det kan være intelligente menneskers respons på øget viden, der fører til en ny form for civilisation. Nogle frigjorte ånder viste vej. Det kan være menneskehjertets respons på Guds hjerte, hvilket fører til den mystiske lyksalighed, og til erkendelsen af åndelig væren. Det kan være menneskers reaktion på en ny lære, en videregående udfoldelse, der resulterer i en ny og beriget religiøs tilnærmelse til livets centrum. Nogle store budbringere viste vejen. Men altid har det betydet fremskridt, en bevægelse fremad, en afvisning af nogle eksisterende begrænsninger, en forkastelse af det uønskede og det onde. Altid medførte det en erkendelse af det mulige, det ideale og det guddommelige.

6. *Transcendens*. Hermed menes den iboende evne til at gå ud over de såkaldte naturlove. Denne overvindelse af begrænsninger finder hele tiden sted, og denne proces med overskridelse af grænser vil fremkalde en voksende anerkendelse. Den markerer den næste vigtige fase i manifestationen af det guddommelige i mennesket; det betyder herredømme over fysiske love og menneskehedens nært forestående triumf over de kræfter der så længe har bundet ham til jorden. Kontrollen over luftrummet er et symbol på denne transcendens. Mennesket er hurtigt ved at mestre de fire elementer. Det kultiverer jorden, rider på vandene, kontrollerer planetens elektriske ild, og flyver triumferende gennem luften. Spørgsmålet er nu: hvad bliver det næste mine brødre? En anden transcendens venter forude. Det er en af de ting som den kommende avatar vil afsløre.

Med de mindre ledere, som menneskeånden kalder til assistance, vil jeg ikke beskæftige mig. Jeg søger i nogen grad at forklare doktrinen om guddommelige sendebud, avatarerne. Hvor kommer de fra? Hvad er deres natur? Hvem er de og hvad er deres forbindelse med menneskeheden, med Hierarkiet og med de endnu større grupper af kosmiske væsener? Dette er spørgsmål som normalt opstår og som behøver klare svar.

En avatar er et væsen som – efter først at have udviklet sin egen natur, den menneskelige og guddommelige, og derefter overskredet den – er i stand til at reflektere nogle kosmiske principper eller guddommelige kvaliteter og energier som vil skabe den ønskede virkning på menneskeheden, fremkalde en respons, skabe en nødvendig stimulering og – som det esoterisk kaldes – dermed »forårsage en sønderrivelse af forhænget og en gennemstrømning af lys«. Denne energi kan frembringes indenfor menneskeheden selv og fokuseres i en modtagelig budbringer; den kan også udvikles på selve planeten og fremkalde en planetarisk avatar; den kan være livsimpulsen og energien i solsystemet, eller fra kilder udenfor solsystemet og derfor kosmisk. Men altid vil impulsen være fokuseret i et manifesteret

væsen, kaldt frem af et krav eller en samlet appel, og fremkalde en respons og dermed forandringer i menneskehedens livsaktivitet, kultur og civilisation.

Menneskehedens respons eller reaktion på den guddommelige budbringer vil i tidens løb etablere en forståelse af noget transcendent, noget ønskværdigt at stræbe efter, noget som tyder på en vision som først er en mulighed og som senere bliver opnået. Dette er processen, historisk beviselig, og den vil engang blive et anerkendt *faktum*. Denne nye kendsgerning, lagt til de kendsgerninger som andre og tidligere avatarer har etableret, beriger det åndelige indhold af den menneskelige bevidsthed, styrker racens åndelige liv, og stimulerer mennesket til at bevæge sig et skridt videre hen imod og ind i realiteternes verden og ud af illusionernes verden. Hver åbenbaring bringer mennesket nærmere til årsagernes verden.

I vor tid er de lettest genkendelige og mest kendte avatarer Buddha og Kristus, fordi deres budskab er kendt af alle og frugterne af deres liv og virke har været bestemmende for tænkningen og civilisationen i begge hemisfærer; fordi de er guddommelig-menneskelige avatarer og repræsenterer noget som menneskeheden relativt let kan forstå; fordi de er af lignende natur som den menneskelige art, »kød af vores kød, ånd af vores ånd«. De betyder derfor mere for os end nogen anden guddommelig tilsynekomst. De er kendt, elsket og følges af talløse millioner. Jeg vil bede jer tænke over styrken i den kerne af kraft de har indført her på jorden. Etableringen af en kerne af energi, åndeligt positiv, er den konstante opgave for en avatar. Han fokuserer eller forankrer en dynamisk sandhed, en magtfuld tankeform eller en hvirvel af tiltrækkende energi i de tre verdener hvor mennesker lever. I århundredernes løb vil den sandhed og virkningen af deres liv og ord støt begynde at øve indflydelse på den menneskelige tænkning; den etablerede tankeform virker i stadig stigende grad som en sender af guddommelig energi, fordi den udtrykker en guddommelig idé, og dette vil i tidens løb frembringe en civilisation med dens

tilhørende kultur, religion, politik, regering og undervisning. Således skabes historie. Historien er kun en dokumentation af menneskets cykliske reaktion på nogle indstrømmende guddommelige energier, på en avatar eller en inspireret leder.

Guddommelig intervention

I forbindelse med emnet avatarer vil jeg nævne at der (ifølge det nuværende menneskelige udviklingstrin) findes to typer avatarer, hvad man kan forvente når den menneskelige bevidsthed er underkastet modsætningernes kontrol. De to er:

1. De avatarer som er legemliggørelsen af nærværelsens engel, hvad enten denne nærværelse er sjælen i mennesket, den planetariske Logos, et ekstraplanetarisk væsen, et kosmisk væsen, eller et udtryk for det kosmiske gode.
2. De avatarer som er legemliggørelser af tærskelens vogter, hvad enten denne vogter er den menneskelige tærskelens vogter, den planetariske materialismes kræfter, eller et aspekt af det kosmiske onde.

Lad mig prøve at gøre denne analogi lidt tydeligere. Ligesom der i tilfældet af det enkelte menneske kommer et punkt i dets liv hvor nærværelsens engel sanses, kendes, ses og anerkendes som den guddommelige åbenbarer, sådan vil der i menneskeracens historie komme den samme store illumination. Aspiranten står foran en åbenbaring. Menneskeheden står foran en åbenbaring. Gud erkendes i menneskets hjerte. Gud erkendes af menneskeheden. Denne genkendelse af guddommen i dens forskellige aspekter er naturligvis progressiv - hvert stadium, hvert liv bringer sin egen afsløring af den guddommelige skønhed og lysets herlighed mere sandt og klart til disciplen. På samme måde kommer der tidspunkter hvor tærskelens vogter viser sig og konfronterer aspiranten, drager hans hensigt og fremskridt i tvivl og blokerer døren som fører til et mere vidtfavnende liv og til frigørelse. Vogteren gør indsigelser mod menneskesjælens

frihed. Således er det også i en nations liv, i en races, og i menneskehedens liv som helhed.

Englens nærværelse antyder guddommelige muligheder, afslører for den opmærksomme discipel det næste skridt hen imod frigørelse, og kaster lys over det umiddelbart næste trin som må betrædes på lysets vej. Det samme gør den avatar som afslører lysets vej for menneskeheden.

Tærskelens vogter opsummerer i sig de onde tendenser, de ophobede begrænsninger og hele summen af de selviske vaner og ønsker, som er karakteristiske for disciplens materielle natur. Nærværelsens engel antyder *fremtidens* muligheder og den guddommelige natur. Det samme gør avataren. Tærskelens vogter repræsenterer *fortiden* med dens begrænsninger og onde vaner. Det samme gør de avatarer som fra tid til anden fremstår som inkarnationer af det onde og af den laveste natur i menneskeheden. Og, mine brødre, de kommer i enhver tidsalder.

Én cyklus i disciplens liv præsenterer ét aspekt af en »konfrontation«, og en anden cyklus et andet. I ét liv kan han være helt optaget af at kæmpe med tærskelens vogter, eller af at orientere sig mod nærværelsens engel og tillade den guddommelige energi at strømme ind og få indflydelse i hans liv; han kan bukke under for indflydelsen af den frygtelige virkning af hans onde og materielle begær, eller han kan være i færd med at nærme sig englen. Men – og dette er det centrale punkt – *det er ham selv der fremkalder den ene eller den anden af disse manifestationer*. Således er det også med menneskeheden. Kaldet fra menneskehedens sjæl, eller fra menneskehedens materielle natur, må fremkalde respons, og da kan en avatar manifestere sig. Det er den magnetiske appel eller den samlede hensigt hos disciplen eller hos menneskeheden der skaber manifestationen. I andre liv kan disciplen svinge mellem de to poler i sit væsen, uden bevidst styring, uden direkte konfrontation og uden klar forståelse af livets formål, og det kan menneskeheden også.

Der kommer dog til sidst et liv hvor disciplen konfronteres

med både vogteren og englen samtidig, og da finder det store opgør sted. Det er situationen i verden i dag. Det åndelige og det materielle er i konflikt, og menneskeheden selv er slagmarken.

Igen, en parallel til læren om avatarer kan ses i disciplens individuelle liv. Når han har opnået den rigtige indstilling og har gjort en virkelig indsats for korrekt orientering, da – når konflikten mellem godt og ondt er på sit højeste – kommer der et øjeblik hvor han forlanger mere lys, mere kraft, mere forståelse, og frihed til at tage det næste skridt fremad. Når han kan fremføre dette krav med en fast hensigt og kan stå støt og rolig uden frygt, vil der uvægerligt komme en respons fra selve nærværelsen. En manifestation af lys og kærlighed og kraft vil strømme ind. Erkendelsen af et behov har fremkaldt respons. Konflikten ophører; vogteren forsvinder; vejen frem ligger klar; disciplen kan bevæge sig fremad med sikkerhed, og et bedre liv begynder for ham.

Sådan er det også for menneskeheden. Et krav rejser sig til selve himlens port, menneskehedens samlede hensigt er at det onde må have en ende og et bedre og sandere liv blive muligt. I det øjeblik hvor spændingen og vanskeligheden kulminerer, går kravet ud. Respons vil komme. Avataren træder frem, lys strømmer ind og gør vejen klar. Nyt håb vågner og nye beslutninger tages. Styrke til at etablere rigtige forhold på jorden strømmer gennem menneskehedens »legeme« og menneskeslægten hæver sig op i en mere rummelig livssfære, betinget af sandere værdier. En fusion bliver mulig mellem den ydre verden, hvor dagliglivet leves, og den indre verden af åndelige realiteter. En ny indstrømning af lys og kærlighed er mulig.

I dag er det afgørende spændingsøjeblik i menneskehedens liv indtruffet. Nærværelsens engel og tærskelens vogter er i strid med hinanden. Menneskeheden oplever øjensynlig sin mørkeste time. Men råbet udgår om hjælp, om befrielse, om åbenbaring, om lys, og om styrke til at ryste det onde af sig. Verdensaspiranternes samlede hensigt er orienteret mod en verden med sande værdier, mod bedre menneskelige relationer,

mere oplyste livsformer og en bedre forståelse mellem alle mennesker og alle folk. I forenet hensigt står de, og deres rækker fyldes hurtigt ud og vokser stadig. Med en tiltagende fokusering i viljen-til-det-gode, med en klarere opfattelse af fremtidige muligheder, med en fast beslutning om at verden bevæger sig fremad i overensstemmelse med det guddommelige mønster, og med et bydende krav om hjælp, står menneskeheden nu i forventning om befrielse. I alle lande er der en voksende forståelse af at når menneskeheden når det psykologiske punkt hvor den, efter at *have gjort alt*, ikke kan gøre mere end blot vente, så vil en eller anden form for guddommelig beslutning om at intervenere komme; der er en voksende tro på at menneskelige anstrengelser i retning af rigtige handlinger vil blive suppleret med fremkomsten af en guddommelig magt, person eller begivenhed som vil afslutte konflikten.

Man kunne her pege på tilsvarende, om end mindre kritiske situationer i fortiden hvor den guddommelige intervention *overflødiggjorde* menneskenes anstrengelser, men de som søger at hjælpe menneskeheden håber at en sådan intervention i dag vil *supplere* de menneskelige anstrengelser – en helt anden sag.

Derfor venter hele menneskeheden i dag den kommende avatar, som man nu føler er på vej. Genkomsten er nær (i henhold til profetier), og fra disciples, mystikeres, aspiranternes og alle oplyste menneskers læber i alle lande går råbet ud: »Lad lys og kærlighed og magt og død fuldbyrde hensigten hos den Kommende.« Disse ord er et krav, en indvielse, en opofrelse, en erklæring om tro og en udfordring til avataren som venter på sit høje sted indtil kravet bliver tilstrækkeligt stærkt, og råbet klart nok til at berettigg hans nedstigen og hans tilsynekomst.

Krav uden sideløbende handling er nytteløs, ligesom tro uden opfølgende arbejde er frugtesløs. Det er her, der er et brud i den magnetiske strøm der skulle forbinde avataren med kravet om hans komme. Hans fremkomst må foranlediges af en femfoldig kæde eller tråd af energi: den fokuserede vilje hos folkene i verden, den forenede hensigt hos verdens disciple og aspiranter,

samt deres ønske, den aktive deltagelse i opgaven med at berede vejen for ham, og fuldstændig uselvskhed. Kun når menneskeheden selv har gjort alt hvad der er muligt for at korrigere det som er forkert og gøre ende på det onde, og har bragt denne anstrengelse så langt som til selv at ville ofre livet, kan avataren, som alle nationer længes efter, træde frem.

I dag bliver dette forsøgt. Den store begivenhed som en avatars tilsynekomst er, kan muliggøres ved blot en lille ekstra anstrengelse. Buddhas mission ved denne specielle Wesakfest er at tilføje denne nye drivkraft, den nye illumination, og den ekstra kraft og faste hensigt der vil hjælpe menneskeheden til at overvinde krisen. Fra de åndelige kræfters side på planeten er dermed alt blevet gjort for at avatarens tilsynekomst kan blive mulig. Fra menneskehedens side spørger jeg, hvad vil I gøre?

Mellem det åndelige udspring hvorfra avatarerne kommer og menneskeheden, står kærlighedens Hierarki, står Kristus og hans disciple, står visdommens mestre. De er alle forenede i én vældig bestræbelse på at hjælpe menneskeheden i denne tid til at overvinde tærskelens vogter og komme nærmere til englen. Dette nødvendiggør større hjælp, og denne hjælp vil være til stede når menneskeheden og Hierarkiet i én koncentreret og fælles anstrengelse står med samlet hensigt og påkalder den hjælp og også forventer den.

Tilsynekomsten af avatarer

Siden år 1400 (et årstal som jeg tidligere har refereret til) har der kontinuerligt været en tilsynekomst af mindre avatarer, kaldt frem som respons på mindre kriser, nationale dilemmaer og religiøse behov. Det har været i form af de mænd og kvinder som har været fremgangsrige forkæmpere for en eller anden sandhed eller et rigtigt menneskeligt krav. Alle disse mennesker har virket aktivt på det fysiske plan og sjældent fået nogen anerkendelse for hvad de i sandhed var; kun historien har på et senere tidspunkt lagt vægt på det de opnåede. Men de ændrede

menneskers tankegang; de viste vej til et bedre liv; de var pionerer ind i nye territorier af det menneskeligt mulige. En sådan var Luther, en anden var Columbus, andre igen var Shakespeare og Leonardo da Vinci – for blot at nævne fire som levede og tænkte og handlede på en måde som blev bestemmen- de for senere begivenheder indenfor deres område af menneskelivet og de regnes stadig for pioner-sjæle, ledere for mennesker. Med disse disciple skal jeg imidlertid ikke beskæfti- ge mig. De udformede ideer og skabte historie – ikke erobringshistorie, men udviklingshistorie. Jeg vil her prøve at forklare for jer de endnu større tilsynekomster, der kommer fra nogle skjulte centre langt fra eller nær ved menneskeheden, og som »befrier menneskene fra kriser«. Disse falder hovedsagelig i fire mindre kategorier:

1. *Race-avatarer*. Disse tilsynekomster bliver fremkaldt af racens genius og bestemmelse. Det *typiske menneske* (i kvalitet og bevidsthed, ikke nødvendigvis fysisk) bebuder forud en races natur. Et sådant menneske var Abraham Lincoln, som kom fra selve folkets sjæl og introducerede og overførte racekvalitet – en kvalitet som senere skulle virkeliggøres, når racen udviklede sig. Samtidig kom fra området af det kosmiske onde, der er ansvarlig for den materialistiske fokusering på planeten i dag, en Bismarck. Begge mænd fremstod indenfor det samme århundrede og demonstrerede således balancen i naturen og det konstante samspil af modsætningernes par. De er begge eksempler på de mest magtfulde avatarer som menneskeheden selv har frembragt. De dukker op indenfor *regeringsområdet*, på den *første stråle* og i Manuens departement, og de er meget sensitive overfor Shamballakraften. Sådanne avatarer fremtræder ofte ved en nations fødsel. Dette gælder både Bismarck og Lincoln.

2. *Lærer-avatarer*. Disse tilsynekomster anslår en ny tone i tankens og bevidsthedens rige; de afslører den næste nødvendige sandhed; de udtaler de ord og formulerer de sandheder som

kaster lys over menneskeheden's åndelige udvikling. Sådanne avatarer var Platon, den første Patanjali og Sankaracharya; de fremkommer på den *anden stråles* energi, i Kristus' departement og er udtryk for hierarkisk kraft. Når jeg siger Kristus' departement er det for at minde jer om at navnet »Kristus« er et embede – et embedsområde, som altid har haft et overhoved. Jeg nævner ikke Kristus eller Buddha sammen med disse avatarer, fordi de er avatarer af en helt anden klasse af uendeligt større magt.

3. *Stråle-avatarer*. Disse store væsener fremkommer med relativt lange mellemrum når en stråle kommer i manifestation. De udtrykker kvaliteten af en speciel stråles energi. I næste århundrede, når den syvende stråle har opnået fuld manifestation og Fiskenes indflydelse er helt forsvundet, vil den *syvende stråles* avatar træde frem. Hans virke vil være bevis på loven, ordenen og rytmen i den skabende proces som den udfolder sig på det fysiske plan, ved en forening af ånd og materie. Og da denne stråle kaldes strålen for ceremoniel orden og ritual vil han overvejende være behjælpelig med at skabe de betingelser som vil gøre en genopståen af indvielses-mysterierne mulig på jorden, de mysterieindvielser som Hierarkiet varetager. Han er nødvendigvis tilknyttet Den store hvide loge på Sirius. Dette faktum vedrører os imidlertid ikke nu, for vi venter en endnu større avatars komme.

4. *Formidlende avatarer*. Disse manifestationer af guddommelighed viser sig i de store cykliske åbenbaringsøjeblikke hvor menneskeheden behøver en fremstilling af en ny sandhed eller en udvidelse af den gamle for at komme videre til et højere trin på udviklingsstigen. Disse avatarer fremkommer som svar på et krav, og er ikke så optaget af raceudvikling som de er af den indre udfoldelse af bevidstheden og af at stimulere menneskeheden *som helhed*. Buddha og Kristus er fremragende eksempler på disse avatarer. De var ikke alene menneskelig-guddommelige avatarer og dermed i stand til

at forbinde menneskeheden med Hierarkiet, men de var meget større og langt mere betydningsfulde. De havde nået det punkt hvor de kunne virke som formidlere af visse kosmiske principper, der – fokuseret i dem i en ekstraplanetarisk betydning – kunne stimulere det dybt skjulte og latente tilsvarende princip i menneskeheden. De formidlede og bragte noget fra hinsides det planetariske liv – fra selve Guds hjerte til hjertet af menneskeheden. Buddha stimulerede, fordi han havde opnået illumination, lyset i verden, i menneskeheden og i alle former. Han tjente menneskets sjæl. Kristus formidlede pga. sin enestående fuldbyrdelse, mht. forståelse, til menneskeheden for første gang i historien et aspekt af og en indflydelse fra selve Guds væsen, kærlighedsprincippet i guddommen. Før Buddha kom, havde lys, aspiration, og opfattelsen af Gud transcendent været det ubestemte udtryk for menneskets forhold overfor Gud. Så kom Buddha og viste i sit eget liv realiteten af Gud immanent såvel som Gud transcendent; ideen om Gud i universet og af Gud udviklet i mennesket. Guddommens selv og selvet i det individuelle menneskehjerte blev en faktor i den menneskelige bevidsthed. Det var en relativ ny sandhed for menneskeheden. Den havde altid været kendt af disciple og indviede.

Indtil Kristus kom og levede et liv i kærlighed og tjeneste og gav menneskeheden det nye bud om at elske, havde der imidlertid været lagt meget lidt vægt på Gud som kærlighed i verdens hellige skrifter. Efter at han var fremstået som kærlighedens avatar blev Gud kendt som overjordisk kærlighed, kærlighed som mål og mening med skabelsen, kærlighed som det centrale princip i alle forhold, og kærlighed der virker gennem hele manifestationen hen imod opfyldelsen af en plan, motiveret af kærlighed. Denne guddommelige kvalitet åbenbarede Kristus og ændrede dermed hele menneskelivet og de menneskelige mål. På den tid kom der også en stærk bevægelse og ekspansion i arbejdet og væksten indenfor Hierarkiet, som i mindre grad også var tilfældet da Buddha kom. Mange indviede blev mestre, mange mestre gik videre til endnu højere virke, og mange

disciple indtog deres pladser i rækken af indviede. Der var en vældig tilgang af aspiranter i de accepterede disciples rækker.

Jeg har talt om nogle af disse avatarer i mine tidligere skrifter under forskellige navne og kategorier. Jeg behandler dem her i et forsøg på at nå et bredere publikum med denne lære om avatarer eller guddommelige tilsynekomster. Biblen beretter om utallige tilsynekomster, men de er ikke virkeligt forstået. De her nævnte er de mere kendte grupper.

I september 1940 gav jeg jer en fortolkning af en ny strofe i Den store invokation, og i den meddelelse talte jeg om guddommelige legemliggørelser som den højeste type avatar som menneskeheden kunne forvente på dette stadium af sin udvikling. Jeg talte om Hierarkiets og Shamballas aktivitet, hvis disse to guddommelige kræfter besluttede at intervention i form af en omfattende katastrofe (omfattende alle folk) var nødvendig, og jeg pegede på fremkomsten af inspireret lederskab som et andet og lavere aspekt af guddommelig vejledning og deltagelse.

Et sådant inspireret lederskab bliver nu givet menneskeheden ved Winston Churchill og Franklin D. Roosevelt, som modstykker til det lederskab som de materialistiske kræfter fokuserer gennem Hitler og en anden mand i hans gruppe. Men det er ikke med denne form for lederskab jeg her beskæftiger mig, idet sådan et lederskab fremkaldes af elementer som findes i menneskeheden selv. Jeg vil nu gå over til en femte type avatar, større end de andre fire. Disse avatarer har ikke i denne verdenscyklus oplevet menneskeligt liv.

5. *Guddommelige legemliggørelser.* Disse avatarer kommer sjældent, men når de kommer er virkningen og resultaterne af deres indsats meget stor. De manifesterer sig via Shamballacentret, fordi de er et udtryk for Guds viljesnatur; de legemliggør den guddommelige hensigt; energien der strømmer gennem dem og formidles af dem er fokuseret gennem Verdens Herre; de kan

kun nås af Hierarkiets og menneskehedens forenede stemmer, der taler unisont. Deres tjeneste fremkaldes kun af stor nød, og kun efter at de som kalder dem frem har føjet stærk handling til deres tro og gjort deres yderste, alene og uden hjælp, for at overvinde det onde.

De stiger aldrig længere ned end til mentalplanet, og hovedvægten og opmærksomheden for deres arbejde er rettet mod Hierarkiet; Hierarkiet er deres formidler. De når nu og da tænkende mennesker som er fokuserede på det mentale plan, som har en klar vision, stærk motivering, målrettet vilje og et åbent sind, samt en essentiel renhed i formaspektet. Disse avatarer er udtryk for Guds vilje, Shamballaenergi, og den impuls der ligger bag det guddommelige formål. Når de kommer frem, vil det blive det nedbrydende aspekt af første stråle som de vil benytte; de bringer død - alle gamle, begrænsende formers død, og døden for alt det der rummer det onde. Deres virke vil derfor falde i to kategorier:

- a. De vil nedbryde de onde kræfter, ved anvendelse af lysets kræfter.
- b. De vil afsløre så meget af den guddommelige hensigt, som menneskeheden er i stand til at fatte gennem sine største intelligenser og mest hengivne aspiranter. De vil klargøre visionen hos verdens disciple og hos alle som har en disciplineret vilje-til-at-vide og hvis ansvarsbevidste holdning er udtryk for viljen-til-det-gode. Denne viden og denne vilje er nødvendig i den forestående genopbygningsperiode.

Hvordan de vil bringe den nuværende onde tilstand til ophør og hvordan de vil nedbryde den nuværende onde materialistiske aggression kan jeg ikke afsløre. Det er endnu ikke sikkert at den menneskelige udvikling og forståelse og den samlede hensigt hos menneskeheden vil være fyldestgørende til de nødvendige krav og stærk nok til at kalde avatarerne frem. Tiden alene vil vise det. Gud give, at aspiranter og disciple i verden vågner op

til den udfordring og den nært forestående mulighed. Den forfatning som store grupper af mennesker befinder sig i på kloden i dag, ligger Hierarkiet tungt på sinde. Men for at bringe befrielse og den tilsynekomst af magten som kan befri, er menneskeligt samarbejde nødvendigt. Intet steds er det mere desperat nødvendigt end blandt det tyske folk i deres ulykkelige land. Gud give, derfor, at de tyskere som har vision, kan slutte sig til de kræfter som søger at befri Tyskland og det tyske folk fra det påtvungne tyranni af den onde loge, som virker gennem deres syv repræsentanter i Tyskland. Når de tyskere som lever et frit liv i andre lande kan tænke i begreber som hele menneskeheden og ikke lade sig blænde af nationale blændværk, hævn eller selvmedlidenhed, da vil deres stemmer blande sig med de andre frie folks og med aspiranternes og discipulernes stemmer i alle lande.

Når avataren kommer, vil han overbringe menneskeheden noget som vi endnu ikke har noget virkeligt navn for. Det er hverken kærlighed eller vilje, som vi forstår det. Kun en sætning på flere ord kan meddele noget om betydningen og da kun utilstrækkeligt. Sætningen lyder »*princippet for målrettet hensigt*«. Dette princip omfatter tre faktorer:

- a. Forståelse (intuitiv og instinktiv, men intelligent fortolket) af Planen som den kan blive udarbejdet i den umiddelbare fremtid.
- b. Koncentreret hensigt, baseret på ovenstående og med understregning af et aspekt af viljen som hidtil er uudviklet i mennesket.
- c. Evne til at styre energi (gennem forståelse og hensigt) mod et erkendt og ønsket mål, overvinde forhindringer og nedbryde alt som står i vejen. Det er ikke ødelæggelse af former med magt sådan som det nu bliver gjort i verden, men en destruktion tilvejebragt ved et stærkt forøget indre liv i formen. Kun de næste hundrede år vil afsløre betydningen af dette udsagn, og da kun hvis folkenes samlede hensigt

fremkalder *Syntesens Avatar* i løbet af de næste tolv måneder. Jeg har kaldt dette væsen ved dette navn fordi det udtrykker kvaliteten af og målet for den kraft han bringer og anvender.

En anden og mindre avatar venter også et kald fra menneskeheden. Han er esoterisk set forbundet med Syntesens Avatar, da han overskygges af ham. Denne avatar kan stige ned til det fysiske plan og komme til syne og kan således nedtrappe og overføre stimuleringen og kvaliteten af kraften fra den større avatar, som ikke kan komme nærmere end til mentalplanet. Hvem denne mindre avatar kan være er endnu ikke afsløret. Det kunne være Kristus, hvis hans andet arbejde tillader det; det kunne være én han valgte til at træde frem, overskygget af Syntesens Avatar og vejledet af Kristus, Kærlighedens Herre. På denne måde vil energierne fra både Shamballa og Hierarkiet være fokuseret i den udvalgte Kommende, og således vil en triangel af kærlig og hensigtsmæssig energi være skabt, som kan vise sig at være en mere effektiv måde at frigøre energi på, og en mere sikker måde, end den fokuserede påvirkning af én udvalgt kraft ville være.

Jeg er klar over vanskeligheden ved dette emne og kunne måske forenkle det i et kort sammendrag:

1. En stor kosmisk avatar *kan* komme hvis Hierarkiet og menneskeheden kan stå sammen i forenet hensigt.
 - a. Avataren vil stige ned i menneskehedenens sfære men ikke længere end til mentalplanet.
 - b. Han vil overføre en kosmisk energi hvis kvalitet er *syntese*. Denne vil udtrykke sig ved harmoni og enhed, skabe nødvendig forståelse, fremkalde god vilje, og til sidst gøre ende på de separatistiske, isolationistiske tendenser i menneskeheden.
 - c. Hans tone og vibration kan kun sanses af dem hvis personli-

ge tone også er syntese og hvis livsmål er viljen-til-det-gode. Disse er derfor medlemmer af Hierarkiet, disciple og aspiranter i verden, og nogle få mennesker af god vilje.

2. En budbringer eller avatar af samme rang som Kristus i Hierarkiet (eller muligvis Kristus selv) kunne træde frem som repræsentant for Syntesens Avatar og som dennes formidler.

a. Denne mindre avatar er i dag en af senior medlemmerne i Den store hvide loge og er i nær kontakt med Kristus, med Manuen og med Civilisationens Herre, mesteren R. Han vil fungere som koordinator mellem Hierarkiet og Shamballa, og han vil forene og i sig selv sammensmelte, gennem kvaliteten af sit eget liv, tre stærke energier:

Viljen til åndelig magt
Viljen til at elske i åndelig betydning
Viljen til at manifestere åndeligt

b. Denne Kommendes høje alder med hensyn til fuldkommenhed kan aflæses af det navn han har fået og som findes i så mange af verdens hellige skrifter: Rytteren på den hvide hest. Dette refererer til tiden forud for de velkendte ord i den kristne tro: »Lammet slagtet fra verdens begyndelse.« I den tidligere cyklus talte den tids indviede om: »Offerhesten slagtet i al evighed.« Heri er overleveret den samme fundamentale idé.

c. Denne avatar kan stige ned til det fysiske plan og dér træde frem for at føre sine folk – som prinsen der leder gennem krig til fred.

d. Hele problemet for Hierarkiet og menneskeheden i dag, i forbindelsen med den kommende avatar, kan opsummeres i de følgende fire spørgsmål:

Kan han bringe syntesens energi med sig og således

forårsage hurtige forandringer?

Dette beror på om han er overskygget af Syntesens Avatar og om denne avatar bliver fremkaldt gennem menneskeheden samlede hensigt og krav, støttet af Hierarkiet.

Vil folkenes krav være stærkt nok til at fremkalde den højere kraft, eller vil det være for svagt fordi verdens disciple og aspiranter ikke har formået at fokusere denne samlede hensigt over hele planeten?

Vil den højere overskygning ikke finde sted og kun den mindre avatar komme og indføre en mere langsom metode med gradvise reformer?

Denne mere langsomme metode vil kun blive nødvendig, hvis og fordi menneskeheden har udvist en manglende evne til at påkalde og modtage den højere og stærkere vibration af guddommelig energi. Det er helt afhængig af verdens disciple og aspiranter, ikke af den stakkels forvirrede og bedragne menneskehed. Vil verdens disciple og aspiranter leve op til krisen og udfordringen? Det har de, som helhed, endnu ikke gjort.

3. Hierarkiet står i dag samlet i deres hensigt. Massernes råb når op til selve Shamballas port. Det er meget stærkere end kravet fra de åndeligt orienterede mennesker - disciplene, aspiranterne, mennesker af god vilje. De synes, fra Hierarkiets synspunkt, at være handlingslammet, optaget af deres teorier og idealisme, og at være blinde for det der står på spil. Kan de vækkes op til handling? Kan de stå med koncentreret hensigt, anstrengende fysisk tjeneste og aktivitet og i en beslutsom indsats kæmpe – selv til døden – for at besejre det onde? Kan de bevare den indre holdning af kærlighed og samhørighed? Kan de opgive alt for kærligheden til menneskeheden? Kan de opgive

alt for frihed og retfærdighed? Dette er problemet som Hierarkiet står overfor. Hierarkiet arbejder for, at den større og den mindre avatar kan komme nu og redde menneskeheden – hvis menneskeheden ønsker at blive reddet og vil tage de nødvendige skridt.

De nødvendige skridt

Disse skridt er forskelligartede skønt ens i hensigt. Det første skridt er klart at forstå de metoder der gør det muligt for avataren at komme og således nå menneskeheden. Det er de samme metoder, hvad enten det er Syntesens Avatar, som virker gennem Hierarkiet, eller den koordinerende avatar (som jeg kan kalde ham) der virker gennem menneskeheden og repræsenterer den større avatar på det fysiske plan.

Metoderne hvorved avatarer når og influerer deres repræsentanter eller dem der svarer på deres tone, vibration og budskab er tre:

1. *Overskygning.* Hvor der er slægtskab i kvalitet, i målsætning og natur, er det muligt for avataren at overskygge et medlem af Hierarkiet (som i tilfældet Syntesens Avatar) eller en discipel eller aspirant hvor det gælder menneskeheden (i tilfældet den mindre avatar). Dette gøres gennem meditation, gennem en målrettet strøm af tankeenergi, præsentationen af en tankeform og ved at fremkalde den koncentrerede vilje hos den som er overskygget. Alt dette foregår hurtigt hvor der er tæt samarbejde mellem den sidste (den sensitive, positivt reagerende discipel) og avataren. Kristus er i dag i nær forbindelse med Syntesens Avatar, og denne forbindelse vil fortsætte og blive tættere og tættere indtil juni fuldmånen. Han yder al mulig hjælp og det samme gør hans broder, Buddha. Det er dette som gør den kommende fuldmåne i maj så betydningsfuld.

En gruppe af mestre og indviede som er specielt forbundet med Kristi departement, såvel som en gruppe der arbejder under

mesteren M., bestræber sig på at være modtagelige for denne overskygning, som kun er mulig – selv for dem – når den formidles til dem af Kristus. (Jeg taler her om mysterier). Det vil derfor være indlysende for jer, at når det lykkes for de store at blive mere og mere sensitive overfor og opmærksomme på denne overskygning af den store avatars energi, så kan deres disciple på jorden også – i mindre grad og mere utydelig – blive modtagelig overfor de ideer som er formuleret i deres respektive mestres sind som respons på avatarens impression. Tænk over det.

2. *Inspiration.* Denne er mere direkte end overskygning og stærkere i sine resultater. Visse mestre i Hierarkiet og frem for alt de mindre avatarer er inspireret fra det høje af en kosmisk avatar og bliver til tider et direkte udtryk for hans bevidsthed, hans energi og hans planer. Dette er den åndelige modsvarighed til besættelse. I tilfælde af besættelse bliver et menneske taget i besiddelse og inspireret af en ond entitet; i inspiration er der ingen besættelse, men kun hvad vi kalder »identisk respons« – som er noget helt andet. I det ene tilfælde giver mesteren eller disciplen sin frie vilje og intelligent forståelse til den åndelige inspirator; det åndelige menneske, der fungerer som en sjæl, bliver kanal for kræfter, ideer og handlinger som ikke er hans egne, men som han giver sit fulde intuitive samtykke. Det bliver altså udført med fuld forståelse og bevidsthed om metode, proces og resultater. Det er en handling som udføres i frit åndeligt samarbejde, for menneskehedsens vel, i et stort åndeligt væsens værk. Samarbejdet mellem mesteren Jesus og Kristus var af denne art. I forbindelse med den kommende avatar kunne det indebære et samarbejde mellem Kristus eller en »beslægtet, jævnbyrdig sjæl« og et kosmisk væsen på et endnu højere åndeligt bevidsthedsniveau og skabe en usædvanlig koncentreret styrke.

I tilfælde af besættelse slavebinder den onde kraft personligheden, som i de fleste tilfælde blot er en skal. Hitler er

sådan et tilfælde. Dette giver en større styrke på det fysiske plan og på astralplanet; det er hurtigere og mere umiddelbart i sine resultater, men langtidseffekten er mindre og derfor ret midlertidig.

I inspirationsprocessen vil den mindre avatar – gennem sit liv og sine kontakter i de tre verdener – nødvendigvis øve indflydelse på sensitive, åndeligt orienterede disciple og aspiranter, og således bliver inspirationen fra den kosmiske avatar med tiden til en *gruppeinspiration*, og derfor er den mere sikker. Gruppeinspirationen kan ske i dag. Hvis den gør, vil der blive en samtidig tilsynekomst af den kosmiske avatar, verdensfrelseren i skikkelse af den mindre avatar, og – på samme tid – en gruppefrelser, der består af modtagelige disciple og verdenstjenere. Tænk over det.

På denne måde, hvis I vil lægge mærke til det, er der etableret en direkte sammenkædning fra menneskeheden via Hierarkiet til Shamballa. Hierarkiet arbejder på at etablere denne kæde, hjulpet af deres disciple. Kravet om samarbejde fra alle aspiranter sendes nu ud, fordi tiden er kort. Hvis denne forbindelse kan blive etableret (og det vil blive en alvorlig historie for menneskeheden hvis den ikke kan) så bliver den tredje metode for en avatars indflydelse mulig.

3. *Tilsynekomst eller manifestation.* Alle mulige forholdsregler er blevet taget af Hierarkiet for at gøre det muligt for avataren, den Kommende, at træde frem. Hvilke forholdsregler det drejer sig om kan jeg ikke sige her. Kun nogle spørgsmål der antyder muligheder er tilladt. Tror I at avatarens manifestationsform allerede er på jorden og venter på at blive overskygget, inspireret og anvendt når tiden er inde, som mesteren Jesus' legeme blev i forbindelse med Kristus? Der er dem der siger at den venter og har ventet i 22 år. Er det muligt at der vil blive en pludselig nedstigning af Lysets og Fredens Prins for at ændre de nuværende tilstande gennem virkningen af hans udstråling og budskab? Der er dem der forventer hans pludselige tilsynekomst, og de

tælles i millioner. Nogle siger at han allerede er på vej. Er det muligt at denne Wesakfest vil se ham nærme sig Hierarkiet og slutte kontakt med dem? Nogle siger at det vil ske. Kan den »samlede hensigt« hos menneskeheden fremkalde respons og føre til den mindre avatars tilsynekomst på jorden? Nogle siger at intet kan forhindre det. Profetier, forventninger og den nuværende tidscyklus vidner om denne lejlighed. Denne mulige dobbelte begivenhed – fremkomsten af Syntesens Avatar i Hierarkiet, og af den mindre avatar, hans repræsentant, blandt mennesker – kan blive en sandsynlig begivenhed, hvis verdens disciple og aspiranter lever op til lejligheden.

Den umiddelbare opgave

Jeg begynder mine afsluttende betragtninger med at spørge mig selv om noget af det jeg kan sige vil vække disciple til den nødvendige åndelige indsats – en åndelig anstrengelse som må give sig udtryk i beslutninger og aktiviteter på det fysiske plan. Et bestemt aspekt af anstrengelserne på det fysiske plan bliver allerede varetaget alene pga. omstændighedernes pres: Røde Kors aktiviteterne i alle lande, respons på stærkt nødvendige fysiske behov i omgivelserne, og mobiliseringen af tid og ressourcer som foretages af ledere i alle lande, det er tidens tegn. Men det er den indre åndelige aktivitet og orientering (sideløbende med den ydre aktivitet) som er påkrævet. Det er en aktivitet som indledes af en klar praktisk tænkning og beslutning. Kan verdens disciple og aspiranter være levende vidnesbyrd om dette fulde liv på alle niveauer? Er de i stand til et intens indre liv samtidig med en aldrig svigtende opmærksomhed omkring ydre pligter og krav? Det er det, der er problemet. Er de i stand til at tilsidesætte deres egne yndlingsteorier og ubetydelige idealer (ubetydelige overfor den rystende verdenssituation) og fokusere enhver mulig anstrengelse på at bekæmpe det onde på det fysiske plan, såvel som på andre plan, med alle til rådighed stående midler. Kan de samtidig leve det

dynamiske tankeliv og bevare den altomfattende forståelse som vil finde udtryk i den udtalte appel til avataren? Det er følelse og fanatisk klyngen sig til et elsket ideal som ofte står imellem en discipel og effektiv tjeneste på det fysiske plan. Det som har forhindret effektiv tjeneste er gamle tankevaner og et stædigt forsøg på at indskyde en mystisk drøm imellem tilstanden som den er og tilstanden som den kunne være, hvis disciple foretog de rigtige handlinger.

Men, mine brødre, alt skal blive som nyt, og det betyder en ny vision, en ny idealisme, og en ny livsteknik. Fortidens idealer og drømme, og fortidens anstrengelser på at »betræde Vejen« og give udtryk for broderskab har med stor succes skabt en vis holdningsændring i racen, en ny orientering hen imod det åndelige liv, og en koncentreret beslutning om at udvikle sig videre. Det var det ønskede mål, og det mål er nu nået.

Den rette holdning findes nu i mange mennesker i alle racer, og det er opdagelsen af dette som har fremkaldt aktiviteten hos skyggerigets brødre i denne tid. De erkender at deres tid ved magten er ved at være forbi. Opretholdelsen af de materialistiske værdiers dominans over mennesker bliver stadig svagere. Så langt har mennesket udviklet sig, at der er mennesker nok i verden i dag til at vende strømmen *hvis* de kan blive vækket af deres apati.

Jeg prøvede at vække dem til hurtighed og til at tænke klart i årene 1932 til 1938, men skønt noget var opnået, var det ikke nok. Blindhed, illusion, separatisme og inertie hos aspiranterne i verden i dag udgør en af de faktorer som Hierarkiet må affinde sig med. Aspiranter er optaget af deres egne små gøremål og deres egne små bestræbelser, i stedet for at slippe alt i et forsøg på at forene sig om den nødvendige appel og aktivitet. De kæmper for deres egen fortolkning af sandheden, og for deres yndlingsideal om fred, liv eller virke og – som Nero – »leger de mens Rom brænder«. Hele deres liv har de kæmpet for et ideal og en drøm, som de elsker mere end de elsker menneskeheden. Dog er det eneste nødvendige en så dyb kærlighed til

menneskeheden at den finder udtryk på alle aktivitetsniveauer og alle livsområder. Hvis idealisterne i verden ville forstå situationen *som den er*, ville de slippe alt hvad de havde kært for at komme menneskeheden til hjælp og således befri de hjælpeløse masser fra slaveri og død. De ville kæmpe for menneskesjælens frihed med alle våben der er til rådighed i menneskehedens arsenaler. De ville standse aggressionens kræfter med magt, om nødvendigt. De ville bestræbe sig på klar tænkning og således holde kanalen åben for indstrømningen af åndelig kraft. De vigtigste forudsætninger i dag for virkelig verdenstjeneste er en alt dominerende kærlighed til menneskeheden og en sans for proportioner. De eneste krav som i dag stilles til disciple og aspiranter, kan opsummeres som følger:

1. At gøre alt hvad der er muligt for at bringe krigen til afslutning. Enhver fysisk metode må anvendes til at drive ondskabens og grusomhedens kræfter tilbage til deres mørke hjemsted. Fysiske metoder, når de anvendes med uforanderlig kærlighed til menneskeheden og under ledelse af en oplyst sjæl, bliver midler i retfærdighedens tjeneste. Der findes værre ting end den fysiske død, der findes slavebinding af den menneskelige sjæl.
2. Fokuseringen af det indre liv hen imod Hierarkiet i lysende tro. Den Kommendes vej må gøres klar, og livskraften må vies til et ydre liv i barmhjertighed.
3. En afklaring af det mentale liv i sjælens rene lys. Disciple lever for meget i følelsernes verden, derfor deres uklare vision. Når de får afklaret deres intellekt og ser situationen i dens helhed, kan de appellere til avataren om at træde frem. Denne appel må gå gennem Kristus.
4. Disciple må prøve at forstå hvad der er avatarens mål, og så gøre sig rede til at samarbejde.

Det næste skridt er klart at forstå hvad opgaven er, som må udføres som forberedelse til avatarens komme. Dette indbefatter:

1. Bestræbelsen på at stå sammen med alle andre disciple og aspiranter i et forsøg på at fremkalde avataren, at nå ham gennem en koncentreret, intensiv tanke og at vække hans respons. Dette er formålet med den nye invokation. Den udtaler hensigten, opsender et krav, og lover samarbejde.

2. Stille en kernegruppe til rådighed gennem hvilken Syntesens Avatar kan virke når den mindre avatar er fremkommet på det fysiske plan. Dette involverer en individuel aktivitet, udsendelsen af en klar tone, baseret på en klar mental opfattelse, erkendelsen af de andre som også er forbundet med dette arbejde og med udviklingen af et bevidst gruppearbejde. I dette gruppearbejde er personligheden underordnet og kun de følgende forsæt er dominerende:

- a. Beslutningen om at yde gruppetjeneste – som en gruppe – for verden.
- b. Beslutningen om at etablere rette menneskelige relationer på jorden.
- c. Beslutningen om at udvikle den gode viljes ånd overalt.
- d. Beslutningen om at modstå det onde gennem planlagt gruppeaktivitet.

3. At skabe et netværk af lys og tjeneste i alle lande. Dette begynder i den tjenendes personlige omgivelser, og gradvis udvider det sig ud over verden. Det var ud fra denne idé at jeg foreslog I dannede en triangel af mennesker, som forpligtede sig til at bruge Den store invokation og udbrede dens anvendelse ud over jorden. Det er min specielle plan at hjælpe den *kollektive* verdens-tanke og således fremkalde avataren, og ligeledes skabe en verdensgruppe gennem hvilken de nye kræfter og energier kan virke, de nye ideer kan spredes, og den kommende verdensorden finde tilslutning.

4. At forberede almenheden på den Kommende ved at pege på

beviserne fra fortiden, erkendelsen af det universelle behov for guddommelig intervention og ved at fremholde et håb for de fortvivlede, de tvivlende og de torterede. I avatarens fremkomst ligger håbet, og historien vidner om at denne hændelse ofte har fundet sted i tider med verdenskrise.

Sådan er de muligheder jeg præsenterer for jer, idet jeg håber på jeres forståelse. Jeg har fortalt jer og lært jer meget i de forgangne år. Jeg har ofte appelleret til jeres samarbejdsånd og bedt om jeres hjælp i verdenstjenesten. Nogle af jer har svaret og ydet denne hjælp. Mange har længtes efter at komme til at hjælpe. Flertallet har kun gjort lidt eller slet intet. I dette kritiske øjeblik (i verdenskrisen) beder jeg igen om jeres samarbejde og overlader til jer at tage jeres beslutning.

Må kærlighed til Gud og til jeres medmennesker inspirere jer; lyset fra jeres sjæl vejlede jer, og gruppens styrke sætte jer i stand til at bringe noget godt ud af det nuværende onde gennem rigtig handling og klar tænkning.

GENOPBYGNINGSARBEJDET

August 1941

Efter at have studeret verdens disciple under den nuværende verdenskrise, ser jeg dem tynget af inertie – ikke den inertie der kommer af selvished og selvcentrering, eller en træghed der skyldes mangel på forståelse af krisens natur, eller en sløvhed der bundes i ren og skær dovenskab, men en inertie der har rod i en dyb indre depression, i en følelse af menneskelig utilstrækkelighed og i en indadvendthed som er naturlig, men nytteløs netop i denne tid. Nogle disciple (både på prøvestien og på discipelvejen) tager deres tilflugt til den form for aktivitet de var engageret i da krigen brød ud; nogle søger ly i en beslutning om at vente til krisen er ovre og synes at mene, at enhver åndelig virksomhed ad de gamle baner har ingen virkelig

mening; endnu andre kaster sig ud i en hektisk aktivitet med ting som almindelige mennesker, der ikke er åndeligt orienteret, kan gøre lige så godt eller bedre. Nogle disciple og aspiranter bruger deres tid på at bekæmpe en psykisk sensitivitet fremkaldt af tilstandene i verden; mange er overvældet og bedøvet af menneskehedens kval og lidelse, af øjeblikkets rædsel, af bekymring for fremtiden, og af frygten for endnu værre hændelser. Deres fantasi arbejder på højtryk og helt nytteløs. I er alle henfaldne til nogle af disse holdninger.

Jeg skriver i dag for at kalde alle verdens disciple og aspiranter til en intensiv periode af forberedelse til fremtidig virksomhed. Fra nu og indtil solen bevæger sig nordpå, vil jeg bede jer hver især gøre følgende:

Først styrke jeres tro – gennem meditation, bøn og klar tænkning – jeres tillid og glæde, og frem for alt uddybe jeres kærlighed til menneskeheden, overføre sjælens kærlighed til det fysiske plan og ind i alle jeres forhold.

Dernæst eliminere fra jeres personlige liv, så vidt som I kan og bør, alt (mentalt, psykisk, emotionelt eller fysisk) som kan hindre jeres fremtidige brugbarhed.

Endelig må I sammen planlægge fremtidens arbejde. Dette arbejde kan snart begynde og må igangsættes langsomt, omhyggeligt, og med uforbeholdent samarbejde med mig og med hinanden. Det må udføres regelmæssigt og ufravigeligt, uden spild af kræfter når først arbejdets grundtræk er besluttet, og I bør udføre det *sammen*.

Det mest nødvendige i dag for alle og enhver som må støtte dette fremtidige arbejde, som jeg søger at udføre med jeres samarbejde og forståelse, er at nære en voksende *vilje* til kærlighed og arbejde. Denne bestræbelse fra jeres side vil udtrykke sig i en stadig dybere kærlighed til menneskeheden – til alle mennesker og til hinanden. Det vil vise sig i en konstant bestræbelse på at påkalde den åndelige vilje i selvdisciplin og udholdenhed; det vil vise sig i den intelligente udførelse af planen som jeg progressivt søger at udvikle.

Dette arbejde kan kun udføres af mennesker som elsker deres medmennesker og er i besiddelse af tilstrækkelig oplysning til at de kan arbejde med mig pålideligt og sikkert i en periode på fem år, uanset hvad der sker; de må være mennesker som vil prøve ikke at lade personligheds-misforståelser hindre deres anvendelighed og deres gruppes indbyrdes forhold, og som – fordi de har kærlighed nok – uophørligt vil underordne alt den opgave som må løses. Desuden vil jeg bede jer om at samle et uddrag af alle mine tidligere brochurer og mine senere skrifter af de planer og instruktioner om tjeneste som vil kunne anvendes i de ændrede tilstande og i den umiddelbare fremtid. Studer dette grundigt sammen med alle fordringer og forslag i dette brev, så I kan vide hvad jeg, jeres tibetanske lærer, føler kunne og burde gøres af jer i jeres tjeneste i den umiddelbare fremtid. Jeg ville bede dem af jer som er rede til dette, at mødes ved tiden for fuldmåne i oktober for fællesskabets skyld, til gruppemeditation, beredskab og samråd. Jeg ville bede dem af jer som lever og virker længere borte, ganske kort at skrive om jeres reaktioner på de foreslåede bestræbelser, og antyde hvordan I føler I bedst kan hjælpe i denne opgave. Jeg ville bede alle jer som knytter sig til mig i det fremtidige arbejde hver dag at bruge følgende korte meditation som jeg angiver nedenfor. Den er dynamisk, bekræftende og skulle – hvis rigtigt anvendt – forbinde hoved og hjerte og således føre til en intelligent, kærlig tjeneste, og den skulle også tjene til at knytte jer alle sammen i den tætteste åndelige enighed. Dette vil hjælpe til at styrke alle medarbejderes æteriske legemer og derfor hele gruppens vitalitet, som da vil være uimodståelig.

Den foreslåede meditation

Hver morgen før I begynder dagens aktiviteter, prøv at opnå en indre ro, se selvet som sjælen, stil jer til disposition for sjælen, menneskeheden og gruppen.

1. Sig så lydløst men med uindskrænket dynamisk hensigt:

I centret af al kærlighed står jeg.
Fra dette center vil jeg, sjælen, gå ud.
Fra dette center vil jeg, den tjenende, virke.
Må det guddommelige selvs kærlighed blive udgydt i mit hjerte,
igennem min gruppe og ud i hele verden.

2. Fokuser derefter jeres opmærksomhed og engagement, mens I ser den gruppe I hører til, som et stort center opfyldt af kærlighed og lys, der stråler ud over menneskenes verden og bringer lindring, lys, kærlighed og helbredelse i stadigt rigere mål.
3. Tænk så over planen der skal udføres og på den anviste tjeneste for næste dag. Gør dette som en sjæl, idet I holder personlighedens lavere selv i en afventende position, som en tjener der opmærksomt venter på instruktion.
4. Sig da:

Det guddommelige selvs glæde er min styrke.
Menneskeåndens magt skal triumfere.
Lysets kræfter behersker de onde kræfter.
De stores værk må fortsætte.
Den Kommende er på vej, avataren nærmer sig.
Til dette må vi forberede os.

5. Slut af med et minuts dynamisk stilhed.

Jeg vil bede jer udføre denne meditation hver dag indtil den 1. januar 1942, hvor jeg vil give jer det næste trin i denne forberedende meditation for den Kommende. Dens mål er at forberede jer alle i det indre. Jeg vil også bede jer læse og genlæse de informationer jeg gav jer om avatarer (side 285-313).

I vil udgøre den første gruppe som jeg opfordrer til samarbejde med mig i genopbygningsarbejdet i den nye tidsalder. I tidens løb vil hjælpegrupper komme til som kan arbejde i de forskellige lande som brændpunkter i det store netværk af lys, som er ved at blive dannet overalt under inspiration af verdens disciple og

aspiranter i alle lande, idet de arbejder under inspiration af Hierarkiet. Nogle af dem kender I. Mange af dem kender I ikke. Men de repræsenterer alle mestrenes arbejdende grupper, og på deres skuldre hviler genopbygningsarbejdet, hjulpet af tusinder og atter tusinder af mænd og kvinder af god vilje i alle lande.

Mødet på havet mellem de to verdensdisciple og ledere markerede en krise i verdenssituationen. De otte punkter (se side 318-319) som de formulerede, udgør fundamentet til den kommende verdensorden. Disse punkter var nødvendigvis i store træk og uden detaljer mht. deres praktiske anvendelse. Det vil være op til den befriede menneskehed at udarbejde detaljerne, at foretage de nødvendige justeringer, og at reorganisere menneskelivet således at de højere åndelige værdier kan blive fremherskende. En mere enkel livsform kan indføres, en større frihed kan etableres, og alle mennesker kan påtage sig en mere vidtrækkende ansvarlighed. Dette vil tage tid. Nogle af jer vil ikke leve længe nok til at se den fulde afklaring af den vej menneskeheden må gå (fremtidens »lysende vej«), men I kan allesammen hjælpe materielt i den vigtige opgave med forberedelsen, ved at omtale de nødvendige verdensprincipper, ved at sprede den gode viljes evangelium, og ved at indføre de rette menneskelige relationer. Det arbejde der gøres i tanke, i kærlighed og i engageret aktivitet gennem de næste tre år er af overordentlig vigtighed og vil skabe den stabilisering som vil finde sted i de sidste to år af de fem jeg nævnte tidligere, som var jeres umiddelbart forestående samarbejdsperiode.

I som arbejder midt i kaos og konflikter kan ikke og vil ikke være i stand til præcist at bedømme graden af resultater. Kun medlemmer af Hierarkiet (mestre, indviede og de disciple som ikke er i inkarnation for tiden) kan få et sandt perspektiv. Disciple som arbejder i kamplinien er nødt til at fortsætte arbejdet midt i kaos og uro, tvivl, lidelse og udmattelse. De kan derfor ikke se hele billedet. Nogle få af de mere fremskredne som kan »leve i højderne og i dalen og dybderne« samtidig, kan virkelig se, men deres antal er ikke stort, og Kristus talte et sandt

ord til sine forvirrede disciple da han sagde: »Salige er de som ikke har set og dog tror.« At udføre meditationen, at følge de givne instrukser, at holde ud trods vanskeligheder, og at have en fast tro på menneskeåndens skønhed, på Guds kærlighed, på at lysets kræfter vil sejre og at den Kommende er på vej – dette er de holdninger som vi, der arbejder på den indre side, ønsker af jer som vælger at udføre vort arbejde på det ydre plan.

Dette brev handler om at samle en gruppe der kan udføre planerne for 1942-1945. Den er ved at blive dannet i årets mørkeste tid, på nulpunktet af menneskelig nød, i det sværeste øjeblik i menneskehedens historie, i en krisestund, og – for mange af jer som enkeltvæsener - på et tidspunkt for jeres dybeste personlige vanskeligheder. Jeg siger jer at I alle, sammen, *er* opgaven voksen.

Jeg vil igen skrive til jer og angive de praktiske aspekter af arbejdet. I mellemtiden, tænk og reflekter over hvad jeg har skrevet her; begynd meditationen og prøv at styrke jeres forbindelse med jeres sjæl og med hinanden. Lad kærlighed – ikke følelser og sentimentalitet – styre jeres tanker, ord og handlinger. Jeg vil også bede jer omhyggeligt at studere de anvisninger jeg tidligere har givet jer mht. arbejdet som må gøres, og jeg vil også bede jer omhyggeligt studere de otte punkter skitseret i høj sø, og De Fire Friheder som så ofte diskuteres rundt om i verden.

Lad stilhed og dybde karakterisere jeres indre liv.

ATLANTERHAVS-ERKLÆRINGENS OTTE PUNKTER

14. august 1941

Præsidenten for Amerikas Forenede Stater, Franklin D. Roosevelt, og premierminister, W. Churchill, repræsenterende Hans Majestæts Regering i de Forenede Kongeriger, har ved deres møde anset det for rigtigt at bekendtgøre visse fælles principper i deres respektive landes nationale politik hvorpå de baserer

deres håb om en bedre fremtid for verden.

For det første, deres lande søger ingen udvidelser, hverken territoriale eller andre.

For det andet, de ønsker ikke at se nogen territoriale ændringer som ikke er i overensstemmelse med de berørte folks frit udtrykte ønsker.

For det tredje, de respekterer alle folks ret til at vælge den form for regering under hvilken de vil leve; og de ønsker at se suveræne rettigheder og selvstyre genoprettet hos de folk som disse er blevet berøvet med magt.

For det fjerde, de vil forsøge, med al respekt for deres eksisterende forpligtelser, at fremme alle staters, store eller små, sejrende eller besejrede, tilgang på lige vilkår til handel og til verdens råmaterialer, som er nødvendige for deres økonomiske velstand.

For det femte, de ønsker at skabe det mest fuldkomne samarbejde mellem alle nationer på det økonomiske område med det formål at sikre, for alle, forbedrede arbejdsvilkår, økonomisk fremgang og social sikkerhed.

For det sjette, efter den endelige udslettelse af nazityranniet håber de at se en fred etableret som vil tillade alle nationer at leve i sikkerhed indenfor deres egne grænser, og som vil sikre at alle mennesker i alle lande kan leve deres liv i frihed uden frygt og mangler.

For det syvende, en sådan fred skulle gøre det muligt for alle mennesker at krydse de store have og oceaner uden hindring.

For det ottende, de tror at alle nationer i verden, af realistiske såvel som af åndelige grunde, må komme til den endelige afståelse af magtanvendelse. Da ingen fremtidig fred kan opretholdes hvis våbenmagt på land, til søs eller i luften fortsat bliver anvendt af nationer der truer, eller kan true med aggression udenfor deres grænser, tror de, indtil et mere vidtrækkende og permanent system for generel sikkerhed er etableret, at afvæbning af sådanne nationer er vigtig. De vil ligeledes hjælpe og opmuntre til alle andre mulige forholdsregler som vil lette

fredselskende folk for deres tyngende byrde af krigsmateriel.

DE FIRE FRIHEDER

6. januar 1941

I fremtiden, som vi søger at gøre sikker, forventer vi en verden baseret på fire essentielle menneskelige friheder.

Den første er tale- og udtryksfrihed – overalt i verden.

Den anden er frihed for ethvert menneske til at dyrke Gud på sin egen måde – overalt i verden.

Den tredje er frihed fra nød – hvilket oversat til verdens vilkår betyder økonomisk indsigt som vil sikre enhver nation et sundt og fredeligt liv for dens indbyggere – overalt i verden.

Den fjerde er frihed fra frygt – som, oversat til verdens vilkår, betyder en verdensomspændende nedrustning af en sådan grad og gennemført på en sådan måde at ingen nation vil kunne iværksætte en fysisk aggression imod nogen nabo – noget steds i verden.

Franklin D. Roosevelt

PRAKTISKE SKRIDT I GENOPBYGNINGSARBEJDET

September 1941

Det vil være indlysende for jer at det kun er lidt jeg kan sige om den nøjagtige fremgangsmåde indtil det tidspunkt hvor menneskeheden selv har afgjort, hvad de fremtidige betingelser for menneskeligt liv skal være. Jeg mener præcis hvad jeg siger, mine brødre. Krigens udfald er endnu ikke afgjort. Der er en udbredt følelse af at Gud (som vi kalder den centrale kraft i selve livet) vil eller skulle intervenere; der er et vagt krav om at retten bør triumfere, og et desperat håb om at noget uventet vil ske som vil give sejren til lysets kræfter. Denne holdning af pinefuld forventning er universel blandt masserne, både dem i de kæmpende lande og ligeledes i de neutrale. I de neutrale lande

(af hvilke USA er det største og vigtigste) er der to faktorer som bestemmer folks tænkemåde:

For det første en dybt rodfæstet men ikke unaturlig selvished, der tilskynder til beslutningen om ikke at tage virkelig del i krigen, undtagen hvad der kan gøres uden fare og med de mindst mulige omkostninger, og for det andet en stadig voksende kløft mellem de relativt få som har visioner og ønsker aktivt at hjælpe de kampberedte allierede (som repræsenterer lysets kræfter) og det selviske flertal som – af politiske, religiøse eller personlige grunde – vil bekæmpe enhver bestræbelse på at forpligte deres land ud over hvad det er forpligtet til allerede, og som ikke desto mindre håber at få del i sejrens goder.

I sidste ende må verdenssituationen imidlertid afgøres af menneskeheden selv. Hierarkiet kan ikke blande sig i det. Menneskeheden har privilegiet og lejligheden til at handle rigtigt *nu*. Den Kommende som er blevet så ivrigt påkaldt over hele verden, enten ved bøn, invokation eller tavs appel, er beskæftiget med justeringer, med den rette fusion af kræfter og med helbredelse af folkene. Dette verdensomspændende påkaldende krav er stort set fremkaldt af en opgivende holdning eller af en barmhjertig længsel efter at se den langvarige menneskelige kval afsluttet; det er sjældent fremkaldt af overbevisning, af erkendelsen af muligheden, eller af en tilsvarende beslutning om at rette det forkerte der ligger til grund for verdenssituationen og som udgør alibiet for menneskehedens fjende – Hitler og hans medarbejdere.

Den kommende avatar vil vise sig, når slagets gang har taget en afgjort vending og de onde kræfter er drevet tilbage hvor de hører hjemme. Jeg har ikke udtalt mig om tid, sted eller person. Jeg har helt enkelt antydnet at der er en mulighed (som følge af rigtig handling) for tilsynekomsten af den som har været ventet i århundreder, om hvem profetier i alle lande, folks hurtigt voksende intuition, og alle tidligere tilfælde vidner om. Timen er nær, forudsat at de nødvendige forberedende skridt er taget, og det er derfor jeg har henvendt mig til jer. Jeg har *ikke* angivet

stedet for hans tilsynekomst, hvorledes hans fremkomst vil være, eller det land han vælger. Det er detaljer som vedrører ham, ikke jer. Jeres opgave er at berede jer på hans komme. Dette indebærer en rigtig forståelse og større indsats for menneskeheden som et resultat af *den kærlighed I erfarer* i jeres egen individuelle bevidsthed. Dette understreger jeg.

Jeg har foreslået tre forberedende skridt til den gruppe af aspiranter som jeg er i berøring med:

1. Brugen af det store mantra eller invokationen - i to dele (se side 147, 251). Det første blev anvendt i 1936 og det andet i 1940, og er stadig i brug. Det første var beregnet på at centralisere menneskets ønsker, og det andet var beregnet til at anvende den mentale kraft der var tilgængelig for at påkalde dem der (på livets indre side) venter på at give hjælp. Det kan de ikke, med mindre vejen bliver åbnet for dem af menneskeheden selv. Sådan er loven.
2. En almindelig undervisning af offentligheden i det væsentlige om og i brugen af den gode vilje. Et stort men uudviklet potentiale er stadig låst fast i menneskeheden som – hvis fremkaldt af mennesket selv – vil vise sig stærkt nok til at udrette to ting:
 - a. Lægge fundamentet til en stabil fred – aktiv og positiv fordi den er resultat af aktiv og positiv handling – *efter* at lysets kræfter har vundet sejren på det fysiske plan.
 - b. Skabe den indre syntese eller det netværk af lys som er udtryk for den gode viljes kræfter og de rette menneskelige relationer. Dette vil garantere en bæredygtig verdensorden, og ikke et påtvunget tyranni eller en mystisk og umulig drøm.
3. Forståelsen af denne kommende verdensordens generelle kontur, som vil imødekomme menneskehedens behov, være væsentlig i alle dens implikationer, og som vil skabe rammen

om de levende indbyrdes forhold som vil nære den latente kærlighed, den intuitive forståelse og de kreative kræfter i mennesket.

Dette er de tre hovedmål, som jeg har behandlet i tidligere kommunikationer. Jeg har også antydnet de aktivitetsmønstre som er praktiske – nogle af dem af en eksoterisk natur, såsom at udfærdige adresselister i alle lande over alle dem der udtrykker god vilje; andre, som at skabe et netværk af lys gennem oprettelsen af triangler. Det er ikke mig der skal bestemme detaljerne i jeres aktiviteter; det må I selv gøre, og til dette har jeg kaldet jer for at hjælpe mig.

Lad mig rekapitulere nogle punkter i vort forenede arbejde, så I klart kan se baggrunden for vore kommende bestræbelser og forstå arbejdet i sin helhed.

1. Den første aktivitet var nedskrivningen og distribueringen af den okkulte lære i form af bøgerne som A.A.B. har hjulpet mig med at skrive. Disse vil (når krigen er forbi) tjene til at føre menneskeheden fremad og nærmere den tid hvor vore dages okkultisme vil være temaet for undervisningen i verden, i en modificeret form. Bøgerne som er blevet udgivet kan siges – uden overdrivelse – at være uden konkurrence, og vil, rigtigt distribueret, tjene et nyttigt formål ved at løfte menneskers bevidsthed til et højere niveau og klargøre den guddommelige Plan for menneskeheden. I bøgerne er også opgaven der ligger umiddelbart foran jer ved krigens ophør klart antydnet.

2. Arkanskolens grundlæggelse og arbejde. Dette var påbegyndt af A.A.B. for at uddanne dem der var rede for esoterisk undervisning og for at forberede dem til stadiet og arbejdet som accepteret discipel. I verden i dag findes utallige grupper som beskæftiger sig med opgaven at hjælpe den ene eller anden gruppe af aspiranter og søgende, der findes overalt, eller med det mere generelle foretagende at løfte massernes bevidsthed.

Arkanskolen var derfor skabt med to formål for øje:

- a. Hovedsagelig for at hjælpe Hierarkiet i dets arbejde under hele denne verdenskrise – en krise som Hierarkiet længe har været forberedt på. Arkanskolen var ikke og er ikke den eneste gruppe med dette formål, men den er bestemt en af de mest indflydelsesrige.
- b. At oplære disciple på prøve til at blive accepterede disciple, således at Hierarkiet kunne finde dem der uden risiko kunne formidle åndelige kræfter og være kanaler for kærlighed og forståelse i verden.

I kan derfor se at Arkanskolen ikke så meget er engageret i at hjælpe den enkelte som i at hjælpe Hierarkiet med at frelse menneskeheden. For dette arbejde er uddannelse nødvendig, og Arkanskolen giver denne uddannelse.

3. Den kendsgerning at den nye verdenstjenergruppe eksisterer, var bragt til almenhedens kendskab, og det i vid udstrækning. Denne gruppe består af aspiranter, disciple og indviede, og er et mellemlid mellem det åndelige Hierarki og den intelligente offentlighed. Dens medlemmer findes i alle lande, er uorganiserede undtagen ved deres åndelige forbindelse med Hierarkiet og med hinanden, og gennem deres bestræbelse på ethvert område af den menneskelige bevidsthed at lede menneskeheden ind i en mere åndelig livsform. De tilstræber at stimulere væksten i retning af rette menneskelige relationer gennem god vilje, og dette arbejde fortsætter stadig.

4. Organiseringen af mænd og kvinder af god vilje i alle lande, således at de til sidst kan anslå tonen for verdens gode vilje i den nye verdensorden. Noget af dette arbejde blev påbegyndt i 1934. Meget venter forude, krævende opmærksomhed, og må gennemføres i en periode langt mere vanskelig end førkrigstidens. Kernen i denne gruppe eksisterer, og blandt dem er den

gode vilje stadig levende og usvækket.

5. Bestræbelsen på at anvende den kombinerede magt i lyd og tanke blev foretaget ved hjælp af de to store invokationer som I har udsendt – som en gruppe - til hele verden. Store verdensbønner har været anvendt i umindelige tider; mennesker har været drevet af ønsker og åndelig aspiration til at bede, og har opdaget styrken i den guddommelige respons. Invokationens kunst har imidlertid været relativt ukendt, specielt i Vesten. Den fordrer en dynamisk vilje og en koncentreret bevidsthed, og er beregnet på at fremkalde respons fra de kræfter som vil skabe betingelserne for den nye verden, som kan opstå efter afslutningen af denne krig. En fokuseret vilje eller hensigt, et overbevist sind, et urokkeligt ønske og en planlagt aktivitet er vigtig for succesen.

6. Dannelsen af triangler af lys og god vilje, således at et indre netværk af mennesker, der har forpligtet sig til at udvise god vilje, til at bruge invokationens magt og til at vokse i forståelse, kan blive skabt på verdensplan; og en begyndelse er allerede blevet gjort. Dette er en magtfuld og gennemførlig fremgangsmåde når den først får lejlighed til at brede sig.

7. Indledningen til et forsøg i retning af virkeligt gruppearbejde. Dette må være gruppearbejde af en ny orden, hvori personlig aktivitet må underordnes gruppens mål og gruppens afgørelser i fælles råd; det er ikke et arbejde som udføres ved at nogens vilje påtvinges en gruppe af svagere viljer. Den enkelte og hans måde at arbejde på regnes ikke for vigtig i gruppebevidstheden, fordi det er gruppens vilje – der i forening har helliget sig et specielt mål – som er af betydning. Dette er en ny fremgangsmåde og noget som I godt kan indstille jer på. I denne gruppe, som jeg har dannet, vil der opstå mulighed for at bevise det praktiske i dette nye ideal for tjenestemetoder.

Dette er nogle få af de foretagender som vi har været engageret

i gennem nogle år, og jeg foreslår at de alle bliver videreført som en baggrund for alt fremtidigt arbejde og som et fundamentalt udgangspunkt.

Som enkeltmennesker i denne gruppe (eller i jeres relationer til andre grupper) har I alle jeres personlige problemer. Disse problemer er ganske enkelt jeres deltagelse i verdens karma og udgør grundlaget for jeres nødvendige træning og området for jeres åndelige forsøg. Dem vil jeg ikke komme ind på, for I er alle voksne sjæle og gør fremskridt gennem planlagt tjeneste, ikke ved at blive hjulpet. Jeres opgave er at støtte arbejdet som Hierarkiet planlægger, at finde måder og metoder hvorved tjenesten kan udføres intelligent, at opdage måden hvorpå verdens behov (ikke jeres gruppes behov) kan imødekommes, at finansiere den deltagelse i broderskabets arbejde som I har fået overdraget af jeres sjæl, og at udføre jeres del i udviklingen af de menneskelige holdninger som er nødvendige, hvis virkelig fred skal findes i verden når vi går ind i 1975. Hvis dette arbejde udføres fornuftigt, kan en verdensenhed etableres, som vil skabe rette menneskelige relationer, en sund verdenspolitik, en forenet åndelig stræben, og en økonomisk »deling« som vil gøre en ende på al konkurrence og på den nuværende ujævne fordeling af livets nødvendigheder.

Jeg har tidligere skitseret for jer det generelle program og de mål vi håber at nå. I har fået megen information og jeg har antydnet behovet og dets mulige løsning. I har fået praktiske forslag mht. fremgangsmåder og metoder. Jeg har bedt jer – som jeg beder jer i dag – om jeres samarbejde, og jeg beder jer på lysets magters vegne, på vegne af det åndelige Hierarki og den kriseramte menneskehed.

Den nuværende verdenskrise kunne afkortes, hvis de åndeligt orienterede mennesker levede op til deres indre tro og viden. Opgaven med at forene mennesker af god vilje er i dag betydeligt vanskeligere end det var før krigen. Den kan kun løses hvis enhver af Hierarkiets tjenere tænker klart, elsker intelligent og tjener til det yderste. Jeg trygler ikke. Jeg har tryglet jer alle

meget før i tiden, og resultatet var, om ikke en fuldstændig fiasko så i hvert fald ikke tilstrækkeligt store anstrengelser fra jeres side til at afbøde de onde kræfter, fokuseret i Tyskland, Japan og – i meget mindre grad – Italien.

Dette sidste udsagn (som jeg har fremført i andre skrifter) har fremkaldt modvilje hos dem der tror at lysets magter må elske så forskelsløst at deres arbejde for evolutionen fornægtes, og deres bestræbelse på at fremme udviklingen af den menneskelige bevidsthed umuliggøres eller stilles midlertidigt i bero indtil kampen ophører. Jeg vil her pointere, at hvis lysets magter – støttet af jer – intet gjorde for at influere menneskers bevidsthed, så ville materialismens og det ondes kræfter triumfere. Menneskeheden ville da lide åndeligt nederlag og udviklingen ville blive sat tilbage i en uoverskuelig periode. Jeg vil her bede jer bemærke min og jeres store mesters ord: »Af deres frugter skal I kende dem.« Jeg vil minde jer om at der ville ikke være nogen krig i dag hvis ikke Tyskland var gået ind i Polen. Grunden til den vidt udbredte grusomhed, terror, myrderi og de frygtelige lidelser hviler helt på skuldrene af de syv mænd i Tyskland.

Havde aspiranterne og disciplene i verden forstået situationen tidligere, og havde de arbejdet mere helhjertet, kunne den nuværende katastrofe have været holdt indenfor visse grænser; den kunne have været tilbageholdt og problemet være afviklet på de indre plan af tanker og ønsker og kunne dér have været forvandlet igennem de nødvendige justeringer. Men de forstod ingenting, og stormen brød løs på det fysiske plan.

De næste tolv måneder vil blive afgørende for de menneskelige anliggender. I slutningen af 1942 vil kaos og vanskeligheder stadig være til stede, men sejrens trompeter vil høres. Vil de sejrende være lysets magter, under hvis banner de allierede kæmper, eller vil ondskaben triumfere og griskheden høste profitten af aggressionen? Vil mennesker blive ført ind i et mørke som – skønt ikke uendeligt – vil omslutte den menneskelige sjæl for årtier? Svaret på disse spørgsmål ligger

i menneskehedens egne beslutninger og handlinger. Hierarkiet venter.

Jeg har refereret til den tiltagende vanskelighed, som mennesker af god vilje vil blive stillet overfor (som medarbejdere i den nye verdenstjenergruppe). Hvori består vanskeligheden, hvis vi analyserer situationen? I to hovedfaktorer:

For det første, den støt voksende følelse af intens modvilje (stigende til had i tilfælde af nogle grupper indenfor den lidende menneskehed), ledsaget af en dyb træthed, en rystet psykologisk integration som følge af nervøs spænding, en akut frygt for hvad fremtiden vil bringe (videnskabeligt oparbejdet af aksemagterne), og en lammelse af sjælen, som et resultat af den omsiggribende død og ødelæggelse, tab, adskillelse og synet af uhørt smerte og lidelse.

For det andet, den udbredte fysiske ødelæggelse, foretaget af de invaderende og de defensive armeer – ødelæggelsen af store byer med det dertil hørende civiliserede liv, den totale udslættelse af industrielle anlæg og virksomheder nødvendige for det daglige liv, sænkningen af skibe som distribuerer råvarerne til civiliseret livsførelse, og den fuldstændige opløsning af alle menneskelige forhold i alle lande i verden – direkte eller indirekte – og nedbrydelse af veletablerede finansielle relationer, samt afbrydelsen af de almindelige kommunikationsmidler. Hvis dertil føjes den økonomiske ruin der rammer masser af mennesker, så har I et sandt og på ingen måde sensationelt billede af verdens tilstand. Ud af denne ødelæggelse af alt hvad mennesket har konstrueret gennem århundreder, og denne udplynning af al eksisterende kultur og civilisation må den nye verdensorden fremstå. Og, mine brødre, den vil blive bygget, og I kan hjælpe med forberedelserne til denne opbygning af en mere stabil og smuk livsform.

Den skabende proces begynder altid med hensigten, tilskyndet af det målbevidste krav, og vil blive bragt i objektiv manifestation af den rigtige tankestyring, inspirationen fra de rigtige idealer, og undervisningen af de sædvanligvis ikke tænkende

masser (som imidlertid i dag tænker som aldrig før), så menneskeheden *som et hele* vil tage disse idealer til sig. De kan derefter blive betroet at foretage den nødvendige handling. På denne måde vil de ønskede tilstande tage form på det fysiske plan i det daglige liv. Der er mange oplyste tænkere som i denne tid arbejder med disse problemer; de er ved aktivt at forme den offentlige mening; frie tænkere i alle lande, eller deres repræsentanter i de okkuperede lande, er allerede ved at lægge frihedens fundament, mere sikkert og solidt end nogensinde før; grupper er overalt ved at organisere genopbygningen (mentalt, psykologisk og fysisk) af vor verden og rekonstruktionen af vor civilisation på et mere normalt og sikkert grundlag. En nær og mere forstående relation er ved at blive etableret mellem religion, politik og filantropi, og den rolle videnskab, undervisning og økonomi må spille i fremtiden, er ved at komme stadigt mere i forgrunden af den menneskelige aspiration.

Der er derfor ingen grund til modløshed. Der er kun brug for beslutsom og rigtig handling og selvopofrende anstrengelser. Og dette må være baseret på tro på menneskeånden, på en overbevisning om at den gode vilje til sidst *må* triumfere fordi den altid har triumferet, og en viden om at den nye tidsalder er ved at bryde frem og at intet kan forhindre den i at etablere sig. Om denne nye æras komme er selve ødelæggelsen et vidnesbyrd, fordi – igen citerer jeg min mester, Kristus – man kan ikke komme ny vin på gamle flasker. Til jeres deltagelse i det forberedende arbejde for fremtidens nye verden kalder jeg jer; til fornyet aktivitet på livets ydre plan kalder jeg jer, og igen opridser jeg for jer tre års arbejde, plus to års aktivitet som vil vokse ud af de tre års forberedelse.

Indtil maj 1943 foreslår jeg en klog forberedende virksomhed, der baner vejen for fremtidig aktivitet i verden. Dette må være ledsaget af en fornuftig organisering, baseret på en vidtrækkende vision af hvad der bør gøres, og af eksperimentelle bestræbelser. Dette er det umiddelbare arbejde for denne gruppe og for dem som de senere vælger som medarbejdere. Små grupper må vokse

ud af denne gruppe senere, når den er behørigt etableret og fungerende.

Fra maj 1943 indtil november 1944 skulle I bevæge jer ud i verden og gøre realistiske erfaringer, og ind i et praktisk samarbejde med enhver lignende gruppe som er engageret i verdens frelse, især indenfor psykologien, for den psykologiske rehabilitering af menneskeheden vil være det vigtigste og mest fremtrædende behov, sideløbende med genoprettelse af økonomien. Disse to områder må have prioritet for alle mennesker af god vilje. Denne gruppe må inspirere, fremme og styrke hvorsomhelst og nårsomhelst det er muligt. Sådan en opgave kan kun varetages af mennesker som ikke har nogen religiøse fordomme, ingen politisk antagonisme og ingen separatistiske følelser.

Derfra og indtil udgangen af 1945 eller begyndelsen af 1946 skulle arbejdet konsolidere sig, mænd og kvinder af god vilje vil være helt optaget af stadig mere nyttigt arbejde og styrken i deres tanker og holdninger mht. at forme den offentlige mening skulle gøre sig dynamisk bemærket – hvis I alle arbejder som ønsket. Det vil derfor være indlysende, hvor vigtigt det arbejde er som I kan begynde nu og stabilisere gennem de næste atten måneder. De vigtigste arbejdsområder kender I allerede, for goodwill-arbejdet fra 1936 vil stadig være fundamentalt og dets processer bør studeres igen og anvendes. Men jeg vil give jer disse følgende praktiske forslag vedrørende gruppen og dens planlægning.

1. Lær hinanden at kende og vis tillid. Giv hinanden frihed til at virke og planlægge indenfor gruppens planlægning; tilegn jer *kærlighedserfaring* i jeres individuelle liv og i jeres grupperelationer. Mød hinanden jævnligt for diskussion, planlægning og til gruppemeditation – idet I anvender den samme meditation i denne gruppe som jeg har bedt jer bruge individuelt. Tilsidesæt jeres egne ønsker og ideer for gruppens beslutning. *Lad dette være en udpræget gruppeanstrengelse.*

2. Gå videre med triangelarbejdet på enhver mulig måde og i ethvert land som uden risiko kan kontaktes. Planlæg dette arbejde på fornuftig vis, og lad en lille gruppe af jer være ansvarlig for dets virke og succes.

3. Søg at opdage, og hvor det er muligt kontakte, alle grupper som er motiveret af ægte kærlighed til menneskeheden, såvel som en søgen efter og forståelse af den nye tidsalders idealer om frihed, samarbejde og inklusivitet. Jeg foreslår en gradvis udarbejdelse af navne- og adresselister på sådanne grupper, ledsaget af deres litteratur og en analyse af deres ideer.

4. Søg at samle alle de mange forslag der er blevet formuleret af enkelte mennesker, af grupper af tænkere i verden samt specialisterne i de forskellige områder hvor der arbejdes for den nye verdensorden. Find frem til hvad der bliver foreslået i de mange forskellige lande mht. den nye verdensorden – både godt og dårligt. Dette vil indebære læsning af bøger, tilegnelse og analyse af dem, skabelse af et lille tilgængeligt bibliotek, og studiet og samling af skrifter om dette emne. Ved alt dette kan en tankeform blive opbygget af stor kraft som vil influere menneskers bevidsthed.

5. Hold jer i kontakt med mennesker i alle lande – okkuperede og ikke okkuperede – som senere kan blive draget ind i konstruktivt arbejde. På den måde vil denne gruppe være rede til at belive mennesker de er i kontakt med og grupper – hvoraf nogle var dannet før krigen selv om de for tiden er inaktive. Tjenesteenhederne i de besatte lande er et aktuelt tilfælde. Derfor, hold jer i kontakt objektivt og subjektivt med så mange mennesker som muligt over hele verden.

6. Organiseringen af den nødvendige finansielle udrustning til at gennemføre dette arbejde må være en opgave for en anden gruppe indenfor denne min større gruppe.

7. Ledere af åndelige, religiøse og esoteriske grupper, såvel som undervisningsgrupper, bør I træde i forbindelse med i verdens-enhedens interesse. Et brev kunne forberedes, som inviterede sådanne ledere til et venskabeligt samarbejde – ikke en koordination eller fusion. Et »frit samvær« kan således planlægges til gensidig styrkelse og rådgivning. Sådanne breve må altid være et resultat af gruppens bestræbelser og forslag, efter at de er blevet formuleret af den mindre gruppe som fik opgaven overdraget.

8. En klar formulering af de mål denne gruppe blev dannet til skulle nedfældes og udsendes; klog forretningsmæssig organisation skulle anvendes helt fra begyndelsen; god frivillig hjælp skulle findes; solid finansiel politik skulle fastlægges.

9. Et bestemt forberedende arbejde, som kan indicere en fremtidig nødvendighed i Europa eller andetsteds må igangsættes. Det er ikke muligt for jer at påtage jer rehabiliteringen af hele planeten! Der er imidlertid meget som I kan gøre i retning af at forklare idealerne, og at samle og styrke andre grupper. Der er også tre ting mulige for denne gruppe:

- a. At finde frem til og hjælpe medlemmer af den nye verdensstjernergruppe i de okkuperede lande og andre steder, ved at give åndelig og praktisk materiel hjælp.
- b. Arbejde for rehabilitering og korrekt behandling af børnene i de hærgede lande. Dette er et påtrængende behov og har stor betydning for den fremtidige verdensorden. Koncentration om dette er ønskeligt.
- c. Fortsæt arbejdet med at finde og organisere mennesker af god vilje i hele verden. Det er dem der vil udgøre formidlerne af denne gruppe og andre af den nye tids grupper. Arbejdet I gjorde før krigen må således fortsætte, og på samme måde.

Foretag et grundigt individuelt studium af De Fire Friheder og de otte punkter i Atlanterhavs-erklæringen, så medlemmer af denne gruppe kan få det rette billede af den nye tidsalders friheder og derfor kan tænke klart, undervise korrekt i de nye idealer og hjælpe med til at nå disse hovedmål i verden. Denne forståelse er vigtigere end I tror. Ud fra disse forslag kan jeres gruppeplaner tage form. Efter at have fremsat dem og antydnet for jer hvad Hierarkiets ønsker er, skal jeg ikke sige mere. Ansvar er jeres, og jeg overlader til jer at udarbejde disse ideer. Fortsæt hurtigt og som en forenet gruppe med triangelarbejdet. Det er grundlæggende i sin nytte og må udbredes. Gå sikkert og gradvis frem, med de andre aspekter af det tiltrængte arbejde.

Styrken og anvendeligheden af denne gruppe vil bero på den indre enhed og kærlighed hvormed I arbejder sammen, ignorerende personlige reaktioner. I må hjælpe hinanden på alle niveauer hvor hjælp er påkrævet. Lad denne gruppe arbejde i stilhed og som Hierarkiet arbejder – upersonligt bag scenen. Lad dem trække på alle tilgængelige åndelige ressourcer, tage alle deres mentale, emotionelle og materielle reserver i brug for at hjælpe menneskeheden, og lad dem vide (hinsides al tvivl) at *Hierarkiet står*.

FORBEREDELSE TIL FREMTIDIG AKTIVITET OG ARBEJDE

Oktober 1941

Visse spørgsmål opstår i sindet hos alle disciple mht. de hierarkiske bestræbelsers almindelige stilling, muligheden for at materialisere Planen, og specielt mht. den del som de åndelige grupper kan påtage sig. Jeg beder jer huske at disciple lærer at arbejde med Planen ved at *arbejde*; de lærer at opdage menneskehedens indre bevidsthedseksponering ved at udvikle en stadig voksende sensitivitet for det; og de finder deres

medarbejdere i Planen ved hjælp af den gamle og prøvede forsøg-fejl-metode. Jo mindre udviklet en discipel og arbejder er, desto større er antallet af forsøg og fejltagelser.

Men systemet virker, for det er en eliminerende såvel som en perfektionerende proces, og de der er tilbage efter behørig anstrengelser kan vi stole på. De der til sidst er tilbage er dem der viser sig tilliden værdig. Hvorfor virker dette system? Fordi gennem denne metode udvikles og udfoldes ydmyghedens nådegaver, villig lydighed overfor *sjælens* tilskyndelser, og indre integritet. Hvor disse findes, vil der være sikkerhed mht. forståelse når menneskeheden kontaktes; sensitivitet overfor indtryk fra Hierarkiet, når dette Hierarki søger kontakt; og en rigtig sans for proportioner.

En af vanskelighederne for en tjener der befinder sig midt i kampens hede, er at bevare kontakten med visionen. Jeg mener selve visionen og ikke dens materialisation. Måske jeg kan gøre min mening forståelig hvis jeg betoner, at så længe kontakten *er vertikal* er arbejdet ret enkelt, det næste skridt er åbenbart og ligetil, den linie aktiviteterne skal følge er klar og inspirationen frisk og levende. Men i det øjeblik disciplens bevidsthed også *omfatter det horisontale* (og det *må* komme) da bliver vanskelighederne store, og disciplen begynder at forstå – for første gang – den virkelige betydning af ordene »frelserens kors«. Dog, hvis han kan øve sig i at stå hvor de fire arme mødes (jeg taler her symbolsk) vil han opdage at han står i magtens centrum, og i »midtvejspunktet«. Da kan han virkelig begynde (jeg taler igen symbolsk) at se sig om til de fire verdenshjørner, både subjektivt og objektivt, og i realiteten; øjeblikkelig er belastningen overvældende.

Det er en af de vanskeligheder som den nye gruppe af verdenstjenere er konfronteret med i denne tid. I vil erindre at jeg for kort tid siden talte om krisen som gruppen står overfor. Hvordan kan jeg i ord beskrive denne krise? Den drejer sig om invokationen eller præcipitationen af Planen, for de to ord er synonyme. Dette medfører nødvendigvis en belastning –

belastningen af en vedvarende indre kontakt og indsigt, samt en stræben efter dygtighed i handling og tilstrækkelige lederevner på det fysiske plan. Den nye verdenstjenergruppe trækkes derfor i dag i to retninger. Den må bestræbe sig på at stå beredt i centrum. Den nye gruppe står i dag helt i centrum og må bevare og holde sin position for enhver pris. Det som betyder mest i denne tid er, den åndelige ligevægt og den åndelige sensitivitet hos medarbejderne.

Det er denne vigtige tilstand som gruppens medlemmer må vise tilbørlig opmærksomhed. Disciple og åndsarbejdere må ikke blive så optaget af detaljerne i Planen og skabelsen af det som vil afstedkomme ideernes materialisation, at medarbejdernes åndelige træning og styrkelse forsømmes. I kampens hede, støv og støj, bliv ikke ufølsom og hård, eller så optaget, at behovene hos dem I samarbejder med, glemmes eller passerer ubemærket. Lad *kærlighed* være grundtonen i alle jeres forbindelser, for den magt som skal redde verden er en kærlighedsmanifestation, og hvordan skal en sådan finde vej til det fysiske plan hvis ikke gennem en gruppe hvis ører kan høre dens nært forestående gennembrud, og gennem deres liv i gruppen som er oplyst af selve kærligheden? Det er her det mangler – ikke med hensigten eller pga. opponerende egenskaber – men ganske enkelt pga. verdens pres og af overanstrengelse. I udfoldelsen af god vilje i verden ved krigens afslutning – hvilket vil blive en hovedopgave for den nye gruppe af verdenstjenere – lad kærlighed være den aktive kraft blandt senior medlemmer af gruppen. Jeg ville gerne se mere af det hos jer alle.

Efterhånden som den udøvende side af gruppearbejdet vokser og viljesaspektet i menneskeheden kontaktes, og dets kraft anvendes til at fremkalde den forventede kærlighedskrise, vil et stigende antal medarbejdere med første stråle egenskaber blive draget ind i den nye verdenstjenergruppes rækker. Dette vil udgøre den anden vanskelighed, og det er her jeg føler det nødvendigt at sige et advarende ord. At de kommer ind vil i høj grad styrke arbejdet, men også bringe store problemer med sig.

Meget af det arbejde der hidtil er udført har været anden stråle arbejde; dets kvalitet er blidere, dets teknik er at opbygge og undervise, og dets arbejdere er magnetiske og udgør, når de bringes sammen, ikke noget større problem mht. samhørighed og integration i gruppen. Arkanskolen er et eksempel på dette aspekt af arbejdet.

Når imidlertid første stråle arbejdere kommer til for at hjælpe i udbredelsen af arbejdet ud over verden, så vil visse vanskeligheder uundgåeligt opstå. Det er den dynamiske kvalitet af viljesaspektet som man må være på vagt overfor, ikke sådan at forstå at det ikke må komme til udtryk, men at det må være motiveret af kærlighed, styret med nænsomhed, og være gennemsyret af forståelse.

Problemet vil derfor være at integrere første stråle arbejdere i den nye gruppe af verdenstjenere på en sådan måde, at det nedbrydende aspekt af første stråle ikke vil forårsage vanskeligheder, skabe splittelse eller tilintetgørelse af den dominerende kærlighedsholdning, som bør være det fremherskende karaktertræk hos alle der arbejder med Planen i denne tid. Ellers vil den forventede udløsning af kærlighedskrisen blive forhindret.

Jeg beder om en intensivering af kærligheden mellem jer alle, og en vækst i den virkelige forståelse. Samtidig, glem ikke at kærlighed er den store magnetiske tiltrækningskraft og vil derfor drage til sig alt hvad der er nødvendigt i den nuværende krise og for materialisationen af visionen i passende form på jorden. Dette vil kræve åndelig energi, god forretningssans, dygtighed i handling, og finansiell støtte. Husk at penge er konsolideringen af guddommens kærlige, levende energi, og at jo større realisering og udfoldelse af kærlighed, desto friere vil indstrømningen være af det som er nødvendigt til at føre arbejdet videre. I arbejder med kærlighedsenergien og ikke med ønskeenergien, som er en genspejling eller forvrængning af kærlighed. Jeg tror, at hvis I vil tænke over dette, vil I se vejen mere tydeligt. Der er mange første stråle arbejdere som bruger ønskeenergien og på

den måde materialiserer penge. Der er mange første stråle typer som finder vej ind i verdenstjenergruppens rækker og nu befinder sig blandt dens arbejdere. Med mindre disse typer er drevet af kærlighed, vil deres første stråle energi ødelægge gruppens virke. Alligevel er de nødvendige i denne tid, for de har styrken til at stå urokkeligt i centrum. Det er forbindelsen mellem første og anden stråle verdenstjenere der kan bære verden igennem den kommende genopbygningskrise, og det vil være værdifuldt om I vil huske det allesammen i alt arbejde i forbindelse med den nye gruppe. Det er et vigtigt integrerende arbejde.

I vil måske bede mig om nu at være mere konkret og fastslå om der er nogle betydelige hindringer som må blive afbalanceret eller ændret, når de først er erkendt. En forståelse af alt hvad jeg har sagt her ovenfor vil hjælpe meget, for jeg har peget på tre vanskeligheder. Desuden må der tilføjes forståelsen af, at rigtig håndtering af forholdene bidrager til at ordne detaljerne. Hermed mener jeg at etableringen af en solid indre grupperelation mellem alle medarbejdere vil skabe den indre sammenhæng og målrettede bestræbelse som uundgåeligt må og sikkert vil skabe de ydre resultater og tiltrække både de nødvendige medarbejdere og penge.

Se altså til, at én afdeling af arbejdet ikke bliver overbetonet i jeres bevidsthed på bekostning af andre, for det vil skabe spændinger, ubalance og undertiden en følelse af adskillelse og – hvis det fortsætter – føre til sammenbrud. Lad den bevidsthed blive udviklet, at der er ét arbejde som gøres af alle, og at hele gruppen er engageret i hele aktiviteten. Denne inklusive holdning bør gennemsyre hele organisationen; for da vil den eksklusive ånd ikke få adgang.

Der er et punkt jeg vil omtale for at afklare jeres bevidsthed. Den daglige meditation, både den personlige og i forbindelse med gruppen, ville give bedre resultater hvis opmærksomheden var koncentreret om at opnå den nødvendige indre holdning, intensivering af det indre åndelige liv, forståelse, og

sammensvejsning af alle medarbejdere til én tjenesteenhed. En forenet holdning af kærlighed, af håbefuldst forventning, af mod, af åndeligt krav og målrettet vilje er virkningsfuld i resultater og vil bringe alt hvad der er påkrævet.

Har der ikke hidtil været for megen opmærksomhed omkring forskellige aspekter af bestræbelserne på det fysiske plan, og omkring arbejdsteknik? Har der ikke været for mange overvejelser over *hvordan* arbejdet skulle gøres, og for lidt tanke på den *åndelige dynamik* i selve arbejdet? Nøden har været stor og problemerne mange. Arbejdets ekspansion kan synes at nødvendiggøre en uddelegerings-ånd. Når sådanne situationer opstår, er det nødvendigt at styrke den indre følelse af enhed. Differentieringer er lette, for de følger den mindste modstands vej på det fysiske plan. Men dette arbejde er ét arbejde, og de som arbejder er én gruppe. Nødvendigheden er nu fusion og gruppeforståelse.

Er det ikke rigtigt at et fusionspunkt opnået i den enkeltes daglige meditation skaber et rigtigt udtryk i det daglige liv og en rigtig håndtering af livets omstændigheder. Et fusionspunkt opnået i gruppemeditation vil fremkalde de rigtige resultater og skabe et tjenesteinstrument af sådan en kraft at dets fremdrift vil være uimodståelig.

Anspændelsen i de sidste tre år har været lang og stor. Mange af medarbejderne føler det, og nødvendigheden af kærlighed og styrke er stor. Anspændelsen forude vil ikke blive lettere, skønt den vil føles anderledes og bringe andre problemer, men I kan magte dem og ligeledes opgaven der venter. Succes vil krone jeres anstrengelser, og den nye gruppe af verdenstjenere vil være på højde med situationen, hvis der er et mere bevidst og afgjort forsøg på at stå i centrum – pladsen for kærlig magt – og en voksende evne til at tænke i form af gruppesyntese og fusion, og at vælge med visdom dem der (pga. indre udvikling og ydre dygtighed, for de to ting må følges ad) hører til gruppen.

EN FORESTÅENDE AFGØRENDE BESLUTNING

December 1941

Nu da den sidste måned af det nuværende tragiske år er over os, kommer jeg til jer med et budskab. Beslutsomheden og den indre hensigt hos menneskeheden vil være så sikker i perioden hvor solen begynder at bevæge sig nordpå – fra 25. december til 22. juni 1942 – at menneskehedens fremtid i mange hundrede år vil blive afgjort. Denne beslutning vil være begyndelsen på den kommende nye tidsalder; efter den beslutning vil Hierarkiet kunne forudse og bestemme sine handlinger; pga. den beslutning vil man kunne bedømme menneskemassernes udviklingstrin. Jeg anmoder jer indtrængende om at møde fremtiden med styrke, at

befri jeres sind fra alle spor af tvivl, og at *vide* (i jeres eget liv og for racen) at materialismens og grusomhedens kræfter *ikke* vil sejre. Igen siger jeg jer, at *Hierarkiet står*. Gå fremad i vished.

En dybtgående indre proces finder sted i menneskehedens bevidsthed som er fremkaldende og skaber afgørende virkninger. Dette må erkendes og naturen af invokation forstås af alle som søger at hjælpe deres medmennesker. Som jeg forklarede andetsteds i detaljer (*Esoterisk Astrologi*, side 516-520), så falder denne invokationsproces i to stadier i den enkeltes liv, og i dag også i menneskehedens liv som helhed. Stadiet *aspiration*, uregelmæssig og vag men gradvis mere og mere fokuseret og voksende i styrke; og stadiet *mysticisme* med den ubehagelige erkendelse af dualisme; denne går over i *okkultisme*, som er det intelligente studium af det som er skjult. Det er fordi alle disse stadier er aktivt tilstede i dag at vi har den alvorlige og vidt udbredte krise.

Det var nødvendigheden af at give en konstruktiv nyorientering og fokusere de påkaldte energier som fik mig til efter Hierarkiets anvisning at udgive – på to vidt forskellige tidspunkter – to strofer eller dele af et stærkt okkult mantra, den første som hjælp til at fokusere aspiranterne, der tog imod den med fuld tilslutning; den anden blev også givet til masserne, men var tænkt som en prøve og en »afgørelse i en krisetid« og appellerede derfor til de mentalt fokuserede aspiranter og disciple.

Jeg forklarer dette, fordi verdenssituationen i dag berettiger anvendelsen af begge strofer. Den store invokation, som tidligere blev anvendt, skulle igen gøres tilgængelig for masserne. Den anden strofe skulle bruges af tænkere, okkultister og disciple, og af alle som er i samklang med dens betydning. For at kunne distribuere de to invokationer rigtigt og klogt vil der være et behov for »dygtighed i handling« fra jeres side. Den ene invokation vil påkalde Rytteren fra det hemmelige sted og understøtte hans komme. Det er Rytteren fra det hemmelige sted der refereres til, og som påkaldes i den første invokation. Den anden vil påkalde Befrielsens Herrer.

Begge invokationer og det forenede kald fra de forskellige menneskelige bevidsthedsniveauer vil sammen sende en mægtig appel imod de skjulte centre for den »frelsende kraft«. Det er denne forenede appel som nu må organiseres. Således vil menneskehedens masser blive stimuleret til at bevæge sig fremad ind i lyset, og den nye verdenscyklus, der begynder i Vandbæreren, vil da for alvor blive indvarslet af menneskeheden selv.

DEN ENESTE VEJ TIL SEJR

April 1942

Jeg har arbejdet med A.A.B. som min amanuensis siden november 1919. Gennem den periode har verden set store og betydelige forandringer, og en af de mest betydningsfulde har været væksten – den usandsynlige vækst – i åndelig perception. Dette viser sig i det faktum at der i dag, trods verdenskatastrofe, trods den tøjlesløse rædsel og ondskab der hjemsøger vor klode, og trods menneskelige lidelser, terror, spænding og uvished, er to faktorer tilstede i den menneskelige bevidsthed: visionen om en bedre fremtid og en fast, uforanderlig vilje til at gøre denne vision til en *kendsgerning* i den menneskelige erfaring. Denne bedre verden vil være en verden hvor de åndelige værdier vil være de bestemmende, idet disse værdier anses for at være gode og rigtige for hele menneskeheden og ikke blot som religiøse og teologiske fortolkninger. Åndelig perception er blevet altomfattende og vedrører nu også det fysiske plan såvel som det metafysiske.

Det er måske ikke let for jer at forstå betydningen af denne udvikling, som – igen på trods af alle de stridende kræfter – har gjort det muligt for mennesker at erkende at Guds rige må fungere på jorden; at det må fremtræde i fysisk form og at det ikke behøver være noget fjernt sted skabt af ønsketænkning men burde være bestemmende for menneskers daglige liv og

kontrollere al planlægning for fremtiden. Det er for dette mennesker i dag arbejder og kæmper. De kalder visionen ved mange navne: en bedre verden, den nye verdensorden, verdens genrejsning, den nye civilisation, broderskab, fællesskab, verdensføderation, international forståelse – betegnelsen gør ingen forskel. Det er temaet bedring, universel velfærd, almindelig sikkerhed, lige muligheder for alle uanset race, farve og tro, som er den vigtige faktor. Guds grundlæggende hensigter er ved at blive udarbejdet, og med disse ord vil jeg indlede mit Wesakbudskab til jer.

Dette er den håbefulde og mest betydningsfulde side set fra Hierarkiets synsvinkel, som iagttager alle verdensbegivenheder ud fra fremtidens synsvinkel. Der er imidlertid den anden side. Det er ikke nødvendigt for mig at understrege alvoren i den nuværende situation. Krigen er endnu ikke vundet. I skrivende stund, trods sporadisk succes og de allierede nationers udholdenhed og trods en tendens til endelig sejr, har ondskabens magter i høj grad fået tingene til at forme sig som de ville. De har haft triumferende fremgang undtagen i Rusland. Det var at vente i begyndelsen, for hvis det onde er den dominerende faktor i materien og en negation af de åndelige værdier, er det tydeligt at det fysiske plan er det område hvor de møder mindst modstand. Deres indledende triumfer er derfor at vente. Krigens gang har hidtil bevist dette. Når de åndeligt orienterede mennesker i verden, mænd og kvinder af god vilje, idealister og de venlige, godhjertede mennesker i alle lande kan gøre brug af den samme forenede beslutsomhed på det fysiske plan og den samme forenede vilje til sejr som de onde kræfter har udvist, *da* vil lysets kræfter få overtaget og styre de menneskelige anliggender.

De vanskeligheder som Hierarkiet stod overfor i sin bestræbelse på at få dette til at ske, skyldtes den kendsgerning at den tilstand af enighed i mål, i metode og i samvirke skulle skabes uden nogen krænkelser af den frie vilje hos den enkelte, gruppe eller nation. Den okkulte lov om åndelig frihed måtte respekteres og beskyttes. Ingen sådan anerkendelse eller

beskyttelse hindrer de onde kræfters aktiviteter. Viljen-til-magt og en organiseret ond minoritet overtog kontrollen. Samvittigheds- og handlefrihed blev fjernet og den påtvungne underkastelse af majoriteten under en skånselsløs minoritets vilje tilvejebragte en falsk men midlertidig højst effektiv enhed. Denne har været savnet hos de forenede nationer, der kæmper for lysets kræfter og for den menneskelige frihed.

Frihed, mine brødre, kan i sig selv vise sig at være en begrænsning når den forsinker rigtig handling, når den centrerer sin opmærksomhed på de smålige forskelle og folks personlige tilbøjeligheder og når den tjener til at forhindre den enhed i handling som kan vinde krigen. Det har været nødvendigt for folkenes ledere at anvende værdifuld tid på at bibringe dem en rigtig sans for værdier og en forståelse af at individuelle og nationale forskelle og politiske og religiøse synspunkter og uoverensstemmelser *må* vige pladsen for det ene overordnede krav – at vinde krigen og befri menneskeheden for det truende slaveri, den stigende frygt, og Den sorte loges verdensherredømme.

Som jeg tidligere har fortalt jer, er en ældgammel konflikt igen i fuld gang og menneskeheden har nu lejligheden til at afgøre den én gang for alle og herefter for altid være fri i en betydning som hidtil ikke har været kendt. Denne konflikt falder i tre stadier:

1. Stadiet med fysisk krigsførelse, som vi nu er engageret i og som vi ikke kan undgå.

Dette vil kræve viljen-til-sejr.

2. Stadiet med reorganisering af verdensanliggender når krigen er forbi. Dette skulle egentlig falde i to faser:

- a. Etableringen af rette menneskelige relationer under en langstrakt våbenstilstand, hvis det er muligt. Denne fase

vil på mange måder vise sig at være vanskelig som selve krigen, men vil udtrykke sig i mental og emotionel krigsførelse i stedet for fysisk.

- b. Rehabiliteringsopgaven. Denne vil i sin rækkevidde være både fysisk og åndelig og vil omfatte de aktiviteter som strækker sig hele vejen fra genopbygning af ødelagte byer, genoprettelse af afsvedne jorde, den psykologiske omsorg for ungdommen, de syge sind og de forvirrede, og på ny en fremsættelse af de essentielle åndelige værdier som *må* styre menneskeheden i fremtiden.

Dette vil involvere viljen-til-det-gode.

3. Stadiet i hvilket der vil komme en forståelse af fredens muligheder, den rigtige anvendelse af sikkerheden, og den planlagte undervisning af ungdommen i alle lande i principperne for den nye tidsalder.

Dette vil involvere viljen-til-at-organisere.

Således vil menneskeheden på alle tre plan i menneskelivet være styret af en tendens hen imod det gode, det skønne og det sande. Esoterisk set vil menneskehedens personlighed være integreret og nyorienteret mod det gode liv, en ny og bedre livsform. For at opnå disse mål henvender jeg mig til jer og alle dem I kan nå.

Jeg kunne tænke mig her at indskyde dele af hvad jeg har sagt andetsteds.

Der er én ting, I konstant må holde jer for øje. Når krigen er forbi, når denne tid med stærke prøvelser og trængsler har fået en ende, vil der komme en stor åndelig opvågning, af en kvalitet og natur som er helt uforudsigelig i dag. Krigen vil have lært menneskeheden mange lektier og vil have revet selvets slør fra manges øjne. Værdier som hidtil kun har været udtrykt og forstået af dem hvis »øjne er på Gud« vil blive utalte tusinders mål og ønske; en sand forståelse mellem mennesker og mellem

nationer vil være det mål man længes efter, og hvad menneskeheden beslutter sig til at have, vil det altid lykkes den at få. Dette er en okkult lov, for ønsket er endnu den stærkeste kraft i verden; *organiseret*, forenet ønske har været den grundliggende årsag til den rystende succes, aksemagterne har opnået.

Den eneste faktor som med succes kan bekæmpe ønsket er viljen, ordet her brugt i sin åndelige betydning og som et udtryk for det første store guddommelige aspekt. Der har ikke været meget af denne organiserede, åndelige vilje tilstede i de forenede nationer; de allierede er naturligt tilskyndet af ønsket om sejr, ønsket om at få afsluttet denne altomfattende verdenskatastrofe, af ønsket om fred og en tilbagevendende til stabile forhold, ønsket om at få en ende på krig én gang for alle og at bryde dens konstant tilbagevendende cyklus, og et stadigt stigende ønske om at få en afslutning på den frygtelige pris i lidelse forårsaget af grusomhed, af død, af hungersnød og af frygt som griber menneskeheden i struben i forsøget på at kvæle dens liv.

Men al denne beslutsomhed er i de fleste tilfælde helt enkelt udtryk for et fikseret og forenet ønske. Det er ikke den organiserede brug af viljen. *Hemmeligheden ved viljen ligger i erkendelsen af menneskets guddommelige natur*. Kun denne kan fremkalde viljens sande udtryk. Den må i virkeligheden fremkalde af sjælen, når den dominerer menneskets sind og kontrollerer personligheden. Viljens hemmelighed er også tæt forbundet med erkendelsen af godhedens uovervindelige natur og det godes uundgåelige og endegyldige triumf. Dette er ikke determinisme; det er ikke oppiskningen og stimuleringen af ønsket, således at det kan blive omdannet til vilje; det er ikke en uforsonlig, urokkelig, ubevægelig fokusering af alle energier i *behovet* for at sejre (fjenderne af lysets magter er mester i det). Sejr for de forenede nationer ligger ikke i anstrengelsen for at frembringe denne fokusering mere effektivt end fjenden. Brugen af viljen udtrykker sig ikke i en jernhård fiksering på at stå fast og ikke give efter for onde kræfter. Beslutsomhed, koncentration af

energi og den synlige totale indsats for at sejre er (hvor det drejer sig om de forenede nationer) kun udtryk for et målrettet ønske om fred og om at få ende på vanskelighederne. Denne type indsats er noget som masserne kan yde, og som de virkelig yder på begge sider af konflikten.

Der er imidlertid et plus, et »noget mere« som vil bringe sejrens tidevandsbølge over på de forenede nationers side. Det vil ske gennem bestræbelsen på at forstå og udtrykke kvaliteten af den åndelige vilje; det vil være manifestationen af den energi som gør det første guddommelige aspekts vilje eller magt til det det er; det er det som er det særprægede kendetegn ved Shamballakraften, den specielle og ejendommelige egenskab hos guddommen som er så anderledes, at selv Kristus var ude af stand til at udtrykke den med lethed og forståelse. Derfor episoden i Gethsemane. Det er ikke let for mig at udtrykke denne krafts betydning i ord. To tusind år er gået siden Gethsemane og siden Kristus fik sin første kontakt med Shamballakraften og ved dens hjælp og på menneskehedens vegne etablerede en forbindelse, som selv nu efter to tusind år kun er en tynd, skrøbelig streng af forbindende energi.

Denne viljeskraft er ikke desto mindre tilgængelig for en rigtig anvendelse, men magten til at udtrykke den ligger i forståelsen af den (så vidt det er muligt på dette midtvejspunkt i den menneskelige udvikling) og i dens *gruppeanvendelse*. Det er en forenende, synteseskabende kraft, men den kan bruges som en ensrettet, standardiserende kraft. Må jeg gentage disse to nøgleord for anvendelse af denne Shamballaenergi: gruppeanvendelse og forståelse.

Menneskeheden har haft mange vanskeligheder med at forstå betydningen af kærlighed. Hvis det er tilfældet, vil problemet i relation til viljen naturligvis være endnu vanskeligere. For det store flertal af mennesker er sand kærlighed stadig kun en teori. Kærlighed (som vi almindeligvis fortolker den) udtrykker sig i venlighed, men det er venlighed imod formsiden af livet, imod personlighederne omkring os, og opfyldes sædvanligvis ved

ønsket om at udføre vore pligter og ikke stå i vejen på nogen måde for de aktiviteter og forhold som går i retning af velfærd for vore medmennesker. Den udtrykker sig i et ønske om at gøre en ende på misbrug og tilvejebringe lykkeligere materielle tilstande i verden; det viser sig i moderkærlighed, i kærlighed mellem venner, men sjældent – endnu – i kærlighed mellem grupper og nationer. Den er temaet i den kristne lære, ligesom vilje guddommeligt udtrykt vil blive temaet i den kommende verdensreligion, og den har været impulsen bag meget af det gode arbejde som gøres indenfor filantropi og menneskelig velfærd, men egentlig har sand kærlighed endnu aldrig været udtrykt – undtagen af Kristus.

I spørger måske hvorfor jeg, hvis dette er tilfældet, fremhæver dette højeste aspekt? Hvorfor ikke vente til vi ved mere om kærlighed og hvordan vi manifesterer den i vore omgivelser? Fordi viljen i sit sande udtryk er nødvendig i dag som en fremadbevægende, uddrivende kraft, og også som et klargørende, rensende middel.

Shamballaenergien er derfor den som er forbundet med livskraften (gennem bevidsthed og form) hos menneskeheden; vi behøver ikke bekymre os om dens relation til resten af den manifesterede verden; den vedrører etableringen af rette menneskelige relationer og er den værenstilstand som til sidst ophæver dødens magt. Den er derfor ansporende og ikke impulsiv; den er forstået hensigt og ikke udtryk for et ønske. Ønsker virker fra og gennem den materielle form *opad*; viljen virker nedad mod formen og bøjer bevidst formen efter den guddommelige hensigt. Det ene er påkaldende og den anden fremkaldende. Ønsket, som masseønske og fokuseret, kan påkalde viljen; viljen, når den er fremkaldt, udsletter ønsket og bliver en iboende, fremdrivende kraft, stabiliserende, afklarende, og endelig opløsende. Den er meget mere end dette, men det er alt hvad mennesket kan opfatte i øjeblikket og hvad hans forståelsesmekanisme endnu kan rumme. Det er denne vilje – fremkaldt ved invokation – som må fokuseres i sjælens lys og

indvies til lysets formål, og med det formål at etablere rette menneskelige relationer; den må anvendes (i kærlighed) til at nedbryde alt hvad der står i vejen for menneskelivets frie bevægelighed og som bringer død (åndelig og reel) over menneskeheden. Denne vilje *må* påkaldes og fremkaldes.

Der er to store handicaps for viljekraftens frie udtryk, i dens sande væsen. Det ene er den lavere naturs følsomhed overfor dens påvirkning, og dermed dens misbrug til selviske formål, som i tilfælde af det sensitive, negative tyske folk og aksemagternes brug af den til egne materielle formål. Det andet er den blokerende hindrende, forvirrede men massive modstand fra de velmenende mennesker i verden, som taler vagt og smukt om kærlighed men afslår at tænke over fremgangsmåden ved Guds vilje *i funktion*. Ifølge dem er viljen noget som de personligt intet vil have med at gøre; de nægter at anerkende at Gud udfører sin vilje gennem mennesker, ganske som han søger altid at udtrykke sin kærlighed gennem mennesker; de vil ikke tro at den vilje på nogen måde kan ytre sig som tilintetgørelse af det onde med alle dets materielle konsekvenser. De kan ikke tro, at en kærlig Gud overhovedet kunne anvende det første guddommelige aspekt til at nedbryde former som er hindrende for det frie spil af den guddommelige ånd. Viljen må ikke krænke deres fortolkning af kærlighed. Sådanne mennesker er individuelt af ringe betydning, men deres samlede negativitet er til virkelig skade for bestræbelserne på at afslutte denne krig, ligesom den samlede passivitet hos det tyske folk og deres manglende evne til at handle, da Hitlers hensigter blev afsløret, muliggjorde den store indstrømning af gammel og fokuseret ondskab, som har bragt den nuværende katastrofe over menneskeheden. Sådanne mennesker er som en møllesten om halsen på menneskeheden, de forkrøbler ægte anstrengelser, mumler »lad os elske Gud og hinanden«, men gør intet andet end mumler bønner og banaliteter mens menneskeheden er ved at dø.

I kan godt forstå, at fremkaldelsen af viljens energi og dens virkning på en uforberedt, materialistisk sindet person kunne og

ville vise sig at være en ulykke. Det ville helt enkelt tjene til at fokusere og styrke den lavere selviske vilje, som er det navn vi giver det erkendte og beslutsomme ønske. Det kunne da skabe en sådan drivkraft, rettet mod selviske mål, at personen kunne blive et monster af ondskab. I racens historie har en eller to fremskredne personligheder gjort dette med frygtelige resultater, både for dem selv og for andre mennesker i deres samtid. En sådan figur i fortiden var Nero; det moderne eksempel er Hitler. Hvad der imidlertid har gjort den sidste til en så farlig fjende af menneskeheden er, at i løbet af de sidste to tusind år har menneskeslægten gjort så store fremskridt at den også kan give respons på visse aspekter af denne første stråle kraft. Hitler fandt derfor ligesindede forbundsfæller, som føjede deres modtagelighed til hans, så en hel gruppe blev villige agenter for den destruktive energi i dens laveste aspekt. Dette er hvad der satte dem i stand til at arbejde hensynsløst, magtfuldt, selvisk, grusomt, og succesrigt, på tilintetgørelsen af alle, som forsøgte at hindre deres projekter og ønsker.

Der er kun én måde på hvilken denne koncentrerede onde vilje, som er en reaktion på Shamballakraften, kan overvindes, og det er ved at byde den modstand af en lige så fokuseret åndelig vilje, udvist af modtagelige mænd og kvinder af god vilje, som kan lære at blive sensitive overfor denne type af ny indstrømmende energi og lære hvordan man påkalder og fremkalder den.

I kan derfor se hvorfor der var brug for mere end et flygtigt ord i mit sind da jeg talte til jer alle om den gode vilje og om viljen-til-det-gode. Hele tiden havde jeg i mine tanker ikke blot venlighed og gode hensigter, men den fokuserede vilje-til-det-gode som kan og må fremkalde Shamballaenergien, og anvende den til at standse det ondes kræfter.

BETYDNINGEN AF WESAKFESTEN

Maj 1942

Vi har nu nået årets mest betydningsfulde højdepunkt. I dette år er to sådanne højdepunkter bragt sammen og styrker hinanden, maj fuldmånen og juni fuldmånen. I må huske at tid og energi er ord som kan ombyttes på de indre plan. Tid er en begivenhed, og en begivenhed er et fokuseret udtryk for en kraft af en eller anden art. To store energistrømme – én fokuseret gennem Buddha og den anden fokuseret gennem Kristus – skal blandes og flyde sammen, og det er opgaven for verdens disciple, de indviede og accepterede disciple, at udløse denne kombinerede energi i den ventende verden, hvor dens effektive anvendelse stort set vil bero på den sensitive respons hos verdens aspiranter. Disse findes i alle lande, og deres opgave er at reagere på den styrede energistrøm. Det er det jeg vil bede jer huske, når I prøver at virke i og gennem ashramen; i den ashram findes alle slags disciple med alle typer og grader af modtagelighed.

Der er en voksende interesse i Vesten blandt esoterikere for maj fuldmånen, som er Buddhas fest, der holdes på den tid hvor han hvert år kontakter menneskeheden. Denne interesse, som vil tiltage i årene der kommer, er ikke blevet skabt for at påtvinge occidenten en anerkendelse af Buddha. Der har været to hovedgrunde til at denne bestræbelse, siden 1900, har fundet sted. Den ene var et ønske fra Hierarkiets side om at gøre offentligheden opmærksom på den kendsgerning at der er *to* avatarer, Buddha og Kristus, begge på den anden stråle af kærlighed-visdom, som var de første af vor menneskehed der fremstod som menneskelig-guddommelige avatarer og som legemliggjorde visse kosmiske principper og gav dem form. Buddha legemliggjorde lysets princip, og pga. denne illumination var menneskeheden i stand til at erkende Kristus, som legemliggjorde det endnu større princip, kærlighed. Det væsentlige man skal huske her, er at lys er substans, og Buddha viste fuldbyrnelsen af den materielle substans som et medium for lys, derfor hans titel »Den oplyste«. Kristus udtrykker den tilgrundliggende bevidsthedsenergi. Den ene viste højdepunktet af fuldbyrkelse for det tredje guddommelige aspekt; den anden

det samme for det andet aspekt. Disse to tilsammen udgør ét fuldkomment hele. Den anden grund var at indvarsle, som jeg tidligere har sagt, temaet for den nye verdensreligion. Dette tema vil engang danne grundlag for alle religiøse livsholdninger, farve enhver tilgang til det åndelige livs guddommelige center, give os nøglen til alle helbredelsesprocesser, og – ved at anvende lys videnskabeligt – styre enhver teknik til frembringelse af bevidst enhed og forbindelse mellem et menneske og dets sjæl, og mellem menneskeheden og Hierarkiet.

Det første mål er afgjort nået. I dag ved maj fuldmåne vil mange millioner alle vegne vende deres tanker mod Buddha og søge at komme under hans indflydelse og velsignelse, og under Hierarkiets, ved hans årlige, skønt korte, tilbagevenden for at velsigne menneskeheden. Denne anerkendelse vil vokse indtil den tid i en ikke så fjern fremtid hvor hans tjenestecyklus er tilendebragt og han ikke vil komme tilbage mere, fordi den kommende avatar vil indtage hans plads i bevidstheden hos verdens folk. Buddhas opgave med stadig at minde aspiranter om muligheden for oplysning, og hans arbejde med at holde en kanal åben for lyset, så det kunne oplyse menneskers sind ved én gang årligt at trænge gennem lyssubstansen til jorden, er nær ved at være afsluttet; tiden vil snart komme hvor »i det lys skal vi se lys«.

Jeg vil bede jer tænke over disse to funktioner som Buddha har udført. Der er en tredje som han i samråd med Kristus har gjort mulig; det er den etablerede adgang der letter forbindelsen mellem Hierarkiet og Shamballa, hvorigennem Guds vilje lettere formår at præge menneskers sind ved hjælp af Hierarkiet. Denne indprentning tolker vi indtil nu som den guddommelige Plan. Den udtrykker sig for tiden i menneskers aktive anerkendelse af nødvendigheden af at etablere rette menneskelige relationer, kulminerende i de mål som de forenede nationer kæmper for. De er blevet udtrykt for hele menneskeheden af to store verdensdisciple som *De Fire Friheder* og *Atlantehavs-erklæringen*. Disse fire friheder er fundamentalt forbundet med de fire

aspekter af det lavere selv, fireheden. Tilstrækkeligt lys kunne trænge igennem ved Buddhas indsats og har ført til en verdensomspændende erkendelse af det ønskelige i disse deklamationer, og der er tilstrækkelig kærlighed i verden allerede, udløst af Kristus, til at muliggøre udarbejdelsen af dem. Stol trygt på denne forsikring og vis – i praksis på det fysiske plan – dens sandhed. Jeg sagde »at muliggøre«, for udarbejdelsen ligger i hænderne på den nye gruppe af verdenstjenere og mennesker af god vilje. Vil de vise sig at være opgaven voksen? Vil de samle alle deres kræfter til den nødvendige indsats?

Hvad er opgaven som Buddha har sat sig for denne kommende fuldmåne? Så langt som jeres forståelse rækker, er det at vække i menneskeheden en *fortringens ånd*, mens han holder kanalen åben for dem hvor igennem den fordring kan nå lige igennem til Shamballa. Det er dette I må huske, når I forbereder jer til Wesakfesten og forsøger at deltage i fuldmåne velsignelsen – en velsignelse for verden og ikke for jer selv. Buddha kommer i år for at udtrykke den kraft som kan stimulere mennesker overalt til at fokusere deres »samlede hensigt« og således symbolsk nå avatarens »øre og hjerte«, og dermed fravriste den Højestes hemmelige sted den hjælp og opmærksomme anerkendelse som vil fremkalde en enestående begivenhed når tiden er inde. Mens Buddha forsøger at gøre dette, vil Kristus tilslutte sig bestræbelsen ved at fokusere *appellens ånd*, der vækkes af den stimulering som Buddha anvender. Han vil iklæde denne appel en stærk invokation, som ikke kan gives til jer, men som han er beredt til at bruge *hvis* appellen fremkommer i tilstrækkelig styrke fra verdens folk. Vil menneskeheden reagere positivt på Buddhas evokation? Vil deres samlede hensigt være vital nok til at lade Kristus selv, på gådefuld vis, blive selve invokationens ånd på deres vegne? Det er mulighederne som ligger foran os ved denne maj fuldmåne.

Det er disse muligheder jeg vil bede jer have for øje fra nu og indtil Wesak fuldmånen og videre, indtil efter juni fuldmånen. Det er ved den fuldmåne at Kristus kan og vil bruge denne

invokation, forudsat at folkenes vilje tillader det. På den tid vil han forsøge at nå Befrielsens Herrer og få deres respons på den fokuserede vilje hos de åndeligt sindede mennesker i verden, aspiranterne, disciplene og de indviede. De kan, hvis de bliver fremkaldt, give det incitament som vil lade Kristus (som Rytteren fra det hemmelige sted) komme til syne som svar på den »samlede hensigt« hos den store offentlighed.

Ser I derfor de umiddelbare og vitale muligheder? Forstår I denne uopsættelige gunstige lejlighed? De to fuldmåner udgør én fuldstændig arbejds cyklus og kræver forberedelse af jer i overensstemmelse med mine udsagn, både nu og i årene der kommer. Når I forbereder jeres egne hjerter, husk da at maj fuldmånen er tiden hvor den nye gruppe af verdenstjenere og alle esoterikere og åndeligt orienterede mennesker i verden må virke i fuldt samarbejde med Buddha, og at juni fuldmånen er lejligheden for mennesker af god vilje – hjulpet af den nye verdenstjenergruppe – til at vække folk overalt til en stærk appel og gennem denne appel gøre det muligt for Kristus at påkalde den nødvendige hjælp til dem.

En ting vil jeg bede jer om. Sæt ingen dato på den kommende avatars tilsynekomst, eller anden bemærkelsesværdig hjælp. Hvis arbejdet gøres rigtigt, vil han komme på det angivne og fastsatte tidspunkt og den nødvendige hjælp vil fremkomme. Måder og metoder er ikke jeres anliggende. Anse de gamle profetier for at være i det væsentlige sande, rigtige og korrekte, men forstå at deres udtryksmåde er symbolsk og ikke skal tages bogstaveligt. Hvordan Befrielsens Herrer vil arbejde, kan kun Hierarkiet vide. Deres hjælp vil blive koncentreret om at fremkalde de holdninger og evner i Hierarkiet som vil gøre indstrømningen af energi fra Shamballa mulig. Deres virke er med Hierarkiet, og menneskehedens reaktion på deres aktivitet vil kun komme fra den nye verdenstjenergruppe, og vil måske endda kun blive registreret bevidst af senior disciple og indviede.

Avatarens virke, Rytteren fra det hemmelige sted, vil

hovedsagelig koncentrere sig om menneskeheden og om lindring og frelse.

Den første halvdel af dette arbejde, fokuseret gennem Buddha, vil begynde i maj 1942. Den anden halvdel vil blive påbegyndt af Kristus i juni 1942, men kun *hvis* den nye verdenstjenergruppes invokation og den samlede hensigt hos mennesker af god vilje er tilstrækkelig stærk og tilstrækkeligt fokuseret. Det vil derfor blive en gensidig proces af invokation og evokation, hjulpet af den yderste beredvillighed hos dem menneskeheden påkalder, til at respondere og handle, men hæmmet af manglen på sensitivitet og af viljesvaghed hos dem der søger hjælp. Det er denne utilstrækkelighed som Buddha håber at fjerne når han kommer til sit folk i maj. Det er styrkelsen og fokuseringen af viljen som Kristus forsøger at fremme ved en speciel indsats i juni.

Disse to fuldmåner er derfor af meget stor betydning og skulle have en afgørende virkning (ubevidst) på *sindene* hos den nye gruppe af verdenstjenere og på *hjerterne* hos mennesker af god vilje i alle lande, nationer og grupper. Lad jeres møder, jeres meditationer og jeres individuelle tænkning være stabilt fokuseret på disse punkter, og prøv at deltage i fuldmånehøjtideligheden – både i maj og juni – med en så klar forståelse af det der finder sted som I kan, og få et klart billede af de muligheder som kan opstå som resultat af den rigtige handling. Begge fuldmåner skulle være en tid med effektiv tjeneste. Buddha behøver ingen påkaldelse. Han vil komme. Men invokationsånden må vækkes hos masserne og det er dette arbejde som aspiranterne kan hjælpe Buddha med at udføre, ved at stå sammen med ham og Hierarkiet. Ved fuldmånetidspunktet i juni, og under forberedelsen til den gunstige lejlighed i hele maj måned må fokuseringspunktet for alle tjenere være Kristus og alle bestræbelser må være rettet mod at hjælpe hans arbejde som repræsentant for folket. Han vil søge at samle i sig alt hvad de har af appel, bøn og krav – udtalt eller udtalt – og i en handling af åndelig hensigt overføre det til Shamballa.

En mobilisering af lysets kræfter finder sted på livets indre side. Disse kræfter står rede, men signalet til handling må komme fra Kristus, og han vil give det signal når folket giver det til ham. Vi bestemmer vor egen skæbne. Hverken Kristus eller Hierarkiet må på dette stadium af den menneskelige evolution tage noget vægtigt skridt som påvirker menneskeheden med mindre menneskeheden selv giver anledning til denne aktivitet.

Fra 15. april til 15. juni bliver nogle kritiske uger, åndeligt og materielt, og det er en af de vigtige kendsgerninger, jeg ønsker at gøre jer opmærksom på i denne tid. Jeg kan ikke i detaljer forklare jer hvad I bør gøre eller på hvilke områder jeres bestræbelser bør ligge. Jeg kan give jer en generel idé om den hierarkiske tilnærmelse og karakteren af det menneskelige problem. Resten ligger i jeres hænder.

Selv om det udførte arbejde er fuldt ud succesrigt, er tiden for tilsynekomsten og af den guddommelige intervention af lysets kræfter ved hjælp af deres repræsentanter, Befrielsens Herrer og Kristus, afhængig af mange faktorer ud over rigtig invokation. Om disse faktorer kan I ikke vide ret meget, hvis overhovedet noget. Spørgsmålet om det rigtige tidspunkt er af dyb esoterisk betydning og helt fundamentalt i denne forbindelse. De næste tre år vil blive fuldbyrdelsens år, og i den periode bedes aspiranterne i verden at stå fast i tålmodig og dog overbevist forventning. Opgaven som skal udføres af Hierarkiet omfatter ikke alene det fysiske plan men også de indre plan der vedrører årsager og impulser, tanker og ønsker. Dette ved alle disciple skønt de er tilbøjelige til at glemme det. Den kritiske situation på det ydre plan er kun en refleksion af endnu mere kritiske indre tilstande, og I kan give tilfredsstillende hjælp hvis I fremkalder jeres egen vilje og kontrollerer jeres følelser, gennem en disciplinering af jeres personlighed. Derved vil I blive i stand til at udgøre et lille brændpunkt gennem hvilket de åndelige kræfter kan virke. Ved hjælp af de mange små brændpunkter af lys og vilje kan megen kraft blive overført.

Det er viljen til sejr som forlanges i denne tid; det er viljen til

at påkalde det som er nødvendigt; det er viljen til at fokusere og gennem denne fokusering at hjælpe i den store invokationsakt som Kristus for tiden forbereder sig til; det er viljen til godhed, til selvkontrol og til at fremkalde den rette handling som Hierarkiet beder om i dag. Hvis menneskeheden yder sin del, vil den finde at Hierarkiet er mere end rede til at svare og yde sin del for at befri menneskeheden fra de onde magter.

Vil I tænke over dette, og vil I samarbejde på alle mulige måder? Planerne kan være lagt, visionen være set, men med mindre enhver forstår sin særlige opgave kan intet blive gjort. Der er ingen begrænsninger når sandt esoterisk arbejde skal udføres. Med dette formål for øje søger jeg at understrege nødvendigheden af en fornyet anvendelse af meditation og en konstant, stabil brug af invokationen, især den som begynder med at påkalde Befrielsens Herrer.

»Dette arbejde,« sagde Kristus, »vil ikke lykkes uden bøn og faste.« Jeg kalder jer til bøn og til meditation, for begge er nødvendige i dag, fordi det emotionelle og det mentale legeme derved indgår en fusion til én aspirerende helhed. Jeg kalder jer til disciplin, for det er fastens mening, og til den vedvarende bestræbelse at leve på højeste niveau hele tiden; dette er så ofte en drøm, men ikke ofte en kendsgerning. I dag, i denne nødens stund for hele verden, er aspiranter og disciple, som er villige til i det mindste at gøre en konsekvent, ihærdig anstrengelse, nødvendige for menneskeheden og Hierarkiet.

Mine brødre, jeg har fremholdt billedet for jer, jeg har holdt visionen op for jer i årevis om de muligheder for tjeneste og discipelskab den indebærer. Jeg har opridset for jer den tjenestemekanisme der allerede eksisterer og som kan opildnes til handling og nytte i verden. Jeg overlader sagen i jeres hænder, idet jeg beder jer huske at den forenede interesse, kærlighed, tjeneste og penge fra de mange er langt mere magtfuld end selv den mest selvopofrende indsats af to eller tre. Ingen er overflødig eller nytteløs, med mindre han vælger at være det.

I mellemtiden, samtidig med jeres indre arbejde og jeres bestræbelse på at manifestere det, må I arbejde for jeres land og for jeres medmennesker i denne nødens time. Der må være stabilitet, uselvskhed og tavshed, samt mod og tillid – tillid til jeres egen sjælsstyrke, tillid til det overvågende Hierarki og tillid til Planen. Enden på trængslerne er endnu ikke nær, men i sigte. Med disse tanker forlader jeg jer. Må mestrenes velsignelse følge jer som gruppe og som individer, og må de hellige, hvis elever I søger at blive, vise jer det lys I søger, give jer deres medfølelse og visdoms stærke støtte indtil I står hvor den Ene indvier påkaldes, indtil I ser hans stjerne lyse.

ÅRSAGEN TIL VERDENSKATASTROFEN

Juni 1942

Vi kommer nu til betragtningerne over den nuværende akutte situation og verdenskatastrofe, som har sin rod i verdensblændværk, og vil undersøge muligheden for lindring og hjælp. Denne mulighed eksisterer og er centreret i de to store avatarer, Buddha og Kristus.

Det er vanskeligt at skrive klart om det vi kalder verdensblændværk,* fordi vi befinder os midt i dets mest koncentrerede udtryk – det værste verden endnu har set, idet blændværk, som skyldes århundreders grådighed, selvskhed, aggression og materialisme, nu er fokuseret i en treenighed af nationer. Det er derfor let at se og i høj grad effektivt i sin manifestation. Tre nationer udtrykker tre aspekter af verdensblændværket (illusion, blændværk og maya) på en forbløffende måde, og deres magtfulde angreb på menneskeheden bevidsthed beror på at det ikke alene er Tyskland, Japan og Italien, som er modtagelige for dette ældgamle smittestof, men

* Denne meddelelse er givet i bogen *Blændværk et verdensproblem*. Det medtages her for at bevare det historiske forløb i undervisningen i relation til verdensbegivenhederne.

at også alle de andre nationer – de forenede nationer såvel som de totalitære nationer – er smittet af denne universelle tilstand. Verdens frihed er derfor stort set afhængig af de mennesker i de enkelte nationer som har bevæget sig ud af den ene eller anden af disse »glamourøse illusioner af mayapåvirkning« på menneskesjælen og ind i et bevidsthedsniveau hvor de kan se konflikten i dens videre perspektiv, fx således som den eksisterer for dem imellem tærskelens vogter og nærværelsens engel.

Disse mennesker er verdens aspiranter, disciple og indviede. De er vidende om den grundlæggende dualisme i konflikten, men er ikke nær så bevidst om den trefoldige natur og den differentierede tilstand i den situation, som ligger bag den erkendte dualisme. Deres måde at nærme sig problemet på er derfor mere enkel, og af samme grund ligger i denne tid styringen af verden for en stor del i deres hænder.

Det er netop her at religion som helhed er kommet på afveje. Jeg hentyder til ortodoks religion. Den har været stærkt optaget af tærskelens vogter, og teologens blik har på grund af frygt og vogterens umiddelbare nærhed været rettet mod livets materielle og fænomenale aspekt, mens kendsgerningen om englen har været teori og ønsketænkning. Balancen er nu ved at blive udlignet gennem de humanitære holdninger, som på trods af enhver teologisk strømning i høj grad er ved at overtage føringen. Disse holdninger bygger på troen på den menneskelige ånds iboende retskaffenhed, på menneskets guddommelighed og på menneskesjælens uforgængelige natur. Dette inddrager uundgåeligt begrebet om NÆRVÆRELSEN eller den immanente Gud og er resultatet af det nødvendige oprør mod den ensidige tro på den transcendent Gud. Denne åndelige revolution var helt og holdent en balanceskabende proces og behøver ikke at give anledning til bekymring, for den transcendent Gud eksisterer evigt men kan kun ses, kendes og på korrekt vis kontaktes gennem den immanente Gud – immanent i det enkelte menneske, i grupper og nationer, i organiserede former og i religion, i menneskeheden som helhed og i selve det planetariske

liv. Menneskeheden kæmper i dag (som den har gjort i århundreder) med illusion, blændværk og maya. Fremskredne tænkere på prøvestadiets vej, discipelskabets vej og indvielsesvejen har nået et punkt, hvor materialisme og åndelighed, tærskelens vogter og nærværelsens engel samt manifestationens grundlæggende dualisme, kan ses klart aftegnet. På grund af denne klare afgrænsning kan problemerne, der ligger bag de nuværende hændelser i verden, målene med den nuværende verdensomspændende kamp, måderne og metoderne til genetablering af den åndelige kontakt, der var så almindelig i den atlantiske tid, men har været tabt så længe, samt erkendelsen af de teknikker, som kan indføre den nye verdensæra med dens kulturelle orden, tydeligt iagttages og vurderes.

Alle generaliseringer giver mulighed for fejl. Det kan dog siges, at Tyskland i sig selv har fokuseret verdensblændværk – det stærkeste og mest udtryksfulde af de tre aspekter af blændværk. Japan manifesterer mayas kraft – den groveste form for stoflig kraft. Italien, som er individualistisk og mentalt polariseret, er et udtryk for verdensillusion. De allierede nationer fokuserer med alle deres fejl, begrænsninger, svagheder og mange former for nationalisme, konflikten mellem vogteren og englen, og således fremtræder de tre former for blændværk samt den endelige form, konflikten mellem det åndelige ideal og dets materielle modsætning, samtidigt. De allierede nationer er imidlertid ved, gradvist og meget beslutsomt, at lægge vægten af deres anstrengelse og aspiration over på englens side, hvorved de genopretter den tabte balance og langsomt i planetarisk målestok skaber de egenskaber og vilkår som i sidste ende vil nedbryde illusion, opløse blændværk og devitalisere den udbredte maya. Dette gør de ved hjælp af offentlighedens stadig voksende klare tænkning i alle nationer, som er knyttet sammen for at besejre de tre aksemagter, ved hjælp af deres voksende evne til at forstå ideer, der vedrører helheden og en ønskværdig verdensorden eller -føderation, og ved hjælp af deres evne til at skelne mellem lysets kræfter og det ondes eller materialismens

magt.

Det arbejde som udføres af dem, der ser verdensscenen som arenaen for konflikten mellem tærskelens vogter og nærværelsens engel, kan specificeres således:

1. Frembringelse af de verdensforhold hvorunder lysets kræfter kan overvinde det ondes kræfter. Det gør de ved hjælp af deres væbnede styrkers slagkraft samt deres klare indsigt.
2. Undervisning af menneskeheden i at kunne skelne mellem:
 - a. Åndelighed og materialisme, idet der peges på de stridende kræfters forskellige mål.
 - b. Gavmildhed og grådighed, idet der tegnes et billede af en fremtidig verden, hvor *De Fire Friheder* vil være dominerende og alle vil have det, de behøver for den rette levevis.
 - c. Lys og mørke, idet forskellen tydeliggøres mellem en oplyst fremtid med frihed og muligheder og en mørk fremtid med slaveri.
 - d. Fællesskab og adskillelse der vidner om henholdsvis en verden, hvor racehad, kasteforskelle og religiøse forskelle ikke vil skabe forhindringer for international forståelse, og tillige om aksemagternes samfundsorden med herreracer, fastlagte religiøse holdninger og trælbundne folk.
 - e. Helheden og delen, idet der peges på den tid, som (under åndens evolutionære tilskyndelse) nærmer sig, hvor delen eller punktet af liv påtager sig sit ansvar for helheden, og helheden er til for delens bedste.

Det mørke aspekt er fremkaldt af tidsaldres blændværk. Lyset fremhæves og tydeliggøres af verdens aspiranter og disciple, som ved deres holdninger, handlinger, ytringer og det skrevne ord bringer lyset til de mørke steder.

3. Forberedelse af vejen for de tre åndelige energier, som vil føre menneskeheden ind i en æra af forståelse og over hele verden føre til en fokuseret mental afklaring af menneskenes sind. Disse tre forestående energier er:
 - a. *Intuitionens energi*, som gradvis vil nedbryde verdensillusionen og automatisk indebære en stor tilgang til de indviedes rækker.
 - b. Lysets aktivitet, som ved hjælp af *oplysningens energi* vil sprede verdensblændværket og føre mange tusinde ind på discipelskabets vej.
 - c. *Inspirationens energi*, der med fejende styrke som en stormvind, vil føre til devitalisering eller fjernelse af mayaens eller substansens tiltrækkende kraft. Det vil sætte utallige tusinder fri til at betræde prøvestadiets vej.
4. Frigørelse af nyt liv på planeten med alle forhåndenværende midler. Det første skridt hen imod denne frigørelse vil være at vise, at materialismens magt er brudt ved den fuldstændige overvindelse af aksemagterne, og det andet vil være de allierede nationers evne til (når dette er gjort) at vise de åndelige værdiers kraft ved konstruktive initiativer til at genoprette en verdensorden og lægge grunden til det, som vil garantere en bedre og mere åndelig livsform. Disse konstruktive holdninger og tilsagn skal antages individuelt af enhver person og af enhver nation som en kollektiv helhed. Det første er ved at ske i denne tid. Det andet står endnu tilbage at blive gjort.
5. Overbringe verdens nationer de sandheder som Buddha, Lysets Herre, og Kristus, Kærlighedens Herre, underviste i. I denne forbindelse kan det som noget grundlæggende fremhæves at:
 - a. Aksemagterne dybest set har behov for at forstå Buddhas lære, som han forkyndte den i de fire ædle sandheder; de må nødvendigvis indse, at årsagen til al sorg og

- elendighed er begær – begær efter det, der er materielt.
- b. De allierede nationer har dybest set behov for at lære at anvende kærlighedens lov som fremsat i Kristi liv, og at udtrykke sandheden, at »intet menneske lever kun for sig selv« og ingen nation heller, samt at målet for alle menneskelige bestræbelser er *kærlig forståelse*, tilskyndet af selve ideen om kærlighed til helheden.

Hvis disse to store avatarers liv og lære kan forstås og på ny komme til udtryk i menneskers liv, i menneskelige anliggender, i den menneskelige tænknings verden og i dagliglivet, kan den nuværende verdensorden (som i dag stort set er uorden) ændres og omformes så meget, at en ny verden og en ny menneskerace gradvis kan blive til. Forsagelse og offervilje bør være grundtonen i efterkrigstiden og perioden forud for indvarslingen af den nye tidsalder.

Det er nødvendigt for de studerende at huske, at al manifestation og ethvert krisepunkt symboliseres af det gamle symbol, der viser et punkt i en cirkel, kraftens centrum omgivet af en indflydelsessfære eller aura. Således fremtræder i dag hele problemet, der vedrører afslutning af det verdensblændværk og den verdensillusion, som dybest set ligger bag den nuværende intense situation og verdenskatastrofe. Muligheden for sådan en opløsning og nedbrydning er helt klart centreret i de to avatarer, Buddha og Kristus.

I blændværkets verden – det astrale plans og følelsernes verden – kom et punkt af lys til syne. Lysets Herre, Buddha, påtog sig at være brændpunkt for den illumination, som til sidst ville gøre opløsningen af blændværk mulig. I illusionens verden – det mentale plans verden – kom Kristus, selve Kærlighedens Herre, til syne, han som i sig selv legemliggjorde Guds *tiltrækkende* viljes magt. Han påtog sig at nedbryde illusion ved (med kærlighedens kraft) at tiltrække alle menneskehjerter og formulerede denne beslutning i ordene: »Og jeg – når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig« (Johannes

12.32). Fra det punkt, de da vil have nået, vil den åndelige perceptions, sandhedens og de guddommelige ideers verden stå åbenbaret. Resultatet vil være illusionens forsvinden.

Disse to store gudesønners forenede arbejde, koncentreret gennem deres indviende og gennem verdens disciple, skal og vil uundgåeligt knuse illusion og opløse blændværk – det første ved hjælp af dem der intuitivt erkender og hvis sind er afstemt efter virkeligheden, og det andet ved indstrømningen af den klare fornufts lys. Buddha gjorde den første planetariske indsats for at sprede verdensblændværk; Kristus gjorde den første planetariske indsats hen imod nedbrydning af illusion. Deres arbejde skal nu fortsættes intelligent af en menneskehed, som er klog nok til at erkende sin dharma. Menneskene er hurtigt ved at blive fri for illusion og vil som følge heraf se mere klart. Verdensblændværket fjernes stadigt mere fra menneskenes optræden. Disse to udviklingsforløb er blevet fremkaldt gennem de indstrømmende nye ideer, fokuseret ved verdens intuitive og frigivet til almenheden af verdens tænkere. Denne udvikling er også i stor udstrækning blevet hjulpet på vej af menneskemassernes næsten ubevidste, men ikke desto mindre virkelige, erkendelse af den sande betydning i de fire ædle sandheder. Desillusionerede og af-glamouriserede, (hvis jeg må anvende et sådant udtryk), afventer menneskeheden den kommende åbenbaring. Denne åbenbaring vil være affødt af Buddhas og Kristi forenede indsats. Alt hvad vi kan forudse og forudsige om denne åbenbaring er, at nogle kraftfulde og vidtrækkende resultater vil blive opnået ved sammensmeltningen af lys og kærlighed og ved reaktionen fra »den oplyste substans på kærlighedens tiltrækkende kraft«. I denne sætning har jeg givet dem, der kan forstå det, et dybsindigt og nyttigt vink hvad angår metoden til og formålet med den proces, der blev iværksat ved juni fuldmåne 1942. Jeg har også givet en nøgle til den sande forståelse af disse to avatarers arbejde – noget som hidtil har været helt ubegribeligt. Det kan også tilføjes, ved virkeligt at forstå betydningen af ordene »et menneskes transfiguration«, når vi til den erkendelse:

»Når legemet er fuldt af lys, da skal vi i dét lys se lys«. Dette betyder, når en personlighed har nået en grad af renselse, pligttroskab og oplysning, da kan den tiltrækkende kraft fra sjælen (hvis natur er kærlighed og forståelse) virke, og sammensmeltning af disse to vil finde sted. Dette er, hvad Kristus viste og virkeliggjorde.

Når Buddhas arbejde (eller det legemliggjorte buddhiske princip) er fuldendt i den stræbende discipel og hans integrerede personlighed, da kan det fuldstændige udtryk af Kristi arbejde (det legemliggjorte kærlighedsprincip) også fuldendes, og begge disse kræfter – lys og kærlighed – vil finde strålende udtryk i den transfigurerede discipel. Hvad der derfor er sandt for den enkelte, er også sandt for menneskeheden som helhed, og i dag kan menneskeheden (der er blevet moden) »påbegynde virkeliggørelsen« og bevidst tage del i arbejdet for oplysning og åndelig, kærlig aktivitet. De reelle virkninger af denne proces vil være spredning af blændværk og frigørelsen af den menneskelige ånd fra materiens herredømme; den vil også føre til nedbrydning af illusion og til erkendelse af sandhed som den eksisterer i bevidstheden hos dem, der er polariseret i »kristusbevidstheden«.

Det er nødvendigvis ingen hurtig proces, men en ordnet og regelbunden fremgangsmåde hvis endelige succes er sikker, men hvis indførelse og efterfølgende proces er relativ langsom. Denne proces blev indledt på det astrale plan af Buddha, og på det mentale plan da Kristus fremstod på jorden. Den markerede menneskehedens voksende modenhed. Processen har langsomt vundet i styrke, efterhånden som disse to store væsener igennem de sidste to tusind år har samlet deres disciple og indviede omkring sig. Den har nået et punkt af større nytte, eftersom kommunikationskanalen mellem Shamballa og Hierarkiet er blevet åbnet og udbygget, og kontakten mellem disse to store centre og menneskeheden er blevet mere grundfæstet.

Ved juni fuldmåne 1942 blev den første *direkte* og åbne kommunikation mellem centret hvor Guds vilje hersker, centret

hvor Guds kærlighed styrer og centret hvor der er intelligent forventning, stillet på prøve. Udtryksmiddel for denne prøve var den forenede indsats af Kristus og Buddha samt dem, der responderede på deres afstemte indflydelse. Denne prøve måtte nødvendigvis gennemføres midt under de onde kræfters voldsomme og frygtelige angreb, og den strakte sig over en to ugers periode fra fuldmånedagen (den 30. maj 1942) til og med den 15. juni 1942. Der var en stor koncentration af åndelige kræfter på det tidspunkt, og der blev anvendt en særlig invokation (én som menneskeheden ikke selv må anvende), men prøvens succes eller fiasko afhang i sidste ende af menneskeheden selv.

Måske føler I, skønt med urette, at for få mennesker kender til eller forstår kvaliteten af denne mulighed eller dét, der er ved at ske. Men sådan en prøves succes er ikke bare afhængig af den esoteriske viden hos de få, de relativt få, til hvem fakta og information i nogen grad er blevet meddelt. Den er også afhængig af tendensen hos de mange, som ubevidst higer efter de åndelige realiteter, som søger efter en ny og bedre måde at leve på for alle, som ønsker det gode for helheden, og hvis længsler og begær går i retning af at opleve sand godhed, rette menneskelige relationer og åndeligt initiativ blandt mennesker. Deres tal er legio, og de findes i enhver nation.

Når Guds vilje, udtrykt i Shamballa og fokuseret i Buddha, Guds kærlighed, udtrykt i Hierarkiet og fokuseret gennem Kristus, og menneskehedens intelligente længsel, fokuseret gennem verdens disciple, verdens aspiranter og mennesker af god vilje alle er bragt i samklang med hinanden – enten bevidst eller ubevidst – da kan og vil en stor nyorientering finde sted. Denne begivenhed *kan* virkelig indtræffe.

Det første resultat vil være oplysningen af det astrale plan og påbegyndelsen af den proces, der vil sprede blændværk; det andet resultat vil være strålende oplysning af det mentale plan, og nedbrydningen af alle fortidige illusioner samt den gradvise åbenbaring af nye sandheder, som alle hidtidige idealer og såkaldte formuleringer af sandhed kun har været vejvisere for.

Tænk over dette udsagn. Vejviseren angiver vejen; den afslører ikke målet. Den er vejledende, men ikke bestemmende. Således er det med al sandhed frem til vor tid.

Der er derfor behov for vidende og for dem, hvis sind og hjerter er åbne; for dem som er fri for forudfattede meningers fanatiske greb og fri for gammel idealisme, der må erkendes som ufuldstændige antydninger af store ikke opfattede sandheder – sandheder som i større omfang og for første gang kan virkeliggøres, *hvis* lektien i den nuværende verdenssituation og i krigens katastrofe læres behørigt, og offerviljen kommer til at gøre sig gældende.

Jeg har peget på denne praktiske anvendelse og givet den aktuelle illustration af læren om blændværk, illusion og maya, fordi verdensproblemet som helhed i dag er nået til et krisepunkt, og fordi afklaringen af problemet vil være det dominerende tema for al fremskridt – undervisningsmæssigt, religiøst og økonomisk – frem til år 2025.

I dag, hvor menneskeheden venter på den åbenbaring, som vil samle til et hele de tanker og drømme og konstruktive mål som skal virkeliggøres i den nye tidsalder, kommer kravet for første gang fra en stor gruppe intuitivt begavede mennesker. Jeg sagde ikke intuitive, mine brødre. Denne gruppe er nu så stor, dens fokus nu så virkelig og dens krav så stærkt, at det med succes kan fokusere folkemassernes ønske. Derfor, uanset hvilken åbenbaring som vil fremkomme i nær fremtid, vil den blive bedre »beskyttet af forståelsens ånd« end nogen af de tidligere. Dette er betydningen af ordene i Det nye testamente: »Alle øjne skal se ham«; menneskeheden vil som helhed anerkende *åbenbareren*. I fortiden blev budbringeren fra det høje kun genkendt og forstået af en lille håndfuld mennesker, og det tog årtier og undertiden århundreder før hans budskab trængte igennem til menneskehedens hjerter.

Tidens stress tillige med udviklingen af proportionssansen, samt en tvungen tilbagevenden til en mere enkel og mere fordringsløs livsstil vil redde den kommende åbenbaring fra en

for hurtig nedsynken i den store illusion.

TIDEN MELLEM KRIG OG FRED

August 1942

Der er et påtrængende krav fra de mange tusinder, som har læst de tidligere skrifter og artikler jeg har skrevet, at jeg siger noget om den kommende rehabiliteringsperiode og hvad der kan gøres (mens krigen stadig raser) for at forberede en nyttig tjeneste til den tid. Da krigen brød ud, publicerede jeg en artikel med titlen *Den nuværende verdenskrise* og prøvede i den at påvise konflikten tidligste årsager og de faktorer som gjorde denne katastrofe mulig. Senere fremkom en anden artikel kaldet *Den kommende verdensorden*, hvori jeg søgte at tilbyde en lidende verden en vision af en materiel og dog åndelig fremtid, som menneskehjernerne længe har forlangt. Der blev således gjort et forsøg på at behandle både fortid og fremtid.

Mere var ikke muligt dengang pga. splittelsen der eksisterede blandt de nationer som i dag udgør de forenede nationer. Der var også en mangel på forståelse og et selvisk perspektiv hos de nationer som dengang var neutrale. Frem for alt bestod den kendsgerning at det var menneskeheden selv som måtte gøre op med de afgørende spørgsmål, og det var dengang umuligt nøjagtigt at forudsige hvad menneskeheden ville gøre. Selv de mest oplyste mennesker og racens åndelige ledere kunne ikke afgøre, hvilken retning menneskeheden ville tage, eller hvor vidt der var nok klartseende mennesker i verden som kunne drive menneskemasserne til en effektiv modstand mod aksemagterne. Spørgsmålet var: ville verdens frygt og den universelle egenkærlighed dominere, eller ville frihedsånden og kærligheden til frihed være stærk nok til at svejse de frie nationer sammen i ét forenet og stabilt hele?

I dag er sagen klar og udfaldet uundgåeligt. De frie nationer og de overvundne og slavebundne små nationer er subjektivt og praktisk forenet i én intens åndelig beslutning om at vinde krigen; aksemagternes skæbne er derfor uafvendeligt afgjort, skønt de i skrivende stund synes at gå sejrrikt frem over hele linien. Det er nu kun tidspunktet for den endelige sejr – for ret over magt – som stadig er uvis, og det skyldes den enorme velforberedte styrke hos de aggressive nationer og uforberedtheden hos demokratierne. Denne uforberedthed er nu hurtigt ved at blive afhjulpet.

Denne artikel er et forsøg på at antyde problemerne, og måske nogle af løsningerne, som uundgåeligt må udfylde tidsrummet mellem krigsafslutningen og den kommende verdensorden. Det vil være nødvendigt at behandle dette emne på en bred og generel måde, for emnet er for stort for os til at blive behandlet specifikt på en intelligent måde. Vi kan imidlertid se på det umiddelbart foreliggende arbejde der må gøres som forberedelse til krigsafslutningen og antyde de første skridt som kan og må tages som en begyndelse til en sund genopbygningsproces. Perioden med rehabilitering og rekonstruktion må udgøre den dybeste bekymring hos alle som elsker deres medmennesker.

Der er dem som vil finde studiet af den kommende rekonstruktion for tidlig. De tror (og med rette) at vor første umiddelbare anliggende er at vinde krigen, og heri er jeg helt enig. Viljen til sejr er først og fremmest vigtig, for der vil ikke blive nogen virkelig rekonstruktionsaktivitet hvis aksemagterne triumferer. Men der er mange i dag, hvis opgave det ikke er at kæmpe og hvis plads og funktion nødvendigvis er i det civile aspekt af nationernes liv. Disse kan tænke og tale og arbejde på forberedelserne til fremtiden. Der er andre, som føler at kun den trænede ekspert på det økonomiske og politiske område kan nærme sig dette vanskelige problem med håb om at yde et nyttigt bidrag. Endnu andre føler at fred er det eneste der betyder noget, og at den bør følges af en lang periode af mental stilhed i alle lande; de mener at folk overalt er for udmattede og

ulykkelige til allerede at være rede til at påtage sig noget arbejde i retning af genopbygning. Andre igen er så fuldstændigt pessimistiske at de har opgivet alt håb om at få verden rettet op, og de venter bedrøvet på et sammenbrud af alle civiliserede livsprocesser. Der er et gran af sandhed i alle disse synspunkter. Eksperternes arbejde vil være hårdt tiltrængt, men den forstående interesse og den udholdende styrke hos dem, hvis hjerter flammer af kærlighed kan alene muliggøre deres virke. Det vil ikke være en institutionsmæssig aktivitet og en finansiel indsats af økonomiske og sociale funktionærer og regeringseksperter som alene vil blive nødvendig, men frem for alt må løsningen findes i den gode viljes opståen i menneskers hjerter. Dette vil give den rette medfølelse tilskyndelse. Helt sikkert kan verden blive rehabiliteret af rent kommercielle og selviske hensyn, og fordi handelsforbindelser, muligheden for at købe og sælge og genoprettelsen af finansiel stabilitet er vigtige faktorer i verdens genopbygning. Men dette er ikke de fundamentale motiver som vil genoprette menneskehedens selvrespekt og et liv i sikkerhed. Det vil være den motiverende drivkraft for mange mennesker og grupper, men ikke *motivet* som kan skabe den sande konstruktive genopbygning af det menneskelige livsmønster.

Genopbygningsarbejdet vil blive et arbejde for intelligente mænd og kvinder af god vilje, og deres opgave vil være at gengive menneskehedens nyt liv og ny lykke. For disse mennesker skriver jeg, husk dette. Jeg skriver ikke for tekniske eksperter og uddannede regeringsrådgivere, men for dem der har god vilje i hjertet overfor alle mennesker, og som derfor ønsker at give deres bidrag til at bringe ro og fred til verden – en fred baseret på mere sikre værdier end i fortiden og på en mere sund planlægning. I sidste ende er det ikke fred som mennesker af god vilje arbejder for, men for den åndelige vækst i forståelse og samarbejde; dette alene vil være stærkt nok til at nedbryde racebarrierer, helbrede krigens sår, og bygge en ny verdensstruktur passende for menneskemassernes intelligente

krav.

I de tidligere skrifter søgte jeg (som mange andre tænkende mennesker) at vise hvilke skridt der må tages for at afvende den truende katastrofe. Blandt de vigtigste som blev understreget, var væksten i den gode vilje, for *god vilje er det aktive princip i fred*. Jeg søgte også at understrege international forståelse, en fremtid med fordeling af jordens ressourcer, og en forståelse af den historisk beviselige almene skyld mht. krigen, samt de ideer som – hvis de blev udviklet – kunne gøre ende på separatismens æra.

Trods alle bestræbelser hos mennesker af god vilje, og alle fredsorganisationer, og det oplyste arbejde som blev ydet af verdens tænkere, undervisere og ledere, skete to ting som man havde håbet kunne undgås. Den første var en afgjort og fokuseret udløsning af den onde ånd og af materialismen gennem aksemagterne, der anvendte Japan som første brændpunkt og senere kom til fuldt udtryk gennem Tyskland. Den anden var de neutrale nationers svigten i krigens begyndelse mht. at tage de nødvendige skridt til at alliere sig aktivt med de nationer som bekæmpede diktaturet, og deres manglende evne til at forstå den fulde gru af det der ventede menneskeheden. Menneskeslægtens selvished var endnu dybere rodfæstet end vi troede, og de forenede nationer kom først i aktivt samarbejde efter to års krig og planlagt besættelse af neutrale nationer. De neutrale nationers blindhed bragte afgjort uorden i beregningerne hos de fremsynede, der virkede for verdens bedste, og forhalede krigens afslutning alvorligt.

Det kritiske punkt er nu passeret, og den humanitære forståelse af problemerne, og den enighed der eksisterer blandt de allierede nationer, garanterer aksemagternes uundgåelige nederlag. Andre faktorer sikrer også den endelige sejr for de kræfter, der kæmper for ret og for verdens frihed. Der er ikke tid til at uddybe dem, men de kan opregnes og folk kan da se hvor sikkert de garanterer de frie folks triumf i verden. Disse faktorer er:

1. Viljen-til-sejr er stadigt voksende. Forsoningsforsøg, pacifisme og ubeslutsomhed er ligeså støt ved at dø ud.
2. Menneskehedens engagement overalt, som resultat af aksemagternes aggression, stabiliserer den offentlige mening og vækker en uforanderlig vilje til at gøre en ende på det onde som blev indledt og iværksat af Tyskland og Japan, hjulpet omend noget uvilligt af Italien.
3. De forenede nationers ressourcer er store og er nu ved at blive mobiliseret. Deres samlede anvendelse og deres fabrikationspotentialer er praktisk taget udtømmelig og er nu hurtigt ved at blive organiseret. Mandskabsstyrken og ressourcerne i Tyskland og dets allierede har nået deres højdepunkt, hvilket giver en umådelig styrke i øjeblikket, men alt tyder på en stadig svækkelse i fremtiden.
4. Tyngdepunkterne i denne krig er der nu i stigende grad en klar forståelse af; selv de mest uvidende og fordomsfulde forstår i dag, at disse punkter kan opstilles under tre vigtige holdninger, og dette sætter dem i stand til at foretage et personligt valg mht. loyalitet.
 - a. Den demokratiske holdning, med dens understregning af De Fire Friheder og Atlanterhavs-erklæringen, der sikrer rette menneskelige relationer og aggressionernes endeligt.
 - b. Den totalitære holdning, med dens vægt på verdensdiktatur, de mange overvundne nationers slaveri, dens racefordom og dens udtalte grusomhed og terrorisme.
 - c. Den forsonende og pacifistiske holdning – idealistisk og uigennemførlig, som i dag er fokuseret i Gandhis holdning. Han sætter i relief den kompromisløse, fanatiske holdning som er urealistisk og som villigt vil ofre liv, nationer og menneskehedens fremtid for at nå sit mål. Hvis Gandhi fik held med sit foretagende *nu*, ville det udløse en borgerkrig i Indien, tilintetgøre alle umiddelbare håb om frihed for dette land, og lade

japanerne vinde en let sejr over Indien, foretage en nedslagtning af talløse tusinder, og lade Tyskland give Japan hånden hen over Asien, med den forfærdende sandsynlighed for en totalitær sejr.

Disse tre synspunkter er i dag ved at blive klart forstået overalt, og menneskers beslutninger mht. loyalitet og tilhørsforhold er afklaret.

5. Frihedsånden triumferer i alle lande (selv i de besejrede lande, til stor forvirring for Tyskland), og menneskeåndens skønhed er ved at bryde frem overalt, både i de overvundne lande og i de nationer der kæmper med ryggen mod muren for den menneskelige frihed.
6. En intens interesse for efterkrigstilstande ses tydeligt af udtalelser fra ledere, politikere, undervisere og åndeligt orienterede mennesker overalt; det beviser de mange artikler, skrifter, bøger, taler og planer som behandler den nye verdensorden. Rehabiliteringens kræfter og den gode viljes energi er nu hurtigt ved at blive mobiliseret; de udgør en stærk magt i alle nationer, og de er en usynlig armé, men én som endnu er usammenhængende, usikker mht. metoder og fremgangsmåder, om end sikker mht. mål og principper.

Ovenstående seks faktorer sikrer de onde kræfters nederlag og lysets kræfters triumf, og med dem som basis for optimisme kan vi se frem med sindsro til at krigen vil slutte, arméerne vil demobilisere, der igen vil blive sikker sejlads over de syv have, og at tiden vil komme hvor frygten dør ud.

Hvad vil da være farerne som skal afværges? Hvad må vi være forberedt på når genopbygningsopgaven ligger foran os? Det kan være nyttigt at opregne nogle af de farer, vi må være forberedt på. Lad os betragte dem efter hvor vigtige de er:

1. *Faren for en for hurtig fredsordning.* Lad os arbejde hårdt for en forlænget våbenstilstand, under hvilken der bliver tid for

slagets hede og hævnens ild at dø ud, menneskehedens lidelser at blive lindret, og tid vundet for en rolig og ikke forhastet planlægning.

2. *Faren for en tilbagevenden til såkaldte normale tilstande.* Den værste ulykke der kunne overgå menneskeheden på dette tidspunkt, er en tilbagevenden til tingenes tilstand før krigsudbruddet, og en genoprettelse af den gamle kendte verden med dens imperialism (finansielt eller politisk), dens nationalisme og dens ulykkelige, udpinte minoriteter, dens skammelige forskelsbehandling og separatistiske barrierer mellem rige og fattige, mellem orientalsk og vesterlandsk, og mellem kasterne og klasserne som findes i alle lande – uden undtagelse.

3. *Farerne der skyldes nødvendigheden af en ordning mellem nationerne.* Enhver ordning på basis af historisk tradition eller gamle grænser vil kun tjene til at kaste verden ud i en ny krig. Disse ordninger må gennemføres på basis af menneskeheden selv; folkenes frie vilje må være den bestemmende faktor og ikke viljen hos tekniske, politiske eksperter, eller hos en herskende klasse eller gruppe. I den verden som skal komme, vil den menneskelige lighed indtage en fremtrædende plads; mennesker vil bestemme, så vidt de kan, deres egen skæbne og mennesker vil udøve deres frie vilje i etableringen af den verden de vælger at leve i. De vil selv bestemme i hvilket land de ønsker at få borgerret, og den type regering som de vælger at give deres troskab. Dette vil nødvendigvis altsammen tage tid og må ikke være en forhastet proces. Det vil forlange en veltilrettelagt undervisning af masserne i alle lande, og frihedsprincipperne, og forskellen på frihed og tøjlesløshed må omhyggeligt læres. En ny verden baseret på genoprettelsen af territoriale grænser, historisk bestemt, vil ikke kunne gøre ende på stridigheder, aggressioner og frygt. En ny verden baseret på menneskelige værdier og rette menneskelige relationer kan derimod indlede (langsomt men sikkert) den nye civilisation som mennesker af

god vilje kræver for menneskeheden som helhed.

4. *Farerne som gror ud af had, hævn og smerte.* Disse farer vil være de vanskeligste at afværge. Et dybt forankret had til naziregimet (og til den tyske nation som godtog det) er i støt vækst. Det er næsten uundgåeligt, baseret som det er på kendsgerningerne omkring nazisternes aktiviteter. Opgaven for de forenede nationer efter krigen vil nødvendigvis være – blandt andre ting – at beskytte det tyske folk mod hadet fra dem de har mishandlet så frygteligt. Dette vil ikke blive let. Gengældelse og hævn må ikke finde sted, og samtidig bør man dog *ikke vige tilbage for en retfærdig straf for onde gerninger, det hverken kan eller bør man.* Loven virker altid, og den lov stadfæster, at hvad et menneske eller en nation sår, det må de også høste. Tyskland har sået ondt, ud over hele den civiliserede verden, og i nogen tid fremover vil dets lod være hård og tyskerne må betale med sved og slid og tårer for deres onde handlinger. Men denne betaling bør være en del af det store genopbygningsarbejde og ikke en hævn-gerrig afkrævning, og hvis man husker det, vil der ikke ske nogen alvorlige fejl. Det tyske folk må arbejde hårdt for at afbøde det onde de har gjort, så vidt de formår, men den næste generation – for tiden i vuggen eller i skole – må ikke straffes. De små børn og spædbørn af den tyske nation – uskyldige i deres fædres og brødres synder – må ikke blive impliceret i den påførte straf. De unge mænd i Tyskland i dag må med deres hænder og i deres ansigts sved genopbygge det, de så skånselsløst har ødelagt, men de harmløse, svage ældre mennesker, de små børn og de halvvoksne piger og drenge må fritages og må opdrages til at blive borgere i et bedre og finere Tyskland end der nogensinde har eksisteret – et Tyskland som er en konstruktiv del af et hele og ikke en trussel mod sine omgivelser og en rædsel for alle rettænkende mennesker. *Opvækkelsen af mennesker af god vilje i alle nationer – mennesker som ser menneskeheden som et hele og alle mennesker som brødre – er den eneste måde på hvilken denne stigende bølge af had kan*

opdømmes. Den vil ikke blive dæmmet op ved at fortælle dem der har lidt under aksemagterne at de ikke må hade, eller ved at formane folk som har været ofre for forrædere at de ikke må bære nag til sådanne mænd som Quisling og Laval. Men den vil blive opvejet af en stor udvist kærlighed og forståelse fra de forenede nationers side – en kærlighed som vil vise sig i form af mad til de sultne, pleje af de syge, genopbygning af de sønderskudte byer, og genoprettelse af den »brændte jord«. Problemet med had og hævn vil kræve den yderste klogskab, og det vil nødvendiggøre en overmåde vis handling fra de frie nationers side.

5. *Faren for menneskeheden for krigens virkninger på børnene og de unge i alle nationer*. Børnene af i dag er forældrene til de kommende generationer, og de har været igennem en rystende psykologisk oplevelse. De kan næppe nogensinde blive helt normale igen. De har set selve dybet af grusomhed, ondskab, smerte, rædsel, terror og uvished. De er blevet bombet, har fået granatchok og været udsat for maskingeværild. De har ikke kendt til sikkerhed og ser i dag frem til en usikker fremtid. Millioner har aldrig kendt til forældrenes beskyttelse; de har været adskilt fra deres familie på grund af krigen og ofte kender de ikke engang deres eget navn. Selv hvor familien har været bevaret intakt, har deres fædre som regel været indkaldt til krigstjeneste og deres mødre har arbejdet på fabrik eller ved jordbruget; børnene har derfor intet hjem eller opsyn. Underernæring har svækket deres modstandskraft, og den omsiggribende ondskab har undergravet deres moral og deres værdinormer. Fra et humanitært og åndeligt standpunkt vil det mest vitale problem efter krigen være at give verdens børn deres lykke, sikkerhed, rette levestandard og adfærd igen, og et vist mål af forstående kontrol. Dette er i alt væsentligt et opdragelsesspørgsmål. Lærere og psykologer med vision i alle lande må mobiliseres og »fremtidens mønster« for børnene må på intelligent vis besluttes. Dette må gøres på internationalt plan

og med den visdom som kommer af en forståelse af de umiddelbare behov og en fremsynet vision.

6. *Farerne ved en genopblussen af den nationale ånd.* Intens nationalisme var en af de primære kræfter bag denne krig og ingen nation har været forskånet for denne nationale ånd og stolthed og for et nationalistisk og separatistisk syn på tingene. Selviske interesser har været bestemmende for de grunde som hver nation havde til at gå ind i krigen; personlig sikkerhed har drevet selv de mest oplyste nationer til det. At de til disse selviske motiver har føjet verdens nød og kærlighed til frihed er sandt, og tjener til at afbalancere, omend ikke opveje de selviske motiver; at selvopholdelsesdriften ikke gav dem noget alternativ er ligeledes sandt, men kendsgerningen er at *der ikke ville have været nogen krig hvis de demokratiske nationer havde været den bestemmende faktor.* Det i sig selv rejser et spørgsmål. Hvorfor tillod de magtfulde demokratier når alt kommer til alt denne krig, når de forenede og enige fra begyndelsen kunne have stoppet den i dens tidligste faser? Også da de angribende nationer var en realitet, var det de kollektive selviske interesser, der tvang de demokratiske lande ind i slaget, og dog skulle denne selvsamme selv-interesse have fået dem til at tage de skridt som ville have garanteret freden. Nationale typer, individuelle nationale interesser, nationale kulturer og nationale civilisationer eksisterer side om side, men i stedet for at blive betragtet som bidragende til én stor integreret helhed, har de været nidkære konkurrenter og anset de særlige og karakteristiske fortrin i én nation som noget der kun skulle komme den nation til gode. I fremtiden må der lægges mere vægt på den ydende faktor i livet og udviklingen af den, og det som kommer hele familien af nationer til gode må have forrang for det som kun tilgodeser én nation eller gruppe af nationer. At opdrage almenheden til dette ideal behøver ikke nødvendigvis at betyde tab af national identitet eller individuel kultur. Denne *må* bevares og udvikles til sit højeste åndelige mål til berigelse og

glæde for alle. Det er kun motivet for den specifikke nationale eller racemæssige betoning og kultur som må ændres.

Familien af nationer, betragtet som en enhed, dens korrekte og rigtige indbyrdes relationer, og det at påtage sig ansvaret for den *ene*, eller den svage, må være det anerkendte mål for *alle* nationale foretagender; hele klodens ressourcer må deles kollektivt og det må i stigende grad erkendes at jordens produkter, gaverne fra jorden, nationernes intellektuelle arv, tilhører hele menneskeheden og ikke udelukkende én nation. Ingen nation lever for sig selv alene, så lidt som den enkelte kan leve lykkeligt alene. Nationen eller individet som forsøger at gøre det må nødvendigvis forsvinde fra jorden. Alle nationer har gjort dette selviske forsøg, som historien, gammel og ny, er bevis på. Deres traditioner, deres ressourcer, deres nationale genius, deres tidligere historie, deres mineralforekomster og landbrugsprodukter, deres strategiske position på planeten, har været brugt i tidligere århundreder til fordel for den nation som gjorde krav på dem; de har været udnyttet til at styrke den pågældende nations magt på bekostning af de andres lidelser. Det er denne synd Tyskland i dag begår, hjulpet af Japan og lidt vaklende fulgt op af Italien. Magtpolitik, udbytning af den svage, aggression, økonomisk selviskhed, idealer baseret på ren kommerzialisme og materialistiske og territoriale mål har præget hele menneskeslægtens historie i begge hemisfærer, og har lagt grunden til den nuværende krig.

Nogle nationer, især de store demokratier som British Commonwealth og Amerikas Forenede Stater, indser nu at disse holdninger og aktiviteter må have en ende og at verdens håb ligger i udbredelsen af rette menneskelige relationer, i økonomisk samarbejde, bred uselvsk international politik og en voksende samarbejdsånd. De tror urokkeligt, og som grundlag for national politik, på den enkeltes ret og at staten eksisterer for at tilgodese denne ret; yderligere mener de at staten også eksisterer for at tilgodese alle andre stater og menneskeheden

som helhed. Andre nationer, som aksemagterne, opretholder med stor kraft ældgamle synspunkter, med betoning af de værste aspekter i den gamle og onde orden, og de griber aggressivt alt hvad de kan til dem selv. De anser den enkelte for at være uden værdi og mener at han kun eksisterer for statens skyld; de tror at staten er den eneste enhed af værdi, og at kun deres særlige stat tæller. De inddeler familien af nationer i en superstat, der skal kontrollere Europa, og en anden Asien, og regner alle andre stater for slavestater; de ville fortsætte i al evighed med den ældgamle ondskab med tvang og krig og ville, som de gør nu, ty til uhørte grusomheder i forsøget på at rejse deres stat til eminente højder.

Dette er en gammel verdensorden som må forsvinde, men dens farer må forstås. Det er for dens nedlæggelse at de forenede nationer kæmper, men vanskelighederne er mange, skønt den åndelige styrke hos alle gode mennesker er på deres side og lysets kræfter kæmper for at hjælpe dem. Nationalismens ånd er ikke død endnu i noget land. Den må hjælpes til at dø. Minoriteter med historisk baggrund men ingen territoriale rettigheder forlanger nu et sted som de kan kalde deres eget og hvor de kan opbygge en nation. Disse små nationer er fulde af frygt og spekulerer på hvilken plads de vil få i familien af nationer, og hvor vidt Tysklands onde planer vil skåne nogen af deres borgere således at de engang kan danne en nation. Kravet om national anerkendelse er vidt udbredt; fremhævelsen af at *menneskeheden* er den vigtigste enhed, hører man kun lidt til.

De nationer hindrer fremskridt, som lever i erindringen om deres tidligere historie og grænser og som ser tilbage på hvad de kalder »en strålende fortid«, hvilende på erindringen om nationalt eller imperialistisk herredømme over de svage. Dette er streng tale, men den nationalistiske ånd udgør en alvorlig fare for verden; hvis den fortsætter i nogen som helst form, undtagen som bidrag til det gode for menneskeheden som helhed, vil den kaste verden tilbage (efter krigen) i den mørke tidsalder og efterlade menneskene lige så ilde stedt som de var før, trods tyve

års lidelse og fortvivlelse.

Vi kunne tage nationerne én for én og observere denne nationalistiske, separatistiske eller isolationistiske ånd, som dukker op fra vor historiske fortid, udsprunget af komplicerede raceforhold, territoriale positioner, af revolter og besiddelse af materielle ressourcer, har tilvejebragt den nuværende verdenskrise og spaltning og dette globale sammenstød af interesser og idealer. Men det ville ikke nytte noget. Den intelligente historieforsker (som ikke har nogen national fordom) ved meget vel hvad kendsgerningerne er, og er i dag dybt involveret i de processer som må til for at gøre en ende på verdens strid. Han ved at bestræbelserne på at opnå national storhed, en plads i solen, *lebensraum*, finansiell overhøjhed, økonomisk kontrol og magt må have en ende. Samtidig ved han at hvis menneskeheden skal befri sig for disse onde produkter af selvished, så må visse grundlæggende værdier bevares. Fortidige og nuværende kulturer og civilisationer er af stor værdi; hver nations særlige genius må fremkaldes til berigelse for hele menneskeslægten; den nye civilisation må have sine rødder i og udspringe af fortiden; nye idealer må fremkomme og anerkendes, og for det vil begivenheder og opdragelse i fortiden have forberedt folk. *Menneskeheden selv må blive målet for interessen og bestræbelserne, og ikke nogen speciel nation eller noget imperium.* Alt dette må udredes på en praktisk, realistisk måde, adskilt fra visionære, mystiske og urealistiske drømme, og alt hvad der bliver gjort må baseres på én erkendelse: menneskeligt broderskab, som udtrykker sig i rette menneskelige relationer.

Det vidt udbredte oprør imod humanitære drømmeres »svævende visioner« er baseret på den kendsgerning at der ud af den brogede forvirring af ord og overflod af planer er fremkommet meget lidt af praktisk værdi, og intet tilstrækkeligt magtfuldt til at gøre en ende på de gamle skrækkelige livsformer. Intet virkeligt effektivt er blevet gjort, før krigen, for at afværge den synlige og skrigende ondskab. Undskyldende forholdsregler er blevet prøvet og kompromiser er blevet forsøgt for fredens

skyld, men det grundlæggende onde af nationale ambitioner, økonomisk ulighed, og ondartede klasseforskelle (nedarvede eller finansielle) eksisterede stadig. Religiøse uoverensstemmelser florerede, racehad var vidt udbredt, og de økonomiske og politiske forhold forblev korrupte, med partistridigheder, social og national strid.

I dag har krigen rensset luften. Problemstillingen er klar og vi ved i det mindste hvad der var forkert. I deres demonstration af yderste selvished, national ambition, racehad og ekstremt barbari og grusomhed, samt deres fuldstændige mangel på al humanitær følelse, har aksemagterne tjent menneskeheden ved at vise os hvad der ikke må og ikke skal tillades. Demokratiene er også vågnet og har indset deres svaghed og må erkende at sandt demokrati endnu ikke eksisterer, på grund af en udbredt politisk korruption og uvidenheden og uforberedtheden hos masserne for virkeligt selvstyre. Imperialistiske magter som Storbritannien forkaster offentligt de gamle synspunkter og går foran i opgaven med verdens genopbygning. De konservative reaktionære er ikke længere populære. De små nationer indser deres hjælpeløshed og fuldstændige afhængighed af deres større naboer, og disse på deres side erkender deres ansvar overfor de svage og små. Folk er ved at vågne op og begynder at tænke, og de kan aldrig igen synke tilbage i fortidens negative tilstand. Der er tro og håb over hele linien om at en ny og bedre verdensorden er mulig og at den endda er sandsynlig.

Hvordan kan vi enkelt og klart udtrykke målet for denne længselsfuldt ventede nye verdensorden og kort sætte ord på de mål som enhver person og nation skulle have for øje når krigen er forbi og den gunstige lejlighed ligger foran alle og enhver? Det er sikkert at enhver nation, stor eller lille, (når minoriteterne får samme og proportionale rettigheder) bør følge sin egen individuelle kultur og udvirke sin egen frelse som det synes bedst, men at alle og enhver bør komme til erkendelse af at de er organiske dele af ét samlet hele og at de må bidrage til dette hele med alt hvad de har og er. Denne idé er allerede tilstede i hjertet

hos talløse tusinder og fører et stort ansvar med sig. Disse erkendelser, når de udvikles intelligent og bliver viseligt behandlet, vil føre til rette menneskelige relationer, økonomisk stabilitet (baseret på princippet om at dele) og til en nyorientering i forholdet menneske til menneske, nation til nation, og til alt – lige til den højeste magt vi kalder »Gud«.

Dette er visionen og den holder talløse tusinder i sikker fart på pligtens vej, og for den er mange i alle nationer parat til at arbejde. På trods af en baggrund i en ond fortid, på trods af det nuværende verdensblødbad, på trods af de næsten overvældende psykologiske problemer som menneskeheden er konfronteret med, på trods af politiske intriger og gammeldags diplomati, på trods af usandsynligheden af hurtig succes, er der tusinder som er rede til at påbegynde det forberedende arbejde. Antallet af mænd og kvinder med visioner og god vilje er nu så stort (specielt blandt de forenede nationer) at der *er* udsigt til endelig succes, og det er muligt at begynde i dag. Omridset af den fremtidige verdensstruktur kan allerede skimtes; den gamle ordens og den gamle verdens sammenbrud – fuldstændig, indlysende og uafhjælpe ligt – er overalt erkendt. Viljen til det gode er voksende. Det som er interessant og nyttigt at forstå, er at denne vision ses tydeligere af manden på gaden og af intelligentsiaen end af de privilegerede klasser. Gennem livets materielle vanskeligheder, og den heraf opståede tankeproces, ved mennesker at ændrede tilstande er nødvendige og at der ikke er noget alternativ.

Opgaven forude falder i to kategorier: for det første, styringen af massernes tanker og energi ind i rigtige kanaler, således at gode motiver og kloge handlinger kan tilvejebringe den ønskede æra af rette menneskelige relationer og til sidst fred; for det andet, undervise dem hvis apati og mangel på vision hindrer fremskridt. Denne sidste fase i arbejdet er allerede i gang og en magtfuld, om end lille gruppe blandt verdens ledere er ved at proklamere visse almene forslag, som må anses for uafviselige når verdens omstrukturering begynder. Deres krav er et nyt

styrende princip i politik og i undervisning, baseret på universelt anerkendte menneskerettigheder, nødvendigheden af åndelig enhed og nødvendigheden af at kaste alle separatistiske, teologiske holdninger og dogmer af enhver art over bord. Der er et stigende krav ikke alene om international forståelse og samarbejde, men også for *klasseforståelse*. Disse krav bliver udtrykt fra enhver talerstol og gennem tale og skrift i alle lande, undtagen i de ulykkelige lande hvor det ikke er tilladt at tale frit.

Gennemsnitsmennesket ser på alt dette og er ofte overvældet af opgavens størrelse efterhånden som den afsløres, og af de forskellige meninger som kommer til udtryk, af de mange forslag, planer og projekter til forbedring af verden, og af en følelse af menneskets egen ubetydelighed og formålsløshed overfor dette gigantiske menneskelige foretagende. Han stiller sig selv mange spørgsmål. Hvad nytte er jeg til? Hvad kan jeg gøre? Hvordan kan min lille røst blive hørt, og til hvad nytte hvis den bliver hørt? Hvilken rolle kan jeg spille på verdensbegivenhedernes store scene? Hvordan kan jeg vise mig nyttig og konstruktiv? Hvordan kan jeg opveje min uvidenhed om historie, om samfund, om politik og økonomiske tilstande i mit eget land, for slet ikke at tale om andre lande? Menneskeheden er så vældig, dens antal så umådelig stort og dens nationer så mange at han føler sig hjælpeløs og ubetydelig. Han har ingen akademisk eller anden uddannelse som kunne hjælpe ham til at forstå problemerne eller bidrage til deres løsning. Derfor, hvad kan manden på gaden, forretningsmanden i sit kontor, kvinden i sit hjem, og den almindelige borger alle vegne bidrage med i denne tid og i fremtiden for at hjælpe verden? Det er for denne type menneske jeg skriver.

Jeg vil begynde med at minde almenheden om en vigtig kendsgerning. Det er at *fokuseret, beslutsom, oplyst offentlig mening er den stærkeste magt i verden*. Der findes ikke dets lige, men den er sjældent blevet brugt. Den almindelige borgers lettroenhed, hans villighed til at acceptere hvad der fortælles ham hvis det siges højt nok og med tilstrækkelig plausibel kraft,

er velkendt. De velklingende fraser fra en trænet politiker, der sigter på hans egne selviske formål, argumenterne hos en veltalende demagog som forfølger en yndlingsteori på bekostning af offentligheden, alle finder let publikum. Massepsykologi og pøbelens afgørelser er blevet udnyttet ned gennem tiderne, for den ikke tænkende og den emotionelle er let at svinge i en hvilken som helst retning. Hidtil er afgørelserne blevet vendt til fordel for dem, som ikke har menneskehedens bedste interesse på hjerte og har været brugt til selviske og onde mål langt oftere end til gode. Den negative og hjælpeløse holdning hos det tyske folk under naziregimet er et fremragende eksempel på denne tendens.

Men denne negative modtagelighed (som ikke fortjener navn af offentlig mening) kan lige så let vendes til gode formål som til onde, og til konstruktive mål som til destruktive. Lidt planlagt vejledning og et viseligt tilrettelagt program med dette for øje kan og vil frembringe den nødvendige forandring og gøre en sund og intelligent offentlig mening til en væsentlig faktor i verdens genopbygning. Et af de mest interessante træk i denne krigstid har været den direkte kontakt som nogle af verdens ledere har etableret med manden på gaden og kvinden i hjemmet, som hører Roosevelts og Churchills taler. De taler som aksemagternes ledere holder, er af en helt anden kategori, for de er rettet til den mandlige ungdom i disse lande og til mænd i uniform. Kun de mindre ledere i Tyskland, fx, taler til folk i deres hjem, og da kun for at give dem ordre, at nære deres had og fordreje sandheden. I alle disse tilfælde er værdien af massernes mening imidlertid anerkendt, og nødvendigheden af at beherske massernes sind, enten bøje det ind under en leders vilje, sådan som Hitler, eller undervise det i de principper som er til gavn for helheden.

Det andet punkt som den almindelige borger må forstå, er at massen udgøres af enkeltvæsener; at enhver af os, som enkeltmenneske, er en bestemt integreret del af helheden. Dette er en vigtig og fundamental kendsgerning som har indflydelse på

vort emne. Det første skridt i genopbygningsprocessen, som venter forude, er at nå den enkelte, at vise ham hans betydning, vise at han virkelig har indflydelse, og så give ham arbejde på det område og med det som er hans mulighed. På denne måde vil hans normale følelse af hjælpeløshed forsvinde, og han vil gradvis indse at han er nødvendig og kan gøre meget. Når han selv forstår det, kan han prøve at indgive andre omkring ham denne konstruktive holdning. Og de vil da igen gøre det samme.

..

Må jeg her pointere at den enkeltes værdi er sikkert baseret på menneskeåndens iboende guddommelighed og på helhedens ukrænkelighed. Den er også baseret på den viden, som må være grundlaget for al fremtidig genopbygningsarbejde, at selve universets hjerte er en guddommelig magt, kald den hvad I vil, og på tilliden til at kærlighed er selve livets lov, trods det at alt taler for det modsatte i vor lange historie.

Det er nødvendigt at vi er praktiske i vor behandling af dette emne, og at genopbygningsplanerne omfatter skridt som er mulige og som det almindelige menneske kan tage. Det første praktiske skridt som skal tages er at frigøre sig for hadet, for det er ikke konstruktivt men kun en hindring; det gør mennesker blinde for visionen, deres dømmekraft bliver mangelfuld og frygt og rædsel fremmes; den kærlighed der forlanges af os er hverken emotionel eller sentimental, den er i høj grad praktisk og giver sig udtryk i tjeneste og samarbejde. Den søger at hjælpe alle bevægelser som gavner menneskeheden og er på linie med den nye kommende æra. Mange mennesker tror at en emotionel reaktion og harmdirrende ramaskrig af afsky over det som overgår verden er udtryk for kærlighed og åndelig sensitivitet. Det er langt snarere et udtryk for selvoptagethed og personligt ubehag. Virkelig kærlighed har ikke tid til disse reaktioner, fordi arbejdet med at lindre er altoverskyggende. Det menneske som elsker sine medmennesker er mentalt i balance og arbejder intelligent; han mobiliserer alle sine kræfter i øjeblikkets krav. Et virkeligt medfølelse hjerte er *ikke* emotionelt.

Vort næste skridt er derfor, efter at have erkendt vort individuelle ansvar, at erstatte emotion med praktisk kærlighed, udtrykt i uselvsk tjeneste. Det tredje skridt er at ændre vore liv således at vi får tid til den nødvendige tjeneste. De fleste mennesker får ikke de maksimale resultater ud af deres daglige liv, og det af flere grunde. Ofte ønsker de i virkeligheden ikke at yde de ofre en sådan tjeneste fordrer; ofte ligger de under for det selvbedrag at deres nuværende indsats repræsenterer deres yderste mulighed; eller de forestiller sig at deres helbred ikke kan tåle mere aktivt arbejde, at de behøver tid til dem selv, eller de spilder mange værdifulde timer med at gøre ting som ikke giver nogen virkelige resultater. Hvis imidlertid nøden i dag er så stor som man må formode, hvis dette er timen for menneskets yderste grænse, hvis problemet er så stort at hele racens fremtid afhænger af krigens udfald, så er det eneste der virkelig betyder noget for mennesket, at spille sin rolle, at mobilisere sin tid og alt hvad han har og yde den allerhøjeste indsats som vil frigøre livet og energien og gøre det at vinde krigen til noget umiddelbart muligt og genopbygningsæraen en succes. Det må han gøre for enhver pris, om det så er selve livet. Et åndeligt paradoks bliver her synligt. Den enkelte er af overordentlig betydning, og dog på samme tid er alt som sker med ham mens han tjener og kæmper for menneskets frihed uden individuel betydning for ham. En kort periode af organiseret bestræbelse og til sidst døden, er af større vital betydning i dag end ligegyldige gøremål som et menneske kan lide at udføre på en afslappet måde og så ellers bare slentre gennem årene.

Derfor er udviklingen af en følelse af personligt ansvar, som kommer til udtryk i virkelig kærlighed gennem tjeneste og en omorganisering af livet for at få det mest mulige ud af hver dag, det allerførste stadium for den, som gerne vil deltage i genopbygningen.

Når det er gjort, efter bedste evne (og mange har allerede gjort en god begyndelse), må mennesket udvikle i sig selv og fremkalde i andre *den gode viljes ånd*. Denne vilje-til-det-gode har en

umiddelbar virkning, fordi den styrer et menneskes forhold til familie og husstand, til forretningsforbindelser og sociale kontakter, flygtige bekendte og alle som han kommer i berøring med. Det sætter ham i stand til at begynde på genopbygningsarbejdet lige dér hvor han er og lærer ham i de kendte omgivelser at praktisere rette menneskelige relationer. Det er den vigtigste og stærkeste faktor som kan gøre et ellers unyttigt menneske til et brændpunkt for konstruktiv indflydelse. Han vil da opdage at hans konstruktive indflydelsessfære bliver stadigt større.

Det er de første fire skridt, og de er måske de mest vanskelige, for de er lidet iøjnefaldende og udgør næsten åndelige banaliteter. Men de er de væsentlige og uundgåelige forudsætninger for det menneske som ønsker at arbejde klogt, nyttigt og intuitivt i fremtiden.

Til det her sagte kan føjes følgende bestræbelser og forsøg på at leve op til det foreslåede program:

1. Studer og reflekter over de mange forslag som stilles af verdens ledere og tænkere angående den kommende genopbygning af verden. Det vil blive nødvendigt at planlægge jeres læsning og at vide hvad der bliver diskuteret. Kultiver en intelligent mening, baseret på god vilje og på hvad I som et resultat af studier føler der bør gøres. Diskuter så disse ideer i jeres hjem, med jeres venner og i jeres omgivelser uden at gøre forskel. Det vil hjælpe jer, hvis I betragter sådanne diskussioner som en tjeneste og tror på at jeres interesse og entusiasme ikke kan undgå at have en virkning.

2. Om muligt, søg at sammenkalde folk for at diskutere og studere den kommende verdensorden, eller samarbejde med dem der allerede er i gang med det. Se disse møder som et virkeligt bidrag til at præge den offentlige mening og som en metode til at opbygge det reservoir af tankekraft som kan blive til nytte for dem hvis opgave det er at genopbygge. Om så kun to mennesker

samarbejder med jer i dette, vil anstrengelsen ikke være forgæves, for I vil hjælpe til at forandre indholdet af verdens tanke og øve indflydelse på andre sind, selv om I ikke ved det.

3. Udvid jeres interesse til mange lande og prøv at forstå de forskellige problemer i disse lande. Mange af jer kender mennesker i disse fremmede lande, og lister kan udfærdiges over deres navne og adresser. Så snart krigen er forbi og kommunikationslinierne genåbnes, kan I prøve at nå disse mennesker, forsøge at finde frem til dem gennem enhver tilgængelig kanal, og så, når de er fundet, styrke dem med viden, med jeres gode vilje og interesse og ved at samarbejde med dem under genopbygningsperioden. Uanset hvor sparsom jeres kontakt med dem har været i fortiden, så kan I nære dem i tanke og bøn, og senere gennem direkte kommunikation. Derved opbygges et netværk af forbindelser, som vil tjene til at svejse den nye verden sammen til ét harmonisk hele.

4. Bed uophørligt, ved at tilføje meditation og refleksion til jeres bøn. Bag verdens mønster og strukturen står dens kilde, dens planlægger, dens motiverende energi, dens centrale vilje, dens levende skaber, dens gud. Søg gennem bøn at nå den centrale vilje og det punkt af liv, for derved at forene jer med det guddommelige mål I fornemmer, og identificere jeres vilje med den guddommelige vilje. Denne centrale vilje-til-det-gode kan nås af det menneske hvis egen vilje-til-det-gode er en levende, praktisk erfaring, og jo mere den gode vilje kommer til udtryk, desto lettere vil I opdage og samarbejde med den guddommelige Plan og følge Guds styrende hånd i verdens anliggender. Det virkelige genopbygningsarbejde vil blive gjort af dem der i deres hjertes stilhed har vandret med Gud og lært hans veje.

5. Find to andre mennesker som vil arbejde med dig. Der er en enestående magt i dette triangulære forhold. Gud selv, siger alle

religiøse skrifter, virker som en treenighed af godhed, og I kan i jeres lille sfære gøre det samme, finde to andre ligesindede mennesker og danne en triangel af god vilje, lys og åndeligt samspil. Hver af de to som samarbejder med dig, gør på deres side det samme, og således vil der brede sig et stort *netværk af god vilje* gennem hele verden. Gennem det vil lysets kræfter være i stand til at virke, og du vil der hvor du er, have hjulpet og støttet.

6. Find frem til og studer de metoder, teknikker og mål som de andre grupper og organisationer har, som interesserer sig for verdens genopbygning. I er måske ikke enig med dem alle og med deres planer eller arbejdsmetoder, men de er alle nødvendige. Der er mange forskellige mennesketyper, racer og tilstande, og problemerne som skal løses vil fordre talløse måder at arbejde på. Alle kan spille en rolle, hvis den er motiveret af god vilje og fanatisme ikke findes. Fanatikerer er en fare hvor han end findes, for han ser kun én side af en sag og er ude af stand til at anerkende andre synspunkter. Han vil ikke indrømme at alle er nødvendige. Samarbejde er nøglen til praktisk god vilje, og fremover, under genopbygningsperioden vil *samarbejde* være en udpræget nødvendighed. Før optegnelser over sådanne grupper, deres ledere, mål og programmer. Det vil vise sig nyttigt når krigen er forbi. Opret nyttige og venskabelige forbindelser med dem så godt I formår.

7. Find også mennesker af god vilje i jeres omgivelser og gør optegnelser over dem. Vær åndeligt aktiv i denne henseende og gå ud og find disse mennesker. Når I har fundet dem, interesser jer for deres virke, og prøv også at få dem til at samarbejde med jer i jeres aktivitetsområder. Opret et register over disse menneskers navne og adresser, deres færdigheder og eventuelle funktioner, og opbyg således en forsendelsesliste. I vil da være opmærksom på en gruppe som I kan være sikker på vil arbejde i en ånd af god vilje og for verdens genopbygning. Senere kan disse lister blive sammenlagt, hvis det viser sig ønskeligt, og

udgøre én omfattende forsendelsesliste over mennesker i alle lande som vil arbejde i de her angivne områder og som kan nå samtidig. De vil udgøre en synkroniseret offentlig mening, der er stærk nok til at forme ideer, øve indflydelse på masserne, og hjælpe verdens ledere til en rigtig og behørig handling.

8. Frem for alt og som resultat af alle de førnævnte forslag, planlæg positivt rehabiliteringen – fysisk, psykologisk og åndeligt – af børn i alle lande. De har været ofrene for ondskaben. Lad dem blive modtagere af kærlighed og god vilje nu. Problemerne med den økonomiske rehabilitering, landegrænserne, nedrustning og dermed omskoling af de hjemsendte soldater, og verdens genopbygning er uhyre vigtig og vil kræve ekspert-hjælp. Men problemet med børnene er, som tidligere nævnt, helt fundamentalt for verdens genopbygning og større end alle andre problemer, større end alle race- og nationale barrierer, og vækker det bedste i alle menneskehjerner. Børnene har førsteret fremfor alle mennesker.

Jeg vil derfor appellere til alle dem jeg kan nå gennem disse artikler om at koncentrere deres største anstrengelser – mentalt, åndeligt og praktisk – om at forberede sig på at hjælpe børnene i Europa og andre lande som har lidt så frygteligt under aksemagterne. Dette vil tage lang tid og må planlægges omhyggeligt; det vil nødvendiggøre et samarbejde med veluddannede eksperter indenfor børneforsorgen, læger, kirurger, sygeplejere, psykologer og lærere; det vil kræve mange penge at gøre forberedelsesarbejdet effektivt, at sende uddannet personale ind i de ludfattige og udbombede lande og at udføre arbejdet der; det vil også kræve en kærlig, medfølelse handling og stor tålmodighed. Det udgør ikke desto mindre den vigtigste opgave som venter mennesker af god vilje; det er den fundamentale aktivitet i den nye verdensorden, for den orden må skabes for deres skyld som er børn i dag. *De* vil bebo den nye verden, udtrykke de nye idealer, og overgive til deres børn hvad vi har kæmpet for og mange døde for, det bedste som vi har

arvet, og alt hvad det er lykkedes os at redde for dem. Tanken på børnene i de besejrede lande standsede ikke fremmarchen af Hitlers soldater; hjemmets helligdom og de fysiske og moralske behov hos små børn vakte ingen gnist af medfølelse hos de unge mænd trænet under nazisystemet; forbindelsen mellem mor og barn kom ikke i betragtning hos de tyske agenter som adskilte børn fra forældre og jagede barnet ud i en verden af blodbad eller i en institution. Den overlagte grusomhed må afhjælpes, og den må læges af mennesker af god vilje og med kærlige hjerter.

9. Begynd nu at lægge sådanne små summer til side, uanset hvad personligheden kunne forlange, som kan spares og som kan vokse i forberedelsen til genopbygningsarbejdet. Hvis alle kan gøre dette, vil det sætte os i stand til at påtage os vor del af arbejdet uden at overbebyrde andre. Vil I se til at dette offer og de samlede midler er bevaret uantastet i jeres hænder indtil tiden er inde til at I vælger at bruge dem?

Dette er de praktiske forslag som det synes muligt at fremsætte på nuværende tidspunkt. De er af generel natur og i grunden individuelle. Hele projektet med genopbygning er endnu på det formative tankestadium. Processen som bør følges i dag er at uddanne sig og at åbne øjnene på alle dem der kan nås. Det vil kræve et intelligent studium af og refleksion over hvilke metoder der egner sig til at imødekomme disse behov, og opdagelsen af dem man, uanset nationalitet og religion, kan være sikker på vil samarbejde i de forskellige faser af genopbygningsarbejdet. I dette forberedelsesarbejde kan alle deltage.

Til denne opgave er vi alle kaldet, og til den er der mange røster som kalder i dag; der er tusinder som har drømt den samme drøm, set den samme vision, troet på den guddommelige mulighed som er latent i alle menneskehjerter og som ved, hinsides al tvivl, at selvished og universel grådighed har bragt verden ud i den nuværende desperate situation. De ved også at uselvsk deltagelse og forstående samarbejde mellem alle

mennesker af god vilje overalt kan opbygge en ny verden, frembringe et smukt liv, og genoprette det som menneskeheden selv har ødelagt. Det bedste er endnu tilbage. Vi kan trygt regne med at menneskeracens historie har været en stadig fremadskridende udvikling gennem tiderne hen imod lyset.

EN NÆR FORESTÅENDE ÅNDELIG BEGIVENHED

Marts 1943

Vi nærmer os højdepunktet i det åndelige år. Den største tilnærmelse nogensinde er umiddelbart forestående og mulig. Meget beror nu på aspiranterne og disciplene i verden, især dem i fysisk inkarnation i dag. En betydningsfuld kontakt mellem Shamballa og Hierarkiet, som indviede og mestre i århundreder har gjort forberedelser til, er ved at blive fuldbyrdet. Jeg vil meget kort give jer nogle flere informationer om emnet i et forsøg på at forankre på jorden kimen til den nye verdensreligion, som en tidligere information om den store tilnærmelse (*Esoteric Psychology II*, side 701-751) antydede kunne grundlægges og føre til en virkelig begyndelse på en universel tro, som vil tjene menneskehedens behov i lang tid. Alt hvad jeg beder jer om i dag, er at begynde *nu* på en meget omhyggelig forberedelse til den begivenhed som forestår ved tidspunktet for maj fuldmånen, således at energierne som da sendes ud, kan blive støttet af jeres styrende tanke og I selv i højere grad kan komme ind i strømmen af det nedstrømmende liv.

Ved den kommende Wesakfest og indtil juni fuldmånen inkl. de fem dage efter den fuldmåne vil jeg bede jer om at bruge begge invokationer (side 147 og 251) og derved entydig

bekræfte menneskehedens fusion til én stor påkaldende gruppe. Gør en virkelig anstrengelse for at være tilstede og i gruppeformation på det nøjagtige tidspunkt af maj fuldmånen, idet I bruger begge invokationer i fast tro på at I udtrykker selve menneskehedens forenede vilje og ønske. Jeg vil uddybe dette i mit Wesakbudskab, men jeg søger at give jer en tilskyndelse så hurtigt som muligt, så min egen gruppe, under uddannelse, kan lægge grunden til det nødvendige arbejde som skal udføres.

Lad mig udvide dette lidt mere ved at pointere at menneskehedens invokative råb, tillige med Hierarkiets, tilsammen udsendt ved fuldmånetidspunkterne for maj og juni fuldmånen og især ved Wesakfesten, vil være effektiv hvis det »kolde lys« fra aspiranter og disciple i verden og af uselviske tjenere, uanset hvem de er og hvor de findes, er forenet i det »klare lys« fra de indviede og fra dem, der kan virke frit som sjæle – medlemmer af Hierarkiet og, i mindre grad, alle accepterede disciple. Det er denne kombination som er ønskelig og nødvendig. Disse mennesker er relativt få, i sammenligning med verdens befolkning, men fordi de er fokuseret i »det dybe center« og udmærker sig ved kvaliteten fusion og enhed, kan de være uhyre magtfulde. Jeg vil derfor bede jer alle (i ugerne før maj fuldmånen og juni fuldmånen og fem dage derefter) at prøve altid at »dvæle i centret«, at søge at forene det kolde lys i jeres personligheder med det klare lys i jeres sjæl, for at arbejde effektivt i de fem uger af den ønskede periode.

ET SPECIELT WESAK-BUDSKAB

April 1943

Dette budskab er rettet til de medlemmer af den nye verdenstjenergruppe som kan nås (der er utallige som I ikke har kendskab til), og til mennesker af god vilje overalt. Jeg vil bede jer se til at så mange som muligt modtager det. Vi nærmer os højdepunktet i det åndelige år og tidspunktet hvor solen går

nordpå. Den største tilnærmelse nogensinde er nær og mulig. Meget afhænger imidlertid af aspiranterne og disciplene i verden på nuværende tidspunkt. Det sidste år har været et af verdens værste erfaringer hvad angår smerte og fortvivelse; det yderste punkt af intens lidelse var nået. Det har imidlertid været et år i hvilket den største åndelige tilnærmelse der nogensinde har fundet sted, viste sig at være mulig – en tilnærmelse som de indviede og mestrene i århundreder har gjort forberedelser til, og for hvilken alle Wesakfester siden det store råds møde i 1925 har været en forberedelse. Jeg har i tidligere meddelelser refereret til de store møder der er holdt med mellemrum af dem som er betroet den åndelige ledelse af planeten og især af mennesket. Visse kendsgerninger må anses for givet, såsom Vestens accept af Kristus, og Østens af Buddha. Det er derfor muligt med sikkerhed at antage (på baggrund af denne accept), at de store og deres disciple konfererer med hinanden om de nødvendige skridt de må tage for at vejlede menneskeheden ad lysets vej, vejen til Gud. Om dette bærer alle verdens hellige skrifter vidnesbyrd, og alle åndeligt vidende bekræfter det. Jeg har ikke tid i dag til at uddybe dette tema. Jeg beder jer helt enkelt om at acceptere denne hypotese (en hypotese som er en kendsgerning for mange millioner og en selvoplevet begivenhed for mange tusinder) at åndelig ledelse gives til menneskeheden og at bag forhænget, som adskiller det synlige fra det usynlige, står de som arbejder ihærdigt – og videnskabeligt, må jeg tilføje – på at møde den nuværende frygtelige nød.

To mål optager dem stærkt:

1. Nødvendigheden af at bringe den øjeblikkelige strid og krigstilstand til ophør og dermed frigøre menneskeheden fra en ond fortid og åbne døren til en bedre fremtid.
2. Lejligheden til at lægge grunden til den nye verdensreligion som vil kunne dække menneskets behov for mange århundreder fremover, og for hvilken alle de tidligere verdensreligioner har forberedt mennesket.

Det, mine brødre, er to af de mål som ligger foran Hierarkiet i denne tid, hvor de forbereder maj og juni fuldmånefesterne. Kan kræfterne blive organiseret og de imødesete energier udbredes således, at det gode i fuldt mål kan blive fremkaldt? Kan fremkaldelsen af en ny cyklus af åndelig kontakt og befrielse opnås ved denne handling fra mennesker af god vilje? Kan viljen-til-det-gode fra de åndelige energiers side og menneskeheden gode vilje blive bragt sammen og skabe de tilstande i hvilke den nye verdensorden – som alle der virkelig elsker deres medmennesker visualiserer – bliver i stand til at fungere? Kan situationen blive således iscenesat at den nye verdensreligion og den nye tilnærmelse fra menneskeheden til Gud kan etableres? Dette er de vigtige spørgsmål som Hierarkiet i dag prøver at besvare.

Gruppen af åndelige vejledere, som jeg tilhører, står overfor to store problemer: problemet med selve krigen og dens lammende og bedøvende virkning på masserne alle vegne, og problemet med aspiranterne og disciplene i hele verden. Kan de lidende masser »stå i samlet hensigt« og med øjnene rettet mod Gud, så deres råb kan nå hans ører? Vil de åndeligt orienterede mennesker og de der arbejder for menneskeheden gøre den enestående anstrengelse (ydet fra et tilstrækkeligt »spændingspunkt«) således at menneskeheden kan blive fokuseret i dens appel og fremkalde en respons fra de højest tilgængelige kilder? Kan den forenede anstrengelse af disse to grupper – den ene bevidst om hvad der sker, og den anden ubevidst – fremkalde svar?

Øjeblikke af ekstrem krise og af usædvanlig karakter bringer den betydningsfulde kendsgerning i Kristi historie i vor erindring, at han da kom i kontakt med sin Fader i himlen, Gud talte til ham i anerkendelse, Gud bevidnede det faktum at han kendte ham som sin elskede søn. Til disse fundamentale kendsgerninger i historiske annaler må vi tilføje erkendelsen af at »som han er, er vi i denne verden« og den forsikring Kristus selv har givet os, at Gud også er vor Fader. Således åbnes mulighedens dør. Vi

kan da komme til erkendelse af, at i tider med intens menneskeligt pres, stress og krise, og når menneskesjælen er tilstrækkeligt vågnet op til et punkt af åndelig modtagelighed (som det var tilfældet med Kristus), da kan der ligeledes komme en guddommelig anerkendelse fra den højest mulige kilde, som vil være tilstrækkelig til at bringe lindring og befrielse og til at give styrke – styrke til at gøre det rigtige, at tage de skridt som er nødvendige til det åndelige formål og følgelig til at fortsætte ad evolutionens vej.

Lad mig her pointere, at hvor dette er en gruppeaktivitet på det fysiske plan, er der – under loven for balance og for aktion og reaktion – en tilsvarende åndelig aktivitet. Hele den menneskelige verden er i dag engageret i en intens aktivitet i den materielle verden – marcherende hære, fabrikker der arbejder i døgn drift med skiftehold, sydende flygtningestrømme og deportationer af folk, intens luftaktivitet, og det organiserende og planlagte arbejde af de hundreder af hjælpeorganisationer i alle lande – for blot at nævne nogle få af de utallige aktiviteter. Menneskers personligheder er overalt engageret, og mentalt, emotionelt og fysisk arbejder de alle på højtryk. Omstændighedernes og begivenhedernes pres har aldrig været større. Sideløbende med denne materielle aktivitet er menneskeheden i færd med en ihærdig anstrengelse for at tænke konstruktivt; der er den koncentrerede idealisme, registreringen af visionen og den åndelige længsel hos mennesker af god vilje, hos disciple, samt den åndelige aktivitet hos Hierarkiet og de åndelige ledere af racen på den ydre og den indre side af livet. Hertil må føjes den ventende aktivitet (hvis jeg kan bruge en så paradoksal vending) i livets center, hvor Guds vilje er fokuseret.

Der er derfor (når vi taler om åndelig bestræbelse) de følgende grupper, hvis samlede hensigt det er at befri menneskeheden og som findes overalt i verden:

1. Mennesker af god vilje.
2. Idealister og drømmere af drømme, de som har visioner om

- en fremtidig verden.
3. De åndeligt orienterede mennesker som vi kalder verdensspiranter.
 4. Disciple over hele kloden.
 5. Medlemmer af det åndelige Hierarki for denne planet, enten i eller ude af inkarnation.
 6. Forvalterne af Guds vilje og formål, som holder sig rede i Shamballa lyttende efter kravet om undsætning som udgår fra menneskeheden.
 7. Visse stærke energier af ekstraplanetarisk betydning, som står rede til at intervenere, hvis den åndelige invokation eller menneskehedens nød når højdepunktet af evokation.

Problemet er hvordan man sammenslutter de første fem grupper således at den åndelige appel kan udtrykke en gruppes integrerede og forenede krav. Kun sådan et forenet krav, der fokuserer menneskehedens »samlede hensigt«, vil være af tilstrækkelig styrke til at fremkalde en ekstraplanetarisk respons.

Meget af denne opgave ligger i hænderne på to grupper; det planetariske Hierarki og den nye verdenstjenergruppe. Med den første gruppes arbejde har menneskeheden kun lidt at gøre, for Hierarkiet kan fuldføre deres opgave og påtage sig deres ansvar fuldt ud. Med den nye verdenstjenergruppes arbejde har I alle meget at gøre, og det er om dette arbejde jeg skriver i denne tid.

Jeg vil ikke spille tid på at definere denne gruppes personel. Det er tilstrækkeligt at sige at alle som virkelig elsker deres medmennesker og som tjener dem uselvvisk og offervillig, tilhører denne gruppe. Sammen med mennesker af god vilje, må medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe nu forberede sig på en stor tjenestegerning ved tidspunkterne for maj og juni fuldmåne og i ugerne forud for disse højtider.

De tre emner jeg nu behandler vil jeg søge at gøre så kortfattet som muligt, og overlade til jer at tænke over dem og at forstå dem.

1. Hierarkiets arbejde i den umiddelbare fremtid ved disse fuldmåneperioder.
2. Den nye verdenstjenergruppes opgave i dag.
3. Den nye verdensreligion og dens åndelige fremtid.

Det er nødvendigt for jer at forstå de umiddelbare åndelige muligheder som menneskeheden nu er konfronteret med, hvis de af jer som har vision og elsker menneskeheden skal leve op til den forestående lejlighed. Det er nødvendigt, at I forstår de umiddelbare, forberedende skridt som I kan tage i forbindelse med disse muligheder og I må også have en vision mht. de principper som må styre den nye verdensreligion med dens fremtrædende karakteristika. Jeg har ikke til hensigt at bønfalde jer, som før i tiden, eller bede jer om samarbejde, tjeneste eller ofre. Jeg søger kun at give jer informationer, og så overlade til jer at anvende dem på passende måde under indflydelse af jeres egen sjæl.

Hierarkiets arbejde i den umiddelbare fremtid

Den hidtidige historie om det forhold som eksisterer mellem Hierarkiet som helhed og menneskeheden som helhed kan opsummeres i ideen om at tilvejebringe visse store tilnærmelser mellem dem der er udtryk for den åndelige holdning og dem der er åbenlyst materielle i deres holdning. Ved hjælp af disse tilnærmelser er menneskeheden blevet ført stadig nærmere (i bevidsthed) til de åndelige centre for kærlighed og liv og er blevet stimuleret til at gøre åndelige fremskridt, til at vågne op til lyset i dem selv, til at udfolde kristusbevidstheden og til at finde lysets vej, som fører til guddommelighed. Denne stadige tendens mod en mere omfattende forbindelse er nedfældet i de historiske annaler i visse store åbenbaringer – som var resultat af disse tilnærmelser. Altid i øjeblikke med krise og spænding

har menneskehedens råb fremkaldt respons fra Hierarkiet, som er kommet, sommetider hurtigt, sommetider mere langsomt, men altid uundgåeligt. I nyere tid er to sådanne tilnærmelser anerkendt som kendsgerninger, fx den som fandt sted ved Buddhas komme i Østens civilisation og den som fandt sted gennem Kristus som kom til Vesten. En anden stor tilnærmelse er forestående, men tidspunktet afhænger af den nye verdenstjenergruppes aktivitet og den åndelige spænding de kan opnå.

En væsentlig forberedelse til denne tilnærmelse fandt sted i 1936 og i denne forberedelse deltog mange af jer; det kulminerede ved fuldmånetid i maj i en verdensomspændende brug af den første invokation som jeg gav jer. Nu, syv år senere, kommer lejligheden til at fortsætte arbejdet som begyndte dengang, og til at opnå resultater som kan frigøre åndelige kraftbølger, og disse kan vende krigens gang. Jeg hentyder ikke her til den fysiske kamp. Set fra et fysisk synspunkt er krigen allerede vundet, skønt mange måneder kan gå før sejren i øst og vest er helt opnået. Dette forstår I. Men – igen sideløbende med denne fysiske sejr – må der komme en åndelig sejr, og dette kunne beskrives som en opnåelse af en ny åndelig orientering og en ny holdning til Gud, for at sige det meget enkelt.

Omvendt må det siges at grunden til en delvis fiasko i 1936 kan henføres til to årsager. Arbejdet var så relativt vellykket at det fremkaldte en magtfuld aktivitet fra de onde kræfter; disse var stærke nok til midlertidigt at overvinde lysets kræfter og indlede krigen med alle dens ledsagende rædsler. For det andet, den nye verdenstjenergruppe, mænd og kvinder af god vilje samt aspiranter overalt slækkede på deres anstrengelser; de opretholdt ikke spændingen men udviste forsømmelighed; arbejdet stoppede og det på trods af nogle enkeltes vedvarende anstrengelse. Men de var for få.

Nu kommer lejligheden igen og muligheden for en stor tilnærmelse som kan blive fuldbyrdelsen af det arbejde som begyndte i 1936. Kampen står mellem *lysets kræfter* og *det ondes kræfter*. For hurtigt at gøre ende på denne krig og med

succes, så døren kan åbnes helt til en bedre verden, må *livets kræfter* tilkaldes. Det er dette som optager Hierarkiet i denne tid. Buddha forbereder sig til at støtte denne opgave, og Kristus står rede og fokuserer i sig menneskeheden ønske om det »liv i større fylde« som han lovede sidst han var her, og om befrielse fra det onde og adgang til det gode. En erkendelse som kommer ud af denne krig er det faktum at menneskeheden som helhed nu er blevet i stand til at forstå, mere end nogensinde, det ondes væsen. Mennesker viger tilbage i rædsel fra denne udfoldelse af det hærgende onde, og selv onde mennesker er chokerede og lamslået over den ondskab der nu er sluppet løs og hjem søger jorden. Den erkendelse er positiv og vil hjælpe til at nyorientere menneskeheden mod Gud og det gode.

For at sige det meget enkelt, så er Hierarkiet i dag ved at gøre sig rede til en stor tilnærmelse, som vil opnå to resultater:

1. Den vil frembringe en tættere relation mellem de store liv som legemliggør Guds vilje og varetager det guddommelige formål, og de som er legemliggørelsen af Guds kærlighed og varetager den umiddelbare Plan for menneskeheden. Denne forbindelse kan etableres på tidspunktet for maj fuldmånen, når Buddha optager i sig den mægtige nedstrømning af energi – den guddommelige viljes dynamiske energi. Kristus vil samtidig optage det udstrømmende fremherskende krav fra menneskeheden åndelige stræben, samt Hierarkiets krav om den nødvendige hjælp i denne krisetid.
2. Den vil også frembringe en tættere forbindelse mellem menneskeheden og Hierarkiet. Ved tidspunktet for juni fuldmånen vil Kristus fokusere Hierarkiets åndelige energier og desuden energien som Buddha formidlede ved tidspunktet for Wesakfesten; den nye verdenstjenergruppe vil fokusere det åndelige krav om liv og frigørelse ved i ord at udtrykke menneskeheden »samlede hensigt«.

Hvis begge disse aspekter af dette ene arbejde kan blive udført

på tilfredsstillende måde, så kan det forårsage en stor befrielse. Befrielsens Herrer kunne med succes blive tilkaldt; Fredsfyrsten kunne fremtræde som »Rytteren fra det hemmelige sted«, og den nye æra af god vilje (baseret på viljen-til-det-gode) kunne indledes. Jeg siger »kunne«, mine brødre, fordi succesen af alt det som kunne ske er helt afhængig af det arbejde som udføres af jer og alle mennesker af god vilje, af religiøse og åndeligt sindede mennesker overalt, og af verdens aspiranter, i den hellige periode mellem maj og juni fuldmånen 1943, og igen i 1944.

Esoterisk set er Hierarkiets arbejde at fokusere den guddommelige vilje-til-det-gode i relation til menneskeheden. De åndeligt sindede menneskers arbejde består i at fremkalde viljen-til-det-gode på jorden ved så fuldstændigt som det er muligt at udvise god vilje. Det er massernes gode vilje, fokuseret gennem de forenede nationer, som kæmper for menneskehedens frihed, og gennem den nye verdenstjenergruppe, som er tilstrækkelig til at påkalde viljen-til-det-gode, og kun den er fyldestgørende. Dette er et vigtigt udsagn som jeg vil bede jer tænke over.

Igennem de sidste seks år har jeg givet jer to strofer af Den store invokation. Den første lød som følger:

Lad lysets kræfter bringe indre oplysning til menneskeheden.
Lad Fredens Ånd brede sig over jorden.
Må mennesker af god vilje mødes i samarbejdets ånd.
Må tilgivelse være grundtonen for alle mennesker i denne tid.
Lad magt være til rådighed for de stores bestræbelser.
Lad det være så, og hjælp os til at yde vor del.

Denne strofe gav udtryk for det normale, stort set ubevidste appellerende råb fra menneskeheden. Den opsummerede alle menneskers ønske om fred, god vilje og samarbejde. Den var sædvanligvis populær og var og er stadig i vid udstrækning

brugt. Den var relativt let at forstå og dens fremtrædende tema var fred. Den blev brugt som en bøn af flertallet og ikke som et krav, som den var tænkt; den viste sig derfor ikke at være tilstrækkelig effektiv til at standse det ondes fremmarch. Den har imidlertid den form som kan og vil fremkalde Fredens Ånd. Denne evokation vil bringe menneskeheden stimulans til og ønske om at deltage i den udfoldelse af god vilje som vil gøre verdensfreden til et effektivt resultat af klog handling og etableringen af rette menneskelige relationer. Ligesom kærlighedens store herre og gudesøn, Kristus, anvendte mesteren Jesus' form som sit udtryksmiddel på jorden, således kan dette store ekstraplanetariske liv, Fredens Ånd, på et højere trin anvende Kristus, Fredsfyrstens form som sit udtryksmiddel; derved kan hans vældige energier blive nedtrappet gennem Kærlighedens Herre og blive tilgængelige for menneskemasserne.

Jeg gav jer senere en anden strofe af invokationen, hvis store kraft svarede til krigstilstanden – en krig som viste sig uundgåelig. Denne sidste strofe var ikke så populær og ikke nær så let at forstå, og det var der meget gode grunde til. Det var en invokation beregnet på at fremkalde livets kræfter, ligesom den forrige påkaldte lysets og kærlighedens kræfter. Den kunne kun anvendes med succes af disciple, avancerede tænkere og Hierarkiet selv. Den blev derfor givet ud til offentligheden for at gøre den bekendt med frigørelsens og livets begreber, så vidt muligt, og som et forsøg på at forankre et nyt fokuspunkt på jorden som livet kunne flyde igennem. Denne bestræbelse har ikke været helt uden succes.

På tidspunktet for maj og juni fuldmånen vil det være tilrådeligt at bruge begge disse invokationer og således integrere til én forenet invokation hele menneskeheden samlede hensigt og disciplenes og Hierarkiets oplyste formål. Fusionen af de to grupper – menneskeheden og Hierarkiet – vil da være tilstrækkelig til at udsende en så magtfuld kalden, at livet kan blive frigivet på jorden i stedet for døden, og Guds kærlighed spille sin aktive rolle i verdens genopbygning. Hvis dette kan lykkes,

vil to store åbenbaringer kunne fremskyndes på deres vej:

1. En åbenbaring af lys og forståelse, givet til menneskeheden som helhed, for at lede dem til kundskab og få mennesker til at se årsagen til den nuværende katastrofe, for »i det lys skal vi se lys«. I det lys vil menneskeheden vide hvad den skal gøre og hvordan den skal rette gamle fejl.
2. En åbenbaring af liv og et »liv i større fylde« som Kristus lovede da han var på jorden. Denne åbenbaring vil give tænkere, idealister, sande ledere og disciple som arbejder i verden i dag den åndelige energi som fører til rigtig aktivitet, dygtigt lederskab og *inspireret og inspirerende livsførelse*.

Således er et andet af de mål som forestår Hierarkiet i denne tid. Sådan er Guds vilje for menneskeheden, og sådan er Shamballas hensigt og formål. Når det enstemmige formål hos dem der forvalter Guds vilje, og den samlede hensigt hos menneskesjælene kan blive synkroniseret, da vil den store tilnærmelse være uundgåelig og den store frigørelse vil automatisk følge.

Den nye verdenstjenergruppes opgave i dag

Den umiddelbare opgave for den nye verdenstjenergruppe er at fokusere den samlede længsel, aspiration, ønske og hensigt hos menneskeheden for at fremkalde den nødvendige synkronisering ved fuldmånetid i maj og juni dette år, samt i de mellemliggende uger fra modtagelsen af denne meddelelse (hvad jer angår) indtil omkring 1. juli.

Dette må de gøre ved hjælp af deres egen klare tænkning vedrørende aktuelle spørgsmål, ved at opøve en modtagelig holdning, baseret på en villighed til at lære, en beredvillighed til at lade gamle fordomme fare og fikse ideer forsvinde under indtryk af nye sandheder og ny inspiration, og baseret på en vilje til for enhver pris at erkende sandheden og de fremholdte åndelige udviklingsforløb.

Jeg vil derfor bede jer alle om at have et åbent sind, at fordoble jeres tro på de åndelige realiteter, at have tro på det guddommelige formåls vilje til det gode, og at elske jeres medmennesker; og – på det praktiske plan – at gøre to ting: fortsat yde jeres del i denne krig på det fysiske plan, hjælpe de forenede nationers væbnede styrker med at føre krigen til en sejrrig afslutning, vel vidende at der er åndelige realiteter som det er værd at dø for, om nødvendigt, og at krig mod det onde kan føres uden had og i den rette hensigt; dernæst, læg samtidig jeres planer for de praktiske foretagender som, efter krigen, vil være til gavn for genopbygningen og hjælpe til at rehabilitere menneskeheden, og føre til en mere sund, bedre og mere sand måde at leve på.

Jeg vil også bede jer om at foretage de ændringer i jeres individuelle liv og i jeres omgivelser som, hvor det er muligt, vil hjælpe til med at få arbejdet udført ved fuldmånetid i maj og juni på en vellykket måde; konstant at bruge begge invokationerne; ikke at bruge dem som bøn eller anvende ønskeenergien, men bruge dem som et stærkt krav, idet I anvender viljekraften efterhånden som I kan samle den og fokusere den i et spændingspunkt. Kald mennesker sammen ved fuldmånetid til en forenende handling og samarbejde for derved at hjælpe menneskeheden og sætte jeres individuelle bestræbelse bag Hierarkiets bestræbelse. Jeg vil bede jer forstå, at som en del af den nye verdenstjenergruppe og som en person af god vilje *kan* I hver især fungere som en formidler mellem menneskeheden og Hierarkiet, bygge bro over afgrunden mellem menneskemasserne (lammet af lidelser, blinde for de højere mål, og sløve) og den åndelige gruppe som alvorligt søger at bringe dem hjælp og liv. I må bruge jeres skabende forestillingsevne i forsøget på at gøre dette, med al den styrke I har i jer, og tro på at oprigtigheden i jeres hensigt og kærligheden i jeres hjerter kan og vil hjælpe til at gøre den store tilnærmelse mulig og således fremskynde den store befrielse. Jeg ville ønske at I tænker dybt over hvad jeg har sagt (fra det øjeblik I modtager denne meddelelse), at I vandrer

tavse i lyset af jeres sjæl, udstråler kærlighed, søger visionær klarhed, og når det er nødvendigt, taler til andre med styrke og forståelse.

Jeg ville gerne til sidst gøre jer opmærksom på, at I ved det arbejde som nu udføres, og som et resultat af den store tilnærmelse, kan hjælpe med til at fokusere og forankre den nye verdensreligion, den universelle religion som vil blive grundlagt på alle de tidligere, som vil fuldbyrde Kristi arbejde og åbne en ny strækning (hvis jeg må anvende et sådant udtryk) af lysets vej som fører til Gud.

Den nye verdensreligion

Alle tidligere guddommelige åbenbaringer har bragt menneskeheden til det punkt, hvor (åndeligt talt) menneskets essentielle guddommelighed er teologisk anerkendt, hvor menneskeligt broderskab og Guds faderskab er anerkendte idealer, og hvor videnskaben har vist en udvikling med et formål og eksistensen af en fundamental intelligens bag alle fænomener. Skridt for skridt er mennesket blevet ledet gennem bøn, ønsker, gudstjeneste, erkendelse af en guddom, gennem bekræftelse af den menneskelige naturs identitet med det guddommelige, til en tro på menneskets guddommelighed. Ortodoks religion understreger Kristi guddommelighed, og han har selv fortalt os at også vi er guddommelige (som Det nye testamente mange steder bekræfter), at vi alle er gudesønner og hvad han er i denne verden, er også vi, og at vi kan gøre endnu større ting end Kristus, fordi han har vist os hvordan. Sådan er den religiøse baggrund for den åndelige tænkning i verden. Når vi derfor går ud fra disse sandheder og anerkender vor guddommelighed og forstår storheden i alle fortidens åbenbaringer og de endnu mere storslåede løfter om fremtiden, kan vi begynde at forstå, at tiden nu er inde for det næste skridt i denne successive åbenbaring. Vi kan forstå at til vore hidtidige bønner, gudsdyrkelse og bekendelse kan føjes den nye religion med invokation og evokation,

i hvilken mennesket vil begynde at anvende sin guddommelige magt og komme i nærmere kontakt med de åndelige kilder til alt liv.

Denne nye form for verdensreligion vil i realiteten være den store tilnærmelses religion – tilnærmelse mellem menneskeheden og de store åndelige centre som virker bag scenen, mellem arbejdsgrupper på det fysiske plan og i de tre verdener for menneskelig udvikling og åndelige grupper på de indre plan, såsom mestrenes ashramer og sjælsgupperne som alle mennesker har en subjektiv – omend som regel ubevidst – forbindelse med.

Den nye religion vil være en religion centreret omkring invokation og evokation, som vil samle store åndelige energier og nedtrappe dem til gavn for og stimulering af masserne. Den nye religions opgave vil være at formidle åndelig energi og at beskytte menneskeheden mod energier og kræfter, som de ikke på nuværende tidspunkt er egnede til at modtage. Lidt omtanke vil vise jer hvordan disse tanker er tilstede ved fuldmånefestene: beskyttelsen og befrielsen af menneskeheden og stimuleringen af menneskemasserne gennem formidlingen og overførslen af åndelig energi således at de rigtige skridt kan blive taget i enhver given periode og føre menneskeheden ud af mørket ind i lyset, fra død til udødelighed og fra det uvirkelige til det virkelige.

Derfor ønsker jeg, at I til jeres mentale og åndelige aktivitet føjer erkendelsen af at I deltager i opgaven med at forankre den nye verdensreligions fundamentale læresætninger – blomsten og frugten af fortiden og håbet for fremtiden.

Mere om dette må jeg ikke skrive på nuværende tidspunkt. Senere vil jeg uddybe for jer, de større og de mindre højtider i det åndelige år efterhånden som de gradvis afløser de nuværende højtider i verdens religioner i øst og vest. (Se: *Kristi Tilsynkomst*, 6. kapitel). Meget af det I har lært og gradvis absorberet, vil da kunne ses at passe ind i den generelle åndelige plan. I vil finde at det åndelige år er delt i to perioder (symbolsk for ånd og

materie); perioden i hvilken solen bevæger sig nordpå, og perioden hvor den bevæger sig sydpå. I vil se at månederne deler sig i to perioder, den hvor månen er tiltagende og den hvor månen er aftagende, og I vil finde at i fremtiden vil vægten blive lagt på Påskefesten over hele verden, højtiden for den opstandne Kristus; på Wesakfesten, højtiden for Buddha eller for oplysning; og på juni fuldmånen, højtiden for enhed, gennem Kristus, mesteren over alle mestre og lærer for både engle og mennesker.

I dag søger jeg imidlertid at fokusere jeres opmærksomhed på den umiddelbare opgave, at samarbejde med Hierarkiet, og give jer styrke til jeres arbejde i verdens frelse.

DEN NYE VERDENSRELIGION

Maj 1943

I den første del af mit budskab under denne titel (se: *Kristi Tilsynekomst*, 6. kapitel) havde jeg meget at sige om *formen* i hvilken de store verdensreligioner i øst og vest er stivnet og dens heraf følgende svækkelse. Det vil derfor være af betydning at se på og værdsætte de fundamentale sandheder som den form har beskyttet, omend den har skjult dem. Det vil være værdifuldt for os at vide, at indenfor kirkerne har gudfrygtige mennesker og disciple af Kristus altid virket, arbejdet og lidt. De har set og været fortvivlet over forvanskningerne og de fejlagtige fremstillinger. De har været hindret af organisationen, ofte foragtet af teologerne, og er forblevet oprigtige midt i lærdommen. De har været kærlige og universelle i deres bevidsthed, blandt de separative og fanatiske. De er kirkens ære – ofte hadet mens de levede, og ofte kanoniseret efter døden. Deres ære beror på den kendsgerning at de er beviset på det åndelige menneskes fremskridt og udtrykker til fulde hvad der findes i alle mennesker under udvikling; de er evolutionens blomst og de prøvede repræsentanter for Gud. I den anklage jeg tidligere har rettet mod kirkerne, lad os ikke glemme de kristne som fandtes indenfor

disse kirker.

Jeg vil minde jer om at jeg skriver som den der tror på de store åndelige realiteter og som anser menneskeåndens udfoldelse som det urokkelige bevis på eksistensen af »Den i hvem vi lever og bevæger os og har vor eksistens«. Jeg taler som den der tror på og elsker Kristus og som kender ham som mesteren over alle mestre og lærer for både engle og mennesker. Jeg ser på Kristus som det allerhøjeste udtryk for guddommelighed på jorden og kender rækkevidden af hans opofrende virke for menneskeheden, det underfulde i den åbenbaring han bragte, hans nær forestående tilbagevenden og hans kommende overtagelse af det åndelige styre i menneskehjernerne overalt. Jeg ved at han ingen glæde har af de store stentempler som mennesker har bygget, mens hans folk er uden praktisk vejledning eller rimeligt lys omkring deres anliggender; og jeg ved også at han føler, smerteligt, at den enkelthed han lærte os, og den enkle vej til Gud som han understregede, er forsvundet i teologiens tåger og kirkefolks diskussioner gennem århundrederne. Jeg ved, at han er klar over at hans ord er gået tabt i labyrinterne i de gejstlige hjerner som har søgt at fortolke dem, og at den enkle lære om Vejen til Gud, som han lærte os, er blevet afløst af de indviklede ritualers pragt og ceremonier.

For at opsummere: på grund af forskellene i de mange ydre trosretninger, mangfoldigheden af sekter og kulturer i både Orient og Occident, og teologernes strid om ord, udtryk og fortolkninger, er gudesønnerne – som er under udvikling – uden den nødvendige hjælp til at kontakte Kristus og hans store gruppe af disciple, de åndelige ledere af menneskeheden. Vejen til Kristus, det levende, kærlige udtryk for Gud, er ikke klarlagt for den søgende. Tilsammen udgør de to store gudesønner – den ene i Østen og den anden i Vesten – en fuldkommen og fuldstændig repræsentation af guddommen; ved deres liv og ord garanterer de mennesket de muligheder som altid er latent i menneskeånden.

I dag venter Kristus og Buddha indtil timen er inde. Deres

forenede anstrengelse, samt påkaldelsen fra alle som virkelig *ved* og virkelig *elsker*, vil bringe den nye åbenbaring som menneskeheden venter på.

Den nye verdensreligion må baseres på de sandheder som har bestået deres prøve gennem tiderne. Dette har jeg sagt før og opregnede fire af disse sandheder:

1. Kendsgerningen om Gud
2. Menneskets slægtskab med Gud
3. Kendsgerningen om udødelighed og evig fortsættelse
4. Kontinuiteten i åbenbaringerne og de guddommelige tilnærmelser

Disse fire kendsgerninger er grundlæggende realiteter og sandheder som har betinget menneskemasserne gennem æoner. Den menneskelige elendighed skyldes hovedsagelig menneskets manglende evne til at leve i fuld bevidsthed om disse fire fundamentale erkendelser. Men de er nu støt ved at tage form i menneskets tænkning, og det er for dem de forenede nationer kæmper.

Endnu to store og fundamentale kendsgerninger er indeholdt i det menneskelige bevidsthedsstadium.

5. Kendsgerningen om *vort slægtskab med hinanden*. Dette er en lige så fundamental åndelig kendsgerning som Gud selv, fordi den er forbundet med vor viden om Gud som vor Fader.

Dette slægtskab kalder vi »broderskab« og det udtrykker sig (eller skulle jeg sige det vil engang udtrykke sig) gennem menneskeligt fællesskab og rette menneskelige relationer. For dette arbejder vi, og menneskeheden bevæger sig mod dette »broderskab« – og det på trods af krigens kendsgerning.

6. Kendsgerningen om *Vejen til Gud*. Bevidstheden om dette er

blevet bevaret for os ned gennem tiderne af dem der kendte Gud og som verden kaldte mystikere, okkultister og helgener. Vejen åbner sig nu foran de aspirerende mennesker. Historien om den menneskelige sjæl er historien om en søgen efter denne vej og dens opdagelse gennem udholdenhed.

I alle racer og nationer, i alle klimaer og verdensdele, og gennem selve tidens udstrakte uendelighed helt tilbage i den grænseløse fortid har mennesker fundet Vejen til Gud; de har fulgt den og accepteret dens betingelser, udholdt dens discipliner, i fuld tillid til dens realiteter, modtaget dens belønninger og fundet deres mål. Vel ankommet dér er de »indgået til Herrens glæder«, har deltaget i gudsrigetets mysterier, dvælet i den guddommelige nærheds herlighed, og er så igen vendt tilbage til menneskenes veje, for at tjene. Beviset på eksistensen af denne vej er de uvurderlige skatte i alle de store religioner og dens vidner er dem der har overskredet alle former og alle teologier og er trængt igennem til betydningens verden, som alle symboler skjuler.

Disse sandheder er dele af alt det som fortiden skænker mennesket. De er vor evige arv, og i forbindelse med dem er der ingen ny åbenbaring, men mulighed for deltagelse og forståelse. De er de kendsgerninger som verdenslærerne har bragt os, tilpasset vore behov og evner på det givne tidspunkt. De er den indre struktur af den ene sandhed på hvilken alle verdens teologier er bygget, inklusive kristendommens doktriner og dogmer, bygget omkring personen Kristus og hans lære.

I den menneskelige bevidsthed dæmrer en anden frembrydende sandhed af en større natur – større fordi den er forbundet med det hele og ikke blot med det individuelle menneske og dets personlige frelse. Det er en udvidelse af den individuelle tilnærmelse til sandheden. Lad os kalde det *sandheden om de større cykliske tilnærmelser mellem det guddommelige og det menneskelige* som alle verdenslærere og -frelser var symbolet på og garantien for. I visse store øjeblikke, ned gennem tiderne,

nærmer Gud sig sit folk, og menneskeheden (blind og ubevidst om sit mål) gør sig samtidig store anstrengelser for at nærme sig Gud. Fra Guds side var dette med hensigt, bevidst og med overlæg; fra menneskeheden side var det stort set ubevidst, påtvunget af tragiske omstændigheder, af desperat nød og drevet af den kollektive sjæls indtrængende tilskyndelse. Disse store tilnærmelser kan vi følge ned gennem tiderne, og hver gang en tilnærmelse fandt sted, betød det en klarere forståelse af det guddommelige formål, en ny åbenbaring, indstiftelsen af en ny form for religion, og en ny tone blev anslået som skabte en ny civilisation og kultur, eller en ny forståelse af slægtskabet mellem Gud og mennesket eller mennesket og dets broder.

En ny definition af Gud fik vi, da Buddha lærte os at *Gud er lys* og viste os vejen til oplysning, og da Kristus afslørede for os at *Gud er kærlighed*, gennem sit liv og sin tjeneste på jorden. I dag er oplysningens kundskabs-aspekt forstået, men den indre mening med kærligheden er først nu vagt fornemmet. Dog er lys og kærlighed blevet åbenbaret for verden af to store gudesønner i to tilnærmelser. En ny tilnærmelse er nu på vej, som vil bringe os den næste nødvendige sandhed. Vi spørger os selv: Hvad kan det mon være? For dette er de der kender og elsker Gud og deres medmennesker beredt; på dette venter menneskeheden masser.

Nogle af disse tilnærmelser har været af afgørende betydning for menneskeheden som helhed, og nogle af dem har haft mindre betydning fordi de kun berørte en relativt lille del af menneskeheden – en nation eller en gruppe. De der kom for at åbenbare Guds kærlighed, kom fra det åndelige center som Kristus kaldte »gudsriget«. Her lever de »retfærdige og fuldkommengjorte mennesker«, her findes de åndelige ledere af menneskeracen, og her lever og virker de som administrerer Guds plan og overvåger menneskeheden og de planetariske anliggender. Det sted kaldes ved mange navne af de forskellige mennesker. Man taler om det som det åndelige Hierarki, som lysets hjemsted, som det center hvor visdommens mestre findes, som Den store hvide loge. Derfra kommer de som er budbringere af Guds visdom, bestyrer-

ne af den sandhed som er i Kristus, og de hvis opgave det er at redde verden, at give den næste åbenbaring og at bevise guddommelighed. Alle verdens hellige skrifter bevidner eksistensen af dette åndelige energicenter. Dette åndelige Hierarki er stadig kommet nærmere til menneskeheden, efterhånden som mennesker er blevet mere bevidst om guddommelighed og mere egnede til kontakt med det guddommelige.

Bag dette åndelige lys- og kærlighedscenter findes et andet center, som Vesten ikke har noget navn for, men som i Østen kaldes Shamballa. Måske Vestens navn for dette center er Shangri-La, et navn som finder forståelse overalt og som står for et center hvor lykke og formål råder. Shamballa eller Shangri-La er det sted hvor Guds vilje er fokuseret og hvorfra hans guddommelige hensigt dirigeres. Det er herfra de store politiske bevægelser, racernes og nationernes skæbne og fremskridt bestemmes, ligesom de religiøse bevægelser, de kulturelle udfoldelser og åndelige ideer sendes ud fra det hierarkiske lys- og kærlighedscenter. Politiske og sociale ideologier og verdensreligioner, Guds vilje og Guds kærlighed, det guddommelige formål og planerne hvorved dette formål iværksættes bliver alle fokuseret gennem det center vi alle er en bevidst del af, menneskeheden selv. Der er derfor tre store åndelige centre på denne planet: Shamballa, det åndelige Hierarki og menneskeheden.

Der er klare bibelske hentydninger til det højeste af alle centre, Shamballa. I kritiske øjeblikke i Kristi jordiske liv læser vi at en stemme talte til ham, Faderens røst hørte han bekræfte ham som søn af Gud og bifalde hans handlinger og virke. I det øjeblik fandt en fusion sted mellem de to åndelige centre – Hierarkiet og Shamballa, gudsriget og åndens verden – og dermed var åndelig energi udløst på jorden. Vi må huske at opgaven for alle verdenslærere og -frelser er primært at virke som formidlere af guddommelig energi og som kanaler for åndelig kraft. Denne indstrømning af energi manifesterer sig enten som impulsen bag en verdensreligion, drivkraften bag en ny politisk ideologi, eller princippet i en videnskabelig opdagel-

se af betydning for menneskeåndens vækst. Det er på den måde religionerne, regeringerne og civilisationerne bliver motiverede. Historien har igen og igen vist at disse fremskridt er resultat af at store mennesker på et højt udviklingsniveau er stået frem og har handlet. De som fremtræder som lærere, frelsere eller grundlæggere af en ny religion kommer fra Hierarkiet og er af den højeste grad af åndelig fuldkommenhed. De som formidler Guds hensigter til mennesker gennem nye ideologiske begreber er endnu ikke af så høj en orden, fordi mennesket endnu ikke er rede for den højeste fremstillingsform. Meget må endnu læres og mestres af mennesket, og åndelig udfoldelse går altid forud for det ydre udtryk i menneskelige og sociale forhold; derfor kommer verdens religioner først og skaber betingelserne som gør herskernes arbejde muligt. De som kommer fra det åndelige center, Shamballa, har imidlertid stor magt, og spor af deres indflydelse kan ses tydeligt gennem historien i form af store deklamationer som Magna Charta (Det store frihedsbrev), Uafhængighedserklæringen og Atlanterhavs-erklæringen. De som kommer fra Shamballa eller Hierarkiet for at befri og vejlede menneskeheden er fremkaldt af menneskers ønske og krav, for der er et åndeligt samspil mellem Hierarkiet og menneskeheden, og mellem begge og Shamballa.

Sådanne budbringere udformer den guddommelige hensigt. Menneskehedens respons på deres budskaber beror på det udviklingsniveau mennesker har nået. I racens tidlige historie var disse tilnærmelser meget sjældne. Mange tidsaldre var der imellem dem. I dag, på grund af den stærkt stigende mentale evne hos mennesket og den voksende sensitivitet i menneskesjælen overfor åndelige værdier som de udtrykker sig gennem de førende verdensideologier, kan disse tilnærmelser til mennesket fra guddommens side blive mere hyppige og tager nu en ny form. Menneskets indre erkendelse af dets eget iboende åndelige potentiale og udviklingen af dets sans for sammenhæng fremkalder en bestræbelse på helt bevidst at gøre virkelige fremskridt i retning af det gode, det sande og det skønne, og det på trods af

krigen og elendigheden og lidelserne der findes på jorden. Det er derfor blevet muligt at synkronisere den guddommelige tilnærmelse med den menneskelige ved at instruere menneskemasserne om fremgangsmåden ved påkaldelse af denne tilnærmelse. Denne holdning hos menneskeheden vil føre til en ny åbenbaring, til den nye verdensreligion og til nye holdninger i forholdet mellem Gud og mennesket (religion) og mellem mennesker indbyrdes (regering og sociale forhold).

To vigtige tilnærmelser kan vi finde i menneskeracens tidlige historie, og begge er af så stor betydning at de er værd at nævne her. De ligger så langt tilbage i menneskets historie at vi kun har myter og monumenter til at indicere at de har fundet sted.

Den første store tilnærmelse fra det guddommelige til mennesket resulterede i fremkomsten af den menneskelige sjæl og at et nyt naturrige blev føjet til de tre (mineral, plante og dyreriget) der allerede eksisterede. Menneskeriget opstod på jorden.

Æoner skulle der gå mens det primitive menneske fortsatte med at udvikle sig, og så fandt den anden store tilnærmelse sted og det åndelige Hierarki på vor planet kom nærmere til menneskeheden; den åndelige vej til Gud blev åbnet for dem der bevidst kan gå videre, som virkelig kan opvise kristusmentalitet, og som alvorligt søger oplysning og frigørelse. Den sande appel i Kristi ord: »I skal kende sandheden og sandheden skal sætte jer fri« tilskynder dem til at gå fremad ind i lyset, gennem indiviellsens port og videre til den sti som »skinner stadig mere og mere indtil den fuldkomne dag«. Ved den anden store tilnærmelse begyndte kendsgerningen om det åndelige Hierarkis eksistens, om den åbne dør til indvielse og om opofrelsens vej at dæmre i den menneskelige bevidsthed; fra det øjeblik havde mennesket fundet Vejen og har siden bevæget sig ud af det menneskelige og ind i det åndelige rige; mestrene har transformeret deres menneskelige bevidsthed til guddommelig viden. Menneskeriget og gudsriget var bragt i forbindelse med hinanden. Religion blev en faktor i menneskeåndens udvikling og Gud kom nærmere til sine

egne. Først var det Gud transcendent som bestemte menneskets begreb om guddommen. Derefter kom Gud som den nationale leder og indtog menneskets bevidsthed og Jehova begrebet (som fremstillet i den jødiske religion) fremstod; dernæst blev Gud set som det fuldkomne menneske, og det guddommelige gudemenneske gik på jorden i skikkelse af personen Kristus. I dag har vi en hurtigt voksende forståelse af Gud immanent i ethvert menneske. Det er resultatet af den anden store tilnærmelse, og af verdensfrelser og -lærere ned gennem tiderne, kulminerende i Kristus, som var indbegrebet af hele fortidens udvikling og fremtidens håb.

En tredje stor tilnærmelse er nu mulig og vil finde sted, når krigen engang er forbi og mennesket – rensat af ild og lidelse – har bragt sit hus i orden og derfor er rede til en ny åbenbaring. Til denne kommende åbenbaring har Buddhas og Kristi virke været en forberedelse. De legemliggjorde to mindre tilnærmelser, og gennem deres forenede anstrengelse er menneskeheden overalt i verden blevet forberedt til at spille sin rolle i denne tredje tilnærmelse.

Buddha kom og udtrykte i sit liv et stort guddommeligt princip. Han var overbringeren af oplysning til verden; han var Lysets Herre. Som det altid er tilfældet virkeliggjorde han på ny i sig selv, som en instruktion til sine disciple, oplysningens proces og blev den »oplyste«. Vi får at vide i Indiens hellige skrifter at han opnåede illumination *under træet*, ligesom Kristus opnåede frigørelsen af menneskeånden *på træet* sat op på Golgatha. Lys, visdom, fornuft, guddommelige og dog menneskelige attributter var fokuseret i Buddha. Han beviste muligheden som alle mennesker har, for at opnå denne illumination og vandre i lyset. Han opfordrede menneskene til at gå illuminationens vej, hvoraf visdom, mental perception og intuition er aspekter.

Derefter kom den næste store lærer, Kristus. Han udtrykte i sit liv et endnu større guddommeligt princip eller aspekt, selve kærligheden, mens han samtidig omfattede alt hvad Buddha

havde af lys. Kristus var udtryk for både lys og kærlighed.

Gennem deres virke er det derfor nu muligt at få en dybere reaktion på, og en bredere forståelse af det arbejde og den indflydelse som de to store individualiteter står for, som nu venter på at hjælpe menneskeheden. Disse to store gudesønners virke skabte blandt mange andre resultater følgende:

1. De var selv udtryk for visse kosmiske principper, og gennem deres virke og offer strømmede visse guddommelige kræfter ud over racen, stimulerede intelligensen til visdom og følelsen til kærlighed. Ved illuminationen lukkede Buddha en flodbølge af lys ind over verdens og livets problemer. Han formulerede denne åbenbaring i de fire sandheder. Hans gruppe af disciple opbyggede en struktur af sandhed som (ved hjælp af den kollektive tanke) har oversvømmet menneskeheden med lys.
2. Gennem Buddhas budskab har mennesket for første gang erkendt årsagen til sin konstante misfornøjelse og utilfredshed og har lært at frigørelsens vej er at finde i ubundethed, sindsro og skelneevne. Hvor disse egenskaber er tilstede, er der en hurtig frigørelse fra genfødelsens hjul.
3. Gennem Kristi budskab kom der tre begreber ind i racens bevidsthed:
 - a. Værdien af det enkelte menneske og nødvendigheden af en intens bestræbelse fra hans side.
 - b. Den lejlighed som menneskeheden fik til at tage et umådeligt stort skridt fremad og gennemgå den nye fødsel eller den første indvielse.
 - c. Metoden hvorved det næste skridt kunne tages i den nye tidsalder, formuleret i ordene »elsk din næste som dig selv«. Individuel bestræbelse, lejlighed for grupper og menneskers identifikation med hinanden – det er budskabet Kristus gav os.

I Buddhas budskab fik vi de tre metoder hvorved personligheden kan forandres og forberedes til at blive et bevidst udtryk for guddommelighed. Gennem *ubundethed* er hjernebevidstheden eller opmærksomheden (udtryk for fysisk erkendelse af indre årsager) tilbagetrukket eller abstraheret fra sansernes verden og fra den lavere naturs kalden. Ubundethed er i virkeligheden at påtvinge hjernecellerne en ny rytme eller reaktionsvane som gør hjernen uvidende om sanseverdenens tiltrækning. Gennem *sindsro* er den emotionelle natur gjort immun overfor sansernes draging, og ønsker har ikke længere nogen magt til at aflede sjælen fra dens rette opgave. Gennem *skelneevne* lærer sindet at vælge det gode, det skønne og det sande og at værdsætte disse i stedet for sansernes »identifikation med personligheden«, som er så karakteristisk for flertallet af mennesker. Personligheden holder så mange i trældom. Dette må ophøre. Disse tre holdninger vil, når de opfattes rigtigt, organisere personligheden, indføre visdommens kontrol, og berede disciplen for indvielse.

Derefter kom Kristi arbejde, som resulterede i en forståelse af den enkeltes værdi og hans frivillige, selvindledte bestræbelse hen imod frigørelse og oplysning, med gruppe-goodwill som mål. Vi lærer at fuldkommengøre os for at kunne ofre noget til gruppen og således berige gruppen med vort individuelle bidrag. Det er det første resultat af kristusprincippetets aktivitet i den enkeltes liv. Personligheden svinder bort i sjælens glans, der (som den opgående sol) udsletter mørket og oplyser den lavere natur. Det er det andet resultat og er en gruppeaktivitet. Ordet udgår til fremtidens indviende: glem jer selv i gruppebestræbelser. Glem det lille selv i gruppeaktiviteten. Gå gennem indvielsens port i gruppeformation og lad personlighedslivet forsvinde i gruppelivet.

Det endelige resultat af kristusarbejdet findes i vor identifikation med helheden: individualitet, indvielse, identifikation – dette er de ord som Kristi budskab kan opsummeres i. Han sagde, da han var her på jorden: »Jeg og min Fader er ét« og i disse ord sammenfattede han hele sin lære. Jeg, individet, er

gennem indvielsen identisk med guddommen. Derfor har vi:

1. Buddha. . . . metoden. . . . ubundethed, sindsro, skelneevne.
2. Kristus. . . . resultatet. . . . individualisme, indvielse, identifikation.

Det er interessant at bemærke at Buddhas arbejde fører til opnåelse af personlighed; det firefoldige (som i det engelske sprog er kendetegnet ved alfabetets fjerde bogstav d – detachment, dispassion, discrimination) er overskredet, og Buddha gav os grunden til denne forvandling og reglerne. Kristi arbejde er udtrykt for os i ord som begynder med bogstavet »i«, det niende bogstav i alfabetet, og dette tal er indvielsens tal. Disse ting sker ikke tilfældigt men har alle deres særlige formål.

Jeg har her meget kort og utilstrækkeligt skitseret to store tilnærmelser og to mindre. Disse har forberedt menneskeheden til den tredje store tilnærmelse, som vil bringe den nye åbenbaring med den realiserede konsekvens, en ny himmel og en ny jord. Jeg kunne spørge de ortodokse teologer hvordan de udlægger ordene »en ny himmel«. Kunne det ikke betyde en helt ny opfattelse af den åndelige verdens realiteter og måske af selve Guds natur? Var det ikke muligt at vore nuværende ideer om Gud og det universelle sind, som kærlighed og vilje, kan beriges med en ny idé og egenskab for hvilken vi endnu ikke har et navn eller ord og for hvilken vi endnu ikke har den fjerneste forståelse? Ethvert af de tre nuværende begreber om den guddommelige natur – Treenigheden – har været helt nye da de først blev præsenteret for menneskeheden.

Hvad denne tredje store tilnærmelse vil bringe menneskeheden ved vi ikke og kan vi ikke vide. Den vil bringe lige så afgørende resultater som de to tidligere tilnærmelser. I nogle år har det åndelige Hierarki nærmet sig menneskeheden og dette er årsagen til de store begreber om frihed som ligger mennesker så stærkt på sinde i dag, og som menneskeheden nu kæmper for. Efterhånden som medlemmer af Hierarkiet kommer nærmere til os, bliver drømmen om broderskab, om fællesskab, om verdenssamarbejde og fred (baseret på rette menneskelige relationer)

klarere i vore sind. Når de kommer nærmere vil vi se en ny og levende verdensreligion, en universel tro, i sin grundliggende idealisme ét med de fortidige men forskellig i sin udtryksform.

Jeg har tidligere citeret de fundamentale sandheder på hvilke den nye verdensreligion vil hvile. Jeg vil minde om at temaet for den kommende religion vil blive selve den store tilnærmelse, at det på ny vil understrege Guds kærlighed til mennesket som den giver sig udtryk i disse guddommelige tilnærmelser, og ligeledes menneskets respons overfor Gud når ordet udgår: »Kom nærmere til Gud og han vil nærme sig dig«; at det vil – i sine ritualer og ceremonier – handle om den invokative og evokative side af åndelig tiltrækning.

Mennesket påkalder den guddommelige tilnærmelse på to måder: gennem den usammenhængende, tavse appel eller kalden fra masserne, og gennem den planlagte klart definerede invokation hos de åndeligt orienterede aspiranter, de intelligente og overbeviste medarbejdere, disciple og indviede – dvs. i virkelighed alle, som udgør den nye gruppe af verdenstjenere.

Videnskaben om invokation og evokation vil erstatte det som nu kaldes bøn og gudstjeneste. Lad jer ikke anfægte af ordet »videnskab«. Det betegner ikke en kold og hjerteløs intellektuel fremgangsmåde som ofte antaget, men er i virkeligheden den intelligente organisation af åndelig energi og af kærlighedskræfterne. Disse vil fremkalde respons fra åndelige væsener, som igen kan gå frit omkring blandt mennesker og således etablere en tæt forbindelse og en ubrudt kommunikation mellem menneskeheden og det åndelige Hierarki.

Det vil være indlysende for jer at menneskeheden, som gennem sine mest fremskredne enheder forbereder sig på den næste store tilnærmelse, må acceptere med tro og overbevisning (tro for masserne og overbevisning for de vidende og den nye gruppe af verdenstjenere) forudsætningerne som nævnt før:

1. Kendsgerningen om (Gud transcendent).
2. Menneskets forbindelse med det guddommelige (Gud

- immanent).
3. Kendsgerningen om udødelighed.
 4. Broderskab mellem mennesker (Gud udtrykt).
 5. Kendsgerningen om Vejen til Gud.
 6. Den historiske kendsgerning om de to store tilnærmelser og muligheden for en tredje og umiddelbart forestående tilnærmelse.

Det er her at kirkerne, hvis de regenereres, kan koncentrere deres anstrengelser, holde op med stadigt at lægge vægten på den ydre og synlige form, og begynde at beskæftige sig med realiteten der ligger bag alle dogmer og doktriner. Det er disse indre garantier mennesket må holde sig til, og et studium af dem vil afsløre at flertallet af de tankeløse masser (en overvældende majoritet) accepterer dem håbefuldt, om end uden klar forståelse, og at en stadigt voksende minoritet også accepterer dem med fuld overbevisning – en overbevisning som er et resultat af håbets forvandling til et selv-erkendt faktum. Imellem disse to yderpunkter befinder sig en stor gruppe søgende mennesker; de er ikke en del af den uintelligente masse, ej heller er de endnu okkultister, mystikere eller bare aspiranter. De spørger og søger en overbevisning; de afviser tro som uintelligent, men længes efter noget som kan erstatte den; dem ser man nu konstant dukke frem af menneskemasserne og stadig udvide deres bevidsthedsområde gennem at følge en åndelig teknik, for til sidst at slutte sig til dem der med Paulus kan sige: »Jeg ved hvem jeg har troet.« Det er med disse teknikker at den sande religiøse undervisning burde beskæftige sig.

Når vi ser fremad mod verden af i morgen og begynder at spørge hvilken struktur menneskehedens tro vil antage og hvilken bygning de videndes færdighed vil rejse til at huse menneskets religiøse ånd, vil endnu tre fundamentale sandheder vise sig at være nødvendige for at fuldstændiggøre den åbenbarede sandhed:

1. Den *beviste* eksistens af et åndeligt Hierarki, hvis formål i livet er menneskeheden vel. Hierarkiets medlemmer erkendes som forvaltere af den guddommelige Plan og udtryk for Guds kærlighed.
2. Udviklingen af videnskaben om invokation og evokation som middel og metode til kontakt med det guddommelige. Videnskaben vil vokse ud af de gamle sædvaner med bøn, som anvendes af masserne, og af meditationspraksis som udvikles af mystikere og okkultister. Bøn og meditation er forberedende skridt til denne videnskab, og det som ret uklart kaldes »gudstjeneste«, er et gruppeforsøg på at etablere en form for fælles tilnærmelse til det åndelige Hierarki, som virker under ledelse og kontrol af Kristus i samråd med det højeste åndelige center, Shamballa, gennem sine mest fremskredne individualiteter, ganske som menneskeheden er forbundet med Hierarkiet gennem sine mest åndeligt indstillede mennesker.
3. Forståelsen af at stjernehimlen, solsystemet og planetsfærerne alle er udtryk for store åndelige liv og at samspillet mellem disse manifesterede liv er lige så virkeligt og reelt som det er mellem medlemmer af menneskeslægten.

Det åndelige Hierarki på denne planet, menneskeheden evne til at kontakte dets medlemmer og samarbejde med dem, og eksistensen af et større Hierarki af åndelige energier, som vor lille planetsfære er en del af – det er de tre sandheder som den kommende verdensreligion må baseres på.

Forbindelsen til Gud, gennem Kristus, har altid været de åndelige lederes lære på denne klode, uanset ved hvilket navn de kaldte ham. I fremtiden skal vi nærme os denne levende realitet på en mere intelligent måde og dermed få en mere klar opfattelse af denne hidtil vagt følte forbindelse. Vi skal vide og se og forstå. Vi skal ikke blot tro, nære håb og søge at begribe. Vi skal tale åbent om Hierarkiet og dets medlemmer og deres arbejde. Den hierarkiske natur af alt åndeligt liv, og den kendsgerning at

der findes en stor »kæde af hierarkier« som strækker sig hele vejen op fra mineralriget gennem menneskeriget og gudsriget til tilsyneladende fjerne åndelige grupper, vil blive understreget. Så vil der åbne sig for de åndelige liv hvad der er blevet kaldt »den højere evolutionsvej«. Meget af dette er blevet bekendtgjort gennem de sidste to hundrede år. Hierarkiets eksistens er bevidst anerkendt af hundredtusinder i dag, skønt stadig benægtet af de ortodokse; almenheden er fortrolig med ideen om mestrenes eksistens, og enten accepterer den lettroende den mængde tomme og tåbelige informationer som udgives af så mange i dag, eller kæmper rasende imod udbredelsen af denne lære. Andre er fordomsfrie nok til at undersøge om læren er sand og til at følge de foreslåede teknikker i håb om at hypotese vil forvandles til kendsgerning. Denne sidste gruppe er stadigt voksende i antal, og på deres indsamlede beviser kan tro blive omsat til viden. Så mange *kender* sandheden i dag; så mange hæderlige og agtværdige mennesker samarbejder nu *bevidst* med medlemmer af dette Hierarki, at selve den kirkelige antagonisme og de nedsættende kommentarer fra forstandsmennesker er uden betydning. Hvad de ortodokse teologer og de snæversynede doktrinære har at tilbyde, kan ikke længere tilfredsstille den intelligente søger eller give tilstrækkelige svar på hans spørgsmål; han er i færd med at flytte sin opmærksomhed til mere omfattende og mere åndelige områder. Han bevæger sig bort fra doktrinær autoritet til direkte personlig, åndelig erfaring og kommer under den direkte autoritet som kontakt med Kristus og hans disciple, mestrene, giver.

Med hensyn til vort næste punkt, videnskaben om invokation og evokation, bevæger vi os ind på et område af mental forståelse. Den egoistiske natur af mange af menneskets bønner, baseret som de er på ønsker om noget, har længe mishaget den intelligente; det vage og ubestemte i de meditationer som læres og praktiseres i øst og vest og deres udpræget selviske formål (personlig frigørelse og personlig indsigt) er ligeledes frastødende. Kravet i dag er gruppearbejde, gruppeviden, gruppekontakt

med det guddommelige, gruppeførelse, gruppeforståelse og gruppeforbindelse med Gud og det åndelige Hierarki. Alt dette er tegn på fremskridt.

Her vil det være nyttigt at gentage noget af hvad jeg tidligere har sagt andet steds angående denne fremtidige udvikling. (*Kristi Tilsynekomst*, side 145-150).

Denne nye invokative aktivitet vil blive grundtonen i den nye verdensreligion og vil dele sig i to grene. For det første vil der være det påkaldende virke af folkemasserne overalt på jorden. De er oplært af verdens åndeligt orienterede mennesker (som arbejder i kirkerne hvor som helst en oplyst gejstlighed gør det muligt) til at anerkende, at guddommelige energier, kanaliseret af Kristus og det åndelige Hierarki, nærmer sig. De er også undervist i at formulere deres krav om lys, befrielse og forståelse. For det andet vil der være den videnskabelige invokation, som praktiseres af dem, der har trænet deres tænkning ved rigtig meditation, som kender den magt, der ligger i formler, mantraer og påkaldelse, og som arbejder fuldt bevidst. De vil i stadigt stigende grad benytte sig af bestemte magtfulde ordformler, som senere vil blive givet til menneskeheden, ligesom Kristus gav os *fadervor*, og Hierarkiet gav os *Den store invokation* til brug i vor tid.

Denne nye religiøse videnskab, som menneskeheden har forberedt sig til med ritual, bøn og meditation, vil træne folk til – på bestemte tidspunkter af året – at fremføre verdensbefolkningens forlangende om kontakt med Gud og et åndeligt fællesskab mellem mennesker. Dette arbejde vil, når det udføres rigtigt, fremkalde svar fra det ventende Hierarki og dets overhoved Kristus. Gennem dette svar vil massernes tro gradvis forvandles til de videndes overbevisning. På den måde vil alle mennesker blive forvandlede og åndeliggjort, og de to store grupper eller guddommelige energicentre – Hierarkiet og menneskeheden – vil begynde at virke sammen i fuldstændig forening og enhed. Da vil gudsriget virkelig og i sandhed være virksomt på jorden.

Det er indlysende, at det kun er muligt at give et bredt omrids

af den nye verdensreligion. Den udvidelse af den menneskelige bevidsthed, som vil blive resultatet af den næste store tilnærmelse, vil sætte menneskeheden i stand til at fatte ikke alene dens nære forbindelse til vor klodes åndelige liv »den Ene i hvem vi lever, røres og er«, men også give et glimt af vor klodes forbindelse med det øvrige planetariske liv i solsystemet og med de endnu stærkere åndelige energier, som vort solsystem kontakter på sin bane i rummet (gennem zodiakkredsens tolv konstellationer). Astronomiske og astrologiske undersøgelser har vist denne forbindelse og den indflydelse den udøver, men der er stadig megen spekulation og mange tåbelige påstande og udlægninger. Dog har kirkerne altid været opmærksomme på det, og Bibelen vidner om det. »Fra himmelen kæmpet stjernerne, fra deres baner stred de mod Sisera« (Dom. 5.20.). »Knytter du Syvstjernens bånd, kan du løse Orions lænker?« (Job. 38.31.). Mange andre passager bekræfter disse påstande af kendere. Mange kirkelige højtider er fastsat i henhold til månens faser eller en zodiakal konstellation. Undersøgelser vil vise, at det er tilfældet, og når den nye verdensreligions ritual bliver universelt udbredt, vil dette være en af de vigtige faktorer at tage i betragtning.

Indstiftelsen af visse store højtider i forbindelse med månen og i mindre grad med zodiaken vil føre til en styrkelse af påkaldelsens åndelige kraft og den deraf følgende indstrømning af de fremkaldte energier. Al påkaldelse er baseret på tankens magt, navnlig i dens telepatiske aspekt, væsen og kommunikationsevne. Massernes forenede invokative tanke, og den nye verdenstjernergruppes fokuserede styrede tanke udgør en *udadgående energistrøm*. Denne vil telepatisk nå de åndelige væsener, som er sensitive og modtagelige for sådanne impulser. Deres fremkaldende svar, *udsendt som åndelig energi*, vil derefter nå menneskeheden efter at være blevet nedtrappet til tankeenergi, der i den form vil øve en passende indflydelse på menneskenes bevidsthed som overbevisende, inspirerende åbenbaring. Sådan har det altid virket i verdens åndelige

udviklingshistorie, det var den benyttede fremgangsmåde, når de hellige skrifter skulle skrives.

Dernæst vil en vis harmonisering af de religiøse ritualer i verden hjælpe menneskene til overalt at styrke hinandens arbejde og i høj grad forstærke den tankestrøm, som dirigeres mod de ventende åndelige væsener. I øjeblikket har de kristne deres egne store højtider, buddhisterne overholder deres specielle åndelige begivenheder, og hinduerne har en helt tredje liste over hellige dage. I fremtidens verden, når den bliver organiseret, vil alle mennesker af åndelig tilbøjelighed og vilje overalt på kloden respektere de samme helligdage. Dette vil tilvejebringe et reservoir af åndelig energi og en forenet indsats plus en samtidig åndelig invokation. Den magt, der ligger i dette, vil være indlysende.

Lad mig antyde, hvilke muligheder der ligger i sådanne åndelige begivenheder og prøve at forudsige karakteren af de kommende verdensomspændende festdage. Tre store åndelige højtider vil blive koncentreret i tre på hinanden følgende måneder og derved bevirke en forlænget årlig åndelig indsats med virkning for resten af året. Det drejer sig om:

1. *Påskefesten*: her fejres den opstandne, levende Kristus, alle menneskers lærer og det åndelige Hierarkis overhoved. Han er udtryk for Guds kærlighed. På denne dag anerkendes det åndelige Hierarki, som han leder, og Guds kærlighed understreges. Denne højtid falder altid sammen med forårets første fuldmåne og er Vestens store kristne højtid.
2. *Wesakfesten*: dette er højtiden for Buddha, som er forbindelsesleddet mellem det højeste åndelige center Shamballa og Hierarkiet. Buddha er udtryk for Guds visdom, legemliggørelsen af lys og symbolet på den guddommelige hensigt. Denne højtid vil blive fejret ved fuldmånen i Tyren, som tilfældet er i dag. Det er den store orientalske højtid.
3. *Den gode viljes fest*: dette vil blive højtiden for menneskeån-

dens stræben mod Gud, søgende sin overensstemmelse med Guds vilje, og viet til at blive et levende udtryk for de rette menneskelige relationer. Denne højtid vil fejres i forbindelse med fuldmånen i Tvillingerne og blive dagen, på hvilken man anerkender menneskehedens åndelige og guddommelige natur. På denne dag har Kristus i to tusind år repræsenteret menneskeheden og stået foran Hierarkiet overfor Shamballa som gudsmennesket, leder for sin flok og »den førstefødte blandt mange brødre« (Rom. 8.29.). Hvert år på denne tid har Kristus fremsagt Buddhas sidste prædiken for det samlede Hierarki. Dette vil derfor blive en højtid for dyb invokation og en appel til den fundamentale higen i alle mennesker mod åndeligt fællesskab og menneskelig og åndelig enhed og vil dermed være resultatet af Buddhas og Kristi indflydelse på den menneskelige bevidsthed.

Disse tre højtider bliver allerede overholdt jorden over, skønt de endnu ikke er forbundet med hinanden, og de er en del af menneskehedens forenede åndelige tilnærmelse. Men den tid kommer, hvor alle tre højtider vil blive fejret *samtidig* overalt i verden og dermed skabe stor åndelig enhed, og virkningerne af den store tilnærmelse, der er os så nær nu, vil blive stabiliseret gennem menneskehedens forenede invokation overalt på jordkloden.

Mindre højtider vil finde sted i forbindelse med de resterende fuldmånefester, som ligeledes vil blive anerkendt som værende af vital betydning. De vil fastslå de guddommelige egenskaber i menneskenes bevidsthed, ligesom de store højtider fastslår de tre guddommelige aspekter. Disse aspekter og kvaliteter vil blive bestemt og erkendt gennem et grundigt studium af den specielle konstellation eller de konstellationer, der påvirker disse forskellige måneder. Fx vil Stenbukken føre tanken hen på den første indvielse, Kristi fødsel i hjertets krybbe, og antyde den nødvendige optræning der må til, for at fremkalde denne store åndelige begivenhed i det enkelte menneskes liv. Jeg giver jer dette ene eksempel for at pointere de muligheder for åndelig udfoldelse,

der ligger i forståelsen af disse indflydelser og for at genoplive de ældgamle trossystemer ved at indsætte dem i deres større og udødelige sammenhæng.

Vi har derfor følgende:

Shamballa.....	Guds viljesaspekt.....	Wesak.....	Maj fuldmånen (Tyren)
Hierarkiet.....	Guds kærlighedsaspekt.....	Påske.....	April fuldmånen (Vædderen)
Menneskeheden....	Guddommelig intelligens....	God vilje....	Juni fuldmånen (Tvillingerne)

De resterende ni fuldmåner vil dreje sig om de guddommelige egenskaber og deres udvikling i menneskeheden.

Således vil de tolv årlige højtider udgøre en åbenbaring af det guddommelige. De vil udgøre et middel for at tilvejebringe sammenhæng, først og fremmest gennem tre måneder mellem de tre store åndelige centre, som er de tre udtryk for den guddommelige treenighed. De mindre højtider vil understrege den indbyrdes sammenhæng i det hele, og således løfte det guddommelige ud af den individuelle og personlige sfære op i det guddommelige formåls universelle sfære; helhedens forhold til delen og delens forhold til helheden vil således finde sit fulde udtryk.

Menneskeheden vil således påkalde gudsrigets, Hierarkiets åndelige kræfter; Hierarkiet vil svare, og Guds Plan vil tage form på jorden. Hierarkiet vil på sit højere plan påkalde »det center, hvor Guds vilje kendes« og således bevirke, at Guds formål sker fyldest. Derved vil Guds vilje blive gennemtrængt af kærlighed og manifestere sig på intelligent måde; til dette er menneskeheden rede, og på dette venter jorden.

FAKTORER I VERDENSSITUATIONEN

April 1944

Jeg har skrevet til verdens aspiranter ved mange Wesakfester nu. Jeg har igen og igen henledt jeres opmærksomhed på den nære forbindelse der er ved at blive etableret mellem menneskenes verden og sjælenes verden. Jeg har igen og igen pointeret at visse store fusioner, enhedsdannelser eller store tilnærmelser vil finde sted under evolutionsloven. Jeg har antydnet at den nuværende aktivitet hos vor planetariske Logos vil bringe visse store ændringer indenfor den planetariske indflydelsessfære og at disse især vil berøre menneskeriget. Jeg har gjort jer opmærksom på den tvingende karakter af det nu indstrømmende liv, som frembringer spænding, åndelige erfaringer af langtrækkende betydning, den umiddelbare forkastelse af falske guder og normer, og nedbrydningen af udlevede og forstenede fortolkninger (kaldet dogmer) af de åndelige realiteter. På denne måde banes vejen for en ny og enkel erkendelse af guddommelighed, som vil tilfredsstille ikke alene hjertet hos de mindst udviklede personer, men som også vil tilfredsstille behovet hos de mest intelligente. Jeg har talt om foreningen af Østens og Vestens tanke og om nødvendigheden af at de store civilisationer – næret under indflydelsen af Krishna, Buddha og Kristus – nærmer sig hinanden. Jeg har sagt (og jeg gentager her), at han som kommer vil gøre denne forening mulig og effektiv. Denne begivenhed vil vække opmærksomhed verden over.

Jeg har også fastslået at vi vil nå et klimaks i menneskehedens historie. I denne periode vil karmas herrer være usædvanligt aktive; loven om årsag og virkning bringer resultaterne af fortidens handlinger, subjektive tænkning og hemmelige impulser op til overfladen for nøjagtig afregning og planlagt renvaskning af den menneskelige histories tavle. Da han som alle disciples tjener var på jorden for to tusind år siden, sagde han at hemmeligholdte ting skulle åbenbares; ved denne fremkomst af det gode og det dårlige på lige vilkår vil mennesker komme til indsigt, til forståelse, og vil blive tvunget til at tage de skridt som vil være nødvendige for at bygge en ny og bedre verden baseret på kærlighedens lov og ikke på hadets og

separatismens lov. Dette er hvad der sker i dag.

Jeg har også sagt at lysets kræfter kommer nærmere til jorden, og at Hierarkiet kommer stadigt nærmere til menneskeheden.

Disse fundamentale begivenheder, disse subjektive hændelser og disse åndelige bestemmelser – under loven om aktion og reaktion – har fremkaldt en hurtigere respons fra de onde kræfter (som findes i vort planetariske liv) end fra menneskeheden. Visse store kræfter eller legemliggjorte energier af mørke og det onde organiserede sig og tog de nødvendige skridt (troede de) til at forhindre menneskeheden i at bevæge sig ind i lyset. De drog fordel af menneskets svaghed, selvished og selv-interesse; ligesom det gode kan stimulere den latente godhed i menneskeheden til udfoldelse, således kan det onde fremkalde det større onde i dem der er modtagelige på grund af indre svaghed, og i de tankeløse og emotionelle; lysets kræfter arbejder kun med menneskers sjæl. Løgne, falsk lære, ond propaganda, nervekrig, skrækkampagne, organiseringen af grupper og isolerede agenter i alle lande til at underminere retfærdigheden og forvrænge sandheden tog hurtig fart. Store og fundamentale sandheder blev fordrejet for at tjene de mål som de onde agenter havde sat sig.

Doktrinen om overmennesket blev for eksempel udlagt for Vesten på en måde som skulle betyde den tyske nations og kulturs overlegenhed, mens de himmelske sønners (den japanske race) guddommelighed blev understreget overfor alle i øst. De forvirrede folk i begge nationer blev forledt til at tro, at de havde den store åndelige mission at dominere verden.

Dette var det første resultat af gudsrigets tilnærmelse til jorden, eller rettere det fysiske plan. I det rige vil mennesker af alle racer vise deres guddommelighed; sjælenes rige vil blive anerkendt som det universelle hjem og den universelle race for alle mennesker. Separatistiske nationaliteter får ingen plads eller anerkendelse i det rige.

Det ondes kræfter søgte efter de ledere og grupper som er det materialistiske modstykke til de åndelige ledere og dem der

søger at lede menneskeheden ad de rette baner. De bemægtigede sig (og jeg bruger dette ord helt bevidst) de onde mænd som styrede aksemagterne – Hitler, Tojo, Goebbels, Ribbentrop, Himler og – i meget mindre grad – Mussolini, Hess, Göring og andre. De overmandede fuldstændigt disse mænds bevidsthed, som allerede var fordrejet af ambition og sadistiske tendenser. Hvem, spørger I, hentyder jeg til med »de«? Jeg mener de intelligent onde, ukærlige, hadefulde individualiteter som for en selvsk materielt fokuseret verden er det, som Hierarkiets mestre, der virker under Kristus, er for de kæmpende aspiranter. Disse onde kræfters magt er stor, for de anerkender ingen restriktioner eller almindelige anstændige menneskelige begrænsninger; de virker gennem vold, tvang, grusomhed, had, terror og løgne; deres mål er at kue den menneskelige bevidsthed gennem en fuldstændig kontrol over menneskers sind, ved at unddrage dem alle goder og udbrede det onde. De stimulerer menneskers hjerner gennem omfanget af deres onde og magiske viden; jeg mener dette bogstaveligt og fysisk. Den store hvide loge, som virker under inspiration af Kristus og Shamballa, fungerer nødvendigvis under visse åndelige restriktioner. Tvang er ikke tilladt; menneskers sind er og må være frie; stimulering af menneskers sjæl *er* tilladt, fordi det resulterer i stimulering af forståelsen og af kærlighedens udfoldelse, hvilket igen fører til rette menneskelige relationer. Disse åndelige restriktioner forsinker i høj grad de lyse kræfters fremskridt; måske vil det interessere jer at erfare, at krigens længde til dels beror på, at lysets herskare er ude af stand til at begå de kriminelle handlinger som aksemagterne begik. Lysets kræfter anerkender visse begrænsninger i deres fysiske aktiviteter, og det benytter de onde kræfter sig bestandigt af. Bombningen af civilbefolkninger blev indledt af Hitler og kunne være stoppet af ham straks, hvis han ville.

Der er et andet aspekt af dette som jeg gerne vil gøre jer opmærksom på. Disse restriktioner som lysets magter anerkender, har også en uønsket virkning hvor det gælder de uintelligen-

te og velmenende, og hvor de emotionelt polariserede fortolker kærlighedsloven. De forenede nationer, som arbejder for menneskets frigørelse og frihed (og derfor virker under kærlighedsloven rigtigt forstået) er forhindret i at følge den kritikløse grusomheds linie som karakteriserede den tyske og japanske teknik: tortur, udsultning, løgnepropaganda, misbrug af fanger, udbredelsen af terrorkampagner. Dette tillader menneskehedens brødre ikke. Fra en rent fysisk synsvinkel kan dette fortolkes som et handicap for »lysets hærskarer«. Det er denne rigtige holdning hos lysets magter som har en uønsket virkning på fredsstiftere og pacifister i verden. De ville, af humane grunde og af kærlighed til *formerne* som menneskeheden virker igennem, bringe krigen til en hurtig afslutning.

I deres velmenende blindhed ville de ofre menneskehedens fremtid og millioner af menneskers liv siden hen for en midlertidig afslutning af fjendtlighederne. Jeg vil understrege for jer, at de onde kræfter må overvindes *nu*; de onde ledere må rives ned fra deres magtfulde positioner, og en fuldstændig overvindelse og tilintetgørelse af dem, der er ansvarlige for at kaste menneskeheden ud i denne rædsel er en absolut nødvendig pligt, hvis tryghed, velfærd og en ny og lykkeligere orden skal blive kommende generationer til del. En midlertidig afslutning på krigen ville kun give de ondes kræfter tid til at reorganisere sig, og den fremtidige krig ville blive uendeligt meget værre end denne. Det siger intelligente humanister, og det er Hierarkiets mening. Hierarkiet står urokkeligt bag dem der kræver at en krig føres til ende, og grunden hertil er at man derved redder millioner af liv og bevarer visse fundamentale åndelige værdier.

Sagen er langt mere alvorlig, åndeligt set, end I ved; Hierarkiets virke er besværliggjort ikke alene af de restriktioner under hvilke lysets kræfter må virke, men også af den virksomhed og de udtalelser som uintelligente små mennesker der mangler udsyn lægger for dagen, som ikke ser de fremtidige muligheder hvis krigen blev uafgjort og som (for den nuværende generations øjeblikkelige velbefindende) var parat til at ofre morgendagens

børn og senere generationer. Hierarkiets arbejde er besværliggjort af holdninger hos mennesker uden perspektiv men af stor selviskhed, med en ikke just grusom men inkompetent tankegang. Disse mennesker – som sidder i lovgivningsmagten i de forskellige nationer, i parlamenter, i kongressen og i kirkerådene – plæderer for en standsning af krigen før sejren er vundet og før menneskehedens fjender er tvunget i knæ og trygler om nåde og fred. De frygter en ende på forretningslivet som de kender det; de ser de kendte vartegn for deres behagelige verden forsvinde; de kan ikke lide resultaterne af krigen som de berøres af; eller de kan ikke udholde den omfattende lidelse og forlanger, motiveret af medfølelse, en omgående fred. Andre er motiveret af isolationisme og ønsket om at holde sig udenfor enhver deltagelse i krigens elendighed; atter andre hader dem, hvis pligt det er at føre krigen til en succesrig afslutning, eller de ser deres særlige ambitioner truet af tilstandene i en forandret verden. De ville hellere ofre fremtidige generationer, som jeg sagde før, for deres kortsigtede politik og svage dømmekraft. De sår splid og lænker derfor hænderne på de ledende på høje poster. Deres bestræbelser forlænger krigen, berøver de kæmpende styrker modet, nedbryder den nationale og militære moral, og skaber et meget dårligt grundlag for efterkrigstidens arbejde. Der er mange af disse i enhver nation, der er for mange i USA; der er ingen i USSR, og derfor deres triumferende fremmarch.

I har derfor i verden i dag:

1. *Det ondes kræfter*, som virker gennem Tyskland og Japan. Indtil nu holder de stand og er endnu ikke slået. De terroriserer verden. Indenfor deres egne nationale grænser har de ikke tilstrækkeligt mange mennesker med mod, forståelse og evne til at tænke klart, som hader det onde og som kan holde en vision levende. Der er ikke megen hjælp at hente for lysets kræfter i nogen af disse nationer. Tyskerne blev bedraget fra begyndelsen, og et udbredt nationalt bedrag, understøttet af en terrorkampagne, forklarer den almindelige svaghed, manglen på mod og en

naturlig forkærlighed for ond vejledning. Tendensen til at lade sig lede ad aggressive, selviske og onde baner har karakteriseret den tyske mentalitet i lang tid. Denne negative nation, med dens arrogante psykologi (et af tidsaldrenes store paradokser) må lære det positive godes veje, og en modig forfægtelse af retfærdighed må træde i stedet for den nuværende passive accept af det onde. Med ydmyghed og intelligens må den tyske nation lære at indtage sin rette plads i nationernes samfund. Den japanske nation må, sin alder til trods, vende tilbage til børnehaven; den må lære, som små børn bliver belært, at blive social og ikke antisocial, og det vil tage lang tid før man med sikkerhed kan stole på denne nation. Den italienske nation udgør ikke noget større problem end så mange andre nationer i verden. Den er normal, som de forenede nationer; den tyske nation og den japanske race er ikke normale, og de må bringes tilbage til normalitet ved en omhyggelig, venlig men bestemt behandling, og gennem en uddannelsesproces.

2. *Lysets kræfter.* Jeg vil her korrigere et indtryk som eksisterer blandt esoterikere. Med udtrykket, lysets kræfter, er de tilbøjelige til at mene at Hierarkiet rent bogstaveligt kæmper mod aksemagternes nationer. Dette er ikke rigtigt i fysisk forstand. Hierarkiet arbejder – som I udmærket ved – med menneskers sjæle og med de sind som er således orienteret og disponeret at de reagerer på sjælsimpulser. Når jeg bruger udtrykket »lysens kræfter« mener jeg de oplyste nationer på hvem frihedens lys skinner og som ikke for nogen pris ville opgive det lys. Der er ingen frihed i Tyskland eller i Japan. I mindre grad og for en kort tid var der heller ingen frihed i Italien, men Italien må regnes til de oplyste nationer, for det kunne ikke holdes nede under tvang. Lysens kræfter består af de nationer som (med deres hære og gennem deres diplomati) i dag kæmper for menneskeheden frihed, for menneskets evige rettigheder, for samvittighedens frihed, for den enkeltes ret i enhver nation, og for religionsfrihed eller menneskets ret til selv at vælge sin vej til de

åndelige realiteter. Bag disse nationer står Hierarkiet. Frihed er menneskeheds fødselsret, og fri vilje er den højeste af de guddommelige egenskaber. Frihed bliver misfortolket og misbrugt af mange, på grund af menneskemassernes udviklingsstadium, men den er et fundamentalt guddommeligt princip; og hvor principper er involveret, kender Hierarkiet intet kompromis. Der er ingen åndelige principper bag nogen af aksemagternes aktiviteter, bag Tysklands aktivitet eller Japans aggression. Derfor står Hierarkiet *ikke* med magt eller styrke bag nogen af deres bestræbelser.

3. *Menneskeheden som helhed.* Alle mænd, kvinder og børn i verden er impliceret i og påvirket af denne universelle krig. Virkningerne når ind til de mest afsidesliggende landsbyer, de mest udstrakte ørkener og de højeste bjergtoppe, såvel som til byerne og de tætbefolkede egne i alle nationer. Ingen undgår konsekvenserne af denne verdenskatastrofe. De store menneskemasser er de universelle og uskyldige ofre. Flertallet forstår knap nok hvad det hele drejer sig om; de ser dette store historiske klimaks fra en rent selvcentreret synsvinkel og er kun optaget af hvordan det berører dem individuelt og deres nation som helhed. Et voksende antal er begyndt at forstå at denne krig må kæmpes til ende med succes, fordi der ikke kan blive fred eller håb om rigtige tilstande i verden, så længe to nationer – én i den vestlige verden og én i den østlige – kan nedkalde ødelæggelser over talløse millioner. En minoritet forstår at krigen har udløst tidsaldres koncentrerede onde og at menneskeheden nu har mulighed for at udslette fortidens fejl, ældgammel selvished og indgroet ondskab, og indvarsle en ny og bedre verden. I denne nye verden vil der være frihed til at nærme sig Gud, lejlighed til individuel udfoldelse, frihed til at leve i rette menneskelige relationer, og have frit spillerum for kreativ livsudfoldelse. Nogle få – meget få – ved at dette er kulminationen af en ældgammel konflikt mellem Kristus med hans Hierarki af mestre, og »åndelig ondskab i det høje«. En

håndfuld vidende og disciple ved, hinsides al tvivl og diskussion, at i spidsen for de ulykkelige lande – Tyskland og Japan – står nogle af oldtidens ledere, som igen forsøger at bringe global ødelæggelse og afspore Den store hvide loges mål og hensigt.

Blandt alle disse er der tusinder som står forvirrede med en fornemmelse af sandheden men hjælpeløse overfor den gigantiske gru som det onde slæng der nu styrer Tyskland, har nedkaldt over menneskeheden. De er tilbøjelige til at tænke rigtigt, men er stadig ofre for de skrupelløse og selviske. Når deres tænkning bliver ledet ind i de rigtige baner gennem en rigtig præsentation af situationen, vil de udgøre en magtfuld støtte for lysets kræfter.

Sådan er situationen som menneskeheden og Hierarkiet i dag står overfor. Lysets kræfter vokser nu i styrke; de mørke kræfters magt er ved at svinde men er stadig vældig stærk – på det fysiske plan. Deres vigtigste greb er om menneskers sind, og det er umådeligt stærkt og usvækket, for det er godt hjulpet af de rare tankeløse personer, de forvirrede, pacifisterne og de der råber på forsoning, samt isolationisterne. Idealismen hos denne gruppe bliver vendt til fordel for Tyskland af de dygtige onde manipulatorer. De tyske arméer er stadig ikke overvundet; Centraleuropa er en mægtig fæstning, domineret af menneskehedens ærkefjende, der sidder på sin bjergtop. Der, symbolsk, findes han som førte verden ind i de onde tilstande, ind i slaveri. Herrens hærskarer står parat, og sejren vil blive deres når der er fuldstændig enighed i hensigt, koncentreret opmærksomhed på de menneskelige relationer, og en udbredelse af idealistisk aspiration til alle som kæmper denne kamp for frihed. Alle oplyste mennesker i verden må virke for denne enhed i hensigt. Den er endnu ikke tilstede i tilstrækkelig grad.

Lad os nu se på Hierarkiets arbejde og på den begivenhed, som alle indviede og disciple nu forbereder sig til – den kommende Wesakfest.

OPGAVEN AT VIRKELIGGØRE VILJEN-TIL-DET-GODE

Maj 1944

Hvordan arbejder Hierarkiet i denne tid? På hvilken måde hjælper mestrene lysets kræfter i deres bestræbelser? Kan noget af vigtig og varig betydning ske ved den kommende maj fuldmåne? Hvordan ser mestrene på verdenssituationen? Hvad er deres planer? Kan disse planer blive materialiseret? Hvad kan den enkelte discipel, indviede og verdensdiscipel gøre ved menneskehedens dilemma?

Dette er de normale og intelligente spørgsmål og de kan kun besvares delvis, ikke fuldt ud, af tre grunde:

1. Resultatet af den i nær fremtid kulminerende konflikt afhænger af menneskeheden selv. En større indsats er nødvendig, især i Amerika – en indsats for at se problemerne klart, for at forstå grunden til denne krig, og en beslutsomhed om at tage de skridt – gennem agitation og diskussion – som vil oplyse massernes bevidsthed. Jeg kan ikke her komme nærmere ind på disse ældgamle årsager; der er ikke tid til mere end at opregne nogle af dem:

- a. Universel og ældgammel selvished, materialisme, aggression, og national stolthed. I disse fejl har alle nationer gjort sig skyldige.
- b. En følelse af adskilthed, som grænsestridighederne mellem Rusland og Polen fx er symbol på. Menneskehedens behov og dens almindelige velfærd kommer altid først. Nationer og deres flygtige stridigheder er af sekundær interesse.
- c. En tendens – århundreder gammel – i de germanske folk til at dominere, at tage hvad der ikke er deres, at anse sig selv for enestående, overlegen, og som legemliggørelsen af en super-race; der er også en fast beslutning om, i egen interesse, at kaste andre nationer og racer ud i krig. I dag har de opnået en global krig.

2. Der er faktorer tilstede i denne kamp mellem ondt og godt som er så dybt esoterisk og uforståelig for selv de mest fremskredne mennesker, at det er nytteløst for mig at omtale deres eksistens. Det drejer sig om sindets princip, sindets evne til at reagere på sandhed eller på løgn; mysteriet i denne evne ligger gemt i selve evolutionsprocessen. Et punkt kan opnås i den menneskelige udvikling hvor accept af bedrag er umulig og klar tænkning er normal. Blændværkets magt (som holder så mange fængslet) har forbindelse med dette mysterium. Blændværk gør sig ikke gældende hos dem der er mentalt og følelsesmæssigt uudviklet, de er helt og holdent realister og ser livet i dets nøgne omrids. De højt udviklede er heller ikke underlagt blændværket, de tænker også realistisk, men i dette tilfælde med en sand mental opfattelsesevne og ikke instinktivt. Det tænkende menneske i sin mentale udviklingsproces, men stadig hovedsagelig styret af sine følelser, ligger i høj grad under for blændværk, og meget ofte for det sentimentale blændværk i en såkaldt kærlig holdning. Disse mennesker forstår ikke at kærlighed er en proces af beslutsom handling på basis af det yderste gode for den enkelte eller gruppen, og at den umiddelbare reaktion hos personligheden er sekundær. I denne konflikt drejer det sig for Hierarkiet om det endelige mål, menneskehedens fremtidige velfærd og lykke. De er ikke så optaget af de involverede personers umiddelbare lidelse og smerte. Er det et barsk udsagn? En lille modsvarighed af denne korrekte holdning findes i kloge forældres indflydelse, ord og handlinger, disse fremsynede vejledere af ungdommen der indser nødvendigheden af disciplin, hvis deres børn i fremtiden skal være rigtigt orienteret og leve korrekt. Disciplinens øjeblikkelige ubehag og børnenes oprør berører på ingen måde sådanne forældre; de ser fremad.

3. Den konflikt menneskeheden for tiden er involveret, i udspringer ikke kun af menneskelig svaghed og selvished, men af en situation som har eksisteret i umindelige tider mellem Den

store hvide loge af mestre og logen af sorte adepter. Dette begyndte i den atlantiske tid og må nu udkæmpes til den bitre ende. Med detaljerne i denne kamp (udkæmpet på mentalplanet) har I intet at gøre, undtagen for så vidt som I og resten af menneskeheden reagerer på løgne eller på sandhed. To mentale energistrømme eller tankestyrede ideer trænger sig magtfuldt ind på den menneskelige bevidsthed i denne tid. Den ene kommer til udtryk i den løgnepropaganda som udgår fra aksemagterne og som stærkt påvirker ikke alene deres egne befolkninger men også de selviske politikere, de intolerante og de racemæssigt betingede folk, samt de velmenende men kortsynede fredsmagere og pacifister. Den anden strøm er udtrykt i den idealisme, den humanisme og den klare præsentation af den faktiske situation, som karakteriserer de højeste intelligenser i enhver nation og som påvirker tænkningen hos lederne af de forenede nationer; denne strøm har fx været bestemmende for holdningen og den ændrede orientering i USSR, som fik dem til at samarbejde og opgive nogle af deres separatistiske ideer.

Lederen af kampen mod det onde på højeste sted er Kristus, Hierarkiets overhoved. Hvad er holdningen hos Kristus i denne tid? I al ærbødighed og som en af hans mest ydmyge venner og personlige medarbejdere har jeg tilladelse til at fortælle jer lidt om hans stilling nu hvor han nærmer sig den store begivenhed i maj dette år. Han ved at han er den indre åndelige anfører af Herrens hærskarer. Han er ansvarlig for at vække menneskenes sjæl til den lejlighed der her byder sig og til nødvendigheden af at bringe denne ældgamle konflikt mellem ondskabens herrer og lysets budbringere til ophør. Det har været hans problem at lære menneskeheden, at for at udvise sand kærlighed og tilvejebringe betingelser for en civilisation i hvilken kærlighed, broderskab og rette menneskelige relationer er styrende faktorer, må de nødvendige skridt tages som vil frembringe dette.

Han sagde da han var på jorden for to tusinde år siden, »jeg kom ikke for at bringe fred, men et sværd«. Åndens sværd føres

af Hierarkiet, og ved dets hjælp vil det kosmisk onde blive standset; skelneevnens sværd føres af de indviede og af disciplene i verden, og ved hjælp af det er forskellen på godt og ondt, med det deraf følgende valg mellem de to, forelagt menneskeheden, og skillelinierne er til overmål blevet klart trukket op i denne verdenskrig. Det var Kristi håb og alle mestrenes længsel at mennesket ville se klart og vælge frit og rigtigt, så det – uden krig på det fysiske plan – ville foretage de nødvendige forandringer og bringe de forkerte tilstande til ophør. Men konflikten udstrakte sig til det fysiske plan og den materielle krigs sværd (symbolsk set) blev taget op af menneskeheden.

Glem ikke (især de af jer som er oprørt over fysisk konflikt på grund af jeres pacifistiske tilbøjeligheder), at det var Tyskland som i vest først af alle tog sværdet i hånd og marcherede ind i Polen og bragte lidelse, gru og ødelæggelse over en mindre og meget svagere nation) og derved tvang Frankrig og Storbritannien til at opfylde deres garanterede forpligtelse overfor den lille nation og erklære aggressoren krig. Det var Japan som bragte krigen til den østlige hemisfære. Lysets kræfter havde intet andet valg end at kæmpe til forsvar for friheden.

Forud for krigen gjorde Hierarkiet hvad det kunne for at ændre retningen i menneskenes liv og tænkning, vække samvittigheden hos intelligensen, stimulere den humanitære aktivitet og påvirke bevidstheden hos deres disciple for at fremkalde den gode vilje, et aktivt ønske om rette menneskelige relationer og fredelige tilstande. Men bevægelsen var ikke stærk nok; sværdet viste sig på jorden og menneskeheden blev kastet ud i krig.

Siden har arbejdet med at påvirke disciplenes bevidsthed og dem de kan influere, gået ud på at klarlægge problemerne, gøre det klart hvad vi kæmpede for, og vække mænd og kvinder til at foretage sådanne handlinger som, én gang for alle, vil gøre ende på muligheden for en lignende verdenskatastrofe.

Vor mester, Kristi virke falder i tre kategorier:

1. Styrke viljen til kamp for de åndelige værdier og for Hierar-

- kiets store humanitære mål.
2. Påvirke bevidstheden hos diplomater, tænkere og dem, der elsker menneskeheden, til at udarbejde visse efterkrigsplaner som helt vil ændre vor nuværende civilisation og frembringe en ny.
 3. Opvække massernes bevidsthed og styre dem – hver på deres egen måde – ind i en mere religiøs kanal. Væksten i de åndelige ønsker og længsler er enestående i dag, kunne I blot se de tegn som vi på den indre side kan.

Vor mester, Kristus, er også ved at lede tre vigtige aktiviteter i denne tid. Jeg kan fortælle jer ganske kort hvad de drejer sig om, men kun disciplene i verden vil forstå deres sande betydning.

Han er først af alt beskæftiget med at aflede viljesenergien, som udgår fra Shamballa, på en sådan måde at den ikke vil blive grebet og misbrugt af aksemagterne til at forhærde deres befolkninger til en stadigt voksende modstand mod lysets kræfter. Energien må kanaliseres og anvendes til at styrke de forenede nationers formål, som er at føre krigen til en sejrrig og triumferende afslutning, til at øge viljen-til-enhed hos de allierede folkeslag, og til at styrke intentionerne hos efterkrigstidens planlæggere, således at frihed, uddannelsesmuligheder, sandhed og rette livsbetingelser kan blive den kommende generations lod. Dette nødvendiggør for Kristi vedkommende en koncentration, for hvilken vi ikke har noget passende ord, og en rent åndelig indsats (en monadisk bestræbelse) om hvilken vi ikke har den fjerneste idé.

Dernæst virker han indenfor selve Hierarkiets rammer med forberedelse af sine disciple, mestrene, til visse store efterkrigsbegivenheder. For krigen *vil* slutte. Mysteriernes genoprettelse, indvielsen af de disciple som har stået fast og uden frygt under krigen, udvidelsen af mestrenes ashramer som følge af den næsten uforudsete udvikling af den åndelige sans blandt verdens aspiranter, som under normale forhold ikke ville være blevet disciple i denne inkarnation, og ligeledes eksternaliseringen af

mestrenes ashramer i løbet af de næste hundrede år som en forberedelse til Hierarkiets tilsynekomst på jorden er nogle af hans øjeblikkelige hierarkiske opgaver. Disse involverer et meget stort opbud af kraft, af anden stråle energi, hvor hans første aktivitet kræver en usædvanlig udfoldelse af første stråle magt – noget som selv Kristus, på sit høje trin, først nu er ved at lære at håndtere, som forpligtet discipel af Sanat Kumara.

Hans tredje aktivitet er bestræbelsen på at opveje det voksende had i verden ved at styrke tilbøjeligheden til enhed, og at vise folk overalt faren ved separatisme. Et voksende og (fra et verdsligt synspunkt) forståeligt had til det tyske folk og til japanerne er stigende. Dette had har de bragt over sig selv. Had mangler altid skelneevne. Den store lov om åndelig gengældelse forlanger at retfærdighed sker fyldest, men hadet vil lukke øjnene på retfærdigheden. Loven må administreres, og verden vil se et eksempel på den selvsamme lov som er udtrykt med ordene: »Hvad et menneske sår skal han også høste.« Men den materialistiske lov om had og separatisme må afvises og afbødes. Problemet som Kristus står overfor er – fra en menneskelig synsvinkel – næsten uløseligt. Han vil have brug for den forenede anstrengelse af alle mennesker af god vilje til at modstå den flodbølge af had, for hvilken tyskerne selv åbnede sluseportene da de begyndte at angribe jøderne; tyskerne er nu selv ved at drukne i de vande, de selv har udløst. Der er også en stigende tendens til separatisme blandt visse af de allierede nationer, som Kristus må tage hånd om. Flere af dem er som huse i splid med sig selv. Fx Polen, Frankrig, Jugoslavien og Grækenland. Hvordan kan deres uoverensstemmelser løses?

Hadet hos dem der har lidt under aksemagterne, som resultat af krigen, må afbalanceres. Hvordan kan det gøres? Det er nogle af problemerne som Kristus kæmper med. Han må arbejde gennem sine disciple, og de må oplæres. Han må arbejde gennem stimulering af hjerterne hos intelligente mennesker og humanister overalt. Han må befri kristuslivets livgivende energi i hele verden, og gøre det midt under de betingelser hvor den

menneskelige modtagelighed og sensitivitet er på sit laveste punkt, på grund af den følelsesløshed der kommer af intens lidelse. Han står på sit høje sted, ubevægelig og frygtløs, med en klar opfattelse af sandheden og med åndelig indsigt i den virkelige situation. I samarbejde med sin store broder Buddha forbereder han sig på det næste skridt.

I dag står Hierarkiet overfor en kulminerende aktivitet. Fra maj fuldmånen 1944 og til maj fuldmånen 1945 vil medlemmer af Hierarkiet i forening udvise deres yderste anstrengelse på at lukke døren for ondskabens kræfter, at styre Shamballa-energien (som nu er sat fri i verden) på en sådan måde at dens *nedbrydende* aspekt kan forvandles eller ledes hen imod en stimulering som vil resultere i genopbygningen af verden. Dette vil da ikke alene vedrøre medlemmer af Hierarkiet, men alle på jorden som er modtagelig for hierarkisk indflydelse. Husk på følgende udsagn:

Hierarkiets fokuserede og koncentrerede arbejde ved tidspunktet for maj fuldmånen 1944 gælder – med deres forenede anstrengelse, deres enige tanke og deres oplyste viljekraft, under den kyndige vejledning af Buddha og Kristus – tilbagetrækningen af energien for vilje-til-separatisme og aggression (en forvrængning af første stråle energi) fra det ondes kræfter og kanalisere den igen via Hierarkiet; den vil da vise sig som vilje-til-det-gode, og dette vil komme til udtryk gennem mennesker af god vilje på jorden. Det vil kræve en vældig absorberingsakt af Hierarkiet.

Buddha vil indlede processen i det øjeblik han kommer til syne, med et magtfuldt første stråle mantra. Dette mantra kan kun bruges af nogen med hans indivielsesgrad og i samråd med Verdens Herre. Han vil derved aflede Shamballakraften, som Den sorte loges adepter har udløst i aksensationerne; dette har været muligt pga. deres modtagelighed for viljen-til-magt.

Buddha vil »indkredse« den (om jeg så må sige) og stille den til rådighed for Kristus. Modtagelse og accept af denne første stråle energi vil kræve en vældig anstrengelse af Kristus, som varetager anden stråle energien kærlighed-visdom. Det er for denne »modtagelse« han indledte forberedelserne ved april fuldmånen.

Jeg har fortalt jer andet steds, at denne direkte indstrømning af Shamballaenergi på menneskeheden sker meget sjældent. Den er kun blevet udløst tre gange i hele menneskehedens historie. Ved andre lejligheder bliver den udløst direkte i Hierarkiet og bliver da forvandlet eller nedtrappet så menneskeheden kan modtage den. De tre gange den har været dirigeret uhindret mod menneskeheden og uden at være transmutteret er:

1. På tidspunktet for dyremenneskets individualisering, da det mentale princip blev indplantet. Det var fødselstimen for menneskesjælen.
2. I atlantisk tid, da Den sorte loges magt var så stor at Hierarkiet var nær ved at lide nederlag og menneskesjælen var i fare for udslettelse. Da greb Shamballa ind, og den tids verden blev tilintetgjort. Denne periode er kendt i vor historie som tiden for den store syndflod.
3. I dag søger mørkets magter endnu engang at ødelægge menneskeheden og de åndelige værdier. Shamballas energi var udløst for at tilintetgøre gamle former – politiske, sociale, religiøse – men samtidig blev denne energi grebet af de onde kræfter for at ødelægge menneskenes sjæle, udløse krig og ødelægge byerne og alle vore centre for civilisation og kultur. Den første fase eller form for tilintetgørelse blev udført af disciple, aspiranter og klart tænkende mennesker i verden, og det var nødvendigt og godt. De gamle sociale, politiske og religiøse former var ved at kvæle menneskesjælen og blokerede for alle fremskridt. Den anden fase eller form for ødelæggelse blev udført af onde kræfter og var fokuseret gennem de nationer som var faldet for blændværket om overlegenhed, for fristelsen til materiel aggression og

for intolerant racehad, gennemført med grusomhed og barbarisme.

Tiden er nu inde hvor den guddommelige energi må komme til udtryk gennem det andet aspekt, viljen-til-det-gode, og ikke gennem det første aspekt, viljen-til-magt. Det var nødvendigt at vise menneskeheden at den endnu ikke er moden til at have magt, fordi viljen-til-det-gode endnu ikke er tilstrækkelig stærk til at opveje viljens første aspekt.

Dette er altså opgaven for Buddha og Kristus ved maj fuldmånen – at kanalisere og omdirigere Shamballaenergien. Hvis de kan gøre dette, vil resultatet blive en ny erkendelse og opfyldelse af viljen-til-det-gode hos den nye gruppe af verdensstjenere, under ledelse af verdens disciple, og en lydhør aktivitet hos mænd og kvinder af god vilje.

Derfor, hold dette i tankerne, så jeres samarbejde kan blive intelligent og rigtigt styret.

Først vil Buddha, *ved tiden for maj fuldmånen*, intonere et stærkt mantra og »absorbere« den første stråles energi. Han vil bruge den anden stråles magnetiske kraft til at trække denne energi til sig og holde den fast, før han giver den ny retning. Kristus vil da – på Hierarkiets vegne – »modtage« denne stærke energi, og de syv grupper af mestre som arbejder med menneskeheden og de underliggende riger vil (som svar på hans krav) »dirigere« den syvfoldige udfoldelse af denne kraft.

Dernæst, *ved tiden for juni fuldmånen*, vil Hierarkiet under ledelse af Kristus udløse denne vilje-til-det-gode på menneskeheden og frembringe syv store resultater, i overensstemmelse med de syv understråler af den første stråle for vilje og magt.

1. Magt vil blive givet til disciplene i verden og de indviede blandt mennesker, så de kan styre den kommende genopbygningsproces effektivt og med visdom.
2. Viljen-til-kærlighed vil stimulere mennesker af god vilje overalt, så hadet gradvis vil blive overvundet og mennesker

- vil søge at leve i harmonisk samarbejde. Dette vil tage nogen tid, men den indre trang er der og kan stimuleres.
3. Viljen-til-handling vil lede intelligente mennesker overalt i verden til at iværksætte de aktiviteter som vil skabe grundlaget for en ny, bedre og lykkeligere verden.
 4. Viljen-til-samarbejde vil stadig tiltage. Mennesker vil ønske og kræve rette menneskelige relationer – som et mere almindeligt men helt naturligt resultat og en følge af denne stråles første tre aspekters aktivitet.
 5. Viljen-til-at-vide og til at tænke korrekt og skabende vil blive en udpræget egenskab hos masserne. Viden er det første skridt hen imod visdom.
 6. Viljen-til-vedholdenhed (som er et aspekt af hengivenhed og idealisme) vil blive et menneskeligt karaktertræk – en sublimering af det grundlæggende instinkt for selvopholdelsesdrift. Dette vil føre til en vedblivende tro på de idealer som Hierarkiet har fremholdt, og til et bevis på udødelighed.
 7. Viljen-til-at-organisere vil fremme en genopbygningsproces, som vil blive gennemført under direkte inspiration af Hierarkiet. Midlet vil være den stærke vilje-til-det-gode hos den nye verdenstjenergruppe og den lydøre gode vilje hos menneskeheden.

Jeg har med disse få enkle sætninger omtalt resultaterne af de to store herrers planlagte beslutninger, som må tage form og bryde frem ved fuldmånetid i maj og juni. Hvad det vil lykkes dem at forårsage vil tage år at bevise, men resultatet er uundgåeligt når én gang den rigtige styring af viljen-til-det-gode er opnået. Dette afhænger imidlertid af to faktorer:

1. Kristus' og Hierarkiets fokuserede arbejde gennem det kommende år, indtil maj 1945.
2. Den nye verdenstjenergruppes reflektive tænkning og omhyggelige planlægning gennem den samme periode.

Megen ydre aktivitet i global henseende vil ikke være mulig før 1945, men meget kan da blive muligt, hvis hierarkiske krav bliver imødekommet. Et års forberedelse til den vældige opgave at iværksætte viljen-til-det-gode og at skabe en bedre civilisation og livsform er bestemt kort.

Kristus har trukket sig tilbage i en måned og kan ikke kontaktes selv af mestrene før d. 5. maj. Han er I nært samråd med Buddha og med Verdens Herre. Denne store triangel af energier – Viljens Herre, Visdommens Herre og Kærlighedens Herre – er i dag helt optaget af at bringe krigen til ophør og derfor også at neutralisere den første stråles tilintetgørelsesaspekt. Dette gør de ved at virkeliggøre viljen-til-det-gode med den visdom som Buddha er den erfarne vogter af, og ligeledes ved at udføre de planer, hvorved Kristus – via Hierarkiet og den nye verdenstjenergruppe – kan frembringe den »kærlige forståelse« (esoterisk forstået og uden megen lighed med det der sædvanligvis forstås ved de ord) i menneskers hjerter. Når denne triangel af energier har synkroniseret deres bestræbelser kan ved maj fuldmånen den store opgave begynde, som leder menneskeheden ind i lyset af en ny dag.

I mellemtiden er også mestrene og deres ashramer ved at gøre sig rede til at udføre disse planer og prøver at inspirere deres disciple med de samme visioner og mål, så også de kan være forberedt på at udføre deres del.

Således, mine brødre, er situationen hvad angår menneskeheden stilling og Hierarkiets intentioner og arbejde. Hvad er så det arbejde, I kan og bør gøre?

Jeg har i mange år antydnet visse retningslinier vi, lærere og vejledere på livets indre side, ønsker at alle aspiranter og disciple skal følge. Planerne jeg har udkastet i løbet af de sidste ti år er afgjort en del af det hierarkiske program og vil blive præsenteret i deres helt præcise form af de andre mestre. Der er ikke meget mere at tilføje. Der er intet jeg kan fortælle jer nu som I ikke allerede ved. Behøver jeg at bede jer arbejde dér hvor I befinder jer for national og global enhed? Behøver jeg at bede jer om at

gøre hvad I kan for at udglatte stridigheder og derved gøre den fundamentale integritet, som skulle forene de tre store verdensmagter gennem hvilke Hierarkiet prøver at arbejde, effektiv? Behøver jeg at indskærpe jer nødvendigheden af at modvirke had med retfærdighed, forståelse og barmhjertighed? Er jeg nødt til hele tiden at forklare jer nødvendigheden af en fuldstændig sejr for lysets kræfter, af en triumferende fremgang for de forenede nationers hære, og af at den triumf først af alt bliver vundet på det åndelige plan og så ført ud i praksis – med fornuft og udholdenhed – på det fysiske plan, såvel som i den mentale verden? Behøver jeg at bede jer kontrollere jeres følelser i den almene interesse, og at give jeres tid, energi og penge til den vældige opgave det er at frelse menneskeheden?

Om dette vil jeg ikke sige mere. Intet vil her være opnået ved gentagelse, undtagen en voksende byrde af ansvar, som I kan påtage jer til jeres evige lykke, eller afvise til jeres skam med eventuelle karmiske følger. Kun dette vil jeg sige: gør jer fri af selviskhed, provinsialisme og afsondrethed. Tænk i begreber som den ene menneskehed. Lad jeres liv få vægt i betydning af brugbar og nødvendig tjeneste. Lad være at sige og tænke ting som er kritiske overfor andre – andre folk og andre allierede nationer. Se tydeligt hvad der står på spil i denne konflikt og lad ingen falsk og forblændet sentimentalitet få jer til at favorisere svaghed overfor aksemagterne i dette altafgørende og kritiske øjeblik. Deres form eller former for tyranni må brydes, og passende ydelse må erlægges i al retfærdighed og med skelnevne til en groft krænket verden. Men de sjæle som iværksatte dette tyranni må – gennem en smertelig proces og rigtig åndelig vejledning – igen blive ført ind på lysets vej. Aksemagternes børn må ikke straffes for deres fædres ondskab eller svaghed; de må undervises i nye og bedre livsformer og kærligt blive bragt til forståelse af deres relationer til andre.

I to generationer må der være fred, en fred som vil vare fordi Herrens hærskarer står bag den og beskytter den. Når den tidsperiode er omme kan disse hærskarer, hvis det udførte

opdragelsesarbejde har været tilstrækkeligt, sundt, klogt og godt, tage et hvil fra deres anstrengelser, og sværdet kan smedes om til plovjern. Hvis derimod dette program for overvågning, undervisning og åndelig vejledning ikke gennemføres, vil den krig som da vil finde sted udslette menneskeheden – som det før er sket i menneskehedens historie.

Jeg vil her henvise til en lignelse Kristus gav os for to tusind år siden, fremsynet og advarende, om manden der kastede djævlene ud af sit hus, men da alt var fejlet og pudset forblev det tomt (et symbol på ubrugt chance og ignoreret ansvar) og så »var det sidste værre end det første«, som lysets herre udtrykte det. Fejning og udrensning har nu stået på i fem lange år, de sidste stadier af denne ødelæggende men rensende proces er nu i gang. Og, mine brødre, hvad kommer derefter?

Jeg har fortalt jer gennem årene hvad vi gerne vil have I skal gøre: samle jer til hjælp for den nye gruppe af verdensstjenere, som er hårdt trængt i disse krigsår. Udbrede god vilje – til menneskeheden som helhed, som må lære at tænke i denne helhed; fortsætte de aktiviteter som kommer helheden til gode og ikke favorisere nogen speciel nation, selv om det er jeres egen. Arbejd i dag for sejr og for tilintetgørelse af det onde. Arbejd i morgen for retfærdighed og for genoprettelse af sikkerhed. Når der er sikkerhed, genskabt orden, udslettelse af de aggressive ledere, beskyttelse og genrejsning af de svage og undertrykte, samt rigtige livsomstændigheder og klog opdragelse af verdens ungdom, da vil freden komme, men ikke før. Lad den smukke søvndyssende tale om fred dø ud og lad sunde metoder til etablering af god vilje og rette menneskelige relationer gå forud for diskussionen om fred. Verden talte sig selv ind i en drømmetilstand af idealistiske rapsodier om fred mellem den første fase af denne verdenskrig og den nuværende. Dette må ikke ske igen, og det er de intelligente humanisters opgave at forhindre det.

For det arbejde som må gøres i de næste tolv måneder (og de følgende år) vil jeg rette en sidste appel til jer. Stå fast i urokkelig hensigt, opfyld den samlede længsel hos de tankeløse, de

bange og de fortvivlede og svage. Samarbejd med den nye verdenstjenergruppe i alle lande. Lad maj og juni fuldmånen udgøre et åndeligt højdepunkt, som kan og vil bestemme jeres daglige liv og tjeneste gennem resten af året. Lad intet afskrække jer. Intet fra nogen side får Kristus til at afvige fra sin planlagte målsætning. For så vidt som hans hensigt er i overensstemmelse med jeres sjæls hensigt, begiv jer ud i et større tjenesteområde. Hvis I ikke føler nogen respons på verdens nød og intet kald til tjeneste, da tag jer i agt og søg en dybere sjælskontakt og åndelig forbindelse. Ethvert ord, talt eller skrevet, af en aspirant eller discipel i denne tid har en særlig kraft – enten god eller dårlig.

I kender den nye verdenstjenergruppe. Det arbejde som gøres af mennesker af god vilje er blevet præsenteret for jer. Opfordringen til at danne triangler af lys og af god vilje er blevet tydeligt fremstillet for jer. Nødvendigheden af klar tænkning er indlysende. Hierarkiet beder om jeres hjælp og støtte på verdensbegivenhedernes arena. Jeg har selv fremlagt mine planer for jer. Programmet må overlades til jer at udføre det som I vælger at gøre. Gennem et kvart århundrede (siden 1919) har jeg undervist jer. Nu beder jeg om jeres samarbejde i vort gensidige ansvar – at hjælpe menneskeheden.

Må han som vi alle elsker og tjener, mesteren over alle mestre og den udødelige ven af menneskeheden kaste sit lys på jer og vække jeres tillid, jeres forståelse og jeres hjælp i hans opgave – der kulminerer i år – som er at lede menneskeheden ind i lyset af en ny dag.

EN CYKLUS AF KONFERENCER

Marts 1945

De næste tre måneder, marts, april og maj markerer i år en tid af stor betydning i vor globale historie. Jeg hentyder her til påske fuldmånen, som fejres d. 28. marts, Wesak fuldmånen, som i år falder på d. 27. april, og juni fuldmånen – Kristi »enestående

lejlighed« som det er blevet kaldt – som falder d. 26. maj. Fra både Hierarkiets og menneskehedens standpunkt vil begivenhederne i disse få uger af åndelig og verdslig betydning (fokuseret i de tre fester ved fuldmånen i *Vædderen*, *Tyren* og *Tvillingerne*) få en meget stor virkning. Det der gøres i den periode af medlemmerne af det åndelige Hierarki på vor planet (som befinder sig i en vigtig prøve på deres hierarkiske *magt*, ikke en prøve på deres kærlighed) og det, der gøres af disciplene som virker i verden i den periode, og ligeledes af den nye verdenstjernergruppe, kan og vil blive afgørende for menneskehedens skæbne i århundreder fremover. Selv de der ingen viden har om okkulte forhold eller om menneskets skæbne, eller om det effektive virke som hedder menneskets frie vilje (esoterisk forstået), står i dag med tilbageholdt åndedræt og venter på at se hvad der vil ske og mod hvilke mål den menneskelige tænkning og planlægning vil blive rettet.

Menneskehedens masser har overalt kun ét ønske – ro. Jeg anvender ikke ordet »fred«, fordi det kan let misforstås. Tænkende mennesker i alle lande står i forenet hensigt, besluttet på om muligt at tage de skridt som vil sikre fred på jord gennem udvisning af god vilje. Læg mærke til den formulering. De virksomme disciple over hele verden kæmper med alle til rådighed stående midler for at udbrede budskabet om offervilje, for kun gennem offervilje kan der skabes stabilitet i verden – vilje til at ofre

selviskheden. I disse ord er opsummeret det krav som stilles til dem, hvis ansvar det er at bestemme den nationale og internationale politik og tage de skridt som vil skabe rette menneskelige relationer. Hierarkiet står fast – ikke længere iagttagende og ventende, men i dag handlende med en fremdrift og visdom og urokkelig beslutsomhed for at styrke deres medarbejdere på alle områder (politisk, i undervisning og religiøst) således at de kan foretage de rigtige handlinger og influere den menneskelige tænkning på korrekt måde.

En magtfuld første stråle aktivitet af vilje og hensigt er ved at blive aktiveret. Kristus, som leder af lysets kræfter, har bemyndiget de ashramer som ledes af mestre på første stråle for magt til at styrke alle deres disciple indenfor regering og politik i alle lande; at oplyse, om muligt, de forskellige nationale lovgivningsmagter om de metoder der skønnes nødvendige, således at styrken i deres ord, visdommen i deres planlægning, og bredden af deres tænkning må vise sig at være så effektiv at den »cyklus af konferencer og forhandlinger« som nu er indledt af verdens statsmænd kan afholdes under direkte vejledning (igen om muligt) af dem i Shamballas råd der *ved*, hvad der er Guds vilje. Selviskheden i de små sind i de forskellige lovgivende forsamlinger rundt om i verden må på en vis måde neutraliseres. Det er problemet. Mon I forstår betydningen af denne begivenhed? Igennem tiderne har enkelte statsmænd og herskere fra tid til anden været modtagelige for indflydelse fra dette høje råd; men det har været en modtagelighed hos den *enkelte* discipel som har arbejdet alene og uden hjælp og som har mødt (eller erfaret) nederlag lige så ofte, om ikke oftere, end sejre. I dag, i den planlægning der nu foregår i forbindelse med de forskellige internationale konferencer og forhandlinger som I alle kender, er den åndelige bestræbelse (for første gang i menneskehedens historie) at bringe dem alle, som *velfungerende grupper*, under direkte indflydelse af den energi som motiverer og aktiverer det sted, hvor Guds vilje kendes og de guddommelige hensigter defineres og projekteres. Dette betyder at enhver

kommende verdenskonference (og der vil blive mange af dem) vil have en større og langt mere vidtrækkende virkning end det ellers ville være tilfældet; det betyder imidlertid også, at risikoen for mentale konfrontationer vil være langt større. Det er et punkt som I må huske når I studerer og læser rapporter fra disse forskellige konferencer.

Glem ikke, at guddommelig energi påvirker menneskers sind; disse sind er de eneste instrumenter til rådighed – i deres samlede virkning – gennem hvilke Guds vilje kan komme til udtryk; de er nødvendigvis modtagelige for stimuleringen og den kraftige virkning af denne indflydelse, og dette vil fremkalde resultater i overensstemmelse med den type sind som berøres. Svaret vil blive som kvaliteten af disse sind og deres hensigter. Hvor der findes god vilje, og hvor der er en uselvisk hensigt og et vidt udsyn, vil disse kvaliteter blive styrket og udstyret med magt; hvor selviskhed råder, hvor isolation og separatisme er til stede og hvor hensigten er at opnå individuelle og nationale mål i stedet for internationale, der vil gavne hele menneskeheden, vil disse egenskaber på samme måde blive styrket.

To vigtige men forberedende konferencer har allerede fundet sted og har dermed indledt denne nye cyklus af *gruffefunktion*. Folkenes Forbund var et mislykket forsøg, velmenende men relativt nytteløst, som senere begivenheder har vist. Den ene af disse indledende konferencer blev holdt på Jalta, hvor tre mænd udgjorde en fundamental triangel og prøvede at lægge grunden til kommende verdensbegivenheder.

Alle store bevægelser med langtrækkende virkning i verdenshistorien har i deres midte en triangel, gennem hvilken energi kan flyde og visse bestemte formål kan føres ud i livet. Der er endnu meget ringe forståelse for den type mennesker som arbejder i første stråle grupper og ashramer og i hvis hænder menneskehedens politiske skæbne hviler, på et hvilket som helst tidspunkt. Hele emnet, discipelskab, er blevet fordrejet af teologiske definitioner, baseret på karakterens blidhed, hvilket ofte giver sig udslag i ineffektivitet. Den lange cyklus af

klerikalt herredømme har påvirket menneskers tænkning til den opfattelse at åndelig styrke og effektivitet skal fortolkes religiøst og i kirkelig terminologi (jeg sagde ikke kristen), eller i en udpræget pacifistisk fraseologi eller dominerende religiøs, verdslig kontrol. Men de forskellige kirkers lange herredømme er forbi. Det må man forstå. De har gjort deres arbejde – i de tidlige stadier et udmærket arbejde, i de mellemliggende stadier et nødvendigt konsoliderende arbejde, og i det nuværende stadium et stivnet og reaktionært arbejde. Kirkernes herredømme er forbi, men *ikke* kristendommens forskrifter eller Kristi eksempel. Kristus er imidlertid ansvarlig for en nyere og mere effektiv fremstilling af den kommende verdensreligion, og for den burde kirkerne være beredt, hvis de var oplyste nok til at erkende deres behov og Kristi bestræbelser på at møde dette behov.

I dag må en balance opnås, og det vil ske ved hjælp af oplyste statsmænd og gennem en politik som i stadig højere grad vil blive baseret på hele menneskehedens velfærd, og ikke på i særlig grad at tilgodese nogen enkelt nation. Denne balance vil ikke blive af religiøs art eller udtrykke sig i såkaldt åndelig terminologi. Den vil udtrykke sig i gruppearbejde, gennem konferencer, gennem forbund af nationer, organiserede partier og i lovgivningen. Alt dette vil blive resultatet af en intens aktivitet hos mestrene og deres disciple på første stråle for vilje og magt. Kvaliteten af deres arbejde vil være at udtrykke vilje-til-det-gode; de ser verden i store linier. For de uindviede kan de undertiden synes isolerede i deres handlinger og overdrevent magtfulde i de beslutninger de tager, og som de derpå proklamerer for verden – til stor irritation for de snæversynede og for dem der fortolker frihed ud fra deres eget, uoplyste synspunkt. Disse disciple arbejder imidlertid lige så meget under direkte åndelig vejledning, som en religiøs leder, og dette vil man efterhånden forstå. Historien vil retfærdiggøre deres handlinger, fordi de vil have givet verdensbegivenhederne og den menneskelige tænkning en retning som vil resultere i en

klarere forståelse af deres handlingers nødvendighed. Hvad de gør vil vække diskussion og ofte misbilligelse, ligesom beslutningerne der blev taget af Jalta-trianglens mænd. Men de er sådan indrettet at de ikke tager sig af det; de ved at de diskussioner og den kritik der rejses, vil afsløre deres opponenter indre lidenhed og separatistiske instinkter og – samtidig – skabe et sammenhold blandt dem der bag den tilsyneladende enevældige handling ser en bestræbelse på med klarsyn at udløse de tilstande som menneskeheden må igennem. Derved kan menneskeheden bringes til forståelse. Dette er hvad triangelen på Jalta forsøgte at gøre. Det har vel ikke stået dem helt klart at dette arbejde var dem pålagt, men de handlede helt automatisk fordi de korrekt opfattede menneskenes behov. De var og er handicappet på grund af deres egen menneskelighed, og som sådan disponeret for at begå fejltagelser, men de er endnu mere handicappet af den menneskelige selvished og nationale ærgerrighed og af det generelt lave niveau som menneskeheden som helhed befinder sig på.

Efter at have fremstillet problemerne som de så dem, og efter at have fremkaldt entusiasmen hos mennesker af god vilje i verden, og voldsom kritik fra dem der tænker ud fra nationalisme og fordomme, blev konferencen i Mexico City en succes. Det stod klart at der var en vis enighed, som statsmændene kunne regne med, og dermed var grunden lagt til en langt mere vanskelig international konference som skal holdes i San Francisco på tidspunktet for Wesakfesten, Buddhas fuldmånefest. Ikke for ingenting skal denne konference afholdes i løbet af disse fem dage under Wesak fuldmånen. Det vil blive en yderst vanskelig tid, i hvilken lysets kræfter vil stå overfor hvad jeg kalder »selvishedens og separatismens kræfter«.

På det indre plan vil konferencen være under direkte indflydelse af Hierarkiet. Den heraf følgende stimulering af såvel selviske som uselviske aspekter vil fremkalde en vældig emotionel og mental styrke. Det er derfor vigtigt, at alle aspiranter og disciple kaster vægten af deres åndelige ressourcer og

lyset fra deres sjæle ind på de kræfters side, som forsøger at planlægge menneskehedens vel og som betragter helhedens vel som værende af større betydning end nogen nations situation eller krav.

Glem ikke at det ondes kræfter stadig er magtfulde, især på det fysiske plan, og at der er mange kanaler de kan arbejde igennem. Tyskland er overvundet, men det er stadig i stand til en sidste anstrengelse med ødelæggelse og vold. Japan er godt på vej til at blive slået, men er stadig magtfuld. Ondskabens hierarki på det indre plan er ved at blive trængt tilbage af lysets kræfter, men dets greb om menneskeheden er ikke blevet mindre. Det er på grund af uvidenhed, at disse kræfter stadig kan opnå så megen magt – uvidenhed hos menneskeheden selv. Nationer og folk er stadig uvidende om hinandens sande natur; verden er fuld af mistro og mistænksomhed. Menneskeheden som helhed ved fx meget lidt om Rusland. Den sande betydning af dets ideologi bliver misforstået på grund af de indledende fejltagelser hos dem der iværksatte revolutionen; tøjlesløsheden hos uregerlige mænd i den tidlige fase gav den iagttagende menneskeheden en forkert opfattelse af hvad der foregik. Men de dage er forbi. Igennem lidelsens ild og gennem en dybere forståelse vil denne store og sammensatte nation gøre fremskridt hen imod en udfoldelse af broderskab som måske vil blive et eksempel for hele verden. Kina behøver fuld overvindelse af analfabetismen; dets indbyggere ved som helhed ingenting om andre nationer; på en højere omdrejning af spiralen vil dens overlegenhed mht. undervisning, som kendetegnede et oligarki af lærde i Kinas tidligere storhedstid, da også udmærke dets folkemasser. Det store kontinent, Europa, og det britiske folk er stadig uvidende om den virkelige betydning af den vestlige hemisfære og af de Forenede Stater – med dets frodige ungdommelighed. De finder det lige så irriterende, som deres dybere modenhed og større erfaring virker irriterende på amerikanerne. Amerikanere, både i den nordlige og den sydlige hemisfære, er stadig fundamentalt uvidende om de nationers

historie som de kommer fra, fordi de har lagt vægten på deres egen relativt korte historie og er opdraget med et forudindtaget og ofte fordomsfuldt billede af europæisk kultur og af britiske mål. Denne uvidenhed over hele verden spiller menneskeheden lige i hænderne på det ondes kræfter, og – slået som de nu er på det fysiske plan – vil de give anledning til mere voldsom kamp på det emotionelle plan for verdens gode vilje, og på det mentale plan for de ideologier som tjener menneskeheden vel.

Fysiske metoder har hidtil kun resulteret i fuldstændig ødelæggelse af Europa og i ulykker og tilskadekomne (iberegnet civile mænd, kvinder og børn) der beløber sig til utalte millioner, så ondskabens kræfter vil nu forsøge at udnytte *karakteren* af menneskeheden som helhed (på dens nuværende generelle udviklingsstadium) til at hindre lysets kræfter, forhindre opnåelsen af ro og forståelse i verden, og således udskyde tidspunktet for deres eget endelige nederlag. Dette nederlag, når det kommer, må omfatte alle tre plan af den menneskelige evolution – mentalt, emotionelt og fysisk. Igennem lang tid har disse onde kræfter anvendt psykologi for at nå deres mål, og har gjort det med utrolig succes; de bruger det stadig og man kan forlade sig på at de vil anvende denne metode til det yderste. De bruger pressen og radioen til at fordærve den menneskelige tænkning; de præsenterer halve sandheder, insinuerer falske motiver, ripper op i gamle plager, forudsiger (med »bange anelser«) umiddelbart forestående vanskeligheder; de fostrer ældgamle hadfyldte fordomme, og understreger religiøse og nationale forskelle. Trods megen råben op, krævende og planlagt organisation er der ingen virkelig fri presse noget steds; (især ikke i USA hvor partier og udgivere dikterer avisens politik). Den vigtigste grund til at der ikke findes nogen virkelig fri presse er for det første, at menneskeheden endnu ikke er fri af sin forudindtagede tænkning, sin fundamentale uvidenhed om den faktiske historie, eller om nationer og deres psykologi; menneskeheden er stadig under kontrol af racens og nationens fordomme og partiskhed. For det andet det faktum at alt dette

bliver næret og holdt i live af de onde kræfter, som virker på de indre plan af menneskers verden og især tager sig af den psykologiske side, fordi den er så umådeligt magtfuld. Dette vil de gøre i stadig stigende grad efterhånden som den globale krig nærmer sig sin afslutning; de vil prøve at modvirke Hierarkiets arbejde, at hindre den nye verdenstjenergruppes aktiviteter og forvirre begreberne i en sådan grad, at mennesker af god vilje overalt vil blive desorienteret og ikke kunne se de klare omrids af den faktiske situation eller skelne mellem hvad der er sandt og hvad der er falsk. Glem ikke at det ondes kræfter er overmåde drevne.

Det er også nødvendigt at minde os selv om, at efter vi har vundet krigen mod aggression og barbari på det fysiske plan (og den er vundet) har menneskeheden nu fortjent retten til at føre denne sejr igennem til psykologisk og mental sejr, og at gøre det *sammen* og ved hjælp af oplyste mænd og kvinder fra alle lande – derfor den indvarslede cyklus af konferencer og forhandlinger. Denne cyklus vil blive lang eller kort alt efter frigørelsen af viljen-til-det-gode fra den åndelige verden, som respons på den samlede hensigt hos mennesker af god vilje overalt på jorden.

Nu, hvor det tilintetgørende aspekt af Guds vilje er nær ved at have fuldbragt sit guddommelige formål, kan viljen-til-det-gode bryde igennem med klarhed og dominere de menneskelige anliggender. Ud af det uhyre opbud af det planetariske onde gennem disse få år (1914-1945) kan der komme store og varige goder; det åndelige Hierarki står rede til at vække det gode som findes latent bag den destruktive virksomhed som har udfoldet sig, men dette kan kun blive tilfældet hvis menneskeheden selv anvender den gode vilje med tilstrækkelig invokativ kraft. Hvis denne gode vilje kommer til udfoldelse kan følgende ske: for det første kan visse kræfter blive udløst på jorden, som vil hjælpe menneskers bestræbelse på at opnå de rette menneskelige relationer, med deraf følgende resultat – fred. For det andet vil de onde kræfter blive så effektivt besejret at de aldrig igen vil være i stand til at udvirke en så universel ødelæggelse på jorden.

For år tilbage sagde jeg at den krig som måske fulgte på denne ville blive udkæmpet på verdensreligionernes område. En sådan krig ville blive udkæmpet med overvejende mentale våben og i tankens verden; den ville også involvere det emotionelle plan på grund af idealistisk fanatisme. Denne iboende fanatisme (som altid findes i reaktionære grupper) vil kæmpe imod fremkomsten af den kommende verdensreligion og udbredelsen af esoterisk videnskab. For denne kamp er visse af de velorganiserede kirker, gennem deres konservative elementer (deres mest magtfulde elementer) allerede ved at ruste sig. De som er sensitive overfor de nye åndelige impulser er endnu langt fra magtfulde; det som er nyt står altid over for den store vanskelighed at fortrænge og overvinde det som er gammelt og veletableret. Fanatisme, rodfæstede teologiske positioner, og materialistisk selviskhed findes aktivt organiseret i kirkerne på alle kontinenter og af alle kategorier. Vi kan forvente at de vil slå for deres etablerede gejstlige orden, deres materielle profit og deres nuværende magt, og at de allerede gør de nødvendige forberedelser.

Den kommende strid vil begynde indenfor kirkerne selv; den vil også blive udløst af oplyste faktorer som allerede eksisterer i rimeligt antal, og som hurtigt vokser i styrke på grund af den menneskelige nødsituation. Kampen vil da brede sig til tænken- de mennesker alle vegne, som – i et protesterende oprør – fornægter ortodoks kirkelighed og teologi. De er ikke religiøse men har, gennem sorg og lidelse, lært (uden kirkelig hjælp) at de åndelige værdier er de eneste værdier som kan redde menneske- heden, at Hierarkiet står fast, og at Kristus – som symbolet på fred og som leder af lysets kræfter – er den kraft som vækker respons i hjerterne hos mennesker overalt i verden. *Sand religion vil fremover blive fortolket som viljen-til-det-gode og dens praktiske udtryk, god vilje.* De kommende verdenskonferencer og de internationale forhandlinger vil antyde styrken af denne nye åndelige lydhørhed (fra menneskehedens side) overfor de overskyggende åndelige kræfter der venter på menneskehedens

invokative råb. Når det råb løfter sig, vil disse guddommelige energier nedfælde sig i den menneskelige tænkning og planlægning. Mennesker vil da opdage at de er begavet med den nødvendige indsigt og har fået fornyet styrke til at uddrive de indgroede materialistiske kræfter og de selviske magtinteresser – der sammen søger at forhindre den menneskelige frihed. Hvis konferencerne som bliver afholdt i den nærmeste fremtid viser at menneskeheden virkelig stræber efter at få etableret rette menneskelige relationer, kan det ondes kræfter drives tilbage; lysets kræfter vil da overtage kontrollen.

Problemet som Hierarkiet står overfor er hvordan disse ønskværdige mål kan fremmes uden at gribe ind i menneskers tanke- og handlefrihed. Det er med dette problem det store råd i den åndelige verden, i Guds rige, beskæftiger sig for tiden, og det vil udgøre emnet for deres diskussioner og endelige beslutning indtil midten af juni. Når solen begynder at bevæge sig sydpå igen, vil de have taget deres beslutning på basis af menneskehedens krav. Menneskeheden vil til den tid have tilkendegivet styrken af sin gode vilje og dens karakter; den vil have udsendt »påkaldelsens ord« – der når op i det åndelige rige som et åndedræt, udåndet af selve menneskehedens sjæl; den vil have givet udtryk for et vist mål af beredvillighed til at ofre for at stabilisere menneskelivet, og for at befri verden for den separatisme og de overgreb som kulminerede i denne krig; den vil i det mindste have skabt forudsætninger for de udkast og planlægninger som den kommende cyklus af konferencer vil behandle. På Hierarkiets side og som svar på menneskelige krav (graden og arten afhænger af *kvaliteten* af disse krav) vil Hierarkiet påtage sig sin del og hjælpe med at muliggøre menneskers drømme og visioner, som de planlægger i dag.

Lad os et øjeblik se på, hvad det er Hierarkiet er rede til og hvad dets medlemmer vil planlægge og formulere under Påskefesten denne måned, under Wesakfesten i april, og under Kristusfesten i slutningen af maj. Det kan siges at Hierarkiet, i forening med det store råd for Guds vilje i Shamballa, vil dele

deres virke i tre dele, hver dækkende tre faser i den kommende genoprettelse hvorved menneskeheden føres til en civiliseret og kultiveret livsform på en ny og højere omdrejning af spiralen. De vil tage sig af problemet med den åndelige frihed, som den er udtrykt i De Fire Friheder, og med problemet vedrørende rette menneskelige relationer, som det vil komme til udtryk gennem internationale relationer, nationale partier og almindelige menneskelige forhold. Det er ikke muligt for mig at sige hvad menneskeheden, gennem sine statsmænd og ledere, vil planlægge at gøre på de kommende konferencer. Det er min opgave at mobilisere den nye gruppe af verdenstjenere og mennesker af god vilje, så de kan stå som en stor »armé af urokkelig åndelig vilje« bag deltagerne i disse konferencer og forhandlinger og derved hjælpe dem til klar tænkning ved de spørgsmål de behandler og således (gennem denne klare tænkning) telepatisk påvirke menneskers sind; dette indebærer en form for magt som hidtil sjældent har været anvendt for retfærdighedens sag, skønt den allerede bruges i vidt omfang af de onde kræfters materialistiske ledere.

Det er Hierarkiets opgave at finde og nå frem til de oplyste mænd og kvinder indenfor alle kirker, alle politiske partier, alle organisationer – sociale, økonomiske og indenfor undervisning – så deres forenede hensigt kan blive klar. Dette vil de gøre ved hjælp af deres aktive, arbejdende disciple i verden. På den måde vil de bane vejen for sand frihed for menneskeheden – en frihed som endnu er en drøm og et håb selv i de mest demokratiske lande.

Men bag hele denne aktivitet i verden, overvåget af racens åndelige ledere men bestemt og iværksat af menneskeheden selv, findes den fokuserede opmærksomhed fra Hierarkiet. Den åndelige spænding som findes blandt dem er langt stærkere end I kan forestille jer; det er en del af deres forberedende arbejde at gøre visse åndelige energier tilgængelige, som – skønt de kompletterer og supplerer menneskehedens egne bestræbelser – vil gøre disse bestræbelser succesrige. Hvad menneskeheden nu

bør gøre, og til en vis grad allerede gør, er at nå til en rigtig indstilling mht. de menneskelige anliggender. Lad os derfor se på de tre faser af dette forberedende arbejde, som nu finder sted, og prøve at vurdere hvad resultatet vil blive, hvis disse energier og kræfter udløses som følge af menneskenes påkaldende krav.

Genopbygningens kræfter

Der er først af alt den fase, som nu er i gang, der vil kulminere ved påske-fuldmånen. Denne fase er helliget planlægningen af en indstrømning af *genopbygningens kræfter*. Misforstå ikke disse ord. Hierarkiet er *ikke* i færd med at genoprette den gamle orden, med de tilstande som var før krigen, ej heller med en fornyelse af teologierne (religiøse, politiske og sociale) som har styret fortiden og som stort set bærer ansvaret for krigen. Genopbygningen, som jeg refererer til, er af psykologisk natur og vil afstedkomme en genopbygning af viljen-til-livet og viljen-til-det-gode. Den vil derfor være fundamental og garantere den nye civilisation og kultur. Det er noget helt andet.

Genopbygningens kræfter drejer sig om menneskelige visioner, menneskelig integration og menneskelige relationer, eftersom de ligger til grund for hele problemet omkring menneskeligt broderskab. Disse energier vil, hvis de udløses på jorden, forhindre den gamle ordens bestræbelser for (i politik, religion og undervisning) at genopbygge det som var og at bringe det tilbage som eksisterede før krigen. De vil prøve at afværge to tendenser som må tages i betragtning under den kommende cyklus af konferencer:

- a. Tendensen til at stivne, til at skatte det som er borte (og væk for bestandigt, forhåbentlig) og at overvurdere det som er gammelt, udtjent og, hvis jeg må bruge det ord, stagneret.
- b. Tendensen til overtræthed og til fuldstændigt sammenbrud – når krigen endelig er forbi. Denne tendens skyldes krigens vægt og det fysiske og psykiske pres under hvilket menne-

skeheden har lidt i så mange år.

Stor fare for racens fremtid ligger i disse to tendenser; Hierarkiet er fast besluttet på at kompensere for dem så vidt muligt, mens det ondes kræfter ivrigt prøver at nære og opmuntre dem. Det er også farer, som racens intelligente ledere ligeledes erkender. Denne erkendelse bevirker at de mindre hurtigt træffer endelige beslutninger, fordi de indser nødvendigheden af en genopbygnings-cyklus før endelige og varige beslutninger tages. De vil derfor gå ind for en mere langsom fremgang og en mere omhyggelig og endda forlænget undersøgelse af situationen og af fremtidige muligheder end det synes ønskeligt for de mere utålmodige.

Disse nye og levende genopbygningskræfter er styret og kontrolleret af et væsen som vi kan kalde (symbolsk og dog virkeligt) *Genopstandelsens Ånd*. Det er dette levende åndelige væsen, der midlertidigt virker under Kristi vejledning, som vil tilbagegive *livet* til menneskets åndelige mål og planlægning; som på ny vil skabe den vitalitet som er nødvendig for at virkeliggøre den nye tidsalder, og som vil føre menneskeheden ud af dødens mørke hule, ud af isolation og selviskhed og ind i lyset af den nye dag. Det er genopstandelsens liv som vil strømme ind i menneskeheden ved påsketid i år, men som – gennem de næste tre påskeperioder – kan strømme ind i fuldt mål, hvis mennesker af god vilje vil tænke klart, tale magtfuldt, stille åndelige krav og iværksætte de indre planer med intelligens.

I planetarisk målestok, og ikke bare mht. menneskeheden, er denne Genopstandelsens Ånd modstanderen af Dødens Ånd. Fysisk død finder kun sted når den psykologiske og mentale vitalitet hos den enkelte, i en nation, eller i menneskeheden falder under et vist niveau. Menneskeheden har reageret på dødsprocessen gennem de sidste 150 år; psykologisk har menneskeheden været styret af selviskhed, og selviskhed er det sikre dødens frø - materiel død, psykologisk død og mental død.

Dette er tydeligt bevist af den tyske nation. Tænk over dette udsagn, og læg mærke til at lignende frø og lignende dødsområder (om end i mindre grad) eksisterer i enhver nation – selv i verdens yngre nationer. Derfor krigen; derfor ødelæggelsen af alle civilisationens ydre klædebon.

Men dødsenglens aktivitet, frygtelig som den må synes i sin hærgen over hele kloden i dag – men gavnlig som vi ved i sin hensigt – vil give plads for Genopstandelsens Ånd.

Det er planlægningen af denne genopbygning og denne genopstandelses-aktivitet som nu er under overvejelse i Hierarkiet, som har fået den overdraget fordi de er nærmere mennesket end de som virker indenfor rådet i Shamballa. Man må huske, at denne Genopstandelsens Ånd er medlem af dette råd og er deres valgte udsending. Han (hvis man kan tillade sig at personificere det upersonlige) er i sandhed »retfærdighedens sol« som nu kan komme med »helbredelse i sine vinger«; som kan bære denne livgivende energi som modarbejder døden, denne vision som giver tilskyndelse til livet, og dette håb som kan genrejse alle nationer. Ved fuldmåne i marts, udsend da kravet om denne livgivende ånds tilsynekomst. Lad det udgå med en sådan intensitet at Hierarkiet vil blive kaldet til at give et aktivt svar og øjeblikkelig udløse kraften fra denne ånd i hjerterne hos mennesker overalt.

Alle disse åndelige kræfter, som for tiden virker under ledelse af Kristus som overhoved for lysets kræfter, er tæt forbundet og deres aktivitet er i meget høj grad synkroniseret. På en dybt okkult måde virker de alle *sammen*, for i menneskeslægten findes der alle stadier eller grader af modtagelighed. Derfor foregår dette trefoldige hierarkiske arbejde samtidigt – tidsmæssigt set. Genopbygningskræfterne er – lidt efter lidt – ved at fremkalde respons fra medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe og fra disciple overalt i verden. Efterhånden som deres psykologiske »moral« styrkes og deres vilje-til-livet og deres vilje-til-det-gode bliver stærkere, vil en virkning hurtigt kunne mærkes vidt omkring. Genopstandelseskræfternes virke vil blive

intensiveret, og er allerede ved at gøre sig gældende. Flere og flere mennesker begynder at se fremad og at håbe, med større mod og overbevisning, på en bedre verdensorden; deres hidtidige ønsketænkning og emotionelle ønsker er langsomt ved at give plads for en mere praktisk holdning; deres klare tænkning og deres faste beslutsomhed er langt mere aktiv og deres planer er bedre, fordi såvel deres tænkning som deres planlægning i dag baserer sig på kendsgerninger; de er også begyndt at forstå de faktorer og tilstande som *ikke* må genopstå, og dette er meget vigtigt.

På det nuværende stadium kan disse modtagelige mennesker inddeles i tre kategorier:

De visionære drømmere eller velmenende men upraktiske personer hvis ideer, verdensplaner og forslag om en ny verdensorden fylder op på bordene hos verdens ledere og de grupper og organisationer, som rent praktisk søger at planlægge selve fremtiden. Deres drømme og ideer drejer sig om projekter som verden af i dag ikke er rede til og som den først vil være rede til om flere tusinde år. Det er uhyre let for dem at fremlægge umulige utopier som ikke har den fjerneste forbindelse med forhold som er nødvendige i dag og som kunne blive realiseret. Antallet af disse mennesker er legio, og på nuværende tidspunkt udgør de en virkelig hindring. En vision af det umulige er ikke den type vision som vil bevare folket fra undergang. På grund af deres manglende evne til at indgå kompromis og se kendsgerningerne som de er, er disse mennesker og dem de influerer, havnet i fortvivlelse og desillusion.

De intelligente mennesker i verden som er tilskyndet af den gode vilje og af overbevisningen om at forholdene må ændres. De er ofte overvældet af den opgave de har påtaget sig, og det fører meget tit til at de indtager en af de følgende tre holdninger:

a. De henfalder til pessimisme, en pessimisme baseret på en

virkelig evne til at forstå rækkevidden af problemerne og vurdere de ressourcer der er til rådighed. Det kan føre til inaktivitet.

- b. De vil overlade problemløsningen til professionelle statsmænd, diplomater og politikere, og stå rede til at hjælpe når – men først når – beslutningen er taget. Dette er at skyde ansvaret fra sig. Men krigen involverede folkene i alle lande og store befolkningsgrupper, og det må genopbygningen også.
- c. De påtager sig ansvaret, henleder opmærksomheden på misbrug som må bringes til ophør, diskuterer foreslåede planer og begynder, ud fra deres særlige synspunkter og visioner, at arbejde for bedre menneskelige forhold, så godt som de formår. Denne holdning og ansvarsfølelse og deraf følgende aktivitet kan føre til fejltagelser, men set ud fra de samlede bestræbelser vil den opfylde kravet om rigtig handling i en nødsituation – denne gang en verdensomspændende nødsituation.

De *fanatiske og nationalt sindede personer* som vil søge at udnytte verdenssituationen til deres egen umiddelbare fordel og til gavn for deres specielle nation eller gruppe. Disse folk – og de findes i alle lande – er motiveret af selviskhed; de bryder sig ikke om menneskeheden som helhed og bryder sig heller ikke om eller er interesseret i noget eller nogen undtagen deres politiske parti og nogle reaktionære interesser hos nogle nationale grupper. De ser i den nuværende verdenssituation en oplagt mulighed for at foretage træk som vil gavne et individ, en klasse eller en nation. Når de gør det har de som regel et vældigt overblik over situationen og er stærke politikere, men alt hvad de ved bliver brugt som et værktøj til at opnå deres begrænsede mål uden hensyn til den pris resten af verden må betale. Disse folk er sædvanligvis i stort overtal. Deres holdning fører uundgåeligt til forstyrrelser og hindrer genopbygningsarbejdet; den vanskeliggør alting for dem der søger at få hele menne-

skeslægten ind på en sundere levevis end hidtil, og at give en mere forstandig og vis motivation for de internationale relationer. Disse folk er dem, man mest kan frygte, på den kommende konference i San Francisco. Isolationisterne i alle nationer, især i USA, fransk national-idealisme, og tvangsforestillingen hos visse fraktioner i det polske folk vedrørende grænsespørgsmål må der holdes øje med, da disse holdninger kan udnyttes af de onde og selviske interesser som (bag scenen) søger at hindre verden i at opnå den stabilitet som vil skabe ro. Disse tre grupper giver os imidlertid et vink om genopbygningskræfternes succesrige virke. Forsøgsvis har de begyndt deres arbejde og forbereder vejen for Genopstandelsens Ånd og hans hensigts mere fuldkomne udtryk, efter den kommende fuldmåne i marts og i de tre følgende år.

Oplysningens kræfter

En forståelse af menneskehedens behov, og en omhyggelig vurdering af hvad der skal gøres for at imødekomme det behov, har vakt mennesker af god vilje til en respons på genopbygningskræfterne, og det har ført til et vedholdende krav om at den anden fase i det hierarkiske arbejde bliver sat i gang. Denne fase tager sigte på de aktiviteter og udviklingen af den invokative ånd som vil bringe oplysningens kræfter i kontakt med menneskeheden og føre til aktivitet fra deres side. Disse kræfter kan virke fuldt ud og indtil 1949 øve indflydelse på menneskers sind *hvis* verdens folk kan stå i samlet hensigt bag den type statsmandskunst, som søger det størst mulige gode for det største antal mennesker, som ser verden som et stort gensidigt afhængigt hele, og som ikke bliver distraheret af højrosted protest fra små selviske mennesker, eller af kravene fra de reaktionære kræfter som findes i alle lande.

Disse oplysningskræfter er altid tilstede på jorden i mindre omfang og influerer sindene hos den nye verdenstjenergruppe, som virker i uselvskhed for menneskeheden, og tænkere

indenfor alle filosofiske retninger, som arbejder for menneskets udvikling; de virker på og gennem alle som virkelig elsker deres medmennesker. De er ude af stand til at influere sindene hos lukkede, egocentriske personer; de kan intet gøre ved den separatistiske isolationist; de er uden virkning på teologer – politiske, religiøse eller sociale – og det er kun lidt de kan gøre ved den type sind som er koncentreret om personlige problemer, eller deres gruppes problemer (*deres* gruppe, som udtryk for *deres* ideer og *deres* måde at arbejde på) og som ikke kan se sig selv eller deres gruppe i relation til hele menneskeheden.

I dag har imidlertid den fælles lidelse og en udbredt forståelse af at årsagerne til krig findes i selvisheden og den iboende grusomhed i høj grad udvidet folks syn på virkeligheden og dens muligheder, som de eksisterer i dag. Kirkefolk, statsmænd og ledere af vigtige verdenssamfund indrømmer at deres kirke, deres lovgivning, deres politik har svigtet hvor det gælder skabelsen af orden og ro i verden. De søger alvorligt efter nye veje indenfor regeringsmagten, nye måder at leve på, og en metode hvorved rette menneskelige relationer kan etableres. De udgør et arbejdsfelt for oplysningskræfterne og giver dem lejlighed til at ændre den måde mennesker tænker på; de er blevet mobiliseret af de lysbærende energier på kloden så visdom, forståelse og effektivitet i handling kan udmærke menneskers aktivitet i den umiddelbare fremtid.

Den, som organiserer disse kræfter i denne tid, er Buddha. Han er symbolet på oplysning eller illumination. Utallige millioner har ned gennem tiderne anerkendt ham som en lysbærer fra det høje. Hans *fire ædle sandheder* afslørede årsagerne til menneskelig lidelse og peger på kuren. Hans budskab kan formuleres i følgende ord: hold op med at identificere dig med materielle ting; få en passende sans for de åndelige værdier; lad være med at betragte ejendom og jordisk eksistens som værende af primær betydning; følg den *ædle ottefoldige vej* som er vejen til rigtige relationer – rigtige relationer til Gud og til hinanden – og bliv lykkelig. Trinene på vejen er:

Rigtige værdier	Rigtig aspiration
Rigtig tale	Rigtig opførsel
Rigtig levemåde	Rigtig bestræbelse
Rigtig tænkning	Rigtig glæde eller sand lykke

Hans gamle budskab er så nyt i dag som det var da han udtalte disse ord på jorden; en forståelse af dets sandhed og værdi er desperat nødvendig, og efterfølgelsen af de »otte rigtige måder at leve på« vil sætte menneskeheden i stand til at nå frigørelsen. Det er på fundamentet af hans lære, at Kristus rejste sin overbygning af menneskeligt broderskab som et udtryk for Guds kærlighed. I dag, under indtryk af en smuldrende, krigshærgnet verden har menneskeheden en ny lejlighed til at forkaste selviske, materialistiske motiver og filosofier, og indlede de processer, som sikkert og gradvis vil føre til frigørelse. Det vil da blive muligt for mennesker at betræde lysets vej, som fører tilbage til lysets og kærlighedens guddommelige udspring.

Buddha kunne *pege* på målet og anvise Vejen fordi han havde opnået fuld oplysning. Kristus gav os et *eksempel* på den som havde nået det samme mål; Buddha forlod verden efter opnåelsen af illumination. Kristus vendte tilbage til os, forkyndte at han var verdens lys og viste os hvordan vi kunne lære at gå lysets vej.

Buddha, hvis festdag altid afholdes ved fuldmåne i maj (eller i *Tyrens tegn*, i år sidste uge af april) virker i dag som formidler af det store væsen i hvem vi lever og bevæger os og har vor væren, og som selv er verdens sande lys og den som oplyser planeten. Jeg hentyder til »Den gamle af dage« (som han kaldes i Det gamle testamente) til kærlighedens Gud, Sanat Kumara, Den evigt unge, den som holder alle mennesker i live og som bærer hele sin skabelse ad evolutionens vej til dens fuldbyrkelse – en fuldbyrkelse som vi endnu ikke har den fjerneste idé om. År efter år, lige siden Buddha opnåede sit mål, illuminationen, har der været en bestræbelse på at forstærke oplysningens indstrømning i verden og at kaste visdommens, erfaringens og forståel-

sens lys (som det kaldes) ind i menneskers sind. Ved hver fuldmåne i maj har dette været de åndelige kræfters bestræbelse, de som fører Guds vilje ud i livet. De vil gøre de yderste anstrengelser i år gennem de fem dage omkring fuldmåne (25.-30. april) og en afgørende prøve på effektiviteten af deres indsats vil vise sig på San Francisco konferencen. Dette vil jeg bede jer huske og forberede jer til.

En stor triangel af kræfter vil blive dannet i disse fem dage, som en kerne gennem hvilken oplysningens kræfter kan virke. De tre væsener som kontrollerer energien, som man håber kan blive udløst til oplysning for menneskers sind er:

1. Verdens Herre, selve livets lys.
2. Buddha, Visdommens Herre, som bringer åndeligt lys til Hierarkiet og åbenbarer det guddommelige formål.
3. Kristus, Kærlighedens Herre, som fremlægger menneskehedens krav og virker som formidleren af oplysningens kræfter.

Lysets kræfter har på det fysiske plan drevet mørkets og ondskabens kræfter tilbage og er ved at bringe krigen til ophør gennem aksemagternes nederlag.

Men en anden stor »division« af disse kræfter (hvis jeg symbolsk må bruge en militær terminologi) er ved at blive mobiliseret og kan bringes ind i aktiv tjeneste ved *fuldmånen i maj (Tyren)* hvis kravet er stærkt nok, er mentalt magtfuldt og tilstrækkeligt fokuseret. Disse kræfter virker kun på det mentale plan og arbejder med menneskers sind; det er deres opgave at bringe kampen mellem lysets kræfter og mørkets kræfter til ophør – ikke kun fysisk, men gennem indvarslingen af en æra med rigtig tænkning. Dette vil afslutte den nuværende cyklus af emotionelle kvaler, af sindsoprivelse, blændværk og illusion, og af materialistisk begær som i dag kendetegner mønstret for menneskers liv. Dette må gøres ved hjælp af den åndelige vilje, der virker som oplysning på det mentale plan og giver sig udtryk

i visdom, og som dygtighed i handling, motiveret af kærlig forståelse. Disse tre aspekter af lys – mental oplysning, illuminationen som visdommen giver, og kærlig forståelse – finder alle deres fuldkomne udtryk hos Verdens Herre (som de ortodokse kalder Gud) og i hans genspejlinger, Buddha og Kristus – den ene som bragte illumination til verden, og den anden som viste den virkelige natur af Guds kærlighed. Disse tre stærke udtryk for guddommelighed (den ene så guddommelig at vi kun kan kende dette væsen gennem dets repræsentanter) kan blive kaldt til fornyet og særdeles magtfuld aktivitet ved korrekt invokation ved fuldmånen i maj. De som kan udføre denne store invokationshandling er de åndeligt orienterede mennesker overalt i verden, de oplyste statsmænd, de religiøse ledere, og mennesker af god vilje *hvis* de kan stå sammen i fælles hensigt – især gennem hele april måned. Deres hjælp kan også påkaldes af den dybe nød som hersker overalt blandt mænd, kvinder og børn som ikke kan råbe på hjælp, fordi de ikke ved hvorhen de skal vende sig, men hvis tavse appel bliver hørt og registreret.

Deres virksomhed må imidlertid fokuseres gennem og iværksættes af verdens intelligentsia, af de ledende »der elsker menneskeheden« som arbejder i de forskellige organisationer og grupper som har helliget sig forbedringen af menneskers livsvilkår, og af almindelige uselviske mennesker. Det er *dem* der skal modtage indstrømningen af »oplyst visdom« og af kærlig forståelse, og det kan i dag blive muligt på en måde som aldrig før er set. Succesen af denne bestræbelse som nu fra åndelig side er planlagt, beror på menneskehedens evne til at bruge det lys de allerede har til at etablere rigtige relationer i deres familier, i deres samfund, i deres land og i verden.

Dette spørgsmål om at være åben for at modtage, og siden formidle oplysning, er et rent praktisk spørgsmål. Det håbes at responsen vil blive en så levende kendsgerning at den vil udgøre en stor fælles aktivitet, som ikke vil lade noget *tænkende* menneske uberørt, som vil lægge ansvaret for etableringen af rette menneskelige relationer på mennesker af god vilje, og ikke

skyde det over på de tankeløse, uudviklede og lidende masser. Dette er nødvendigt at holde sig for øje. Hvis tænkende og ledende folk i verden kan få deres sind »illumineret« af visdom og forståelse, kan de virke som formidlere af det lys gennem oplyst planlægning og lovgivning og derved påvirke hele verden. Det er den umiddelbare mulighed som foreligger, og når jeg siger »umiddelbar« hentyder jeg til de kommende fem dage under Wesakfesten. Dette skulle have en mærkbar virkning på San Francisco konferencen. Jeg hentyder også til de næste fem år, med deres fem Wesakfester ved fem maj fuldmåner.

Dette år vil markere en kulminerende anstrengelse i den lange periode Buddha har været forbundet med menneskeheden. År efter år, siden han forlod jorden, er han kommet tilbage til menneskeheden for at bringe lys og velsignelse. År efter år har han frigjort dette lys og givet oplysningens kræfter mulighed for at styrke deres greb om menneskers sind. Succesen af deres anstrengelser har været så stor at den har ført til et crescendo af viden, til den moderne videnskabs vidundere og til den udbredte undervisning som har præget de sidste fem hundrede år. *Viden* er kendetegnet for vor civilisation; det har ofte været misbrugt viden, helliget menneskers selviske interesser, men det har været en personlig anvendelse af noget der er upersonligt; det må ophøre. *Nu* kan en anden fase af dette lys begynde at gøre sig gældende som et resultat af fortiden, og det er *visdom*. Visdom er den oplyste brug af viden, gennem kærlighed, i menneskelige anliggender. Det er forståelse som øses ud overalt, som resultat af erfaring.

Jeg kalder jer derfor, hver og en af jer, til en stor tjeneste som formidlere af menneskehedens krav og påkaldelse – et krav om indstrømning af lys over menneskers beslutninger. I må anmode om og forvente den nødvendige oplysning for dem der skal foretage beslutninger på alle menneskers vegne. Jeres personlige oplysning har intet at gøre med dette krav. Det må være et uselvsk motiv som ligger bag jeres eget og jeres gruppes krav. I forlanger oplysning og illumineret erkendelse for alle som skal

udforme racers, nationers og verdens skæbne. På deres skuldre hviler ansvaret for vis handling, baseret på verdensforståelse, i det internationale samarbejdes interesse, og for oprettelsen af rette menneskelige relationer.

Gennem hele april måned, indtil 1. maj, er forståelsen af dette yderst nødvendig. Jeg kalder jer alle i dag til at støtte oplysningens kræfter. Som enkeltmennesker må I bestræbe jer på at opnå et åbent og modtageligt sind, fri for fordomme eller national partiskhed; I må lære at tænke i større sammenhænge, som én verden og én menneskehed. Den samlede styrke af ret tænkning og overbevisende krav som I, der søger at tjene Kristus, kan sætte bag de mennesker som lovgiver for verden, kan give store resultater og frigøre oplysningens kræfter på en ny og magtfuld måde.

Koncentrationen om det arbejde der skal gøres er af så stor betydning og vil kalde på så mange praktiske aktiviteter, at jeg ikke vil skrive mere på nuværende tidspunkt. Jeg ønsker at den umiddelbart forestående opgave skal stå klart. Vi vil senere se på *genopbygningskræfterne*. Jeg vil nu slutte dette budskab med nogle ord som jeg skrev for mange år siden. De udtrykker den holdning og orientering, der nu er nødvendig:

Jeg beder jer om at opgive jeres antagonisme og jeres antipati, jeres had og jeres racemæssige uoverensstemmelser, og forsøge at tænke på alle mennesker som én familie, ét liv og én menneskehed.

ET PÅSKEBUDSKAB

Påskedag 1945

På denne dag mindes vi atter genopstandelsens kendsgerning – en universel og evigt tilbagevendende genopstandelse. Jeg ønsker at tale til jer om Kristus, om hans virke som Hierarkiets

overhoved, og om den genopbygning som menneskeheden må påtage sig og som Hierarkiet søger at give en impuls til i denne tid. En betydningsfuld periode af rekonstruktion er planlagt. Her er de to ord omkring hvilke jeg ønsker at skabe mit tema: *genopstandelse* og *rekonstruktion*. Det vil blive en rekonstruktion gennemført af dem der *kender* genopstandelsens betydning, og den vil indebære en genopstandelse af menneskeheden gennem dens intelligente elite og mennesker af god vilje. Disse to grupper (Hierarki og menneskehed) er nødt til at blive bragt i nærmere kontakt, og det er absolut muligt hvis de der følger Kristus, erkender deres muligheder og påtager sig deres ansvar. Jeg må pointere at når jeg anvender udtrykket »at følge Kristus« mener jeg alle dem der elsker deres medmennesker, uanset tro eller religion. Kun på denne fundamentale forudsætning kan en håbefuld fremtid bygges.

Det bekymrer mig ikke, om de der læser mine ord accepterer den okkulte lære om et åndeligt og planetarisk Hierarki for hvilket Kristus er overhoved, eller de tænker i en anden terminologi såsom Kristus og hans disciple. Den vigtige erkendelse jeg går ind for er, at denne store gruppe af åndelige individualiteter, som er almindeligt anerkendt over hele verden og i alle store religioner, bliver opfattet som *aktive*. Den kristne opfattelse af Kristus bygger på det han gjorde for os for tusinder af år siden, hvor han symbolsk antydede den vej, alle aspiranter må gå. Den opfattelse fremholder et billede af en ventende, uvirksom Kristus, som lever i en ubestemmelig fjern himmel, hvor han »hviler på sine laurbær« og praktisk taget intet foretager sig før den tid kommer hvor mennesker af alle racer og tro udråber ham som frelser; det må de nødvendigvis gøre individuelt så vel som repræsenterende den kristne kirke. Det er et billede af en lyttende, iagttagende Kristus, motiveret af medlidenhed og medfølelse, men som har gjort alt hvad han kunne gøre og nu venter på at vi skal gøre vor del; det er også et billede af en som venter på at se hvad menneskeheden som helhed vil acceptere teologisk. I snæversynede, fundamentalistiske teologers sind ses

Kristus som overhoved for et fredfyldt sted kaldt himlen, hvortil de udvalgte er velkomne; han ses også som den der overgiver dem der forbliver tro mod deres egen åndelige integritet og ansvarlighed, men nægter at tilhøre nogen organiseret kirke, eller som går uvirksom eller udsvævende gennem livet, til et ubestemmeligt sted for evig straf. Hans kærlighed og barmhjerlighed rækker tilsyneladende ikke til også at omfatte denne store mængde (sandsynligvis majoriteten), og hans hjerte forbliver uberørt af deres lidelser. Det ser ud til at han ikke bekymrer sig om de skal lide evigt eller helt udslettes.

Således kan det naturligvis ikke være. Ingen af disse billeder er rigtige eller nogenlunde tilstrækkelige; de er ikke sande i nogen betydning af ordet. Det er forstået af de mere intelligente af verdens tænkere, og fra *juni fuldmånen (i Tvillingernes tegn, i år i den sidste uge af maj)* må et andet budskab udsendes i de kristne kirker, hvis de vil møde menneskehedens behov og hjælpe i det genrejsningsarbejde som venter forude. De kan ikke stoppe dette arbejde, men kirkerne kan blive ignoreret, hvis de udviser manglende evne til at tænke klart og hvis de ikke kan frigøre sig for teologisk snæversyn.

Opstandelse er naturens grundtema; ikke død. Døden er kun genopstandelsens forgemak. Opstandelse er nøglen til betydningens verden, og det fundamentale tema i alle verdens religioner – i fortid, nutid og fremtid. Genopstandelse af ånden i mennesket, i alle former, i alle riger, er målet for hele evolutionsprocessen, og dette betyder frigørelse fra materialisme og selviskhed. I den genopstandelse er evolution og død kun de forberedende og kendte stadier. Temaet og budskabet som Kristus bragte sidst han var på jorden, var genopstandelse, men så morbide har menneskeheden været og så indhyllet i blændværk og illusioner at hans død har fået lov at føre forståelsen ind på et sidespor; derfor har man gennem århundreder lagt vægten på hans død, og kun påskedag eller på kirkegården bliver genopstandelsen nævnt. Dette må ændres. Det fremmer just ikke en tiltagende forståelse af de evige sandheder at denne tilstand opretholdes.

Hierarkiet er i dag fast besluttet på at fremkalde denne ændring og dermed ændre menneskehedens adgang til den usete verden og til de åndelige realiteter.

Før de kunne gøre noget, måtte den nuværende civilisation imidlertid dø. I løbet af det næste århundrede vil sandheden om genopstandelse trænge igennem og den nye tidsalder vil afsløre dens virkelige betydning. Det første skridt vil være, at menneskeheden overstiger sin gamle civilisation, sine gamle ideer og livsformer, opgiver sine materialistiske mål og sin selvskhed, og bevæger sig ind i opstandelsens klare lys. Jeg taler ikke her i symbolsk eller mystisk terminologi. Det drejer sig om kendsgerninger – kendsgerninger lige så virkelige og umiddelbare som den kommende cyklus af konferencer, og kendsgerninger som de sidste to hundrede år har forberedt menneskeheden til. Denne forberedelse har nu kulmineret i det 20. århundredes rastløshed og har ført til denne verdenskrigs rædsler (1914-1945), som vi netop har været igennem.

Det virkelige arbejde i *den cyklus af konferencer*, jeg tidligere skrev om, vil begynde i San Francisco. Der vil det grundlag blive skabt for de processer som vil indvarsle en æra af relativ ro; dermed vil døren til materialismens mørke hule blive åbnet og stenen rullet fra indgangen til den grav som alt for længe har holdt menneskeheden indespærret. Derefter vil de skridt følge, som vil føre til et nyt og bedre liv og som vil vise hvilket udtryk Genopstandelsens Ånd vil antage. Disse kendsgerninger (så tæt på manifestation) er fysiske kendsgerninger; de vil give sig fysisk udtryk *hvis* verdens disciple forstår hvad det er Kristus ønsker, og *hvis* mennesker af god vilje fuldfører deres respons på hans ønsker.

Symbolsk set vil det første skridt efter genopstandelsesåndens komme være det samme som i bibelhistorien. Maria, kvinden der symboliserer sorgen, erfaringen og aspirationen står (som altid i verdens symbolik) som symbolet på materialismen. Menneskeheden må sige med hende, »de har taget min herre og jeg ved ikke hvor de har lagt ham«. Men – hun sagde det til Herren selv

uden at genkende ham, optaget som hun var af sin egen sorg og fortvivlelse. Således må det blive igen. Menneskeheden – materialistisk, lidende, med angst for fremtiden, med desperation, men også med aspiration – må gå ud af materialismens grav og søge Kristus, men først uden at genkende ham eller det arbejde han søger at udføre. Kirkerne – materialistiske, konservative og omtågede af deres teologiske begreber, søgende efter politisk magt eller besiddelser, med forkærlighed for stenbygninger og katedraler, mens de negligerer »Guds tempel, ikke gjort med hænder, evigt i himlen« – er kun optaget af symbolik og ikke af virkeligheden. Nu må de lære at forstå at Herren ikke er med dem, og de må som Maria gå ud og søge ham på ny. Hvis de vil gøre det, vil de sikkert finde ham og igen blive hans budbringere.

Genopstandelsen vil vise sig at være en kendsgerning i løbet af de næste få hundrede år, og den levende Kristus vil færdes blandt mennesker og lede dem frem imod opstigningens bjerg. Pinsen vil blive virkelig. Alle mennesker vil komme under inspiration fra det høje, og skønt de vil tale forskellige sprog vil de alle forstå hinanden.

Hvad jeg har at sige jer, vil jeg inddele i to afsnit:

Det arbejde Kristus udretter i dag

Det kommende genopbygningsarbejde

Begge giver de samme fundamentale ideer og komplementerer således hinanden. De bekræfter at det som virkelig vedkommer os, er det som sker på jorden i overensstemmelse med »de forbilleder« som styrer Kristi arbejde. (Når jeg siger »vedkommer os« mener jeg menneskets fysiske, emotionelle og mentale reaktioner). De bekræfter den kendsgerning at alle bevidsthedsstadier er forankret i menneskeheden og at de alle faktisk er her nu, hvis mennesket blot vidste det. De bekræfter den sandhed at Kristus aldrig har forladt os for en fjern himmel af ubestemmelig art, men at han altid er indenfor rækkevidde. De bekræfter også

det faktum at hans interesse, det vanskelige arbejde han gør for os, og de aktiviteter som udføres af hans arbejdende disciple, visdommens mestre og barmhjertighedens herrer, er tilstede her midt iblandt os nu. De bekræfter ligeledes, at vi *ikke* er alene, men at lysets kræfter og oplysningskræfterne virker uophørligt iblandt os; at styrken og visdommen hos dem der *ved* er mobiliseret til hjælp for menneskeheden, og at intet kan standse eller hindre kontakten mellem det intelligente, aspirerende center, kaldt menneskeheden, og den indre åndelige gruppe, Hierarkiet.

Kristi virksomhed i dag

Glem ikke et meget vigtigt punkt. Hierarkiet selv er resultatet af menneskelig aktivitet og aspiration; det er skabt af menneskeheden. Dets medlemmer er menneskelige væsener som har levet, lidt, udført bedrifter, fejlet, opnået succes, gået gennem døden og erfaret genopstandelsen. De er af samme natur som dem der i dag kæmper med nedbrydningsprocesserne, men som ikke desto mindre i sig har spiren til genopstandelsen. Alle bevidsthedsstadier kendes af dem og de har mestret dem alle. De har mestret dem som mennesker, og det er garantien for at menneskeheden vil opnå de samme højder. Vi er vant til at betragte Hierarkiets medlemmer som grundlæggende forskellige fra menneskeheden, idet vi glemmer at Hierarkiet er et samfund af succesrige mennesker som tidligere underkastede sig den rensende ild i det jordiske dagligliv, hvor de kæmpede for deres egen frelse som mænd og kvinder midt i det praktiske liv, som forretningsfolk, ægtefolk, jordbrugere og herskere, og at de kender livet i alle dets faser og afskygninger. De har oversteget livets erfaringer; deres store mester er Kristus; de har passeret gennem indvielser og ny fødsel, dåb, transfiguration, korsfæstelse og genopstandelse. Men de er stadig alle mennesker og adskiller sig kun fra Kristus derved, at han var den første af vor menneskehed til at opnå guddommelighed og derfor den ældste i en stor familie af brødre (som Paulus udtrykker det); mestrenes

mester og lærer for engle og mennesker, anset for så ren, så hellig og så oplyst at han fik lov at legemliggøre det store kosmiske kærlighedsprincip for os; han åbenbarede således for os, for første gang, karakteren af Guds hjerte.

Disse fuldkomne mennesker eksisterer altså; de er mere end mennesker fordi den guddommelige ånd i dem registrerer alle bevidsthedsstadier – undermenneskelige, menneskelige, overmenneskelige. Denne altomfattende udvikling sætter dem i stand til at arbejde med mennesker, at kontakte menneskeheden når det er nødvendigt, og at vide hvordan de skal lede os frem mod genopstandelsen.

Der er ingen grund til at jeg her omtaler den verden som de prøver at hjælpe og at redde. Menneskehedens tilstand i dag er kendt af alle som virkelig tænker. Ødelæggelse, korsfæstelse, massakre og død er vidt udbredt; sorg, smerte, skuffelse og pessimisme ligger til grund for millioner af menneskers tænkning og reaktioner, mens de tankeløse og hjælpeløse massers tilstand har nået en afgrundsdyb elendighed. Uvidenheden, manglen på forståelse, og menneskers selviskhed overalt, især i de lande som har undgået krigens hærgen, forværrer yderligere situationen. Ikke desto mindre er det med ro og tillid, at Hierarkiet i dag ser den vanskelige opgave i øjnene.

Der er et aspekt af deres virksomhed og holdning jeg kunne tænke mig at berøre, for det er tilbøjeligt til at fremkalde misforståelser blandt dem med begrænset vision og (hvis jeg må beskrive dem sådan) med sammensnørede om end kærlige hjerter. Jeg hentyder her til den holdning som Hierarkiet havde i krigens sidste år. Denne holdning har givet anledning til kritik hos nogen. Lad mig udtrykke mig tydeligt og også tage tidspunktet med i betragtning. Det kan jeg gøre, for det var gennem mine skrifter at Hierarkiets stilling blev bekræftet og offentligt fastslået.

I 1932 skrev jeg en serie brochurer som var beregnet på at mobilisere disciplene i verden under navn af den nye gruppe af verdenstjenere, og at inspirere mennesker af god vilje til en

sidste anstrengelse for at vække menneskeheden til en forståelse af den nødvendige forandring. Jeg forsøgte at iværksætte en verdensomspændende »hovedrengøring« og at opflamme mennesker til at tage de skridt som var nødvendige for at undgå krig – en krig som Hierarkiet så komme nærmere dag for dag. På en måde som almindelige mennesker ikke forstod eller drømte om, var det ondes kræfter med vældig styrke ved at bryde frem fra deres gamle tilholdssted; de var besluttet på at udsøge sig dem de kunne forme og besætte og således hurtigt føre menneskeheden mod katastrofen. De fandt sind der var lydhøre for deres onde tilskyndelser i *alle* lande; de fandt også at det var muligt at tage to lande i besiddelse, Japan og Tyskland – og (i langt mindre grad) Italien.

Hierarkiet, som forudså dette, forsøgte at modvirke deres bestræbelser. De appellerede til de åndeligt orienterede mennesker i verden; deres appel nåede ud til millioner og kulminerede i maj 1936 i en global anstrengelse, hvori Den store invokation blev brugt i vid udstrækning i de fleste lande i verden. Gennem endnu tre år fortsatte deres kærlighedsarbejde; de kæmpede for at redde menneskeheden og vække mennesker til forståelse af den overhængende fare; de forsøgte at stoppe den menneskelige selvished og skabe en ny og positiv orientering mod de åndelige værdier, for derved at afværge krigen. Men det lykkedes ikke. Mennesker af god vilje og de åndeligt orienterede kunne ikke forstå den virkelige natur af den overhængende fare. Nogle opfattede det og gjorde deres bedste; nogle få arbejdede hårdt, fordi de havde tillid til visdommen hos dem der vidste, og bad dem om råd; de fleste af dem var urolige og bekymrede, men ingen af dem forstod rigtigt *den dobbelte fare* som menneskeheden stod overfor: faren som opstod pga. den menneskelige selvished og griskhed, samt faren som nærmede sig jorden gennem agenterne for de kombinerede onde kræfter. Disse kræfter var organiseret af væsener af djævelsk ondskab med ekspert-erfaring, og de forberedte sig på at besætte og til sidst beherske det negative tyske folk, regeret af en gruppe mænd med

en så udpræget selviskhed og aggressiv materialistisk ånd at de let kunne blive agenter for de subjektive onde kræfter.

I september 1939 brød den grusomme ondskab løs på jorden. Fordi Hierarkiet hverken kunne eller ville blande sig i menneskers frie vilje, fik det onde, som menneskeheden selv havde avlet, lejlighed til at manifestere sig, og det som visse nationer og visse mennesker havde budt velkommen tog form og den anden verdenskrig brød ud. Det grasserende onde tog jorden i besiddelse gennem aksemagterne. Tyskland marcherede ind i Polen. Dette land blev det første offer på grund af dets nationale selviskhed, undertrykkelse af de lavere klasser, begejstring for et fascistisk sindet aristokrati, og jødehad. De allierede nationer begyndte så langsomt at organisere sig under indtryk af lysets kræfter. Krigen var i gang.

Hvad skulle Hierarkiet gøre under disse omstændigheder? Menneskeheden havde haft rig lejlighed til at forhindre de onde kræfter i at manifestere sig. Stemmer fra ledere og humanister alle vegne proklamerede nødvendigheden af reformer. Hvilken side skulle Hierarkiet støtte med sin vægt og indflydelse? Skulle det støtte alle, eller skulle det være neutralt? Skulle det holde sig på afstand og indtage en holdning som tilskuer eller iagttagere? Skulle det stå hævet over menneskehedens gerninger og afvente udfaldet af kampen der rasede? Skulle det tilpasse sig de sentimentale ideer hos den kirkeligt opdragede offentlighed og tale om »fred, fred« hvor der ingen fred var og repræsentere et negativt aspekt af kærlighed-til-alle-folk, mens hadets flammer fortærede hele jorden?

Det må huskes, hvis denne krig havde været som andre krige ned gennem tiderne, blot en kamp mellem menneskelige grupper og nationer, ville Hierarkiet havde holdt sig udenfor konflikten og overladt til menneskeheden selv at kæmpe krigen til ende ved egen hjælp. Men denne gang stod mere på spil, og det vidste Hierarkiet. Denne krig har ikke kun været en aggressiv konflikt mellem nationer, eller afhad mellem eksponenter for forskellige ideologier, men noget langt mere alvorligt. Hierarkiet vidste at

overmåde stærke kræfter benyttede sig af den menneskelige modvilje til at blande sig i verdensbegivenhederne, og at stærke grupper af onde væsener var organiseret til at udnytte verdenssituationen. De vidste også at kombinationen det ældgamle onde og menneskers selvskhed uundgåelig ville vise sig for stærk selv for de allierede nationer, hvis de blev overladt til alene at møde aksemagterne og det ondes herrer, som var kommet frem fra deres skjulested. Hierarkiet stillede sig på de allierede nationers side, og sørgede for at det blev kendt. Ved at gøre dette, blev der taget bestemte skridt for at hjælpe lysets kræfter; mennesker og ledere blev valgt med omhu, og udvalgte disciple blev anbragt på magtfulde poster med autoritet. Lederne af de allierede nationer og af deres arméer er ikke gudløse mænd, som lederne af aksemagterne; de er retskafne mennesker med åndelige og humanitære mål og i stand til at arbejde – bevidst eller ubevidst – under inspiration af Hierarkiet. Dette har de i vid udstrækning bevist. På grund af denne beslutning i Hierarkiet blev Kristus automatisk lederen af disse kræfter.

Hans virke er blevet alvorligt hindret af den søde sentimentalitet hos tankeløse kristne og af de velmenende men ofte uintelligente pacifister. Begge disse grupper var rede til at ofre menneskeheden fremtid for midlertidige metoder som at »være pæn« eller »være venlig« eller tage forsigtige forholdsregler. Det ondes kræfter, der i dag har gjort hele verden til jagtmark, forstår ikke sådanne metoder! Råbet fra sådanne gode folk om at »Gud elsker alle mennesker« er sandt – evigt og altid sandt. Gud elsker – uden forskel og uafhængig af race eller tro. For dette store liv gælder det kun menneskeheden og dens fuldkommengørelse, for på menneskeheden beror alle de andre naturrigers frelse. Men dette udsagn (når det fremsættes i tid og rum og gælder formen og ikke ånden i mennesket) er ofte vildledende, og den naive er tilbøjelig til at glemme at Kristus sagde: »Den som ikke er med mig er imod mig.«

Mennesker forstod heller ikke den tankekraft som udøves af dem der arbejder under og med Kristus. Tanke er ren guddom-

melig energi, upersonlig, og – ligesom solen – strømmer dens kraft ned over værdige og uværdige, undtagen når den styres bevidst og bestemt. Hierarkiet stod derfor overfor det problem og den nødvendighed at sørge for at denne rene upersonlige tanke-energi *ikke* fandt vej til dem hvis styrker kæmpede mod den menneskelige frihed, for den stimulerer sindet og de mentale processer hos gode såvel som hos onde. Denne fare afværgede de bevidst ved at dirigere deres tanke til de styrker der kæmpede under lederne af de allierede nationer og ved åbent at stille sig på de »rette menneskelige relationers« side. De turde ikke gøre andet, for lederne af de onde kræfter har – der hvor de stod og under de givne omstændigheder – vist sig mere drevne og mere beregnende end dem der kæmper for menneskelig frihed. Det er denne forskel og denne nødvendighed som venlige og velmenende men uvidende kristne tænkere ofte overser.

Kristi virksomhed i relation til krigen blev også hindret af de kommercielle interesser i alle nationer, især i de neutrale lande, som har profiteret på krigen såvel som af de store forretningsforetagender i mange lande. Disse er i vore dage fokuseret gennem visse pengestærke grupper i alle store nationer, især USA. Kristus er også blevet hindret af de mennesker som prøver at udnytte den lidende menneskeheds sørgelige tilstand til egen økonomisk fordel.

Derfor, da krigen brød ud og menneskeheden havde valgt at kæmpe og det ondes kræfter var sluppet løs på kloden, stoppede Hierarkiet sine bestræbelser på at skabe fred gennem god vilje og stillede sig åbenlyst bag dem der kæmpede for at drive det onde tilbage til hvorfra det kom, og for at besejre aksemagterne. På grund af denne beslutning fra Hierarkiets side påstår tankeløse mennesker at udsagn kommende fra dem der repræsenterer Hierarkiet er blevet selvmodsigende og at Hierarkiets handlinger ikke svarer til deres forudfattede ideer om hvordan kærlighed bør udtrykke sig. Gennem de sidste fem år har Kristus og hans medarbejdere, visdommens mestre, derfor gjort sig store anstrengelser for at klargøre kendsgerningerne i folks bevidst-

hed, at vise hvilke baner de rigtige handlinger bør følge, og at samordne de allieredes politik. De har prøvet at få mennesker af god vilje til at slutte sig sammen overalt i verden som en forberedelse til denne cyklus af konferencer og de kommende justeringer i verden. De har forsøgt at beskytte dem der lider ved at organisere hjælpeforanstaltninger, vejlede hærførerne, og vække den offentlige mening så skridt kan blive taget hen imod rette menneskelige relationer. Det tyske og japanske folk er indtil videre overladt til deres skæbne og prisgivet de onde kræfter; det nuværende totale sammenbrud i Tyskland er et bevis på hvad det onde kan bringe over dem, der følger det. Ud over alle disse metoder til styrkelse af lysets kræfter og befrielse af menneskeheden fra det opdukkende onde var Hierarkiet også optaget af andre opgaver som ikke kan afsløres, fordi det drejer sig om håndteringen af de onde kræfter på indre plan. Disse kræfters styrke vil man forstå når der tænkes på den lange tid krigen har stået på, og på den kendsgerning at to nationer har været i stand til at modstå en hel verden af nationer forenet imod dem – indtil disse sidste få måneder.

Dette er et fænomen i sig selv og et vidnesbyrd om styrken i den onde gruppe – den ydre og den indre – som har søgt at få herredømmet over menneskeheden. Hvis Hierarkiet ikke havde stillet sig på de allierede nationers side og med deres tankekraft havde taget del i kampen, kunne sejren have ladet vente længe på sig. I dag er den så godt som i vore hænder.

Som jeg har nævnt andet steds, er det en fejlagtig antagelse hos nogen, at Kristi virke hovedsagelig vil udtrykke sig gennem kirkerne eller verdensreligionerne. Han virker naturligvis gennem dem, når omstændighederne tillader det og de udviser en levende kerne af sand åndelighed, eller når deres påkaldelse er stærk nok til at nå ham. Han anvender alle mulige kanaler hvor igennem menneskers bevidsthed kan udvides og en rigtig orientering komme i stand. Det er imidlertid mere rigtigt at sige at han konstant arbejder som verdenslærer, og at kirkerne kun er en af de undervisningskanaler han anvender. Alt hvad der

oplyser menneskers sind, al »propaganda« som tenderer mod at fremkalde rette menneskelige relationer, alle metoder til opnåelse af virkelig viden, alle metoder der kan forvandle viden til visdom og forståelse, alt hvad der udvider menneskehedens såvel som alle undermenneskelige tilstandes bevidsthed og sensitivitet, alt hvad der opløser blændværk og illusion og som sprænger alle stivnede og statiske tilstande, kommer ind under de aktiviteter i det departement indenfor Hierarkiet som Kristus overvåger. Han er begrænset af den kvalitet og art menneskehedens appel udviser, og den igen beror på det udviklingstrin som er opnået.

I middelalderen, og tidligere, var det kirkerne og de filosofiske skoler som var de vigtigste kanaler for hans aktivitet, men sådan er det ikke i dag; det ville kirkerne og de organiserede religioner gøre klogt i at huske. Der er nu en ændring i hans opmærksomhed og vægten lægges på nye områder: først går bestræbelserne ud på verdensomspændende undervisning, og dernæst på den intelligente iværksættelse af de aktiviteter som kommer under regeringsområdet i dets tre aspekter af statsmandskunst, politik og lovgivning. Almindelige mennesker er i dag ved at vågne op til betydningen af at tage del i regeringsansvaret; det erkendes derfor af Hierarkiet, at før den cyklus af sandt demokrati (som det essentielt eksisterer og engang vil manifestere sig) kan realiseres, er det absolut nødvendigt at masserne undervises i at forstå sand statsmandskunst, i økonomisk stabilisering gennem rigtig fordeling, og i renfærdig politisk aktivitet. Den lange adskillelse mellem religion og politik *må* ligeledes få en ende, og det kan nu ske som følge af det høje intelligensniveau hos menneskehedens *masser* og den kendsgerning, at videnskaben har ført alle mennesker så tæt sammen at hvad der end sker i en fjern egn på jorden bliver af almindelig interesse og kendt i løbet af et øjeblik. Tid og rum er nu overvundet.

Det kommende genopbygningsarbejde

Jeg har refereret til den kommende fuldmåne i juni som »Kristi enestående lejlighed«. (*Kristi Tilsynekomst*, 2. kapitel). Lige præcist hvad der er indeholdt i det udsagn er jeg ikke bemyndiget til at sige, men jeg kan kaste lidt lys over én af dets faser. Det har længe været en legende (og hvem siger det ikke er et faktum?) at Kristus, ved hver juni fuldmåne, på ny fremsiger for den samlede verden – til menneskers hjerte og sind – Buddhas sidste prædiken, for derved at forbinde den fulde oplysning fra den før-kristne æra og Buddhas visdom med den cyklus af kærlighedsenergiens udbredelse, som Kristus er ansvarlig for.

Dette år vil det tidligere og det nuværende budskab blive forøget, forstærket og suppleret med fremsættelsen af det nye ord eller tema, som vil udmærke den nye tidsalder og karakterisere den kommende civilisation og kultur. Det vil overgå alt tidligere og lægge frøet til fremtiden. Betydningen af dette budskab ligger i at verdenslæreren telepatisk og med hele Hierarkiets kraft bag sig, samt styrken fra dem der har fået til opgave at udtrykke Guds vilje (som Hierarkiet senere vil iværksætte) vil fremsætte visse erklæringer og anvende visse ordformuleringer som vil danne grundstammen i den tankeform og give de forbilleder efter hvilke den nye tidsalder vil udvikle sig. For dette øjeblik har verdens oplyste aspiranter i deres tænkning og planlægning – bevidst, eller mest ubevidst – længe gjort forberedelser. De har gennem deres anstrengelser leveret den nødvendige tankesubstans, som den kommende erklæring vil påvirke. Kristus vil give den en passende form til den nye verdenstjenergruppes skabende aktivitet og deres arbejde i alle nationer og indenfor alle religiøse, sociale, økonomiske og politiske grupper.

Kristi budskab vil tage form af visse strofer, hvoraf de allerede givne kun er en lille del. Kun han kan anvende disse magtord på den rigtige måde, i den rigtige betydning og med vægt; kun en utilstrækkelig omskrivning af visse setninger i dette budskab kan gives til menneskeheden, og denne omskrivning kan først bruges *når krigen er forbi og ikke før*. Dette

betyder at de først kan anvendes når både Tyskland og Japan er under fuldstændig kontrol af De forenede nationer. Dette betyder ikke at der er opnået en fuldstændig fred, men det vil betyde afslutningen på al aggressiv kamp og al organiseret modstand, og det vil føre til en periode med relativ ro.

Stående i sit eget domicil i Centralasien, fjernt fra menneskemylderet og dets pres, vil Kristus velsigne verden på det nøjagtige tidspunkt for fuldmånen i juni. Han vil så gentage Buddhas sidste ord eller prædiken, såvel som saligprisningerne fra sidst han var på jorden og som har været så mangelfuldt og vildledende oversat – en oversættelse baseret på hukommelse og ikke direkte diktat. Til disse to budskaber vil Kristus føje et nyt, opfyldt af styrke for fremtiden. Den del af budskabet, i hvilken det er muligt for mennesker at medvirke, vil blive anvendt de kommende år i stedet for de to strofer af Den store invokation som har været brugt i ni år.

Bag Kristus, i dag intenst fokuseret og forberedt på et stort åndeligt samarbejde på tidspunktet for fuldmånen i juni, står Hierarkiet. Sammen med ham vil de påkalde en gruppe af åndelige magter som vi (i mangel af et bedre navn) kan kalde *genopbygningens kræfter*.

Jeg vil bede jer have de tre grupper af åndelig energi klart defineret i jeres bevidsthed, de der vil blive frigjort ved de tre fuldmåner i april, maj og juni til hjælp for menneskeheden i dens vigtige opgave med at genopbygge den nye og bedre verden:

Genoprettelseskræfterne. Disse vil virke for at genoprette det moralske og psykologiske helbred, og dermed iværksætte menneskehedens genopstandelse fra den dødens cyklus, som den har været igennem. Genoprettelsen af menneskets mentale tilstand, så det kan få en sund og mere lykkelig livsholdning er hovedmålet. Disse kræfter vil fremkalde et gennembrud for den nye civilisation – som helt er menneskets eget skabende værk.

Oplysningskræfterne. Disse vil, når de gives fri på jorden, skabe

en klar forståelse af Planen som Hierarkiet ønsker at se udarbejdet, en åbenbaring af hvad den indeholder, i den rigtige og mulige rækkefølge; og de vil også give den menneskelige tænkning proportionssans, samt en anerkendelse af de åndelige værdier som bør bestemme den ydre politik. Disse kræfter vil redde fortidens kulturelle arv (en fortid som er overvundet og borte og hvoraf kun lidt bør genetableres) og vil (på basis af nogle få af fortidens kulturelle værdier) indføre en ny og bedre kultur, som vil være karakteristisk for den nye tidsalder.

Genopbygningskræfterne. Disse vil indvarsle en æra af udpræget skabende aktivitet og vil føre til genopbygningen af den håndgribelige verden i overensstemmelse med de nye retningslinier. Det vil den totale ødelæggelse af de gamle former nødvendiggøre. Det er disse store grupper af kræfter som vil blive sat i bevægelse af Kristus ved fuldmåne i juni; fokuspunktet for deres virke vil afgjort være på det fysiske plan. Deres opgave er at manifestere på det fysiske plan, hvad genoprettelseskræfterne og oplysningskræfterne har muliggjort på de indre plan.

Disse kræfter kan betragtes som dem der legemliggør og bekendtgør den »nye materialisme«. Dette er et udsagn som fortjener omhyggelig overvejelse. Det er vigtigt at vi husker, når vi indleder aktiviteterne omkring den fremtidige genopbygningsproces, at materie og substans og deres fusion til levende former er aspekter af det guddommelige; det har været misbrug af materien til selviske og separatistiske formål der har været ansvarlig for den elendighed, den lidelse, de nederlag og det onde som har karakteriseret menneskeheden gennem tiderne og som nedkaldte denne verdenskrig over os. I dag får menneskeheden en ny lejlighed til igen at bygge ad mere sunde og mere konstruktive linier en bedre civilisation, som er drømmen hos dem der elsker deres medmennesker, og til at opnå en ny færdighed i at behandle substans. Hvis mennesker kan vise, at de har opnået visdom i skabelsen af en form som vil huse Genopstandelsens Ånd og udtrykke en oplysning, nået gennem bitter

erfaring i fortiden, da vil menneskeheden rejse sig igen.

Den enestående lejlighed som Kristus nu står overfor når hans store time nærmer sig er, at forene, integrere og skabe en syntese af alle disse kræfter så de kan blive til én stor og stærk nedstrømning af åndelig energi. Disse energier involverer de forskellige aktiviteter af Genopstandelsens Ånd, inspirationen fra Buddha når han i år overfører styrken fra det væsen i hvem vi lever, rører os og har vor væren, foruden det som Kristus selv vil sætte i bevægelse som svar på den nye verdenstjenergruppes påkaldende appel, den massive hensigt hos mennesker af god vilje og de uartikulerede masser. Det er vigtigt at vi prøver at forstå enheden i denne hierarkiske bestræbelse.

Energien som vil føre til genopbygningen af den menneskelige aspiration, rigtig idealisme og stabile humanitære intentioner er den som udbredes af genopbygningskræfterne, som blev sat i bevægelse i år ved påske-fuldmånen under ledelse af visdommens mestre og overvåget af Kristus. De vil dreje sig om nyorienteringen af den menneskelige psyke og om de uundgåelige konsekvenser af denne nyorientering - opnåelsen af den vision som vil frembringe rette menneskelige relationer. Dette vil i det store og hele blive udrettet af de åndelige mennesker i verden, af aspiranter, arbejdende disciple, og (hvor det er muligt) gennem åndeligt indstillede mennesker i kirkerne og i humanitære og esoteriske grupper.

Energien som vil føre til intelligent aktivitet og korrekt mental planlægning har jeg kaldt oplysningskræfterne; når de først er blevet frigjort, bliver det den nye verdenstjenergruppes ansvar at styre dem. Da vil det blive muligt, gennem verdens intelligentia, menneskeracens tjenere og prominente humanisters oplyste planlægning at etablere disse åndelige principper og det korrekte samarbejde som skulle udmærke al menneskelig virksomhed i fremtiden. De som vil være direkte berørt, hvis planerne virkeliggøres som ønsket, er de store undervisningssystemer, de verdensomspændende medie-netværker, alle de institutioner som har med undervisning at gøre og som bestemmer den offentlige

tænkning og former den offentlige mening.

Den energi jeg har kaldt genopbygningskræfterne vil få en mere generel anvendelse, de vil påvirke masserne gennem det arbejde som udføres af mennesker af god vilje. Jeg har derfor skitseret en planlagt distribuering af de tre store strømme af guddommelig energi, som vil blive sat i bevægelse ved de tre på hinanden følgende fuldmåner – en som har været og to som kommer:

Genoprettelsesenergien, ved tiden for fuldmånen i april
Oplysningsenergien, ved tiden for Wesakfesten eller fuldmånen i maj
Genopbygningsenergien, ved tiden for fuldmånen i juni

Inspirationskilderne til disse åndelige energier er, først og fremmest, Genopstandelsens Ånd (et ekstraplanetarisk væsen), dernæst Verdens Herre som virker gennem Buddha, og endelig Kristus selv. Disse tre vil virke gennem Hierarkiet, den nye verdenstjenergruppe og mennesker af god vilje. Således er den generelle plan foreslået af dem der – med oplyst åndelig hensigt – står rede nu til at føre menneskeheden ud af mørket ind i lyset, fra det uvirkelige til det virkelige, og fra død til udødelighed. Den ældgamle bøn kommer netop i dag til at få sin dybeste åndelige betydning. Lad mig gentage den i den rækkefølge som i dag vil give den indhold:

Led os, o herre, fra død til udødelighed
Fra mørke til lys
Fra det uvirkelige til det virkelige

Skønheden i denne syntese og det underfulde i denne mulighed er tydelig, når man ser hvad der her siges og tænker over disse aspekter af den guddommelige Plan. Store kræfter, under magtfuldt åndeligt lederskab, står rede til at styrte sig ned i denne menneskelige verden af kaos, forvirring, aspiration og desorientering. Disse grupper af energi er rede til at fokusere og sprede sig, og Hierarkiet er nærmere menneskeheden end

nogensinde før; den nye gruppe af verdenstjenere står også »agtpågivende og venter på vejledning« i alle lande verden over, forenede i deres idealisme, i deres humanitære mål, i deres sensitivitet overfor åndelige indtryk, i deres samlede subjektive hensigt, i deres kærlighed til medmenneskene og i deres hengivenhed i uselvvisk tjeneste; mennesker af god vilje er ligeledes overalt rede til at blive vejledt til konstruktiv handling, og til at være medvirkende til (gennem gradvis oplæring og undervisning) at etablere det som aldrig virkelig har eksisteret – rette menneskelige relationer.

Således – fra det højeste åndelige væsen på vor planet, gennem de graduerede åndelige grupper af oplyste og fuldkomne mennesker som virker på livets indre plan, og videre ud i dagligdagens ydre verden, hvor tænkende og kærlige mennesker tjener – vil det nye livs tidevandsbølge strømme. Planen er klar til øjeblikkelig anvendelse og intelligent iværksættelse; medarbejderne er der og arbejdsvevnen er tilstrækkelig til at dække behovet. De tre fuldmåner som vi har talt om er ganske enkelt de tre tidspunkter ved hvilke den nødvendige kraft skal frigøres.

Her er, mine brødre, et billede af muligheden. Jeg søger at præsentere den for jer i dag pga. verdens nød; her er grundlaget for et sundt, optimistisk syn på fremtiden; her er forsikringen om at verden kan genopbygges, at konstruktive handlinger godt kan lykkes, at oplysning i stadig stigende grad vil gøre sig gældende, og at menneskeheden vil rejse sig, ud af sin ulykkelige fortid, ind i en ny verden af forståelse, af ro, af samarbejde og af nye åndelige impulser.

Det vil ikke blive let. De åndelige energier som vil blive frigjort, vil uundgåeligt vække modstand. Selviskhed og had, med deres sekundære virkninger som griskhed, grusomhed og nationalisme, er hverken døde eller vil dø i den nærmeste fremtid. I efterkrigstidens verden må disse tilstande ignoreres og den nye verdenstjenergruppe og mennesker af god vilje må arbejde sammen for en oplysende undervisning, et kooperativt økonomisk liv, for rette menneskelige relationer i alle menneske-

lige foretagender, for en uplettet politisk aktivitet, for upartisk tjeneste, og for en verdensreligion som vil genindsætte Kristus på hans rette plads i menneskers hjerter, hvilket vil tage såvel pomp og pragt som materialisme og politik ud af kirkerne, og forene de åndelige intentioner i alle religioner i begge hemisfærer. Dette er et vældigt program, men antallet af oplyste mennesker er også meget stort, og deres dygtige dispositioner sikrer at deres åndelige idealisme vil sejre til sidst.

Det vigtigste behov er at bringe disse folk i en meget nærmere kontakt med hinanden, at tage de skridt som vil få dem til at forstå at de er en integreret del af en gruppe af ledede og intelligente verdenstjenere, og dog give dem frihed til at virke på deres egen måde, hver på sin plads og valgte tjenesteområde, og at se hvordan alle disse faser i arbejdet supplerer hinanden og fuldfører den guddommelige Plan som har sit udspring i Hierarkiet af åndelige væsener. Deres arbejde vil blive udført bevidst under den direkte ledelse af Kristus og hans disciple.

Tålmodig udholdenhed vil være nødvendig. Fejltagelser vil blive begået. Der vil være perioder af ubeslutsomhed, af ineffektiv handling og af dyb modløshed. Medarbejderne vil let henfalde til fortvivelse og til tider vil opgaven synes uoverkommelig, at være for vanskelig og kræfterne som modarbejder det, de søger at udføre, for stærke. Men bag al den genopbygning som menneskeheden nu står overfor findes potentialet til den uundgåelige genopstandelse, den stadige indstrømning af oplyst tænkning som vejleder massebevidstheden, samt en voksende forståelse af at menneskeheden *ikke* er alene, at de åndelige værdier er de eneste virkelige værdier, og at *Hierarkiet står*, ubevægeligt i sin åndelige styrke, urokkeligt fokuseret på verdens frelse, og altid handlende under anvisning fra den store guddommelige og dog menneskelige leder, Kristus. Kristus har gennemgået alle menneskehedens erfaringer, og han har aldrig forladt os; med sine disciple, visdommens mestre, kommer han nu nærmere til menneskeheden årti efter årti; da han sagde, ved sin opstandelses-indvielse: »Se, jeg er med jer alle dage indtil

verdens ende«, mente han ikke noget vagt eller alment i retning af at hjælpe menneskeheden fra et eller andet fjernt sted kaldt »Guds trone i himlen«. Han mente præcis det han sagde - at han blev hos os. *Kendsgerningen* om hans tilstedeværelse i fysisk form på jorden, er kendt i dag af mange hundrede tusinder, og vil til sidst blive erkendt af lige så mange millioner.

Derfor, mine brødre, hav tillid til realiteten i det arbejde som gøres af disse store åndelige magter, som påkaldes under de tre fuldmåner i april, maj og juni. Gå til opgaven med at hjælpe menneskeheden, at etablere god vilje, at indføre rette menneskelige relationer og at genoprette et sandt åndeligt perspektiv, med uforfærdet mod, fast tro og den sikre overbevisning at menneskeheden *ikke* er alene.

Må velsignelsen fra Kristus og Hierarkiet følge alle sande tjenere og må de stå roligt midt i striden.

DEN STORE INVOKATION

Tredje strofe

17. april 1945

Når nu denne verdenskatastrofe nærmer sig den uundgåelige afslutning og lysets kræfter triumferer over det ondes kræfter, er genopbygningens time inde. For enhver af jer vil det betyde en ny periode af tjeneste og aktivitet. Jeg sender jer hermed den sidste strofe af Den store invokation, som jeg lovede. ** Jeg gav jer den første for ca. ni år siden og den anden under krigen. Jeg vil bede jer om at bruge den dagligt, og så mange gange om dagen som I kan huske det; I vil da skabe en sædtanke eller en klar og tydelig tankeform, som vil gøre indføringen af denne invokation hos menneskemasserne succesrig når den rette tid

** Gengivet fra *Discipleship in the New Age, Bind II*, side 148-151, for at bevare den historiske rækkefølge i beskrivelsen af Den store invokations tre strofer.

kommer. Den tid er endnu ikke inde.

Denne store invokation kan udtrykkes i følgende ord:

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Den har været vanskelig at oversætte til forståelige og acceptable strofer, fra de meget gamle ordformer som Kristus vil anvende. Disse ordformer består kun af syv ord, og de vil udgøre hele hans nye udsagn. Jeg har kun været i stand til at give jer den generelle betydning. Intet andet var muligt, men selv i denne længere form vil den være magtfuld i sin invokative appel, *hvis* den siges med mental intensitet og brændende hensigt. De steder jeg vil bede jer lægge vægt på (når først det bliver tilladt at bruge stroferne) er disse to:

1. *Må Kristus komme til syne på jorden.* Denne genkomst må *ikke* forstås på den sædvanlige måde og i den velkendte, mystiske kristne betydning. Kristus har aldrig forladt jorden.

Hvad der refereres til, er Hierarkiets fremtræden og dets ydre tilsynekomst på jorden. Hierarkiet vil engang under Kristi ledelse virke åbent og synligt på jorden. Dette vil ske når formålet med den guddommelige vilje og planen som vil iværksætte den, er bedre forstået og perioden med nyorganisering, verdens oplysning og genopbygning har gjort virkelige fremskridt. Denne periode begynder med San Francisco konferencen (derfor dens store betydning) og vil da udvikle sig meget langsomt. Det vil tage tid, men Hierarkiet tænker ikke i år og korte cykler (selv om de er lange for menneskeheden) men i begivenheder og bevidsthedsudvidelse.

2. *Må den forsegle døren til det onde.* Forseglingen af de onde kræfter, som blev frigjort under denne krig, vil finde sted i den nærmeste fremtid. Det vil snart ske. Det onde som der her refereres til har intet at gøre med de onde tendenser, selviske instinkter og separatisme som findes i menneskers hjerter og sind. Disse må de selv overvinde og tilintetgøre. Men at reducere til magtesløshed de frigjorte onde kræfter, som benyttede verdenssituationen, besatte det tyske folk og styrede det japanske folk, og som virkede gennem barbari, myrderi, sadisme, løgnepropaganda, og misbrugte videnskaben for at nå deres mål, det kræver indsættelsen af en magt hinsides den menneskelige. Denne må påkaldes og påkaldelsen vil blive mødt med hurtig respons. Disse onde magter vil blive okkult »forseglet« i deres egen sfære. Hvad dette betyder helt eksakt har intet med menneskeheden at gøre. Mennesker må i dag lære fortidens lektie, drage nytte af krigens hårde disciplinering og – alle i deres eget liv og samfund – overvinde de fejl og svagheder de ligger under for.

Jeg vil her minde jer om hvad jeg tidligere sagde om denne sidste strofe i invokationen.

Jeg forbereder at give jer den sidste strofe af Den store invokation til udbredelse over hele verden. Det er på ingen

måde let at oversætte strofens ord på en måde der vil give den almen interesse og ikke blot være af betydning for overbeviste esoterikere. . . Den kan præsenteres så masserne overalt, den almindelige befolkning, vil blive tilskyndet til at tage den op og bruge den i vid udstrækning; de vil gøre det i langt højere grad end de intuitive, de åndeligt orienterede eller selv mennesker af god vilje. En langt større almenhed vil forstå den. Jeg vil give A.A.B. denne strofe ved først kommende lejlighed; det vil være afhængig af verdenssituationen og min bedømmelse af en hensigtsmæssig – esoterisk set – fastsættelse af en tidscyklus. Hvis planer modnes som Hierarkiet ønsker, kan den nye strofe udsendes ved tidspunktet for juni fuldmånen 1945, for så vidt angår Vesten, og betydeligt senere i Østen. Forud for disse tidspunkter kan strofen anvendes af alle esoteriske skoler efter at den er blevet anvendt af min gruppe i én måned, begyndende fra det tidspunkt hvor det fjerneste medlem af gruppen modtager den.

Jeg søger at få denne invokation udsendt på den kraftbølge som er frembragt af min ashram og af alle jer som er tilknyttet min ashram; mesteren K.H. og mesteren M's ashramer er ligeledes dybt engageret i dette arbejde.

Jeg vil bede jer om at læse og gen-læse de to instruktioner som I modtager i denne tid - den ene behandler cyklen af konferencer og den anden Kristi virksomhed. (*Kristi Tilsynkomst*, 4. kapitel). Tilegn jer deres indhold og lad mønstret til den hierarkiske plan tage form i jeres sind. Så kan I yde jeres bidrag til iværksættelsen af den, og I vil være i stand til at erkende dem der i andre grupper og andre lande også er en vital del af den hierarkiske bestræbelse.

FRIGØRELSEN AF ATOMENERGI

9. august 1945

På dette tidspunkt vil jeg gerne berøre den største åndelige begivenhed som har fundet sted siden det fjerde naturrige, menneskeriget, kom til syne. Jeg hentyder her til frigørelsen af atomenergien, som meddelt i aviserne i denne uge, 6. august 1945, i forbindelse med bombningen af Japan.

For nogle år siden fortalte jeg jer at den nye æra ville blive indledt af videnskaben, og at indvarslingen af gudsriget på jorden ville ske gennem en vellykket videnskabelig forskning. Med dette første skridt i frigørelsen af atomets energi er dette blevet gennemført og min profeti er blevet opfyldt i dette betydningsfulde Herrens år 1945. Lad mig fremsætte et par udtalelser om denne opdagelse, og så iøvrigt overlade det til jer selv at foretage egne vurderinger. Det er endnu meget lidt man ved om denne begivenheds sande karakter, og endnu mindre er forstået. Visse ideer og vejledende tanker kan virkelig være af værdi her og sætte jer i stand til at se denne enestående begivenhed i et større perspektiv.

1. Det var denne umiddelbart forestående »frigørelse« af energi som var en af de vigtige subjektive faktorer i udløsningen af denne sidste fase af krigen. Denne verdenskrig begyndte i 1914, men dens sidste og mest betydningsfulde fase begyndte i 1939. Indtil da var det en verdenskrig. Efter den dato, og fordi det ondes kræfter udnyttede krigstilstanden og aggressionen på planeten, begyndte den virkelige krig, som omfattede den menneskelige evolutions tre verdener og følgelig Hierarkiets aktivitet. Menneskets opmærksomhed er normalt koncentreret om livets ydre side. Ikke desto mindre er alle store opdagelser, som dem der blev gjort i forbindelse med astronomi eller i relation til naturlovene, eller sådan en åbenbaring som radioaktiviteten eller den epokegørende begivenhed der blev bekendtgjort i denne uge vedrørende de første skridt som er taget til at udnytte kosmisk energi, altid resultatet af indre pres udgået fra kræfter og liv på høje plan. Disse indre pres opstår og virker under åndens love og ikke netop under det I kalder naturlove; de er

resultatet af en tilskyndelse fra visse store liv som virker i forbindelse med guddommelighedens tredje aspekt, det som kaldes aktiv intelligens, og de befatter sig med substansen eller manifestationens materielle aspekt. Sådanne aktiviteter er motiveret fra Shamballa. Denne aktivitet er sat i gang af disse liv, som virker på deres eget høje plan, og det bevirker gradvis en reaktion i de forskellige departementer af Hierarkiet, specielt dem der arbejder under tredje, femte og syvende stråle mestre. Til sidst bliver disciple på de fysiske aktivitetsplan opmærksomme på den indre gæringsproces, og det sker enten bevidst eller ubevidst. De bliver »inspirerede«, og derefter påbegyndes det videnskabelige arbejde og føres igennem eksperimentstadiet frem til endelig succes.

Et vigtigt punkt må her bemærkes, og det er at denne fase har relation til både Den store hvide loge og Den sorte loge – den ene fremmer den velgørende opgave at forædle og hjælpe alle væsener i den materielle evolutions tre verdener og at frigøre sjælen i formen, og den anden fremmer selve det mål at forsinke evolutionsprocessen og vedvarende at krystallisere de materielle former som skjuler og tilslører *anima mundi*. Begge grupper har været dybt interesseret og impliceret i dette spørgsmål om frigørelse af energi fra atomet og befrielsen af dets indre aspekt, men deres motiver og mål var højst forskellige.

2. Udsigten til denne frigørelse – uundgåelig og styret – skabte en uhyre spænding i hierarkiske kredse, fordi (for nu at anvende en dagligdags vending) et kapløb var i gang mellem de mørke kræfter og lysets kræfter for at komme i besiddelse af den nødvendige teknik til at bevirke en frigørelse af den nødvendige energi. Havde de mørke kræfter triumferet, og var aksemagterne kommet i besiddelse af de nødvendige videnskabelige formler, ville det have ført til en stor planetarisk katastrofe. Den frigjorte energi ville først og fremmest være blevet brugt til at fremkalde en fuldstændig ødelæggelse af al modstand mod de onde kræfter, og derefter var den blevet misbrugt til at opretholde en stadig

mere materialistisk og ikke-idealistisk civilisation. Tyskland kunne ikke blive betroet denne magt, for alle dets motiver var helt forkerte.

Her vil I måske henvise til den forslidte religiøse frase at det medfødte gode i menneskeheden og den iboende guddommelighed til sidst ville have triumferet, fordi intet kan endeligt overvinde den universelle tendens hen imod det gode. I er tilbøjelige til at glemme, at hvis de onde magter var i besiddelse af kræfter som kan destruere former i de tre verdener i så stor målestok, at fremskredne aspiranternes, disciples, og de indviedes sjæle der søger inkarnation, ikke kan finde ydre udtryk i en bestemt verdenskrise, da vil tidsplanen for den evolutionære proces blive påvirket på det frygteligste; manifestationen af gudsriget ville blive vældigt forsinket (måske for årtusinder). Tiden er kommet for denne manifestation, og derfor den voldsomme aktivitet fra de mørke kræfters side.

Dette forsøg på at hindre de planlagte fremskridt udgjorde en alvorlig trussel og en stor fare. De onde kræfter var nærmere succes end I nogensinde har drømt om. Deres forehavende var så nær ved at lykkes i 1942 at der var fire måneder hvor medlemmer af det åndelige Hierarki gjorde alle tænkelige forberedelser til at trække sig tilbage fra menneskelig kontakt for en ubestemt og uforudset periode; planerne om en nærmere kontakt med evolutionsprocessen i de tre verdener og bestræbelserne på at blande og forene de to guddommelige centre, Hierarkiet og menneskeheden, til en samarbejdende helhed syntes dømt til undergang. Deres fusion ville have medført tilsynekomsten af gudsriget på jorden; hindringerne for denne fusion syntes på det tidspunkt uoverstigelige, på grund af den aktive spænding hos de mørke kræfter; vi troede at mennesket ville bukke under på grund af dets selvished og dets misbrug af den frie viljes princip. Vi forberedte os på tilbagetrækning, og dog kæmpede vi samtidig for at få menneskeheden til at vælge rigtigt og se problemerne klart.

Nødvendigheden af tilbagetrækning blev afværget. Jeg må

ikke sige hvordan, ud over at fortælle jer at Befrielsens Herrer tog visse uventede skridt. Det gjorde de på grund af menneskehedens invokative kræfter, anvendt bevidst af alle dem der var på viljen-til-det-godes side, og ubevidst af alle mennesker af god vilje. På grund af disse skridt blev bestræbelserne fremmet hos dem der kæmpede på det videnskabelige område for sand viden og rette menneskelige relationer. Evnen til at vide og opdage, som er en bestemt form for energi, blev *afledet* fra den krævende fremkaldende bevidsthed hos dem der søgte at ødelægge menneskenes verden, og det førte til en form for mental lammelse. De der søgte at understrege de rette værdier og at redde menneskeheden blev samtidig stimuleret til at opnå succes.

Med disse få ord har jeg behandlet en vældig verdensbegivenhed, og i dette korte afsnit har jeg opsummeret udarbejdelsen af en helt speciel guddommelig aktivitet.

3. Da solen bevægede sig nordpå det år (1942) vidste Den store hvide loge at slaget var vundet. Mestrene indstillede deres forberedelser og begyndte at tilrettelægge en fornyet indsats for (gennem deres disciple) at skabe de betingelser hvorunder det som var nyt og på linie med det kærlige guddommelige formål frit kunne udfolde sig. Krigen var ikke vundet fordi Tyskland overgav sig. Det var kun det ydre resultat af de indre begivenheder. Krigen blev vundet af lysets kræfter da de onde kræfters mentale styrke var overvundet og »fremtidens energi« var ledet eller drevet frem af dem, der søgte de højere menneskelige værdier og menneskehedens åndelige velfærd. Fire faktorer ligger bag den betydningsfulde frigørelse af denne form for atomar energi ved hjælp af det som fejlagtigt og uvidenskabeligt kaldes »atomspaltning«. Der er andre faktorer, men I vil finde de følgende fire virkelig interessante:

- a. Der var en direkte styret indstrømning af ekstraplanetarisk energi, udløst af Befrielsens Herrer, som med succes var

blevet påkaldt; igennem denne energis indvirkning på den atomare substans, som forskerne befattede sig med, skete der forandringer som satte videnskabsmændene i stand til at nå deres mål. De eksperimenter som blev udført, var følgelig både subjektive og objektive.

- b. En samlet anstrengelse blev gjort af et antal disciple som arbejdede i femte og syvende stråle ashramer, og det satte dem i stand til at påvirke mindre disciple på det videnskabelige område og hjælpe dem til at overvinde de næsten uoverstigelige vanskeligheder som de var konfronteret med.
- c. Der skete også en svækkelse af den spændingstilstand som hidtil havde holdt ondskabens kræfter sammen, og der viste sig i stigende grad en manglende evne hos den onde gruppe i spidsen for aksemagterne til at overvinde den begyndende krigstræthed. Dette forårsagede først og fremmest en stadig forringelse af deres mentale bevidsthed, og dernæst af deres hjerner og nervesystem. Ingen af de mennesker som var med i ledelsen af aksemagterne i Europa, er i dag psykologisk set normale; de lider alle af en form for fysisk svækkelse, og det har været en medvirkende årsag til deres nederlag, om end det kan være svært for jer at forstå. Det er ikke tilfældet med japanerne, hvis psykologiske konstitution er helt forskellig fra europæernes, ligesom deres nervesystem, som er karakteristisk for fjerde rodrace. De vil blive og bliver overvundet ved hjælp af fysiske krigsmetoder og fysisk ødelæggelse af deres krigspotentiel og ved formaspektets død. Denne ødelæggelse. . . og efterfølgende frigørelse af deres fængslede sjæle, er en nødvendig begivenhed; den retfærdiggør atombombens anvendelse mod den japanske befolkning. Den første anvendelse af denne frigjorte energi har været destruktiv, men jeg vil minde jer om, at det har været en destruktion af former og ikke af åndelige værdier og menneskeåndens død – som var aksemagternes mål.

Glem ikke at al succes (både god og dårlig) beror på opretholdelsen af et spændingspunkt. Dette spændingspunkt

består af en dynamisk fokusering af alle mentale, emotionelle og fysiske energier på ét centralt punkt for planlagt aktivitet. Dette er i øvrigt målet for al sandt meditationsarbejde. Det var denne spændingstilstand der svigtede hos det tyske folk. Det kostede dem sejren; deres spænding brød sammen fordi den gruppe af onde kræfter, som influerede det negative tyske folk, var ude af stand til at opnå det spændingspunkt som Hierarkiet kunne opnå, da det blev forstærket gennem Befrielsens Herrers indgriben.

- d. En anden faktor var de konstante invokative krav og bønner (artikulerede såvel som uartikulerede) fra menneskeheden selv. Mennesker nåede, drevet af frygt og ved i det indre at mobilisere den menneskelige ånd mod slaveri, en sådan styrke af påkaldende kraft at en kanal blev skabt som i høj grad lettede Hierarkiets arbejde, ved den direkte indgriben af Befrielsens Herrers.

4. Frigørelsen af atomenergien befinder sig endnu på et yderst embryonisk stadium; menneskeheden ved endnu meget lidt om karakteren og omfanget af disse energier, som nu er blevet tappet og frigjort. Der er mange typer atomer, de udgør »verdenssubstansen« og hver type kan frigøre sin egen type kraft; dette er en af hemmelighederne, som den nye tidsalder vil afsløre når tiden er inde, men en god og sund begyndelse er gjort. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed på udtrykket »frigørelse af energi«. Det er *frigørelse* som er nøgleordet for den nye æra, ligesom det har været nøgleordet for den åndeligt orienterede aspirant. Frigørelsen er begyndt med at befri et aspekt af materien og befrielsen af nogle sjælskræfter i atomet. Dette har været, for materien selv, en stor og magtfuld indvielse, parallelt med de indvielser som frigør eller befrier menneskesjælene.

I denne proces af planetarisk indvielse har menneskeheden bragt sit arbejde som verdensfrelser ned i substansens verden og har påvirket de primære livsenheder hvoraf alle former er skabt.

5. Nu kan I forstå meningen med ordene, brugt af så mange af jer, i den anden af de store invokationer: »*Timen for den frelsende krafts tjeneste er inde.*« Denne »frelsende kraft« er energien som videnskaben har frigjort i verden først og fremmest for at nedbryde dem der fortsætter (hvis de gør) med at trodse lysets kræfter, som virker gennem De Forenede Nationer. Derefter – som tiden går – vil denne frigjorte energi indføre den nye civilisation, den nye og bedre verden, og de finere, mere åndelige tilstande. De højeste drømme hos dem der elsker deres medmennesker, kan blive praktiske muligheder gennem den rigtige brug af denne frigjorte energi, hvis de rigtige værdier bliver accepteret, understreget og anvendt i det daglige liv. Denne »frelsende kraft« har videnskaben nu gjort tilgængelig, og min tidligere profeti er blevet bekræftet.*

Som allerede sagt, den første anvendelse af denne energi har været materiel ødelæggelse; dette var uundgåeligt og ønskeligt; gamle former (som hindrer det gode) må nedbrydes; nedbrydning og fjernelse af det som er dårligt og uønsket må altid gå forud for opbygning af det gode og ønskelige, og det længsels-

* Se: *En afhandling om Hvid Magi*, side 347-348, 349:

Det kan her bemærkes, at tre store opdagelser er nær forestående og kommer til at revolutionere nutidens tænkning og liv gennem de næste to generationer.

En af dem anes allerede og er genstand for eksperiment og forskning. Det er frigørelse af atomenergien. (Skrevet i 1934). Dette vil fuldstændig forandre den økonomiske og politiske situation i verden, for den sidste er meget afhængig af den første. Vor tekniske civilisation vil forenkles, en epoke fri for pengenes mareridt (at eje og at ikke-eje) vil indledes, og menneskeheden vil universelt erkende sin status som et brobyggende rige mellem de tre lavere naturriger og det femte eller åndelige rige. Der vil blive tid og frihed til en sjælskultur, som vil afløse vore nuværende uddannelsesmetoder, og betydningen af sjælskræfterne og udviklingen af den overmenneskelige bevidsthed vil blive det vigtigste emne for lærere og elever overalt.

En anden opdagelse vil vokse frem af den nuværende forskning om lys og farve.

Den tredje opdagelse, som antagelig vil ske sidst, vil ligge helt inden for det område, som okkultisten kalder magi. Magi vil udvikles gennem studiet af lyd og dens virkning og vil blive et betydningsfuldt redskab i menneskets hænder til brug i skabelsens verden.

fuldt ventede frembrud af det som er nyt og bedre.

Den konstruktive anvendelse af denne energi og dens udnyttelse til menneskeheds bedste er dens virkelige formål; denne levende energi i selve substansen, hidtil lukket inde i atomet og fængslet i disse mindste livsformer, kan helt blive vendt til det gode og kan forårsage en sådan revolutionering af de menneskelige erfaringer at det vil nødvendiggøre skabelsen af en fuldstændig ny økonomisk verdensstruktur.

Det ligger i hænderne på De Forenede Nationer at beskytte denne frigjorte energi mod misbrug, og at se til at dens magt ikke misbruges til selviske mål og rent materialistiske formål. Det er en »frelsende kraft« og har i sig magten til genopbygning, rehabilitering og rekonstruktion. Dens rigtige anvendelse kan afskaffe fattigdom, bringe civiliseret komfort (ikke nytteløs luksus) til alle på vor planet; når den kommer til udtryk i form af rigtig levevis, motiveret af rette menneskelige relationer, vil den skabe skønhed, varme og farve, resultere i udryddelse af de nuværende former for sygdomme, befri mennesket fra alle aktiviteter som kræver at det lever og arbejder under jorden, og vil gøre ende på alt menneskeligt slaveri, på nødvendigheden af at arbejde eller kæmpe for besiddelser og ting, og vil muliggøre et liv som vil give mennesket frihed til at følge åndens højere mål. Nedværdigelsen af livet til at skaffe de elementære nødvendigheder, eller til at gøre det muligt for nogle få rige og privilegerede mennesker at have for meget mens andre har for lidt, vil få en ende; mennesker kan da leve et liv som vil give dem frihed og tid til at dyrke åndelige interesser, til at realisere et rigere kulturelt liv, og til at opnå et bredere mentalt perspektiv.

Men, mine brødre, mennesker vil kæmpe for at forhindre dette; de reaktionære grupper i alle lande vil hverken indse nødvendigheden af eller det ønskelige i denne nye verdensorden som frigørelsen af kosmisk energi (selv på dette tidlige stadium) kan bringe indenfor rækkevidde; de hævdvundne interesser, de store karteller, truste og monopoler som kontrollerede de sidste årtier før verdenskrigen, vil mobilisere deres ressourcer og

kæmpe til døden for at hindre udslettelsen af deres indkomstkilder; de vil ikke tillade, hvis det står til dem, at kontrollen over denne ubegrænsede magt overgår til masserne, som den retteligt tilhører. De selviske interesser blandt de store aktionærer, bankfirmaer og de rige organiserede kirker vil modsætte sig alle forandringer, med mindre de gavner dem selv og bringer større finansiell gevinst til deres pengekasser.

Tegn på denne modstand kan allerede ses i ytringer fra visse magtfulde mænd som i dag tilkendegiver dystre fremtidsudsigter i London og i Washington og andre steder; Vatikanet, denne velhavende og reaktionære kirkelige organisation, har allerede udtrykt misbilligelse, fordi den kirke ved – som alle andre hævdevundne og finansielle interesser – at deres dage er talte, hvis menneskeheden lader sine beslutninger gennem de næste halvtreds år styre af ideen om det størst mulige *gode* for det største antal mennesker. Verdens afgørelser må derfor i fremtiden baseres på en fast beslutning om at fremme rette menneskelige relationer og forhindre selvsk kontrol, finansiell eller kirkelig, af nogen gruppe nogen steder, i noget land. Vi tror at Storbritannien, USA og Canada, som er i besiddelse af disse hemmeligheder, træffer afgørelser i denne retning.

Disse få henvisninger vil give jer meget stof til eftertanke og en virkelig grund til glæde og en tillidsfuld, fremsynet tænkning. Organiser nu goodwill-arbejdet. Verdens fremtid ligger i hænderne på mennesker af god vilje og dem der har uselviske hensigter overalt. Denne frigørelse af energi vil til sidst gøre penge, som vi kender dem, helt betydningsløse; penge har vist sig (på grund af menneskets begrænsninger) at skabe meget ondt og så megen splid og utilfredshed i verden. Denne nye frigjorte energi kan vise sig at være en »frelsende kraft« for hele menneskeheden, udfri den fra fattigdommen, hæsligheden, fornedrelsen, slaveriet og fortvivlelsen; den vil tilintetgøre de store monopoler, tage forbandelsen ud af arbejdet, og åbne døren ind til den gyldne tidsalder som alle mennesker venter på. Den vil udjævne alle de kunstige lag i moderne samfund og befri

mennesker for den konstante bekymring og det enerverende slid som har været skyld i så megen sygdom og død. Når disse nye og bedre tilstande er etableret, så vil mennesker have frihed til at leve og bevæge sig i skønhed og at søge den »oplyste vej«.

Fjerde del

Stadier i Hierarkiets fremtræden

Fjerde del

Stadier i Hierarkiets fremtræden

DEN SUBJEKTIVE BASIS FOR DEN NYE VERDENRELIGION

Indledende erklæringer

December 1919

De tankeformer der vil materialisere sig som den nye tidsalders religion, eksisterer allerede på mentalplanet og er ved at blive nedfældet på det fysiske plan. Deres hovedtræk er ved at blive synlige. Racens vise vejledere, som virker under Kristus og som er vidende om offentlighedens behov for en ny form, søger i denne tid at bibeholde så meget af den gamle form og kvalitet som det nu er muligt, og som er foreneligt med udviklingen og fremskridtet. I Vesten søger de store mestre at bryde, ikke kristendommens form, men kirkernes greb om massernes sind. De gamle tankeformer og fortolkninger er nu for begrænsede og for snærende i deres greb om det fængslede og kæmpende liv. Det liv må bryde igennem. Det kan ikke spærres inde af de gamle begrænsninger. Dog er der på nuværende tidspunkt ikke noget behov for et helt nyt foretagende eller for en fuldstændig ny fremstilling af sandheden. Naturen og udviklingen bevæger sig med gradvise overgange og ikke i brudte, usammenhængende manifestationer i formernes verden. I hele den fremadskridende udvikling kan de gamle omrids anes - udvidet, renere og smukkere, men dog genkendelig som den gamle form på en højere spiralomdrejning. Det er ikke de sære kulter, ej heller de stærkt divergerende sekter, eller grupper af yderliggående religiøse revolutionære som kan tilfredsstille behovet hos de mange søgende i dag. Det, der er behov for er en genoplivelse af de gamle former, en indstrømning af nyt liv; de gamle organisationer må vågne op til tidens krav og forvandle sig fra

statiske organisationer til levende organismer. De gamle ritualer må gøres levende og tidsvarende (i esoterisk forstand) og de der studerer religion, må tage deres eksamen i en højere skole, hvor de bliver undervist i de okkulte fortolkninger og lærer at sandheden i virkeligheden hele tiden har været tilstede, men skjult og misfortolket.

Det er bestemt lettere at vinde masserne og give dem sandhedens nye lys, hvis det lys bliver kastet over fortrolig grund. Alle må få en mulighed for at se og høre og få lejlighed til selv at afveje og bedømme virkeligheden. Det er ikke kun de to eller tre af virkelig betydning, eller de som har mod til at tage de nødvendige skridt fremad, som der først og fremmest skal tages hensyn til, men sandheden må nedtrappes og tilpasses på en sådan måde at de fremragende intelligenser, de søgende sind, og de reaktionære masser kan få en lejlighed tilbudt, der svarer til modtageligheden hos hver især. Var det ikke det som den største af alle de store selv gjorde i synagogen og med sine disciple i Judæas dage?

Aspiranter og disciple i verden må nu forstå at timen er kommet og at kristuskrafterne er ved at blive organiseret til en vældig anstrengelse. Disse kræfter omfatter både menneske- og engle-evolutionen. Måske kunne det være gavnligt, om jeg gav jer en idé om den forberedende plan for overgangen mellem den gamle tidsalder og den nye, nu hvor den er i færd med at være tilendebragt og besluttet i den store Herres råd. Jeres accept og forståelse af den og dens symbolske implikationer vil være afhængig af jeres evne til at assimilere sandhed, at bruge jeres intuition, og således medvirke i selve arbejdet når tiden er inde.

Én begivenhed er allerede ved at manifestere sig. Kristus og hans disciple, visdommens mestre og det store følge, er ved at nærme sig det fysiske plan. Det mentale forberedelsesarbejde for denne begivenhed er nu fuldført, og tankeformen for det andet komme er skabt. Nu mangler præcipitationen af denne begivenhed, dens fremkomst på de astrale niveauer, og dens materialisation på det fysiske plan. Jeg vil bede jer alle, som læser disse ord

om det andet komme, om at afstå fra at danne jer nogen mening om den eksakte karakter af denne begivenhed. Lad begrebet være *upersonligt* og forbind ikke denne tilsynekomst med en personlighed eller en individualitet. Hvis I begår den fejl at hæfte betydningen på en person, vil I begrænse jeres forståelse og forfejle den rette erkendelse af gruppe-formålet. Arbejdet med at indføre kærlighedsprincippet (som er kristusprincippet) og løfte massernes bevidsthed op til den højde hvor de kan forstå og med glæde acceptere kærlighedsprincippet, er det vigtigste i den nye tidsalder, og det vil indlede broderskabets tidsalder og forme menneskeheden i Kristi billede. At de orientalske folk kalder dette store væsen ved et andet navn end »Kristus« betyder i virkeligheden intet og ændrer ikke kendsgerningen om hans indflydelse og esoteriske komme.

Visse af mestrene er betroet dette arbejde, og gennem deres grupper af disciple er de allerede aktivt engageret i forberedelsesarbejdet. Mesteren Morya, mesteren K.H. og mesteren Jesus er de tre som for tiden har det tætteste samarbejde med Kristus. Sammen med dem virker også mesteren Hilarion og den mester, som I kalder mesteren D.K., samt en anden mester som er specielt forbundet med det forberedende arbejde i det hellige land Indien. En af de engelske mestre er også usædvanligt aktiv, og mesteren i Amerika lægger sine planer for aktiv medvirken i arbejdet. Disse indviede medarbejdere danner kernen omkring Kristus og styrer meget af det forberedende arbejde. Det er ikke muligt for mig at fortælle jer på hvilke områder de er aktive; jeg kan kun afgive vidnesbyrd, som senere kan vise sig at være sande. Disse mestre forbereder sig definitivt på den ydre aktivitet og intensiverer nu deres virksomhed på det astrale plan. Det er grunden til at folk nu interesserer sig for okkultisme og for mestrenes arbejde; flere og flere mennesker bliver sensitive overfor og bevidste om mestrenes tilstedeværelse, og flere og flere finder vej ind i disciplergrupperne.

Mesteren Morya virker i denne tid som inspirator bag de store

ationale ledere rundt om i verden. Selv de, hvis idealer ikke falder sammen med jeres, bliver føjet ind i verdensplanen, og deres umiddelbare virke er at organisere de enkelte nationer og holde dem sammen i et homogent hele, før de indlemmes i den store internationale tankeform. Alle der arbejder med langtrækkende visioner, og alle der holder idealet *for helheden* op for øjnene af en oprørt nation er under mesteren Moryas inspiration. Internationalisme er målet for hans bestræbelser. Med ham arbejder den store engel eller deva fra det åndelige plan, som i *A Treatise on Cosmic Fire* kaldes Herren Agni. Han søger med den skjulte åndelige ild at berøre centrene i hovedet på alle intuitive statsmænd. Tre store grupper af engle - de gyldne, de flammefarvede og de hvide og gyldne - virker på mentalplanet sammen med de mindre betydelige engle eller devaer som beliver tankeformer og som holder de tanker i live, der udgår fra racens vejledere til gavn for menneskeheden.

Mesteren K.H., som er chohan på undervisningsstrålen og vil blive den næste verdenslærer, er allerede aktiv på sit område. Han søger at forvandle religiøse dogmers tankeformer, at gennemtrænge kirkerne med ideen om den Kommende, og at bringe en sorgfuld verden visionen om den store hjælper, Kristus. Han arbejder med de rosafarvede devaer og med de blå devaer på de astrale plan, med den vise hjælp fra den store skytsengel på det plan, som i hindu terminologien kaldes Herren Varuna. Aktiviteten på astralplanet bliver nu stærkt intensiveret, og hengivenhedens engle, i hvem det guddommelige kærlighedsaspekt er fremtrædende, arbejder med astrallegemet hos alle dem der er rede til at styrke og omdirigere deres åndelige aspiration og ønske. Det er de engle som våger over helligdommene i alle kirker, katedraler, templer og moskéer i verden. De forstærker nu deres vibrationshastighed i den hensigt at løfte bevidsthedsniveauet hos den tilstedeværende menighed. Mesteren K.H. arbejder også med prælaterne i de store kirker - den græsk- og romersk katolske og den anglikanske kirke - og med lederne af de protestantiske kirkesamfund, med de førende

indenfor undervisningsområdet, og ligeledes med og gennem de dominerende demagoger og folkelige organisatorer. Han interesserer sig for alle dem der med uselvvisk hensigt stræber efter idealet, og som lever for at hjælpe andre.

Mesteren Jesus arbejder især med de kristne folkemasser i de vestlige lande, de som kommer i kirkerne. Han er så udpræget en stor leder, en organisator, og en vis myndighedsudøver. En speciel gruppe af devaer virker under hans ledelse, og han er i nær forbindelse med alle sande kirkeledere og administratorer. Han påvirker til stadighed kirkernes indre esoteriske råd, og med ham samarbejder grupper af violette engle. I kirkeanliggender handler han på Kristi vegne og virker som hans formidler. Dette vil I finde logisk, for hans skæbne er tæt indvævet i den kristne kirke og den markerer kulminationen af hans arbejde for Vesten. Ingen kender og forstår så fuldkomment og så dybt som han den vestlige kulturs problemer, eller behovene hos de mennesker som viderefører kristenhedens skæbne.

Mesteren Hilarion er aktivt beskæftiget i Amerika med at stimulere folkets intuitive opfattelsesevne. Han overvåger alle dem der er virkeligt psykiske og som udvikler deres evner til samfundets bedste. Han kontrollerer og transformerer de store aktive bevægelser som prøver at trække forhængen til side for den usete verden. Han påvirker sindet hos dem hvis vision berettiger hans anstrengelse. Han befatter sig meget med forskellige bevægelser indenfor psykisk forskning over hele verden. Ved hjælp af visse grupper af engle arbejder han på at åbne døren for de søgende ind til den verden og til de sjæle der er gået over, og meget af det, som i den senere tid har overbevist den materialistiske verden om et liv hinsides, er udgået fra ham.

Den mester som I kalder mesteren D.K., arbejder meget med dem der helbreder ud fra ren altruisme; han beskæftiger sig med dem der er aktive i verdens laboratorier, med store filantropiske verdensbevægelser som Røde Kors, og med de nu hurtigt voksende velfærdsbevægelser. Hans virke omfatter også undervisning, og han bruger meget af sin tid på at oplære de

forskellige disciple i verden. Han overtager mange andre mestres disciple for midlertidigt at aflaste dem i denne kritiske time fra deres undervisningsansvar. Mange af de helbredende engle, som dem der refereres til i Biblen, samarbejder med ham.

Den mester som virker i og for Indien arbejder med det mentale princip hos politikere, undervisere og religiøse drømmere og idealister. Han styrker bestræbelserne hos alle dem der arbejder for frigørelsen af de undertrykte masser, forudsat at deres metoder er konstruktive og ikke destruktive, og at de ønskede mål ikke fremmes på bekostning af nogen anden del af menneskeslægten. Han virker ikke for at ophøje én del af befolkningen på bekostning af en anden, men arbejder hen imod broderskab og rigtig forståelse af sjælenes behov, hvad enten de er nået meget langt på vejen, eller lige har påbegyndt deres planetariske pilgrimsfærd under loven om genfødsel.

En af de engelske mestre arbejder med vejledningen af de angelsaksiske folk hen imod en fælles skæbne. Angelsakserne har en stor fremtid for sig og endnu har deres civilisation ikke nået sit højdepunkt. Historien gemmer megen storhed og ære for England og Amerika når de arbejder sammen for verdens bedste, ikke fortrænger hinanden eller blander sig i hinandens imperier, men arbejder i enighed for bevarelsen af fred i verden og den rette håndtering af verdens problemer indenfor økonomi og undervisning.

Efterhånden som den syvende stråle for organisation og ceremoniel virksomhed kommer i manifestation og vokser i indflydelse, bliver det opgaven for mesteren på denne stråle at skabe en syntese på det fysiske plan af alle dele af planen. Mesteren Rakoczi tager sig af den generelle plan, som den er udformet i det indre råd, og tilnærmer den det mulige. Han kan betragtes som en administrerende direktør for udførelsen af de planer som er besluttet i Kristi bestyrelse.

Det kunne være interessant her at påpege, at når han kommer, som engle og mennesker venter på, og hvis opgave det er at indføre den nye tidsalder og dermed fuldbyrde det værk han

begyndte i Palæstina for to tusind år siden, vil han bringe nogle af de store engle med sig og tillige visse af mestrene. Englene har altid været aktive i bibelhistorien, og de vil igen komme ind i menneskers liv og med større styrke end det længe har været tilfældet. Kaldet er gået ud til dem om igen at nærme sig menneskeheden, og med deres forhøjede vibration og overordnede viden forene deres kræfter med Kristi og hans disciples kræfter for at hjælpe menneskeheden. De vil fx oplyse om farver og lyd, og om virkningen af disse to kræfter på menneskers, dyrs og blomsters æteriske legemer. Når det som de har at give er forstået af racen, vil fysiske lidelser og sygdom være afværget. Gruppen af violette engle eller devaer, som virker på de fire æteriske plan, vil være specielt aktive, og de vil arbejde med de fire hovedgrupper af mennesker som er i inkarnation på et hvilket som helst tidspunkt. Fire stråler dominerer i enhver periode, selv om en af de fire er stærkere end de andre tre. I finder denne idé symboliseret i Indiens fire kaster, og disse fire kasters symbol kan opdages overalt på planeten.

De fire grupper af engle er en sammenslutning af tjenere, forpligtet til tjeneste for Kristus, og deres virke er at kontakte mennesker og at undervise dem på forskellige områder.

- a. De vil lære menneskene at se æterisk, og dette vil de gøre ved at højne den menneskelige vibration gennem en vekselvirkning med deres egen.
- b. De vil instruere om virkningen af farver i helbredelse af sygdomme, og især effektiviteten af det violette lys i behandling af menneskelige lidelser og i helbredelse af de sygdomme på det fysiske plan, hvis årsag findes i det æteriske legeme.
- c. De vil også bevise for verdens materialistiske tænkere at den overbevidste verden eksisterer og at englene og mennesker, som er ude af inkarnation og ikke har noget fysisk legeme, kan kontaktes og erkendes.
- d. De vil undervise mennesker i at få kendskab til

overmenneskelige psykiske kræfter, således at de kan overvinde tyngdekraften. Bevægelse vil blive hurtigere, fart vil blive lydløs og glidende, og derfor vil træthed forsvinde. I menneskets beherskelse af det æteriske plan ligger overvindelsen af træthed og evnen til at overskride tidsdimensionen. Indtil denne profeti er en anerkendt kendsgerning, vil meningen af disse ord forblive dunkle.

- e. De vil lære menneskeheden hvordan man plejer sin krop rigtigt og uddrager den nødvendige føde fra den omgivende æter. Mennesket vil koncentrere sin opmærksomhed om det æteriske legeme, og da vil det fysiske legemes funktion og helbred automatisk blive bedre.
- f. De vil også undervise mennesker, individuelt og som race, i at udvide deres bevidsthed til at omfatte det overfysiske. I opnåelsen af dette vil det slør som adskiller det fysiske plan fra den usynlige verden (tempelts slør) blive erkendt som et faktum i naturen af videnskabsfolkene. Dets formål vil blive anerkendt. Til sidst vil det blive tilintetgjort, når mennesker opdager hvordan de kan gennemtrænge det. Det er nært forestående.

Gennem menneskets tiltagende sensitivitet og gennem den stadige udtynding af det adskillende væv, vil mennesker i de kommende år mere og mere udvikle deres telepatiske evner og bevise deres evne til at reagere på indre inspiration. Gennem udviklingen af intuitiv telepati og den voksende forståelse for farvers og toners magt vil man kontakte og forstå det arbejde som Kristus og de store mestre udfører, og folk vil blive befriet fra fortidens trældom og blive i stand til at gå ind til friheden i Guds rige.

Religiøse organisationer i den nye tidsalder.

Lad os nu vende tilbage til vor betragtning over udbredelsen af de dybtgående religiøse idealer og væksten i de nye religiøse

organismer. I processen med at omdanne de gamle former og derved frigøre det fængslede liv, er der følgende, som vor evolutions ledere stadig holder sig for øje:

For det første, at almenheden er domineret af den konkrete bevidsthed og er ude af stand til at fatte abstraktioner. Det er den konkrete form der betyder mest for dem, for de er konservative og klynger sig til det kendte. Kirken er beregnet til at tjene masserne og er ikke beregnet på at være til nytte for verdens esoterikere (undtagen som et tjenesteområde) for de værdsætter ikke former i samme grad, da de har været en smule i kontakt med det indre uimodståelige liv.

For det andet er kirkebevægelserne, ligesom alt andet, kun et kortvarigt opholdssted og tjener kun som en midlertidig rastestedsplads for det fremadskridende liv. Til sidst vil der fremstå en universel kirke, og dens klare omrids vil vise sig hen imod slutningen af dette århundrede. I denne forbindelse må I ikke glemme H.P. Blavatskys kloge profeti om begivenhederne i slutningen af dette århundrede. Denne kirke vil blive fremmet af Kristus og hans disciple, når kristusprincippet udstømning, den sande »anden genkomst«, er fuldbyrdet. Jeg sætter ikke dato på denne begivenhed, men det vil ikke vare længe.

Den kristne kirke i dens mange grene kan tjene som en Johannes Døber, en røst i ørkenen, og som et kernepunkt hvor igennem verdens oplysning kunne finde sted. Jeg antyder et håb, men hævder ikke at det er sådan. Dens opgave er at fungere som et bredt forum. Kirken må udvise stor tolerance, ikke komme med revolutionære doktriner, eller klynge sig til reaktionære ideer. Kirken som en undervisningsinstans bør tage de store fundamentale læresætninger og (idet den bryder de gamle former hvori de er holdt og udtrykt) vise deres sande og indre åndelige betydning. Kirkens hovedopgave er at *undervise*, og at *undervise uophørligt*, idet den beholder sin ydre form for at nå de mange

som er vant til kirkens sædvaner. Lærere må uddannes; bibelkundskab må udbredes; sakramenterne må fortolkes mystisk, og kirkens magt til at helbrede må bevises.

De tre væsentlige kanaler gennem hvilke forberedelsen til den nye tidsalder finder sted kan siges at være kirken, frimurerne og undervisningsområdet. Endnu er de alle i en relativt statisk tilstand, og ingen af dem evner at møde behovet og at respondere på det indre pres. Men indenfor alle disse tre bevægelser findes disciple af de store mestre, og de er støt og roligt ved at samle styrke, og inden længe vil de overtage deres foreskrevne opgave.

Frimurerbevægelsen vil, når den kan frigøre sig fra politiske og sociale formål og fra dens nuværende lammende tilstand af inert, møde behovet hos dem der kan og skal udøve magt. Den er lovens opretholder; den er mysteriernes hjem og stedet for indvielse. Den indeholder i sin symbolik det guddommelige ritual, og forløsningens vej er billedligt blevet bevaret i dens virke. Guddommens metoder er vist i dens templer, og under det alt-seende øje kan arbejdet gå fremad. Den er en langt mere okkult organisation end man gør sig klart, og den er beregnet på at være uddannelsesstedet for kommende, fremskredne okkultister. I dens ceremonier gemmer sig udøvelsen af de kræfter, der er forbundet med livets vækst i naturriggerne og udfoldelsen af det guddommelige aspekt i mennesket. I forståelsen af dens symbolik kommer evnen til at samarbejde med den guddommelige plan. Den møder behovet hos dem der virker på den første stråle for vilje og magt.

Kirken finder sin mission i at hjælpe de hengivne, i at støtte almenheden som inderst inde er religiøs og af god vilje. Den gemmer i sit hjerte dem hvis vibration stemmer overens med den store kærlighedsstråle, den anden stråle af kærlighed og visdom. Kristus selv virker gennem den og søger gennem dens hjælp at få kontakt med den store kristne befolkning. Den er surdejen i hans hænder, og når denne bringes i en form som forstås af folket, kan den nå den store masse af søgende sjæle.

Ved hjælp af *undervisningsarbejdet* i verden søger den store herre at nå dem af den intelligente offentlighed som ikke kan nås ved hjælp af ceremonier og symbolisme, som i frimurerbevægelsen, eller ved hjælp af religiøse ritualer, som i kirken. Dette undervisningsarbejde når masserne og dem, i hvem intelligens-aspektet dominerer over de to andre aspekter. Det hjælper de mennesker som i overvejende grad er på den tredje stråle af intelligent aktivitet.

I alle disse organisationer findes der esoteriske grupper som varetager den indre lære og hvis inspiration og teknik er den samme. Disse indre grupper består af dem der studerer den okkulte videnskab og dem der er i direkte eller lejlighedsvis kontakt med mestrene, samt af dem hvis sjæl styrer tilstrækkeligt, således at Hierarkiets vilje kan overføres og gradvis trænge igennem til den fysiske kanal, hjernen. Disse grupper, som udgør den sande indre esoteriske gruppe, er mange, men deres medlemsskare er endnu lille, for den kendsgerning at en studerende tilhører en af de såkaldte ydre esoteriske grupper, siger ikke noget om hans sande esoteriske status. Når de få som er de sande esoteriske studerende i verden, kender forskel på æteriske og astrale former, på mental clairaudience og clairvoyance, og deres astrale modstykke, kan skelne mellem tankens elementaler og elementalerne i naturen, da vil Kristus og hans kirke have en virkelig esoterisk gruppe på det fysiske plan og de ydre organisationer få den nødvendige stimulering. Det er derfor, det er nødvendigt at arbejde med de studerende i denne tid og uddanne dem i den sande okkultisme. Når vi bedre forstår betydningen af tid i forudseenhed, og af kræfter i bevægelse, og når vi mere fuldt ud forstår lovene som kontrollerer de finere legemer, og gennem dem derfor de love som virker på de plan hvor disse legemer findes, da vil mere intelligent og mere nyttigt arbejde blive tilbudt i samarbejde med det okkulte Hierarki.

I den esoteriske gruppe, som er sammensat af de sande åndelige esoterikere som findes i alle de ydre okkulte grupper, i kirken, ved hvilket navn den end kaldes, og i Frimurerbevægelsen,

sen, har I de tre veje som fører til indvielse. Endnu bruges de ikke, men det der vil ske - når den nye universelle religion bliver fremherskende og esoterismen er forstået - er, at de sammenknyttede esoteriske organismer, Frimurer-organismen og Kirke-organismen anvendes som indvielsescentre. Disse tre grupper konvergerer når de er ved at nærme sig deres indre helligdomme. Der er ingen adskillelse mellem Den ene universelle kirke, den hellige indre Loge i alle sande Frimurerloger, og de inderste cirkler af de esoteriske samfund. Tre typer mennesker får deres behov dækket, tre hovedstråler kommer her til udtryk, og de tre veje til mesteren betrædes, og alle tre fører de til den samme port og den samme hierofant.

Det må ikke glemmes, at kun de sjæle som er på prøvestadiets vej eller på discipelvejen vil danne kernen i den kommende verdensreligion. Den eksisterer på de indre plan med det formål at samle, ud af alle kirker, dem der har nået et punkt i udviklingen, hvor de bevidst kan og af egen fri vilje vil sætte foden på den VEJ som fører til fredens center; dem der vidende retter deres øjne mod den store Herre og forvandler deres verdslige liv til et liv i tjeneste. Den første afdeling, samlet i den kommende kirke, vil være en del af den nuværende store skare af tjenere. Disse har ned gennem tiderne været forbundet med Kristus i hans arbejde. Husk altid det arbejde han gjorde i forbindelse med sin sidste fremkomst, og husk også at i omdrejningen af det cykliske hjul, i evolutionens spiral, vil lignende tilstande forekomme, de samme behov opstå, og de samme egoer inkarnere som var tilstede i gamle dage i Palæstina. Antallet af dem der var forbundet med ham vil være stærkt forøget, for alle som kendte ham i tidligere inkarnationer i det gamle Østen, alle som han helbredte og underviste, alle som kom i kontakt med ham eller på en eller anden måde pådrog sig karma i forbindelse med ham eller mesteren Jesus, de vil få lejlighed til at samarbejde i vor tid. Alle oprigtige aspiranter som er forbundet med de nuværende kirkelige organisationer, som føler de har en forbindelse med Kristus og som elsker ham, kan praktisk taget

være sikre på at de så ham i Palæstina, kendte ham og måske tjente og elskede ham.

Sakramenterne, rigtigt forstået, tjener til at styrke denne forbindelse og erkendelse, og fx dåben (når den foretages med forståelse) vil ofte påkalde respons fra den store herre selv. Det er som om en gylden stråle blev dirigeret fra hans hjerte til den udøvedes hjerte - en ubrydelig stråle, og uudgrundelig, og som med hver udførelse af et af de hellige ritualer i livets løb bliver stærkere, bredere og lysere. Til sidst vil disse mange stråler igen blive absorberet i deres kilde når Kristi legeme - et af de syv himmelske mennesker på det andet eller monadiske plan - er fuldendt i sin udfoldelse, for enhver der er knyttet til ham bliver i en levende betydning en celle i hans legeme. Dette vidste og opfattede den indviende Paulus meget rigtigt. Via denne stråle passerer kraften til at styrke, stimulere, levendegøre og velsigne, og dette er den sande apostolske arvefølge. Alle sande disciple er præster for Herren.

Der er derfor ingen tvivl om, at arbejdet med at gøre offentligheden fortrolig med mysterierne er af overordentlig betydning i vor tid. Mysterierne vil blive genindført i ydre form ved hjælp af kirken og frimurerbroderskabet, hvis disse grupper slutter med at være organisationer med materielle formål og bliver organismer med levende mål. Når Kristus kommer med sine disciple og indviende vil vi (efter en periode med intensivt arbejde på det fysiske plan, begyndende omkring år 1940) se genoprettelsen af mysterierne og deres ydre udtryk, som en konsekvens af den første indvielse. Hvordan kan det gå til? Fordi Kristus, som I ved, er hierofanten for den første og anden indvielse, og han vil, hvis det forberedende arbejde er samvittighedsfuldt og vel udført, administrere den første indvielse i den indre helligdom af disse to grupper. Mange trofaste medarbejdere vil i hans virksomhedsperiode på jorden tage den første indvielse, og nogle få den anden. Racen har nu nået et punkt hvor mange sjæle er på prøvestien og kun behøver en højnelse af deres vibration (gjort mulig gennem hans

tilstedeværelse) for at nå porten til selve Vejen.

Hvad er det I alle kan gøre nu? Hvilke omstændigheder er det der omgiver aspiranterne i verden i dag? Vi har en verden med uro, lidelse, sorg og strid, en verden i hvilken menneskehedens følelseslegeme er i en tilstand af alvorlig forstyrrelse, en verden hvori dyrene, mænd, kvinder og børn lider, fortvivler og dør; en verden hvor sult, synd, sygdom, hungersnød, plyndring og mord breder sig uhæmmet; en verden hvor religionernes former eksisterer, men hvor livet har forladt dem, hvor videnskaben misbruges til mål som styres af penge og had, og hvor jordens produkter ikke bruges til at opretholde racens liv men til at forøge et fåtals rigdomme; en verden i hvilken tro ofte er genstand for spot, hvor uselvskhed betragtes som en egenskab hos tåber, og hvor kærlighed bliver udnyttet i dens laveste udtryk, seksualitet. Er dette en atmosfære hvor Kristus og hans disciple kan ånde? Er dette omstændigheder hvori de kan finde harmoniske indflydelser? Er dette forhold, under hvilke de kan arbejde og leve? Er vibrationerne på denne planet de samme som deres og som de kan respondere på? Vi ved at det ikke er tilfældet og at meget må gøres for at lette deres virke. Hvad kan vi gøre?

Først kan vi undervise i evolutionsloven og dens uundgåelige logiske konsekvens, det fuldkomne menneske. Mennesker må lære at sådanne store sjæle eksisterer, og udelukkende eksisterer for at tjene deres medmennesker. Dernæst må offentligheden gøres fortrolig med deres navne og egenskaber, med deres arbejde og formål, og mennesker må få at vide at disse store sjæle kommer for at redde verden.

For det andet må disciple og aspiranter på alle måder leve i harmoni og *kærlighed*. De voldsomme vibrationer i vore omgivelser må dæmpes ved hjælp af en stærk modvægt af kærlige vibrationer, idet vi altid husker, at når vi virker på udviklingens side, har vi selve guddommens magt med os, til vor disposition. Intet kan modstå det stadige pres af kærlighed og harmoni, når det anvendes længe nok. Det er ikke sporadisk

anstrengelse der tæller. Det er det vedholdende og uforanderlige pres der til sidst nedbryder al modstand og separatismens mure.

For det tredje må esoteriske organisationer stå for alt hvad der tenderer mod enhed. Alle typer arbejde, alle de ydre bestræbelser i de mange organisationer må mødes med kærlighed, samarbejde og hjælp. Vi står i en verden som brændpunkter af kærlighed. Vort mål er at hjælpe de store sjæle og at yde dem den intelligente assistance som vil få deres planer for menneskeheden til at materialisere sig. Gennem os vælger de at arbejde for at opløfte verden, og gennem de esoteriske grupper må der udvises den intensiverede åndelige anstrengelse, som vil dæmme op for det ondes flodbølge og afværge de mulige vanskeligheder som lurker i mørket i det nuværende kaos. Den levende organisme af aspiranter og disciple kan udgøre et center for fred, styrke og kærlighed, for praktisk hjælp og åndelig opløftelse som verden aldrig før har set. Det er håbet. Sørg I for dets virkeliggørelse.

Specielt healingsarbejde må ligeledes udrettes, eksorcisme, helbredelse af mentale og astrale sygdomme, og det må bevises for verden at den gamle evne til at helbrede stadig ligger i hænderne på dem der konsekvent følger Kristus. De som *udelukkende* bruger denne evne til at hjælpe de små og ikke tager eller søger nogen personlig belønning, kan virkeliggøre den gamle helbredelsesmetode, som har ringe lighed med de moderne metoder i de mentale skoler.

Der må også gøres forberedelse til udviklingen af de højere psykiske evner, og gennem den opøvede anvendelse af disse evner kan der føres bevis overfor den videnskabelige verden for de latente kræfter i mennesket, som kan bruges af dem der klogt og fornuftigt følger i Kristi fodspor - den største psykiske mester gennem tiderne. Hospitaler og skoler vil opstå under direkte ledelse af mestrene. Lærere som kan helbrede vil fremstå, og andre vil dukke op som kan træne eleverne mentalt til at blive modtagelige for direkte inspiration fra det høje. Intuitionens evne må udvikles videnskabeligt.

Endelig må kirkens medlemmer og medlemmer af

frimurerbroderskabet selv gøre sig bekendt med den indre betydning af de forskellige riter, ceremonier, farver og ritualer, og med det arbejde som udføres i templet. De må vide hvorfor dette og hint finder sted, og kende den rigtige rækkefølge samt rangfølger, ord, gestus og handlinger.

Skulle der være en virkelig og ægte respons på disse praktiske forslag, kunne arbejdet fortsætte hurtigere end det nu synes muligt. Megen bekymring og stress kan afværges, hvis aspiranterne i verden lever op til den gunstige lejlighed der tilbydes dem og yder en virkelig indsats. Meget hårdt forarbejde må udrettes, jorden må pløjes og luges for alt som er uønsket.

Dette kan tage syv år. Arbejdet i den periode vil være stille undervisningsarbejde, og en omhyggelig propaganda som kirken og lignende organisationer kan gøre. Okkultister i verden må give kurser hvor læren nedtrappes så den imødekommer behovet hos de små; den brede platform på hvilken kirken skulle stå må bekendtgøres, og instruktion mht. betydning af dens ceremonier og lære må gives. Derefter vil følge syv år hvor de frø der er sået vil spire, en periode af vækst og voksende indflydelse. Dette bringer os til en periode med tretten år fra nu, for den fjortenårige cyklus begyndte året før jeg gav jer disse forslag. Skulle arbejdet udvikle sig som ønsket, kan det markere tidspunktet for den store Herres snarlige komme og den nære lyd af hans fodtrin.

De tjenere, som holder øje med verden fra den indre side, disciplene og de indviede der er engageret i dette arbejde, våger med kærlig omhu over dem der strider midt i kampens hede. De er som et hovedkvarter, hvis stab følger slaget fra en sikker højde. I deres sikkerhed ligger jeres endelige succes, for de holder i deres hænder løsningen på mange problemer, og anvender løsningen når kampen forløber ugunstigt. En ting beder jeg jer altid huske, for det er af vital betydning. Det er den kendsgerning at i nedbrydning af formen ligger hemmeligheden ved al evolutionær vækst. Det er ingen banalitet, for I kan se det i konstant udfoldelse. Mestrene bruger formen (en kirkelig

organisation, et frimurerbroderskab, en esoterisk gruppe) så meget som det er muligt. De søger at virke gennem den og fængsler livet indenfor de begrænsede mure netop så længe som det tjener formålet, og racen har fået instruktionen gennem denne form. Så kommer tiden hvor formen ikke længere kan tjene hensigten, hvor strukturen tærer hen, forstener, bliver skrøbelig og let at ødelægge. Da forsvinder den og en ny form tager dens plads. Hold øje med det og se, om det ikke altid er sådan. I racens barndom varede formerne længe. Evolutionen bevægede sig langsommere. Men nu, på denne opadgående kurve, har formen kun en kort levetid. Den lever vitalt kun en kort periode; den gennemløber hurtigt sin cyklus; den disintegrerer hurtigt og efterfølges af en anden. Denne hurtighed vil tiltage og ikke aftage idet bevidstheden, eller racens indre ekspanderende realiserede liv, vibrerer i en stærk tiltagende rytme.

Denne vil blive meget forøget gennem den vitale og usædvanlige cyklus der allerede begyndte i 1918, for at blive forstærket indtil 1925 og nå sit højdepunkt på en særlig måde i 1934. Derefter følger tre år med usædvanlig store anstrengelser i en bestræbelse på at fremskynde genkomsten og forberede menneskeheden på den store dag og dens muligheder. I som kender disse tidspunkter og kan fortolke dem rigtigt i lyset af den illuminerede intuition må forene jer og sammen yde tjeneste og hjælpe broderskabet, hvis guddommelige leder er Kristus, og for hvilket mestrene, de indviede, disciple og aspiranter udgør den arbejdende og levende organisme på det fysiske plan.

EKSTERNALISERINGEN AF ASHRAMERNE

Januar 1946

Med disse ord refererer jeg til et aspekt af det utrolige forehavende som Hierarkiet har påbegyndt indenfor denne cyklus: dets fremtræden, udfoldelse og aktivitet på det fysiske plan for første gang siden det trak sig tilbage til den indre side

af livet og etablerede sig på det mentale plan (i stedet for det fysiske) på Atlantis tid og efter krigen mellem »herrerne med det strålende åsyn og herrerne med det mørke ansigt«, som *Den hemmelige lære* kalder den. I millioner af år har Hierarkiet stået tavst bag verdensbegivenhederne, optaget af det her nævnte arbejde - et arbejde som til sidst vil blive fortsat på det ydre fysiske plan, eksoterisk i stedet for esoterisk.

1. Hierarkiet står som en mur mellem menneskeheden og det ufatteligt onde. Glem ikke, når menneskeheden er således beskyttet, gælder denne beskyttelse også for alle de underliggende riger som det fjerde rige, menneskeriget, er makrokosmos for. Det ufatteligt onde, som kommer fra kosmiske kilder, behøver Hierarkiets trænede færdighed og Shamballas befaling for at blive hindret i at oversvømme kloden katastrofalt.
2. Hierarkiet arbejder til stadighed på at vække bevidsthedsaspektet i alle former, så det bliver vågent, udvidet og intelligent anvendt.
3. Hierarkiet styrer verdensbegivenhederne, så vidt som menneskeheden vil tillade det (for menneskehedens frie vilje og frie beslutning må ikke ignoreres) således at den bevidsthed, der er ved at udfolde sig, kan udtrykke sig gennem de sociale, politiske, religiøse og økonomiske strukturer, som nu er ved at udvikle sig. De angiver retningen. De udsender lys. De indgiver dem der er i kontakt med dem visse ideer, og gennem denne indstrømning af ideer samt gennem åbenbaring øver de en afgjort indflydelse på tendensen i de menneskelige foretagender.
4. Hierarkiet styrer og kontrollerer, mere end man tror, de cykliske kulturer som udfolder sig og de heraf opståede civilisationer. Disse kan da frembringe de passende former, der er midlertidigt brugbare for menneskehedens frembrydende sjæl. Formatet af kulturer og civilisationer er specielt genstand for opmærksomhed.

5. Hierarkiet modtager og udsender energier og derfor kræfter fra Shamballa, med heraf følgende virkninger for Hierarkiet selv, og også med virkninger på menneskeheden og på sjælen i alle ting som findes i alle naturriger.
6. Hierarkiet modtager den esoteriske »Guds-ild« som afslutter cykler, ideologier, organisationer og civilisationer når det passende og rigtige tidspunkt er inde. Det sker for at give plads for det som er bedre og som vil vise sig at være mere relevant og ikke hæmmende for den vågnende bevidsthed og det frembrydende liv.
7. Hierarkiet forbereder mennesker til indvielse ved at:
 - a. modtage dem i mestrenes ashramer,
 - b. tilbyde deres disciple lejlighed til at tjene i forbindelse med den Plan der er ved at tage form,
 - c. indvarsle, ved hjælp af periodens disciple, de nye retningslinjer for den træning der er nødvendig for indvielse. Enhver *stor* cyklus modtager nye former for den samme tidløse, fundamentale lære. Denne nuværende cyklus og meget af mit arbejde har forbindelse med dette.

Alle disse aktiviteter og funktioner af Hierarkiet er velkendte for mange af jer teoretisk, og for nogle på første hånd - hvilket er godt og nyttigt at vide. Disse aktiviteter har alle fundet sted »bag forhænget« og er selvfølgelig kun en meget lille del af Hierarkiets virksomhed. Meget af den ville være fuldstændig uforståelig for jer. Imidlertid, hvis disciplene i den moderne verden, og de indviede, kan leve op til deres nuværende og her præsenterede lejlighed, skulle det være muligt at udføre alt dette ikke alene i dagens fulde lys, men også med samarbejde og forstående accept fra de intelligente mennesker overalt, og tillige med det hengivne samtykke (om end blind accept) fra manden på gaden.

Noget af dette, nogle af de nye aktiviteter som disciple i fysisk inkarnation vil blive gjort opmærksom på, noget af spændvidden

i eksternaliseringen, noget af det I alle kan gøre for at bane vejen for denne store forandring, og nogle af de vældige vanskeligheder forbundet hermed, vil jeg søge at give jer en idé om, hvis jeg kan.

Et af de problemer som nu optager mestrenes opmærksomhed, er eksternaliseringen af deres ashramer på det ydre plan. Det er en forberedelse til en senere forventet udvikling. Hvis dette kan lykkes, så vil andre udviklingsforløb være mulige. En udvidelse af ashramen er ønskelig. Det var med dette for øje at jeg indledte en ny aktivitet i maj 1941 og valgte så mange af mine disciple bosiddende i New York. Jeg begyndte også at udgive læren om stadierne på discipelskabets vej (*Discipleship in the New Age, bind I, afsnit III*) og foreslog at gruppens medlemmer mødtes en hel eftermiddag omkring tiden for fuldmåne hver måned, og det i en rolig og uforstyrret ånd. Jeg ønskede at de skulle tilbringe hele eftermiddagen i samtale, gensidig forståelse, diskussion om gruppeproblemer såfremt de påvirkede gruppetjenesten, og - frem for alt - gøre et forsøg på (gennem dyb forenet meditation og udveksling af viden) at komme nærmere til Hierarkiet. Dette ville hjælpe dem til at arbejde sammen som en gruppe for at hjælpe verden og at gøre det *sammen*. Jeg bad dem om at studere den forbindelse der eksisterer mellem en mester og hans disciple.

Disse grupper, bestemt for eksternalisering, eksisterer på den indre side som dele af en indre gruppe; de må eksternaliseres for tjenesteformål. Det faktum at denne eksternalisering er mulig antyder visse udviklingsforløb som er resultat af fortiden, af en udfoldelse af menneskehedens voksende evner til at erkende virkeligheden, af massernes påkaldelse overalt, samt verdens åndelige menneskers målrettede påkaldelse, og virkningen af verdenskrigen (1914-1945). Alle disse faktorer har forårsaget en stor nedbrydning i den materialistiske verden og har skabt en meget mærkbar ekspansion i den menneskelige bevidsthed; ligeledes, som en af mestrene, ukendt for jer, bemærkede på et møde for medlemmer af Hierarkiet for et par uger siden: »En af portene er åben; de som er rede kan komme ind, men også vi kan

nu gå igennem denne port, og kan gå til menneskene på en ny måde og mere direkte. Måtte Shamballa hjælpe os.«

Det erkendes af alle i Hierarkiet at de står overfor den store prøve i forbindelse med en højere indvielse. Disciple skulle forsøge at forstå det vældige offer som kræves af Hierarkiet i dets bestræbelse hen imod verdslig eksistens. Jo højere grad af indvielse, desto vanskeligere vil det være for den indviede. Det er fx mindre anstrengende for mig at kontakte jer end det ville være for nogle af chohanerne som mesteren Morya eller mesteren K.H. Jeg er jer nærmere, fordi jeg stadig bruger det samme fysiske legeme, i hvilket jeg tog den femte indvielse for omtrent halvfems år siden. Chohanerne har taget en endnu højere indvielse og er brændpunkter for magtfulde ashramer. Deres opgave med at tilpasse sig er derfor meget mere vanskelig. Deres påkaldelse af Verdens Herre i hans rådskammer i Shamballa har stået på i nogen tid. Denne påkaldelse er blevet kaldt »appel for samklang«, fordi Hierarkiets medlemmer føler og ved, at denne mægtige tilbagevenden til jorden, som er blevet bestemt for Hierarkiet, efter så lang tids fravær vil forlange en mere fuldkommen udfoldelse af den åndelige vilje end selv de er i besiddelse af. De ved at det vil kræve et samarbejde med Shamballa såvel som et samarbejde fra menneskeheds side.

Hvad jeg har at sige om eksternaliseringen af Hierarkiet og dets ashramer kunne godt for klarhedens skyld inddeles i følgende punkter som vil danne basis for informationen. Vi skal forsøge at følge dette skema:

Hierarkisk tilpasning og samklang:

Indenfor egne rækker.

I forbindelse med Sanat Kumaras rådskammer. Det er ikke meget der kan siges om det.

I relation til menneskeheden.

I vil bemærke at dette involverer de tre planetariske centre.

Hierarkisk forberedelse ved Wesakfesten.

Måden at nærme sig eksternaliseringen:

Skridt i eksternaliseringsprocessen.

Adgang via visse ashramer.

I bevidstheden hos disciple i fysisk inkarnation.

Gennem udbredelsen af information af forberedende art.

Selve eksternaliseringen. Dette involverer:

Kristi tilbagevenden.

Ashramer der medvirker ved tilbagekomsten.

Organiseringen af de medvirkende ashramer til en passende form på jorden.

Eksternaliseringen af ashramerne.

Tilpasning af ashramer og mestre til det ydre liv.

Det vil også medføre en tilpasning af disciple og aspiranter til den stærkere stimulering, og fremsættelsen af visse fundamentale erklæringer.

De eksternaliserede ashramers arbejde:

Skabelse og vitalisering af den nye verdensreligion.

Den gradvise reorganisering af den sociale orden.

Den offentlige indførelse af indvielse.

Den eksoteriske skoling af disciple og af menneskeheden i den nye cyklus.

Vi kan begynde med vort første punkt, men kun de studerende som er en integreret del af Hierarkiet og i aktiv kommunikation med en ashram, kan drage nytte af informationer om dette emne. Fx kan de af jer, som er tilknyttet min ashram (eller en af de andre mestres), som gennemgår den forberedende skoling og fungerer i periferien af det hierarkiske center, få en generel idé og udvikle (hvis I prøver på det) en intuitiv opfattelse af den

foreslåede hierarkiske integritet og fremtidige funktion.

Bliv ikke forarget ved mine ord »fungerer i periferien«, for de betegner en stor mulighed for tjeneste. Mestrene behøver mange som jer i udkanten af deres ashramer til at hjælpe i de hierarkiske bestræbelser, fordi I lettere kan nå ud til den brede offentlighed end de kan, og I kan nedtrappe læren på en langt mere tjenlig måde end mere fremskredne disciple. I og andre jævnbyrdige disciple er en vigtig del af Hierarkiet; I indtager med jeres funktion i ashramen en meget nyttig plads, og jeg vil bede jer altid huske det. Jeg vil derfor give jer alle de informationer jeg kan og som er tilladelige, men må nødvendigvis lade meget usagt.

Hierarkisk tilpasning og samklang

Hvad mener jeg med ordet »tilpasning« i forbindelse med Hierarkiet? Tilpasning til karma, til personligheden, til sjælen, til omstændigheder i de tre verdener, til påvirkning fra astrale kræfter, eller til tankestrømme fra dem der ikke er orienteret mod gudsriget, udgør *ikke* en del af de disciples uddannelse der er nået ud over den tredje indvielse. Indviende på og hinsides det niveau har overvundet reaktioner på disse områder, mens de under den tredje indvielse er ved at gennemgå en hurtig tilpasning. Jeg bruger ordet »tilpasning« her i betydningen *nyorientering*, og i den betydning vil meget blive forstået.

I æoner og gennem talløse cykler har Hierarkiet virket tilbagetrukket i stilhed på de højere niveauer af mentalplanet og på buddhiske plan, og kontakt med Hierarkiet kunne kun opnås af disciple som gennem disciplin, udvikling og tjeneste havde opnået evnen til at etablere en sådan forbindelse. Denne nyorientering og offentligt at træde frem på det fysiske plan vil kræve meget af Hierarkiets medlemmer. Ligesom det ikke har været let for mig at etablere og opretholde kontakt med jer, selv når I har opnået retten til en sådan kontakt, så vil det være endnu vanskeligere for dem at være i berøring med mennesker som

ikke engang er disciple.

I æoner og gennem cykler har Hierarkiets medlemmer underkastet sig den nødvendige skoling for at kunne reagere korrekt når Shamballa har etableret en mere fuldstændig kontakt med Hierarkiet. Jeg vil bede jer bemærke formuleringen her. Denne kontakt er nu etableret som et resultat af indstrømning af visse ekstraplanetariske kræfter og ved en »målbevidst styringsakt«, udgået fra Verdens Herres rådsforsamling. Misforstå mig ikke. Hierarkiet har altid været i berøring med »formålets sted« (som det er blevet kaldt) gennem sine chohaner og senior ledere som Kristus, Manuen og Civilisationens Herre. Disse store væsener har til stadighed afsløret dette formål for medlemmerne af Hierarkiet, således at de har været i stand til at opfatte og udarbejde Planen skridt for skridt. Men selv til mestrene har Shamballakraften måtte nedtrappes, ganske som Hierarkiets kræfter kræver en tillem্পning til gennemsnitsdisciplen og –aspiranten, hvis de skal reagere konstruktivt på dem.

I dag er forholdene imidlertid i en vis forstand forandret. Nye indstrømmende energier og den delvise »forsegling« af det onde indenfor dets eget område (en forsegling som vil blive mere og mere effektiv) har gjort en tættere forbindelse mulig. Mestrene er i en vis forstand fri for tidligere cyklers besværlige arbejde. Noget af den indstrømmende Shamballakraft som er tilgængelig bliver absorberet *direkte* af menneskeheden og af visse underliggende naturriger, specielt mineralriget. Denne sidste absorbering vil slutteligt, når den er fuldbragt, føre til de vulkanske eruptioner og de jordskælv som vil forandre jordens overflade omkring den tid hvor den sjette rodrace kommer i manifestation. Det er denne direkte indstrømning til naturrigerne, som udløses eksoterisk i de tre verdener som har løftet og i nogen grad vil lette det ellers overvældende pres på Hierarkiet og også virke som en stor forbindende antahkarana mellem de tre planetariske centre. Det er til denne forbindelse jeg refererer i denne instruktion – forbindelsen mellem de tre centre på denne planet og den tilpasning som dette nødvendiggør og uundgåeligt

fremtvinger.

Hierarkiet har – først og fremmest for menneskehedens skyld og dernæst for udviklingen i de undermenneskelige riger – foretaget visse vanskelige tilpasninger og koordineringer mellem de planetariske centre, hvis virkninger var tvingende. Husk derfor, at de tilpasninger Hierarkiet må pålægge sig, kun har lidt lighed med de tilpasninger I må foretage i jeres personlige liv. Hierarkiets tilpasninger er præget af ideen om tjeneste for helheden. Hierarkiet som sådan har ingen personlighed at udtrykke sig igennem, og dette komplicerer i høj grad problemerne det står overfor, når det overvejer eksoterisk manifestation og arbejde.

Tilpasning og samklang indenfor Hierarkiet

Hvad er i grunden dette Hierarki? Det er et stort redningskorps af engagerede, frigjorte livsenheder, som i gruppeformation arbejder med alle former for liv i alle naturriger og i særdeleshed med alle sjæle. Når Hierarkiet arbejder således, lægger det udelukkende vægt på *bevidsthedsaspektet* i alle former. Dets nuværende middel til tjeneste er det mentale legeme, da det udtrykker sig gennem mentallegemet hos alle humane mennesker, alle aspiranter, alle disciple (af alle stråler og grader) og alle indviende. Hierarkiet kan også udtrykke sig ved hjælp af tankestrømme og ideer, og gennem dem indprente sine hierarkiske begreber på de embryoniske mentallegemer hos almenheden; og det styrer også undervisningsarbejdet i alle nationer, således at de uudviklede masser – med tiden - kan blive den intelligente almenhed.

Hierarkiet arbejder, som I ved, i og gennem tre store departementer, der hver har en stab af medarbejdere under de tre store Herrer. Jeg har beskæftiget mig med dette ret detaljeret i *Indvielse, menneskelig og solar*, såvel som andre steder i mine skrifter; mere information for nærværende er unødvendig og uden virkelig værdi for jer.

Hierarkiet virker også gennem de syv store ashramer og deres tilknyttede ashramer, og disse »syv som er de niogfyrre« repræsenterer i deres helhed de syv stråler med deres understråler, og er vogtere, formidlere og fordelere af de syv stråleenergi-er til de syv planetariske centre og - via disse syv centre - til dem i det fjerde rige i naturen (efterhånden som de gradvis udvikler sig over æoner) og da, via disse, til de syv centre i det individuelle menneske. Således er syntesen.

De syv største centre eller ashramer indenfor Hierarkiet er hver især ledet af en mester af en chohans rang; de syv underordnede centre eller ashramer er ledet af mestre og adepter (af henholdsvis femte og fjerde indvielse), støttet af indviede af tredje grad og visse udvalgte senior disciple. Flere af de syv tilknyttede ashramer er endnu ufuldstændige hvad angår personel, men ledige pladser er nu hurtigt ved at blive besat efterhånden som de åndelige virkninger af verdenskrigen (1914-1945) begynder at vise sig. Disse virkninger er meget reelle og har været en kilde til stor optimisme hos hierarkiske medarbejdere.

Før Hierarkiet kan fremstå (som det er hensigten), må relationen mellem en stor ashram og dens støttende ashramer være solidt etableret, mens den mellem en stor ashram og andre store ashramer må bringes mere konsekvent og ubestrideligt nærmere til Shamballa og under indflydelse af dette store første stråle center. Energien som vil samstemme og justere de niogfyrre støtteashramer er den anden stråle af kærlighed og visdom. Det som imidlertid vil fremkalde en tilsvarende tilpasning og samstemmende drivkraft i de syv store ashramer er energien fra den første stråle for vilje og magt. Jeg har her givet jer et højst vigtigt punkt i okkult information, men et som ingen betydning har for jer individuelt; det tjener imidlertid til at fremhæve betydningen af den okkulte forbindelse mellem de tre planetariske centre. Ligesom det tredje planetariske center, menneskeheden, nu har nået et punkt af intelligent udvikling hvor en nærmere forbindelse med Hierarkiet kan etableres,

således har Hierarkiet også bevæget sig fremad som en enhed hvor en tilsvarende nærmere forbindelse kan etableres med Shamballa. Ligesom forbindelsen mellem Hierarkiet og menneskeheden er etableret via aspiranter, disciple og indviede i fysisk eksistens, som, i nogen grad, er på bølgelængde med den universelle kærlighed-visdom, og som primært arbejder via intelligente mennesker i inkarnation, så bliver den nærmere forbindelse mellem Shamballa og Hierarkiet etableret via de store ashramer og ikke via de sekundære. I har derfor en situation som kan beskrives nogenlunde som følger:

I. Første planetariske center. Shamballa

virker gennem:

1. De syv stråler eller de syv ånder foran tronen.
2. Visse store formidlere.
3. Verdens Herres råds-kammer.

II. Andet planetariske center. Hierarkiet

virker gennem:

1. De syv store mestre eller chohaner og deres ashramer.
2. De niogfyre mestre fra de sekundære ashramer.
3. Hele summen af de underordnede ashramer.

III. Tredje planetariske center. Menneskeheden

virker gennem:

1. Disciple i inkarnation - af alle syv stråletyper.
2. Den nye gruppe af verdenstjenere.
3. Hele summen af humanister, undervisere og mennesker af god vilje.

Dette er kun en rå skitse som ikke er helt korrekt; den vil imidlertid vise jer visse direkte linier af kontakt og forbindelser som *er* sande og som vil være tilstrækkelige til at give jer en generel idé om den nye samklang der etableres mellem de tre store planetariske centre, og som kræver nye tilpasninger.

I denne specielle tid er vægten af de nødvendige tilpasninger og samordninger som Hierarkiet står overfor, lagt på aktiviteten *indenfor selve Hierarkiet*. De sekundære ashramer bliver stimuleret; nye bliver efterhånden dannet, for der er endnu ikke niogfyrre mindre ashramer; ledige pladser i de store ashramer bliver besat så hurtigt som muligt, af dem fra de mindre ashramer, og pladserne i disse sidste bliver overtaget af accepterede disciple som har kvalificeret sig til dette arbejde gennem erfaring, vanskeligheder og presset af verdenstjeneste. Alle disse forandringer nødvendiggør megen tilpasning. Det indre arbejde med hierarkisk samordning har chohanerne i de store ashramer ansvaret for, mens det at føre tilsyn med de indre tilpasninger, der skyldes nye koordineringer og tilgang af nyt personale, bliver overvåget og styret af de niogfyrre mestre som leder de mindre ashramer - enten ashramer med en fuldstændig medarbejderstab, eller ashramer der er ved at opnå den fulde stab, eller også ashramer på et embryonisk stadium, hvorefter der allerede er nogle få.

Et af resultaterne af denne hierarkiske samstemmighed og tilpasning vil blive etableringen af et flydende samspil og en bevægelighed mellem de tre planetariske centre. Chohaner forlader i dag Hierarkiet og træder ind i Shamballas rådsforsamling, eller går videre til en af de syv veje; senior mestre der forestår ashramer tager højere grader af indvielse og opnår en chohans rang; indviede over den tredje grad rykker hastigt op og tager den fjerde og femte indvielse og bliver mestre (ved at tage begge indvielser i ét liv), og deres pladser indtages af mindre indviede; disse på deres side har skolet disciple til at overtage deres pladser, indtil vi i denne proces af afløsning og udskiftning når til døren der symbolsk står mellem menneskeheden og

Hierarkiet og i dag står vidt åben, således at *accepterede disciple* tager indvielse, *disciple som har forpligtet sig* bliver accepteret, og *accepterende disciple* tager deres forpligtelser.

Således er en stor og ny bevægelse i gang og en stærkt forøget vekselvirkning, et samspil, finder sted. Dette vil fortsætte indtil år 2025. I det mellemliggende tidsrum vil vi se store forandringer, og på Hierarkiets store generalforsamling - som finder sted hvert århundrede - i 2025 vil datoen sandsynligvis blive fastsat for det første stadium af Hierarkiets eksternalisering. Den nuværende cyklus (fra nu og indtil da) kaldes teknisk »forløbernes stadium«. Det er i sin natur et forberedelsesstadium, prøvende i sine metoder, og beregnet på at være afslørende i sin teknik og sine resultater. I kan derfor se at chohaner, mestre, indviede, verdensdisciple, disciple og aspiranter tilknyttet Hierarkiet alle for tiden gennemgår en cyklus af stor aktivitet.

I de tilpasninger som nødvendiggøres af den hastigt fremadskridende samordning, indstiller Hierarkiets medlemmer sig på ydre virksomhed i fuld offentlighed. Dette medfører langt flere vanskeligheder end I forestiller jer eller kan forudse, fordi det kræver udviklingen af den form for »modstand mod de lavere vibrationers tiltrækning« som I ikke ved noget om. De lavere vibrationer er et nødvendigt aspekt af jeres normale udtryk - så lidt I end bryder jer om at indse det. I må forstå at der er intet i mestrene eller de højere indviede som kan give respons på nogen vibration af denne art. Skønt de ikke kan absorbere disse vibrationer eller reagere på dem eller genudvikle denne evne, kan det give dem akut ubehag og smerte; det er grunden til at Guds søn i Det gamle testamente blev kaldt »en sorgens mand, kendt med smerte«. Dette hentyder ikke til hans sorg og smerte over den stakkels ulykkelige menneskehed (som ortodokse teologer så selvsk fortolker det) men til den kendsgerning, at han måtte træde i kontakt med menneskeheden. Hierarkiet er derfor på alle områder (og mange som jeg ikke må antyde eller omtale) ved at forberede sig på den erfaring som fysisk manifestation vil være. Det bestræber sig på at »skabe« det nødvendige

responsapparat, som vil være af en sådan natur at medlemmer af Hierarkiet kan virke med et minimum af vanskeligheder på jorden og med færrest mulige hindringer. De vil dermed blive i stand til at give fuld tid og opmærksomhed til det arbejde som de skal udrette i fysisk manifestation.

De forsøger også at etablere en nær telepatisk forbindelse samt en mere fortrolig (om end strengt upersonlig) forbindelse med deres disciple på alle stråler, således at der kan blive en fri udveksling af tanker og derfor en bedre hierarkisk integritet, som - uanset hvad der sker i de tre verdener - ikke kan afbrydes eller på nogen måde formindskes.

Skønt astralplanet ikke eksisterer for dem og blændværket ganske enkelt er ikke-eksisterende, må de lære noget meget besynderligt: at arbejde på astralplanet - fordi det eksisterer for menneskeheden og for dyreriget - gennemkrydse denne region af blændværk og så »tilkendegive lys i tåger der opløses« på en måde som der hidtil ikke har været behov for. Ingen af disse informationer kan give megen mening for jer, men jeg ønsker helt enkelt at få det nedskrevet for deres skyld, som kommer efter jer. Der er ikke meget mere jeg kan sige om tilpasning og samordning indenfor Hierarkiet. Det går hurtigt fremad, og for så vidt som disciple på det fysiske plan beviser deres tilknytning til en ashram vil de deltage i denne gensidige proces. Er I rede til det?

I forbindelse med Sanat Kumaras råds-kammer, Verdens Herre

Da dette emne drejer sig om et af de syv mål som mestrene sigter mod efter at de har opnået den femte indvielse, vil det være indlysende for jer at det kun er lidt jeg kan sige om det. En af de syv veje som den højere evolutionsvej forbereder senior indviede til, er jordtjenestens vej. Denne vej forpligter mestrene til tjeneste i de tre verdener i en periode meget længere end det er almindeligt. Den medfører store ofre. Ligesom disciplen må leve et dobbeltliv med én del af sin reflekterende natur og

opmærksomhed centreret i Hierarkiets liv, og den anden del af sin mentale modtagelighed lige så centreret på livet i de tre verdener, og det samtidigt, således udgør den mester som har valgt jordtjenestens vej en medbestemmende del af Verdens Herres råds-kammer og samtidig virker han bevidst i de tre verdener, via Hierarkiet (som han også er medlem af), og med menneskeheden og de underliggende riger i naturen. Efterhånden som evolutionen skrider frem, vil han i stigende grad arbejde gennem menneskeheden, fordi menneskeheden vil påtage sig sit ansvar som makrokosmos for det mindre mikrokosmos. Denne dobbelte aktivitet medfører megen speciel træning, og når indvielsesprocessen bliver eksoterisk og mennesker forstår den og deltager i den, vil også den træning som Hierarkiets medlemmer gennemgår, ikke være så hemmelig og mysteriøs som den er i dag. Men endnu er tiden ikke inde til at gøre den offentlig.

Kun nogle få yderligere generaliseringer er her mulige, nogle af dem er allerede kendt af jer, fordi de er indlysende med alle deres implikationer. Det gælder fx »centret hvor Guds vilje er kendt«. Her i Shamballa virker de som har forenet deres personlige vilje og deres åndelige vilje med den universelle vilje, og en sådan forening bringer uvilkårligt viden. Det er imidlertid ikke viden som I forstår det. Det er en blanding af visdom baseret på viden, forståelse baseret på intuitiv opfattelse, og identifikation baseret på samklang, esoterisk forstået. For denne særprægede tilstand eller bevidsthed har vi ingen ord i noget sprog, og kun anvendelsen (den opøvede anvendelse) af den abstrakte tænkning kan muligvis give jer en om end embryonisk reel forestilling. Men denne art imaginativ forestilling vil blive mere almindelig i løbet af de næste to hundrede år, og mine ord her vil derfor tjene et endeligt formål. De som danner den store Herres råds-kammer er ikke i tvivl om hans vilje, for de ser den *hel*. Paulus, den indviede, antyder dette hvor han skriver i et af epistlerne; han er da i kontakt med visse medlemmer af Hierarkiet og optaget af emnet kærlighed, som er det fundamentale

hierarkiske tema og motiv. Han siger til dem: »Nu ser vi som i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt; nu kender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud«. Han hentyder der til Hierarkiets kommende fremskridt - fremskridt som endnu kun er et uklart løfte, uden form og skikkelse. Men han skrev for indviede for hvem kærlighed var et voksende, levende anliggende, og for hvem kærlighed og dens praktik betød lys og det grundlæggende motiv til al levende, guddommelig aktivitet. Det er ikke muligt at afsløre Guds vilje og det formål der motiverer at han manifesterer sit selv, undtagen for dem der har bevist fuldkommen kærlighed og som ikke kender til følelsen af adskilthed eller har den fjerneste tendens til separatisme.

De store liv der virker i Shamballa ser ikke alene manifestationen hel og uden tidsbegrænsninger, men de *føler* alle de store evolutionære impulser som bringer verden under udvikling i overensstemmelse med den guddommelige vilje. De legemliggør de impulser, ikke som progressiv bevægelse men som én stor guddommelig og åndelig reaktion. Denne idé kan måske bedst forstås af jer som det evige AUM, der er symbolet på det evige *nu*. I har hørt, og det er blevet vist, at AUM er sammensat af en stor klang, tre mindre klange, og syv vibrerende undertoner. Således er det med Guds vilje, som er legemliggjort og holdt i en syntese af rådkammerets medlemmer. For dem, når de »holder Guds vilje som løsning, er det én klar grundtone; når de ser den vilje i bevægelse, er den tre varige akkorder som bærer hensigten hos den Ene, som i æoner vil forblive, udad i alle verdener; når de driver den vilje til manifestation er den syv vibrerende toner, som trækker Planens struktur ud i den reflekterede verden. Således skaber grundtonen, akkorden og undertonen Planen, afslører formålet og tilkendegiver Guds vilje.« Dette var et citat fra visse gamle arkiver som udgør mestrenes studier; de har relation til Shamballas natur, dets virke og udstrålende energier.

Shamballa, der udgør syntesen af forståelse mht. vor jord, er også centeret hvor den højeste vilje af Solens Logos er prentet

ind i viljen på vor planetariske Logos, der som I ved kun er et center i hans større manifesterede legeme. Denne information er uden betydning for jer; selv mestrene er kun ved at lære om den planetariske Logos' vilje. Målet for Shamballas anstrengelser er imidlertid at få en forståelse af solsystemets formål, den plan der er ved at blive udarbejdet på det højeste niveau af vort planetariske system, ganske som Shamballas vilje, formål og plan udvikler sig på de tre laveste niveauer af vort planetariske system. Igen, denne information tjener kun til at vise hierarkiske mål, og de mål strækker sig ud over tid og rum helt ind i Guds egen bevidsthed.

Der er visse synonymmer, som her kan tjene til at udvikle jeres helhedstænkning og dermed fremkalde oplysning.

<i>Shamballa</i>	<i>Hierarki</i>	<i>Menneskehed</i>
Syntese	Enhed	Adskilthed
Vilje	Formål	Plan
Liv	Sjæl	Tilsynekømt
Ånd	Bevidsthed	Substans
Livsfylde	Organisme	Organisation
Opfattelse	Polarisering	Aktivitetsfokusering
Magt	Drivkraft	Handling
Energi	Fordeling	Kræfter
Styring	Formidling	Modtagelse
Hoved	Hjerte	Strube

Det vil være indlysende for jer hvor lidt I kan forstå af Shamballas hensigt, når I indser at det ikke er let for jer at skelne rigtigt mellem enhed og syntese, og samtidig hvor umuligt det er for mig klart at belyse forskellen. Det eneste jeg kan sige er, at syntese *er*, medens enhed opnås og er belønningen for handling og bestræbelse. Når I gør fremskridt på indvielsesvejen vil meningen med enhed stå mere klart for jer. Når I bevæger jer mod den højere evolutions vej vil syntesen komme til syne. Mere end det ville det være nytteløst for mig at sige.

Dette problem med det tilsyneladende uigennemtrængelige mørke omkring Shamballas hensigt, omkring mening, uudgrundelighed, en åndelig uigennemtrængelighed som *består*, trods alle omskifteligheder i de tre verdener af den menneskelige evolution og de to overmenneskelige udfoldelser, udgør en situation som Hierarkiet må forholde sig til gennem samklang. I skaber i det mindre jeres tilpasning til Hierarkiet gennem en støt konstruktion af antahkaranaen og hjælper derigennem med konstruktionen af den antahkarana som forener menneskeheden og Hierarkiet - hvis første få tråde blev etableret gennem visse gudesønners ofre, da Hierarkiet blev grundlagt på jorden. I dag arbejder Hierarkiet på etableringen af de forbindende tråde mellem Hierarki og Shamballa, og der er allerede gjort gode fremskridt. Det kan siges her, at i de sidste syvhundrede år har Hierarkiets kæde været fuldstændig; hermed mener jeg at den planetariske regnbuebro, der forbinder de tre store centre har eksisteret. Opgaven forude for alle disse tre store centre, som virker i samklang gennem tilpasning, er at styrke og forskønne (hvis jeg kan udtrykke det sådan), at elektrificere denne bro og dermed skabe en fuldstændiggjort planetarisk kommunikation mellem de tre store centre og de fire mindre centre, således at »vægten af Guds vilje, drivkraften i Sanat Kumaras hensigt, og hans repræsentanters Plan uhindret kan gå fremad fra punkt til punkt, fra sfære til sfære, og fra den ene herlighed til den anden.«

Det er denne fuldstændige etablering af forbindelsen mellem Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden som fremkaldte den planetariske krise, som verden netop har været igennem, og som den - fra et vist synspunkt - stadig befinder sig i. Shamballa kan nu, som jeg har fortalt jer, nå menneskeheden (det tredje center) direkte og har derfor to planetariske kontaktpunkter: det første via Hierarkiet, som det længe har været tilfældet, og det andet i en direkte energilinje til menneskeheden uden nogen formidling eller modificerende indflydelse, som det hidtil var tilfældet. Da denne direkte linie af åndelig, dynamisk, elektrisk energi første

gang indvirkede på jorden (efter den store rådslagning i 1825) stimulerede den først og fremmest menneskets tænkning på en ny og omfattende måde, og det resulterede i de store ideologier; den vakte begær i masserne, og fandt forhindringer på det fysiske plan. Den stødte på barrierer. Denne energi fra Shamballa, som er et aspekt af tilintetgørelserens stråle, fortsatte da med at »brænde op« – i sin ødelæggende ild – alle disse hindringer på de forskellige plan i de tre verdener. Dette var den dybt esoteriske og ikke-erkendte årsag til krigen - den velsignelsesrige udslættelse af de hindringer som stillede sig i vejen for den frie strøm af åndelig energi ned til det tredje center; det var denne kendsgerning der fremkaldte »det onde fra dets skjulested« og bragte oppositionskræfterne op til overfladen, før de skal »forsegles«. I den udstrækning dette fandt sted blev menneskeheden i verdenskrigen (1914-1945) det ulykkelige offer for åndelige omstændigheder. Imidlertid, set ud fra menneskets historiske fortid, var menneskeheden skaberen af sin egen skæbne; men det krævede både Shamballas esoteriske aktivitet og menneskehedens eksoteriske aktivitet gennem tusinder af år at fremkalde de tilstande som gjorde denne nye samklang mulig og medførte forseglingen (der stadig foregår, ganske langsomt), og kastede menneskeheden ud i krigens brænding. Denne fremadgående indstrømning af energi fra det højeste center trængte ikke alene dybt ind i hjertet af menneskeheden, men ind i selve dybet af mineralriget, og implicerede også dyrerigets og planterigets guddommelige liv.

På grund af denne direkte indvirkning fra Shamballa på menneskeheden, udenom Hierarkiet, blev Hierarkiet frigjort til sit arbejde med rehabilitering og frelse, til rekonstruktion og til anvendelse af genoplivelsens regenerative kræfter. Hierarkiet havde brug for denne pause og hilste den velkommen som et væsentligt aspekt af Planen.

Denne »cyklus for Shamballa-påvirkning« er nu ovre; menneskehedens appel til Kristus og hans Hierarki har på ny fokuseret Shamballa-energien via Hierarkiet, og Hierarkiets

direkte arbejde med menneskeheden kan igen få en ny betydning, kan igen etableres under nye og noget anderledes former, og dermed virkelig frembringe den »nye himmel og nye jord« som mennesker så længe har ventet. Dette vil tage tid, men de nye energier og deres kvaliteter er fyldestgørende til opgaven og vil fremkalde store forandringer når tiden er moden. I vil derfor bemærke, at Hierarkiet har været stillet overfor tre tilpasninger som følge af forsætligt at være »sat udenfor samordningen«, om end kun midlertidigt, med både Shamballa og menneskeheden. Dette blev symboliseret for os i korsfæstelsen da frelseren hang mellem himmel og jord. Disse tilpasninger er:

1. Tilpasning til de ekstraplanetariske energier som blev udløst ind til det højeste center. Dette var muliggjort ved to faktorer:
 - a. Den direkte forbindelse mellem Shamballa og menneskeheden, eller mellem vilje og intelligens. Dette er et vigtigt punkt at erkende.
 - b. Den midlertidige uvirksomhed af kærlighedsprincippet, mens Hierarkiet ventede på resultaterne af denne direkte indvirkning på jorden.

Dette blev effektivt udført med megen nedbrydning i formernes verden.

2. Tilpasning til visse fundamentale forandringer indenfor selve Hierarkiet som forberedelse til eksternaliseringsprocessen, som begyndte i dette århundrede.
3. Tilpasning til en disciplineret og nyorienteret menneskehed, som i dag - unødvendigt at sige det - famler sig frem i mørket ad ukendte veje, og appellerer til Hierarkiet om mere lys og forståelse, men vågen og beredt til forandringer.

Disse tilpasninger går nu hurtigt fremad; teknikken der anvendes

er en genetablering af samspillet, gennem en decideret viljesakt for Shamballas vedkommende, og ved at lade kærligheden strømme igen mht. menneskeheden. Denne viljesakt foretages af overhovederne for Hierarkiets tre departementer, under ledelse af Kristus og chohanerne for de syv store ashramer. De udgør en gruppe på ti, til hvem denne opgave er blevet overdraget, fordi de er de eneste medlemmer af Hierarkiet som besidder de nødvendige kvalifikationer og i hvem viljesaspektet er tilstrækkeligt udviklet. Udstrømningen af kærlighed på en ny og dynamisk måde er en opgave der varetages af alle mestrene og alle de indviede som har taget den tredje indvielse. Denne strøm af kærlighed vil koncentrere sig hver kommende fuldmåne i en speciel handling eller tilkendegivelse af kærlighed.

I vil ligeledes bemærke hvor fuldt optaget Hierarkiet er af forberedelserne forud for tilsynekomsten, og af arbejdet med de planer og aktiviteter som vil føre til fornyet indre aktivitet, der *ikke* baseres på en hidtil manglende enhed og integritet, men på absorberingen af nye energier – de allerede nævnte ekstraplanetariske kræfter – stillet til rådighed af Shamballa. Denne opgave og reorganisering vil være afsluttet i maj 1946. Da vil det nye samspil med menneskeheden blive påbegyndt og det store værk igangsat som vil fortsætte i flere hundrede år.

I relation til menneskeheden

Jeg vil ikke her beskæftige mig med det arbejde, som i de kommende århundreder skal gøres i og gennem menneskeheden og som er målet for alle disse tilpasninger – i det mindste for så vidt det drejer sig om jeres umiddelbare interesser. Jeg vil kun berøre Hierarkiets aktiviteter, idet de etablerer - på et mere magtfuldt grundlag - en mere direkte kontakt med menneskeheden. Siden 1925 har Hierarkiet rettet sin opmærksomhed mod mennesker, men det har ikke vitaliseret, som det engang vil gøre, de religiøse bevægelser eller kirker i alle lande, eller undervisningsarbejdet i alle lande, eller nogen af de aktiviteter

som er forbundet med at hjælpe menneskeheden gennem velfærdsforanstaltninger. Vi følte at det var nødvendigt for menneskeheden at bevise overfor Hierarkiet og sig selv, kvaliteten af de kærlighedsimpulser og den grad af uselvskhed som allerede var etableret, og at gøre dette uden hierarkisk tilskyndelse og indflydelse. Menneskeheden måtte bevise at den besad den kvalitet der naturligt var tilstede på en levende og skabende måde. Beviset var *tilfredsstillende*; menneskeheden *har* vist skabende kærlighed, hvoraf god vilje og humanitære bestræbelser er de laveste aspekter. Tilkendegivelsen har været bedre end ventet, og denne nye og vitale samklang mellem Hierarkiet og menneskeheden bliver nu på den mest smukke måde mulig og kan videreføres uden fare. Hierarkiet er nu i besiddelse af langt større magt end hidtil, på grund af dets tilpasning til Shamballa.

Denne hierarkiske tilpasning til menneskeheden udføres i denne tid i de forskellige ashramer ved at skabe magnetiske centre, som gennem deres målrettede aktivitet vil influere menneskeheden i den kommende storstilede nyorienteringsproces. Når I studerer dette, må I huske at disse centre ikke er kraftkoncentrationer men *grupper af disciple* hvis kvalitet er orienteret mod menneskeheden og hvis tankekraft vil virke magnetisk på aspiranter og humanitært indstillede mennesker, og gennem dem og den gode viljes aktiviteter nå ud og påvirke mennesker overalt. Tilpasningen der for tiden pågår, er derfor mellem hierarkiske grupper og grupper af mennesker på jorden; det er hensigten, som I er blevet fortalt, at menneskeheden selv vil blive verdensfrelser, med Hierarkiets hjælp - endnu usynligt bag scenen. Når dette foreløbige redningsarbejde er fuldbragt, vil Hierarkiet træde åbent frem.

I kan derfor forestille jer de tilpasninger der foregår i alle de forskellige ashramer som forberedelse til alt dette, og - skønt jeg ikke omtalte det - kan I forestille jer den generelle effekt af disse interne hierarkiske tilpasninger på disciple og aspiranter på jorden. De er de første, unødvendigt at sige det, som vil reagere

på disse aktiviteter. Efterhånden som alt dette finder sted i den nuværende vanskelige periode af verdens-rehabilitering, er de involverede problemers uhyre størrelse og karakteren af anspændtheden helt usædvanlig. Det er ikke let for disciple i dag; og det ved Hierarkiet. Dette faktum medfører for dem yderligere et aspekt af hierarkisk tilpasning. De må - for arbejdets skyld som skal udføres - etablere en tættere forbindelse mellem de indre ashramer og de ydre grupper, mellem sig selv og deres senior disciple som bærer byrden af den ydre verdenstjeneste; denne samklang må også udvides til at omfatte senior disciple, indviede og medarbejderne på jorden.

Renheden i de motiver som tilskynder Hierarkiet vil konstant dukke op i jeres sind, når I forsøger at forstå, bare lidt, af deres problemer. Der er andre problemer, som I ikke kan vide noget om - problemer som er forbundet med de nye energier som strømmer ind på vor planet, upersonlige, dynamiske; problemer der har at gøre med fornyet spænding på grund af stærkere og nye kontakter; problemer der drejer sig om menneskers oplysning og reaktioner når de stilles overfor det mørke som de onde kræfter indledte; problemer med øget tilgang af personel som forstyrrer rytmen men som er nødvendig for den stigende efterspørgsel efter medarbejdere; problemer forbundet med udvikling og uddannelse af Hierarkiets medlemmer på den højere evolutions vej; andre problemer der skyldes den planetariske krise, indvielsen af Verdens Herre, og til sidst det forbløffende succesrige forløb af udviklingsprocessen indtil nu. Denne succes er bevist ved den samklang og det direkte samspil mellem de tre store planetariske centre - Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden.

HIERARKISK FORBEREDELSE TIL WESAKFESTEN

April-maj 1946

Jeg har ventet med at skrive mit sædvanlige Wesak budskab

indtil dette sene tidspunkt på grund af en vis begivenhed i Hierarkiet, som udviklede sig og krævede hele min opmærksomhed. Denne begivenhed var forbundet med Wesakfesten og indebar blandt andre forhold dannelsen af en ny ashram i hvilken visdomsaspektet ville få speciel betydning, og ikke kærlighedsaspektet; denne ashram ville også på en særegen måde være forbundet med Buddha. Den måtte dannes på det tidspunkt for at være rede som modtager og varetager af visse »gaver« som Buddha ville bringe ved tiden for fuldmåne i maj. Gaverne drejede sig om viljen-til-det-gode fra Verdens Herre, Den gamle af dage, men de har *intet* at gøre med god vilje som I forstår det. Denne ashram, når den er dannet og etableret, vil sætte medlemmer af Hierarkiet i stand til at respondere på dette aspekt af den guddommelige hensigt, det formål som I ved ligger bag og som fuldfører Planen; denne ashram, som er forbundet med Buddha, vil være under speciel overvågning af Kristus, og tillige af Civilisationens Herre - i vor tid mesteren R. Disse store er de to eneste medlemmer af Hierarkiet som kan registrere det guddommelige formål (med hensyn til dets umiddelbare mål) på en sådan måde, at hele Hierarkiet kan blive informeret og arbejde forenet og intelligent på dets opfyldelse. Mere end dette kan jeg ikke meddele jer om dette specielle hierarkiske skridt, da det vedrører både Shamballa og Hierarkiet.

Denne Wesakfest er af overordentlig betydning, fordi det er den første fest siden krigen sluttede, og fordi den finder sted i en tid da en afgørende orientering i Hierarkiet vil finde sted, og fordi en ny bølge af åndelige impulser og målrettet anden stråle-energi vil vælde ud over Hierarkiet i sin helhed; det arbejde som skal gøres af Hierarkiet vil derfor blive langt mere effektivt. Dette må I forudse og imødesee.

Men - som I vel har gættet - det er juni fuldmånen som i år er af primær betydning; det er på mange måder lettere for troende vesterlændinge og esoterikere at indstille sig på og deltage i Hierarkiets aktiviteter, når de er nært forbundet med Kristus, end når de er forbundet med Buddha. Hovedformålet med at afholde

den orientalske Wesakfest, på disse tidlige stadier, er at gøre den vestlige verden bekendt med Buddhas tilstedeværelse og med hans aktiviteter i forbindelse med menneskeheden. Så store fremskridt har imidlertid fundet sted i menneskehedens åndelige udvikling, at Buddha ikke længere behøver at fortsætte sin opgave, med mindre han ønsker det - og da kun for en kortere periode, alene kendt af ham og Verdens Herre. Han kunne afbryde sin årlige kontakt med menneskeheden på nuværende tidspunkt, hvis han ville, fordi der nu er etableret en direkte kontakt mellem Hierarkiet og Shamballa. Dette vælger han imidlertid ikke at gøre lige nu. I nogle få årtier længere vil han samarbejde med Kristus om at udvide kontaktkanalen mellem Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden. Derefter vil han »begive sig til sit eget sted« i Solhierarkiet og vil ikke længere besøge Himalaya en gang om året, som det har været hans sædvane i så mange århundreder. Den orientalske Wesakfest (Vaisaka) og den kristne langfredag vil forsvinde fra menneskers bevidsthed, når tiden er inde; de er begge højtider med forbindelse til aspekter af den første stråle, vilje og magt. Dødsfrygtens afskaffelse og etableringen af en tæt forbindelse mellem Hierarkiet og Shamballa vil overflødiggøre disse gamle ceremonielle riter.

I denne henvendelse til jer vil jeg i første række omtale Kristusfesten, afholdt ved juni fuldmånen, og Kristi arbejde under forberedelsen til opfyldelsen af hans sande mission på jorden. Den kristne kirke har i den grad forvrænget denne mission og hensynsløst forvansket hensigten med hans oprindelige manifestation, at en overvejelse over denne mission er hårdt tiltrængt og skulle blive revolutionær i sin virkning. Med Paulus som udgangspunkt har teologerne fortolket hans ord på en sådan måde at de tjente til at slå bro over afgrunden mellem verdens åndelige fremtid og den gamle jødiske orden, som skulle have været forladt. Så effektivt har deres arbejde været, at den kærlige, enkle gudesøns lære stort set er blevet ignoreret; kristendommens fiasko kan føres tilbage til dens

jødiske baggrund (understreget af Paulus), som gjorde den fuld af propaganda i stedet for af kærlig handling, som lærte blodoffer i stedet for kærlig tjeneste, og som understregede eksistensen af en vred Gud som havde behov for at blive formildet ved et dødsoffer og som videreførte truslerne fra Det gamle testaments Jehova i den kristne lære om helvedes ild.

Denne situation vil Kristus søge at ændre; det har været som forberedelse til hans indføring af en ny og mere korrekt fremstilling af den guddommelige sandhed at jeg har søgt - med kærlighed og forståelse - at pege på fejlene i verdensreligionerne, med deres forældede teologier og deres mangel på kærlighed, og at vise jødedommens onder. De nuværende trosretninger må finde ind til deres enkle kerne, og ortodoks jødedom, med dens dybt indgroede had, må langsomt forsvinde; alt må forandres som forberedelse til den åbenbaring Kristus vil bringe.

Det første Kristus vil gøre, begyndende med denne juni fuldmåne, vil være at forberede alle folk (om muligt gennem deres fornyede religiøse institutioner) på den åbenbaring som hele menneskeheden venter på.

Det er denne åbenbaring som ligger bag alle de aktiviteter som nu optager Hierarkiets opmærksomhed. Der har været mange åbenbaringer af den guddommelige hensigt ned gennem tiderne, og enhver af dem ændrede på enestående måde de gamle synspunkter og livsmønstre for mennesker alle vegne. Der var den ældgamle åbenbaring, givet gennem Indiens folk, om eksistensen af selvet og ikke-selvet - en åbenbaring som nu er ved at få mening gennem moderne psykologi; der var åbenbaringen af de ti bud, givet gennem jøderne og - på grund af den negativitet som jøderne udviste dengang som nu - givet i en negativ og ikke positiv form. Kristus prøvede at modvirke og gøre en ende på nødvendigheden af de ti bud ved at give det elvte bud som, hvis det blev opfyldt, ville indebære at de andre ti også blev opfyldt. Der var den åbenbaring Kristus selv bragte, og virkeliggjorde for os i sit liv i tjeneste, gennem kærligheden som han prædikede og hans stadige afvisning af teologisk

jødedom (saddukæer og farisæer). Denne vanskelighed ved jødedommen eksisterer stadig og er symboliseret for os i den svigtende evne til at erkende Messias da han kom til dem i deres eget land, og lod det blive kendt at han kom til hele verden og ikke kun til jøderne.

Det er denne nye åbenbaring Kristus gør forberedelser til, ligesom alle medlemmer af Hierarkiet, fra den højeste chohan ned til den yngste accepterede discipel; det er for denne åbenbaring at alle ashramer gør sig rede og ligeledes – men vagt og utilstrækkeligt – kristne og andre trosretninger, samt åndeligt sindede mennesker.

Derfor har vi isoleret (hvis jeg kan bruge sådan et ord) tre aktiviteter som Kristus i denne tid har viet sig til:

1. Reorganiseringen af verdens religioner - hvis det på nogen måde er muligt - således at deres utidssvarende teologier, deres snæversynede betoning og deres latterlige tro på at de ved hvad der er i Guds bevidsthed, kan blive modvirket, og deres kirker omsider kan blive modtagere af åndelig inspiration.
2. Den gradvise opløsning - igen hvis det overhovedet er muligt – af den ortodokse jødiske tro med dens forældede lære, dens separatistiske betoning, dens had til »hedningerne« og dens forsømmelse mht. at anerkende Kristus. Når jeg siger dette, undlader jeg ikke at anerkende de jøder overalt i verden som indser de onde tilstande og som ikke er ortodokse i deres tænkning; de tilhører aristokratiet af åndelig tro, som også Hierarkiet tilhører.
3. Forberedelsen til en ny åbenbaring som vil indlede den nye æra og anslå tonen for den nye verdensreligion.

Til disse tre bestræbelser i Hierarkiet, forestået af Kristus, må der føjes to andre af måske endnu større betydning. Den første er reaktionen i Hierarkiet selv på den nye relation etableret mellem Hierarki og Shamballa, og på den nye, direkte og stærke

kanal som på det seneste er skabt af Hierarkiet og den menneskelige invokation. Den anden aktivitet fører til en tættere forbindelse mellem Hierarkiet og menneskeheden, og vil til sidst føre til eksternaliseringen af visse ashramer, og senere til Hierarkiets fremtræden på jorden, bringende den nye åbenbaring.

Disse forskellige bestræbelser kan måske forekomme nogle læsere relativt ubetydelige. Det er et overfladisk synspunkt, som vil møde liden forståelse fra Hierarkiet. At jøderne skulle blive befriet fra frygt er overordentligt vigtigt; at de skulle kende og anerkende Kristus som Messias, og selv opdage, at den religion de følger ødelægger mange af de finere værdier, er ligeledes af overordentlig betydning; at ortodoks jødedom, sammen med alle andre trosretninger, skulle forstå at der ikke er noget ønske om at gøre dem kristne (i den ordinære betydning), men at alle skulle bevæge sig hen imod en kærlig syntese og eliminere deres gensidige antagonisme og rivalisering er ligeså nødvendigt, og dette gælder også for de kristne trosretninger. At Vatikanet ophører med sine politiske intriger, sin udnyttelse af masserne og sin betoning af uvidenhed, samt at de mangfoldige retninger indenfor de protestantiske kirker bliver forenede, er ligeså bydende nødvendigt. Hvis intet af dette sker, vil menneskeheden styre hen imod en religionskrig som ville få sidste krig til at tage sig ud som barneleg; antagonisme og had vil ophidse hele befolkninger, og politikere i alle nationer vil benytte sig fuldt ud af situationen til at udløse en krig som meget vel kunne blive enden på menneskeheden. Der er intet had så vældigt og så dybt som det der næres af religion.

Kristus må derfor til alle de mange opgaver som optager hans opmærksomhed føje endnu en – bestræbelsen på at afværge en sidste krig. Denne latente krig er i modstrid med viljen-til-det-gode hos Verdens Herre og med enhver verdensplan; den *kan* afværges ved hjælp af god vilje. Det er den vigtigste meddelelse i dette budskab mht. menneskeheden.

Store og betydningsfulde begivenheder er på vej, og de vil

finde sted når virkningen af den nye invokation er mere udtalt og dens brug mere udbredt. Ansvar et hviler primært på dem som er tilknyttet de tre bevægelser der er udtryk for det jeg har søgt at varetage i verdensforberedelsen. De tre arbejdsområder er: Arkanskolen, især med henblik på de bøger jeg er ansvarlig for; Trianglerne, som udgør en dybt esoterisk, men yderst enkel måde at arbejde på; og goodwill bevægelsen, som indebærer en faktor af stor betydning fordi denne bevægelse (der allerede omfatter mange, mange tusinder) søger at fremme rette menneskelige relationer med sin direkte appel til masserne; det er dette masserne i grunden ønsker, og det som ofte ligger bag de ting de gør og de planer de udformer, omend i uvidenhed og med uheldige resultater.

I vil bemærke at mit fremherskende tema er *verdensplanlægning*; det er det som helt lægger beslag på Hierarkiet. Denne planlægning deler sig i to kategorier som Kristus er ansvarlig for. De er:

1. Den esoteriske forberedelse til den fysiske tilsynekomst eller fremtræden af Hierarkiet på jorden; i denne aktivitet er Buddha direkte involveret, da den er forbundet med hans sidste tjeneste for menneskeheden.
2. Etableringen, med alle til rådighed stående midler, af rette menneskelige relationer. Når dette er opnået, vil de forskellige ashramer, gradvis og efterhånden som behovet opstår, svinge ind i ydre aktivitet. Dette medfører et konstant samarbejde fra mestrenes side.

Siden 1931 har jeg hentydet til meget af dette, og min aktivitet (udført med dette for øje) har fulgt den rækkefølge som skitseret nedenfor:

1. Jeg forsøgte at nå visse mennesker for at se hvorvidt en ashram kunne fungere i ydre form på jorden. Det viste sig kun at være en delvis succes, og resultaterne af mit eksperiment er

beskrevet i bogen *Discipleship in the New Age*. Virkningerne af eksperimentet mht. de enkelte har ikke været opmuntrende; virkningen på esoterikere og aspiranter i verden har i høj grad været en succes og har stærkt forøget den sans for virkelighed, der er så vigtig for forståelsen af det hidtil usete Hierarki.

2. Jeg publicerede bøger som indeholder den nye esoteriske lære, som bygger på fortiden, til gavn for os i dag, og som peger fremad. I disse bøger uddrog jeg for den nye generation af esoterisk studerende de »sandheder« som var sande, drog dem frem af den mængde imaginær tænkning og dermed formulering af tankeformer som esoterikere (siden H.P.B.'s tid) så konsekvent har skabt og præsenteret for det søgende publikum som sandheder. Jeg fremhævede de nye sandheder som har betydning for fremtiden og for hvilke fortidens sandheder var et nødvendigt fundament, og gav jer i hovedtrækkene og i »sædtanker« nok til at vise jer de baner ad hvilken den nye verdensreligion, de nye politiske systemer og den nye sociale orden kunne udvikles. Jeg gav jer udkast og fremstillede dem som principper, men overlod til mennesker frit at udarbejde detaljerne - som det altid må være tilfældet - i overensstemmelse med deres civilisation og deres specielle nationale kultur, der i forening skulle skabe en smuk helhed og ikke give anledning til separatistiske barrierer, som tilfældet er i dag. Endelig henledte jeg publikums opmærksomhed på ideen om at eksternaliseringen af Hierarkiet var et vigtigt hierarkisk projekt, som krævede hensigtsmæssig forberedelse.

3. Verdenskrigen nåede nu sin sidste fase; den første fase var fra 1914-1918, hvorefter den fortsatte under jorden, for igen at bryde ud i 1939 og fortsætte med uhørt voldsomhed og grusomhed til 1945, hvor kraften til at fortsætte kampen hørte op og atombomben satte *punktum* for dette kapitel af verdens katastrofe. Atombomben (skønt kun brugt to gange destruktivt) gjorde ende på den onde magts modstand, fordi dens kraft hovedsagelig

er æterisk. Dens anvendelighed i vor tid er dobbelt:

- a. Som forløber for den frigørelse af energi som vil ændre de menneskelige livsomstændigheder og indvarsle en ny tidsalder, hvor vi ikke skal have civilisationer med deres frembrydende kulturer, men en verdenskultur og en frembrydende civilisation, og således vise den sande syntese som opretholder menneskeheden. Atombomben kom fra en første stråle ashram, i samarbejde med en femte stråle gruppe på jorden; set i et langt perspektiv var og er dens hensigt rent velgørende.
- b. Som et middel i De Forenede Nationers hænder til at bestyrke de ydre former for fred, således at der bliver tid til undervisning i fred og til at den gode vilje kan vokse sig stærk. Atombomben tilhører ikke de tre nationer som udviklede den og som for tiden besidder hemmelighederne - USA, Storbritannien og Canada. Den tilhører De Forenede Nationer til brug (eller lad os håbe, kun som en trussel om anvendelse) når aggressiv handling fra en hvilken som helst nation rejser sit hæslige hoved. Det er sådan set ligegyldigt om den aggressive handling kommer fra en nation eller gruppe af nationer, eller om den er affødt af de politiske grupper indenfor en magtfuld religiøs organisation, som f.eks. romerkirken, der endnu ikke kan holde sig fra politik og koncentrere sig om det som alle religioner er ansvarlige for - at lede mennesker nærmere til kærlighedens Gud.

4. Da verdenskrigen nu tilsyneladende er ovre og genopbygningsarbejdet, førende til genopstandelse, langsomt er begyndt, er det Hierarkiets opgave at styrke den entusiasme i folks hjerter overalt, som vil sætte dem i stand til at arbejde helhjertet *for* rette menneskelige relationer og udbredelsen af den enkle men styrkende kvalitet, den gode vilje. Det er entusiasme i åndelig forstand som mangler i dag, selv blandt dem der kan se Kristi hensigt og Hierarkiets planer som

eksisterende og nyttige; de som i årevis har læst mine belæring om den gode vilje og virkelig tror på det jeg siger, men ikke viser nogen beredvillighed til at ofre tid eller penge, de blokerer bevægelsens vækst. Det er Hierarkiets opgave at fremelske den gode vilje som det første skridt i deres planer, og det er den kvalitet som i dag er nærmest Kristi hjerte; »god vilje blandt mennesker« var det første stadium i det trefoldige løfte fra englens ved hans fødsel:

- a. God vilje fører til rette menneskelige relationer, der igen fører til,
- b. fred på jorden, som fører til,
- c. lovprisning af Gud.

Analyseret betyder disse ord ganske enkelt at god vilje resulterer i rette menneskelige relationer i det center vi kalder *menneskeheden*; dette vil skabe mulighed for den fred som karakteriserer *Hierarkiets* tilsynekomst på jorden, og føre til herliggørelse af Gud, som animerer aktiviteten i *Shamballa*, centret hvor Guds vilje er kendt. Derfor vil intelligente menneskelige forhold, praktisk kærlighed og det fulde udtryk for den guddommelige vilje med sikkerhed finde sted, hvis aktiviteterne sker i den rigtige rækkefølge. For øjeblikket er selv den første kun et håb. Religiøse og politiske gruppers mislykkede bestræbelser og menneskemassernes apati har i høj grad kompliceret opgaven for Hierarkiet.

5. Mit personlige arbejde har været at bringe alt dette til offentlighedens kendskab gennem min fortolkning af menneskehedens problemer (i bogen *Problems of Humanity*) og det til en grad hvor formålets enkelthed, en inspirerende og flammende iver og et minimum af organisation kan gennemføre den nye præsentation af den gode vilje som vil påvirke og forandre de suveræne verdensreligioner, der har glemt Kristi ord: »Mit rige er ikke af denne verden«; som vil trænge ind i de

politiske konferencer blandt verdens statsmænd og herskere, og som vil styre de beslutninger som tages af videnskabsfolk og økonomer. Ved at gøre dette og gennem den frygtelige opgave at pege på alle fortidens fejl og misforståelser, forkerte og katastrofale holdninger, og menneskelig separatisme, er der skabt en uundgåelig opposition; og hvis der ikke havde været det, ville mine anstrengelser have været forgæves. Jeg har ikke sagt noget som ikke er sandt, og jeg tager ikke et eneste ord i mig igen af det jeg har sagt. Der er mange som foretrækker de esoteriske sandheder om antahkaranaen, verdens og menneskets konstitution, loven om reinkarnation og de mange intrikate belæring forbundet med verdensplanlægningen. Disse har de fået i fuldt mål af mig. Der er andre som ønsker information om Hierarkiet, mestrenes status og deres arbejde, den undervisning der gives til disciple og indviede, og dette har de fået. Jeg har nu i de sidste få år beskæftiget mig med verdens misbrug og de problemer som menneskeheden står overfor i denne periode med genoprettelse - ikke af tidligere tilstande, men af Guds plan for mennesket.

Det er interessant at lægge mærke til, når Hierarkiet søger at imødekomme massernes behov for bedre livsbetingelser, og at hjælpe med at ændre de kirkelige og politiske misbrug, da er mennesker tilbøjelige til at miste interessen fordi opgaven er vanskelig, eller at afvise de udsagn om det som er ondt, fordi det (fra deres synspunkt) ikke er muligt for Hierarkiet at kritisere eller at tage stilling imod uret, ligesom mange afviste den kendsgerning at Hierarkiet under krigen stillede sig på de kræfters side der kæmpede for menneskehedens frihed og undlod på enhver måde at befatte sig med dem der kæmpede på mørkets side.

Hierarkiet er i dag en stor kæmpende gruppe, kæmpende for menneskets sjæl, bekæmpende alt hvad der blokerer udvidelsen af den menneskelige bevidsthed, bekæmpende alt hvad der begrænser den menneskelige frihed (jeg sagde ikke tøjlesløs-

hed), og kæmpende for at fjerne de faktorer og barrierer som modarbejder Kristi tilbagekomst og Hierarkiets fremkomst som en fuldt fungerende gruppe på jorden. Der er intet svagt, vaklende, sentimentalt eller neutralt i Hierarkiets holdning; dette må menneskeheden forstå, ligesom den må regne med Hierarkiets styrke og indsigt så vel som dets kærlighed.

Jeg har i de nævnte bemærkninger opregnet nogle af de mål, som Hierarkiet har for øje i denne tid og som har Kristi personlige opmærksomhed; de har alle en stærk og velgørende virkning på menneskeheden. Lad mig opregne dem i koncis form, fordi det er vigtigt, at der er en klar opfattelse af de frembrydende værdier hos medarbejdere af enhver type og grad i verden, for ellers er en erkendelse ikke mulig. For hvert punkt jeg opregner vil jeg med få ord tilføje grunden til at det anses for vigtigt:

1. Reorganiseringen af verdensreligionerne.

Grunde:

- a. For at bane vej for verdensreligionen, den universelle religion.
- b. For at føre menneskeheden til den enkelthed som er i Kristus.
- c. For at befri verden for teologi og gejstlighed.

2. Den gradvise opløsning af ortodoks jødedom.

Grunde:

- a. På grund af dens præsentation af en vred Jehova, som kun bekymrer sig om hans udvalgte folk. Dette er et fundamentalt onde. Verdens Herre, den Gud i hvem vi alle lever og røres og har vor eksistens, er helt anderledes.
- b. På grund af dens separatisme.
- c. Fordi den er så gammel at dens lære i høj grad er forældet.
- d. Fordi jøderne, når de bliver åndelige, i stor udstrækning vil gavne menneskeheden, for de findes i alle lande.

3. Forberedelsen til en ny åbenbaring.
Grunde:
 - a. Hvor der ingen vision er, går folkene til grunde.
 - b. Fordi menneskers forventning indicerer dens tilstedeværelse.
 - c. Fordi den nye invokation uundgåeligt vil bringe den til os.

4. Hierarkiets reaktion på Shamballa.
Grunde:
 - a. Skaber en direkte kanal.
 - b. Betingelser indstrømningen af magt-energi.
 - c. Forbinder viljen-til-det-gode med den gode vilje.
 - d. Skaber nye konstruktive spændingstilstande og nye ashramer.

5. En tættere forbindelse mellem Hierarkiet og menneskeheden.
Grunde:
 - a. Skaber (i nær fremtid) eksternaliseringen af visse ashramer.
 - b. Fører til Hierarkiets synlige fremtræden på jorden.
 - c. Anerkender at menneskets udviklingstrin garanterer dette.
 - d. Frembyder en nær forestående lejlighed til åbenbaring.

6. En bestræbelse på at afværge krig.
Grunde:
 - a. Fordi den næste krig ville udslette størsteparten af den menneskelige race.
 - b. Fordi den ville have en religiøs basis og det had som dette indebærer, ville være langt stærkere end noget hidtil kendt.
 - c. Fordi Shamballa ville være involveret, og dette har aldrig før været tilfældet.

I kan derfor se hvor kritisk, åndeligt set, vor tid er, og hvor presserende opgaven er for Hierarkiet og dets medarbejdere på jorden. Krigen er nok forbi i fysisk forstand, men store spørgsmål er stadig uafklarede og kan føre enten til fred eller til en fornyelse af de tilstande i hvilke krige udvikler sig og, når de først har udviklet sig, ikke kan undgås.

Det er med alle disse her omtalte faktorer for øje at vi nærmer os de næste to store fester: *Wesakfesten* og *Kristi enestående lejlighed*. Noget må jeg nævne her, og jeg gør det med stor glæde: året 1946 markerer begyndelsen på en cyklus i hvilken menneskeheden tager mere direkte del i festen end nogensinde før, og i hvilken den kan spille en langt mere betydningsfuld rolle end nogensinde tidligere. Wesakfesten har længe været afholdt i mange lande, og som tiden går og instruktionen af masserne skrider frem vil mødet ved maj fuldmåne få en større betydning, men *dets grundtone vil blive ændret*. Hvad den nye grundtone vil blive er endnu ikke meddelt, og vil ikke blive det før om 35 år. Som jeg tidligere har pointeret, dens betydning - ligesom langfredag - tilhører fortiden og deres nytte er snart forbi. Det er hensigten hos Buddha og Kristus at der i hvert land til sidst vil være én, der kan fungere som deres repræsentant på tidspunktet for de to fester, således at distributionen af åndelig energi fra det første store aspekt - eller den første stråle - vil ledes direkte fra Buddha (og senere fra Shamballa) til Kristus, og derefter fra Kristus til de disciple i alle lande som kan overskygges og på den måde fungere som kanal for den direkte strøm af energi.

Den samme fremgangsmåde vil blive fulgt på tidspunktet for juni fuldmånen, bortset fra at Shamballa ikke vil være så direkte involveret, og med den forskel, at ved maj festen vil det være første stråle disciple som vil blive overskygget, mens det ved juni fuldmånen vil være en anden stråle discipel som repræsenterer Kristus i hvert land. Det kan være disciplens sjæls- eller personlighedsstråle.

Det har ikke været muligt at organisere denne udvikling i år, men næste år kan der gøres en begyndelse, selv om kun tre eller fire lande kan arbejde under denne inspiration. Virkningen af denne udvikling vil være omfattende, men ikke umiddelbart synlig for iagttageren.

Dette år, ved den store fest i Himalaya vil Buddha komme tilsyne som sædvanlig. Han har bekendtgjort, at hans hovedansvar er at bringe den første indstrømning af den trefoldige energi som invokationen påkalder og vil fortsætte med at påkalde gennem mange årtier. Fra Guds bevidsthed vil lyset flyde gennem ham til den ventende verden af mennesker - det menneskelige center hvis evige mission er at bringe lys til alle levende væsener. Fra Guds hjerte vil han bringe – til Hierarkiet, via Kristus – den dybe uendelige indstrømning af kærlighed som vil gøre det muligt for Hierarkiet at udføre sin svære opgave og træde frem på jorden. Det er umuligt for mennesker at begribe det offer og den prøvelse som denne fremkomst vil indebære, og som kun en vældig indstrømning af guddommelig kærlighed kan muliggøre.

Et forsøg vil også blive gjort på at forbinde Shamballa, »centret hvor Guds vilje er kendt«, direkte med den nye verdenstjenergruppe, via de ashramer som har specialiseret sig i ydre, praktisk goodwill arbejde. Modtagelsen af denne stimulerende vilje-til-det-gode skulle forårsage en afgjort vækst i den gode vilje og gøre det muligt for goodwill bevægelsen at gå fremad med større styrke dette kommende efterår og den følgende vinter; det vil tage hele sommeren at assimilere energien for dem, der iværksætter denne bevægelse over hele verden.

Absorberingen af kærligheden som strømmer fra Guds hjerte til Hierarkiet vil nødvendigvis have en vidt udbredt virkning; en af de mest umiddelbare virkninger vil imidlertid være en styrkelse af triangulnetværket af lys og god vilje som allerede eksisterer. I kan derfor se af alt dette, hvor meget nærmere Buddha er kommet til menneskeheden i år. Han finder det nu

muligt at lade mennesker kende hans specielle mål; dette har aldrig før været tilfældet. Det er resultatet af krigen og Hierarkiets bestræbelse på at fremkalde visse forædlende kvaliteter og åndelige reaktioner i mennesker som under krigens stress kunne vækkes. Dette år vil tilbyde en unik og særlig lejlighed, baseret på den kendsgerning at der endnu ikke har været tid for mennesker til at falde tilbage i de gamle tankevaner, eller til at etablere nogen reaktionære strukturer. Dette er måske ikke tilfældet næste år, og derfor vil det være klogt at benytte sig af lejligheden i så fuld udstrækning som muligt ved denne kommende fest. De som har tro og vision bliver bedt om at forbinde sig (imaginativt, for noget andet ville næppe være muligt) med Buddha, og så tilbyde sig som kanal for de åndelige kræfter som han vil bringe.

Juni festen, som er så specielt en Kristus-fest, og som understreger Hierarkiets forbindelse med menneskeheden, strækker sig i virkeligheden over tre hele dage, hver med en anden grundtone:

1. Grundtonen *kærlighed* i hierarkisk betydning - fri for sentimentalitet, emotion og personlig betoning - en kærlighed som er opofrende og forstående, som handler med styrke og beslutsomhed, og som arbejder for helhedens vel og ikke i nogen gruppes eller persons interesse.
2. Grundtonen *opstandelse*, med vægten på den nye tone af liv, af den levende Kristus og af det »liv i større fylde« som krigen har muliggjort ved at gennemtvinge en tilbagevenden til de virkelige værdier.
3. Grundtonen *kontakt*, en tættere forbindelse mellem Kristus og hans folk, mellem Hierarkiet og menneskeheden.

Ordet »grundtone« er valgt med omtanke og betegner *lyden* som går forud for enhver stor indstrømning ved maj festen; disse energier vil blive frigivet ved en højtidelig ceremoni på hver af de tre dage. Ved hver ceremoni vil Kristus sige den nye

invokation alene, og derefter vil det samlede Hierarki intonere strofen alene, påkaldende lys, kærlighed og vilje-til-det-gode (en på hver af de tre dage). De disciple eller indviede hvis interesse og opmærksomhed gælder triangel- eller goodwill-bevægelsen, vil have dem i tankerne når de siger den første og tredje strofe, og den nye gruppe af verdenstjenere vil få opmærksomhed når den anden strofe fremsiges.

Jeg vil derfor gøre jer opmærksom på den interesse, Hierarkiet viser for de embryoniske bestræbelser I er engageret i og som jeg indledte; jeg vil imidlertid betone at den udviste opmærksomhed ikke er enestående, men at hvor som helst to eller tre er samlede i Hierarkiets og mestrenes navn, vil energien flyde; at hvor som helst den gode vilje er et mål og fremkalder bestræbelser, uanset i hvilken form, vil energien fra viljen-til-det-gode gøre sig gældende, og at den nye verdenstjenergruppe er langt større end de få som I kender. I dag omfatter dens antal flere millioner.

Denne højtid af tre dages invokation vil blive fulgt af en kulminerende dag hvor Hierarkiet i forening, og ledet af Kristus, fremsiger hele invokationen. Den indledes med hver strofes tilhørende grundtone, som også intoneres samlet. Disse toner kan I ikke have kendskab til, men hvis fx et meget stort antal af den nye verdenstjenergruppes medlemmer var samlet, kunne deres forenede OM nogenlunde svare til den behørig grundtone.

Det vil stå jer klart, at i den nye cyklus som begynder nu med krigens kulmination og dannelsen af De Forenede Nationer, bliver maj og juni festerne ikke alene tættere forbundet, men fremgangsmåden er blevet ændret og virkningen på menneskeheden intensiveret. Jeg ser derfor gerne at alle som vil deltage ved disse fester søger at gøre det subjektivt (hvor I end befinder jer) og deltage intelligently i den foreskrevne ceremoni. Jeg vil bede alle tænke imaginativt og handle *som om* de var accepterede disciple, eller i det mindste befinder sig i periferien af en ashram. Jeg beder jer deltage i disse to ceremonier med

hele jeres forestillingsevnes styrke; disse ceremonier vil senere blive eksterneret i et center i alle lande. En skolet kerne og en engageret gruppe af troende er ved at blive samlet (dog endnu kun i Hierarkiets bevidsthed), og skønt der for tiden ikke vil være nogen ydre ceremonier eller nogen viden om hvem der vil blive valgt i de forskellige lande til at repræsentere Hierarkiet, i gerning og i sandhed, bliver det første skridt hen imod menneskelig deltagelse taget i år.

Viden om dette vil give alle jer som i mange år har afholdt disse fester et formål og en urokkelig hensigt. I sandhed, jeg giver jer en invitation fra Hierarkiet til at deltage i deres ældgamle virke, og ikke - som i fortiden – blot spille rollen som interesseret iagttager. Jeg må advare jer om, at hvis det på nogen måde lykkes for jer at deltage, vil det være nødvendigt at beskytte jer mod overstimulering og tage skridt til, på menneskehedens vegne, at anvende energien, I er blevet opladet med, på en klog og vis måde.

Denne viden vil især være nyttig for de af jer som er beskæftiget med en af de grupper og organisationer som er lydhøre overfor de hierarkiske interesser. Virkelig deltagelse kan føre til en pludselig overbevisning om realiteten af det som jeg har fortalt jer; tro og tillid og sund fornuft vil da ikke længere være nødvendigt, for I vil *vide*.

Jeg har her fortalt jer det, som Kristus har planlagt for den umiddelbare fremtid. Jeg har også fortalt jer noget af det, som han og mestrene må udrette som forberedelse til den nye verden som kan og vil afløse den gamle ulykkelige verden der ligger umiddelbart bag os. Jeg har valgt at tale til jer om disse aktiviteter som det nu er muligt for jer at deltage i, med undtagelse af dem der vedrører forbindelsen mellem Shamballa og Hierarki. Imidlertid, de af jer som er indviede af tredje grad (og der er nogle få som virker på jorden blandt mennesker i denne tid) kan deltage i dem alle.

Dette er en uhyre praktisk meddelelse og fortjener jeres fornyede løfte om at tjene menneskeheden og finde jeres vej ind

i en ashram, hvor denne tjeneste kan få retning. Den forlanger ofre indtil det smerter, og hvor det berører jer mest; den forlanger en lykkelig følelse af enhed med det sted for kraft og lys som vi kalder Hierarkiet og som står rede - som aldrig før - til at dele den kraft og det lys lige til grænsen for hvad mennesker evner at bruge deraf.

Jeg beder om jeres hjælp med to tjenesteydelser som er af vigtighed for ham som alle disciple, indviede og åndelige mennesker har elsket og fulgt i henved tre tusind år, Kristus (jeg refererer her til hans fremtræden som Krishna og endnu en som var lidet kendt men som udførte et stort arbejde i endnu tidligere århundreder). Det er et arbejde som forberedelse til hans komme.

Jeg beder jer tage ansvaret for distribueringen af invokationen i så vidt omfang som muligt og i alle lande. Den besidder en mægtig kraft, og hvis den bruges af mennesker af alle trosretninger, kan den hjælpe med til at afværge krig. Jeg beder jer også om at muliggøre en vid udbredelse af bogen *Problems of Humanity*, som jeg har skrevet for at styrke dem, der allerede søgte at gøre noget ved disse problemer og for at henlede de uvidendes opmærksomhed på de omtalte forhold. Dette vil kræve ofre, for det betyder udgifter. Selv Hierarkiet arbejder gennem normale kanaler og behøver penge, og endda Kristus har brug for finansielle ressourcer for at nå ud til de nødstedte mennesker. Jeg beder om jeres hjælp og venter på jeres beslutning.

At den som vi tjener må være os alle nærmere end nogensinde før, at arbejdet med at etablere rette menneskelige relationer må gøre hurtige fremskridt, og at lys og kærlighed må strømme ud fra Shamballa og Hierarkiet over alle jer som elsker jeres medmennesker er mit dybeste ønske, ledsaget af min velsignelse, for jer i denne periode af viljen-til-det-gode.*

* Tibetaneren har bedt mig gøre det klart, at når han taler om Kristus refererer han til hans officielle navn som overhoved for Hierarkiet. Kristus virker for alle mennesker, uanset deres tro. Han tilhører ikke den kristne verden mere end den buddhistiske, den muhamedanske, eller nogen som helst anden tro. Det er ikke nødvendigt for noget menneske at tilhøre den kristne kirke for at blive

Måden at nærme sig eksternalisering (august 1946)

Et meget vigtigt forhold i forbindelse med denne forestående ufattelige begivenhed (Hierarkiets fremtræden på det fysiske plan) er den udvikling og de tilpasninger, der finder sted indenfor selve Hierarkiet som forberedelse til denne begivenhed. Desuden vil jeg her pointere at det som vil finde sted og allerede forsøgsvis er ved at finde sted, er *eksternaliseringen af ashramerne*. De store officielle departementer, såsom undervisningsdepartementet eller det som står for den frembrydende civilisation, vil ikke komme til syne på nuværende tidspunkt. Deres aktiviteter vil i lang tid forblive indenfor Hierarkiet på dets eget plan. Det første skridt er tilsynekomsten af visse ashramer på det fysiske plan, der styres af visse mestre; det vil vække almindelig opmærksomhed og bevise overfor offentligheden, at Hierarkiet er en *kendsgerning* og at mysterierne vil blive genoprettet. Senere, hvis disse skridt viser sig at være vellykkede, vil andre og mere betydningsfulde tilsynekomster blive mulige, begyndende med Kristi tilbagevenden.

Men i mellemtiden foregår store og vigtige begivenheder indenfor Hierarkiet og i forbindelse med dets medlemmer. Disciple i periferien af en ashram er tilbøjelige til ikke at bemærke uddannelsen såvel som holdningen hos seniordisciple i ashramen; de overser ofte den kendsgerning at også de - fra Kristus ned til den yngste indviede - udvikler sig under en fremadskridende og støt voksende hierarkisk disciplin, træning og instruktion. Fordi seniordisciple og indviede har nået et mål som i lang tid har syntes uopnåeligt for almindelige aspiranter, formodes de at have opnået alt; den kendsgerning, at de kun har passeret en milepæl på den endeløse vej til lyksalighed, er fuldstændigt glemt. Men takket være livets egen fremdrift

forbundet med Kristus. Kravene er: at elske jeres medmennesker, føre et disciplineret liv, anerkende det guddommelige i enhver religion og i alle væsener, og at styre jeres daglige liv med kærlighed.
A.A.B.

fortsætter processen for evigt; viden må altid forvandles til visdom; kærlighed må altid ledsages af guddommelig vilje, planlægning må altid vige for det guddommelige formål; lys må altid efterfølges af liv; fra Hierarkiet må de indviede gå videre til Shamballa, og fra Shamballa vil de følge den ene eller den anden af de syv veje; evolutionens vej efterfølges af vejen for den højere evolution; planetariske erkendelser ekspanderer til sidst i solare kontakter; kristusbevidstheden udfolder sig sluttelig til noget så altomfattende at vi endnu ikke har ord for det, eller brug for ord; erkendelse af Faderen og af monadisk væren får alle mindre erkendelser til at svinde bort, og sjælsbevidsthed og progressivt liv i en form er ikke længere noget mål men lades langt tilbage.

Uanset alt dette er det nødvendigt at huske på, at det der er vundet gennem alle erfaringer, eksisterer for evigt, intet er nogensinde tabt; det som livet i form har skænket, er stadig i det evige åndelige væsens besiddelse; det som sjælsbevidstheden har omsluttet og inkluderet, er stadig væsenets rige udstyr, nu centreret i monaden; hierarkisk erfaring går over i Shamballas formål, men evnen til at arbejde i Hierarkiet bevares altid, fordi den hierarkiske konstitution og institution betinger alle manifestationer - af hvilken grund det er således, ved ingen, men således er den guddommelige vilje.

I syntese og i den altomfattende bevidsthed hos det store liv som omfatter alt som findes, er alt (undtagen det vi kender som det onde) af evig varighed.

I vil have bemærket (hvis I virkelig studerer det jeg har givet ud til verden) at information om Hierarkiet kan inddeles i tre hovedkategorier:

1. Hierarkiets arbejde i relation til mennesket og de tre verdener for menneskets evolution.
2. Hierarkiets indre konstitution og dets interne aktivitet.
3. Dets overordnede relation til Shamballa og til ekstraplanetærisk liv.

En stor del af det som er meddelt jer om de to sidste kategorier har givet jer det indtryk at Hierarkiet åbenbart har sit eget liv uafhængigt af menneskeheden, og at det også har sine egne mål som intet har med jeres mål at gøre. Disse slutninger skyldes at I domineres af det separatistiske sind, for i virkeligheden glider det arbejde og de aktiviteter som foregår i alle tre centre – Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden - over i hinanden, er sammensmeltet og gensidigt afhængigt; de er gensidigt fremkaldende og påkaldende.

Den kendsgerning, for eksempel, at Hierarkiet nærmer sig menneskeheden og til sidst vil vise sig åbenlyst på det fysiske plan skyldes ikke kun hierarkisk hensigt, men menneskeheden krav og den stærke vibration og tone som menneskeheden har udsendt. På dette punkt kontrollerer menneskeheden nogle af Hierarkiets aktiviteter og udløser på den måde handling. Samtidig kan alt det der sker, føres tilbage til Shamballa, alt er iboende det guddommelige formål og tilskyndet og drevet frem af Shamballaenergi, fordelt over hele planeten via Hierarkiet i de fleste tilfælde. Både Hierarkiet og menneskeheden er bragt under indflydelse af ekstraplanetariske kræfter, som sender deres impulser ind på jorden via Shamballa. Derfor opstår der en stærk gensidighed, som hoved, hjerte og solar plexus center i det individuelle menneskes æteriske legeme er symboler på; deres samspil sørger for at mennesket kan virke og kan udtrykke sig som et samlet hele på et bestemt bevidsthedsniveau. Det er vigtigt at studerende prøver at forstå dette, og således i det mindste udvikler de elementære anlæg til denne helhedsopfattelse af livsomstændigheder eller en situation.

Disse instruktioner kan hjælpe alle alvorlige aspiranter og disciple til at udvikle denne specielle forståelse så hurtigt og så præcist som muligt. Den er karakteristisk for den hierarkiske bevidsthed som er: beskæftiget med sig selv som en guddommelig gruppe, bevidst om den tiltrækkende og evokative kraft der udgår fra det højeste center, Shamballa, lydhøre overfor menneskeheden krav, og sensitive overfor »kaldet« fra dette

tredje store center gennem hvilket den planetariske Logos' liv udtrykker sig. Mesterens bevidsthed er derfor optaget af tre hovedansvarsområder, men kun et af dem er indenfor den levende organisme som han er en del af; dette aspekt af hans liv er invokativt i to retninger: mod Shamballa og mod menneskeheden; de andre to centre er for ham evokative.

I dag er mennesker som helhed så stærkt invokative, at hele retningen af Hierarkiets liv og dets planer til i dag har været underkastet forandringer, forsinkelser hvad angår interne og rent hierarkiske bestemmelser, og fremskyndelse af visse planer som vi forventede først ville blive aktuelle om flere hundrede år, men som - på grund af menneskehedens uventede udvikling mht. at være rede - kan iværksættes nu. Denne iværksættelse er derfor ikke for tidlig, men sikker og i tidens fylde; denne tidens fylde er, mht. den planlægning vi befatter os med, fra nu og indtil år 2025 - virkelig en kort tidsperiode, hvori vi vil se fuldbyrdelsen af den planetariske Logos' større formål, som det vil udfolde sig gennem de tre store centre i hans manifesterede legeme. Dette formål var trefoldigt i sin natur:

1. Det omfattede evnen hos medlemmerne af Shamballas råd til at reagere på og absorbere visse ekstraplanetariske energier og at bruge dem planetarisk. Det var ikke forudset af disse kræfters styrende væsener, at vor planetariske Logos så hurtigt ville opnå et bestemt mål i tid og rum som han har.
2. Det indebar en stor ekspansion, både talmæssigt og i Hierarkiets bevidsthed. Dette forudsætter en stor tilgang af indviede og disciple og en vældig indstrømning af hvad vi esoterisk kalder »engle-essens« fra devariget, under ledelse af visse store devaer som gennem de sidste to hundrede år har tilsluttet sig Hierarkiet. Dette har heller ikke været ventet så tidligt. Resultatet af denne begivenhed har været at indvielsens port gennem hvilken menneskeheden passerer, står mere åben (symbolsk set) end nogensinde før, og samtidig passerer mestre hurtigere videre til den højere

evolutions vej; dette skyldes at indviede hurtigt bliver egnede til at indtage deres pladser, og disciple hurtigt når frem til indviede positioner, så hurtigt at en stærk fremskyndelse er blevet berettiget.

3. Det involverer endelig en stor opvågning i menneskeslægten og en åndelig nyorientering, som man først havde troet mulig når solen gik ind i Stenbukken om ca. 2.300 år. Men - det har allerede fundet sted og naturligvis ført til fundamentale tilpasninger i Hierarkiets planer samt en fornyet understregning af formålet, som registreret i Shamballa.

Disse kendsgerninger såvel som at tidspunktet var modent for beslutninger har forårsaget en indre planetarisk gæring og stor aktivitet i de tre vigtige centre. I sidste ende (og dette er en faktor af overordentlig betydning) skyldes denne udvikling - denne uventede rigtige absorbering af åndelig energi, og denne gripen efter den åndelige lejlighed - menneskeheden selv; frem for alt er det menneskeheden der er rede til det som er nyt, og menneskeheden beslutning om at skabe en ny og bedre verden, der svarer mere til deres »fornyede« åndelige natur som er ansvarlig for al aktivitet.

I dette afsnit af vort undervisningstema (hvis jeg må kalde det sådan) skal vi især befatte os med Hierarkiets respons, og følgelig aktivitet i relation til menneskeheden. Dette vil tage form af en ny tilnærmelse og en ydre tilsynekomst.

Det ville derfor være klogt altid at huske de følgende ideer; jeg nævner dem i rækkefølge for klarhedens skyld:

1. Hierarkiets virke har gennem tidsaldrer været fundamentalt trefoldigt i sin natur:
 - a. En vedvarende bestræbelse på at etablere en tættere og mere forstående relation til Shamballa. Dette medfører:

En udfoldelse af viljespektet i forbindelse med den fulde anvendelse af intelligent kærlighed.

En konstant tilpasning af Planen (som udvikler sig) til formålet der stadigt tydeligere og stimulerende tegnede sig.

En voksende evne til at overføre energi fra Shamballa til de tre verdener, fra det kosmisk æteriske plan til det kosmisk tætte fysiske plan.

- b. En udfoldelse - indenfor periferien af det hierarkiske center - af det liv, den plan og den teknik som vil træne alle der finder vej ind i en ashram, som i sig selv er et aspekt af Hierarkiets liv. Denne gamle og intelligente bestræbelse har skabt og betinget det, I kender som Hierarkiet. Imidlertid er det stadig underkastet forandringer på grund af nye situationer og udviklingsfaser.
- c. Sluttelig at repræsentere, indenfor Hierarkiet alle syv strålers egenskaber ved hjælp af de syv store ashramer og deres subsidiære ashramer.

Der er mange andre aspekter af den hierarkiske konstitution og af hierarkiske mål, men disse tre er dem vi på nuværende tidspunkt mest beskæftiger os med.

2. I dag er forbindelsen mellem Shamballa og Hierarkiet tættere end på noget tidligere tidspunkt, og det skyldes følgende faktorer:

- a. Den målrettede virksomhed og plan - opretholdt af de tre store departementer i Hierarkiet (Manuens, Kristi og Civilisationens Herres) - hvorved de tre ledere i forening har fungeret som en transmissionstriangel mellem Verdens Herres råd og Hierarkiet. De er alle tre medlemmer af rådet, skønt ingen af dem endnu virker i selve centret; for at være

til større nytte i deres egen sfære har de holdt sig i periferien af rådets indflydelse.

- b. Det påkaldende arbejde, som udføres både bevidst og ubevidst af menneskeheden selv, har været af sådan en styrke, at det er trængt igennem Hierarkiets indflydelsessfære (symbolsk forstået) og videre til selve Shamballa, og har fremkaldt en respons. Denne invokative virksomhed nåede et højdepunkt af styrke som resultat af verdenskrigen (1914-1945) og dens tone og appel varer stadig ved.
- c. Den hastige udvikling af integration blandt fremskredne mennesker, som har tvunget mange ind på discipelskabets vej og dermed ind i visse ashramer, og som ligeledes har sat mange disciple i stand til at tage indvielse.

3. At et langt større antal af almindelige mennesker nu anerkender det *faktum* at Hierarkiet eksisterer; dette har etableret en ny type forbindelse mellem Hierarkiet og menneskeheden. Hidtil var relationen afhængig af fremskredne aspiranternes anerkendelse af deres position i relation til Hierarkiet; i dag har anerkendelsen hos tusinder som ikke på nogen måde er fremskredne aspiranter eller på nogen måde rede til at blive tilknyttet Hierarkiet skabt et nyt problem; det giver Hierarkiet et vink om en lovende udvikling, men også om en situation som nødvendiggør en anden form for tilpasning til de menneskelige krav end den der bestod i at give disciple adgang til deres ashramer; det der nu kræves, er opmærksomhed fra visse disciple og indvielse i alle ashramer og Hierarkiets evne til at gennemtrænge og sprede den tykke sky af ufuldkomne tankeformer som den forvirrede, interesserede og nysgerrige offentlighed har skabt omkring dem.

4. Hierarkiets anvendelse af guddommens nedbrydende aspekt, den første stråle, på en sådan måde at det i virkeligheden er en skabende faktor der, når alt kommer til alt, ikke alene befrier livet fra dets tidligere begrænsninger, men også - ifølge loven

om balance - fremkalder opbygningsaktiviteten fra den anden stråle. Nedbrydningsarbejdet er nu praktisk taget fuldført og til ende, og opbygningsarbejdet kan begynde.

5. Den nye gruppe af verdenstjenere er blevet skabt som et forbindende led mellem Hierarkiet og offentligheden. Denne gruppe er delt i to mindre grupper:

- a. De disciple og medarbejdere som allerede er integreret i en ashram.
- b. Intelligente aspiranter og medarbejdere der på alle områder arbejder for verdens bedste.

Disse to grupper danner i forening et formidlende organ, hvor igennem Hierarkiet kan nå menneskemasserne med de nye begreber, den nye civilisations teknik, og de fundamentale projekter som vil lede menneskeheden fremad ind i et større lys.

6. Menneskehedens anerkendelse af sine største problemer og den voksende evne hos almenheden til at se disse problemer som hele menneskehedens problemer i lyset af én menneskehed. Denne evne viser Hierarkiet, hvor menneskeheden står på Vejen i vor tid og at racen nu er beredt til den nye åbenbaring - som senere vil blive fulgt op af mysteriernes genindførelse.

7. Den nye orientering indenfor menneskeslægten selv i retning af begrebet *én menneskehed* og det intenst vågne åndelige krav, som i dag udmærker menneskeheden overalt og som har tvunget Hierarkiet til at tage visse fundamentale beslutninger og at omstille sig til et meget nærmere samarbejde med det menneskelige center og dets liv og formål.

Det er interessant at notere sig (skønt det ikke har nogen umiddelbar betydning), at det nedbrydende arbejde gennem 175 år som Hierarkiet indledte i året 1775 bærer kimen i sig til den

sidste nedbrydningsakt - der endnu ligger langt ude i fremtiden - som vil finde sted når Hierarkiet engang er så forenet og sammensmeltet med menneskeheden at den hierarkiske form ikke længere er nødvendig. De tre store centre vil da blive to og Hierarkiet vil forsvinde og kun Shamballa og menneskeheden vil være tilbage, kun ånd eller liv, og substansen som udtryk for intelligent kærlighed vil være tilbage. Dette svarer til den individuelle indvielses erfaring ved den fjerde indvielse, hvor kausallegemet, sjælslegemet forsvinder og kun monaden og dens legemliggørelse, personligheden (en fusion af sjæl og form) bliver tilbage. Denne begivenhed eller sidste opløsning vil først finde sted ved afslutningen af vor planetariske eksistens, når døren til individualisering er endeligt lukket for en pralaya periode og vejen til den højere evolution vil omfatte flere end vejen til indvielse.

Derfor, mine brødre, den tættere forbindelse mellem Hierarkiet og Shamballa, stimuleringen af Hierarkiets eget indre liv, og menneskehedens modenhed til en ny åbenbaring og til visse uventede udviklingsfaser, vil blive afgørende for den cyklus vi nu bevæger os ind i. Det er derfor den mest fantastiske periode i menneskehedens historie! Hertil kommer, må vi huske, at vi nu går ind i en anden og større zodiak-runde, og dette falder sammen med den mindre zodiakale aktivitet, fordi Vandbæreren styrer den større kommende cyklus på 25.000 år og også er det tegn solen går ind i nu i den næste periode af 2.300 år - en utrolig begivenhed af stor betydning for vor planetariske historie; det er et sammenfald, som vor planetariske Logos er fuldt klar over og gør fuldt og intelligent brug af. Det er også en cyklus hvori de tre store centre – Shamballa, Hierarki og menneskehed – for første gang er i direkte og uhindret forbindelse, for i dag er koordineringen korrekt og tilpasset for første gang i klodens historie. Selv om dette kun er forbigående, er noget indledt, hvis virkninger aldrig vil være tabt. Det er en cyklus hvori den planetariske Logos, efter succesrigt at have taget indvielse og dermed påvirket hele det planetariske liv, også

har etableret visse ekstraplanetariske forbindelser, der nødvendigvis er uforståelige for jer og uden betydning overhovedet for det individuelle menneske, men som i sidste ende vil skabe en situation hvori vor planet vil blive en hellig planet. Denne proces vil efterhånden som den udfolder sig og udvikles, have en stærk indre og dybt åndelig virkning på alle naturriggerne samt i det overnaturlige rige.

Lad os nu gå videre med vore betragtninger over vort tema, efter at have studeret disse fundamentale forudsætninger.

Skridt i eksternaliseringsprocessen

I nogen tid, lige siden 1425 (et årstal jeg tidligere har refereret til) har Hierarkiet været opmærksom på, at tiden ville komme hvor denne projekterede bevægelse ville finde sted. Forberedelserne er gået støt fremad. Et punkt som man må huske er at denne impuls (der oprindeligt udgik fra Shamballa) kom som en vældig forstyrrelse af en mange titusindårig rytme; den har været en fundamental, betingende faktor. Mestrene som vil træde frem og få kontakt med verden er imidlertid ikke dem der registrerede den oprindelige impuls fra Shamballa, ej heller er de tre overhoveder for de tre store departementer de samme. De tidligere mestre tog de nødvendige indledende skridt i forberedelsen, og siden da er arbejdet gået støt fremad.

I vil måske spørge hvad disse skridt var og på hvilke områder forberedelserne fandt sted? De første skridt drejede sig om interne forberedelser. Skønt visdommens mestre alle har været igennem de menneskelige erfaringer og helt enkelt er mennesker som har opnået et relativt højt mål af fuldkommenhed, er der aspekter af fysisk kontakt som de har fuldstændigt overskredet og helt og aldeles afvist. Der er intet i de tre verdener som de er beslægtet med, undtagen livets slægtskab og impulsen af kærlighed til alle væsener. Generhvervelse af visse hjælpemidler til fysisk aktivitet har været nødvendig. For eksempel er de fem sanser, hvor det drejer sig om en mester, tilstede og kan bruges

når det kræves, men kontakten som er etableret og opretholdt med disciple og senior aspiranter i verden (gennem hvem de hovedsagelig virker) er stort set telepatisk; syn og hørelse, som I forstår det, er ikke involveret. Videnskaben om impression, med dens stærkt stigende effektivitet, som langt overgår individuel kontakt gennem sanserne, har helt fortrængt den strengt menneskelige metode. Bortset fra de tilfælde hvor en mester arbejder på det fysiske plan og i et fysisk legeme er de ydre fysiske sanser stillet i bero; for flertallet af mestrene som stadig bruger disse sanser er deres anvendelse strengt begrænset; deres virke er stadig næsten helt subjektiv, og den telepatiske kommunikationsmetode og impression er praktisk taget de eneste metoder de anvender for at nå deres medarbejdere. Derfor har generhvervelsen af de tidligere sædvaner af mere fysisk natur været et af de forberedende skridt.

Et andet har været tilegnelsen af en bred kulturel forståelse af den almene civilisation som vil blive den herskende, når det planlagte projekt er gennemført. I har fået at vide - og helt korrekt - at mestrene ikke bekymrer sig om at erhverve ekspertise på alle undervisningsområder - i moderne historie, fx, eller i de nyeste videnskabelige fremgangsmåder, eller i brugen af fremmede sprog. I alle deres ashramer er der nogen som kan forsyne dem med enhver specialviden som de måtte behøve på ethvert givet tidspunkt eller for ethvert specielt formål. Dette vil stadig være gældende for dem der har opnået rang af mester, men det gælder ikke alle senior indviede, hvoraf mange efterhånden som de opnåede stadigt højere grader og kom under en mesters instruktion har bibeholdt deres verdslige kundskaber, samtidig med at de har specialiseret sig i visse strengt jordiske metoder til at håndtere verdslige anliggender. For eksempel er der adepter som er autoriteter i moderne finansvidenskab, og disse indviede af fjerde grad er med stor kompetence ved at forberede den senere indførelse af de nyere finansielle metoder som vil fortrænge nuværende meget uheldige metoder. De vil indføre et system med byttehandel, som moderne penge er det

karikerede symbol på. Dette nyere finansielle system vil blive helt og aldeles menneskeligt og det vil afløse de store forretningsforetagender og private virksomheder. Det vil dog samtidig bevare de faser af moderne virksomhed som vil kalde på initiativ og idérigdom hos det enkelte menneske. Andre indviede har specialiseret sig i de forskellige sprog, to af dem er eksperter i forenklet engelsk (basic english) den form for engelsk som til sidst vil afløse andre sprog i alle former for international og forretningsmæssig udveksling uden på nogen måde at udlette de individuelle nationalsprog i daglig tale i deres respektive lande.

To ting må den interesserede forsker forstå i forbindelse med eksternaliseringen:

1. Senior medlemmer af Hierarkiet vil ikke blive de første som vil foretage den nødvendige tilnærmelse. Under deres ledelse og nære overvågning vil denne tilnærmelse blive foretaget - i de tidlige stadier - af indviede af og under den tredje indvielsesgrad, og også af de disciple som vil blive valgt og udset til at være redskaber for deres bestræbelser og som derfor vil arbejde under deres ledelse. Det er først på de senere stadier, og når tiden er inde for Kristi tilbagevenden i genkendelig fysisk skikkelse med genindførelse af mysterierne til følge, at visse senior medlemmer af Hierarkiet vil træde frem og tage ydre og synlig fysisk kontrol med verdens anliggender. Tidspunktet for dette vil nødvendigvis afhænge af om de skridt lykkedes, som blev taget af medlemmer af Hierarkiet som ikke er så fremskredne.
2. Medlemmer af Hierarkiet, hvad enten de virker i de tidlige faser eller senere når den virkelige eksternalisering finder sted, vil fungere som medlemmer af menneskeslægten og ikke som proklamerede medlemmer af gudsriget eller det sjælenes rige vi kender som Hierarkiet; de vil beklæde embeder af forskellig art, de vil være politikere, forretningsfolk, økonomer, religiøse lærere eller gejstlige; de vil være

videnskabsfolk og filosoffer, universitetsprofessorer og lektorer; de vil være borgmestre og forvaltere af alle offentlige etiske bevægelser. Den åndelige kraft i deres liv, deres klare, rene visdom, fornuften og det acceptable i deres foreslåede forholdsregler indenfor det virkefelt de har valgt, vil være så overbevisende at få hindringer vil blive lagt i vejen for deres forehavender.

På nuværende stadium af forberedelserne er opgaven for de disciple som det er blevet pålagt at lægge grunden til den nye tidsalders metoder og til at modtage den første gruppe af ashram-medlemmer, virkelig krævende. De står for meget som anses for visionært og umuligt; vanskelighederne de står overfor kan forekomme umulige; de underviser i sandheder hvis første virkning nødvendigvis må være nedbrydende, fordi de søger at frigøre menneskeheden fra gamle former for religion, økonomi og politiske doktriner; deres upersonlighed - som ser fejl såvel som dyder - irriterer mange, og ofte netop dem disciplene havde ventet forståelse af og en sand upartiskhed; det særkende, at de ikke lader sig påvirke af gamle riter og ceremonier og ikke deltager i dem, eller interesserer sig for gamle og udlevede om end dyrebare ideer, såvel som deres konstante krig mod blændværk og illusioner, bliver i de tidligere stadier mødt med skepsis. Disciplen arbejder ofte alene og som regel uden større anerkendelse og mangler tid til sin egen personlige kontakt med Hierarkiet; han er ikke nødvendigvis forbundet med nogen såkaldt esoterisk gruppe, og hvis han er, vil hans opgave være så meget mere vanskelig; kun fremskredne disciple med en fuld bevidst og vedvarende kontakt med deres specielle ashram er i stand til at virke på denne måde. Okkulte og esoteriske grupper er i vor tid de mest forblændede af alle verdens grupper; enhver discipels arbejde i sådan en gruppe er dømt til at være destruktiv i de tidlige faser. De nuværende okkulte grupper, som opstod før 1919, vil alle forsvinde til sidst; de medlemmer som er sande og sunde, frisindede og fornuftige, rigtigt orienterede og

pligttopfyldende, vil finde vej ind i esoteriske grupper som er fri for dogmatik og doktriner og som er modtagere af hierarkisk liv.

Det forberedende arbejde til eksternaliseringen falder derfor i tre faser eller stadier, for så vidt angår menneskeheden:

For det første. Det nuværende stadium, hvor få isolerede disciple og indviede, spredt over hele verden, er i færd med det vigtige nedbrydningsarbejde, samt fremstillingen af principper. De forbereder vejen for den første organiserede gruppe af disciple og indviede, som kommer fra bestemte ashramer og vil gå i gang med den næste fase af arbejdet.

For det andet. Den fase hvori den første virkelige eksternalisering finder sted i stor målestok og velorganiseret, baseret på forannævnte bestræbelse. Disse disciple og indviede vil blive de virkelige bygmestre af den nye verden, den nye civilisation; de vil opnå lederskab i de fleste lande og indtage høje embeder på alle områder af samfundslivet. Dette vil de gøre på grundlag af folkets frie valg og på grund af deres fremragende og beviselige fortjenester. På den måde vil Hierarkiet gradvis overtage styringen på det fysiske plan - subjektivt såvel som objektivt – med alle menneskelige foretagender. Denne styring vil overtages i kraft af deres kendte og anerkendte kapacitet og vil ikke være en påtvungen hierarkisk styring eller autoritet; det vil ganske enkelt betyde en fri anerkendelse, fra frie folk, af visse åndelige kvaliteter og effektive aktiviteter. De tror at disse mennesker er kvalificerede til det krævende job, og som de derfor vælger til at være ledere i den nye, kommende verden. Frie valg under en åndelig livsudfoldelses autoritet, som beviser kompetence, vil karakterisere holdningen hos befolkningerne. Mennesker vil få høje embeder og indtage magtpositioner, ikke fordi de er disciple eller indviede, men fordi de er vise og intelligente tjenere af folket, med en indre klar viden, en dybt religiøs og altomfattende bevidsthed, samt en skolet tænkeevne og en lydig hjerne.

Dette stadium af hierarkisk tilsynekomst afhænger af den effektive tjeneste hos den første gruppe af isolerede og hårdt

arbejdende disciple, som er senior medlemmer af den nye verdenstjenergruppe og som i dag virker blandt mennesker. Den anden gruppe vil videreføre arbejdet, og deres opgave er at iværksætte et mere koordineret beredskab for Kristi genkomst. Den første gruppe forbereder menneskeheden på muligheden; den anden gruppe foretager de endelige forberedelser til selve genkomsten. De vil bygge for en fremtid som vil rejse sig over ruinerne af fortiden, de ruiner som de vil fjerne; de vil indføre visse fundamentale principper om rette menneskelige relationer i menneskers bevidsthed. Deres umiddelbare gruppearbejde, når de er kommet til magt og anerkendelse, vil bestå i en sanering og en afklaring af den politiske situation og en præsentation af de ideer som omsider vil føre til en fusion af de principper der styrer et demokrati og som også ligger til grund for den hierarkiske metode - som dog er lidt anderledes; denne bestræbelse vil skabe en tredje politisk situation som ikke vil være helt afhængig af en uintelligent majoritets valg, eller bero på styring som den hierarkiske metode tydeligt indebærer. Metoden i denne nye politiske styring vil vise sig senere.

Denne anden gruppe vil indføre den nye religion; på det tidspunkt hvor de overtager ledelsen vil de gamle teologiske former være brudt. Jødedommen vil være ved at forsvinde; buddhismen vil brede sig og blive stadigt mere dogmatisk; kristendommen vil være i en tilstand af kaotisk splid og omvæltninger. Når dette finder sted og situationen er tilspidset, vil mesteren Jesus tage skridt til at genvinde kontrollen med sin kirke; Buddha vil sende to øvede disciple til at reformere buddhismen; andre skridt vil også blive taget i dette departement for religion og undervisning, som Kristus styrer, og han vil tage skridt til at genoprette de gamle åndelige milepæle, fjerne det uvæsentlige, og nyorganisere hele det religiøse område - igen som forberedelse til genindførelse af mysterierne. Disse mysterier, når de er genoprettet, vil forene alle trosretninger.

Grupper af åndeligt orienterede finansfolk, som er bevidste medlemmer af en ashram, vil tage sig af verdens økonomiske

situation og forårsage store og nødvendige forandringer. Alle disse aktiviteter, der bygger på det forberedelsesarbejde som den første gruppe udfører, er også forberedende i sin art.

For det tredje. Den fase hvor Kristus og visdommens mestre kan træde offentligt frem og begynde at virke åbent på det ydre plan i verden. Tidspunktet for deres fremtræden vil være afhængigt af, om det arbejde som de første to grupper udførte er lykkedes; det er ikke muligt for mig at forudsige noget derom. Så mange faktorer er involveret: de to gruppers opofrende arbejde, menneskehedens beredskab og beredvillighed til at lære, den hastighed hvormed genopbygningens og genopstandelsens kræfter kan rehabilitere verden, lydhørheden hos fremskredne humanister og intelligentsiaen overfor lejligheden til at genopbygge, genskabe og reorganisere de faktorer som den nye kultur og den nye civilisation vil kræve. Selv Hierarkiet med alle dets informationskilder ved ikke hvor lang tid det vil tage, men de er rede til handling til enhver tid.

I mellemtiden, mens den første gruppe kæmper med de umiddelbare problemer i den ydre verden, og den anden gruppe - stadig indenfor Hierarkiets egne rammer – gør forberedelser på det indre plan med den nødvendige uddannelse og nyorientering. Kristus og mestrene er optaget af at forberede genoprettelse af mysterierne. Denne genoprettelse vil ske i tre faser og vil dække og inkludere i sin symbolik alle faser i den menneskelige udvikling. Menneskehedens historie vil blive fortalt i billeder. Disse tre faser svarer stort set og generelt til de tre grader i den blå loge i Frimureriet. Analogien er ikke helt præcis, på grund af den uundgåelige degeneration i Frimureriet, men med genoprettelsen af mysterierne vil også Frimurerordenen finde sig selv. Disse faser er:

1. Stadiet med en generel forståelse af lys på alle områder af menneskelivet. Dette kan udledes af den første strofe i den nye invokation. Hvis ritualet for første grad – E.A. – studeres

i lyset af denne information, vil betydningen fremgå. Den fattige kandidat som er berøvet alle midler, kommer ind i lyset.

2. Stadiet med fuldstændig økonomisk nyorientering; i dette bliver menneskeheden frigjort fra al økonomisk bekymring og er fri til at modtage sin retmæssige løn og den rette belønning for al udført tjeneste ved opbygningen af Herrens Tempel; denne byggeaktivitet skrider raskt frem.
3. Stadiet hvori lysets løn modtages og belønningen for tjeneste gives; åndelig status erkendes gennem det der anses for en stor indvielse, som de to første indvielser kun er forberedelser til. Denne første store indvielse vil blive foretaget officielt og almenheden vil anerkende den som det store ritual i den nye religiøse institution til den tid. Dette er stadiet hvor genopstandelsens kræfter er aktive, hvor Herren er med sit folk og Kristus er vendt tilbage til jorden. Religion er dermed anerkendt som en holdning, der styrer alle faser af menneskelivets erfaringer.

Tilnærmelse, via visse ashramer

Studerende må ikke få den opfattelse at der i denne eksternaliseringsproces vil blive en almindelig bevægelse mod det fysiske plan af det samlede Hierarki. Det er ikke tilfældet. Hele bestræbelsen er endnu (og vil være det en tid) eksperimentel, og kun nogle få ashramer og et vist antal skolede disciple og indviede vil være involveret i begyndelsen. Det står endnu tilbage at påvise, hvorvidt menneskeheden er rede til dette forsøg. Den kristne forestilling om tilbagekomsten af en triumferende Kristus gennem himlens skyer til Jerusalem, for dér at regere i tusind år, er på en måde sand, men helt forkert mht. plan, lokalitet og metode. Kristus vil komme tilbage; Jerusalem som her hentydes til, (bogstaveligt »fredens sted«) er ikke hovedstaden i et lille land kaldt Palæstina eller det »hellige land«; ordet er helt enkelt symbolet på en fredfyldt verden - en

verden som gennem dens egne selv-indledte bestræbelser har opnået en generel ro og har nået et vist mål af rette menneskelige relationer. Hans komme i skyerne kan måske fortolkes bogstaveligt og betyde at i det rette øjeblik vil han komme med fly fra det sted på jorden hvor han har været i mange generationer, vågende over menneskesønnerne; ordene »alle øjne skal se ham« kunne betyde at, når han kommer, vil television være fuldkomment og han vil blive set, selv i de fjerneste egne af jorden. For en ortodoks kristen vil dette lyde som blasfemi, men spørgsmålet rejser sig omgående: Hvorfor skulle det være blasfemisk for ham at anvende moderne metoder? Da han sidst var på jorden brugte han de midler der fandtes dengang. »Ridende på himlens skyer« lyder måske nok mere malerisk og vil kræve et større opbud af guddommelighed, men hvorfor bruge sådanne metoder, når et fly lige så vel kan opfylde formålet og profetien? En hel del reaktionær dumhed må elimineres før han kan komme, og det vil ske når den nye generation får indflydelse på den menneskelige tænkning. Men det er ikke Kristi tilsynekomst vi nu beskæftiger os med, men med de forberedende stadier og med den opgave at forberede verden (hvilket betyder, i dette tilfælde, at forberede den menneskelige bevidsthed) på tilstedeværelsen i fysisk aktivitet og manifestation af Hierarkiet - med hele sin styrke og med sin esoteriske udrustning.

I de tidlige stadier er forberedelsesarbejdet besværligt og vanskeligt. Det vil blive relativt let for senior medlemmerne af Hierarkiet når de bliver klar over det rette tidspunkt for deres fremtræden. I mellemtiden må verdens disciple tage verden - som den er på nuværende tidspunkt - og langsomt og slidsomt indpode de nye ideer, anspore til bedre metoder i menneskers indbyrdes forhold, hjælpe med at fjerne krigens eftervirkninger, holde den nye vision af håb og åndelig oplysning op for øjnene af en forvirret menneskehed, være en modvægt mod de intrigante, reaktionære og konservative politikere og gejstlige, og undervise tidens ungdom i den nye livsform, vise dem de bedre værdier, og således langsomt og gradvis indføre den nye

verdensorden.

Af de syv store ashramer og deres subsidiære og tilsluttede ashramer har kun nogle få påtaget sig at sende deres disciple og indviede ud *på dette tidspunkt* for at udføre dette indledende arbejde. De tre store ashramer som er engageret er:

1. Mesteren K.H.'s ashram. Det er en anden stråle ashram og - med mesteren M.'s ashram - den mest magtfulde i Hierarkiet; den styrer de opbyggende kræfter.
2. Mesteren M.'s første stråle ashram. Mesteren M. er den som varetager syntesens princip, hvis opgave er organisk fusion, som altid er nødvendig som supplement til de opbyggende kræfter.
3. Ashramen hvis leder er en mester på femte stråle, vogter af bl.a. videnskab og af det som forbinder og manifesterer dualiteten ånd-materie. Denne ashram har en vigtig rolle at spille i forberedelsesarbejdet, for det er gennem den videnskabelige anvendelse af energi, at verden vil blive genopbygget og den virkelige natur af Hierarkiet vil blive bevist.

Gennem tilskyndelse til undervisning (anden stråle energi), gennem væksten af begrebet syntese (første stråle energi), og gennem den korrekte brug af energi (femte stråle energi), kan denne verden blive bragt i den tilstand hvor den er rede til eksternaliseringen af Hierarkiet.

Bestræbelserne hos de disciple som kommer fra mesteren K.H.'s ashram vil stort set rettes mod almenheden, men de vil hovedsagelig virke gennem undervisere i alle lande og gennem dem der er beskæftiget med religionsundervisning. Opdragere når ud til dem der forbereder sig til alle former for aktivitet. Opgaven vil nødvendigvis gå langsomt, især i begyndelsen, men disse disciples anden stråle udrustning er (som hos alle disciple på denne stråle) en rolig udholdenhed som ikke så let taber modet, selv når der viser sig hindringer. Sådanne disciple nægter

at afbryde deres anstrengelser eller at ændre den fra åndelig side fastlagte plan, selv når hindringerne synes uovervindelige. Disciple vil bevidst og med fuldt overlæg komme i inkarnation for at indtage en stilling på en højere læreanstalt eller i kirken og vil udøve sådan et pres at gamle og forældede metoder, fortidige og udtjente teologier og selviske og konkurrerende fremgangsmåder vil ophøre og samarbejdets kunst, videnskaben om rette menneskelige relationer og korrekt livsholdning gennem meditation og rigtige visioner vil afløse de nuværende indlæringsmetoder; dette vil ikke blive til skade for tilegnelsen af akademisk kundskab eller den rigtige opfattelse af åndelig sandhed. Visionen vil være anderledes, og målet af en højere orden, men det bedste af det der nu undervises i indenfor kunst, religion og videnskab vil stadig være tilgængeligt; emnerne vil blive præsenteret med større indsigt og en mere oplyst betoning af det væsentlige. De vil møde folks behov. Kirkerne, som i dag styrer mod en afgrund og mangler vision, vil til sidst og uafvendeligt blive knust mod klipperne af uberettiget og misbrugt autoritet, men fra ruinerne vil de sande og åndeligt oplyste gejstlige stå frem, som med vision og sikker viden, fri for dogmatik og med afsky for kirkelig autoritet, vil udvikle den nye verdensreligion.

Sideløbende med disse aktiviteter (og disciple på denne stråle er allerede ved at tage de nødvendige skridt) vil komme de aktiviteter der udføres af disciple og indviede som virker under ledelse af mesteren M. Deres virke ligger indenfor området rette menneskelige relationer og skabelsen af den syntese af bestræbelser som vil frembringe en ny intuitiv bevidsthed, og følgelig en helt anden politisk bevidsthed og situation, i hvilken nationernes familie sammen vil stå for bestemte fundamentale værdier. Disse er principielt de følgende tre:

1. Den individuelle frihed. Frihederne er blevet udtrykt for os i ord af den store første stråle discipel, Franklin D. Roosevelt. Det er de fire essentielle friheder.

2. Rigtige internationale relationer, der til sidst nødvendiggør afskaffelse af krig.
3. Retskafne politiske regeringer, fri for korrupsion, selvisk ambition og gemen politisk manipulering.

I opnåelsen af disse mål (og kun vigtige spørgsmål vil blive behandlet, med udeladelse af mindre vigtige til senere behandling) vil disciple på syntesens stråle og de der tilskynder til rigtige politiske relationer virke i tæt samarbejde med disciple på anden stråle, hvis opgave det er at undervise almenheden i de sande værdier. En veluddannet og oplyst offentlighed, der vil påtage sig et ansvar, vælger kun de mennesker hvis vision er på linie med den nye etik, den nye videnskab om rette menneskelige relationer, og som anerkender som en fundamental politisk grundsætning at alle mennesker er lige - en lighed baseret på en universel og essentiel guddommelighed.

I tilknytning til disse to discipelgrupperes bestræbelser vil der være disciple på femte stråle, hvis opgave det vil blive at føre menneskeheden ind i atomalderens *velsignelse*. Okkultister har altid bekendtgjort at Hierarkiets virkefelt består af energi; de har lært at der ikke eksisterer andet end energi under en eller anden form, og at alt hvad vi ser, alt det vi til daglig har med at gøre (inklusive vor egen materielle natur, mental, emotionel og fysisk) og alt hvad der frembringer fænomener er energi i forbindelse med kraft, eller kræfter styret af energi.

Dette vil den nu frembrydende gruppe af disciple give uomtvisteligt bevis for; gennem deres anstrengelser vil den nye civilisation blive skabt, i hvilken menneskeheden vil få tid til frihed, til dybtgående studier, og til politisk aktivitet af åndelig natur; videnskaben vil skabe en verden hvori arbejde (som vi nu kender det) vil være afskaffet og alle faser af menneskets liv vil være baseret på videnskab - ikke for at gøre det mere komfortabelt for mennesket eller at gøre mennesket mere lig en robot, eller mere selvisk, men som et udtryk for og resultat af sand

frihed; mennesker vil have frihed til at tænke, til at etablere nye former for kulturelle interesser, og de vil også have frihed til at udfolde deres højere abstrakte tænkning, og til at fortolke dets konklusioner gennem deres trænedede lavere konkrete intellekt.

Det forenede arbejde af disse tre grupper af disciple og indviede forbereder vejen for Hierarkiets eksternalisering; denne forberedelse er allerede påbegyndt og ved at antage en klar form, selv om bestræbelserne endnu er embryoniske og de der arbejder med dem kun er få. En begyndelse *er* ikke desto mindre gjort og store forandringer vil finde sted i løbet af de næste femogtyve år; de vil vise den nye verdenskulturs generelle struktur, vil understrege det normale i de højere begreber hos de såkaldte »visionære« verdensplanlæggere og skabe grundlaget for de andre ashramers arbejde, når tiden kommer for en mere omfattende bestræbelse.

Når de tre store ashramer har udført deres arbejde, og dette arbejde - trods forskellen i stråler - er stort set af oplysende art og vedrører undervisning, så vil de andre ashramer langsomt sende deres repræsentanter ind for at samarbejde og fortsætte arbejdet. Den første ashram som vil gøre dette vil være den på tredje stråle; når disciple fra denne ashram begynder at vise sig, vil verden være rede til en altomfattende finansiell justering; »princippet om at dele« vil være et anerkendt motiverende begreb i den nye civilisation. Det vil ikke betyde smukke, ædle og humanitære holdninger. Verden vil stadig være fuld af selviske mennesker, men den offentlige mening vil være af en sådan art at visse fundamentale idealer vil motivere forretningslivet, blive påtvunget forretningslivet af den offentlige mening; det faktum at de nye generelle ideer i mange tilfælde vil være styret af det formålstjenlige, betyder i grunden intet. Det er godernes fordeling som er af betydning. Når »finanslivets reformator« (som en fremskreden discipel fra denne ashram kaldes i Hierarkiet) viser sig, vil han finde tilstandene meget forskellig fra dem der hersker i dag, og dette i følgende udstrækning:

1. Et system af byttehandel (til fordel for alle involverede) vil være fremherskende.
2. På grund af atomenergiens anvendelse i menneskehedens tjeneste vil nationale valutaer stort set være afskaffet, ikke alene på grund af byttesystemet men også af en universel valuta og møntenhed - svarende til det byttegods som er relativt småt og uvæsentligt - og af en fastlagt skala af beslægtede værdier. Nationale materielle aktiver og de nødvendige produkter vil der blive sørget for under et helt nyt system.
3. Private foretagender vil stadig eksistere, men vil blive reguleret; det almennyttige, de vigtige materielle ressourcer og kilderne til global velstand - jern, stål, olie og hvede fx - vil for det første ejes af en styrende, kontrollerende international gruppe; de vil imidlertid blive tilrettelagt til internationalt forbrug af nationale grupper valgt af folket og under international styring.

På dette emne kan jeg ikke anvende mere tid, og desuden ville alt hvad jeg kunne sige blive anset for visionært og upraktisk i en verden, som endnu ikke har været udsat for undervisningsprocessen fra disciple og indviede på første, anden og femte stråle, eller for de fundamentale forandringer som den nye generation af de unge (der nu vokser op) snart vil påbegyn-
de.

På denne trefoldige betingelse i den fundamentale kontrol med planetens produkter vil disse tredje stråle disciple, som arbejder under de ældre indviede nævnt ovenfor, bygge den nye struktur for materielle relationer – en højst vanskelig opgave på grund af den onde »tiltrækning« i de håndgribelige værdier og den menneskelige selvisheds fortsatte, om end stærkt svækkede, kontrol. Denne »tiltrækning« betragtes esoterisk set som det onde, fordi den er udtryk for princippet om fængsling og har i utallige æoner fastholdt menneskets opmærksomhed på bekostning af alle sande værdier.

Senere vil disciple og indviede på syvende og sjette stråle komme i fysisk inkarnation. Den eneste ashram som vil være uden repræsentation på jorden - og det i meget lang tid - vil være den på fjerde stråle. Men da den fjerde stråle imidlertid er menneskeslægtens konstante stråle, er dens indflydelse vedvarende tilstede, og denne ashram er ligeledes konstant opmærksom på og øver også indflydelse på de menneskelige anliggender; den vil komme til fuldt udtryk når menneskets intuition, der udstråler som energi fra det fjerde eller buddhiplanet, er blevet vakt af menneskets sjæl og er blevet en erkendt værdi i den menneskelige bevidsthed. Den fjerde stråle kommer i manifestation inden der er gået mange generationer, men kun fra dens inkarnerende monades synsvinkel og ikke set ud fra dens aktive ashramer.

Når først kontakten - i fysisk manifestation og fysisk erkendelse - er blevet etableret, vil et system af »tilsynkomst og abstraktion« blive indført af Hierarkiet, og det vil frembringe hvad man kan kalde en cirkulation af dets liv og repræsentanter mellem de to store planetariske centre, Hierarkiet og menneskeheden. Alt efter behov på det fysiske plan, og accept af visse planer, vil en ashram være betydeligt aktiv eller relativt inaktiv.

Hierarkiets ældgamle aktiviteter vil stadig fortsætte - de aktiviteter at forberede disciple og indviede til indvielse og til at deltage bevidst i de hierarkiske bestræbelser; mysterieskolerne (som skitseret i *Letters on Occult Meditation*) vil opstå i praksis, men det vil foreløbig være en sekundær aktivitet; den fulde udfoldelse af ashramisk energi vil blive rettet mod praktiske verdensproblemer og undervisning af almenheden, og i begyndelsen ikke mod esoteriske emner. Når alt kommer til alt er der for mestrene og deres disciple ikke noget som er esoterisk, undtagen hvad der vedrører Shamballa. Der er kun et bestemt, planlagt arbejde med bevidstheden i alle former, og - hvor det drejer sig om menneskeheden - betragtes dette som en undervisningsproces, der fører til en udvidelse af opfattelsesev-

nen og en ændring fra tillært akademisk kundskab til den overskyggende og betingende visdom. At forandre de menneskelige forhold for at fremkalde denne bevidsthedsudfoldelse ligger i hænderne på de disciple der selv undergår processen, og ikke i mestrenes hænder, hvis bevidsthed er fuldt udviklet - en bevidsthed som indgår i en højere og helt anderledes fase, der har forbindelse med væren og liv og Shamballas formål.

Motivation hen imod eksternalisering i disciplens bevidsthed

Jeg finder det nødvendigt her at gøre et punkt klart. Disciplene som bliver sendt ud fra de forskellige ashramer, kommer ikke til jorden med bevidstheden om en høj mission eller med nogen klar viden om arten af den opgave de på det indre plan har fået overdraget. Visse disciple, som vil være af speciel betydning i verden og som har status som indviet, kan have en overbevisning om en mission (om jeg så må sige) i deres tidlige ungdom og på den måde blive orienteret mod deres livsopgave lige fra begyndelsen; den overbevisning vil vokse og uddybes og med årene blive tydeligere. Men I må huske, flertallet af disciple reagerer ikke på den måde. De vil komme i inkarnation med visse evner og iboende talenter og med visse dybt rodfæstede ideer, udstyret med urokkelige idealer og en hjerne som er lydhør overfor et veludviklet intellekt. De vil på en normal og helt naturlig måde ud fra tilbøjelighed og forkærlighed finde vej ind i det menneskelige virkefelt, hvor de er bestemt til at skulle arbejde og hvor de skal forårsage visse fundamentale forandringer i overensstemmelse med hierarkisk hensigt. Denne hierarkiske hensigt vil for det meste være dem ubekendt (selvom det ikke altid er tilfældet), men arbejdet der skal gøres vil synes dem tvingende nødvendigt og noget som de må gøre for enhver pris. De vil finde vej ind i politik, ind i undervisning og videnskab; de vil virke indenfor humanitært arbejde, som socialarbejdere og i finansverdenen, men de vil virke på disse områder ud fra

naturlig tilbøjelighed og ikke fordi de er »lydige« overfor instrukser fra en mester. De vil få succes med deres bestræbelser, fordi Hierarkiets potentiel vil være bag dem, og der er meget den indre ashram kan gøre for sine disciple på det ydre plan i form af at åbne døre, supplere deres anstrengelser og arrangere kontakter, samt andre lettelser; dette sker imidlertid altsammen uden noget synligt tegn på den indre impuls. Erkendelse af den indre bestræbelse afhænger af disciplens status i ashramen. Når disciplen er meget fremskreden kan han blive bevidst om sin høje mission og vide at det ikke er et entusiastisk forsæt på eget initiativ, men en bestemt opgave som han har påtaget sig som respons på ashramisk planlægning. Sådanne tilfælde vil som regel være undtagelsen og ikke reglen, især i de tidlige faser. Sådanne hierarkiske medarbejdere vil samle mindre disciple omkring sig, som vil arbejde ad de samme linier ud fra fælles interesse men ikke på grund af ensartede instruktioner - som er noget helt andet. I det ene tilfælde er bevidstheden om en mission udviklet gennem perioder med bestemt planlægning i ashramen og i samråd med mesteren og hans ældre medarbejdere. I de mere almindelige tilfælde vil disciplen reagere og arbejde som respons på indtryk skønt han er helt ubevidst om hvor impulserne kommer fra; han anser det for at være en aktivitet af hans egen bevidsthed, der handler og styrer alle de planlagte aktiviteter indenfor det livsområde og det formål som er hans tjenesteincitament.

Et hovedkaraktertræk er imidlertid tilstede hos alle disse arbejdende disciple og aspiranter, og det er en omfattende humanitær holdning og en beslutsomhed mht. at hjælpe i den menneskelige velfærds sag. En interessant forskel vil senere vise sig og blive bestemmende for den nye tidsalder i modsætning til den hidtidige og nutidige metode. Disciple og aspiranter vil ikke kun hellige sig rent humanitært velfærdsarbejde. Det vil være et motiv, men ikke et mål i arbejdet. De vil ikke ofre deres tid og anstrengelser udelukkende på at afhjælpe den menneskelige nødsituation. Alle områder af menneskelivet - politik, økonomi

og videnskab såvel som religion - vil de betragte som deres umiddelbare og iøjnefaldende opgave, men motivationen vil i fremtiden ikke primært være forretningssucces eller personlig ambition, men impulsen til at underordne disse den generelle bestræbelse og hjælpe menneskeheden som helhed med en langsigtet vision.

Det er denne voksende humanitære ånd som vil ligge bag alle bevægelser hen imod verdenssocialisering i de forskellige nationer. Denne bevægelse er symptomatisk for en ændring af orienteringen i menneskets tænkning, og deri ligger dens største værdi. Den antyder i virkeligheden ikke nogen ny teknik i regeringsform, og denne specielle fase er forbigående; men den er grundlæggende for den nye verdensorden som vil opstå af alle disse forsøg som den menneskelige tænkning i denne tid er involveret i.

Dette er forhold som vil præge bevidstheden hos de disciple som er bemyndiget af Hierarkiet til at fremkalde de nødvendige forandringer og den nye orientering, men ikke erkendelse af mestre og deres ordre, eller af nogen hierarkisk og ashramisk baggrund.

Mens de er i inkarnation er sådanne disciple frie til at tjene koncentreret og helhjertet den del eller fase af den menneskelige bestræbelse, som deres lod og tilbøjelighed i livet synes at kaste dem ind i. De kan godt være helt uvidende om noget åndeligt mål (som det kaldes i dag) ud over erkendelsen af at de elsker deres medmennesker; denne kærlighed vil bestemme alt hvad de gør og vil motivere alle deres anstrengelser.

Fra mestrenes standpunkt kan de nås, præges og styres, og det bliver de helt afgjort; fra deres eget standpunkt er de helt enkelt travle, energiske mennesker, udstyret med en god intelligens, dybt interesseret i deres valgte livsopgave og i stand til effektivt at virke indenfor bestemte områder, influere og vejlede andre i lignende aktiviteter og afgjort forårsage ændringer indenfor den branche de beskæftiger sig med, og dermed løfte de tilgrundlæggende principper op på et højere niveau. Dette er

direkte hierarkisk arbejde. Det påvirker i vid udstrækning menneskehedens bevidsthed.

Disse disciple kan godt være bevidste om at deres bestræbelse og deres tænkning er en del af en fremadgående evolutionær bevægelse; for så vidt er de bevidste om en mission, men værdien af denne holdning er at den forbinder dem, i bevidsthed, med mange andre som er motiveret på samme måde og bevidst om en lignende vision. Det er selvfølgelig klogt at huske på at alle sådanne disciple er udprægede stråletyper og er integrerede personligheder i den højeste betydning af ordet. De vil arbejde på jorden som højt udviklede personligheder, under indtryk af stærke motiver der udgår fra sjælen som respons på impressioner fra ashramen, men herom ved disciplene intet i deres fysiske hjerne, og de bekymrer sig heller ikke derom. Deres effektivitet i tjenesten skyldes til dels den kendsgerning at de ikke er optaget af sjælskontakt og teoretisk tjeneste. Deres blik er rettet mod det arbejde der skal gøres, deres hjerte er hos deres medmennesker, og deres hoved er optaget af metoder, fremgangsmåder og praksis, der vil løfte hele niveauet indenfor deres valgte arbejdsområde. Heraf deres uundgæelige succes.

Disciple som er intenst interesseret i personlig respons på sjælsimpulser, som arbejder ihærdigt med problemet sjælskontakt, som er travlt beskæftiget med at lære kunsten at tjene bevidst og som gør tjeneste til et mål i sig selv, som er stærkt optaget af ashramen og mesteren, vil *ikke* blive bedt om at udføre dette forberedelsesarbejde til Hierarkiets eksternalisering. Det er de fremskredne disciple som er stabiliseret i ashramen og som er vant til mesteren, således at han ikke indtager en overdreven fremskudt plads i deres bevidsthed. De kan blive betroet at arbejde på den rigtige måde i verden og gøre det forberedende arbejde. De kan ikke blive distraheret eller afledt fra den målrettede opmærksomhed på den foreliggende opgave af nogen sjælsdraging eller kalden; derfor er de frie til at gøre det planlagte arbejde.

Situationen mht. disciplenes bevidsthed i denne uhyre

vanskelige, omend interessante, periode som menneskeheden nu befinder sig i, kunne derfor opsummeres i følgende erklæringer:

1. Disciplen er ikke motiveret af noget ønske om at se Hierarkiets eksternalisering eller den ashram som han er tilknyttet virke på det ydre fysiske plan. Han kan være fuldstændig uvidende om denne hierarkiske hensigt. Hvis han er bevidst om dette tilgrundliggende formål, er det helt sekundært i hans bevidsthed. Menneskehedens vel og en stabiliseret åndelig fremtid for menneskeheden er hans livs hovedinteresse.
2. Disciplen er udpræget humanitært orienteret. Han arbejder for den ene menneskehed og skønt han muligvis er klar over sit tilhørsforhold til Hierarkiet, er hans loyalitet, hans tjeneste og hans livsmål udelukkende helliget menneskehedens forbedring. I denne holdning er han kommet til at ligne mestrene, hvis liv ikke gælder hierarkiske muligheder men at holde sig til Shamballas formål, i handling, i indbyrdes relationer, og til Planen for alle livsenheder i de tre verdener.
3. Disciplens intuition er vågen og aktiv; de nye ideer og de vitale, nye begreber optager hans bevidsthed. Næsten helt automatisk afviser han fortidens reaktionære konservative tænkning og - uden fanatisme og overdreven iver - lever, taler og underviser han i de nye idealer om rette menneskelige relationer.
4. Disciplen har i sit arbejde med de hierarkiske planer et helt åbent sind mht. udvikling af sande psykiske kræfter. Han beklager og undertrykker alle negative tilstande og tankeformer han møder i sine omgivelser, men han opmuntrer væksten af alle former for højere sanseopfattelse, der udvider den menneskelige bevidsthed og beriger dens indhold.
5. Afhængig af hans hierarkiske status vil han i stigende grad blive en kanal for magt i verden. Hans eget ashramiske liv vil blive dybere, efterhånden som hans verdenstjeneste udvikler sig. Biblens udsagn (eller rettere påbud) om at »slå

rod nedad og bære frugt opad« har for ham en dyb okkult betydning.

Jeg behandler ikke her disciplens udvikling *som discipel*, eller hans individuelle fremskridt på Vejen; jeg tænker kun på den bevidsthed hvormed han møder opgaven der ligger foran ham. Med mindre han opfylder de fordringer som er nævnt i dette afsnit af vort studium, vil han ikke blive en af medarbejderne i denne overgangsperiode mellem den gamle tidsalder og den nye.

Udbredelsen af information af en forberedende art

De der arbejder på at nå menneskeheden med den nødvendige information kan inddeles i to grupper:

1. Disciple og overbeviste aspiranter som i dag virker indenfor okkultismens område.
2. De disciple og indviede som vil komme fra de tre ashramer og hvis opgave stort set er at være Hierarkiets forpost og bane vejen til dets ydre manifestation. Dette vil begynde i 1975, hvis disciple, der nu er aktive, vil gøre deres arbejde rigtigt.

Meget er allerede blevet gjort for at gøre almenheden fortrolig med Hierarkiets eksistens, og som I ved, er meget af det blevet gjort på en sådan måde, at hele emnet er bragt i miskredit. De grupper som nu beskæftiger sig med at udbrede den okkulte lære ville gøre klogt i at ændre deres metoder, hvis der – under deres afgrundsdybe uvidenhed og deres forkærlighed for det spektakulære - findes en virkelig tro og et ægte humanitært ønske. Information om Hierarkiet bør følge de her angivne retningslinier:

1. Vægten bør lægges på menneskehedens evolution med speciel opmærksomhed på dens mål, fuldkommengørelse.

- Dette er ikke en idealistisk fuldkommengørelse af den visionære mystiker, men den iboende og overskyggende sjæls beherskelse af instrumentet, mennesket i inkarnation. Der bør i stigende grad undervises i menneskets konstitution.
2. De må undervises i forbindelsen mellem den individuelle sjæl og alle sjæle, og sideløbende hermed i forståelsen af, at det længe ventede gudsrige helt enkelt er tilsynekomsten af sjælskontrollerede mennesker på jorden i det daglige liv, og med alle grader af sjælskontrol.
 3. Ud fra en forståelse af dette forhold kan realiteten af det åndelige Hierarki blive udledt og *normaliteten* af dets eksistens understreges. Det vil da stå klart at gudsriget altid har været tilstede, men er forblevet upåagtet fordi så relativt få mennesker endnu udtrykker dets kvalitet.
 4. Når denne forståelse er blevet almindeligt udbredt, vil ideen (til den tid permanent tilstede i den menneskelige bevidsthed) og sund fornuft også bevidne tilstedeværelsen af dem der har nået målet; deres beviste guddommelighed vil blive betragtet som normal, som udgørende et universelt mål, og som garanti for menneskehedens fremtidige præstation; grader af denne guddommelige udfoldelse kan da blive belyst, lige fra disciplen på prøve, til disciple og til dem der har opnået mesterskab, og op til og inklusive Kristus.
 5. På den måde vil ideen om eksistensen af mestre i fysiske legemer gradvis blive indprentet og langsomt accepteret; en ny holdning til Kristus vil udvikle sig, som vil indeholde alt det bedste som fortiden har givet os men vil lære mennesket en mere fornuftig og acceptabel tilnærmelse til hele problemet.
 6. Den tid vil komme, hvor tilstedeværelsen af Kristus på jorden som overhoved for Hierarkiet og leder af gudsriget vil blive accepteret som en kendsgerning; mennesker vil også erkende sandheden af det nu så revolutionerende udsagn, at han ikke på noget tidspunkt har forladt jorden.
 7. Der vil stadig i høj grad blive lagt vægt på Planen som er ved

at udfolde sig og mennesker vil blive bragt til erkendelse af den gennem studiet af menneskeslægtens evolution, gennem dybe overvejelser over de historiske processer, og gennem sammenlignende analyser af gamle og moderne kulturer. Man vil opdage og følge den røde tråd, den tilgrundliggende hensigt århundrede efter århundrede, som ikke alene integrerer historien i én fuldstændig beretning om udfoldelse af guddommelige egenskaber gennem menneskeheden, men tillige integrerer alverdens filosofi, de centrale temaer i al skabende kunst, symbolismen i arkitektur og videnskabens konklusioner.

Denne fremstilling af den menneskelige evolutions centrale kendsgerning - den stadige vækst i guddommelighed og åbenbaringen gennem mennesket af guddommelige kræfter - vil opveje den fantasifulde og fantastiske fremstilling af Hierarkiet som har farvet alle de okkulte bevægelser og forskellige teosoffers og rosenkreuzeres fremstillinger. Temaet vil blive præsenteret på en måde som er acceptabel og logisk. Det vil ikke være en langsommere proces, tværtimod. Resultatet af de gamle og tåbelige måder at introducere emnet på har i høj grad hæmmet det planlagte arbejde. Mennesker vil i fremtiden hurtigt og taknemmeligt acceptere hvad der er logisk og har rod i fortiden, kan bevises af historien, og som giver et virkeligt og fornuftigt håb for fremtiden.

Det kan forventes at den ortodokse kristendom først vil afvise de teorier om Kristus, som okkultismen fremsætter; men samtidig vil den samme ortodokse kristendom finde det stadig vanskeligere at få de intelligente folkemasser til at acceptere den helt usandsynlige guddom og den svage Kristus som den historiske kristendom har dyrket. En Kristus som er tilstede og levende, som kendes af dem der følger ham, som er en stærk og kompetent leder og ikke en blid og sentimental martyr; som aldrig har forladt os, men har virket i to tusind år gennem sine disciple, de inspirerede mænd og kvinder af enhver trosretning,

indenfor alle religioner og alle religiøse overbevisninger; som ikke har brug for fanatisme eller hysterisk hengivenhed, men som elsker alle mennesker vedvarende, intelligent og optimistisk, som ser det guddommelige i dem alle og forstår fremgangsmåden i den menneskelige bevidsthedsudvikling (mental, emotionel og fysisk), der frembringer civilisationer og kulturer svarende til et bestemt udviklingstrin - disse ideer kan og vil den intelligente offentlighed acceptere.

De vil forberede og virke for skabelsen af de tilstande i verden hvor Kristus kan bevæge sig frit blandt mennesker i legemlig tilstedeværelse; han behøver da ikke at forblive på sit nuværende sted i Centralasien. De kan og vil med lethed acceptere foreningen af alle trosretninger, når forbindelsen mellem Buddha og Kristus bliver rigtigt fremstillet; da vil billedet af en Kristus, som kræver en særstilling med udelukkelse af alle andre gudesønner, tone bort i underet som er den sande apostoliske efterfølgelse, hvor mange gudesønner på forskellige stråler, af forskellige nationaliteter og med mange forskellige missioner, kan ses i historien som dem der leder menneskeheden ad den guddommelige udfoldelses vej, nærmere til Gud, til kilden.

Foreløbig vil kendsgerningen om den immanente gud optage opmærksomheden hos alle sande åndelige lærere, og den kendsgerning at den guddommelige immanens giver sig fuldkomment til kende i Kristus og andre guddommelige repræsentanter vil for en tid lade læren om den transcendent Gud træde i baggrunden. Utilbørlig vægt har været lagt på denne store sandhed på bekostning af den nærmere og mere praktiske sandhed om Gud i ethvert menneske og i enhver form i ethvert naturrige; meget ondt er blevet en følge af denne unkladelse af at understrege Guds immanens. Senere, når sandheden om at Kristus bor i ethvert menneske og var åbenbaret i sin fuldkommenhed i den historiske Kristus og hans store brødre gennem alle tider er accepteret, vil læren om Gud transcendent, som er mysteriet i Shamballas varetægt, blive afsløret. De to dele af et fuldkomment hele vil da blive anerkendt af

menneskeheden.

Nøglen til Hierarkiet og dets tilsynekomst på jorden i fysisk form, og den heraf følgende materialisation af gudsriget blandt mennesker, er *den enkle sandhed om Gud immanent*. Den er nøglen til udviklingsprocessen og det evige håb for alle livsformer i alle naturriggerne. Det er den centrale sandhed, den overbevisende sandhed, og den afslørende sandhed som vil ligge bag alle informationer om Hierarkiet, og denne sandhed vil den kommende generation af disciple udbrede. Hvis det er muligt rent faktisk at bevise denne sandhed, så er Hierarkiets eksistens bevist og troværdigheden af gudsrigets eksistens på jorden er etableret.

KRISTI GENKOMST *

Maj 1947

År efter år har jeg skrevet til jer (og til alle som gerne vil lytte), et budskab som ofte har været profetisk, altid med relation til den fundamentale åndelige enhed af øst og vest, af Buddha og Kristus, og som til stadighed har lagt vægt på den umiddelbare åndelige lejlighed. Hvert år har jeg forberedt disse budskaber med stor omhu, og i deres syntese fremstår (hvis I har læst dem i rækkefølge og intelligent) et billede af verdens åndelige liv. Det er et billede som omfatter den kendte fortid, som behandler den umiddelbare nutid, og rækker videre ind i en fremtid af åndelig udfoldelse, der overgår alt hvad man hidtil har kendt, fordi det

* Dele af dette budskab og det følgende på side 605 forekommer i kapitel 3 og 7 i *Kristi Tilsynekomst*. Kronologisk hører de til her.

har altid været baseret på virkeligheden, på *kendsgerningen om Gud immanent*.

Gud transcendent, større, mægtigere, mere omfattende end den verden han skabte, er universelt anerkendt og har altid været generelt fremhævet; alle religioner kan sige med Sri Krishna (når han taler som verdens skaber): »Efter at have gennemtrængt hele universet med et fragment af mig selv forbliver jeg«. Ideen om den transcendent Gud har domineret den religiøse tænkning hos millioner af enkle og åndeligt indstillede mennesker i de århundreder der er gået, siden menneskeheden begyndte at trænge frem mod det guddommelige.

Nu begynder den anden store sandhed langsomt at dæmre i menneskehedens vågnende bevidsthed, Gud immanent, som på guddommelig vis gennemtrænger alle former og indefra opretholder alle naturriger, søger den iboende guddommelighed udtrykt gennem mennesket, og som - for to tusind år siden - i Kristi person gav os et eksempel på denne iboende guddommeligheds væsen. Som resultat af denne åbenbaring af guddommelig tilstedeværelse er et nyt begreb nu ved at trænge ind i den menneskelige bevidsthed, »Kristus i jer, herlighedens håb«. Der er en voksende tro på at Kristus *er* i os, som han var i mesteren Jesus og denne tro vil forandre alle forhold i verden og menneskers indstilling til livet.

Underet i det liv som blev levet for to tusind år siden er stadig hos os og har ikke mistet sin friskhed; det er til evig inspiration, håb, opmuntring og eksempel. Den kærlighed han demonstrerede for os er en stadig udfordring til den tænkende verden, skønt kun forholdsvis få virkelig har forsøgt at udvise den samme kærlighed som han - en kærlighed som ufejlbarligt fører til et liv i verdenstjeneste, til fuldkommen selvforglemmelse og til et udstrålende, magnetisk liv. Hans ord var få og enkle og alle kan forstå dem, men deres betydning er stort set gået tabt i Paulus' indviklede teorier og påbud, og i teologiske kommentatorers endeløse diskussioner lige siden Kristus forlod os - eller tilsyneladende forlod os.

Alligevel er Kristus menneskeheden nærmere i dag end nogensinde før i historien; han er nærmere end den mest længselsfulde og håbefulde discipel er vidende om, og han kommer endnu nærmere, hvis det som her skrives bliver forstået og bragt til menneskers kundskab overalt på jorden. For Kristus tilhører menneskeheden, hele den menneskelige verden, og ikke bare kirkerne og de religiøse samfund rundt om i verden.

Alle hans store disciple, visdommens mestre, og alle de frigjorte gudesønner, som i tidens løb har overskredet tærskelen fra mørke til lys, fra det uvirkelige til det virkelige, fra død til udødelighed, er i dag samlet omkring ham dér på jorden hvor han har sit tilholdssted. De står rede til at udføre hans bud og til at følge ham - alle mestres mester og engles og menneskers lærer. Repræsentanter for alle verdensreligioner venter dér på – under hans vejledning - at tilkendegive for alle dem der i dag strider i verdens malstrøm og søger at løse verdens problemer, at *de ikke er alene*. Den transcendent Gud virker gennem Kristus og det åndelige Hierarki for at bringe lindring på jorden, og den immanente Gud i alle mennesker står på tærskelen til nye store erkendelser.

Den store apostolske succession af kendere af Gud forbereder sig i dag på nye aktiviteter. Det er den lange række af dem, som har levet på jorden, som har anerkendt den transcendent Gud som en kendsgerning og har opdaget den immanente Guds realitet. De har i deres eget liv virkeliggjort de guddommelige egenskaber, som er karakteristiske for kristuslivet. De har levet på jorden som han gjorde (*og stadig gør*) og er nu rykket udenfor vort synsfelt, efterladende os et eksempel til efterfølgelse, at også vi kan følge i hans og deres fodspor. Vi vil også engang høre til i den store succession.

I undrer jer måske over at jeg på dette tidspunkt for Buddhas fest skriver til jer om hans store broder Kristus. Det gør jeg med fuldt overlæg, fordi alle kendere af de åndelige verdener har deres øjne rettet mod ham, og fordi Buddha selv står bag ham i ydmyg erkendelse af den guddommelige opgave han står på

tærskelen til at fuldbyrde, og fordi denne fuldbyrdelse nu er nært forestående. Ikke alene de der virker fuldt bevidst i gudsriget er klar over hans plan, men også de store åndelige væsener som lever i »Faderens hus«, i det center hvor Guds vilje er kendt, er beredte og organiseret til støtte for hans arbejde. Hele den åndelige succession fra Den gamle af dages trone ned til den yngste discipel i Kristi følge er i dag koncentreret om at hjælpe menneskeheden.

Det store øjeblik han har ventet så tålmodigt på, er nu lige ved at være inde. »Tidsalderens ende«, som han talte om til sin lille gruppe af disciple: »Se, jeg er med jer alle dage indtil tidsalderens ende«, er nu kommet, og han står i dag og venter, vel vidende at den time er kommet hvor han vil »se frugterne af sin sjæls møje«. Må jeg gentage: hele vejen gennem den åndelige kæde af gudesønner er der kun forventning og forberedelse at se og mærke.

Fra Faderens hus - af esoterikerne kaldt Shamballa - er befalingen udgået: Timen er inde. Fra gudsriget, hvor Kristus hersker, lød svaret tilbage: Fader, din vilje ske. Nede i menneskenes ulykkelige, forvirrede og stridende verden lyder uophørligt råbet: Må Kristus komme tilbage til jorden! De tre store åndelige centre, Faderens hus, gudsriget og den vågnende menneskehed har kun ét formål, én idé, og én fælles forventning.

Jeg skriver ikke her i nogen fanatisk eller forventningsfuld ånd; jeg taler ikke som en spekulativ teolog eller eksponent for en bestemt religiøs ønsketænkning. Jeg taler, fordi tiden er moden og fordi appellen fra enkle trofaste hjerter er trængt igennem til den højeste åndelige sfære og har sat energier og kræfter i bevægelse som ikke kan stoppes. Jeg taler, fordi en fortvivlet menneskeheds råb om hjælp i dag er af en sådan styrke og et sådant omfang at det – i forening med Hierarkiets visdom og indsigt - har foranlediget visse aktiviteter i Faderens hus. Disse vil resultere i Guds herlighed, i transformeringen af den guddommelige vilje-til-det-gode til menneskelig god vilje og deraf følgende fred på jorden.

Et nyt kapitel i det åndelige livs store bog er ved at blive skrevet; en ny bevidsthedsudvidelse er umiddelbart forestående; en ny erkendelse af den guddommelige årvågenhed er nu mulig for menneskeheden, og sandheden i det bibelske udsagn at »alle øjne skal se ham« vil blive afsløret. Menneskehedens religiøse liv eller åndelige historie aftegner sig for os som erkendelse i en række kendsgerninger – kendsgerningen om dem, der ned gennem tiderne har udgjort den apostolske succession, kulminerende i de store religiøse ledere som er fremstået iblandt os siden år 700 f.Kr. og har grundlagt de store verdensreligioner - og frem for alt Kristus selv, som var den fuldkomne legemliggørelse af Gud immanent, med bevidstheden om Gud transcendent. Kendsgerningen om, at væsentlige åndelige begreber som kærlighed og menneskelighed altid har været tilstede i baggrunden af den menneskelige bevidsthed og nu er ved at bryde igennem; kendsgerningen om det sande broderskab, *baseret på det ene guddommelige liv som gennemtrænger den ene sjæl og udtrykker sig gennem den ene menneskehed*; og derfor kendsgerningen om slægtskabet med det guddommelige liv i verden og selve menneskeheden. Det er denne voksende erkendelse, denne frembrydende åndelige holdning, som vil føre til rette menneskelige relationer og til sidst til verdensfred.

En anden erkendelse er i dag ved at vinde frem, og det er erkendelsen overalt af Kristi genkomst der er nært forestående (hvis man kan bruge en sådan vending om én der aldrig har forladt os) og af de nye åndelige udfordringer som denne begivenhed vil medføre og muliggøre.

Grundlaget for denne erkendelse er den dybtliggende overbevisning, iboende den menneskelige bevidsthed, at en stor lærer eller frelser, profet, lovgiver eller guddommelig repræsentant *må* træde frem fra den åndelige verden som svar på menneskehedens behov. Altid ned gennem tiderne, når nøden var størst og som svar på menneskets udtalte behov, *er* en gudesøn trådt frem under mange forskellige navne. Kristus kom og forlod os tilsyneladende igen uden at fuldbyrde sit værk - og

hans vision for menneskeheden er endnu ikke opfyldt. I 2000 år syntes det som om hans værk var blokeret, hæmmet og til ingen nytte, for kirkernes vækst i løbet af disse århundreder er ingen garanti for den åndelige sejr, som var hans mål. Der skal mere til end teologiske fortolkninger og numerisk forøgelse af verdensreligionernes tilhængere (kristendom og buddhisme iberegnet) for at hans verdensmission kan siges at være lykkedes. Det hele syntes umuligt, for de tre forudsætninger, under hvilke det skulle vise sig om hans værk bestod sin prøve, var endnu ikke tilstede. Men i dag er de åbenlyse kendsgerninger.

For det første, en almen global tilstand, der som følge af menneskenes selvskhed har vist sig at være så katastrofal, at menneskeheden er blevet tvunget til at indse ulykkens grund og årsag. For det andet, en åndelig opvågning, forårsaget af impulser fra menneskesindets dybeste indre. Dette er tilfældet i dag som følge af verdenskrigen (1914-1945). For det tredje, et stadig stærkere råb, en appel eller bøn om hjælp, rettet mod de højeste åndelige kilder, uanset hvad de kaldes.

Disse tre forudsætninger er nu opfyldt og menneskeheden står overfor nye muligheder. Ulykkerne som har hjemsøgt menneskeheden er globale, ingen kan undslippe og alle er involveret på en eller anden måde - fysisk, økonomisk eller socialt. Menneskenes åndelige opvågning jorden over (indenfor og udenfor verdensreligionerne, og mest udenfor) er et fremherskende og gennemgribende træk, overalt ses en søgen hen imod Gud. Sluttelig har disse to årsager i forening fremkaldt menneskehedens påkaldende råb; det er klarere, renere, og mere uselvsk end nogensinde før i menneskehedens historie, fordi det er baseret på mere klar tænkning og fælles lidelse. Sand religiøsitet er nu ved at bryde frem i menneskers hjerter overalt i verden, og denne erkendelse af guddommeligt håb og baggrund kan muligvis føre folk tilbage i kirkerne og verdens religioner, men *den vil med sikkerhed føre dem tilbage til Gud.*

Religion er sandt nok det navn vi giver menneskehedens påkaldende appel, som fremkalder respons fra Guds ånd. Denne

ånd virker i alle menneskehjerner og i alle samfund. Den virker gennem klodens åndelige Hierarki. Den driver Hierarkiets overhoved, Kristus, til at handle - og hans handlinger vil føre til hans og hans disciples genkomst.

Mon I forstår betydningen af det jeg netop har sagt? Ideen om Kristi genkomst er velkendt og forestillingen om en gudesøn, der vender tilbage som svar på menneskenes nød, har sin plads i de fleste af verdens religioner. Lige siden han tilsyneladende trak sig tilbage til de sfærer, hvor de troende har anbragt ham, har små grupper af disse mennesker ræsonneret sig frem til at tro, at på det eller det tidspunkt ville han komme igen, og aldrig har deres profetier og forventninger været rigtige. Han er ikke kommet. Sådanne mennesker er blevet udele af mængden og sat på plads af de intelligente. Deres øjne har ikke set ham og der har ikke været synlige beviser på hans tilstedeværelse. I dag fortæller jeg jer at han vil komme; at planerne for hans komme allerede er udarbejdet, men jeg giver ingen tid og klokkeslæt. Tidspunktet kendes kun af to eller tre: »Thi menneskesønnen kommer i den time I ikke tænker jer« (Matt. 24.44).

Jeg fortæller jer en sandhed som det vil være svært for ortodokse af enhver tro at anerkende: *Han kan ikke komme tilbage, fordi han har altid været her på jorden*, hvor han har våget over menneskehedens åndelige skæbne. Han har aldrig forladt os, men har i sit fysiske legeme fra sit skjulte (men ikke hemmelige) opholdssted ledet det åndelige Hierarkis virksomhed, sine disciples og hjælperes, som i forening med ham har forpligtet sig til at tjene jorden. Han kan derfor kun *komme til syne igen*. Det er en åndelig kendsgerning at de der er kommet fra gravens indelukke til opstandelsens livsfylde kan ses - og samtidig er de dog unddraget de troendes blik. At se og at erkende er to helt forskellige ting, og en af menneskehedens største erkendelser i nær fremtid vil være den, at han altid har været hos os og har taget del i vor civilisations karakteristiske opnåelser og dens mange gaver til mennesket.

De første tegn på hans komme med sine disciple kan allerede

ses af dem, der forstår at se og tolke tidens tegn. Der er bl.a. den åndelige tilnærmelse mellem dem der elsker deres medmennesker. Dette er i virkeligheden den ydre mobilisering af »Herrens armé«, en armé som ingen andre våben har end kærlighed, den rette tale og de rette menneskelige relationer. Denne ukendte organisation er opstået med fænomenal hurtighed i årene efter den anden verdenskrig, fordi menneskeheden er syg af had og konflikter.

Kristi stab af medarbejdere er allerede aktive i form af den nye verdenstjenergruppe. Den er en fortrop så stærk og indflydelsesrig som nogen, der nogensinde har banet vej for en stor skikkelse ind på verdens scene. Deres arbejde og indflydelse kan ses og mærkes overalt i verden, og intet kan ødelægge det de har udrettet. Den åndelige og organiserende virkning af en formuleret og højt udtalt invokation er blevet forsøgt siden 1935. Energierne fra menneskeheden påkaldende råb blev ledet ind i kanaler, som rækker fra jorden til det høje sted hvor Kristus opholder sig. Derfra blev de ført videre til det endnu højere sted hvor Verdens Herre, »Den gamle af dage« befinder sig og hvorfra de skabende energier og de hos ham hjemmehørende levende væseners opmærksomhed kan rettes mod menneskeheden og de skridt blive taget, som vil fremskynde Guds hensigt.

For første gang i menneskeheden historie er kravet fra jordens folk så stærkt og i overensstemmelse med den guddommelige hensigt i tid og rum, at udfaldet er givet; den forventede guddommelige repræsentant må komme, og denne gang kommer han ikke alene, men bliver ledsaget af dem hvis liv og ord vil vække genklang på alle områder af menneskets tænkning. De symbolske profetier, som findes i alle verdens hellige skrifter om denne nært forestående begivenhed vil vise sig at være sande; deres symbolik behøver derimod en nyfortolkning; omstændigheder og tildragelser vil ikke nødvendigvis være nøjagtigt som skriften angiver; fx vil han utvivlsomt »komme på himmelens skyer« som de kristne skrifter

siger (Matt. 26.64), men hvilken interesse har det i en tid hvor alle og enhver kommer og går i skyerne hver eneste time døgnet rundt? Jeg nævner dette som et eksempel på en fremtrædende og velkendt profeti, som ikke desto mindre er uden betydning i vor moderne civilisation. Det der har betydning er, at han kommer.

Wesakfesten er blevet afholdt i århundreder i den velkendte dal i Himalaya (hvis de troende bare ville tro det) for at:

1. Bekræfte at Kristus er fysisk tilstede blandt os og har været det, lige siden han tilsyneladende forlod os.
2. Bevise - på det fysiske plan - den virkelige solidaritet i Østens og Vestens tilnærmelse til Gud. Både Kristus og Buddha er tilstede.
3. Skabe et støttepunkt og mødested for dem der hvert år - som synligt symbol for samhørigheden – er forsamlede der og repræsenterer Faderens hus; gudsriget og menneskeheden.
4. Tilkendegive kvaliteten af Kristi virke, Kristus som er den store udvalgte formidler, der står som repræsentant for det åndelige Hierarki og som lederen af den nye gruppe af verdensstjenere. Han er i sin person et levende udtryk for deres krav om vished for gudsrigets virkelige eksistens her og nu.

Måske et af de væsentligste budskaber for alle, som læser disse linier, er den store sandhed og kendsgerning at Kristus, hans gruppe af disciple og administratorer, er fysisk tilstede på jorden i vore dage og arbejder for og i nær tilknytning til menneskeheden. Denne nære forbindelse viser sig ved visse store åndelige højtider, hvor slægtskabet ikke alene omfatter gudsriget, men også Faderen og Faderens hus. Der er påskehøjtiden og højtiden for Buddha, hvis fysiske tilstedeværelse er udtryk for planetens åndelige enhed. Der er højtiden i juni, som i særlig grad er en højtid for Kristus, hvor han som leder af den nye verdensstjernergruppe anvender den nye invokation på menneskehedens vegne - de mennesker af god vilje som findes

i alle lande; samtidig opsummerer han de usammenhængende og stumme ønsker og krav hos de mange der søger en anden og bedre måde at leve på. De ønsker kærlighed i det daglige liv, rette menneskelige relationer, og at forstå den skjulte mening og plan bag det hele.

Det er disse fysiske tildragelser som er af betydning, og ikke teologernes uklare håb og løfter. Det er den fysiske tilstedeværelse på vor klode af sådanne anerkendte åndelige væsener som Verdens Herre, Den gamle af dage, de syv ånder foran Guds trone, Buddha som Østens åndelige leder, og Kristus som Vestens åndelige leder, der alle i disse spændingsfyldte tider påkalder sig opmærksomhed. Den uklare tro på deres eksistens, de fabulerende spekulationer over deres virke og deres interesse i menneskenes velfærd, og de troendes (tillige med de ikke-troendes) tvivlende og dog håbefulde ønsketænkning, vil snart give plads for eksakt viden, synlige erkendelser, beviselige tegn på udført arbejde, og for en reorganisering (ledet af mennesker af usædvanlig styrke) af menneskehedens politiske, religiøse, økonomiske og sociale liv.

Alt dette vil ikke ske som resultat af en eller anden proklamation eller opsigtsvækkende planetarisk begivenhed, som tvinger alle mennesker til at udbryde: »Se, her er han! Se, her er tegnene på hans guddommelighed!«, for noget sådant ville kun vække latter, modstand eller fanatisk lettroenhed. Det vil ske som følge af en anerkendelse af virkelige lederevner, gennem dynamiske og logiske ændringer i verdensstrukturen, og gennem de handlinger som udføres af almindelige mennesker ud fra dybet af deres egen bevidsthed.

For mange år siden antydede jeg, at Kristus ville give sig til kende på tre måder, eller rettere at hans tilstedeværelse vil kunne iagttages i tre tydelige faser.

Jeg sagde dengang at det første Hierarkiet ville gøre, var at stimulere den åndelige bevidsthed i mennesket, vække menneskers åndelige hunger i stor udstrækning, og på et verdensomspændende plan give næring til kristusbevidstheden

i menneskehjertet. Dette er allerede sket og med store resultater. Derom vidner de højlydte krav fra mennesker af god vilje, fra velfærdsarbejdere og fra dem der går ind for internationalt samarbejde til afhjælpning af verdens elendighed og for oprettelsen af rette menneskelige relationer. Alt dette er et ubestrideligt udtryk for, at denne første fase af det forberedende arbejde, som bebuder at han er på vej nu, har nået et stadium hvor intet kan hindre dets videre udvikling, eller bremse dets fremdrift. Trods meget der tilsyneladende tyder på det modsatte, er denne frigørelse af kristusbevidstheden lykkedes, og selv det der kunne ligne det stik modsatte, er uden betydning i det lange løb og kun af midlertidig art.

Hierarkiets næste skridt ville blive at påvirke oplyste menneskers bevidsthed overalt på jorden med ideer, der udtrykker de nye åndelige sandheder, ved at lade de begreber »komme ned« (om jeg så må sige) der bliver bestemmende for menneskers liv fremover; desuden ville alle verdensdisciple og den nye gruppe af verdenstjenere blive overskygget af Kristus selv. Dette af Hierarkiets planlagte skridt forløber godt; overalt er mænd og kvinder indenfor alle livets områder nu i færd med at fremføre de nye sandheder, der i fremtiden skal vejlede menneskers liv; de er ved at opbygge de nye organisationer, bevægelser og grupper - store og små - som skal oplyse almindelige mennesker om de virkelige behov og måden at tilgodese dem. Dette gør de, fordi de er drevet dertil af deres varme hjerter og medfølelse med den menneskelige elendighed; uden at gøre sig det klart er de ikke desto mindre i færd med at oprette gudsriget på jorden. Med denne mangfoldighed af organisationer, bøger og foredrag for øje er det umuligt at benægte disse kendsgerninger.

For det tredje fortalte jeg jer at Kristus muligvis ville komme i egen person og gå omkring mellem mennesker, som han før har gjort. Dette har endnu ikke fundet sted, men der foreligger planer som vil gøre det muligt. Disse planer omfatter ikke en ny fødsel af et sødt barn i et nydeligt hjem på jorden, og de vil ikke give anledning til lettroende »genkendelse« og vilde påberåbel-

ser fra de velmenende og uintelligente, som det så ofte er tilfældet i dag; ej heller vil nogen stå frem og erklære: »Dette er Kristus, han er her, eller han er dér«. Jeg vil dog gerne understrege, at den almindelige udbredelse af sådanne historier og påstande, selv om de er usande og vildledende og derfor lidet ønskværdige, ikke desto mindre viser menneskehedens forventninger om hans umiddelbare komme. Troen på hans komme er noget fundamentalt i den menneskelige bevidsthed. Hvordan han vil komme og i hvilken form hverken kan eller bør jeg sige. Det eksakte tidspunkt er endnu ikke givet, ej heller er det bestemt på hvilken måde han vil komme til syne. Men realiteten af de to tidligere og indledende skridt, som Hierarkiet under hans ledelse allerede har taget, er en garanti for at han *vil* komme og at menneskeheden, når han kommer, vil være rede.

Jeg kunne tænke mig kort at opridse nogle aspekter af det arbejde han indledte for to tusind år siden, for det indeholder nøglen til forståelse af hans fremtidige virke. Noget af det er velkendt for jer, for det er blevet fremhævet af verdensreligionerne, især af dem der underviste i den kristne religion. Men de har alle fået hans virke til at se ud som noget der var svært at fatte for almindelige mennesker, og den overdrevne understregning af hans guddommelighed (noget han aldrig selv understregede) har ladet formode, at kun han og han alene og ingen andre havde nogen som helst mulighed for at gøre hvad han gjorde. Teologerne glemte, at han selv har sagt: »I skal gøre endnu større ting, thi jeg går til Faderen« (Johs. 14.12). Han antyder her, at hans indtræden i Faderens hus vil resultere i en sådan indstrømning af åndelig styrke, indsigt og skaberevne hos menneskene, at deres bedrifter ville overgå hans. På grund af den fordrejning af hans lære, som har gjort den til noget aldeles uvedkommende for mennesker, har vi endnu ikke udrettet disse »større ting«. En dag vil vi med sikkerhed gøre det - og i visse retninger har vi allerede. Lad mig fremhæve nogle af de ting han gjorde, som vi også kan gøre og som han vil hjælpe os med.

1. For første gang i menneskehedens historie var Guds kærlighed legemliggjort i et menneske og Kristus indvarslede kærlighedens æra. Denne manifestation af guddommelig kærlighed er endnu i sin vorden; verden er endnu ikke opfyldt af kærlighed, og kun få forstår ordets sande mening. Men - symbolsk set - når De Forenede Nationer har opnået en virkelig magtstilling, vil velfærd være sikret i verden. Hvad vil en sådan velfærd være andet end kærlighed i praksis? Hvad er rette menneskelige relationer andet end kærlighed mellem mennesker, grupper og nationer? Hvad er internationalt samarbejde andet end kærlighed på verdensplan? Dette er hvad Guds kærlighed i Kristus symboliserer, og det er disse ting vi arbejder på at gennemføre i dag. Vi forsøger at gøre det i vid udstrækning og på trods af oppositionen - en opposition, som kun midlertidig vil have heldet med sig, så stor magt ligger der i den vågnende menneskeånd. Det er disse forhold, Hierarkiet med sin allerede vellykkede fremgangsmåde er i færd med og stadig vil hjælpe menneskene til at gennemføre.

2. Kristus lærte os også, at gudsriget er på jorden og at vi i første række skulle søge dette rige og lade alt andet komme i anden række. Det rige har altid været hos os, bestående af alle dem der gennem tiderne har søgt mod åndelige mål og befriet sig selv for det materielle legemes begrænsninger, for følelsernes dominans og for mentale forhindringer. Rigets indvånere er dem, der i dag (ukendt for mængden) lever i fysiske legemer og virker for menneskehedens vel, der fremhæver og anvender kærlighed i stedet for følelser som deres praktiske arbejdsmetode og som udgør det store samfund af »oplyste tænkere«, som leder verdens skæbne. Gudsriget er ikke noget som vil dale ned fra oven, når menneskene engang er blevet gode nok! Det er noget som eksisterer og er effektivt allerede i dag og kun venter på at blive opdaget. Det er en velorganiseret helhed, som allerede er ved at blive opdaget af dem der søger gudsriget, og som derfor opdager at det rige de søger, allerede er her. Mange ved at Kristus og

hans disciple er fysisk tilstede på jorden, og gudsriget hvori de hersker, med dets love og særlige former for aktivitet, er kendt af mange og har været det gennem århundreder.

Kristus er verdens helbreder og frelser. Han virker, fordi han er legemliggørelsen af sjælen i alt værende. Han virker i dag som i Palæstina for to tusind år siden gennem grupper. Dengang virkede han gennem de tre elskede disciple, gennem de tolv apostle, gennem de udvalgte halvfjerds og de interesserede fem hundrede . . . Nu virker han gennem sine mestre og deres grupper og kan derved i høj grad intensivere sine bestræbelser. Han kan og vil virke gennem alle grupper i samme grad som de selv gør sig tjenlige til et sådant virke for udbredelse af kærlighed og bringer sig selv i bevidst kontakt med de mægtige kræfter, som de indre grupper repræsenterer.

Esoterikere, okkultister, rosenkreuzere og teosoffer har altid oplyst om den fysiske tilstedeværelse af Kristus, men har forvrænget denne lære med dogmatiske påstande vedrørende uvæsentlige detaljer og med latterlige fremstillinger, at de ikke har bidraget til nogen større forståelse af den tilgrundliggende sandhed; ej heller har det rige, de har udmalet, været særligt tillokkende. Riget eksisterer, men det er hverken et sted for streng tugt eller med gyldne harper, befolket af uintelligente fanatikere, men derimod et center for skabende aktivitet, der tjener et nyttigt formål, et sted hvor enhver har sin fulde frihed til at udfolde sin guddommelighed til gavn og glæde for sine medmennesker.

3. Ved transfigurationen (forklarelsen) åbenbarede Kristus den herlighed der er iboende alle mennesker. Den trefoldige lavere natur - fysisk, emotionel og mental - underkastede sig her den åbenbarede stråleglans. I det øjeblik hvor den immanente Kristus manifesterede sig i fysisk form og hvor menneskeheden var repræsenteret af de tre apostle, kom en røst fra Faderens hus og bekræftede den åbenbarede guddommelighed og den transfigurerede Kristus' sønneværdighed. På denne iboende

guddommelighed, denne anerkendte sønneværdighed, er broderskabet mellem mennesker baseret - ét liv, én herlighed, som engang skal åbenbares, og ét guddommeligt slægtskab. I dag er menneskets storhed (selv når vi ser bort fra det guddommelige) og menneskehedens fundamentale enhed stort set allerede en kendsgerning i den menneskelige bevidsthed. Side om side med de karaktertræk, som endnu er højst beklagelige og synes at modsige enhver påberåbelse af guddommelighed, står menneskets forunderlige bedrifter og sejr over naturen. Videnskabens strålende resultater og det storslåede opbud af skabende kunst - både gammel og ny - udelukker enhver tvivl om menneskets guddommelighed. Her er da de »større ting« som Kristus talte om, og her triumferer Kristus i menneskehjertet.

Hvorfor kristusbevidsthedens triumf altid kun omtales i religiøse vendinger ud fra den kirkelige og ortodokse tro, er en af de onde magters utrolige sejre. At være medlem af gudsriget betyder *ikke* at man nødvendigvis også er medlem af en af de ortodokse kirker. Den guddommelige Kristus i menneskehjertet kan udtrykke sig på mange forskellige områder af menneskelivet - i politik, i kunst, i økonomi og social forståelse, i videnskab såvel som i religion. Det er værd at erindre, at den eneste gang vi hører at Kristus som voksen besøger jødernes tempel skabte han forstyrrelse! Menneskeheden går fra sejr til sejr, og i historiens lange panorama er dette særdeles påfaldende. I dag er denne strålende sejr åbenbar på alle menneskelige områder, og transfigurationen af dem der har nået toppen af den menneskelige civilisations bølge, er meget nært forestående.

4. Endelig, i korsfæstelsens triumf, eller (som det mere korrekt kaldes i Østen) det store afkald, forankrede Kristus for første gang på jorden en spinkel tråd af den guddommelige vilje, som udgik fra Faderens hus (Shamballa) og blev overgivet i gudsrigets forstående varetægt og med Kristus som formidler bragt til menneskehedens kundskab. Således er den guddommelige treenheds tre aspekter eller egenskaber - vilje, kærlighed,

intelligens - ved hjælp af store gudesønner blevet en del af den menneskelige tænkning og stræben. Kristne er tilbøjelige til at glemme, at krisen i Kristus' sidste timer ikke var på korset men i Gethsemane have, hvor hans vilje - i dyb kval og næsten fortvivlelse - underkastede sig Faderens vilje. »Fader«, sagde han, »ske ikke min vilje men din« (Luk. 22.42).

Noget nyt, skønt planlagt fra tidernes morgen, fandt sted i det øjeblik i den stille have. Kristus forankrede eller indsatte, som repræsentant for menneskeheden, Faderens vilje på jorden og gjorde det muligt for en intelligent menneskehed at føre den ud i livet. Hidtil havde denne vilje været kendt i Faderens hus, erkendt og tilpasset verdens krav ved det åndelige Hierarki, som virker under ledelse af Kristus, og havde således taget form af en guddommelig Plan. I dag kan menneskeheden, som følge af hvad Kristus udrettede i hin krisestund i Gethsemane for århundreder siden, føje sin egen bestræbelse til hans for at føre Planen ud i livet. Viljen til det gode, som udgår fra Shamballa, bliver i Hierarkiet forvandlet til den gode vilje, som en intelligent menneskehed kan omsætte i praksis til rette menneskelige relationer. Og således går nu den lige linie eller Guds viljes spinkle tråd fra det højeste sted til det laveste punkt og kan i tidens løb blive til et tov, ad hvilken menneskets sønner kan stige op og Guds levende, kærlige ånd stige ned.

Jeg vil bede jer glemme alt om afstand, fjernhed og utydelighed og gøre jer klart at jeg taler om konkrete og virkelige hændelser på vor klode. Vi beskæftiger os her med opdagelser og tildragelser som virkelig finder sted, og som er manges bevidste eje. *Kristus i historien og Kristus i menneskehjertet er planetariske kendsgerninger.*

Der er en anden side ved Kristus' tilbagevenden som aldrig berøres og som ingen nogensinde har nævnt. Jeg vil gerne, som en beskeden discipel af Kristus, tale om hvad det betyder for Kristus igen at træde frem blandt mennesker. Hvad vil Kristus føle, når timen er inde for hans tilsynekomst?

Der tales i Det nye testamente om en stor indvielse, som har fået navnet himmelfarten. Om den ved vi intet. Kun ganske få oplysninger gives i Evangeliet: Kendsgerningen om bjergtoppen, de tilstedeværende tilskuere, og om Kristi ord der forsikrede dem om, at han ikke forlod dem. Derefter tog skyerne ham ud af deres synsfelt. Ingen af de tilstedeværende kunne følge ham længere. Deres bevidsthed kunne ikke trænge igennem til det sted han havde valgt at gå til; de misforstod endda hans ord, og siden har menneskeheden kun gjort sig vage og mystiske forestillinger om hans forsvinden og om betydningen af hans vedvarende, men ikke iagttagede tilstedeværelse. To kendere af Gud, som også var til stede, forsikrede tilskuerne om at han ville komme igen på lignende måde. Han var opsteget. Skyerne havde omsluttet ham; i dag venter skyerne som indhyller vor klode på at åbenbare ham.

Han venter nu på at stige ned. Denne nedstigning til vor ulykkelige verden frembyder ikke noget tiltrækkende billede for ham. Fra sit stille tilholdssted i bjergene, hvor han har ventet og overvåget menneskeheden, vejledt den og skolet sine disciple, indviende og den nye verdenstjenergruppe, må han nu træde frem og indtage sin førende position på verdens scene, tage del i det store drama som opføres her. Denne gang vil han spille sin rolle for hele verdens øjne, og ikke som sidst i ubemærkethed. På grund af vor planets lidenhed og den hurtige nyhedsformidling via radio og television, vil hans fremtræden denne gang blive overvåret af alle, og denne udsigt må sikkert indgyde ham en vis afsky og frembyde prøvelser og store tilpasninger, samt pinefulde og uundgåelige erfaringer. Han kommer ikke som den almægtige Gud, sådan som mennesker i deres uvidenhed har forestillet sig, men som Kristus, grundlæggeren af gudsriget på jorden, for at fuldføre det værk han påbegyndte og endnu engang demonstrere guddommelighed under langt vanskeligere omstændigheder end før.

Det er imidlertid Kristus' egne tjenere i langt højere grad end mennesker i den ydre verden, som giver ham de største

besværligheder. Hans virke forhindres mere af den fremskredne aspirant end af den intelligente tænker. Det var ikke almindelige menneskers grusomhed som forårsagede Kristus' dybe sorg; det var hans egne disciple, og det samlede opbud af sorger spredt ud over hele menneskehedens livscyklus i fortid, nutid og fremtid.

Han kommer for at rette de misforståelser og forvrængninger, som skyldes dem der har vovet at iklæde hans enkle ord deres egen uvidenheds terminologi; og for at påskønne den trofaste tjeneste hos dem der har gjort hans genkomst mulig. Også han står overfor en vigtig prøvelse som forberedelse til en stor indvielse, og når han har gennemgået prøven og fuldendt sin opgave, vil han fortsætte ad sin bane til en endnu mere ophøjet post i sin Faders hus, eller til et andet og fjernere tjenesteområde, hvor kun de mest ophøjede kan følge ham. Hans nuværende stilling vil da blive overtaget af den han har forberedt og skolet dertil.

Men før alt dette kan ske, må han igen træde offentligt frem, gribe ind i verdensudviklingen og prøve rækkevidden af sin mission. Han vil samle sine udvalgte rådgivere og medarbejdere omkring sig, i kød og blod, og disse vil ikke være de samme som i hine tidligere og enklere dage samledes om ham, men de medlemmer af vor menneskelige familie som i dag erkender ham og forbereder sig til at arbejde sammen med ham, så langt deres evner rækker. Det er en forandret verden han nu planlægger at vende tilbage til, og det skyldes for en stor del almenhedens intellektuelle udvikling. Dette stiller ham overfor store vanskeligheder, for der skal nu appelleres til menneskers intellekt og ikke bare til deres hjerter (som før i tiden), hvis Guds vilje skal føres ud i livet på en intelligent måde. Hans hovedopgave er afgjort den at tilvejebringe rette menneskelige relationer på alle områder af menneskelivet. Jeg vil bede jer bruge jeres guddommelige forestillingsevne og prøve at gennemtænke hvad den opgave, han står overfor, vil indebære; og jeg vil bede jer overveje de vanskeligheder han uundgåeligt vil møde - først og fremmest dem der beror på en omfattende

intellektuel fejlvurdering.

Han som repræsenterer Guds kærlighed bliver bedt om at virke igen i den verden som i to tusind år har negligeret, glemt og forvrænget hans tidligere lære, og hvor had og separatisme har splittet mennesker alle vegne. Dette vil kaste ham ud i en fremmed atmosfære og ind i en situation, hvor han behøver alle sine guddommelige ressourcer, som da vil blive prøvet til det yderste. Den almindelige opfattelse, at han vil vende tilbage som en triumferende feltherre, almægtig og uimodståelig, har bestemt intet grundlag i virkeligheden. At han til sidst vil føre sit folk - menneskeheden - ind i »Jerusalem« er en kendsgerning som står fast, men det vil ikke blive den jødiske by Jerusalem, men derimod den »Fredens Stad« som navnet »Jerusalem« betyder. En omhyggelig overvejelse af verdenssituationen i dag, samt en levende anvendelse af forestillingsevnen, vil afsløre for den oprigtige tænker hvilken forfærdende opgave han har påtaget sig. Men han har igen »Jerusalem for øje som sin vandrings mål« (Luk. 9.51). Han vil igen træde frem og vise menneskeheden vejen til en civilisation og en bevidsthedstilstand hvor rette menneskelige relationer og internationalt samarbejde til alles bedste vil være den universelle grundholdning. Han vil - gennem den nye gruppe af verdenstjenere og alle mennesker af god vilje - nu fuldstændiggøre sin forening med Guds vilje (hans Faders Plan) på en sådan måde, at den evige vilje til det gode vil blive omsat af menneskeheden til god vilje og rigtige relationer. Dermed vil hans opgave være tilendebragt; han vil være fri til at forlade os for ikke mere at vende tilbage, og han vil overlade menneskenes verden i hænderne på den store åndelige tjener, som vil blive det nye overhoved for Hierarkiet, den usynlige kirke.

Spørgsmålet er nu: På hvilken måde kan vi bedst tjene hans værk, hvordan kan vi hjælpe i denne forberedende fase?

Om dette spørgsmål har jeg kun lidt at sige. Hele ideen om hans genkomst er så velkendt for jer i dens traditionelle form,

(om end ikke i de egentlige detaljer som jeg her har antydnet) at jeg finder det vanskeligt at sige noget praktisk eller noget som kan fange jeres opmærksomhed.

Det som det åndelige Hierarki udretter er bestemt ikke lidt; de disciple som er i bevidst kontakt med visdommens mestre - eller hvis I foretrækker den betegnelse: Kristus' senior disciple - arbejder dag og nat på at tilvejebringe en sådan tillid, korrekt holdning og forståelse af dette guddommeligt-åndelige »fremstød« eller foretagende at hans vej vil blive lettere. De og deres grupper af mindre disciple, aspiranter og sandhedsforskere står forenede bag Kristus og gør det derved muligt for ham at gennemføre sit formål. Deres vigtigste erkendelse er, at det drejer sig om en cyklisk krise i vor klodes åndelige liv; en krise som har været forudset i Faderens hus (Shamballa) i årtusinder. De har registreret, at for første gang i menneskeheden er alle åndelige grupper eller centre, gennem hvilke Gud virker, samtidig koncentreret om den samme opgave, det samme mål. Shamballa, det åndelige Hierarki og menneskeheden (Faderens hus, gudsriget og menneskeverdenen) stræber alle mod en intensivering af verdens lys. Dette lys vil på en hidtil ukendt måde gennemstråle ikke alene Faderens hus, som er kilden til alt lys her i vor verden, men også det åndelige center hvorfra alle de lærere og verdensfrelser kommer som har stået frem for mennesker og sagt som Hermes, Buddha og Kristus: »Jeg er verdens lys«. Dette lys vil nu stråle ind over menneskenes verden, oplyse menneskers bevidsthed og kaste lys ind i alle menneskelivets mørke kroge.

Det er lys og - fremfor alt - »liv i større fylde« Kristus vil bringe, og indtil han bringer det, ved vi ikke hvad det betyder; vi kan ikke forestille os den åbenbaring som dette vil medføre, og de nye muligheder som vil åbne sig for os. Men gennem ham er lys og liv på vej til at blive tolket og anvendt i form af god vilje og rette menneskelige relationer. Det er dette, det åndelige Hierarki forbereder. Denne gang vil Kristus ikke komme alene, for hans medarbejdere vil følge ham. Hans og deres erfaring vil

blive helt modsat den tidligere, for nu vil alle øjne se ham, alle ører høre ham, og enhver kunne danne sig en mening om ham.

Derfor siger jeg, at I frit kan hjælpe i det rekonstruktionsarbejde Kristus nu planlægger, hvis I vil gøre jer selv og alle dem I kan nå, fortrolig med følgende kendsgerninger:

1. Kristi tilsynekomst er nær.
2. Kristus iboende ethvert menneskehjerte kan vækkes til live gennem forståelsen af hans tilsynekomst.
3. Omstændighederne ved hans tilsynekomst er kun symbolsk fremstillet i skrifterne; dette vil føre til en radikal ændring af menneskehedens forudfattede meninger.
4. Den første nødvendige forudsætning er en verden i fred; denne fred, vel at mærke, må baseres på god vilje mellem mennesker – som uundgåeligt vil føre til rette menneskelige relationer og (billedligt talt) etablere stråler af lys mellem nationerne, mellem religionerne, mellem grupper og mellem alle mennesker.

Hvis det kan lykkes jer at fremlægge disse fire ideer for verden som helhed og imødegå den intelligente kritik af, at alt hvad der siges er for vagt, profetisk og visionært, så har I gjort meget. Det er nok muligt at den gamle sandhed, »intellektet dræber virkeligheden« principielt er rigtig for flertallets vedkommende, og at en rent intellektuel indstilling (som afviser visioner og nægter at acceptere det der ikke kan bevises) kan være fjernere fra virkeligheden end gudskendernes forudsigelser og massernes forventninger.

Guddommens intelligens forvaltes af det åndelige Hierarki, og det Hierarki består i dag af dem der i sig forener både intellekt og intuition, det praktiske og det tilsyneladende upraktiske, den faktiske livsvej og det menneskes vej, der ser en vision. Der er desuden mennesker som i det praktiske liv må oplæres til at erkende det guddommelige udtryk som det fysiske plans respons

på bevidsthedens udvidelser. Den Kristus, der kommer tilbage, vil ikke være lig den Kristus der (tilsyneladende) forlod os. Han vil *ikke* være en »sorgens mand«; han vil *ikke* være en tavs, alvorlig skikkelse; han vil komme som forkynderen af åndelige sandheder, der ikke kræver fortolkninger og ikke bliver udsat for fejlfortolkninger, fordi han vil være til stede og vise den sande mening.

Han har i to tusind år været den øverste leder af den usynlige kirke, det åndelige Hierarki, bestående af disciple fra alle trosretninger. Han elsker og anerkender også dem der ikke er kristne, men bevarer troskaben mod deres religions grundlægger - Buddha, Muhamed og andre. Han bekymrer sig ikke om hvilken tro de har, hvis målet er kærlighed til Gud og menneskeheden. Hvis mennesker forventer at se den Kristus, som forlod sine disciple for mange hundrede år siden, vil de ikke erkende den Kristus som nu er i færd med at vende tilbage. Kristus har ingen religiøse barrierer i sin bevidsthed. Det er for ham underordnet hvilken tro et menneske bekender sig til.

Guds søn er på vej, og han kommer ikke alene. Hans fortrop er her allerede, og Planen de skal følge er allerede udarbejdet og klar. Lad erkendelse være målet.

FORBEREDELSE TIL KRISTI TILSYNEKOMST

Juni 1947

Jeg har meget at sige her i fortsættelse af mit tidligere budskab til jer - og her taler jeg til alle aspiranter og disciple. Mulighederne er så store i denne tid at jeg vil prøve at stille jer overfor et valg, og overlade til jer selv at tage jeres beslutning.

Hvad I beslutter jer til, vil imidlertid få *afgørende betydning for resten af jeres liv*. Heri ligger der en udfordring. Hvad jeg har at sige er relativt enkelt - så enkelt at det kan synes at være et antiklimaks. Dog, så enkelt problemet end må være, er det meget vanskeligt at løse. Jeres reaktion på det jeg har at sige vil være afhængig af jeres sans for værdier, og ikke af en evne til kompliceret tænkning. Den almindelige aspirant og det intelligente menneske er tilbøjelig til at betone den øjeblikkelige kompleksitet i verdens anliggender og begivenheder, som de mener berører mennesker i alle lande. Derved skaber de sig et passende alibi.

Det væsentlige i det jeg har at sige jer, er forbundet med det budskab jeg for kort tid siden gav jer vedrørende Kristus' genkomst. Det budskab er i sig selv en udfordring, og de spørgsmål som opstår i ethvert ærligt hjerte er:

1. Hvordan kan jeg personligt tage denne udfordring op?
2. Hvad kan jeg specielt gøre?
3. Hvilke skridt burde jeg og alle andre aspiranter tage?

Disse spørgsmål betyder noget andet for hver især. Nogle af svarene vil opstå, efterhånden som I læser hvad jeg har at sige. Jeg skriver her for mennesker som er disciple af Kristus, men mine ord kan udmærket give mening for oprigtige tænkere og troende kristne.

Komplikationerne og vanskelighederne i denne efterkrigstid er meget store. Jo tættere en aspirant er på kilden til åndeligt lys og kraft, desto vanskeligere er hans problem, men desto klarere vil samtidig hans forståelse være. Hvis vi ser bort fra detaljerne i forgrunden, som altid antager utilbørlige dimensioner, og distancerer os fra de detaljer som oversvømmer vort daglige liv med bekymringer og forvirring, så er problemet relativt enkelt og har to sider.

For det første er den ydre fysiske krig kun lige afsluttet; det er kun to år siden skydningen blev indstillet og intet land er endnu

kommet sig over de frygtelige virkninger. Der er ingen sand kommunikation mellem nationerne og ingen virkelig forståelse. USA tillader i dag at indsamle midler til at udruste zionisterne mod Storbritannien, en allieret og venligtsindet magt; det står bag propaganda mod Rusland, en anden allieret magt. Der er ingen sand bestræbelse nogetsteds (udført med fast beslutsomhed og fornuftige kompromiser) på at bringe den økonomiske situation til ophør, som er hovedårsagen til krig og som er ansvarlig for det had som findes mellem nationerne.

For det andet (og af endnu større betydning set fra et åndeligt synspunkt, om end mindre let at få øje på) er det ondes kræfter stadig aktive; de er nok slået tilbage, men de er stadig magtfulde; de er stadig umærkeligt aktive og stræber stadig efter et mere sikkert fodfæste; de er stadig i færd med på en dreven måde at stimulere verdens angst og usikkerhed for at skabe endnu mere spænding i verden.

Indtil disse to kilder til spændingstilstanden i verden er erkendt og korrekt håndteret, vil aspirantens og især disciplens liv være ualmindeligt hårdt. I kan svare (og det er sandt) at livet for alle der har lidt under krigen, de udhungrede mennesker der var udsat for de værste angreb i Europa og stadig lider under deres hårde skæbne - befolkningerne i Storbritannien, Italien, Kina, Polen, Balkan, samt Tyskland og Japan der var ansvarlige for disse tilstande, og alle der er berørt af resultaterne af Tysklands angreb på verden - det er et liv nær grænsen af det udholdelige, og må derfor deles af alle aspiranter og disciple. Det er virkelig sandt. Men de mere fremskredne tænkere og medarbejdere har langt mere end den fælles skæbne at udholde. Hvis de åbner deres hjerter og sind deltager de ikke alene i de vanskeligheder som masserne er konfronteret med alle vegne, men de er også opmærksomme på de åndelige muligheder forude, af deres opgave, som er at fuldføre forseglingen af »døren til det onde«, og af de overvældende og enestående omstændigheder som de, der anerkender og accepterer den umiddelbare genkomst af Kristus, nu må se i øjnene.

Når discipelen konfronteres med disse indre og ydre begivenheder og muligheder bliver han let overvældet af håbløshed, han længes efter at hjælpe, men ved ikke hvad han skal gøre. Han ser kun alt for klart de truende vanskeligheder. En analyse af egne ressourcer - og af deres, som han skal samarbejde med - samt en klar opfattelse af de kræfter som er rettet imod ham gør, at han er mest tilbøjelig til at opgive og sige: Til hvad nytte er mine anstrengelser? Hvorfor ikke lade de gode og onde kræfter, Den sorte loge og det åndelige Hierarki, udkæmpe dette her alene? Hvorfor ikke lade evolutionens egne kræfter - engang med tiden - bringe striden i verden til ophør og det gode til sejr? Hvorfor overhovedet gøre noget *nu*?

Det er en naturlig reaktion i betragtning af de nuværende konflikter, den udbredte griskhed og de internationale og racemæssige fjendtligheder, de selviske motiver der behersker de nationale enheder, massernes sløve apati og især den voksende mistro mellem USA og Rusland - en situation, som begge grupper har næsten lige stor skyld i. Denne krigsfremkaldende situation fremmes af den romersk katolske kirke med sin antikommunistiske magtindstilling som søger sine politiske planer virkeliggjort, især i USA. Til alt dette kan føjes reaktionære aktiviteter i alle lande, og kampen om olien, som styrer den politik der føres af Rusland, USA og Storbritannien. Hertil kommer striden mellem hinduer og muslimer om kontrollen med Indien, og kampen om Palæstina - næret af zionisterne og *ikke* af jøderne som helhed - en kamp hvor zionisterne undlod at informere jøderne om de mange lande i verden der var beredt til at modtage dem; en kamp der mere handlede om grådighed end kærlighed til Palæstina, og som var styret af økonomiske interesser og *ikke* af den humanitære ånd (som zionisterne forsikrer), der ville have ført til en accept af tilbudene fra enten Storbritannien eller Canada, Chile, Belgien og mange andre lande.

Alle disse faktorer skaber hos tænkende mennesker en dyb modløshed og følelse af nytteløshed og håbløshed. I stedet skulle

de *opbyde alt deres mod*, og i deres sandhedsforståelse være villige til at tale, enkelt og med kærlighed og klarhed, om de problemer der skal løses. De onde kræfters modstand må brydes før Kristus, som alle venter på, kan komme.

Bevidstheden om at han er rede og venter på at træde offentligt frem igen for sin elskede menneskehed, forhøjer kun frustrationen, og et andet vitalt spørgsmål opstår: Hvor længe må vi holde ud, stride og kæmpe? Svaret er klart, han vil med sikkerhed komme når der er opnået et vist mål af fred, når princippet om at dele i det mindste er på vej til at kontrollere finanspolitikken, og når kirkerne begynder at skabe orden i deres hus. Da kan han komme, og da vil gudsriget være en åbenlys kendsgerning på jorden og ikke længere være en drøm baseret på et ideal.

Aspiranter er tilbøjelige til at spørge hvorfor Kristus ikke kommer med pomp og højtidelighed, som forudsagt af kirken, og med sin ankomst viser sin guddommelige magt og dermed, hinsides al tvivl, beviser Guds styrke og autoritet og således gør en ende på lidelsens lange epoke. Svarene er mange. Man må huske at *Kristus' hovedformål ikke er at åbenbare magt, men at udbrede kendskabet til det allerede eksisterende gudsrige*. Ydermere, da han var her sidst, blev han ikke accepteret, og hvem siger at det vil gå anderledes denne gang? I spørger hvorfor han ikke blev anerkendt? Fordi menneskers øjne er blindet af selvmedlidenhedens tårer og ikke af angerens; fordi menneskenes hjerter stadig fortæres af en selvished som verdenskrigens lidelser *ikke* har kureret; fordi værdinormerne er de samme som i det korrupte romerske imperium, der da var skuepladsen for hans tilsynekomst, kun med den forskel at disse normer dengang var lokalt begrænset, mens de i dag er verdensomspændende; fordi de der håber på og længes efter hans komme ikke er villige til at yde de nødvendige ofre og dermed bane vejen for ham.

En anden faktor, der kan modvirke at han bliver anerkendt - et forhold som måske vil overraske jer - er den kendsgerning, at

der i dag er så utroligt mange gode mennesker i verden, så mange uselviske medarbejdere og disciple og så mange mennesker der fortjener at blive kaldt helgener, at den åndelige »konkurrence« ville nødvendiggøre en sådan grad af hellighed for hans vedkommende, at det ville forhindre ham i at antage et fysisk legeme af en kvalitet som ville gøre det muligt for ham at manifestere sig blandt mennesker. Dette var *ikke* tilfældet for to tusind år siden, men det er det imidlertid i dag, for så store fremskridt har menneskene gjort, at man kan kalde den evolutionære proces en succes. At gøre det muligt for ham at gå iblandt mennesker i dag kræver en verden med tilstrækkeligt mange effektive medarbejdere og åndeligt orienterede mennesker for at ændre klodens atmosfære; da, og først da kan og vil Kristus komme. Imidlertid vil jeg ikke sige at det er en umulighed.

Moderne esoterisme og det videnskabeligt betonedede åndelige liv er nu så anerkendt og alment accepteret i vide kredse, at menneskers bevidsthed overalt er blevet dybt påvirket; dette vil tiltage, efterhånden som håbet om hans tilbagekomst og forberedelserne hertil breder sig blandt folk. Situationen antyder hverken guddommelig frustration (som verdensdisciplenes holdning kunne have antydnet), ej heller en umulighed af tilsynekomsten. Tværtimod viser den menneskets guddommelighed og at den guddommelige plan med mennesket er ved at lykkes. Guddommen venter imidlertid på en tilkendegivelse baseret på menneskets frie vilje.

Jeg vil derfor bede jer tænke over, at Kristus og det åndelige Hierarki - uanset hvor påkrævet det end er - aldrig griber ind i menneskers guddommelige ret til at opnå frihed ved selv at kæmpe for den, individuelt, nationalt og internationalt. Når sand frihed omfatter hele jorden, vil vi se en ende på tyranni, politisk og religiøst. Jeg hentyder ikke her til det moderne demokrati som en tilstand der opfylder disse krav, for det er endnu kun en filosofi baseret på ønsketænkning. Jeg hentyder til den tilstand, det rige, hvor en oplyst befolkning vil styre sig selv. Sådanne

mennesker vil ikke tolerere autoritet i nogen kirke, eller totalitære politiske systemer eller regimer; de vil ikke acceptere eller tillade noget system at fortælle dem hvad de skal tro for at blive frelst, eller hvilket styre de må anerkende. Jeg siger ikke at disse ønskværdige mål skal være opfyldt på jorden før Kristus kommer. Men jeg *siger* at denne holdning til religion og politik må være alment accepteret som en nødvendighed for alle mennesker, og at der må være taget skridt i retning af rette menneskelige relationer.

Dette er hvad den nye verdenstjenergruppe, disciple og aspiranter samt mennesker af god vilje må arbejde for som forberedelse til hans komme.

Et andet vigtigt forhold er, når Kristus kommer frem fra magtens sted, og bringer sine disciple med sig, visdommens mestre, vil dette magtens og kærlighedens sted befinde sig på jorden og blive offentligt kendt; virkningen heraf vil blive uhyre stor og fremkalde et lige så uhyre og voldsomt angreb fra ondskabens kræfter - med mindre menneskeheden først selv har »forseglet døren til det onde«. Og dette må gøres ved at skabe rette relationer mellem mennesker og nationer på jorden.

Der er derfor intet som kan opveje den følelse af modløshed (som virkelig findes og som er baseret på de faktiske forhold) undtagen en accept og udviklingen af en sindstilstand, som er baseret på tillid til sandfærdigheden af de historiske optegnelser, der vidner om mange tilsynekomster i menneskeheden krisesituationer, og om mange verdensfrelser - hvoraf Kristus var den største. Den rigtige og konstruktive holdning må også udspringe af en indre erkendelse af Kristi nærværelse og hans tilstedeværelse hos os altid; der må desuden være en dyb forståelse af at krigen - med dens utrolige rædsler, dens brutalitet og syndflodslignende katastrofer - kun er Guds fejekost, der fejrer alle hindringer af vejen for sønnens komme. Det ville have været så godt som umuligt at bane vej i førkrigstidens verden. Denne kendsgerning må den nye gruppe af verdenstjenere se i øjnene. De må være klar over hvilke kræfter der står i vejen, men

må ikke lade sig slå ud af dem. De må være opmærksomme på hindringerne, hvoraf mange er af økonomisk art og forårsaget af materielle begær, og så udvise smidighed i handling og en sådan forretningsmæssig skarpsindighed, at disse hindringer overvindes; de må gå klarøjede gennem verdens vanskeligheder og – ved at opretholde hans femtaktede stjerne – passere uskadt og sejrrigt gennem alle forhindringer.

Jeg vil ikke her beskæftige mig med de sædvanlige åndelige frustrationer eller ofre tid på almindeligheder, men kun omtale to omstændigheder forbundet med forholdene i dag, som må siges at være en så alvorlig hindring at, med mindre den overvindes, vil det vare meget længe før Kristus kan vende tilbage. Det er:

1. Trægheden hos det åndeligt orienterede gennemsnitsmenneske eller hos aspiranten.
2. Mangel på penge til forberedelsesarbejdet.

Begge disse hindringer er baseret på en og samme ting: *materialisme* – den ene på den *fysiske* bestræbelse, og den anden på verdensholdningen.

Lad os se praktisk på disse forhold og behandle dem på det plan hvor de fleste mennesker lever og tænker i dag; lad os være helt realistiske og tvinge os til at se på forholdene som de er og dermed komme til klarhed over os selv og vore motiver.

1. Trægheden hos det åndeligt orienterede gennemsnitsmenneske

Det åndeligt orienterede gennemsnitsmenneske, mennesket af god vilje, eller disciplen, er til stadighed klar over den udfordring, der ligger i tiden, og de muligheder som åndelige begivenheder frembyder. Ønsket om at gøre godt og at udrette noget af åndelig betydning gnaver uophørligt i bevidstheden. Ingen, der elsker sine medmennesker og som drømmer om at se

gudsriget materialiseret på jorden, eller som er sig massernes vågnende modtagelighed for åndelige impulser bevidst - hvor langsom den opvågningen end er - kan andet end være dybt utilfreds. Han er sig bevidst, at det han gør for at fremme disse ønskværdige mål er meget lidt. Han ved at hans åndelige liv er en biting, noget han omhyggeligt holder for sig selv og ofte er bange for at tale om til sine nærmeste og kære. Han prøver at indpasse det så vidt muligt i sin udadrettede tilværelse og at få tid og lejlighed til det på en ganske intetsigende og uskadelig måde. Han føler sig hjælpeløs overfor den opgave at organisere og reorganisere sit liv, så de åndelige krav bliver tilgodeset først, han søger at finde undskyldninger for sig selv, og det lykkes så godt, at han til sidst bilder sig ind at han gør sit bedste under de givne omstændigheder. Sandheden er at han gør så lidt, at formentlig én (måske to) timer ud af døgnets fireogtyve er helliget mesterens arbejde; han skjuler sig bag den undskyldning, at hans hjemlige forpligtelser forhindrer ham i at gøre mere, og overser, at netop hans hjemlige omgivelser kan og bør være stedet hvor han sejrer – med takt og kærlig forståelse. Han glemmer at *der ikke findes omstændigheder hvorved den menneskelige ånd kan besejres*, eller hvorved aspiranten ikke kan meditere, tænke, tale og forberede vejen for Kristi komme, forudsat at han ønsker det tilstrækkeligt stærkt og kender betydningen af afkald og tavshed. *Omgivelser og livsomstændigheder er ingen virkelig hindring for det åndelige liv.*

Måske gemmer han sig bag det alibi som et dårligt helbred giver, og ofte bag en indbildt sygdom. Han ofrer så megen tid og omsorg på sig selv, at de timer som kunne være givet til mesterens arbejde bliver stærkt beskåret. Han er optaget af at føle sig træt, eller pleje en forkølelse, eller indbildt hjertebevis, at han efterhånden udvikler en »kropsbevidsthed« der til sidst dominerer hans liv; og så er det for sent at gøre noget. Det gælder især folk der har rundet de halvtreds eller mere, og det er et alibi som det er svært ikke at bruge, for mange føler sig trætte og utilpasse

i den alder, og det har en tendens til at blive værre med årene. Den eneste kur mod denne snigende træghed er at ignorere kroppen og glæde sig over den livsfylde, der ligger i at tjene. Det fører til et længere liv. Jeg taler ikke her om virkelig sygdom, eller alvorlige fysiske handicap, for disse kræver den rette pleje og tilbørlig opmærksomhed. Jeg taler om de tusinder af svagelige mænd og kvinder, som er optaget af at pusle om sig selv og derfor spilder megen tid, som kunne have været anvendt i menneskehedens tjeneste. Jeg beder dem der søger at gå discipelskabets vej om at anvende de mange timer, som de bruger på nytteløs personlig omsorg, til at tjene Hierarkiet.

Endnu en undskyldning, der fører til træghed, er *frygten* for at tale til andre om de ting der hører gudsriget til; de er bange for at blive afvist, at blive anset for underlige, eller at virke påtrængende. Derfor tier de, forpasser enhver lejlighed og opdager aldrig hvor ivrige folk i virkeligheden er efter at diskutere disse ting, eller for den trøst og det håb der ligger i tanken om Kristi genkomst, eller i at få del i det åndelige lys. Dette er i virkeligheden en form for åndelig fejhed, der er så udbredt, at den er skyld i millioner af tabte timer i verdensjens-tjeneste.

Der er mange andre undskyldninger, men de nævnte er de mest almindelige. Hvis flertallet af aspiranter kunne frigøre sig fra disse hindringer, ville så mange timer og så megen ekstra tid vindes for Kristi værk og tjeneste, at de i høj grad ville lette arbejdet for dem der ikke tillader nogen undskyldninger at stille sig i vejen, og Kristi fremtræden ville være nærmere end den er i dag. Hvad vi kalder inert, eller træghed, er ikke bare af psykologisk natur. *Selve materiens egenskab*, selve substansen, er involveret. Inerti er det laveste og mest træge aspekt af materiel substans og kaldes i Østens filosofi for *tamas*. Denne substans må omdannes til en højere kvalitet, den som teknisk kaldes *rajas*, aktivitet; og denne fører senere til den højeste eller til rytmisk kvalitet, kaldet *sattva*. I er ikke kaldet til at holde den livsrytme som Kristus og det åndelige Hierarki selv virker under,

og som er afstemt efter menneskehedens behov og åndelige modtagelighed. Men I er kaldet til at udvise åndelig aktivitet og ikke gemme jer bag undskyldninger. Det er vigtigt at alle aspiranter indser, at der hvor de befinder sig, mellem de mennesker som er deres karmiske fæller, og med det fysiske og psykiske udstyr de nu engang er udrustet med, der kan og skal de virke. Jeg skal ikke uddybe dette emne; der bliver ikke udøvet tvang eller lagt pres på dem der tjener Hierarkiet. Situationen er klar og ligetil. Tre store begivenheder finder sted for tiden:

Først er der den aktivitet som erfares i »centret hvor Guds vilje kendes«, den vilje-til-det-gode som har ført hele skabelsen frem mod større herlighed og en stadig mere dybtgående intelligent respons; den er i dag som et led i den skabende bestræbelse ved at indføre den nye verdensorden, gudsrigets orden, under Kristi *fysiske* ledelse. Dette kan betragtes som det åndelige Hierarkis eksternalisering på jorden, og herpå vil Kristi tilbagevenden til *synligt* virke være tegnet og symbolet.

Dernæst er der den alt afgørende aktivitet som foregår i det åndelige Hierarki fra Kristus til den yngste aspirant i periferien af dette center hvor Guds kærlighed er fuldt virksom. *Der* er man helt klar over (som Paulus siger), at »hele skabningen tilsammen sukker og er i veer endnu i denne stund«, og venter på gudesønnernes tilsynekomst. Det er til denne tilsynekomst de nu forbereder disse gudesønner, som er menneskesønner; det er som forberedelse til denne fremkomst i den ydre verden, til fysisk tjeneste, at de allerede nu - én for én - går ind i ydre aktivitet på det fysiske plan. De er ikke anerkendt som det de er, men de går Faderens ærinde, udviser god vilje, søger at udvide menneskehedens horisont, og forbereder dermed vejen for den de tjener, Kristus, som er alle mestrenes mester og lærer for både engle og mennesker.

Endelig er der menneskeheden selv, det »center som kaldes menneskeheden« - et center der for tiden domineres af kaos, tumult og forvirring, en menneskehed i smerte, oprør og uro, og dog mentalt opmærksom på ubegrænsede muligheder,

lidenskabeligt kæmpende for de planer som de finder bedst, men uden sans for sammenhæng eller forståelse for at der må være *én verden for den ene menneskehed*. De ønsker helt enkelt en følelsesmæssig fred og sikkerhed, så de kan leve og virke uforstyrret, og de har en vision om fremtiden som vil tilfredsstille deres uklare fornemmelser af guddommelig stabilitet. De er fysisk syge, for det meste uden de nødvendigste midler til et normalt, sundt liv, ødelagt af den stadige økonomiske usikkerhedsfølelse, og - bevidst eller ubevist - påkalder de alles Fader om at hjælpe dem og resten af verden.

Løsningen er at finde i Kristi tilsynekomst. Det er Guds faste vilje, det er Kristus' og hans disciple - visdommens mestres - eget ønske, det er det ubevidste ønske hos hele verdens befolkning. Hvor en sådan overensstemmelse i mål og hensigt findes, og tillige et erkendt behov, er der kun ét som kan standse genkomsten, og det er menneskehedens svigtende evne til at forberede denne vældige begivenhed, at bane vejen for ham, gøre folk fortrolig med ideen, og sørge for at skabe den nødvendige fred i verden - en fred baseret på rette menneskelige relationer.

2. Mangel på økonomisk støtte til forberedelsesarbejdet

Vi kommer nu til den anden store hindring, mangel på økonomisk støtte til Kristi medarbejdere og disciple i alle lande i deres bestræbelse på at frigøre åndelig energi og skabe en ny orden ud af det nuværende kaos. Dette er måske *den største* vanskelighed, der undertiden kan synes uoverstigelig; det drejer sig her om problemet med den retmæssige forvaltning af penge, og omfordeling af tilstrækkeligt store pengesummer ind i de rette kanaler, som på afgørende måde vil hjælpe med at bane vej for Kristi tilbagekomst. Det er derfor, jeg sluttede det sidste afsnit af denne artikel med ordene »rette menneskelige relationer«.

Problemet er specielt vanskeligt, fordi verdens åndsarbejdere ikke alene må lære folk *at give* (i forhold til deres midler), men

de må også i mange tilfælde først give dem et motiv, der appellerer så stærkt til dem at de nødvendigvis må give. De må også oprette den fond, stiftelse eller organisation gennem hvilken pengene kan administreres. Dette stiller dem overfor en overordentlig vanskelig opgave, som ikke alene skyldes det nye og hidtil uhørte i at oprette fonde til forberedelse af Kristi genkomst, men i lige så høj grad den indgroede selvished hos flertallet af dem der ejer verdens rigdomme og som - hvis de giver - gør det fordi det giver prestige og tyder på økonomisk succes. Det må erindres her at der altid findes undtagelser.

Når vi generaliserer og forenkler dette emne, kan vi antage at penge hovedsagelig finder vej ind i fire forbrugskanaler:

1. *Ind i myriader af hjem verden over* i form af lønninger eller arvet formue. Alt dette er i øjeblikket højst ulige fordelt og skaber umådelig rigdom og umådelig fattigdom.
2. *Ind i store kapitalistiske systemer* og monopoler, som findes i de fleste lande. Om denne kapital ejes af regeringer eller af kommunale myndigheder, af en håndfuld velhavende mennesker eller af store arbejderorganisationer, kommer ud på ét. Kun lidt af det bruges til forbedring af de menneskelige livsvilkår eller til fremme af de værdier som vil føre til rette menneskelige relationer.
3. *Ind i kirker og religiøse grupper* over hele verden. Her bliver pengene brugt til materielle formål (igen sagt i al almindelighed vel vidende at der findes en åndelig minoritet, som er undtagelsen fra reglen), til at udbygge eller vedligeholde den kirkelige organisation, til salærer og løbende udgifter, og kun en lille procentdel går til oplysende virksomhed, til det levende bevis på at Kristus er på vej - det som i århundreder har været en klar doktrin i kirkernes lære. Denne genkomst har været forudsagt i lange tider og kunne have fundet sted noget før, hvis kirker og religiøse organisationer overalt i verden havde gjort deres pligt.
4. *Ind i filantropisk, oplysende og lægelig virksomhed.* Alt

dette har været overordentlig godt og i høj grad nødvendigt, og verden er i dyb gæld til de socialt bevidste mennesker som har gjort disse institutioner mulige. Det var et skridt i den rigtige retning og et udtryk for den guddommelige vilje-til-det-gode. Det er imidlertid ofre misbrugte og dårligt styrede penge og værdien af det har stort set kun været institutionel og materiel. Det har været begrænset af donorerne's separative tendenser, eller af religiøse fordomme hos dem der administrerer fondenes udgifter. I striden om ideer, religiøse teorier og ideologier bliver den virkelige hjælp til den Ene menneskehed overset.

Kendsgerningen er den, at havde de styrende organer gennem hvis hænder verdens pengestrøm kanaliseres, en vision om de åndelige realiteter, eller om én verden og én menneskehed, og havde deres mål været at fremme de rette menneskelige relationer, så ville verdens befolkning have været modtagelig for en ganske anden fremtidsvision end den nuværende; vi ville ikke, som det nu er tilfældet, stå overfor de vældige udgifter - som beløber sig til utallige milliarder - alene til *fysisk* genopretning af ikke blot de talløse millioner af krigens tilskadekomne, men af hele byer, transportlinier og nødvendige centre for reorganisering af menneskelivet.

Ligeledes kan det siges, hvis pengenes åndelige værdi og det åndelige ansvar i forbindelse med penge (såvel i det store som i det små) blev forstået og lært i skole og hjem, så havde vi ikke haft disse rystende statistikker fra før krigen over penge brugt i hele verden (og i dag i den vestlige verden) til konfekt, cigaretter, alkohol, adspredelser, unødvendigt tøj og anden luksus. Disse statistikker løber op i hundrede millioner af dollars hvert år. Blot en del af disse penge, der kun kræver et ringe offer, ville gøre det muligt for Kristi disciple og den nye verdenstjenergruppe at forberede hans komme og opdrage folk overalt i verden til at forstå betydningen af rette menneskelige relationer.

Penge - som alt andet i menneskelivet - er blevet fordærvet af

selviskhed og erhvervet på uret vis til selviske formål, nationale eller individuelle. Verdenskrigen (1914-45) var et bevis på dette, selv om der blev talt meget om at »frelse demokratiet« og »udkæmpe den sidste krig, der skulle gøre ende på al krig«; hovedformålet var dog selvbeskyttelse og selvopholdelse, håb om vinding og tilbagevinding af tabte territorier ved at tilfredsstille gammelt had. Årene, der er gået siden krigen, har til overflod bevist, at sådan var det. De Forenede Nationer må nødvendigvis beskæftige sig med rovgriske fordringer fra alle sider, med nationernes forsøg på at tilkæmpe sig magt og indflydelse, retten over jordens ressourcer af kul, olie etc. - og tillige med den undergrundsvirksomhed fra stormagterne og de kapitalister, som de skaber.

Og dog råber den ene menneskehed - uanset hudfarve, religion eller geografisk tilhørsforhold - på fred, sikkerhed og retfærdighed. Det kunne den rette anvendelse af penge og en forståelse hos de mange af deres økonomiske ansvar (baseret på åndelige værdier) hurtigt give. Med undtagelse af nogle få vidtskuende filantroper og en lille håndfuld oplyste statsmænd, kirkeledere og opdragere, er denne økonomiske ansvarsfølelse ikke til at få øje på noget steds.

Tiden er nu kommet, hvor penge må omvurderes og deres nytteværdi dirigeres i nye retninger. Folkets røst må blive den fremherskende, men det må være et folk, som er opdraget i de sande værdier, som fatter betydningen af virkelig kultur og nødvendigheden af rette menneskelige forbindelser. Det er derfor et spørgsmål om den rigtige uddannelse og opdragelse til verdensborgerskab - et forhold, der endnu er fuldstændig forsømt. Hvem kan give denne opdragelse? Rusland ville gladeligt opdrage hele verden i kommunismens idealer og indsamle alle verdens penge i proletariatets pengekiste, for til sidst at skabe det største kapitalistiske system, verden nogensinde har set. Storbritannien ville hellere end gerne opdrage verden i det britiske retssystem, fair play og verdenshandel, og gøre det bedre end nogen anden nation på grund af sin store erfaring, dog

ikke uden at øjne profit. USA ville også gladeligt påtvinge verden den amerikanske form for demokrati ved hjælp af sin store kapital og ressourcerne og styrke sine banker med det økonomiske udbytte af de omfattende investeringer, godt beskyttet under atombombens trussel og en løftet jernnæve overfor resten af verden. Frankrig vil med sine stadige forsøg på at genvinde sin tabte prestige og få så stor en andel som muligt i de andre allieredes sejr holde Europa i en tilstand af uro. Det er den gamle historie - hver nation kæmper for sit, og alle takserer hinanden efter ressourcer og økonomi. I mellemtiden sulter menneskeheden, forbliver uoplyst eller opdrages i falske værdinormer og til forkert brug af penge. Før alt dette er bragt i orden, er en tilbagevenden af Kristus ikke mulig.

I betragtning af den foruroligende økonomiske situation – hvad er da svaret på problemet? Der findes mennesker i alle lande, i alle regeringer, indenfor alle kirkesamfund og religioner og i ethvert opdragelsessystem, der har svaret. Hvad håb er der for dem og det arbejde, der er dem betroet? Hvordan kan verdens befolkning, mennesker af god vilje og med åndelig vision, hjælpe? Er der noget, de kan gøre for at ændre verdens tænkning mht. penge og derved lede pengestrømmen ind i andre kanaler, hvor den vil blive anvendt rigtigt? Svaret må findes.

Der er to grupper, som kan udrette meget: de, der allerede anvender verdens finansielle ressourcer, hvis de kan få øjnene op for den nye vision og læse skriften på væggen, der bebuder det gamle systems undergang; dernæst de mange gode og venlige mennesker af alle samfundsklasser med indflydelse på mange forskellige områder.

Mennesker af god vilje og med en åndelig livsindstilling må frigøre sig fra tanken om deres relative ubetydelighed, ubrugelighed og unyttighed og indse, at de nu (i denne kritiske og afgørende stund) *kan* arbejde virkningsfuldt. De onde kræfter *er* overvundet, skønt endnu ikke »forseglet« bag døren, hvor menneskeheden skal fastlåse dem, som forudsagt i Det nye testamente. Det onde forsøger ad alle mulige indfaldsveje et nyt

angreb, men - og dette kan siges bestemt og tillidsfuldt - verdens små mennesker, oplyste og uselviske i deres synspunkter, eksisterer i tilstrækkeligt antal til at gøre deres indflydelse gældende – hvis de vil. Der er millioner af åndeligt indstillede mennesker i alle lande, som - hvis de i samlet flok tog pengespørgsmålet op - for bestandigt kan omdirigere pengestrømmen. Der er tænkere og skribenter i alle lande, som kan yde deres magtfulde bistand - og som vil, hvis man lægger det rigtigt op til dem. Der er esoteriske forskere og oprigtige kirkefolk, til hvem der kan appelleres om bistand til at berede vejen for Kristus, især hvis den ønskede hjælp skal ydes i form af tid eller penge til etablering af rette menneskelige relationer og den gode viljes udbredelse.

En større kampagne for at rejse penge er unødvendig, men den uselviske indsats af tusinder tilsyneladende ubetydelige mennesker er nødvendig. Jeg vil nok sige, at den mest nødvendige egenskab er *mod*; for det kræver mod at tilsidesætte sin mangel på selvtillid, sin tilbageholdenhed og sit ubehag ved at fremsætte et synspunkt, især når det drejer sig om penge. Det er her, de fleste falder fra. Det er relativt let at rejse penge i dag til fordel for Røde Kors, hospitaler og undervisningsprogrammer, men det er umådelig svært at rejse penge til fordel for udbredelse af god vilje eller for at sikre den rette brug af penge til fremsynede ideer, såsom Kristi genkomst. Derfor siger jeg, at *den første forudsætning er mod*.

Den anden forudsætning er, at Kristi medarbejdere villigt påtager sig de ofre og træffer de foranstaltninger, som sætter dem i stand til at yde deres bedste; der må ikke bare være en veltrænet evne til at fremføre emnet, men hver medarbejder må også praktisere, hvad han forkynder. Hvis fx de millioner af mennesker, som elsker Kristus og søger at tjene hans sag, gav i det mindste en lille sum penge om året, ville der være tilstrækkelige midler til rådighed; de nødvendige kuratorer og de åndeligt indstillede administratorer ville da automatisk indfinde sig. Vanskeligheden ligger ikke i administrationen af pengene og

organiseringen af arbejdet; den ligger i folks tilsyneladende manglende evne til at give. Af en eller anden grund giver de lidet eller intet, selv når interessen for Kristi genkomst er til stede; frygten for fremtiden, eller lysten til nyerhvervelser, eller ønsket om at give gaver, eller manglende evne til at begribe, at mange små summer løber op i store summer - alt dette forhindrer finansiell generøsitet, og grunden synes altid tilstrækkeligt indlysende. *Derfor er den anden forudsætning, at enhver giver efter evne.*

For det tredje, de metafysiske skoler og esoteriske grupper har sat stor tankekraft ind på at skaffe penge til de formål, som appellerede til dem. Der spørges ofte: Hvorfor kan »Unity School of Thought« og »Christian Science« og mange andre nye tankeretninger altid skaffe de fornødne midler, mens andre grupper og især de esoteriske grupper ikke kan? Hvorfor er de virkelige åndsarbejdere tilsyneladende ude af stand til at materialisere, hvad de behøver? Svaret er enkelt. De grupper og medarbejdere, som er det åndelige ideal nærmest, er som en splittet familie. Deres hovedinteresse er på de abstrakte, åndelige plan, og de har tilsyneladende ikke forstået, at det fysiske plan - når det er motiveret fra åndelige plan - er af lige så stor vigtighed. De store metafysiske skoler fokuserer på en *materiel* tilkendegivelse, og så stærk er deres vilje, så entydig deres retning, at de får, hvad de kræver; de må lære, at kravet og dets svar må være et resultat af et åndeligt formål, og at det som forlanges ikke må være til brug for en enkelt person eller en bestemt organisation eller kirke. I den nye tidsalder, forud for Kristi komme, må kravet om finansiell støtte koncentrere sig om tilvejebringelsen af rette menneskelige relationer og god vilje, ikke om at fremme en bestemt organisations vækst. Organisationer må fungere med et minimum af omkostninger og udstyr, og medarbejderne må arbejde for en minimal og dog fornuftig løn. Ikke mange sådanne organisationer eksisterer i dag, men de få, der fungerer nu, kan virke som et eksempel, der hurtigt vil blive efterfulgt, efterhånden som ønsket om Kristi genkomst vokser i

styrke. Derfor er *den tredje forudsætning at tjene den ene menneskehed.*

Den fjerde forudsætning må være en omhyggelig fremstilling af sagen, for hvis skyld den finansielle støtte ønskes. Folk må have mod til at tale, men en intelligent fremstilling er lige så vigtig. Hovedvægten i dette forberedelsesarbejde for Kristi genkomst må lægges på tilvejebringelsen af rette menneskelige relationer. Dette arbejde er allerede startet af mennesker af god vilje overalt på jorden, under forskellige navne.

Vi kommer nu til *den femte forudsætning: en stærk og levende tro på menneskeheden som helhed.* Der må ikke være pessimisme mht. menneskeheden fremtid, eller sorg over den gamle ordens forsvinden. *Det gode, det sande og det skønne* er på vej og menneskeheden er ansvarlig for dets komme, det er ikke en ydre guddommelig magt, der griber ind. Menneskeheden er sund og hurtigt ved at vågne nu. Vi passerer for tiden en fase, hvor alt bliver udråbt fra hustagene, som Kristus forudså; og når vi hører, læser og ser denne syndflod af smuds og kriminalitet, sanselig lyst og luksus, er vi tilbøjelige til at tabe modet, men vi gør vel i at huske, at det kun er sundt, at alt dette kommer op til overfladen og bliver kendt af alle. Det er ligesom den psykologiske udrensning af underbevidstheden, mange mennesker underkaster sig, og det er et forvarsel om kommende nye og bedre tider.

Der er et arbejde at udføre, og mennesker af god vilje, med åndeligt instinkt eller sand kristen holdning, må gøre det. De må indvarsle den nye æra, hvor penge anvendes til hierarkiske formål og lade dette behov indgå i deres invokation. Invokation er den højeste form for bøn, der findes, og en ny form for guddommelig påkaldelse, som kendskabet til meditation nu har gjort mulig.

Jeg har intet at føje til denne appel om fonde, mod og forståelse. Hvis ikke Kristus' eget mod, nu hvor han må se en tilbagevenden til den ydre verden i øjnene, og hvis ikke menneskeheden behov for rette menneskelige relationer, og det

opofrende arbejde som Kristi disciple udfører er tilstrækkeligt til at opflamme og styrke jer og dem I kan nå, så nytter det ikke at jeg siger mere.

ARBEJDET I DE KOMMENDE ÅRTIER

April 1948

Dette er det sidste *Wesakbudskab* som jeg har i sinde at give jer. I 1949 vil jeg have fuldendt tredive års omhyggeligt planlagt og detaljeret udført arbejde, som jeg påtog mig under cyklisk lov (i forbindelse med den periodiske udgivelse af den esoteriske lære) for at hjælpe menneskeheden og Hierarkiets arbejde, da jeg tilhører begge grupper.

Den 19. november 1919 kontaktede jeg A.A.B. for første gang (til hendes store forfærdelse og bekymring) og har vedholdende arbejdet med hende siden. Arbejdet med bøgerne som jeg havde planlagt, er så godt som afsluttet. De forskellige faser af det arbejde, som var en del af forberedelsen til Kristi tilsynekomst, har taget form og skulle udvikle sig videre i løbet af de næste tyve år.

De to vigtigste ideer, som det var min opgave at fremstille for menneskeheden overalt i verden, er nu sikkert forankret (hvis jeg må bruge sådan et udtryk) og de udgør langt den vigtigste del af mit arbejde. Disse ideer er:

1. Bekendtgørelsen af *den nye verdenstjenergruppes* eksistens (hidtil ukendt). Dette er en effektiv gruppe af medarbejdere, formidlere mellem menneskeheden og det åndelige Hierarki på denne klode.
2. Budskabet, udsendt fornylig, i forbindelse med *Kristi Tilsynekomst*, for at konsolidere forberedelsesarbejdet.

Alt hvad jeg ellers har udrettet i Hierarkiets tjeneste er af sekundær betydning i forhold til disse to budskaber om åndelige

kendsgerninger.

Femte bind af *A Treatise on the Seven Rays* mangler endnu at blive afsluttet, og det samme gælder andet bind af *Discipleship in the New Age*; ellers ikke mere; hvad der endnu er tilbage kan derfor med lethed nås før min tidsfrist på tredive år er udløbet. Andet arbejde venter mig i forbindelse med reorganiseringen af alle Hierarkiets bestræbelser forud for Kristi tilsynekomst og den tættere forbindelse som dermed vil blive etableret mellem menneskeheden og Hierarkiet. Arbejdet med at reorganisere Hierarkiet er foreløbig intern og vedrører ikke menneskeheden på nuværende tidspunkt.

Jeg har gjort det fuldstændigt klart for jer alle hvori det arbejde, som I skulle udføre, består og jeg har ikke til hensigt (i det sidste budskab) at bønfalde jer om at gøre det - ud over at bede jer om at *fortsætte hvor jeg sluttede*. Hermed mener jeg selvfølgelig arbejdet på det ydre plan.

At mit nuværende arbejde ville ophøre i 1949 var aldeles ukendt for A.A.B. og har intet at gøre med hendes helbredstilstand. Det har imidlertid noget at gøre med den kendsgerning at hun har påtaget sig mere aktivt arbejde som discipel i hendes egen mesters ashram, efter 28 års tjeneste i min. Før jeg begyndte disse tre årtiers arbejde, vidste jeg nøjagtigt hvilken tid jeg havde til rådighed for at frembringe de ønskede resultater for Hierarkiet; alt er blevet omhyggeligt udført efter en klart tilrettelagt plan.

Først var det nødvendigt at finde den kernegruppe af mennesker som jeg måtte arbejde igennem; derfor blev det første skridt at skrive visse bøger som kunne udbrede den nye lære og dermed virke som et selektivt middel til at opdage dem, der ville arbejde med os i den nye frembydende cyklus.

A.A.B.'s oprettelse af Arkanskolen var kun sekundær i forhold til dette mål; dens mål er at skole disciple, som kan iværksætte Planen og dermed forberede Kristi tilsynekomst; Arkanskolen kan derfor give os en trænet gruppe medarbejdere.

Ti år senere begyndte jeg at udvide min kreds af kontakter, og

læren begyndte at brede sig til tænkere på andre kontinenter end Amerika. Som resultat heraf begyndte jeg at forme min egen ashram og finde de mennesker i alle lande som var disciple, som havde kvalificeret sig, men som behøvede indflydelsen fra en anden stråle ashram. Da dette var opnået blev den vigtigste del af mit arbejde muligt, og jeg skrev derfor en brochure med titlen *Den nye verdenstjenergruppe*. I den henledte jeg opmærksomheden på den kendsgerning at der eksisterede mennesker på jorden, i alle nationer, som i en eller anden form anerkendte planetens åndelige Hierarki, som havde den egenskab (eller var ved at udvikle den) at de var ikke-separatistiske, og som samledes - ikke i lukkede organisationer, men frem for alt på grund af deres fælles tænkemåde og væremåde. De udgjorde en gruppe som subjektivt, åndeligt, praktisk og åbent var ved at skabe en ny form for menneskelige relationer. Denne nye relation resulterede i gensidig forståelse og et mentalt samarbejde, som ikke anerkendte nogen barrierer eller nationale begrænsninger. På den indre side, mht. den åndelige tilskyndelse og bestræbelse, arbejder de i dag som én gruppe; udadtil i verden er de måske ikke bevidst om hinanden, fysisk, eller har en direkte kontakt, og dog er de inspireret af de samme principper og udfører - i alle lande og i ethvert stort område hvor mennesker tænker og planlægger - et lignende arbejde.

I dette andet årti af mit arbejde indledte jeg to vigtige aktiviteter: skabelsen af Trianglerne og dannelsen af World Goodwill,* og de står nu foran en vældig skabende indsats. De repræsenterer en bestræbelse på at aktivere og forbinde medlemmer og tilhængere af den nye verdenstjenergruppe (og specielt i organiseringen af mennesker af god vilje), for at finde og mobilisere de grupper som er dannet af den nye verdenstjenergruppe rundt om i verden, for at styrke dem alle ved at forene dem i én samlet bestræbelse – mennesker af god vilje, dem der tror på den guddommelige vilje-til-det-gode, dem

*

Siden 1951 er dette arbejde blevet ført videre under navnet World Goodwill.

der hengiver sig til bøn, alle med gode hensigter, og alle som virkeliggør dette i kærlighed - uanset hvad de mener dermed. Således blev en vigtig *kerne af syntese* skabt i dette andet tiår, og det vil få en varig virkning på menneskers liv og planlægning. På grund af den globale frustration og de onde kræfters forhøjede aktivitet har Triangelarbejdet og World Goodwill været længere om at blive realiseret end oprindeligt ventet, men denne periode af modstand vil være ovre inden længe, og da vil udviklingen gå stærkt fremad. For denne voksende respons fra offentligheden må I nu lægge planer.

I det tredje og sidste tiår af mit arbejde kom tiden og lejligheden til at bekendtgøre, på en ny og mere eftertrykkelig måde, det som alle verdens religioner har forudsagt – at tiden er kommet hvor Kristus igen kan vise sig og indtage sin retmæssige plads som verdenslærer, forudsat at passende forberedelser er gjort og rette menneskelige relationer er etableret. Der er aldrig før blevet lagt vægt på det nødvendige forberedelsesarbejde. Resultaterne af denne erklæring kunne i denne korte tid endnu ikke gøre sig gældende, men i løbet af det næste tiår vil vi se den fulde virkning af disse bestræbelser.

Med denne bekendtgørelse var mit planlagte arbejde tilendebragt; bogen, *Kristi Tilsynkomst* er nu trykt og den viser hvor nær denne begivenhed er og på hvilken måde den nye verdensreligion vil blive fremmet. Jeg vil gøre jer opmærksom på at det almindelige begreb »verdensfrelser« (altid forbundet med Kristus-embedet, uanset hvilket navn man gav denne ophøjede gudesøn i de forskellige tidsaldre) i realiteten er tæt forbundet med den langt vigtigere funktion af en verdenslærer. Folk elsker at blive frelst, for det fritager dem for eget ansvar, som undervisning til gengæld understreger. Man må huske at det er den lære som Kristus gav, der frelser menneskeheden – ikke en symbolsk død på et kors. *Mennesker må frelse sig selv gennem deres reaktion og respons på læren som Kristus gav i sin rene form*; det er et punkt, som stærkt må betones af jer alle; det er ikke menneskeskabte fortolkninger som frelser et menne-

ske, men dets begyndende praktisering af dets egen forståelse af læren. Det må i dag bringes ind i bevidstheden på så mange mennesker som det er muligt for jer at nå.

Her har I en kort oversigt over det arbejde jeg påtog mig for Hierarkiet og for Kristus, som jeg betragter som min mester. Dette arbejde har ikke været uden succes, mange af jer som læser disse linier har gjort hvad I kunne for at hjælpe og dette har ikke undgået min opmærksomhed, ej heller er Hierarkiet utaknemmeligt. Måske - med et endnu klarere billede i jeres sind - vil I opdage at I bliver i stand til at udrette endnu mere.

Jeg agter at indicere (stadig kort) hvad der burde gøres i de næste to årtier, men vil først berøre verdens situation og tilstand, fordi de har hæmmet hierarkiske bestræbelser og specielt det jeg søgte at gøre (som var et vigtigt hierarkisk foretagende), og samtidig har de ryddet vejen på den mest ekstraordinære måde for Kristi tilsynekomst.

Da jeg begyndte mit eksoteriske virke i 1919 havde jeg ikke ventet at blive hindret af den anden verdenskrig, Hierarkiet havde håbet at erfaringerne fra første verdenskrig havde været alvorlige nok til at tvinge de ændringer igennem, som var væsentlige for menneskeheden's fremtid. Men menneskeheden havde ikke lært sin lektie. Som jeg ofte har fortalt jer, kan Hierarkiet – på grund af princippet om den frie vilje - ikke forudsige hvordan mennesker vil handle i krisesituationer; Hierarkiet kan ikke gennemtvinge de rigtige løsninger imod menneskers normale ønsker og vilje, for den rigtige handlemåde må komme fra dybet af menneskets egen tanke og følelse, og må bryde frem som en fri og spontan ikke-kontrolleret bestræbelse; Hierarkiet kan ikke tage de skridt som er mulige, men som vil hindre mennesket i at gøre fejltagelser, for det er gennem de fejltagelser at mennesket lærer »ved hjælp af det onde at det gode er bedst«, som en af jeres store indviede digtere har udtrykt det. Alt hvad Hierarkiet kan gøre er at tilbyde den nødvendige undervisning som vil lede menneskers tænkning ad de rigtige baner, vise vej til det sande broderskab, og samtidig rent

objektivt vise naturen af den dårlige vej. Det har Hierarkiet altid gjort. Som en åndelig gruppe er de imod selviskhed, griskhed, alt hvad der prøver at fængsle menneskeånden og hindre dens frihed. Eksempelvis modarbejdede Hierarkiet det diktatur som de to stormagter, Nazityskland og Japan udfoldede, da de fremkaldte den anden verdenskrig. Det vil Hierarkiet fortsætte med at gøre hvor som helst en form for totalitær griskhed og aggression (subtil og kamufleret eller åben) forsøger at begrænse individets frihed, det frie åndelige menneske, uanset hvor han står i udviklingen.

Hen imod slutningen af mit arbejdes andet tiår rejste den totalitære magt igen sit hæslige hoved, og Hierarkiet måtte nødvendigvis vælge side imod det ondes vigtigste princip, men aldrig mod nogen menneskelig gruppe. Bemærk venligst dette. Det jeg prøver at understrege her er, at Hierarkiet er urokkeligt imod enhver demonstration af dette ufrihedens princip, uanset hvilken form det antager, men *er altid på menneskeheden side*. Den ondskabens ånd som besjælede de nazistiske handlinger, fremkaldte enhver mulig opposition fra lysets kræfter og deres kilde, Hierarkiet. I dag udfolder denne totalitære ondskab sig gennem det russiske oligarkis planlægning, gennem den zionistiske bevægelse, og gennem alle grupper som søger at lægge menneskeånden i lænker; men befolkningerne under disse onde indflydelsers svøbe og under de onde gruppers rænkespil betragter vi aldrig i et andet lys end resten af menneskeheden. De betragtes som forblændede, eller som svage og uvidende (hvad de utvivlsomt er), men de er aldrig skilt ud fra resten af menneskeheden i Hierarkiets tænkning og planlægning. Det onde må ikke få mulighed for at triumfere, men de ulykkelige og forblændede eksponenter for dette onde er elsket ligesom resten af menneskeheden. Det er et punkt som det er svært for jer ulogiske tænkere at fatte, men det er det sande udtryk for Kristi holdning og alle der tjener hans sag.

Med den koncentrerede fremkomst af totalitær hensynsløshed og griskhed på verdens arena blev meget af hvad jeg havde

planlagt og meget af det alle I prøvede at gøre, mødt af modstand; alle disciples virksomhed var på mange måder stærkt hindret og hæmmet, om end *ikke* på lang sigt, så dog midlertidigt. Jeg vil bede jer huske det. Visionen står der, selv når den umiddelbare handling er blokeret.

I dag ser det ud til (at dømme efter de dominerende tendenser i verden), at den endnu ubesejrede grådighed hos visse af de mere magtfulde nationer griber om sig, og at vi derfor står overfor endnu en periode med frustration og store verdensproblemer. Vestmagternes følelser mod Rusland er ophedet, og det er hovedsageligt baseret på to faktorer, den ene god, den anden dårlig.

Den dårlige reaktion er baseret på den samme gamle trehed af frygt, jalousi og griskhed og er - ud fra disse tre sider af selviskhedens synsvinkel - fuldt ud forståelig. Denne kendsgerning udgør i sig selv et væsentligt problem. Tænk over det.

Den gode reaktion er baseret på tilintetgørelsen af ideen om at skabe en forenet og fredelig verden - en verden hvor der ikke er krig og hvor mennesker kunne leve i fred med hinanden og i sikkerhed, og hvor mennesker alle vegne kunne virke relativt uhindret for rette menneskelige relationer. Denne superverden og denne forenede menneskehed er et sandt ideal, men er ikke et muligt projekt, endnu.

Åndsarbejdere må se verdens forskellige alternativer i øjnene:

1. Et altdominerende Sovjet, hvis regime ville dække kloden og påtvinge den sin *totalitære* fortolkning af kommunismens doktrin (der findes en mere sand og rigtig fortolkning), undertrykkelse af individet i statens interesse, og - på grund af en ringe mening om menneskemasserne - overalt standardisering i henhold til denne fortolkning af demokrati.
2. En verden hvor alle nationer lever oprustet til krig, hvor mistro for evigt grasserer, og i hvilken videnskaben bliver misbrugt til kunsten at destruere. I en sådan verden må og vil en eksplosion til sidst finde sted, der, ifølge Biblen og andre

af verdens hellige skrifter, samt Hierarkiets arkiver, vil udrydde menneskeheden som den engang før er blevet udryddet.

3. En verden hvor De Forenede Stater er den kontrollerende faktor, efter at have gjort det af med Sovjet, hvad det let kan gøre hvis det handler nu. Det vil blive en overvejende kapitalistisk verden, styret af flere nationer, men ledet af USA. En kapitalistisk nation er ikke nødvendigvis forkert; kapital har sin plads, og Rusland (kapitalismens fjende) er på ingen måde fri for kapitalisme. USA's motiver er meget blandede: griskhed efter penge eller tilsvarende, såsom olie, og på samme tid virkelig gode hensigter mht. skabelsen af menneskelig frihed i en demokratisk verden - hvis forbillede naturligvis er amerikansk demokrati. Andre motiver er en værdsættelse af den armerede næve og samtidig en længsel efter økonomisk udligning og den essentielle venlighed, som er sådan et stærkt amerikansk karaktertræk - et folkekaraktertræk. Disse blandede motiver vil til sidst skabe en meget forvirret verden, i hvilken det vil vise sig, at menneskeheden har lært meget lidt af verdenskrigen (1914-1945) og har slået sig til tåls med en cyklus af velmenende pengekontrol.
4. En verden inddelt i »blokke« til gensidig hjælp og økonomisk samarbejde. På dette er den foreslåede traktat mellem Storbritannien, Frankrig og Benelux-landene et foreløbigt eksempel, om end skæmmet af uacceptable motiver, set fra Hierarkiets synsvinkel. Frygt er den dominerende faktor i denne traktat, men den har ikke desto mindre håbets spirer i sig. Der er intet egentligt forkert i, at en gruppe af nationer står sammen for gensidig hjælp og økonomisk samarbejde. Det forkerte kommer ind når de *står sammen imod* andre grupper af nationer, og dermed imod andre grupper af mennesker. Det er denne holdning, planlagt og næret af Rusland, som har ført til det relativt nye begreb om *blokke imod*. Ad de baner og med den holdning grupperingerne

imellem kan der kun forventes katastrofer.

Blokke i sig selv kan være gode og hensigtsmæssige hvis de følger naturlige skillelinier, af sproglig eller kulturel art. De kan være helt rigtige hvis de er dannet med henblik på økonomiske, undervisningsmæssige, religiøse og sociale mål, og derfor ikke kan give anledning til virkelig uro. Sådanne blokke ville være kulturelle og ikke militaristiske, økonomiske og ikke griske, og de kunne skabe en normal og progressiv bevægelse bort fra fortidens separatistiske nationalisme og hen imod den senere skabelse af én verden, beboet af én menneskehed. Dette vil vi se en dag, men tiden er endnu ikke inde. Menneskeheden er endnu ikke rede for en overnational regering, ej heller kan den endnu fremvise de uselviske og vise statsmænd som en sådan regering ville kræve. Endnu er der større farer forbundet med denne idé end der er hjælp. Ikke desto mindre er det en drøm som engang vil blive materialiseret, efter skabelsen af velfungerende blokke har vist hvordan mennesker bør virke og leve sammen.

De Forenede Nationer er stadig verdens håb og kan vedblive at være det; det er et stort eksperimentelt foretagende, men lider i dag under en fejl der blev begået i begyndelsen. Den fejl var at indlemme en totalitær magt blandt dets nationer. I syv lange og frygtelige år havde lysets kræfter bekæmpet diktaturet. I den første tid efter krigens afslutning gik nationerne på kompromis og optog Rusland blandt De Forenede Nationer. Havde de i stedet forenet alle de andre nationer i verden på et sikkert grundlag af økonomiske reformer, af nødvendig national nyorganisering og af regionale grupper (bedre udtryk end »blokke«) da ville Rusland have været tvunget til at indpasse sig, for selve dets eksistens ville have været truet. En indledende fejl kan føre til mange besværligheder, og det er den type besværligheder FN i dag står overfor.

Jeg har her vist jer de muligheder som I i jeres arbejde er nødt til at tage stilling til, og jeg må afstå fra at fortælle jer hvad der vil ske. Det er ikke tilladt. Men jeg har følt det nødvendigt at

sammenfatte situationen, fordi det er i denne verden at I og alle mennesker af god vilje må virke i de næste tyve år; denne periode af ro og genetablering vil ikke blive let for disciplene der forbereder Kristi genkomst. De næste to årtier er en periode i hvilken I må få de frø, jeg har sået, til at spire. Selv om jeg ikke vil være aktiv på det ydre plan og arbejde og kommunikere med jer, som jeg har gjort gennem de sidste tredive år, vil I have mine bøger (som da vil være afsluttet). Min forbindelse med jer og med alle de aktiviteter som jeg har hjulpet jer med at sætte i gang, vil fundamentalt set være den samme; den vil blive af mere subjektiv art, men mange i verden i dag ved hvordan de kan nå mig.

Kristus, hvem jeg tjener som discipel, og det åndelige Hierarki, som jeg er medlem af, nærmer sig nu menneskeheden mere og mere. Før i tiden plejede jeg at sige »Hierarkiet står« for at give jer tryghed; i dag siger jeg til jer, »*Hierarkiet er nær*«.

Arbejdet som må gøres i de kommende to årtier er følgende, men jeg skal ikke uddybe det nærmere, for I er blevet trænet til at udføre det; I ved hvad I skal gøre og ansvaret er jeres - ligesom min aldrig svigtende hjælp.

1. Forbered mennesker på Kristi tilsynekomst. Det er jeres første og største pligt. Den vigtigste del af arbejdet er at undervise flest mulige mennesker i at anvende Den store invokation, således at den kan blive en verdensbøn, og fokusere menneskehedens påkaldende krav.
2. Udbred Triangelarbejdet, at - subjektivt og æterisk - lys og god vilje kan omslutte jorden.
3. Virk uophørligt for at fremme Goodwill-arbejdet i verden, således at enhver nation kan få sin gruppe af mænd og kvinder som helliger sig etableringen af rette menneskelige relationer. I udgør kernen, og en ekspansion er nødvendig. Den gode viljes princip er tilstede i verden overalt; opgaven vil blive vanskelig men ingenlunde umulig.
4. Udbred til stadighed mine bøger, som indeholder meget af

læren for den nye tidsalder. I sidste instans er det bøgerne som er jeres arbejdsredskab, som I bruger ved skoling af jeres medarbejdere. Sørg for at de er i stadig omløb.

5. Bestræb jer på at gøre Wesakfesten (i Tyrens tegn) til en universel fest og kendt som værende af værdi for alle mennesker af enhver tro. Det er den fest i hvilken de to guddommelige vejledere, for Østen og for Vesten, samarbejder i tæt åndelig enhed; Kristus og Buddha bruger denne fest hvert år som inspirationspunkt for det kommende års arbejde. Se til at I gør ligeså. De åndelige energier er på det tidspunkt tilgængelige på enestående måde.
6. Find frem til medlemmerne af den nye verdenstjenergruppe, når som helst det er muligt, og styrk dem. Opdag dem i alle nationer og indenfor mange forskellige tankeretninger, hvor de udtrykker mange forskellige synspunkter. Husk altid, at de kan være meget forskellige fra jer mht. doktriner og tro, teknik og metode, men i kærlighed til deres medmennesker, i praktisk god vilje og hengivenhed for ideen om at etablere rette menneskelige relationer står de sammen med jer, de er jeres lige, og kan formentlig lære jer meget.

Og nu: Hvad skal jeg sige som afslutning, mine venner, mine brødre og mine meddisciple? Jeg har sagt så meget til jer gennem årene at der ikke er meget tilbage at sige; gennem det jeg har forsøgt at udrette har I alt hvad I behøver for at udføre arbejdet, som er inspireret fra Hierarkiet. Jeg kan kun sige at jeg har tillid til jer og at jeg forventer en aldrig svigtende indsats fra jer. I er viet og indviet til arbejdet og vil forblive sådan, for Hierarkiets og Kristus' nærhed vil garantere jer en støt voksende styrke.

Må velsignelsen fra ham vi alle tjener hvile på jer og på alle disciple overalt i verden, og må I yde jeres fulde andel i hjælpen til mennesker, således at de kan passere fra mørke til lys og fra død til udødelighed.

ASHRAMER INVOLVERET I TILSYNEKOMSTEN

Juni 1948

Det er fuldmånetid og verdens tanker (i langt højere grad end I tror) søger mod Kristus. Det er pga. hans bekymring at jeg taler til jer i dag, uløseligt forbundet som den er med menneskeheden bekymringer, og det er hans eget valg. Mange mennesker i alle lande vender sig i deres tanker bevidst til ham; andre er bevidst om en vag fornemmelse af en guddommelig person eller magt, som må og bør hjælpe menneskeheden i dens skæbnestund. Der er en åndelig opvågning, en opstigen af menneskets ånd overalt, som er bedre kendt af os end af jer, hvis værdier og reaktioner ikke er så åndelige. Styrken, magten og de specielle energier som Kristus modtog i det dramatiske øjeblik da han, Buddha og Verdens Herre skabte en triangel af lys under Wesakfesten, vil blive frigjort af ham på tidspunktet for juni fuldmånen. Dette lys har været koncentreret på »det center som vi kalder menneskeheden«, men det har endnu ikke været frigivet. Ved tiden for fuldmåne vil det blive sendt ud over jorden. I mellemtiden, mellem modtagelse og distribution, er det blevet forvandlet til det lys som vil oplyse menneskers sind og til den gode viljes energi.

Den store invokation - som nu bruges af så mange - har i høj grad bidraget til menneskers modtagelighed; fremkomsten af skabende god vilje kan det imidlertid tage nogen tid at manifestere. Ikke desto mindre er der intet som kan standse den gode viljes skjulte virke og dens endelige udbredelse overalt i et omfang som er stort nok til at få virkelig indflydelse i hele verden. Dette højst ønskelige udtryk for guddommelig hensigt vil gå i opfyldelse *hvis* menneskeheden (som helhed) udviser en urokkelig forventning, klog og vis handling, og tager vidtskændende beslutninger i en broderlig ånd. Som jeg ofte har fortalt jer, må de endelige beslutninger i verdens forhold tages af menneskeheden selv gennem bevidst valg; ingen tvang udgår

nogensinde fra Hierarkiet eller disciple af Kristus for at få mennesker til at foretage nogle ønskelige handlinger. Menneskets frie vilje *må* respekteres. På enestående vis står menneskeheden i dag overfor en periode hvori menneskesjælen vil blive frigjort, eller en periode hvor den vil forblive fængslet på ubestemt tid. Den rigtige beslutning vil føre til gudsrigetets etablering på jorden, og den anden til en tilbagegang som vil forherlige fortiden og forlænge dens forkerte handlinger.

Indstrømningen af åndelig energi passerer gennem de grupper eller (for at anvende et teknisk udtryk) gennem alle visdommens mestres, dvs. Kristi disciples ashramer. Den bliver så forvandlet eller omdannet af dem, så den på passende måde kan møde behovet hos de forskellige mennesketyper som udgør jordens menneskehed og som er repræsenteret i de forskellige mestres ashramer. Gennem alle mestre og gennem alle disciple passerer denne energi, således at alle - på deres mange forskellige udviklingstrin - kan modtage den nødvendige stimulering. De udsender visse specielle aspekter af denne nyligt modtagne energi, og vil derfor blive specielt aktive i den kommende periode.

Fem af mestrene og deres fem ashramer er især involveret i dette forberedende arbejde. Det er først og fremmest mesteren K.H.'s ashram, som er den ledende i dette arbejde fordi det er en anden stråle ashram og derfor på samme åndelige energilinie som Kristus selv. En anden grund er at mesteren K.H. vil overtage embedet som verdenslærer i en fjern fremtid, når Kristus går videre til højere og mere betydningsfuldt arbejde end det at tage sig af menneskehedens bevidsthed. Dernæst følger mesteren Morya og hans ashram, fordi hele arbejdsgangen udgår fra Shamballa og han er i nær berøring med dette dynamiske center. Mesteren R., som Civilisationens Herre er nødvendigvis også dybt involveret i dette forberedelsesarbejde, også fordi han er blevet kaldt Europas regent. Endnu en ashram er dybt optaget af dette arbejde; jeg har til tider refereret til den mester som var ansvarlig for organiseringen af arbejderbevægelsen. Denne

virksomhed påbegyndte han i slutningen af forrige århundrede, men lod den fortsætte ved egen kraft da Rusland kom ind i billedet og lagde en overdreven vægt på proletariatet under revolutionen og i de senere år af det første kvartal af det tyvende århundrede. Jeg (D.K.) er den femte mester involveret i dette specielle arbejde og er på en måde forbindelsesofficer mellem de aktive og bevidste disciple som virker i verdens praktiske liv, og dem der er direkte ansvarlige overfor Kristus for gennemførelsen af det ønskede forberedelsesarbejde. Visse disciple fra disse fem ashramer eller grupper er blevet (eller vil blive) specielt trænet til at kontakte offentligheden.

Stimuleringen som kan gives vil blive frigjort ved den kommende fuldmåne. De fem specialiserede energier er følgende:

1. *Energien for kærlighed-visdom.* Denne energi har altid en virkning på alle typer mennesker i verden. Dens virkning er at stimulere tendensen hen imod god vilje og skabe en mental udvikling som kan forvandle viden - indhøstet gennem århundreder - til visdom. Det er visdom som er tiltrængt i dag. De som nu er ved at opøve den gode vilje i sig selv og andre vil blive stimuleret til vise handlinger. I kan derfor se, at indstrømningen af denne energi er det første og største behov. Den *kan* nå menneskeheden fordi grundlæggerne af alle verdens religioner (jeg refererer ikke til deres forskelligartethed) er nært forbundet og udgør en enhed med Kristus, deres herre og mester. Gennem deres forenede og målrettede anstrengelse vil disse energier flyde. Glem ikke at Kristus repræsenterer kærlighedsenergien og Buddha visdomsenergien.

2. *Energien for vilje eller magt.* Indstrømningen af denne energi vil ikke have den udbredte og stærke effekt eller kontakt som de andre, på grund af »de små viljer« hos flertallet af mennesker og den stærkt udviklede vilje hos visse nuværende verdensledere. Energiens indstrømning vil imidlertid tjene til at

fremkalde en »fast beslutning« hos mange til at virke uophørligt for sand fred og forståelse. Disse mennesker vil derfor fremme virkeliggørelsen af god vilje blandt mennesker. Men energien vil ikke desto mindre styrke viljen hos de selviske, ambitiøse og stædige mænd som besidder magt og indflydelse, og dette vil forårsage stigende uro – i det mindste midlertidigt. Verdens frelse og skabelsen af den nødvendige sikkerhed vil komme i stand, i det lange løb, ved hjælp af menneskemasserne i alle lande og vil blive resultatet af en intensiveret uddannelsesproces. Menneskeheden ved endnu ikke hvordan den med visdom skal behandle energien for vilje-til-magt, og det er især dette som har besværliggjort manifestationen af viljen-til-det-gode. Shamballaenergien er for stærk for dem, der naturligt er viljesmennesker. I tilfælde af visse stærke mennesker vil denne energi nå dem direkte, og ikke i nedtrappet form gennem kontakt med Hierarkiets kærlighedsenergi; den kommer da naturligt til udtryk i det politiske liv og på regeringsplan gennem herskere, statsmænd, embedsmænd og politikere. Når de »små viljer« hos intelligentsiaen, hos dem der tjener offentligheden på en eller anden måde, og frem for alt dem der virker i forbindelse med De Forenede Nationer bliver styrket, stimuleret og fokuseret på den gode vilje, da vil foreningen af de to energier kærlighed-visdom og vilje fremkalde de nødvendige forandringer i klodens liv. Dette vil ikke ske lige nu, men det er ikke en utopisk vision.

3. *Energien for aktiv intelligens.* Denne tredje type energi er den der er lettest at modtage for den moderne menneskehed – hvad der måske er en sørgelig bemærkning om menneskets aspirationer. Beviset herpå ligger i den kendsgerning at denne type energi (gennem menneskehedens selviske tanker og ønsker) er blevet *krystalliseret til penge*. Menneskets intelligens har tjent på materialismens side, og ikke på de åndelige værdiers side. Penge er det konkretiserede udtryk for den tredje type af åndelig energi. Dette særlige udtryk viste sig først i det ældgamle og lige så materialistiske system med byttehandel; derefter i senere

civilisationer (og især vor egen) kommer pengene til syne, først fremstillet af produkter fra mineralriget, og til sidst kom papirpengene, fremstillet af produkter fra planteriget. Dette har kulmineret i nutidens fiksering på penge. Der er en dyb okkult mening i Det nye testaments udsagn at »kærlighed til penge er roden til alt ondt«. Det er stort set penge og selviskhed der ligger til grund for den nuværende katastrofale økonomiske situation. Store finansmænd er i realiteten dem for hvem modtagelsen af denne energi, eller af penge, udgør »den mindste modstands vej«, samt deres vilje til at skabe store formuer. De har viljen til at skabe en formue; de bruger deres intelligens til at opnå deres mål, og intet kan stoppe dem. Mange af dem er rent selviske; nogle betragter deres formue som betroede midler der skal bruges til andres gavn, og de kan være forbløffende generøse i filantropisk og humanitær retning. Disse mennesker er modtagelige for den første type af energi og ofte kan alle tre typer energi kanaliseres gennem dem til stor gavn for verden. Men sådanne mennesker er meget sjældne. Det krystalliserede aspekt af denne energi - penge - mangler endnu at blive brugt i større omfang til fremme af Hierarkiets arbejde. Det er på dette punkt og forbindelse med penge at den gode vilje skal bestå sin prøve.

4. *Energien som skaber orden.* Dette er den syvende stråles energi eller guddommelig magt. Lige for tiden vil den hovedsagelig komme til udtryk i forbindelsen og tilpasningen mellem kapital og arbejde, som nu er nødvendig, og arbejderbevægelsen vil især blive involveret. Denne energi bliver assimileret i den mesters ashram som jeg nævnte før; denne mester var i begyndelsen af den industrielle æra ansvarlig for dannelsen af arbejderbevægelsen - en bevægelse som bragte verdens arbejdere i forbindelse med hinanden. Det er interessant at tænke på, at arbejderbevægelsen i dag fungerer internationalt; det er en gruppe som hurtigt lærer og som i sig har spirene til meget godt; det er sandsynligvis den gruppe som vil bringe den

gode vilje i forgrunden af den menneskelige tænkning – på en tankens tinde. Den mester jeg refererer til hører under mesteren R.'s ashram. Han aflaster ham i denne fase af arbejdet.

5. *Energien for rette menneskelige relationer.* Denne energi er underordnet kærlighed-visdomsenergien - den første af de store indstrømmende energier. Den udgår derfor fra den sekundære ashram som jeg er ansvarlig for. Om den har jeg skrevet en hel del og med nogen succes. »Rette menneskelige relationer« er ikke bare god vilje, som folk sædvanligvis tænker; de er et produkt eller resultat af god vilje og tilskynderen til konstruktive forandringer individer, samfund og nationer imellem. Jeg behøver ikke at skrive mere om det, for I har tilstrækkeligt undervisningsmateriale til at vejlede jer. Jeres daglige handlinger vil udtrykke jeres gode vilje og være rettet mod det mål at fremme rette menneskelige relationer, *hvis I er rigtigt orienteret indenfor menneskehedens rækker og i forhold til Hierarkiet.*

Disse energier - sammen med andre, som for tiden er langt mindre fremtrædende og derfor kun af sekundær betydning - vil i høj grad stimulere menneskers hjerter og sind. Det er opgaven for Hierarkiets medlemmer at distribuere disse energier (når de først er frigjort af Kristus) til de virksomme disciple på det fysiske plan og til de myriader af aspiranter under skoling til discipelskab, samt til medlemmerne af den nye gruppe af verdenstjenere. Medlemmer af den nye verdenstjenergruppe består af dem der helt og holdent har viet sig til tjeneste for menneskeheden og til etableringen af rette menneskelige relationer under hierarkisk indflydelse; aspiranter og en hel del disciple har forskellige andre interesser og tjener kun en del af deres tid. Til alle disse grupper er opgaven med at iværksætte arbejdet og styre energierne, som Kristus har ansvaret for, blevet overdraget. Hierarkiets mål med denne guddommelige handling, denne koncentrerede impression og stimulering, er ganske kort nævnt de følgende tre:

1. At fremkalde de tilstande som vil gøre det muligt for Kristus at komme. Indflydelsen fra denne blanding af energier vil først frembringe hvad der ser ud som højst uønskede resultater, fordi den vedblivende modstand fra de onde kræfter stadig er aktiv og må overvindes; dette kan nødvendigvis gøre drastiske midler, men meget godt vil til sidst fremkomme.
2. At forberede menneskers sind, således at de kan være åbne for indflydelse fra avataren som skrifterne taler om. Han kaldes Syntesens Avatar og hans indflydelse vil brede sig gennem Kristi virke og aktivitet.

Man må erindre at syntese er et aspekt af den første guddommelige egenskab, viljen, eller snarere viljen-til-det-gode. Denne energi eller indflydelse, som Kristus selv vil udfolde (og som han længe har forberedt sig til) skaber sammenhæng, en dragning mod samling og en tendens til fusion og sammenslutning. Menneskehedens separatisme og dens selvished havde nået eller antaget så uhyre proportioner, og dens virkninger var så fuldstændigt domineret af de onde kræfter, at Hierarkiet - som svar på menneskehedens kollektive, begyndende krav - kaldte på åndelig intervention. Den endeløse selviske propaganda i tale og skrift og for det meste materialistisk, nationalistisk og fundamentalt usand og forkert motiveret, blev så skingrende at det nåede til sfærer som normalt er uimodtagelige for jordens lyde; og Syntesens Avatar blev kaldt til hjælp.

Det vigtigste mål og den umiddelbare opgave for Kristus er at gøre en ende på den separatisme som eksisterer mellem mennesker, familier, samfund, og mellem nationer. Dette er et enkelt udsagn og let nok at forstå for selv den mest uvidende; det er enkelt også på den måde at det angiver et praktisk mål og en opgave for selv de mindste og mest ubetydelige menneskebørn; alle kan samarbejde, hvis de vil. Det er ikke desto mindre en opgave som har nødvendiggjort mobiliseringen af hele det planetariske Hierarki samt assistance fra et stort væsen som

normalt ville virke på bevidsthedsniveauer højere end dem Kristus og hans disciple arbejder på.

3. At stimulere den åndelige længsel i menneskers hjerte, således at deres modtagelighed for det gode, det skønne og det sande vil blive stærkt forøget. Disse energier vil skabe den nye kreative æra, som vil feje ind over verden så snart spændingerne i verden aftager; da vil mennesker have frihed til at tænke og til at skabe de nye former for de nye idealer; så vil de manifestere i ord, i farver, i musik og i skulpturelle former den nye åbenbaring og den nye verden som Kristi komme vil indvarsle.

Det vil stå jer klart (hvis I har overvejet mine ord omhyggeligt) at en stor åndelig bevægelse er undervejs - måske den største nogensinde, hvis vi undtager den store åndelige krise som frembragte det fjerde rige, den menneskelige race. Jeg har tidligere kun nævnt tre af de mest betydningsfulde resultater som Hierarkiet håber på. Menneskeheden skønnes at have nået et trin i udviklingen hvor meget kan udrettes, fordi menneskers sind - for første gang på verdensplan - er sensitive overfor åndelige indtryk. Der åbner sig en unik lejlighed netop nu, fordi menneskesindet viser sig overordentligt modtageligt for både godt og ondt. Mennesker er i dag ikke styret så meget af blinde impulser som af tankeovervejelser. Der har altid været små grupper og sjældne sjæle som har haft evne til at svare på åndelige impulser. Men massernes »mindste modstand« er den selviske impuls, og den er det vigtigste angrebepunkt for lysets kræfter.

De totalitære magter har altid forstået at udnytte denne evne hos mennesker til at være modtagelige for onde som for gode impulser. Ved at indprente visse doktriner, visse principper og visse trosformer i deres folk, og ved at unddrage dem sandheden eller kendsgerningerne og ignorere realiteterne, sørger de for at bringe deres befolkning til at acceptere en politik, der for de

styrende myndigheder betyder en umådelig magt.

Andre nationer, de såkaldte demokratier, er i en tilstand af stor forvirring, splittet op i politiske, religiøse og sociale partier, lydhøre overfor enhver lære, for drømme og planer hos enhver person der har en idé og trænger sig ind i den offentlige bevidsthed, skønt han ikke fører en sand eller god politik men er opfyldt af selvished (personlig eller national, og sommetider begge) og med krav om at bringe de materielle forhold i orden, men uden sans for åndelige mål og værdier.

Der er heldigvis en voksende gruppe af mennesker af enhver trosretning, eller uden religiøs tro, som kan findes på ethvert kontinent og i alle nationer, som er opmærksomme på denne spirende åndelige bevægelse - som vil forbinde menneskeheden med Hierarkiet. Det skyldes deres reaktion på det åndelige håb, den forventning og den påfaldende vidt udbredte tro at guddommelig indgriben er mulig og nær forestående. Efterhånden som styrken af denne åndelige aktivitet tager til, vil modtageligheden blandt mennesker udvikles, og *hvis* reaktionen bliver som forventet, vil det blive masserne overalt som langsomt vil forene sig og forårsage de nødvendige betingelser for tilsynekomsten af Fredsfyrsten, som vil komme med styrken og velsignelsen fra Syntesens Avatar. Antallet af disse delvis oplyste mennesker vokser nu stærkt; desperationen er med til yderligere at forhøje deres modtagelighed for hjælp fra det høje, og i tidens fylde vil deres antal være så stort at totalitære regimer, så vel som kaotiske demokratier, ikke vil kunne modstå dem.

Det er ikke nogen mystisk eller visionær drøm jeg her præsenterer jer for. Det vil involvere streng forretningssans *på det fysiske plan*, en praktisk sund sans, og at afstå fra den uophørlige præsentation af en smuk fremtid i en mystisk himmel af nytteløs lediggang. At bringe gudsriget ind på jorden, at forberede Kristi komme og menneskehedens frelse kræver mod, organisation, skarpsindighed, psykologi og udholdenhed; det kræver trænede folk og mange penge; det forlanger omhyggeligt

gennemtænkte programmer, indeholdende langsigtede visioner, samt fornuftige moderne metoder. Det er til dette at alle med ægte vision og kærlighed til menneskeheden er kaldet i dag; det betyder udbredelse af en intelligent dyrket god vilje og fremme af de tilstande, de holdninger og synspunkter som uundgåeligt vil skabe rette menneskelige relationer.

Jeg vil henlede jeres opmærksomhed på en meget vigtig faktor. I det øjeblik et balancepunkt er opnået, hvor de som står for separatisme og materialisme, for totalitarisme eller enhver form for *påtvunget* regime (og derfor en ond enhed), og de som står for menneskesjælens frihed, for individets rettigheder, for broderskab og rette menneskelige relationer, er lige stærke, i position og indflydelse, *da* vil Hierarkiets døre (symbolsk set) åbne sig og Kristus med sine disciple vil komme. Denne balance må opnås på det mentale plan, og det må nås af dem der kan tænke, som kan øve indflydelse og i hvis hænder ansvaret ligger for det, masserne under det mentale niveau tror og ved. Den ufaglærte arbejder, de utallige mennesker som aldrig tænker, som kun er unge i inkarnationserfaring, og den mængde af mennesker som undlader at tænke, selv om de er i stand til det, er i hænderne på to store og dominerende grupper: de totalitære og de demokratiske.

Balancepunktet er meget nær ved at være opnået i dag. Organiseret ondskab er ikke ved magten; organiseret godhed er stadig ganske ineffektiv, stort set på grund af verdensreligionernes uformåenhed til at give et sandt billede af Kristi mission; derfor har vi denne kamp om herredømmet *nu*. Hvis de onde kræfter, samt den gruppe mennesker som prøver at kontrollere den menneskelige ånd (uanset i hvilket land de findes, og de findes i alle lande uden undtagelse) bliver dominerende, vil det ondes døre åbnes og menneskelivet vil miste sin mening; død vil sænke sig over planeten - død både åndeligt og mentalt. Hvis de gode kræfter, arbejdet som udføres af den nye verdenstjenergruppe og af mennesker af god vilje overalt i verden sejrer, da vil dørene til det åndelige Hierarki åbne sig og

- for at bruge en bibelsk vending - Herrens skare vil blive udsendt. *Kristus vil komme.*

ORGANISERING AF ASHRAMER PÅ JORDEN

Juni 1949

Jeg vil bede jer om ved denne juni fuldmåne at bruge lidt tid på at visualisere den situation som efter al sandsynlighed vil blive en kendsgerning på jorden hvis og når (som resultat af det forberedelsesarbejde der gøres af og for menneskeheden) Hierarkiet træder frem eller manifesterer sig som en klart defineret og anerkendt organisation på det fysiske plan. Hvad vil der ske i verden hvis og når visdommens mestre virker synligt og fysisk blandt mennesker i fx vore store byer? Gennem millioner af år har de virket bag scenen, anvendt deres disciples intelligens, hjerner og fysiske udrustning til at udføre deres nyttige formål. Sådanne disciple under hierarkisk inspiration er på ingen måde mediumistiske af natur, men har etableret et rigtigt forhold til deres egen sjæl og til mesteren i deres ashram. De er modtagelige overfor hierarkiske indtryk; de kender planerne som mestrene prøver at få gennemført, og deres samarbejde gives villigt og bevidst; det bliver overladt til dem frit at arbejde som de finder bedst – med skyldigt hensyn til den givne information og inspiration.

Vil dette arbejdssystem for menneskeheden vel blive afsluttet? På hvilken måde vil de effektive og nødvendige forandringer finde sted? Hvordan vil den planlagte organisation forme sig? Hvor meget vil den almindelige menneskehed være bevidst om disse forandringer og denne organisering? Disse og mange lignende spørgsmål rejser sig automatisk i jeres sind, og det er absolut nødvendigt at den skabende fantasi ikke løber løbsk med det udviklede menneske, med aspiranten, eller disciplen (endda den engagerede medarbejder) og skaber tankeformer som kunne gribe forstyrrende ind i de sande

visioner og det arbejde som må gøres og derfor standse den nødvendige manifestation. Det er utroligt vigtigt at følgende kendsgerninger forstås: tænkningen hos dem der forbereder menneskeheden på Kristi genkomst må være nøje overvåget og kontrolleret; ønsketænkning og formulering af planer på linie med almindelige menneskelige metoder og fremgangsmåder må ikke tillades i denne tid. Den første lektie I må lære i dette forberedelsesarbejde, er derfor *at kontrollere jeres tænkning og være sensitiv overfor hierarkiske indtryk.*

Den eneste opgave som I og alle aspiranter og disciple står overfor er at forberede menneskeheden på to begivenheder:

1. Organiseringen af nogle af mestrenes ashramer i de forskellige lande i verden hvor de kan yde effektiv tjeneste.
2. Tilsynekomsten af Kristus på et senere tidspunkt end eksternaliseringen af de forskellige ashramer og deres organisering på det fysiske plan.

Hvordan, hvor, hvornår og på hvilken måde mestrene vil komme behøver I ikke spekulere på. Deres planer er lagt og de forventer ingen tankeløse og uintelligente forhindringer og forventninger fra dem som har fået forberedelsesarbejdet betroet. De har sørget for at den nye tids lære er blevet givet til aspiranter og disciple i verden for distribution. De tillader nu at flere og flere nye disciple får adgang til deres ashramer, og så hurtigt som det er muligt og ønskeligt (for Hierarkiet arbejder altid under loven) lader de dem fortsætte ind i indvielseshallerne.

Samtidig søger kompetente disciple efter sensitive og villige aspiranter i verden og disse disciple lægger vægt på intelligens og åndelig frihed, der giver sig udslag i frit og forstående samarbejde; disse disciple vil ikke lade sig forlede af hengivenhed - uintelligent udtrykt - hos en neofyt på den okkulte vej. Det er virkelige okkultister som eftersøgningen gælder nu, og ikke mystikere; det er for klart tænkende mænd og kvinder at kaldet nu er gået ud, og ikke for fanatikere eller dem der kun ser et

ideal, men som er ude af stand til at arbejde tilfredsstillende med situationer og *ting som de er*, og som derfor ikke kan indgå de nødvendige og uundgåelige kompromiser.

Hierarkiets komme på jorden vil ikke bringe de pludselige og gavnlige forandringer som de entusiastiske ønsker. Enhver nødvendig evolutionær fremadskriden er altid en langsom bevægelse. På intet tidspunkt vil Hierarkiet gøre indgreb i den evolutionære væksts naturlige proces, eller den normale langsomme udvikling af de forskellige naturriger hen imod guddommelig udfoldelse. Mestrene vil imidlertid benytte sig af alle opnåede resultater i disse riger, og de vil (i disse kritiske tider) anvende de mest fremskredne typer indenfor en art - i en udvælgelsesproces - for at indføre noget nyt, bedre eller anderledes. Dette gælder menneskeriget såvel som fx planteriget. I dette udsagn er der noget at tænke over for jer.

En af de vigtigste teknikker som Hierarkiet anvender er en konstant stimulering, som symbolsk set svarer til solens virkning på alle livsformer. Man må imidlertid huske at mestrene må anvende en sådan stimulering videnskabeligt, ved først at arbejde i én retning og så i en anden, moderere stimuleringen og den indstrømmende energi således at den møder behovet; dette gør de for at fremkalde det ønskede resultat og for at bringe det til blomstring som findes latent i alle individer. De arbejder med syv fundamentale energier; fem af disse anvendes nu fuldt ud og to af dem er ved at blive virkeligt effektive. Man må huske, at jeg her refererer til brugen af stimulerende, belivende, befrugtende og foranderlige energier under hvad man kalder (esoterisk) »videnskabelig impression«. Disse energier er:

1. *Prana energi*; det er den livgivende energi fra solen som spreder både liv og død, sundhed og sygdom, alt efter kvaliteten af den substans eller materielle form som påvirkes af den. Denne påvirkning og dens resultat er i dag helt automatisk og effektiv og virker i menneskehedens underbevidsthed, ligesom naturligvis i Hierarkiets. Dens rytme er etableret og dens virkning er

velkendt og bevist. Styringen af denne energi vil engang ligge i hænderne på det store planetariske center, menneskeheden; derfor vil ansvaret for dens spredning til de underliggende riger blive menneskeheden betroet.

2. *Følelisesenergien*, eller den astrale energi. Denne energi er i dag i en tilstand af usædvanlig aktivitet og frembringer fundamentale forandringer til alle sider, stimulerer ønsker (både gode og dårlige) og regerer alt, via solar plexus, hvad der findes under mellemgulvet i menneskelegemet på æterisk og fysisk plan. Denne energi i forbindelse med en stærk indstrømning af prana fremkalder og stimulerer alle former for animal magnetisme, som findes i enhver fysisk form; når energien forbindes med sindets mentale energi skaber den en magnetisk personlighed, og det både i god og dårlig forstand.

3. *Mentalplanets energi*, som nu hurtigt er ved at blive en unik kraft, hvis effekt i dag er ved at nå ned i menneskehedens dybeste bevidsthed og således bringe den mentale kapacitet op til overfladen som er latent i menneskemasserne, overalt og hidtil ubrugt. Det kan beskrives som en indstrømning i den menneskelige bevidsthed af fire strømme mental energi:

- a. Energi for ideologisk tænkning.
- b. Energi for religiøs tænkning og formulering; denne er nu ved at skabe store forandringer i menneskesindet mht. de religiøse begreber i verden og de nye åndelige værdier.
- c. Energien som i dag frembringer kampen for frihed og frigørelse fra omgivelsernes begrænsende vilkår. Dette kan give sig udslag i en verdensomspændende kamp (i denne tid) for menneskets fri vilje, som den udtrykker sig gennem pressen, i tale, i regeringsorganer, eller i kampen for et dybere åndeligt liv. Denne »energi for frigørelse« blev opfattet, registreret og udtalt for menneskeheden af Franklin D. Roosevelt i *De Fire Friheder*, der diskuteres så meget i

dag; han lagde dermed grunden til den nye civilisation og den nye verdenskultur.

- d. Det åndelige Hierarkis energi, som den anvendes i dag af Hierarkiet her på kloden i omdannelsen af menneskehedens triste og sørgelige fortid til dens strålende fremtid i den nye æra. Denne energi er, som I vel kan forestille jer, syvfoldig, idet den udgår fra og styres af de syv store ashramer under ledelse af Kristus og de mest erfarne mestre og chohaner, der på møder beslutter metode, omfang og kvalitet af den påtænkte energifordeling. De bestemmer også hvor den bør sættes ind for at opnå de bedste og mest konstruktive resultater. Det er med denne syvfoldige energi at Hierarkiet vil arbejde som forberedelse til sin manifestation på det fysiske plan og til Kristi tilsynekomst.

4. *Menneskehedens egen energi*, organiseret og styret af fremtrædende tænkere indenfor alle og ethvert område (og det gentager jeg) af menneskehedens udøvende virke, i alle uddannelsesprocesser, i alle politiske organisationer. Jeg vil på det bestemteste understrege den altomfattende natur af denne energikontakt, fordi esoterisk studerende ofte har den fejlagtige idé at Hierarkiet kun virker gennem esoteriske og såkaldte okkulte grupper. Jo mere udviklet et menneske er, desto mere sensitivt vil det blive overfor indtryk, og menneskeracen har nu nået et punkt i sensitivitet som aldrig før er opnået. Det er sket ved hjælp af de her omtalte energier. Disciple og aspiranter og intelligentsiaen overalt og i ethvert land i dag er - bevidst eller ubevidst - modtagelige overfor disse fire energier; jo mere tæt de er forbundet med en ashram i Hierarkiet desto bedre kan de syvfoldige hierarkiske energier blive distribueret til resten af menneskeslægten. Det er derfor på dette område, at den vigtigste hierarkiske bestræbelse vil sætte ind i løbet af de næste halvtreds år. Her ligger altså det fundamentale problem for Hierarkiet, for disse energier må styres meget varsomt og deres virkninger må overvejes videnskabeligt hvis overstimulering skal undgås.

5. *Energien fra det andet guddommelige aspekt*, af fortidens mystikere kaldet »kristusbevidstheden«. Denne energi fokuseres naturligt gennem Kristus selv, som Hierarkiets repræsentant for solenergien af kærlighed-visdom. Den er en form for særlig magnetisk energi, som menneskeheden i dag ved meget lidt om; ikke desto mindre er mange spekulationer over denne energi blevet tilladt og mange falske tankeformer er blevet skabt. Det er en farlig energi på grund af dens vældige kraft og fordi denne indstrømmende energi må bruge den lavere trefoldige verdens substans som sit medium, og dens indflydelsessfære er de tre lavere plan af menneskets eksistens. Dette vil i begyndelsen skabe konflikt, og den første store konflikt er nu overhængende. Jeg har behandlet denne konflikt tidligere andetsteds hvor jeg omtalte den fjerde stråle for harmoni gennem konflikt.* Anvendelsen af denne fundamentale anden stråle energi (som er vort nuværende solsystems primære energi, fokuseret på vort planetariske liv) udgør for Kristus selv en stor prøve på hans vise handling; dens anvendelse er en vigtig prøve eller opgave, som møder ham når han kommer og har ansvaret for at frigøre dens potentiale på jorden. Opgaven for alle disciple er derfor *at fremme visdom*, og det må de lære at gøre under indflydelse af Buddha. Han lærte os de vigtigste regler for mental skelneevne og indre afstand - to fundamentale kvaliteter som må aktiveres under denne utrolige forberedelsesperiode, som alle aspiranter i dag står overfor.

Det er derfor disse to punkter som alle grupper af disciple og åndelige arbejdere må lære at fremstille for den søgende menneskehed. De drejer sig om skabelsen og vitaliseringen af den nye verdensreligion. Dette tema ligger til grund for alt hvad der er nyt: skelnen mellem den mentale tilnærmelse og sjælens tilnærmelse, som lærer os den sande ubundethed, som blev symbolsk men fejlagtigt tolket i alle klosterordener verden over (både i Vesten og i Østen) gennem de sidste mange århundreder,

*

En afhandling om de syv stråler, bind V.

anvendt i tid og rum, men uden relation til den indre åndelige betydning. Den virkelige monastiske ånd og disciplin vil bryde igennem senere i menneskehedens historiske proces.

6. *Energien fra det første guddommelige aspekt*, det som er udtryk for vilje eller magt, som nu bliver anvendt af Shamballa med den største varsomhed. Denne viljesenergi er, som I har lært, livsenergien i alle levende væsener; den kunne før i tiden kun tillades at komme i kontakt med »menneskehedens substans« via Hierarkiet. I den senere tid er en direkte påvirkning blevet tilladt som et eksperiment, og det første vidnesbyrd herom var verdenskrigen (1914-1945), der afklarede store spørgsmål, åbnede nye muligheder, rensede ud i den menneskelige tænkning og ødelagde den gamle og udtjente civilisation. Det er en yderst farlig energi som ikke kan anvendes i sin fulde styrke, før menneskeracen har lært at respondere tilstrækkeligt på det andet guddommelige aspekt, kærlighed og visdom, og dermed på gudsrigets herredømme og principper.

7. Der er endnu en energi som ikke kan anvendes før meget senere og kun hvis de foregående seks energier har gjort deres virkning efter hensigten. Med denne energi kan vi ikke beskæftige os her, for fremtiden er for usikker og i hvert fald vil den først komme i funktion i midten af Vandbærerens tidsalder.

Disse energier, sammen med de fem specialiserede energier som jeg omtalte i mit juni fuldmåne budskab i 1948, vil blive mere og mere aktive i årenes løb. Året 1952 vil se de fem specialiserede energier antage stor styrke.

Jeg vil igen minde jer om at den evokative kraft af Den store invokation (nu anvendt af så mange hundrede tusinder) og *lyden* af dens mantriske rytme er i stigende grad ansvarlig for dette arbejde; en stor del af dens virkning skyldes den kendsgerning at menneskeheden anvender dette mantra mere og mere, og dette - kombineret med Hierarkiets videnskabelige brug af den -

frembringer meget frugtbare resultater. Det er godt her at huske på, at (for at citere en af mestrenes sentenser) »*hvor fokuseringen er, dér vil de nedstrømmende kræfter under mantrisk inspiration blive forankret.*« Dette betyder, at på grund af talløse tusinder af mænd og kvinders anstrengelser kan energier, som hidtil ikke kunne trænge dybere ind i substansen end til den hierarkiske substans og de højere mentale plan, nu for første gang med held blive forankret på det tætte fysiske plan, eller i det mindste på æteriske plan. Dette er en kendsgerning og mere betydningsfuld end I måske kan forstå.

Jeg har tidligere fortalt jer at de fem mestre som er involveret i de første stadier af Hierarkiets organisation på jorden er mesteren K.H., mesteren Moria, mesteren R., den mester der startede arbejderbevægelsen, og mig selv, kaldet mesteren D.K.

Arbejdsfordelingen er her af stor interesse. I mit juni budskab for 1948 talte jeg om fem specialiserede energier som blev frigivet på den tid for at udføre deres upersonlige opgave. Hver af disse energier er involveret i den ønskede organisation, for det må altid huskes, at skønt den organisering vi taler om drejer sig om Hierarkiets *indre* eller subjektive arbejde, så vil følgerne eller virkningerne finde sted på jorden og frembringe et resultat på det fysiske plan, for den okkulte sandhed »som foroven, således også forneden« vil hurtigt og åbenlyst blive bekræftet. Dette resultat og virkningerne det skaber vil udgøre en af de metoder hvorved Hierarkiet vil bevise sin eksistens på jorden.

Mesteren K.H.'s ashram er allerede nu ved at antage en voksende stimulerende kraft, men den vil ikke desto mindre blive en af de sidste der vil manifestere sig objektivt på det fysiske plan. Denne ashrams mission er at tilvejebringe den energi som vil gøre det muligt for Kristus at træde frem. Denne fremtræden er hovedopgaven for mesteren K.H. og hans gruppe af indviede og disciple. Ashramens første skridt - så langt som I er orienteret - var at udgive brochuren *Kristi Tilsynekomst* (Wesakbudskab, maj 1947). Hertil kommer vitaliseringen og stimuleringen af den totusind år gamle tankeform som menne-

sker ned gennem tiderne har skabt i forventning om hans komme. Forventningerne og forberedelserne er nu hurtigt ved at tage til i styrke. Dette var det første konkrete resultat af det forenede ønske i denne anden stråle ashram. Imidlertid er arbejdet som gøres i denne ashram specielt koncentreret om tre bestemte opgaver, som er:

1. Forberedelsen af de mange sammensluttede ashramer, der vil føre til deres eksternalisering.
2. Formuleringen af de teknikker og discipliner som vil være til hjælp for de indviede og disciple, der som de første offentligt træder frem for at virke *på* scenen og ikke *bag* scenen som hidtil, og for at udvikle den »modstandskraft« som er nødvendig for at modstå det fysiske livs voldsomme indtryk.
3. Den mentale og åndelige registrering af Kristi planer, og den deraf følgende udvikling af den klogskab i handling som vil få disse planer til at materialisere sig korrekt.

Indenfor mesteren K.H.'s anden stråle ashram og hans hertil knyttede grupper (såsom den ashram som jeg er ansvarlig for) er det visdomsenergien der anvendes effektivt. Man kan sige at denne dobbelte men hidtil sammensmeltede energi, i dag virker på en dualistisk måde. Visdomsenergien er aktiv indenfor alle ashramer (på alle stråler og under alle mestre); kærlighedsenergien er især ledet hen imod det tredje store planetariske center, menneskeheden, for at stimulere auraen hos denne masse af levende enheder, således at deres »magnetiske tiltrækning vil blive den fremtrædende kvalitet i deres tilnærmelse til det guddommelige.« Den styrende kraft bag denne duale energi er mesteren K.H. og en udvalgt gruppe af hans mest erfarne indviede og disciple; jeg er ikke blandt dem, for jeg har en anden opgave at tage vare på.

Mesteren K.H. er derfor til stadighed i nær forbindelse med Kristus, Hierarkiets overhoved, som i dag med hjælp fra Buddha og Verdens Herre forbereder sig på den mest vanskelige opgave

han nogensinde er blevet konfronteret med. Det bliver ikke sådan, at Kristus kommer frem fra det høje sted hvor han i dag befinder sig og pludselig kommer til syne blandt mennesker; ej heller vil han fødes som et barn og vokse ind i sit arbejde efterhånden som han bliver ældre; det bliver heller ikke sådan at han umiddelbart bliver genkendt og tiljuble af millioner af ulykkelige mennesker der venter befrielse. Ingen af disse forestillinger eller håb svarer til hans plan, ej heller er de mulige. Intet medlem af Hierarkiet, og især ikke dets ophøjede leder, forsøger at frembringe resultater der er dømt til at mislykkes, og fremstillet således ville de med sikkerhed mislykkes. Menneskehedens udviklingstrin og sensitivitet gør et fejlslag uundgåeligt, hvis man forventer succes med disse helt almindelige metoder.

Dygtighed i handling, vise og indsigtsfulde bedømmelser, tilpasning af nuværende forhold til den ønskværdige fremtid, koordinering af det arbejde som skal udrettes, og en klar formulering af de principper på hvilke den nye lære må funderes, samt en vurdering (om jeg så må sige) af de fundamenter på hvilke den nye struktur for den kommende civilisation må opbygges - det er forhold Kristus beskæftiger sig med i denne tid. I kan derfor forstå den vældige kooperative aktivitet der er i mesteren K.H.'s ashram. Stimuleringen af den aktivitet kommer fra to sider: nødvendigvis fra Shamballa, fra Buddha og fra Syntesens Avatar, og i stigende grad fra menneskenes verden efterhånden som forventning, håb og krav forener sig til en samlet appel.

Den ashram eller det gruppecenter gennem hvilket mesteren Morya virker er ligeledes utroligt aktivt. I vil forstå, da det er en første stråle ashram vil energien fra Syntesens Avatar hovedsagelig påvirke denne ashram, som udgør den mindste modstands vej. Der vil energien på videnskabelig vis blive nedtrappet eller nedtransformeret før distributionen til de fem mestres ashramer der deltager i forberedelsesarbejdet.

Det højeste aspekt som det er muligt for Hierarkiet at

assimilere, ledes af mestrene til Kristus og bruges af ham i hans individuelle og planlagte forberedelsesarbejde. Skønt han viste for os, sidst han var her, at hans mission havde et gruppe- eller broderskabsmål, er det velkendt i hierarkiske kredse at første stråle syntese er noget endnu højere end enhed, og at selv Kristus har noget at lære om denne nye indflydelse - der kommer både fra Shamballa eller »Faderen« (som Kristus plejede at kalde den kilde), og fra ekstraplanetariske kilder. Fremfor alt har han den vanskelige opgave at træne eller tilvænne sit fysiske legeme, at det kan assimilere denne usædvanlig stærke kraft og samtidig bevare det i en tilstand, således at han kan bevæge sig udad på det fysiske plan blandt mennesker.

Den kristne kirke har lagt så meget vægt på Kristi unikke position som Guds eneste søn, at denne store fejltagelse er blevet næret gennem århundreder; Kristus selv forudså muligheden af denne fejltagelse og prøvede at imødegå den ved at fremhæve at vi alle er »Guds sønner« og at »større ting end jeg gør, skal I gøre« - et udsagn som ingen kommentatorer nogensinde har forstået eller forklaret tilfredsstillende. Den okkulte kendsgerning er, at der ikke er noget væsen på jorden, fra den allerlaveste form for liv til den allerhøjeste, som ikke er på vej mod et større og højere udtryk for guddommelighed, og Kristus selv er ingen undtagelse fra denne universelle evolutionære lov. Han er derfor på nuværende tidspunkt, og fordi han forbereder sig på at løfte hele menneskeslægten nærmere til Gud, ved at åbne sig for visse magtfulde indstrømmende energier, ved at absorbere strømme af åndelig kraft og undergå en dynamisk stimulering som er helt ny for ham; dette udgør hans prøve forud for den høje indvielse som nu venter ham; det er også et offer han yder for at fuldende sin mission på jorden og bringe en ny forløsning til menneskeheden.

Kristus virker derfor i meget nært samarbejde med mesteren Morya, og tillige med Manuen (et af Hierarkiets tre overhoveder), og disse tre - Kristus, Manuen og mesteren Morya - danner

en triangel af energier, som energien fra Syntesens Avatar kan strømme ind i og igennem og finde sin rigtige retning under deres forenede anstrengelser.

På det fysiske plan er disciple og indviede som arbejder i mesteren Moryas ashram hovedsageligt optaget af at skabe syntese indenfor politik og regering, og tillige modvirke en fejltagtig tilnærmelse til syntese og prøve at bevare friheden i enheden. Det er en subjektiv syntese de arbejder for - en syntese der vil give sig udtryk i ydre forskellighed. Denne syntese vil definere de mange aspekter af essentiel, fundamental enhed som, idet den skabes under stimulering af syntesens energi, til sidst vil forårsage fred og forståelse på jorden - en fred som vil bevare individuelle og nationale kulturer, men som vil underordne dem hele menneskehedens overordnede velfærd.

Vi kommer nu til det forberedelsesarbejde som gøres af den mester som startede hvad I kalder »arbejderbevægelsen«. Det anser Hierarkiet for et af de mest succesrige forsøg i hele menneskehedens historie på at vække masserne (i parentes bemærket middelklassen og de lavere klasser) til generelle forbedringer og dermed skabe en drivkraft som okkult set vil »bringe dem ind i lyset«.

Sammen med udviklingen af arbejderbevægelsen begyndte en masseundervisning, som resulterede i at hele bevidsthedsniveauet - mht. intelligens - blev universelt løftet. Der er stadig megen analfabetisme, men den almindelige borger i alle de vestlige demokratier og i Sovjetunionen er lige så veluddannet som intellektuelle mennesker i Middelalderen. Her har I et fremragende eksempel på hvordan mestrene arbejder, for tilsyneladende (for den almindelige iagttager) opstod arbejderbevægelsen i masserne selv og i arbejderklassen; det var en spontan udvikling, baseret på tænkningen og undervisningen hos en lille håndfuld mennesker, som hovedsageligt blev anset for agitatorer og ballademagere; de var i virkeligheden en gruppe af disciple (mange af dem ubevidst om deres esoteriske status) som samarbejdede med evolutionsloven og med den hierarkiske

Plan. De var ikke specielt udviklede disciple, men de var *tilknyttet* en ashram (alt efter deres stråle) og var derfor modtagelige for indtryk. Havde de været mere fremskredne disciple eller indviede ville deres arbejde have været forgæves, for deres fremstilling af Planen ville ikke have været tilpasset intelligensniveauet hos de uuddannede masser som dengang udgjorde arbejderklassen.

Denne mester arbejder hovedsagelig med intelligentsiaen, og han er derfor en tredje stråle mester - på strålen for aktiv intelligens. Hans ashram beskæftiger sig med industriens problemer, og målet for al tænkning og planlægning og selve arbejdet med at påvirke modtagelige sind er at åndeliggøre begreberne hos arbejderpartiet i alle lande, og hos industrifolk, og derved bringe dem nærmere målet – en retfærdig fordeling – som et vigtigt skridt mod rette menneskelige relationer. Denne mester samarbejder derfor med mesteren R. - som er overhoved for tredje stråle ashramen og som også er en af triangelkræfterne som styrer den større ashram - selve Hierarkiet. Denne mesters ashram (han har altid holdt sit navn skjult for offentligheden) er en mindre ashram i den store tredje stråle ashram, ligesom min ashram ligger indenfor området af mesteren K.H.'s ashram. Men denne mester er nødvendigvis englænder, fordi den industrielle revolution begyndte i England i forrige århundrede, og styrken af dette arbejde ligger i dets massevirkning og de resultater som arbejderbevægelsen har opnået i alle lande ved hjælp af deres metoder. Alle de store arbejderorganisationer, nationale og internationale, er løst sammenknyttet på de indre plan, fordi denne mester har sine disciple i hver gruppe, og de arbejder vedvarende på at holde bevægelsen i overensstemmelse med den guddommelige Plan. Det er klogt at huske på, at alle store bevægelser på jorden udtrykker både godt og ondt; det onde må betvinges og elimineres, eller forvises til dets rette plads, før det som er godt og i samklang med hierarkisk planlægning kan finde sit sande udtryk. Hvad der gælder den enkelte gælder også for grupper. Før sjælen kan udrykke sig gennem personligheden, må

denne personlighed betvinges, kontrolleres, renses og vies til tjeneste. Det er denne kontrol og betvingelsesproces der finder sted for tiden, men bliver højlydt bekæmpet af de selviske og ambitiøse elementer.

Ikke desto mindre er denne mesters arbejde en udpræget succes mht. at forberede det intellektuelle princip i masserne til engang at komme til en rigtig forståelse af Kristus. En ægte sans for værdier er ved at blive udviklet, og i den rigtige styring af denne stærke arbejderbevægelse i alle lande ligger fundamentet til den nye civilisation.

Denne mesters ashram er derfor beskæftiget med verdensomspændende økonomiske problemer, og tillige med et direkte angreb på den fundamentale materialisme som findes i den moderne verden. Problemet med handel og valuta, betydningen af penge, værdien af guld (et fundamentalt symbol på tredje stråle for aktiv intelligens), skabelsen af de rigtige holdninger til materielt liv, og hele processen med rigtig fordeling er blandt de mange problemer som denne ashram beskæftiger sig med; arbejdet der gøres her er overvældende og af stor betydning mht. at forberede menneskers sind på Kristi genkomst og på den nye tidsalder som han vil indvarsle. Kapitalister og arbejderledere, finans eksperter og tænkende arbejdere, samt medlemmer af alle de forskellige ideologier som er udbredt i verden i dag kan findes aktivt virkende i denne ashram. Mange af dem er hvad ortodokse religiøse mennesker eller snæversynede okkultisme studerende ville betragte som ikke åndelige. I virkeligheden er de alle dybt åndelige i den korrekte betydning, men de er hverken interesseret i specielle tankeretninger eller akademisk esoterisk lære. De eksemplificerer i deres eget liv det, der er en discipels adelsmærke.

Tiden er kommet hvor det første og vigtigste princip indenfor esoterisk videnskab må forstås, som en betingelse for alle hierarkiske medarbejdere: *Rigtig motivation.*

Tiden er kommet hvor kvaliteten i ashramisk arbejde først og fremmest må forstås som: *Uselvisk tjeneste.*

Tiden er kommet hvor mennesker overalt må forstå at adgangen til en mesters ashram beror på *intelligens*, samt rigtig motivation og tjeneste.

Når disse tre faktorer er tilstede i et menneske, ved mestrene at de har et godt uddannelsesmateriale til rådighed. I dag er verden rig på sådanne mænd og kvinder, og i dem findes det største håb for fremtiden.

Endnu et punkt vil jeg gerne drøfte. Det bliver gennem arbejdet som denne mesters ashram udfører, at »forseglingen af døren til det onde« vil ske, fordi især denne gruppe (om jeg så må sige) magter den rå materialisme og de falske værdier som den avler. Døren må forsegles ved et masseopbud af koordinerede menneskelige kræfter, og ikke af en eller to oplyste mennesker. Det må I forstå. Kærlighed-visdom, den anden stråles energi, kan og vil bringe gudsriget ind; den guddommelige viljesenergi kan og vil med sin dynamiske kraft opildne hele menneskeslægten til et punkt hvor et gennembrud, en overgang i gruppeformation vil finde sted fra det fjerde ind i det femte rige. Det er ikke desto mindre den tredje stråles energi, som den håndteres i den engelske mesters ashram, under ledelse af Mahachohanen, Civilisationens Herre, som vil fremtvinge en rigtig holdning til materialismen og som vil skabe en balance mellem de materielle værdier og de åndelige, og som til sidst vil støde ondskabens kræfter, som så længe har vildledt menneskene, tilbage i magtesløshed. Jeg vælger mine ord omhyggeligt.

I vil derfor bemærke, hvordan de tre guddommelige aspekter er forenede i én stor bevægelse for at bringe gudsriget ind, og at det første skridt hen imod denne længselsfuldt ventede fuldbyrdelse er mestrenes tilsynekomst på det fysiske plan, og - noget senere - tilsynekomsten af Kristus.

Vi kommer nu til at beskæftige os med den store ashram som ledes af mesteren R. Han er Civilisationens Herre og har til opgave at etablere den nye civilisation som alle mennesker venter på. Det er en tredje stråle ashram, og derfor omfatter den alle de ashramer der findes på den tredje stråle for aktiv

intelligens, på den femte stråle for konkret videnskab, og på den syvende stråle for lov og orden. Mesteren R. har den overordnede ledelse af alle disse ashramer. Han virker især gennem mestrene for disse tre typer stråleenergi. Han selv er for tiden optaget af den syvende stråle energi, som er den ordensskabende energi på jorden.

Det er strålen for ceremoniel orden, og gennem denne energis aktivitet, når den styres og anvendes rigtigt, frembringes en rigtig rytme på alle områder af menneskelivet. Der gøres konstant forsøg på at stoppe det uhyggelige kaos, som findes for tiden, og at skabe den ordnede skønhed som vil blive fremtidens. Det stærkeste våben som nu anvendes af ondskabens forenede kræfter er kaos, splittelse, mangel på en grundlæggende sikkerhed, og som følge deraf frygt. Disse onde kræfters gennemslagskraft er meget stor, fordi de ikke tilhører én gruppe, men findes indenfor alle ideologier. Det kaos der skabes af ligegyldighed, det kaos der skabes af uvished, det kaos der skabes af frygt, af sult, af usikkerhed, af at se andre lide uskyldigt, og det kaos der skabes af de stridslystne og konfliktsøgende ambitiøse elementer i alle nationer (*uden undtagelse*) - det er de faktorer som mester R. søger at håndtere; opgaven er overordentlig vanskelig. Hele rytmen i den internationale tænkning må ændres, og det er en langsom og besværlig proces; de onde personligheder som i alle lande er ansvarlige for dette kaos og denne usikkerhed, må en dag udskiftes med dem der kan arbejde sammen med den syvende stråle og således frembringe ordnede forhold og skønhed.

Opgaven er yderligere kompliceret af den kendsgerning, hvis kaos skal erstattes med orden, må de nationale kulturer bevares samtidig med at omridset af den nye civilisation fremlægges for folkene. Denne store ashram konfronteres derfor med to forhold i alle lande og nationer: med de mennesker der holder fast ved fortidens gamle sygelige tilstande, og dem der arbejder for det helt modsatte synspunkt, for det som er nyt. Under indflydelse af den syvende stråles energi *må en balance tilvejebringes* og

bibeholdes, således at den »ædle middelvej« af rigtig handling og rette menneskelige relationer trygt kan betrædes. Opgaven for mesteren R. er imidlertid lettet af den kendsgerning at den syvende stråle nu er i aktivitet og dens styrke tiltager år for år. Hans opgave støttes også af det intelligente arbejde som udføres af den engelske mesters ashram som uafbrudt arbejder med de vågnende masser der nu er ved at rejse sig.

Hver oktober og hver marts samler mester R. sit råd af hjælpere, mestrene og de ældste indviede fra de forskellige ashramer på den tredje, femte og syvende stråle. Skønt han er overhoved for den tredje stråle (aspektstrålen) og derfor har ledelsen af de to førnævnte attributstråler, håndterer han ikke selv disse kræfter, fordi han er en af de tre overhoveder i Hierarkiet og hans virke kan ikke begrænses til nogen enkelt stråleaktivitet. Han virker gennem disse strålers ashramer, men først og fremmest i samarbejde med Kristus og Manuen.

Nu kommer vi til det arbejde som jeg (D.K.), en anden stråle mester, forsøger at udrette. Med hvilke energier arbejder jeg? Hvad er målet for min stræben under ledelse af de tre store herrer i Hierarkiet? Jeg arbejder med energien for rette menneskelige relationer; det er en bestemt og integreret del af den anden stråles energi. Det er en magnetisk type energi som fører mennesker sammen for at skabe forbedringer og rigtig forståelse. Denne energi er også på en ejendommelig måde beslægtet med den første stråles energi, vilje eller magt. Måske kan I bedre forstå det hvis jeg siger at viljen-til-det-gode er et aspekt af viljesstrålen, men at god vilje er et attribut af den anden stråles kærlighed-visdom, og forbinder således denne stråle med den første stråle.

Det er unødvendigt at jeg udtaler mig nærmere om det arbejde jeg udfører i og gennem min ashram, for det er I kendt med; jeg har ofte nok forklaret det, og mine bøger har fremlagt de mål som er fyldestgørende for denne generation.

I denne særlige, men relativt korte cyklus er min ashram i en nøgleposition. Den er tæt forbundet med mesteren Moryas første

stråle ashram, gennem det arbejde som udføres af mennesker af god vilje og gennem goodwill-bevægelserne i verden i denne tid. Den gode vilje er essentielt et udtryk for den anden stråles kærlighed og visdom, og er derfor et aspekt af alle ashramer i den store anden stråle ashram, dvs. Hierarkiet. Men alt arbejde med den gode vilje i dag bliver stimuleret til største aktivitet gennem den første stråles dynamiske energi, som er udtryk for viljen-til-det-gode.

I har derfor denne dynamiske energi kanaliseret gennem den ashram jeg er ansvarlig for. Denne ashram arbejder også tæt sammen med mesteren R.'s ashram, fordi den gode viljes energi og *intelligente* aktivitet er vort mål, og dens udtryk gennem intelligens anvendt med visdom og dygtighed i handling er opgaven for alle mennesker af god vilje overalt i verden. Når arbejderbevægelsen engang bevæges af den gode viljes energi, vil der ske fundamentale forandringer i verden. Jeg vil bede alle som arbejder med den gode vilje forsøge at nå arbejderbevægelsen i alle lande med disse ideer, fremstillet på den rigtige måde.

Jeg har forsøgt at give jer en idé om syntesen i det hierarkiske arbejde for menneskeheden, og dermed give alle mennesker af god vilje det nødvendige mod, for det videre arbejde.

I spørger mig (og med rette) til hvad nytte er alle disse informationer til mennesker og aspiranter som søger at tjene? For det første må menneskeheden forstå at der *er* en Plan som med usvigelig sikkerhed udfolder sig gennem alle verdensbegivenhederne, og at alt hvad der skete tidligere i menneskeheds historie, og i den senere tid, kan vi være forvissede om er i overensstemmelse med denne Plan. For det andet, hvis en sådan Plan eksisterer, forudsætter det også at der findes dem der er ansvarlige for Planens iværksættelse og for dens succesrige gennemførelse. Set ud fra den almindelige menneskehed, ud fra dem der tænker i form af jordiske begivenheder, skulle Planen være noget glædeligt og noget som vil gøre det materielle liv lettere. For det åndelige Hierarki medfører Planen dispositioner og omstændigheder som vil løfte og udvide menneskeheds

bevidsthed og dermed sætte mennesker i stand til at opdage de åndelige værdier *selv* og foretage de nødvendige forandringer *af egen fri vilje*, og således skabe den eftertragtede forbedring i deres omgivelser i overensstemmelse med den åndelige udvikling.

Intet af virkelig værdi kan opnås ved en autokratisk indgriben fra det åndelige Hierarkis side. Det er en af de lektioner, der kan læres ved at iagttage de totalitære kræfters metode - i fortid og nutid - og deres virkninger. Under totalitære systemer er friheden beskåret eller afskaffet, individets frie vilje er undertrykt og forhindret i at komme til udtryk, individet betragtes som et tilbehør til den almægtige stat og holdes i den position ved politikontrol; individuel udvikling har kun værdi for så vidt det tjener statens interesser, men den enkelte selv - som en uafhængig guddommelig enhed i menneskeheden - eksisterer ikke, fra et totalitært synspunkt. Ville I virkelig ønske at det åndelige Hierarki på vor planet arbejdede ad totalitære linier og påtvang fred og komfort, tog skridt til at stoppe det onde med magt, og arbejdede for menneskers materielle velbefindende? Eller vil I hellere have at mestrene leder menneskeheden til selv, gennem den rette forståelse, at foretage de nødvendige handlinger, selv om det betyder prøvelser og fejl og en meget langsommere proces? Ønsker I at menneskeheden skal stå på egne ben som en intelligent udøver af den guddommelige Plan, eller ønsker I menneskeheden behandlet som et uansvarligt barn som må beskyttes omhyggeligt mod sig selv? Er det ikke bedre for menneskers hurtige opvågnen til intelligent aktivitet (i alle lande) at blive oplært til at erkende den essentielle enhed af alle menneskevæsener, og på den måde blive ledt til de nødvendige handlinger som vil fremme enheden, som vil arbejde for hele gruppen af mennesker i alle lande, og som også på samme tid vil bevare de individuelle og nationale kulturer ved siden af den universelle civilisation og et verdensomspændende system af guddommelig erkendelse? Det er for denne generelle frihed og intelligente aktivitet af frie mennesker, at Hierarkiet stadig og

med succes arbejder; begrebet enhed og forenet aktivitet for det gode for alle er langt mere udbredt og forstået end I måske er klar over. Den totalitære metode arbejder for en påtvunget enhed, som omfatter alle mennesker og binder dem til en ensrettet tro - politisk, økonomisk og socialt - samtidig med at den fuldstændigt ignorerer de åndelige værdier, idet den sætter staten i stedet for det guddommelige åndelige center hvor den åndelige realitet findes.

Hierarkiets metode er at virke gennem enkeltmennesker og gennem grupper for at skabe en så vidt udbredt åndelig erkendelse, at mennesker overalt vil acceptere den indre styring af planeten som en kendsgerning, og vil arbejde sammen for grundlæggelsen af gudsriget som en synlig manifestation på jorden - og ikke i en fjern fremtid i en eller anden vag himmel. Det er ikke nogen mystisk eller umulig drøm, men er ganske enkelt en erkendelse af eksternaliseringen af det som altid har været her, som antog en bestemt skikkelse da Kristus trådte frem for to tusind år siden, og som vil skabe den universelle forståelse når han igen træder frem i den umiddelbare fremtid.

Derfor, alle I som arbejder og strider for det gode og for menneskehedens vel under inspiration fra Hierarkiet, vær optimistiske og fat mod på ny. Hierarkiet ikke alene *står* (som jeg ofte har sagt) men kommer dag for dag og år for år nærmere menneskeheden. Den magt der ligger i Hierarkiets fokuserede, åndelige enhed kan i dag mærkes på mange måder; den er stort set ansvarlig for den tålmodige bestræbelse som alle humanitære medarbejdere udviser, og alle som har en vision om enhed trods store uoverensstemmelser, og trods udmattelse og pessimisme som omstændigheder, for hårde for mennesker at udholde, har påtvunget menneskesindet. Hierarkiet står og arbejder. Mestrene arbejder i overensstemmelse med Planen - en Plan som er forankret i racens historiske fortid og kan efterforskes; en Plan som, på grund af menneskelig selvished, nødvendiggjorde verdenskrigens grusomme rædsler (1914-1945); en Plan som i dag kan og vil bygge bro over den afgrund som nu eksisterer mellem den utilfredsstillende selviske materielle fortid og den

nye fremtid, som vil fremvise et stort mål af verdensenhed, og som støt og med dygtighed i handling vil indføre de åndelige værdier i stedet for dem der hidtil har været drivkraften.

Garantien for dette er intelligensens udvikling hos mennesker overalt, som kæmper blindt for frihed og forståelse, og som stadig modtager den indre vished, viden og hjælp fra *dem* der (som altid) sørger for de betingelser hvorved menneskeheden bedst kan nå frem til guddommelig erkendelse og udtryk.

VIRKNINGERNE AF EKSTERNALISERINGEN

September 1949

I mine tidligere meddelelser om dette emne beskrev jeg de forskellige energier som vil blive aktiveret og anvendt, når mestrene bryder den tavshed som de har omgivet sig med i så mange tusind år. Det der må forstås er at de omtalte energier vil blive anvendt på en ny og mere vital måde. Disse energier er altid tilstede og altid aktive, men de svinges under loven ind i aktivitet i ordnet rækkefølge, og nogle er på visse tidspunkter mere fremtrædende end andre; de virker med stor styrke ved virkeliggørelsen af Hierarkiets planer i enhver bestemt cyklus.

Disse energier foranlediger hvad vi let henkastet kalder dagens »begivenheder«; de betinger vore civilisationer og er så meget en del af den verden vi lever og bevæger os i at begivenheder, som udtryk for målrettet energi, intet siger os, undtagen for så vidt som de berører vor person på en ubehagelig måde. De betyder helt enkelt en måde at leve på i en bestemt tidsalder. Disse energier indledte deres aktivitet engang i tidernes morgen; de etablerede, hver for sig, deres nødvendige cykliske rytme; de er ansvarlige for substansens indvirkning på materien, eller for det vitale eller æteriske legemes indvirkning på materien; de er det laveste formulerede udtryk for den skabende intelligens, idet de legemliggør livsprincippet eller »livsaktiviteten« fordi de essentielt er livet selv og livet i aktion. Glem ikke at fast materie ikke er et princip, men kun det som reagerer overfor det skaben-

de princip.

Når imidlertid eksternaliseringen af Hierarkiet finder sted (og det vil strække sig over en ganske lang tidsperiode), vil indflydelsen af disse substantielle energier på materien ændre sig grundlæggende, fordi de for første gang i historien vil blive styret fra æteriske plan, fra klodens æteriske legeme i de tre verdener; hidtil er disse energier blevet styret fra det buddhiske plan, som er det laveste af de kosmisk æteriske plan. Fundamentalt set vil styringen stadig komme fra det buddhiske plan, men den detaljerede og fokuserede styring vil komme fra de tre verdener og ud på det fysiske plan. Det vil blive de eksternaliserede ashramers opgave, når de er organiseret og virker åbenlyst.

Det var kundskaben om, at denne vigtige udvikling var nært forestående der fik Hierarkiet til i forrige århundrede at udvide området for og omfanget af deres undervisningsaktivitet og derigennem oplyse det moderne menneske om, hvad okkultisme virkelig indebærer. Grundsætningerne som den okkulte filosofi er bygget på er:

1. Der er intet i manifestation undtagen organiseret energi.
2. Energi følger eller former sig efter tanken.
3. Okkultisten arbejder i energi og med energi.

Guds tanke bragte energiernes univers i organiseret form på det højeste af de syv plan, eller på det første kosmisk æteriske plan. Disse energier har i utalte æoner været styret fra det fjerde eller laveste af de kosmisk æteriske plan, det plan som vi kalder det buddhiske og anser for det første helt åndelige plan (i vor sædvanlige fejlagtige forestilling); denne styring har været under indtryk fra Shamballa, og mestrene har »manipuleret disse energier i overensstemmelse med Planen, som er forbilledet for deres formål.«

Når Hierarkiet nærmer sig menneskeheden og træder synligt frem på det fysiske plan, vil centret for styring nødvendigvis

også stadig komme nærmere, og - som et resultat af den kommende hierarkiske fremtræden - vil centre for energistyring være at finde hvor som helst en mesters ashram er lokaliseret i de forskellige dele af verden. Dette udsagn er af dyb betydning; det er en indikation af Hierarkiets politik og en måde hvorpå moderne videnskab (som nu arbejder med energi) kan bringes i samarbejde og forbindelse med en ashram på det fysiske plan, og erkende den for det den er - noget helt nyt.

Tidligere har jeg sagt, at der er fem områder eller lokaliteter på det fysiske plan som udgør de nuværende indgange for energi, hvor igennem målrettede energier kan passere for at udrette hvad de skal i den skabende proces, og disse er: New York, London, Genève, Darjeeling og Tokyo. Disse fem danner en femtakket stjerne af energier der griber ind i hinanden, symbolsk for de vigtigste dele af vor moderne civilisation. I må huske på at alt hvad jeg her fortæller jer om energi er i relation til menneskets verden og intet andet; jeg forbinder ikke disse energier med de andre naturriger; jeg beskæftiger mig her med brugen af energi på det fysiske plan ved hjælp af tankens styrende magt og i forbindelse med menneskehedens evolution og velfærd. I hvert af disse fem centre vil man finde en af mestrene, med hans ashram, og en hvirvel af åndelige kræfter vil dér blive organiseret for at fremskynde og materialisere Kristi planer for den nye og kommende verdenscyklus.

Organiseringen af disse fem centre vil ske langsomt og gradvis. En senior discipel vil komme og arbejde stilfærdigt på at grundlægge arbejdet, samle de nødvendige hjælpere, aspiranter og assistenter omkring sig. Alle disse medarbejdere i hvert af centrene vil blive undervist i at tænke, og den bestræbelse der er i gang nu i undervisningssektoren og på det sociale område for at tvinge mennesker til selvstændig tænkning, er hovedparten af denne træningsproces. Indtil et menneske kan tænke selv og drage slutninger, kan det ikke være en intelligent, villig og forstående samarbejdspartner med en ashram og kontrollere og styre den skabende proces. Hvis den nye himmel og den nye jord

skal blive en kendsgerning i manifestation og i virkeligheden, vil det betyde at en stor genskabelsesproces må gå i gang, og det er hvad der ligger bag læren om de fem centre på jorden og den rolle de vil spille i genopbygningen og reorganiseringen af verden.

Efterhånden som de næste få år vil fokusere den hierarkiske intention, må disciple og aspiranter søge efter de mænd og kvinder der arbejder som én gruppe ad åndelige linier i eller nær den ene eller anden af disse fem lokaliteter.

Begyndende opposition til grundlæggelsen af disse centre med klart tænkende mænd og kvinder, der arbejder frit og forstående med en af mestrene eller en senior indviet, er desværre allerede mærkbar; den findes i snæversynethed, i den fordomsfulde information, og i manglen på frihed i de totalitære tankesystemer. Det var uundgåeligt, for Den sorte loge prøver altid at gøre noget tilsvarende, for at modvirke og ødelægge Den hvide loges arbejde, og hidtil er det lykkedes ganske godt. Men deres cyklus af succes er langsomt ved at slutte, fordi den gode viljes energi, som udstråler fra viljen-til-det-gode, hurtigt vinder frem.

I London, i New York, i Genève, i Darjeeling og i Tokyo vil der til sidst findes en mester, som organiserer et vigtigt energicenter. Samtidig vil hans ashram fortsætte med at fungere på buddhiske plan, for hele dens personel er ikke blevet kaldet til at virke på det fysiske plan. Ashramen vil derfor arbejde på to niveauer - og dog er det ikke en rigtig fremstilling af kendsgerningerne, for i virkeligheden er der ikke forskellige plan men kun forskellige bevidsthedstilstande, som I udmærket ved. Spørg mig ikke hvordan det kan være; tænk på forbindelsen i denne dobbelte og samtidige fremtræden ved at prøve at forstå selve naturen af den planetariske Logos' manifestation i personen Sanat Kumara. Sanat Kumara er ikke den planetariske Logos' personlighed, for personlighed som I forstår det, eksisterer ikke i hans tilfælde. Sanat Kumara er heller ikke den planetariske Logos' sjæl, fordi sjælen er anima mundi og sjælen i alle former

i alle naturriger. Sanat Kumara, Den evigt unge, kan ses af dem der har ret til det, præsidere fx over rådet i Shamballa, og dog er han samtidig tilstede som livet og den oplysende intelligens på og i vor planet.

I har derfor fem centre hvor fremkomsten af disse ashramer vil finde sted og til sidst blive fokuseret. Fra disse centre vil andre ashramer, af mere underordnet natur, i tidens løb udspringe, fremmet og grundlagt af disciple og indviede fra disse fem ashramer, og repræsenterende de tre store stråler og to mindre stråler. Til at begynde med vil de blive grundlagt ved at nogle senior disciple eller verdensdisciple befinder sig på disse steder; man må huske at forløberen for alle bevægelser som opstår på det fysiske plan er et oplysende fremstød, derfor vil nogle disciple på anden stråle komme i aktion, som de første af alle i disse centre; de vil blive efterfulgt af en discipel på syvende stråle. Alle verdensbevægelser er, som I ved, manifestationer af åndelige ideer og begreber og af faser af klart formuleret tænkning; og Hierarkiets fremtræden på jorden i håndgribelig form er ingen undtagelse fra denne regel.

Disciple i disse ashramer har været under uddannelse til dette arbejde i henved halvandet hundred år; nogle har formået at bevare den oprindelige idé og impuls klar og helt fri af deres egen tænkning, og har - selv i deres egne inderste tanker - holdt sig til det hierarkiske program som det blev fremstillet for dem af deres mester eller senior indviede. Andre har ikke haft en så klar ræsonneringsevne eller en så aktiv intuitiv opfattelse og har derfor - idet de har fattet visse vigtige begreber som verdensenhed eller hierarkisk rangdeling og styring - forvrænget sandheden og skabt alle de mange ideologier som har redet verden som en mare i dette århundrede. Men selv disse forvrængninger er imidlertid blevet vendt til det gode, for de foranledigede en forstærket anstrengelse fra Hierarkiets side for at modvirke dem, og det førte til en meget forceret proces ved hjælp af hvilken mange oprigtige og villige aspiranter kunne blive accepterede disciple; det skabte også en mental gæringsproces i verden, som

har tjent til at vække massernes mentale potentiale til muligheder og horisonter hidtil kun anet af fremskredne og indviede tænkere. Manden på gaden i dag har absorberet ideologier i en uforudset grad, og forsøget på at gøre ham til en aktiv faktor i vor moderne civilisation er forløbet godt, set ud fra tidselementet, og set fra den guddommelige side. Tid og guddommelighed, begivenheder og instinktiv godhed vil i det lange løb triumfere. I mellemtiden er lidelsen stor men ikke vedvarende, den vil ikke triumfere. De mørke kræfter må se i øjnene at de - som resultat af krigen og menneskeåndens genopstandelse - kun har udsigt til et nært forestående og uundgåeligt nederlag.

Allerede nu viser centrene i London og New York tegn på liv, og disciple er aktive begge steder og indenfor alle områder. Centret i Genève er også aktivt, men ikke så gennemført og omfattende; det venter på større ro og mere stabil sikkerhed i Europa.

Centret i Darjeeling er hvad man okkult kalder »vibrerende«, men det skyldes en respons på den relative nærhed af Himalayabroderskabet, mens der i Tokyo endnu kun er svag aktivitet, uden større betydning. Arbejdet i dette center vil modtage den igangsættende impuls gennem triangelarbejdet. Hermed mener jeg ikke at det vil blive et center for triangelarbejdet, men at den koncentrerede meditative aktivitet af mennesker engageret i triangelarbejdet magnetisk vil drage det frem, som må manifestere sig når et center dannes. De skaber den nødvendige atmosfære, og det er altid et forberedende skridt. Når først atmosfæren eller luften man skal ånde og bevæge sig i er tilstede, da kan den levende form manifestere sig.

På det ydre plan er det derfor den anden stråles undervisningsarbejde som først bliver organiseret. På det indre plan er den første stråles udøvere allerede aktive, for den første stråles forstyrrende og nedbrydende virksomhed forbereder vejen, og på samme måde brydes vejen med smerte forud for fødsel; den første stråles udøvere har været virksomme igennem de sidste to hundrede år. Den anden stråles udøvere påbegyndte deres

forberedelser omkring året 1825 og bevægede sig udad med stor styrke kort efter 1860. Fra dette tidspunkt og fremover har store begreber og nye ideer, og de moderne ideologier og argumenter for og imod aspekter af sandheden karakteriseret moderne tænkning. De har skabt det nuværende mentale kaos og de mange indbyrdes stridende skoler og ideologier, med deres tilhørende bevægelser og organisationer; ud af alt dette vil orden og sandhed og den nye civilisation opstå. Denne civilisation vil bryde frem som resultat af massernes tænkning; det vil ikke mere være en civilisation »påtvunget« af et oligarki af nogen art. Det vil være et nyt fænomen, som Hierarkiet har ventet på som en forudsætning for dets fremtræden. Hvis Hierarkiet var kommet før denne æra af tænkning og diskussioner blandt masserne, og kamp for nye kreative ideer, kunne de grundsætninger og sandheder som Hierarkiet står for, være blevet anset for noget der også blev »påtvunget« menneskeheden og derfor begrænsede den menneskelige frihed. Det vil ikke ske nu, og Hierarkiet vil træde frem i ydre manifestation, fordi menneskeheden af egen fri vilje har udviklet en kvalitet som svarer til Hierarkiets, og som derfor magnetisk tiltrækker den åndelige organisation. Den gode vilje vil fremdrage kærlighedens repræsentanter fra deres hellige, hemmelige skjulte sted, og således vil den nye verden blive til.

Disse hjælpe-ashramer er allerede ved at blive afprøvet forskellige steder i verden. Det er nødvendigt for jer at forstå, at medlemmerne af disse ashramer ikke alle er på undervisningslinien, men vil være sammensat af disciple på mange forskellige stråler; forsøget på at danne sammenhængende og integrerede ashramer, er baseret på forståelsen af de indledende vanskeligheder hos disciple på forskellige stråler med at forstå hinandens synspunkter og måder at arbejde på, og at tænke i de mange forskellige terminologier og tankemodeller. Der er imidlertid tre fundamentale krav som må være grundlæggende for og karakterisere alle disse ashramer, uanset stråle:

1. En indre gruppeenhed, der fører til en syntese af forståelse mellem de forskellige ashramer. Der udspringer af et forenet gruppemål en følelse af loyalitet overfor Hierarkiet og en ensartet disciplineret livsform. Ja, jeg sagde *ensartet*, mine brødre, for disciplinen er den som udspringer af åndelig tilbøjelighed og en inspireret hensigt, som skaber en lighed i livsførelse hos de enkelte i ashramen; den vil naturligvis divergere i strålekvalitet hos aspiranter og disciple og i *personlighedens traditioner*. Tænk over disse to sidste ord.

2. Lighed i målsætning. Hermed mener jeg en opfattelse og værdsættelse af den hierarkiske Plan og af det bidrag hver enkelt ashram må yde for dens materialisation på jorden; hertil kommer at alle i disse ashramer har den samme instinktive eller intuitive telepatiske forbindelse med senior-medlemmerne i deres ashram - mestrene og indviede af høj grad, og gennem dem med Kristus. Jeg vil her gøre jer opmærksom på at den mentale opmærksomhed hos alle esoterikere i verden gennem de sidste hundrede år har været rettet mod individuel forbindelse med en mester, og dette på grund af nødvendigheden af at opdage den ashram som aspiranten må komme i kontakt med.

Denne holdning er nu, gennem den mentale tilnærmelse af de mange forskellige disciple i de mange forskellige ashramer blevet udvidet til en gruppe-bevægelse eller en gruppe-tilkendegivelse hen imod Kristus, den største og vigtigste faktor i fuldbyrdelsen af den hierarkiske Plan. Denne mentale tilnærmelse er ikke det samme som den stadige higende optagethed af tanken om Kristus som er et kendetegn for den oprigtigt troende kristne. Det er noget helt andet.

Det er en forenet gruppebestræbelse, udviklet i hver ashram og næret af dem alle i samme grad, på at bringe hele gruppen - som et team af verdenstjenere - ind i Kristi aura af tankestrømme, da han hele tiden formulerer sine ideer, skaber tankeformerne som er nødvendige forud for manifestation, og træffer forberedelser til sin tilsynekomst. Dette er ikke det samme som

at etablere en telepatisk forbindelse mellem den enkelte discipel og Kristus, for det er hverken nødvendigt eller ønskeligt. Enheden i mål, ønsket om at tjene, erkendelsen af Hierarkiets nuværende fokuserede hensigt (under ledelse af Kristus), bliver til en tilstand af invokativ, magnetisk gruppebevidsthed; denne fremkalder hos Kristus og hans oplyste mestre en identifikation af deres forenede tanke med gruppens aspiration. Dette er den højere åndelige modsvarighed til det som i de tre verdener kaldes *kama-manas*.

Men jeg indser at det ikke er let for jer at forstå, når det løsrives fra den sædvanlige kristne tro på relationen mellem Kristus og den enkelte aspirant. Måske bliver ideen tydeligere for jer hvis I minder jer selv om, at nogle af jer, der læser disse ord kender mig og har fundet vej ind i min ashram under ledelse af jeres egen sjæl og mit samtykke. Andre verden over har gennem deres åndelige intuition og deres ønske om at tjene og at vide bragt den lærdom jeg har givet i mine bøger ind i deres bevidsthedsfære. Deres relation til mig er symbolsk for den type af relation som disciple og aspiranter kan etablere med Kristus (og også gør). Skønt analogien langt fra er fuldkommen, er det muligt at se overensstemmelsen i dens mange nuanceringer af gensidig sensitivitet.

3. En fundamental og grundlæggende lighed i deltagende respons på menneskelig nød hos alle enheder i alle ashramer; på kvaliteten af programmet for deres udvikling, som målet kræver; og på den gode vilje og forståelse, intelligent anvendt. Alle disse kvaliteter er ikke hindret af upassende emotionel sensitivitet.

Disse tre vilkår vil man finde i alle ashramer, og de vil forene medlemmerne indenfor enhver ashram med dem i andre ashramer i et mål eller en rytme af telepatisk forbindelse. Fra denne forenede og centrale position vil en hurtig uddybning af den telepatiske forbindelse uundgåeligt finde sted og blive opretholdt *af gruppen*, med ashramen og med Kristus på den ene side, og

med menneskeheden på den anden. Med dette som en fundamental betingelse og kvalitet kan arbejdet skride fremad som ønsket.

I vil derfor bemærke, hvorfor jeg så vedholdende gennem de sidste tredive års undervisning har understreget nødvendigheden af en sand åndelig og psykisk sensitivitet, samtidig med udfoldelsen af en videnskabelig telepatisk forbindelse. Jeg har dermed lagt grunden til videnskaben om impression, med det oplyste og rigtigt orienterede sind som fortolkeren, analytikerens og formidleren.

ASHRAMISK TILPASNING TIL YDRE FYSISK LIV

Oktober 1949

Vi kommer nu til et andet punkt i vort studium af dette emne; det berører et af de mest vanskelige problemer som mestrene står overfor i denne tid; det er også et usædvanligt problem for Kristus. Hans og mestrenes daglige fysiske liv, og andre medlemmer af Hierarkiet (indviende og accepterede disciple) som fungerer i fysiske legemer, har haft deres orientering mod de indre plan; de fleste af dem og specielt senior medlemmer af Hierarkiet færdes som regel ikke blandt folk eller vandrer i gaderne i de store byer. Jeg arbejder fra mit tilholdssted i Himalaya, og derfra har jeg influeret og hjulpet mange flere mennesker end jeg på nogen måde kunne have gjort hvis jeg havde været omgivet af støj og kaos fra menneskers gøremål. Jeg lever et normalt og, tror jeg, nyttigt liv som leder af et stort lamakloster, men min hovedopgave har ligget andetsteds - hos mennesker ud over verden. Jeg når dette store antal mennesker gennem mine bøger, gennem grupperne som jeg har startet og tilskyndet, såsom Goodwill bevægelsen og Trianglerne, og gennem mine disciple som taler og udbreder sandheden som jeg har søgt at vise den.

Og sådan har alle mestrenes arbejde været, undtagen to eller tre som har undergået en speciel uddannelse forud for et bestemt

forberedelsesarbejde i forbindelse med eksternaliseringen af Hierarkiet. Den engelske mester er en af dem, og en anden mester som arbejder relativt ukendt i Nordamerika. Jeg har før refereret til ham som mesteren P. - som ikke er hans virkelige initial.

Denne regel om ensomhed eller tilbagetrukkethed omfatter alle mestre og Kristus, for det er i sindets tilbagetrukkethed, og så vidt muligt et ensomt sted i fysisk tilbagetrukkethed, at de forskellige afdelinger af Den store hvide loge har valgt at arbejde lige siden Atlantis' dage. Det er ikke en separatistisk ånds ensomhed, men den ensomhed der kommer af evnen til at være ikke-separatistisk, og fra evnen til at identificere sig med sjælen i alle væsener og alle former. Det kan bedst virkeliggøres i den intense stilhed i de »beskyttede« områder, hvor mestrene i de forskellige afdelinger af broderskabet har valgt at opholde sig. Denne ensomhed og fysiske isolation sætter dem i stand til at virke næsten udelukkende fra det intuitive eller buddhiske plan, hvorfra de søger at fuldkommengøre videnskaben om impression og influere og arbejde gennem dem der i deres sind er modtagelige for deres mentale indtryk. Dette gælder både mestre i fysiske legemer og dem »uden forankring« i de tre verdener; det gælder også disciple som er i eller ude af fysiske legemer, afhængig af deres skæbne, umiddelbare karma eller form for tjeneste. Paulus fx var i det første stadium mht. at lære på rette måde at trække sig tilbage og virke i hvad Patanjali kalder »isoleret enhed«, da han engang talte om at han blev »løftet op i den tredje himmel« for dér at lære den utrolige skønhed i det guddommelige liv.

Problemet for mestrene og deres disciple, når eksternaliseringen finder sted, er derfor at arbejde midt i den fysiske verden, ikke længere tilbagetrukket, isoleret og beskyttet, men helt åbenlyst midt i begivenhederne og de fysiske realiteter og alle de forskellige kontakter som de tre verdener frembyder. Måske hjælper det at huske på, at da Kristus var i fysisk inkarnation på jorden for to tusind år siden, var verdens befolkning relativt lille

i forhold til i dag; kontakt mellem folkene var praktisk taget lig nul, og hvor den eksisterede var den oftest af rent militær eller kommerciel natur, med en meget eksklusiv udveksling af skolastiske ideer og personel mellem de få centre af lærdom. Det var let i de dage at trække sig tilbage til et øde sted og forsvinde i ubeboede egne for at oplade og belive sin ånd, igen få nær kontakt med inspirationskilden på de højere bevidsthedsplan, og således nyorientere arbejdsinstrumentet i de tre verdener hen imod det højere kontaktområde hvorfra inspirationen kom. Meget af dette kan ses i bibelen om Kristi og Jesu liv.

Når Kristus vender tilbage og Hierarkiet træder frem på jorden vil betingelserne være fuldstændigt forandrede; der er i dag ingen øde steder; verdens befolkning er vokset og vokser stadig fra år til år; ingen steder er isolerede og utilgængelige; junglerne er åbne territorier som kan udforskes og bliver indtaget af utallige kommercielle agenter; store byer dækker jorden og oceanerne besejles af utallige skibe; verdens luftveje benyttes af millioner af passagerer hvert år; land er delt i små sektioner af jernbaner, landeveje og motorveje og myriader af mindre veje og gader. Faktisk er enhver levende enhed i verden i berøring med tusinde andre enheder og kan - gennem de mange informationsmedier - være i berøring med millioner; nyhedspresen bringer nyheder ud fra time til time, og millioner af øjne klæber til den trykte presse; millioner af ører lytter dagligt døgnet rundt til radioens stemme. Kun den indre opfattelsesevne forbliver inaktiv, for kun den mest fremskredne del af menneskeheden lever i stadig kontakt med den åndelige verden.

De betingelser der venter Hierarkiet udgør derfor et alvorligt og drastisk problem. Vi vil prøve at undersøge disse forhold så vidt det er muligt, for nogen forståelse herfor er nødvendig hvis arbejdet skal gøres rigtigt.

Problemet har naturligvis at gøre med en ændring i orientering af Hierarkiets bevidsthed, men ikke nødvendigvis i måden at leve på eller med nogen speciel tilpasning til det fysiske plan. Hierarkisk orientering har gennem århundreder været af en

streng indre konsolidering, således at den magnetiske aura af Hierarkiet ufejlbarligt kan svare på indtryk fra Shamballa, og tillige være af en så stærk natur at den kan danne et beskyttende skjold omkring menneskeslægten. Glem ikke den beskyttelse mestrene har givet menneskeheden ved at stå imellem den og udstrålingen og indflydelsen fra Den sorte loges magnetiske aura!

Denne indre konsolidering er blevet meget styrket gennem det sidste århundrede. Af denne grund og på grund af impressionens klarhed som blev resultatet heraf, samt den stærke udadrettede indflydelse, blev Planen for menneskeheden - som et hele - med styrke indprentet disciplene i de forskellige ashramer, og af dem igen klart formuleret og præsenteret for menneskeheden.

H.P.B. - en af de første disciple som responderede på eksterneringsimpulsen og med første stråle energi som drivkraft - gav os Planens baggrund under min impression; den mere detaljerede struktur og rækkevidden af den hierarkiske hensigt har jeg givet i de bøger som A.A.B. har introduceret under sit eget navn til offentligheden (efter mit ønske). For første gang i menneskets historie kan formålet med fortidens begivenheder - historisk og psykologisk - klart ses som fundamentet for nutidens begivenheder, og dermed er den mysteriøse karmalov på en naturlig måde bragt til offentlighedens kendskab. Nutiden kan også ses som en indikation af fremtidens vej der klart afslører viljen-til-det-gode som ansporer hele evolutionsprocessen - en proces i hvilken menneskeheden (også for første gang) er intelligent deltager og medskabere. Det er denne medskabende deltagelse, selv hvis den er ubevidst, som har gjort det muligt for Hierarkiet at gribe lejligheden og gøre en ende på den lange tavshed som har eksisteret siden Atlantis' dage. Mestrene kan nu begynde at påtage sig at forny en ældgammel »uddeling af hemmelighederne« og forberede menneskeheden på en civilisation som vil udmærke sig ved en konstant intellektuel opfattelse af sandheden, og som vil samarbejde med de eksternerede ashramer i de forskellige dele af verden.

Den indre konsolidering er nu i nogen grad ved at løsnes, hvis jeg kan bruge et så mangelfuldt udtryk, og hovedparten af Hierarkiets medlemmer er ved at vende deres intense opmærksomhed bort fra at modtage indtryk fra Shamballa, og er nu ved at orientere sig - på en helt ny og direkte måde - mod det fjerde rige i naturen. Samtidig er en meget magtfuld minoritet af mestre ved at indgå i en meget tættere forbindelse med Sanat Kumaras råd.

På denne måde vil den stærke og dynamiske indflydelse fra Shamballa blive styrket og ikke svækket ved majoriteten af mestres og indviedes nyorientering. Disse udsagn har implikationer som I ikke forstår og som derfor vil passere ubemærket; I vil imidlertid bemærke at minoriteten - i en fornyet og tættere kontakt med Shamballa - nødvendigvis må mestre relationens teknik; det vil medføre megen brug af offervilje. Grunden er, at de (på et højere trin i spiralen) undergår en accellereringsproces som vil stille store krav til dem, men som vil tjene til at frigøre majoriteten til en ny og stærkere form for umiddelbar tjeneste på jorden. Med andre ord: nogle få af mestrene og de højere indviede undergår en specielt pålagt stimulering og påtager sig en virksomhed som de forenede ashramer (i deres højere kategorier) hidtil var ansvarlige for. Dette lægger et stort pres på dem og tvinger dem til at bruge viljesaspektet af deres guddommelige natur på en helt ny og ukendt måde. De giver afkald på meget for at gøre det muligt for hele Hierarkiet at yde langt mere i form af udstråling, vejledning og magnetisk invokativ styrke end det nogensinde før har været tilfældet.

Majoriteten af mestre og indviede giver ligeledes afkald på meget for at arbejde eksoterisk blandt mennesker. De underkaster sig frivilligt en aktiv stimulering fra de ældre i »kontaktminoriteten« men giver afkald på »glæden ved Shamballa kontakten«. Midlertidigt opgives den skoling, majoriteten har modtaget i »kosmisk orientering« og brugen af viljen-til-at-være (en meningsløs vending for jer), og »lyksalighed ved modtagelse af Sanat Kumaras vilje-til-det-gode«. Hele holdningen hos

gruppen af mestre, indviede og disciple som er ansvarlige for Hierarkiets eksternalisering og forberedelsen til Kristi tilsynekomst er fokuseret på øvet og kyndig anvendelse af kontaktvidenskaben. I denne tid anvendes denne videnskab i vid udstrækning telepatisk, i forbindelse med menneskenes sjæle, og fremgangsmåden med åndeligt at udtrykke den »isolerede enheds« væsen i byer, jungler og *de tæt befolkede* områder af jorden. Dette medfører, som I vel kan forestille jer, en eksperts evne til at forblive uberørt af den grasserende ondskab på det fysiske plan, og dog have fuld sympati og forståelse for hele menneskeheden og for alle begivenheder som berører menneskeheden. Det var en profeti der tilskyndede Kristus til at sige, sidst han viste sig offentligt blandt mennesker, at hans disciple var »i verden men ikke af verden«; Kristus beskrev i enkle og dog dybt afslørende ord medlemmerne af hans ashram, dvs. hele Hierarkiets liv når han igen ville vandre med dem fuldt synligt for menneskeheden. Han beskrev dem som ét med Faderen (Shamballas liv) og dog ét med ham (som hierarkisk overhoved) og ét med alt som ånder og besjæler former. Jeg vil råde alle disciple, som søger at samarbejde med Hierarkiets forestående aktivitet, at studere det syttende kapitel af Johannes Evangeliet; det blev skrevet af denne kærlighedens discipel under indflydelse af den energi som udstrålede fra Kristi buddhiske legeme, som også er identisk med Buddhas buddhiske legeme. Identiteten af de to legemer er symbolsk for hele læren om »isoleret enhed« og guddommelig delagtighed, som mestrene i deres ashramer lærer deres disciple af alle grader i denne tid som det første skridt hen imod eksternaliseringen.

En intensiv træningsproces finder derfor sted nu i alle ashramer og ad identiske baner, resulterende i »isolation«, okkult forstået, af bestemte mestre og indviede. De er blevet således isoleret for at de kan arbejde mere intensivt og lettere med Shamballa. De kan derfor danne et dynamisk og stimulerende depot af energi (den guddommelige viljesenergi) og således gøre den tilgængelig for de andre medlemmer af Hierarkiet, når de

står i »isoleret enhed« på jordens landeveje og dermed »er i verden men ikke af verden«. At lære denne lektie vækker offerviljen hos begge hierarkiske grupper; og dette er forbindelseslinen mellem dem og det aspekt af antahkaranaen, ad hvilket energien fra Shamballa flyder i en ny og elektrisk strøm, via den hierarkiske minoritet jeg før omtalte, og ind i den større gruppe af mestre, indviede og disciple som har fået konsolideringsopgaven betroet. Alt dette udgør – for Hierarkiets medlemmer – en afgørende prøve forud for og som forberedelse til nogle af de højere indvielser.

Igen, Hierarkiets medlemmer er ikke kun sensitive overfor indtryk fra de to andre planetariske centre (Shamballa og menneskeheden) men de har en skarp opfattelse af ondskabens kræfter, som kæmper rasende imod eksternaliseringen af det åndelige arbejde. Den energi som det kosmiske onde frembringer, er aktiv ad tre hovedkanaler:

1. Fra centret for det kosmiske onde på det kosmiske astralplan. Om dette center kan I intet vide, og dets udstråling og magnetiske aura kan kun forstås og opfattes eller fortolkes af senior mestre og indviede af endnu højere grad. Efterhånden som indflydelsen fra astralplanet (som vi kender så godt) bliver svagere og blændværk og illusion bliver overvundet af en hurtig åndeliggørelse af menneskeheden, vil det kosmiske ondes magt også svækkes og ondskabens kræfter vil være ude af stand til at nå planeten på samme lette måde som nu. Det er mod indflydelsen fra denne onde udstrømning at Hierarkiet står som beskytter af menneskeheden. Hidtil har det været en opgave for Shamballa, der virker gennem Hierarkiet, at beskytte menneskeheden fra de onde kosmiske kræfters »hensigt at ødelægge«, men i den kommende cyklus og som resultat af lysets kræfters triumf i verdenskrigen, kan Shamballas magt kombineres med den magt der udgår fra de »beskyttende lysets repræsentanter«.
2. Fra Den sorte loge, som er eksternaliseringen af centret for

det kosmiske onde på vor klode. Ligesom Den hvide loge er repræsentant for det kosmiske center af lys på Sirius (den sande store hvide loge), så er Den sorte loge også repræsentant for det ældgamle kosmiske onde. Den sorte loge er også mere avanceret i eksternalisering end Den hvide loge, fordi materialisme og materie for den er den mindste modstands vej. Den sorte loge er derfor langt stærkere forankret på det fysiske plan end Hierarkiet. Det kræver en langt større anstrengelse for Den hvide loge at »klæde sig i materien og virke og vandre på det materielle plan« end for Den sorte loge. Men på grund af menneskehedens åndelige vækst og dens vedholdende om end langsomme orientering mod det åndelige Hierarki, er timen kommet hvor Hierarkiet *kan* materialisere sig og møde det godes fjende på lige fod. Hierarkiet behøver ikke længere være hæmmet af kun at arbejde i substans, mens de onde kræfter virker både i substans og materie. Når først tilsynekomsten af Kristus og Hierarkiet er en fuldbyrdet kendsgerning, vil de onde kræfter lide deres endelige nederlag. Grunden til dette er at tendensen i menneskers liv og tanker nu støt er ved at dreje i retning af indre åndelige værdier, selv om disse værdier for øjeblikket fortolkes som materiel velfærd og forbedring af livsvilkårene for alle - og med fred og sikkerhed for alle. Den sorte loge eller det planetariske center for det onde virker næsten udelukkende på det astrale plan, og er styret direkte og ledet i detaljer fra det kosmiske astrale plan.

3. Fra de negative eller rent materielle kræfter på vor planet, som ikke nødvendigvis er hverken gode eller onde, men som har været brugt instinktivt og ofte ubevidst af menneskehedens til rent materielle formål, og som derfor fundamentalt set er anti-åndelige og underkastet indflydelsen fra menneskelige ønsker – ønsker der er selviske og derfor separatistiske. Denne form for det onde bliver i dag bekæmpet af den nye verdenstjenergruppe. Denne ved I noget om, for alle tænkende mennesker er umiddelbart involveret i den.

Jeg har talt om det onde som findes på kloden i et meget enkelt sprog, og der er faser af det som jeg ikke har talt om; det ondes forskellige grader og deres infiltrering af hinanden er langt mere mangfoldig og indviklet end I kan forestille jer.

For at opsummere ville jeg sige, at Hierarkiets nuværende nyorientering, både i relation til Shamballa og menneskeheden, indvarsler den cyklus hvor det kosmiske onde vil blive fuldstændigt overvundet på vor planet, kun efterladende en isoleret og stærkt svækket Sort loge, som vil dø en langsom død; dette indleder en udrensning af menneskers ønsker i en sådan grad at »materien vil blive forløst gennem offerviljen hos dem der ved, gennem viljen-til-det-gode hos dem der er, og ved den gode vilje hos de mennesker som har vendt deres ansigt mod lyset og som derfor reflekterer dette lys.«

Som alle disciple ved, er et af problemerne som de vedvarende konfronteres med, en ekstrem sensitivitet overfor tankestrømmene hos dem de er i umiddelbar kontakt med. Jo mere fremskredne en discipel er, desto større er hans problem. Teorien om, at hvis man lever og arbejder på et højt bevidsthedsniveau, så er man immun overfor det som strømmer ud fra de lavere niveauer, gælder ikke i praksis. Den okkulte lov siger, at det større altid kan omfatte det mindre, og ligesom det gælder for den planetariske Logos (som er summen af alle mindre former i hans manifesterede univers), således gælder den samme lov også for alle mennesker. Disciplen kan derfor altid inkludere det som går ud fra dem der er under ham på udviklingsstigen. Desto mere en discipel er under indflydelse af kærlighedsloven, desto lettere kan han »indstille sig på« og absorbere tanker og registrere følelserne hos dem der er omkring ham, og især dem der er knyttet til ham med følelsesbånd og i karmisk relation. Efterhånden som disciplen går fra indvielse til indvielse, styrker viljen intellektet og styrer kærlighedsenergiens udtryk, og problemet aftager, for den indviede lærer visse beskyttende regler som *ikke* er tilgængelige for neofyten. Denne må først af alt lære at identificere sig med andre, som basis for en *højere* identifikation

som er betingelsen for en senior indviet i værens-rangorden.

Forberedelsen af medlemmerne i Hierarkiets ashramer som må forlade deres tilholdssted og leve blandt mennesker i almindelig daglig omgang har medført megen diskussion og indledt et drastisk skolingssystem i disse ashramer. Hvad denne træning går ud på kan jeg ikke komme ind på, for det er forskelligt for disciple på de forskellige stråler og temaet er for stort for vort formål lige nu. Problemet har været hvordan man kan bevare den positive, sensitive forbindelse og lægge grunden til den højere omfattende identifikation, og dog samtidig bevare den indre åndelige afstand som vil sætte disciplen i stand til at udøve sit nødvendige arbejde, uhindret og uforstyrret af den nød, den ængstelse eller den tankeaktivitet fremkaldt af tanker og ønsker hos dem han arbejder sammen med.

Den nødvendige indre afstand kan ikke baseres på den iboende selvopholdelsesdrift, selv når den rækker ind i sjælsområdet; den må være motiveret af en okkult fordybelse i opgaven, og anvendt som værktøj af viljen som holder kanalen åben mellem disciplen og ashramen, og mellem disciplen og hans arbejdsområde; denne kanal må holdes fuldstændig fri for alle lavere identifikationer. Dette kan betegnes som en metode til at eliminere alle tendenser til at reagere på andet end en vis opfattelse af udviklingstrinet hos dem der kontaktes; en fornuftig opfattelse af problemet man skal tage sig af på deres vegne, og en styring af den nødvendige kærlighedsenergi på en sådan måde at strømmen af udsendt kærlighed ikke kun hjælper modtageren, men beskytter disciplen mod uhensigtsmæssig kontakt; det vil da ikke fremkalde i personen der er blevet hjulpet, eller gruppen der hjælpes, nogen tilbagevirkende personlighedseffekt; i stedet vil det løfte hele kvaliteten af personens eller gruppens liv på renselsens vej op til et højere bevidsthedsniveau.

En stor del af det arbejde som skal udrettes af de disciple som kommer fra de forskellige ashramer, og vil fortsætte med at komme, har at gøre med renselse her og nu i denne tid og i

stigende grad fremover indtil slutningen af dette århundrede. På prøvestadiets vej lærer aspiranten at rense sig selv og sine tre kontakt-legemer; når han accepteres i en ashram er størstedelen af den nødvendige renselse opnået. Fra da af bør disciplen ikke lægge vægt på renselse af sin egen natur, for det ville skabe en for stor selvkonzentration og tendere til en overstimulering af personlighedens tre legemer. Men de lektier der er lært på prøvestadiets vej, vil for ham være den enkle basis for videnskaben om renselse. Denne vil komme til fuldt udtryk hos de arbejdende disciple som har ansvaret for at bane vejen for tilsynekomsten. Renselsesprocessen finder sted i følgende tre stadier:

1. Det stadium hvor det befængte område, det skjulte onde, eller de sygelige faktorer erkendes og kontaktes for at konstatere omfanget af den påkrævede renselsesindsats. Dette kan være farligt for disciplen.
2. Processen med at opdage de magnetiske områder som i tidligere århundreder, ja, endda æoner, er blevet magnetiseret af medlemmer af Hierarkiet. Dette gøres for at frigøre de dér oplagrede energier og gøre dem tilgængelige for anvendelse. I den cyklus som nu er nært forestående vil disse magnetiske centre i stor udstrækning blive tappet og anvendt af verdensdisciple som er ansvarlige for renselsesprocessen.
3. Det stadium hvor disciplen vender sin bevidsthed bort fra kilden til vanskelighederne og koncentrerer sig om visse mantriske sædvaner og hierarkiske formularer som frigør de nødvendige energier der tilintetgør spirerne til det onde, latente eller aktive, og på den måde eliminerer visse materialistiske tendenser og *styrker sjælen i alt hvad der skal renses* og livet i alle former. Det er klogt at erindre, at når fx mestrene arbejder med deres disciple og styrker livet i dem, vækker deres sjæl til magtfuld indflydelse fra dens latente tilstand, så bliver alle former og atomer i deres forskellige legemer i samme grad fyldt med energi og fremmet. Det er

denne fundamentale proces som vil lede disciple og indviede i det forestående arbejde med at rense verden.

4. Stadiet hvor der sker en tilbagetrækning af de rensende energier; derefter følger en periode med stabilisering af de rensede former og hvor livet og sjælen i dem begynder på en ny cyklus af åndelig vækst.

Jeg har udtrykt dette på en måde så det bliver tydeligt, at arbejdet ikke er begrænset til menneskeheden, men også omfatter livsformerne i de andre naturriger.

Studiet af denne *videnskab om anvendt renselse* optager opmærksomheden i alle ashramer i denne tid; disciple i første stråle ashramer, i anden stråle ashramer og i syvende stråle ashramer er især aktive i denne henseende, for tilintetgørelsen af det onde er en opgave for den første stråle, og ved således at tilintetgøre dets virkninger, bliver renhed opnået; det bliver da muligt at kultivere det gode, og det er opgaven for den anden stråle, for bygherrerne; at bringe åndelig energi i kontakt med substans, og derved med materien, er en unik opgave for den syvende stråle, fordi den nu er i manifestation. De stråler som er aktive og i manifestation nu og i denne cyklus er her i overensstemmelse med Planen som forberedelse til Hierarkiets eksternalisering og Kristi tilsynekomst. Disse stråler er specielt involveret, og derfor er indviede og disciple i disse mestres ashramer også specielt impliceret.

Videnskaben om anvendt renselse er også *videnskaben om anvendt energi*, med det specifikke mål at »eliminere det uønskede og det som hindrer lysets indtrængen, og således give plads og åbne døren for det ønskede, for det gode, det skønne og det sande«. I anvendelsen af denne videnskab er der ingen krænkelse af den menneskelige forret til fri vilje. Denne ældgamle videnskab beskæftiger sig hovedsagelig med renselse og forløsning af materien, og den er helt i hænderne på mennesker, under ledelse af Hierarkiet. Denne ledelse registreres enten bevidst eller ubevidst. *Videnskaben om forløsning*, som jeg har

talt om mange gange tidligere, er i virkeligheden kunsten at anvende den esoteriske lære og at leve efter den, og det bliver menneskeheden allerede undervist i nu; mennesker er nu støt ved at lære at forløse de legemer som de fungerer igennem. Det er i virkeligheden kunsten eller videnskaben om forbindelsen mellem livet og livene, som H.P.B. udtrykte det.

Med hensyn til de andre riger i naturen foretager Hierarkiet rensningen, ved hjælp af mennesker, og dette kan ses i vor tid. Denne nuværende aktivitet, som stort set foregår ubevidst, vil blive fordoblet og gennemført bevidst af skolede indviede og disciple, der arbejder gennem og med aspiranter. Det er dette som nu bliver studeret i de forskellige ashramer, og når aktiviteten begynder – efter 1975 – vil det afstedkomme store og vigtige forandringer i verdens liv.

Et andet forhold som optager Hierarkiet i denne tid, i betragtning af de kommende nødvendige tilpasninger, er at opdage aspiranter og dem der nærmer sig accepteret discipelskab i alle lande, således at sprogproblemet ikke vil udgøre nogen større vanskelighed. Når de har fundet sådanne mennesker, er deres næste skridt at underkaste dem en træningsproces i telepatisk modtagelighed, således at de kan blive sensitive overfor hierarkiske indtryk. Samtidig vil deres intuition kræve stimulering, men - eftersom intuition er nytteløs og utilgængelig uden en høj grad af intelligens - må alle disse mennesker søges på mentalplanet. At besidde et abstrakt intellekt er ikke nok. Det er nyttigt, da det garanterer aspirantens evne til at konstruere antahkaranaen; det er ikke desto mindre muligt at besidde en veludviklet *abstrakt bevidsthed* og dog være totalt blottet for intuitiv opfattelse.

For eksempel, dette er den største begrænsning hos Z. . . Han er en *god* abstrakt tænker, og disse er sjældne, for de er som regel upraktiske idealister. Han er imidlertid ikke det mindste intuitiv endnu. Han kunne let blive det - forudsat en vis nødvendig overgivelse.

Fundamentalt set er intuition ikke den egenskab der åbenbarer

esoteriske sandheder. De kommer ad en anden vej for åndelig perception. Intuitionen er i alt væsentligt organet for *gruppe-perception* og den som til sidst opløfter personligheden til dens rette position som repræsentant for sjælen *i gruppen*. Z. . . har en rigtig teori om gruppeholdninger og gruppearbejde, og han vil blive utroligt forbavset over min kommentar her. Men så længe han isolerer sig fra hjertevarm gruppekontakt og ikke søger (i tjenestens navn) gruppens kærlighed, og så længe han ikke kan anerkende fejl eller erkende sin egen skyld i fejltagelser, ligeså længe han skyder ansvaret over på andre når han selv har skylden, vil han ikke kunne registrere intuitive informationer, fordi hans personligheds reaktioner vil hindre det. Han må ikke lade sig narre af at folk synes godt om ham på en talerstol; det *er* gruppearbejde, men ikke essentielt arbejde *med* gruppen. Han må lære, at han for øjeblikket er en tilskuer til gruppen og endnu ikke en del af den, og at han i hovedsagen er koncentreret om at »udlevere varen« (hvis jeg må bruge et amerikansk udtryk) til sin personlighed og dennes hyldest, og ikke til gruppen. Dette vil være svært for ham at forstå og han må gives tid. Han ønsker at gøre noget godt, åndeligt og esoterisk, men behøver at forstå at det gøres gennem kærlighed og forståelse og ikke gennem intellektet. Han er indkapslet i sit eget stærke ønske om at gøre noget godt, i henhold til hans egne teorier og hans personlighed, for på den måde at bevise overfor sig selv hvilket greb hans sjæl har over den personlighed. Dette skaber barrierer, men den isolerende og adskillende væg mellem ham og hans medarbejdere er meget tynd og kunne let blive »revet itu« *hvis* hans stolthed ville tillade det og hvis han ville stige ned til en erkendelse af lighed med hele gruppen, som han er associeret med, og med det mest ubetydelige medlem af den gruppe; det gør han endnu ikke - på trods af hvad han tror om sig selv.

Hierarkiets søgelys fejer hen over kloden i denne tid, udvælgende mænd og kvinder her og der fra menneskemasserne, de som viser esoteriske muligheder, og i hvis liv kærlighed til menneskeheden og kærlighed til Kristus er en fundamental

faktor.

Den almindelige hengivne person, som til stadighed aflægger løfter og vier sig selv til Kristus eller til mestrene i en tilbedelsens ånd, vil *ikke* blive valgt til denne specielle skoling. Hans egen holdning og udvikling kommer voldsomt på tværs og stiller sig imellem ham og deres mål. Men det menneske der glemmer sig selv og som er mere interesseret i at hjælpe ulykkelige mennesker, men som ikke desto mindre er fast overbevist om de usynlige verdens realitet, er det menneske mestrene søger i denne tid.

Når disse mænd og kvinder er fundet, så gælder det om - for den indviede som opdagede dem - at sørge for at informationer kommer aspiranten i hænde, i en eller anden form, om den hierarkiske Plan og om Kristi genkomst (under et navn som aspiranten er fortrolig med fra sin religiøse baggrund) og om de fundamentale og nødvendige okkulte sandheder, med speciel vægt på loven om årsag og virkning, og sekundært på loven om reinkarnation. Loven om årsag og virkning er af langt større betydning end loven om reinkarnation, fordi den nødvendiggør *handling* fra aspirantens side, en handling som uundgåeligt vil bestemme fremtiden. Der er intet han kan stille op med loven om reinkarnation, undtagen underkaste sig den og være taknemmelig for at mulighederne fortsætter med at vise sig.

Med hensyn til de mange andre reguleringer, som medlemmer af Hierarkiet i alle deres mange forskellige grader må foretage i hvad man kan kalde deres personlige liv og vaner - har jeg intet at sige. Jeg kender meget vel spørgsmålene som vil opstå i jeres sind, og jeg vil gerne berøre et par af dem. Fx spørger nogle af jer:

1. Hvordan vil disse medlemmer af Hierarkiet i deres forskellige grader fremtræde på jorden? Vil de komme gennem en almindelig fødsel, barndom og modenhed? Nogle indviede vil følge dette almindelige mønster, nogle er allerede passeret igennem det i dag og er nu på barnestadiet eller ungdomsstadiet;

de vil få overdraget en stor del af det forberedende arbejde. Andre vil ikke gennemgå disse relativt begrænsende faser, men vil passere frem og tilbage mellem den ydre verden og den verden hvor Hierarkiet arbejder; de vil sommetider være i fysiske legemer og sommetider ikke. Denne metode vil ikke være mulig så længe de nuværende regler om national og civil identitet er gældende og så længe paskontrol og lufthavns- og havneinspektion er påkrævet af myndighederne; sådanne mennesker som disse »grænseoverskridende indviede« ville ikke kunne identificere sig. Denne form for fremtræden må derfor udsættes lidt endnu. Nogle af mestrene vil skabe sig hvad der i Østen kaldes en »mayavirupa« - et legeme som er bygget af atomar fysisk og astral substans og af »konkret« mental substans. Dette kan de skabe med deres vilje, bruge det med vilje og lade det forsvinde med vilje. Deres problem er derfor ikke så akut mht. fremtræden og synliggørelse igen og igen, som det er for den indviede, der ikke kan skabe på den måde alt efter som det tjener hans formål og hans opgave.

2. Vil alle medlemmer af Hierarkiet komme til syne på samme tid? Afgjort nej. Tilsynekomsten af disse indviede og mestre vil begynde med medlemmer som enkeltvis dukker op og lever mellem mennesker, en efter en, udfører det nødvendige arbejde, vender gennem den tilsyneladende døds porte tilbage til den indre ashram, for igen at komme til syne på den ene eller anden måde jeg har nævnt. Denne proces har fundet sted i nogen tid og begyndte omkring år 1860. Disse disciples arbejde er allerede anerkendt af den menneskelige bevidsthed, og det er allerede lykkedes dem at ændre denne bevidsthed og mange millioners tankegang. Deres ideer har allerede gennemtrængt verdens tænkning. Jeg vil også minde jer om (til jeres opmuntring), at jeg selv er blandt disse arbejdende indviede (for det er i sidste ende det en mester er) og at jeg, fra min fysiske ankerplads, mit fysiske legeme og min lokalitet i det nordlige Indien, og i samarbejde med en discipel, A.A.B., og også med F.B., har gjort

meget for at bringe visse begreber (gamle og dog nye i deres fremstilling) ind i menneskehedens bevidsthed. Jeg har også gjort meget for at stimulere den instinktive gode vilje i mennesker, fra en latent tilstand til en stærk kraft. Dette nævner jeg fordi det ikke er noget enestående; der er mange andre mestre som med deres disciple i dag aktivt virker midt i de menneskelige problemer, kæmpende under vanskelige forhold for at ændre retningen af den menneskelige tanke fra en åbenlys materialisme til en ægte åndelig stræben.

Der er mange andre spørgsmål som rejser sig i mine læsesers sind, og jo mindre udviklede de er, desto større deres spørgelyst og den vægt de lægger på de materialistiske og derfor mindre vigtige aspekter af dette emne. Med disse spørgsmål vil jeg ikke beskæftige mig, skønt jeg meget vel kender dem, og det gør A.A.B. også; de er uden betydning og vil besvare sig selv når tiden er inde.

Når opgaven med at forberede menneskers sind er længere fremskredet, når kendskabet til mestrenes eksistens og deres bestræbelser og hele vort planetariske Hierarki er blevet en almindelig anerkendt sandhed, og når aktiv god vilje erkendes som en national dyd i alle lande, da vil Hierarkiets eksternalisering virkelig accelerere; så vil de fem åndelige centre begynde at antage definitiv form og tiltrække sig opmærksomhed; grupperne som virker dér vil blive kendt, og de vil også være i nær kontakt med hinanden. Fra den tid og fremover vil netværket af indviede og disciple under ledelse af mestrene være verdensomspændende, og på alle områder af menneskelivet vil disse mænd og kvinders mening - og ikke mindst de mestres som residerer i de fem centre med deres medarbejdere - blive anset for at være af uhyre stor værdi af alle regeringer og økonomiske og sociale organisationer.

Da vil - under en stor bølge af åndelig inspiration - den guddommelige ånd af forventning om Kristi tilsynekomst feje gennem verden; denne tilsynekomst vil da blive anset som

troværdig og sandsynlig, og hans komme vil udgøre kimen til alverdens håb; grunden hertil vil være at de mest respekterede, oplyste og kultiverede mennesker på kloden vil se frem til hans komme. Da, mine venner, vil han komme, med nye energier af kærlighed og barmhjertighed, og iværksætte en ånd af ny oplysning. Til disse vigtige begivenheder må også tilføjes den nye åbenbaring som alle mennesker venter på og som de vil være i stand til at forstå, på grund af den nødvendige nye stimulering.

Mange som læser denne del af mine instruktioner vil være skuffede over at jeg ikke fortæller hvordan medlemmer af Hierarkiet vil tilpasse sig moderne livsstil (for så overfladisk er menneskesindet i mange tilfælde), og hvad vil de spise, vil de gifte sig eller ikke gifte sig? Jeg vil kun sige én ting: de vil tage det moderne liv som det er og så iøvrigt vise, hvordan det liv (som resultat af evolutionsprocessen) kan leves guddommeligt; de vil udtrykke det højeste ideal for ægteskab (jeg vil minde jer om at mange af mestrene er gift og har stiftet familie) og vil vise princippet som ligger til grund for slægtens fortsættelse; de vil også vise hvordan alt liv er ét liv, at formnaturen altid er offeret i det store system af guddommelig manifestation. De vil også vise os at hvad vi end gør, om vi spiser eller drikker, så må alt gøres korrekt, mådeholdent og naturligt i en ånd af kærlig forståelse, og altid til ære for Gud. De vil udtrykke orden og mådehold i alt, og vil bevise muligheden af eksistensen på jorden af mennesker som ikke har nogen forkerte tilbøjeligheder og ingen dårlige kvaliteter i deres natur. De vil fremstå som levende eksempler på god vilje, sand kærlighed, intelligens og visdom, høj og ædel natur og humor og - normalitet. De kan endda være så normale at man slet ikke opdager hvem de er.

De vil endelig bevise for alle omkring dem betydningen af rigtige motiver, skønheden i uselvisk tjeneste, og en levende intellektuel opfattelse. Dette, mine brødre, er et så banalt udsagn, fra det pæne, velmenende menneskes synspunkt, at dets værdi helt vil undgå deres opmærksomhed. Dog er det et udsagn som

fortjener fuld opmærksomhed og eftertanke, hvad enhver indviet kan fortælle jer. En eftertanke som må følges op af en bestræbel-
se på at udtrykke de samme kvaliteter på jeres vej til indvielsens
port.

De eksternaliserede ashramers arbejde.

Det må være tilstrækkeligt at angive hovedtrækkene. Jeg har behandlet dette emne ret udførligt på de foregående sider og i flere af mine andre bøger,* så en mere detaljeret redegørelse vil ikke være mulig på nuværende tidspunkt. Den forestående eksternalisering vil forårsage en stærkt forøget stimulering, som naturligvis vil påvirke disciple og aspiranter og bevirke en periode af tilvænning til denne højere vibration. Tilvænning til den forøgede livsenergi vil blive lettet, hvis jeg giver nogle fundamentale retningslinier for disciple, aspiranter og mennesker af god vilje.

De eksternaliserede ashramer vil være specielt aktive på fire områder:

1. Skabe og vitalisere den nye verdensreligion.
2. Gradvis reorganisere den sociale orden - en orden fri for undertrykkelse, forfølgelse af minoriteter, materialisme og stolthed.
3. Offentlig indførelse af indvielsessystemet. Dette vil involvere vækst og forståelse af symbolisme.
4. Uddannelse af disciple på det ydre plan og af menneskeheden i denne nye cyklus.

Og, mine brødre, hvad bør I gøre i mellemtiden? Hvad er jeres arbejde og jeres mål? Lad mig understrege et eller to punkter:

* *Letters on Occult Meditation*, brev VIII og IX. *A Treatise on Cosmic Fire*, side 747-760. *A Treatise on the Seven Rays*, bind V: *The Rays and the Initiations*.

Det materielle mål som alle der elsker deres medmennesker og tjener Hierarkiet altid må have i sind og sjæl *er totalitarismens nederlag*. Jeg siger ikke kommunismens nederlag, men tilintetgørelsen af den onde proces, som omfatter *påtvingsen af ideer* og som også kan forekomme indenfor demokratiske nationer og indenfor religionerne rundt om i verden, lige så vel som det er metoden i USSR. Dette kalder vi totalitarisme. Jeg vil bede jer have denne skelnen for øje. Jeres materielle mål er at overvinde alt, som krænker menneskets frie vilje og som holder menneskeheden i uvidenhed; og det gælder for alle etablerede systemer - katolske eller protestantiske - som *påtvinger* deres tilhængere sin ideologi og sin vilje. Totalitarismen er det ondes grundvold i dag; den kan findes i alle regeringssystemer og undervisningssystemer; den findes i hjemmene og i samfundet. Jeg tænker ikke her på lovene som gør grupperelationer sunde, mulige og rigtige; sådanne love er essentielle for samfund og national velfærd og er ikke i sig selv totalitære. Jeg refererer til det fænomen at de få påtvinger hele folkemasser deres vilje. Overvindelsen af denne uønskede tendens, hvor den end måtte forekomme, er jeres klart definerede materielle mål.

Jeres åndelige mål er etableringen af gudsriget. Et af de første skridt hen imod dette er at forberede menneskers sind på at acceptere den *kendsgerning* at Kristi tilsynekomst er nært forestående. I må fortælle mennesker alle vegne at mestrene og deres grupper af disciple arbejder aktivt på at skabe orden ud af kaos. I må fortælle dem at der *er* en Plan og at intet på nogen mulig måde kan hindre Planens udførelse. I må fortælle dem at Hierarkiet står, som det har stået i tusinder af år, og er det levende udtryk for den gennem tiderne akkumulerede visdom. I må fortælle dem, frem for alt, at Gud er kærlighed, at Hierarkiet er kærlighed, og at Kristus kommer fordi han elsker menneskeheden.

Dette er budskabet som I må bringe videre i denne tid. Og med dette ansvar forlader jeg jer. *Arbejd*, mine venner.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne fatte den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

A

- Abstrakt sind, 104-105
Abstraktioner, ude af stand til at fatte, 506
Adepter, atlantiske, 126-127
Adrenalkirtler, 124
Afdøde, kommunikation med, 23, 24-25
Aggression, materiel, forlade til fordel for åndelige mål, 185
Agni, Herren, arbejde, 502
Aksemagternes –
 ledere, bemægtigelse af deres sind, 423
 verdensorden, 190-192, 422-426, 428
Aktivitets buddhaer, 161
Almennyttigt, kommende ejerforhold, 575
Amerika. *Se*: USA
Amerikanere, uvidende om Europa, 447
Angelsaksere, skæbne, 504
 Se også: Storbritannien
Anima mundi, studium, 67
Ansvar, for etablering af rette menneskelige relationer, 461-462
Ansvarlighed –
 i tanken, 73-74
 individuel, betydning, 381
 Se også: Princippet ansvarlighed
Antahkarana –
 forener menneskeheden og Hierarkiet, 530-531
 kanal for energi fra Shamballa, 677
 konstruktion, og abstrakt bevidsthed, 683
 verdens-, opbygning, hjælp, 72
Apostolsk arvefølge, 510, 584, 587
Arbejderbevægelse –
 arbejde, for den gode vilje, 638
 bevæges af den gode viljes energi, forudsigelse, 660
 grupper i alle lande, fundament til ny civilisation, 656
 mester beskæftiget med, 635, 638, 654-657, 658-659
Arisk rodrace, kerne, 128
Aristoteles, gruppearbejde, 37
Arkanskolen, grundlæggelse, arbejde og formål, 323, 625
Armageddon, slaget ved, 259
Ashram –
 adgangsbetingelser, 656-657
 aktiv eller relativt inaktiv, efter behov, 576
 anden stråle, videnskaben om anvendt renselse, 682
 arbejde –
 krav, 665
 punkter der bør huskes, 347
 disciple, uddannes til eksternalisering, 667, 680
 eksternaliseret –
 aktivitet, fire områder, 689
 arbejde, 519, 689-690
 organiseres til at virke åbenlyst, 664
 eksternalisering. *Se*: Eksternalisering
 energi, fuld udfoldelse, 576
 enhed i mål, 670
 enheder, lighed i deltagende respons, 671
 femte stråle, disciple, påvirkning af videnskabsmænd, 490
 finde vej ind i, 552
 første stråle, videnskaben om anvendt renselse, 682
 gruppebestræbelse, for at bringe

- gruppen ind i Kristi tankestrømme, 670
- gruppethed, syntese af forståelse mellem ashramer, 669
- hjælpe-, på mange stråler, 669
- hver enkelt, bidrag til eksternalisering, 669-670
- indre gruppethed, syntese mellem ashramer, 669
- krav, tre fundamentale, 669-671
- lokalisering, 664
- medlemmer, forbundet med medlemmer i andre ashramer, 671
- medvirken ved Kristi tilbagekomst og eksternalisering, 519, 634-643
- mesteren D.K.'s, 485, 625
- mesteren K.H.'s, 485
- mesteren Moryas, 485
- niofyre, 523, 524, 525
- ny, dannelse, 536
- organisering på jorden, 643-662
- organisering til form, 519
- senior disciple, disciplin og træning, 554
- syvende stråle –
 - disciple, påvirkning af videnskabsmænd, 490
 - videnskaben om anvendt renselse, 682
- tilpasning til ydre fysisk liv, 519, 671-690
- Aspekter, tre guddommelige, forenet i én bevægelse, 657
- Aspiranter –
 - erkendelser nødvendige for tjeneste, 614
 - og disciple, kerne i den nye verdensreligion, 509
 - opdages, og trænes i telepatisk modtagelighed, 683
 - ordet, som det anvendes af mesteren D.K., 17-18
- prøves, 116
- verdens –
 - forkert tænkning og arbejde, 225
 - hjælper med at opbygge tankeform, 224-225
- Astral –
 - lys, forvrænger, 22
 - og fysisk verden, forbinde, 24-25
- Astralisme, solar plexus liv, 105
- Astralplan –
 - ikke-eksisterende for indviede, 48, 527
 - oplyses, 362
- Astrologiske forbindelser mellem konstellationer, virkninger, 15
- Atlantehavs-erklæringen –
 - otte punkter, grundlag for den kommende verdensorden, 316, 318-319
 - Shamballa indflydelse, 407
- Atlantis –
 - adepter, 126-127
 - kamp, mellem lysets herrer og mørkets kræfter, 79, 112, 114, 431
 - konflikt –
 - afslutning, Skæbnens Herrers hensigt, 131-132
 - ledere, reinkarnerede og aktive, 131, 132-133
 - krise, virkninger, i dag 127
 - menneske, kendetegn, 125, 126
 - transportmidler, 127
- Atom, sjælskræfter, frigørelse, 491
- Atomare liv, planetens, tilstand i dag (marts 1934), 13
- Atombombe –
 - anvendelse, 543
 - magt, natur og oprindelse, 543
- Atomenergi, frigørelse –
 - betydning, 486-495

- fire faktorer bag, 489-491
rette anvendelse, 492, 493-495, 574
- AUM, symbolik og sammensætning, 529
- Autoritet, i kirke eller politik, accepteres ikke i fremtiden, 610-611
- Avatar –
appel til, 311
definition, 291
ekstraplanetarisk, mulig påkaldelse, 261-263
formidlende, 299-300
guddommelig legemliggørelse, 301-303
kommende, forberedelse, 311-312
lære, 285-313
lærer, 298
manifestation, 294, 295
manifestationsform, 308
mindre –
forbereder vejen for Syntesens Avatar, 311
indflydelse, 307-308
kontakt med Kristus, Manuen, og mesteren R., 304
muligvis Kristus, 304
på fysisk plan, 311
tilsynekomst, 308
opgave, 292
overskygget af Syntesens Avatar, 303-305, 306-307
race, 297-298
som er nærværelsens engel, 293
stor kosmisk, 303-304
stråle, 298-299
syvende stråles, tilsynekomst og arbejde, 298-299
tilsynekomst, 295, 297-306
tilsynekomst, ventet, 223
typer, 292-293, 297-303
Se også: Kommende; Kristus;
- Rytteren; Syntesens Avatar
- B**
- Bailey –
Alice A. –
arbejde med eksternalisering, 674
har påtaget sig mere aktivt arbejde i ashram, 624
lære, 686
mesterens amanuensis, begyndelse, 339, 623
Foster, arbejde, 686
- Balance –
punkt, på mentalplan, nødvendighed, 642-643
tilvejebringes under indflydelse fra syvende stråle, 658-659
- Befrielse –
gennem smerte, 121-122
menneskehedens, gruppers hensigt, 391-392
Se også: Frigørelse
- Befrielsens Herrer –
antal og aktivitet, 266-267,
definition, 266, 267, 268
energi, menneskehedens udløsning af, 279
hjælp til Hierarkiet, 274, 350-351, 353, 491
kan kontaktes, 268, 269
påkald, 338, 395
respons på menneskehedens nød, 270-271, 489
udløser og styrer indstrømning af ekstraplanetarisk energi, 490
vej og åbenbaring, 269
- Befriere og forløser, menneskehedens, afventer timen, 176
- Begreber, ideologiske, budbringere formidler, 406-407
- Begær. *Se:* Ønske

- Behov, for vidende og åbentsindede disciple, 363
- Beskyttelse –
disciple, 279
menneskeslægten, af mestre, 674
mod angreb, 119
regler, læres af den indviede, 680
- Besættelse, definition, 307
- Betydningens verden, skjult bag symboler, trænge igennem til, 404
- Bevidsthed –
disciplens, motivation hen imod eksternalisering, 576-585
hjerne, begrænsninger, frigjort fra, 45
manifestation, stråle, 148
menneskelig-guddommelig, lede race, 38
mesterens, 576
overmenneskelig, udvikling, forudsigtelse, 492
race, 54, 112-113
sjæls, polarisering, 45-46
subjektiv, i alle former, studium, 67
åndelig, menneskets, stimulering, 594
- Bevidsthedskontinuitet, etablere, 53
- Bevidsthedsudvidelse –
fremkalde, 576
undervisning, 506
- Bhagavad Gita*, citat, 586
- Bismarck, race-avatar fra det kosmisk onde, 298
- Blavatsky, Helena P., arbejde med eksternalisering, 674
- Blændværk –
arbejde med, 45, 49
det tyske folks, 232, 356, 422
ikke-eksisterende, 527
opgave for gruppen af trænede iagttagere, 46-47
propagandaens, og verdensillusion, 218
verdens-, bekæmpelse, 72, 359, 360, 361, 362
verdens-, årsag til katastrofe, 354
- Bodhisattva, fuldmåneceremoni i ny verdensreligion, 63
- Brochure, *De Næste Tre År*, 31-32
- Broderskab –
definition, 256, 271-272
erkendelse, årsag, 29-30
fremme arbejde hen imod, 504
fundamentet for, 288
Himalaya. *Se*: Loge, den store hvide; Mestre
massernes opvågningen til ideen om, 112
mellem mennesker, basis, 598
menneskeligt, problem, underliggende faktorer, energier, virkninger, 453
udtryk, 403
udvikling, 271-272
- Broderskabets tidsalder, indlede, 501
- Bud, de Ti, 129
- Budbringere –
Guds, sendt for at hjælpe og vejlede menneskeheden, 264
udformer guddommelig hensigt, respons, 407
Se også: Avatar
- Buddha, Herren –
absorberende formidler af første stråle kraft, 436-437
anvendelse af –
anden stråles magnetiske kraft, 436-437
første stråle mantra, 435
Wesak som inspirationspunkt, 633

- arbejde, 299, 348-350, 410, 411, 479, 537
- budskab, indhold, 410, 411
- budskab, virkninger, 409-410
- energi formidlet ved Wesak, 395
- energistrøm blandes med Kristus energi, 347
- etablering af første betydningsfulde forbindelse med lysets kræfter, 165
- fokus for kærlighedsenergi, 93-94, 95
- forbindelse til Kristus, rigtigt fremstillet, 584
- formidler for Sanat Kumara, 459
- fra guddommens hjerte ved Wesak, 286-287
- fysisk tilstedeværelse, 593
- genspejling af Verdens Herre, 461
- guddommelig-menneskelig avatar, arbejde, virkninger, 292
- hjælp for Kristus, 652
- hjælp i verdens situation, 354, 358-359, 360
- illumination til opløsning af blændværk, 359, 360
- indflydelse, 649
- kontaktes ved Wesak, 165
- Kristi samarbejde med, 226, 349-350, 434
- legemliggørelse af guddommelig viljes dynamiske energi, 394-395
- lære, fundament for Kristi budskab, 459
- mennesker tillades at kende hans specielle mål, 549
- ny definition af Gud, 405
- og Kristus, forenet indsats, 360-362, 408-411
- og Kristus, fuldkommen repræsentation af guddommen, 402
- organiserer oplysningens kræfter, 458
- overbringer af oplysning, 409
- påkaldelse, ved Wesak, 163
- samarbejde, åndelige menneskers, 350, 351-352
- sammenlignet med Kristus, 348
- sidste prædiken, fremsagt af Kristus, 419
- stimulerer aktiviteten i K.H.'s ashram, 652
- udsender disciple for at reformere buddhismen, 567
- virkning på astralplan, 361
- åbenbaringer, 460
- Buddhi-manas, natur, 104-105
- Buddhisk plan –
- arbejde fra, 672-673
- energier, styres ud på fysisk plan, 663-664
- fjerde, eller lavest kosmisk æterisk, 664
- fungere på, 666
- Byttehandel, system, 564, 574
- Bøger, Bailey, nedskrivning og distribution, virkninger, 322-323
- Bøn –
- erstattes, 413, 414
- i tjeneste, 279, 383
- respons, 264-265
- Bønner, menneskeheden, skaber kanal, 491
- Se også:* Krav
- Børns rehabilitering, 371-372, 384-385, 440
- Se også:* Undervisning
- C**
- Centre –
- fem, genopbygning og reorganisering

- ring, 665-667
 verdens, fem åndelige, vil tage form, 687
- Chohaner, tilpasning, 518
- Churchill, Winston, arbejde, 300, 318-319, 331-332, 379
- Civilisation –
 cykler, historie, 119-120
 død og fødsel, 121
 Fiskenes, død, 119-122
 genfødsel, processer, 117-118
 intellektuel opfattelse af sandhed, samarbejde med eksternaliserede ashramer, 675
 ny, 39, 370, 375-377, 452-453, 656, 668
 sammenligning med kultur, 41
 skabelse, 58
- Civilisationens Herre –
 arbejde med menneskeheden, 275
 iværksætter befaling, 273
Se også: Rakoczi, mesteren
- Clairaudience, astral og mental, 18-19
- Clairvoyance, astral og mental, 18-19
- Cyklus af konferencer, 442-463
- D**
- D.K., mester. *Se:* Djwhal Khul
- Dagen, for glemsel og tilgivelse, 143
- Darjeeling, funktion i skabende proces, 664-665, 666, 668
- Dele –
 planetens ressourcer, 193-194, 198-201, 373-374, 376-377
 retfærdigt, vigtigt skridt hen imod rette menneskelige relationer, 655
 uselvisk, evne til opbygning, 386
 økonomisk, virkninger, 325, 475
Se også: Princippet, at dele
- Demokrati –
 kaotisk, 641, 642
 ny verdensorden, forslag, 192-196
 tilstand, 641
 ægte, regering ved, 60-61
- Demokratiske nationers totalitarisme, 689-690
- »Den i hvem vi lever, røres og har vor eksistens« –
 legeme, centre, 80
 liv, årsag til energiers nedslag, 114-115
- »Det gode, det sande og det skønne«, på vej til menneskeheden, 622
- Devaer –
 store, forbundet med Hierarkiet, 557
 på astrale niveauer, 502
Se også: Engle
- Diktatorer, brændpunkter for energi, karaktertræk, 138-139
- Diktatur, regering ved, tre typer, 61-62
- Discipel –
 fremkalder manifestationer, 294
 livscyklus, konfrontation, 294
 skolet, kendetegn, 109
- Discipelskab –
 adelsmærke, 656
 emnet, fordrejet, 444
- Disciple –
 absorbering af andres tanker, 679-680
 ansvarlige for arbejderbevægelsen, 655-656
 atlantiske, 126
 bevidsthed i tjeneste, 576-581
 bygger en uigennemtrængelig mur af åndeligt lys, 279
 der fungerer i periferien af ashram, 520
 ekstrem sensitivitet overfor tankestrømme, 679

- forkert tænkning og arbejde, 225
 fra fem ashramer trænes til at kontakte offentligheden, 636
 fusion og enhed, betydning, 388
 første stråle, arbejde, 445-446
 få tænker syntetisk, 231
 i ashramer. *Se:* Ashram
 indenfor regering og lovgivning, styrke, 443
 krav i dag (1941), 311
 motiv, 580
 mål, materielle og åndelige, 689-690
 nødvendige karaktertræk, 71, 354
 nødvendigt udstyr, 108
 når hurtigt frem til indviede positioner, 557
 og aspiranter, kerne i ny verdensreligion, 509
 opgave, 649
 oplæres af mester, 503
 overskygning, kommende, 548
 prøvet og underkastet uforklarlige konflikter, 116
 registrering af andres følelser, 679
 senior eller verdens-, tilstede i fem centre, 666
 sensitive, inspiration, 307-308
 styrke, voksende, kilde, 633
 teknikker og discipliner, formuleres i K.H.'s ashram, 651
 tjeneste, måder at lære, 332-333
 tvang udgår ikke fra, 634
 uddannelse i ny cyklus, på ydre plan, 689
 verdens, hjælper med at skabe tankeform, 224-225
 verdens, undervisning i anvendt viden og visdom, 58
 virker aktivt i menneskelige anliggender, 687
 Disciplin, udspringer åndelig tilbøjelighed, 669
 Djwhal Khul –
 appel til disciple, 33
 arbejde –
 forberedende for Kristi tilsynkomst, 501, 503, 623-629, 636, 686-687
 niveauer, 21-22
 rækkefølge, 542-545
 ashram, samarbejder med mesteren R.'s ashram, 660
 bøger, 624-625, 633
 forbindelse til medarbejdere mere subjektiv, 632
 gruppearbejde, indledt, 517
 gruppens samarbejde med, 314
 liv i tilholdssted i Himalaya, 672
 lære, 516, 517
 opfordringer, tre, 313-314
 opgave, 451-452
 plan, 312
 spørgsmål til verden, 219
 søger efter disciple, som kan anvendes
 invokation på rette måde, 151
 tankeform, 21-22
 to ideer, meget vigtige, 623-624
 Dogmer, forlades i alle områder for tænkning, 378
 Dommedag, 231-232
 Dualisme, grundlæggende –
 i verdens problemer, 219-220
 klart aftegnet, 356
 Dualitet –
 mellem selvisk liv og åndelige mål, 218-219
 menneskets, afgørende, 123
 Dyrevæsenet, overgang til menneskeslægten, 56-57
 Død –
 evnen til at give afkald, 278

- frihedens, talefrihedens, sandhedens og åndelige værdiers, 233
 fysisk, forekomst, 454
 ikke-eksisterende, 233
 mantra, »led os fra død til udødelighed«, 479-480
 menneskehedens personlighed, 121
 modarbejde, 454
 relation til opstandelse, 465-466
- Dødens –
 kræfter, har to ansigter, 120-121
 magt, ophæves af Shamballaenergi, 345
 overvindelse, 53
- E**
- Eksternalisering –
 arbejde udført af Blavatsky og Bailey, 674
 ashramers –
 arbejde, 519, 689-690
 bane vejen, 517, 520
 Kristi arbejde, 433
 tilsynekomst på fysisk plan, 554
 disciples, fra ashramer, 680
 eksoterisk, tilsynekomst på jorden, 484
 eksperimenterende, 569
 fem centre, 664-667
 første skridt, 676-677
 hierarkisk tilpasning og samklang, 519, 520-527
 i relation til menneskeheden, 519, 534-536
 Kristi genkomst, en faktor, 519, 585-603
 nye finansielle metoder, 564, 568
 problem ved nyorientering af perception, 673
 proces, skridt, 519, 562-569
 tilnærmelse –
 af indviede og disciple, 564
 fremgangsmåde, 519, 553-562
 gennem udbredelse af information, 519, 581-585
 i disciples bevidsthed, 519, 576-581
 via visse ashramer, 519, 569-576
 virkninger, 663-671
 »Elsk din næste som dig selv«, esoterisk betydning, 167-168
- Energi –
 anvendt på ny og mere vital måde af Hierarkiet, 663
 atom. *Se:* Atomenergi
 brændpunkter, diktatorer, 138-139
 danner femtakket stjerne, griber ind i hinanden, 664-665
 depot, danne et dynamisk og stimulerende, 677
 ekstraplanetarisk –
 hjælp i ny tidsalder, 159
 udløst af Befrielsens Herrer, 490
 fem strømme, 79-86, 90, 93, 95-96, 98, 99, 650-651
 fra Genopstandelsens Ånd, og fra Buddha og Kristus i forening, 478
 guddommelig –
 nedfældes i menneskelig planlægning, virkninger, 450
 påvirker menneskers sind, 444
 tre store strømme, 479
 impulser, virkning, afhænger af responsmekanismes natur, 92
 indstrømning i dag (1934), 14, 16, 17
 indvirkning på kræfter, 110
 konkretiseret guddommelig, ledes ind i konstruktive kanaler, 68
 kærlighed-vidsoms-, 657
 kærligheds-, styres af mesteren

- K.H.'s ashram, 651-652
mur, værnende, uigennemtrængelig, 279
ny, stillet til rådighed af Shamballa, absorbering, 534
ordensskabende, 658
overføring, overvinder alle forhindringer, 303-304
på fysisk plan, ved hjælp af tankens styrende magt, 665
rette menneskelige relationers, 659-660
som fører til genopbygning, sat i bevægelse ved påske fuldmåne, 478
strøm fra Buddha og Kristus, præcipitation, 347
styret og anvendt, studium, 67-68
substantiel, indflydelse på materien fra æteriske plan, 663
syntesens, 654
tredje stråles, mål, 657
undervisningsaktivitet om, i okkult filosofi, 664
viljes-, guddommelig, 657
visdommens, aktiv i ashramer, 651-652
- Energier –
fem specialiserede, anvendes i forberedende arbejde, 635-639, 650-651
syv stimulerende, anvendes af Hierarkiet, 645-650
- Engel, dødens, arbejde, erstattet af Genopstandelsens Ånd, 454
- Engelsk –
forenklet (basic english), anvendes i fremtiden, 564
- mester –
arbejde, 501, 504, 635, 638, 655-657, 658-659
ashram, problemer og medarbejdere, 655-656
speciel uddannelse, 672
- Engelsktalende folk, opgave, 212
- England. *Se:* Storbritannien
- Engle –
arbejde, 502, 503, 504-506
»fald«, 123
Se også: Devaer
»Engle-essens«, strømmer ind fra devarige, 557
- Enhed –
definition, 530
i esoteriske organisationer, behov for, 512
i hierarkisk bestræbelse, 478
indre åndelig, parallel i det ydre, 112
verdens-, etablering, virkninger, 325
- Enhedsskabelse –
af alle nationer og folkeslag, 171
mellem sjæl og personlighed, 27
- Ensomhed, kommer af evnen til at være ikke-separatistisk, 672
- Entusiasme, åndelig, 543-544
- Erfaringer, vundne, eksisterer for evigt, 555
- Esoterikere, mental opmærksomhed hen imod individuel forbindelse med mester, 669-670
- Esoterisk –
lære, kunsten at anvende, 683
sans, nødvendighed for anden indvielse, 105
- Esoteriske grupper, forblændede, 566
- Esoterisme, én stor skole, 25
- Europa, uvidende om Vestens betydning, 447
- Evnen, til at vide og opdage, afledet fra aksemagternes videnskabsmænd, 489

- Evokation, ekstraplanetarisk, respons på menneskehedens krav, 391
Se også: Fremkaldelse
- Evolution –
 forbindelse til genopstandelse, 465
 langsom bevægelse, 645
 loven. *Se:* Loven om evolution
 menneskeheden er medskaber, 675
 menneskehedens, 582, 583
 plan, basis, 15, 123-124
 proces –
 ansporet af viljen-til-det-gode, 674-675
 mål, 465
 virkning på former, 120-121, 514
- Evolutionær –
 drivkraft iboende materien, virkning, 57
 fremskridt, 554
 vækst, hemmelighed, 514
- F**
- Faderens hus –
 definition, 588
 respons på menneskehedens påkaldende råb, 588
- Fanatisme –
 fri for, 363
 hindring for disciples arbejde, 309, 645
 i kirker, 449-450
 undgå, 25-27, 28-29
- Fantasi, skabende, styre, 644
- Fare, frihed fra, grundlag, 29-30
- Farve –
 arbejde med, engles, 505
 magt, voksende forståelse, 506
 ny åbenbaring, indvarslet af Kristus, 640-641
 opdagelser, forudsigelser, 493, 504-505, 506
 oplysning om, bringes for dagen af engle, 504-505
- Filantropi, impuls bag, 344
- Filantropiske bestræbelser, 112
- Finansautoriteter, med i eksternaliseringsproces, 564
- Finansfolks reformering af økonomisk situation, 564, 568
- Finansiell –
 justering, af disciple på tredje stråle, 574-575
 tjeneste, grupper, 67-69
- Fiskenes tidsalder –
 sidste stadium, 171
 vægt på autoritet og tro, 13
- Flyvemaskiner, atlantiske, 127
- Fokuserer menneskehedens længsel, aspiration og hensigt, 397
- Folk, fusion og forening, 134
- Folkenes Forbund, 444
- Forløber for bevægelser, oplysende fremstød, 666
- Forløbernes stadium, nuværende cyklus, frem til år 2025, 526
- Forløsning, materiens, 682
- Form –
 fornyelse, eksperimenter, 117
 levende, manifestation, forudsætninger, 668
 nedbrydning, 514
 nye, for nye idealer, 640
 ofrer sig for livet, 121
 og liv i form, 133
 side, livets, strides med sjæl, 141
 skulpturelle, ny åbenbaring, 640-641
 stadig mere fuldkommen, til sjælens ekspanderende tjeneste, 117
 udsat for angreb, 119
 udtryk, fuldkommengørelse, 115
 ydre, nedbrydes fordi utilstrækkelig, 114

- Formaning –
 udeluk uønskede elementer fra bevidstheden, 245
 vær ikke bange for resultater af rigtig handling, 245-246
- Formularer, anvendelse, 681
Se også: Ordformler
- Fornuft, sund, forudsætning for tjeneste, 207
- Forretningsforetagender, 564
- Forsagelse og offervilje, grundtone, 359
- Forsegling af onde kræfter, 484-485, 531-532, 608, 611, 657
- Forståelse, sand, 111, 112-113
- Forudsigelse om –
 arbejderbevægelsen, 660
 atomenergi, 492
 autoritet, 610-611
 blændværk og illusion, 52-53
 bøn og gudstjeneste, 413
 de hellige festers afholdelse, 548
 den nye verdensorden, 241-244
 eksternaliserede ashramers arbejde, 689-690
 farve og lyd, 492, 504-505, 506
 femtakket stjerne af energier der griber ind i hinanden, 665
 finansiel tilpasning, 564, 574-575
 forberedelser til eksternalisering, 562-585
 første stråle aktiviteter, 445
 Kristus, 467
 kultur, åndelig, 53, 170-171, 342, 583
 magi, 492
 menneskehedens skæbne, 166
 mørke kræfter, 96,
 ny verdensreligion, 399, 416-420, 450, 507
- opdagelser, 492
 opstandelsens betydning, 465
 sygdom, 53
 telepati, 506, 671
 træning af indviede, 528
 undervisning, 492
 undervisning, udført af engle, 505-506
 universel accept af gudsrige, 662
 åbenbaring, af nye sandheder, 362
 åbenbaring, pga. Buddha og Kristi forenede arbejde, 360
 år 1942, 103-104
 år 1975, 66, 325, 581, 683
- Forvaltere af –
 guddommelig hensigt, tættere relation til Planens vogtere, 394-395
 Guds vilje og formål i Shamballa, 391
 Guds vilje, hensigt, synkroniseres med menneskesjælens hensigt, 397
- Forvandling –
 og styring af energi til verdens genopbygning, 434-435, 436-437
 verdsligt liv til et liv i tjeneste, 510
 viden til visdom, 636
- Frankrig –
 idealisme, 267
 respons på Shamballakraft, 137
 situation, 258
 ønsker, 619
- Fred –
 aktivt princip, 366
 bevarelse, arbejde for, 504
 definition, 164-165, 276-277
 grundlaget for, 234-235, 604, 615-616
 opnåelse, 210, 440-441
 på jord, gennem udvisning af god vilje, 442

- skabelse, som udtryk for Shamballas vilje, 168
 stabil, lægge fundamentet, 322
 Fredens Ånd. *Se*: Ånd, Fredens
 Fredsbevægelsers vækst, 112
 Fredsfyrstens anvendelse af Kristi form, 396
 Frelse –
 betingelser, 626-627
 helhedens, 169
 verdens, kimen til, 30
 Frelsende kraft –
 definition, 274-275
 frigjort af videnskab, 492
 udbreder overalt, behov for, 275
 Frelser, gruppe-, 308
 Fremkaldelse –
 den gode viljes ånd, 381
 kontakt med åndelige liv og guddommelige legemliggjorte energier, 153
 viljen, 343
 Se også: Evokation; Invokation; Påkaldelse
 Fri vilje –
 guddommelig, kendetegn, 129-130
 manglende udtryk, 254-255
 massernes, stimulation, 131
 menneskets –
 respekteres, 634, 682
 ukrænkelig, 340, 470, 515
 og karma, 253
 og viljen-til-det-gode, afslutte verdenskrig, 253-254
 tilstede i dag, 130-131
 Frigørelse –
 nøgleord for den nye æra, 491
 nøgleord for den åndeligt orienterede aspirant, 491
 processen, menneskets individuelle rolle, 275
 trang, fundamental, dominerer menneskelig stræben, 266
 Se også: Befrielse
 Frihed –
 berøvet af onde mænd, 266
 definition, 271-272
 fundamentet lægges, 328
 i enhed, bevares, 654
 i tanke og handling, undgå krænkel-
 se,
 450-451
 kamp for, energi der skaber, 647
 lighed og broderskab, 267, 271-272
 menneskesjælens, kamp for, 310
 sande –
 betydning, 271
 menneskehedens, 452
 trang, fundamental, dominerer menneskelig stræben, 266
 Friheder, De Fire, 319, 331-332, 451, 572
 Frimurerbevægelsen, forberedelse til den nye tidsalder, 507-508, 509, 511, 513
 Frygt, advarsel mod, 245-246
 Fuldmåne –
 betydning og afholdelse, 351-352
 højtider –
 ni, 419-420
 to, maj og juni, betydning og afholdelse, 351-352
 tolv, betydning, 420
 tre –
 fordeler tre store strømme af guddommelig energi, 479
 påkaldelse, arbejde der gøres af tre magter, 482
 tidspunkter hvor kraft frigøres, 480
 juni (1945), Kristi budskab, 476
 Kristi deltagelse, 395

- maj (1943), forberedelse, 387
 marts, krav, 454-455
 strøm af kærlighed, 533
 tilnærmelser, den nye tidsalders religion, 63
Se også: God vilje, fest; Påskefest; Wesakfest
- Fusion –
 af –
 Guds vilje, kærlighed og intelligens, 274
 Hierarkiet og menneskeheden, 397
 livets indre åndelige vej og ydre kultiveret aktivitet, 196
 Shamballa og Hierarki, 406-407
 og enhed i disciple, betydning, 388
 opnået i gruppemeditation, virkninger, 337
- Fysisk –
 legeme, svækkes i dag, årsag, 15, 16
 plan, udtryk, 263-264
- Fællesskabsprincip, stimulering, 112
- Føderation, skabt af Shamballakraft, 136-137
- Følelser, hindrer tjeneste, 380
- Følelsesenergi, anvendelse, 646
- G**
- Gandhi, 368
- Genève, funktion i skabende proces, 664-665, 666, 667
- Genkomst, anden, den sande, 507
Se også: Kristi genkomst
- Genopbygning –
 arbejde –
 basis, 379-381
 forberedende, 313-318
 kommende, 467, 475-486
 praktiske skridt, 320-332
 deltagelse, forberedelser, 381-382
- første og anden stråle arbejdere, 335-336
- Genopstandelse –
 af »liv i større fylde«, 550
 definition, 465
 menneskeheden, uundgåelig, 481-482
 virkelig betydning, afsløre, 466
- Genopstandelsens Ånd. *Se:* Ånd
- Genskabelsesproces, nødvendig, 665
- Germansk folk, psykologi, 429
Se også: Tysk, folk; Tyskland
- Gethsemane, Faderens vilje forankres på jorden, 599
- Glæde –
 »det guddommelige selvs, er min styrke«, anvendt i meditation, 316
 dyrke, 89
 i tjeneste, 175
- God vilje –
 aktiv, erkendes som national dyd, 687
 aktiv, på fysisk plan, 279
 basis for ny æra, 395
 betydning, 541
 energi, 660, 666
 fest, den gode viljes, 419
Se også: Fuldmåne; Juni fuldmåne
- ne
 forløsning af materien, 679
 forskellig fra viljen-til-det-gode, 659
 frie udtryk, 133
 i dag (1939), 110, 114
 i menneskeheden, 395, 438
 i verden, fremme, opfordring, 632-633
 intelligent dyrket, udbredelse, 642
 invokativ kraft, virkninger, 449
 mennesker –
 ansvar for rette menneskelige relationer, 461-462

- anvendelse af invokative kræfter, 489
 en hjælp for Kristus, 602-603
 mur af uigennemtrængeligt åndeligt lys, 279
 respons på genopbygningskræfter, resultater, 457-458
 vækkes i alle nationer, 371
 mænd og kvinder –
 arbejde og overbevisning, 208-213
 finde, 207
 forenede bestræbelser, skabelse af tankeform, 224-225
 mobilisere, 451
 opgaver i genopbygning, 329, 660
 organisering og bestræbelse, 324
 rede til konstruktiv handling, 480
 tjeneste, forudsætninger, 206-207
 udfordring, 143
 vanskeligheder, tiltagende, 327
 ny præsentation, gennemføre, 544-545
 relation til fred, 366
 skal bestå prøve i forbindelse med penge, 638
 tendens hen imod, stimulere, 636
 til menneskeheden som helhed, 440
 tiltrækkende, vil virkeliggøre den nye verden, 669
 udbredelse, 146-147
 udbredes over hele verden (1948), 634
 udgår fra viljen-til-det-gode, 156
 undervisning af offentligheden i, virkninger, 321-322
 virkeliggørelse, 636
 Grundtone, lyden der går forud for indstrømning ved Wesak, 550
 Gruppe –
 arbejde –
 beslutninger, dominerende, 312
 eksoterisk, nødvendigt, 86
 for indføring af ny orden, 146-147
 i eller nær fem lokaliteter, 665
 i statsledelse, 445
 mesteren D.K.'s hjælp, 72-73
 ny type, indledes, 324-325
 prøve, 225
 goodwill og aktivitet, 411
 indvielse og gruppelev, 411
 inspiration, 308
 krav om indstrømning af lys over menneskers beslutninger, 462
 liv –
 hindringer, 72
 kvalitet løftes, 680
 meditation, 315, 316, 336-337, 417
 medlemmer, samarbejde, 314
 medlemmer, uadskillelige, 73
 mesteren D.K.'s, tjeneste, praktiske forslag, 328-332
 perception, organ, 684
 relationer, krav om i meditation, 417
 syntese og fusion, 337
 Grupper –
 bekymret over tilstande i verden, 15
 dannelse, 36-37, 38-39
 esoteriske –
 forblændede, 566
 forvaltere af indre lære, 507-509
 fortidens, 36
 fremtid, stråle og natur, 36
 første stråle, opgave, 444-445
 hensigt, befrielse af menneskeheden, 391-392
 nye, beskæftigelse, 110
 okkulte, fra før 1919, vil forsvinde, 566
 opbygnings-, 36
 organisme for Kristi budskab, 597

- respons på hierarkiske interesser, beskyttelse mod overstimulering, 552
- velfungerende, under indflydelse fra rådet, 443
- Grænser, nationale, ændres, 134-135
- Gud –
- definition, ny, 405
 - er lys, 405
 - immanent, kendsgerning, begreb, accept, 413, 584-585
 - transcendent, lære, 584-585
 - transcendent, ses, kendes og kontaktes, 356
- Guddommelighed –
- i forskellige aspekter, progressiv genkendelse, 293
 - menneskets, beviser, 598
 - tætteste udtryk, bliver flydende, 68
- Guds –
- andet aspekt, energi, anvendelse, 648-649
 - begreber, i menneskets bevidsthed, historie, 408-412
 - bevidsthed, lys fra, virkninger, 549
 - budbringere og repræsentanter, hjælpe og vejlede menneskeheden, 264
 - første aspekt, energi, anvendelse, 649
 - hensigt, dirigeres mod mål, 406
 - hjerter, kærlighed, virkninger, 549
 - kærlighed –
 - legemliggjort i mennesket, 596
 - stor cyklisk tilnærmelse til jorden, 80
 - udtryk og fokus, fuldmåne (1942), 361-362
 - udtrykt i rette menneskelige relationer, 596
 - åbenbarere, kilde, 405
 - realitet, grundlæggende sandhed, 288-289
 - respons på råb, aldrig udeblevet, 264
 - riget –
 - bringe ind på jorden, krav, 642
 - definition, 597
 - sjæl, åbenbaring, 288
 - transcendens, definition og betydning, 290-292
 - vilje –
 - bringes til udførelse, 270
 - fokus, center, 406
 - for menneskeheden, 397
 - formål, 164
 - holdes i forvaring, 269
 - i funktion, virkemåder, 345-346
 - kærlig forståelse af, som den påvirker menneskeheden, 165
 - legemliggjort og holdt i syntese, 529
 - skaber ændringer i bevidsthed, 112-113
 - tilkendegivelse, 529
 - tiltrækkende magt, legemliggørelse, 359
 - udfoldelse, 264
 - udtryk og fokusering, fuldmåne (1942), 361-362
 - udtrykkes gennem sind, 444
 - velgørende virkning, 80
 - viden om, 443
 - visdom, budbringere, hjemsted, 405
- Gudsdyrkelse, natur, 268
- Gudstjeneste –
- definition, 414
 - erstattes, 413
- Gunaer, aspiranternes, tamas, rajasa og sattva, 614
- H**
- Had –

- gøre ende på, nødvendigt, 133
 skadeligt for tjeneste, 380
 tillad ikke, 175-176, 246
 voksende, bestræbelse på at opveje, 433-434
- Handle »som om«, 551
- Harmløshed, praktisere, 29
- Healere i verden, arbejde, 50-52
- Healing –
 gennem patienternes sjæle, 52
 gruppe-, 40, 45, 50, 52-53, 54, 72
 mental, 51-52
 må bevises, 512
 udført af –
 Hierarkiets medlemmer, 52
 indviede, 54-55
 ved hjælp af farve, 505
- Helbred, det fysiske legemes, 505-506
- Helbrede, kirkens magt til at, 507
Se også: Healing
- Helhedens –
 liv og formål, koordinering med, 106-107
 åbenbaring, vision, aktivitet og præcipation, 106-107
- Hensigt –
 definition, 273
 guddommelig –
 defineres og projekteres i rådet, 443
 faktor i menneskets fremskridt, 266
 forbillede, 664
 gøres til kendsgerning i verdensudviklingen, 260
 legemliggørelse, 260, 261
 udfoldelse, 264-265, 529
 koncentreret, avatars, 302
- Hermes, arbejde, 47
- Hierarki, det åndelige –
 aktivitet, kærlig, 615
- anerkendt, regering ved, 60
- arbejde –
 esoterisk, 395, 465-466
 gennem tidsaldre, trefoldigt, 558-559
 i fuldmåneperioder, 392
 med at etablere kæde som forbinder Shamballa og Hierarkiet, 308
 med at modvirke de onde kræfters bestræbelser, 469-473, 515
 med at vække bevidsthedsaspekt i former, 515
 med menneskeheden, metode, 662
 med rehabilitering, rekonstruktion og regeneration, 532
 på astralplan, 527
 syvfoldigt, 515-516
 udtryksmidler, 522-524
 under Kristi ledelse, 481
- assimileret energi, ledes til Kristus, 653
- attributter og hersker, 113
- behov for hjælp, 353
- beskæftiger sig med bevidsthedsaspekt, 82
- bestræbelse –
 enheden i, 478
 hen imod verdslig eksistens, et offer, 518
- bevidsthed, 556
- bevidsthed –
 forpost, healingsarbejde, 52
 nyorientering (1949), 674, 675
- definition, 30, 522, 552
- departement, overvåget af Kristus, 474
- departementer og medarbejdere, 522-523
- eksistens –

- kendsgerning, 408, 414, 415
og normalitet understreges, 582
- eksternalisering. *Se:* Eksternalisering
- energi, som den anvendes ved om-
dannelse, 647
- enhed, magt mærkes i dag (1949),
662
- erkendelse på fysisk plan, 31
- fantastisk fremstilling, opvejes i
fremtiden, 583
- forbereder mennesker til indvielse,
516
- forbindelse til menneskeheden,
nærmere, 393, 395, 480, 527,
547, 632
- forbundet med menneskeheden
gennem Kristus og Buddha, 226
- forenet bestræbelse på at skabe tan-
keform, 224
- formidler for guddommelige legem-
liggørelser, 301
- formål, oplyst for menneskeheden,
397, 639-640
- forsvinder, ude i fremtiden, 561
- frembringelse af syv store resulta-
ter af god vilje, 437-438
- frigjort fra hjerneaktivitet og -be-
vidsthed, 45
- funktionsniveauer, 520
- grundlæggelse på jorden, 531
- hjælp til, ved fremkaldelse af vilje og
disciplinering af personlighed,
353
- hovedbeskæftigelse, 541
- indflydelse, på San Francisco kon-
ferencen, 446
- indfører system af tilsynekomst og
abstraktion, 576
- ingen tvang udgår nogensinde fra,
634
- inspiration, fremmer genopbyg-
ningsproces, 437-438
- inspiration, kilder, 479
- kendetegn, 102
- kendsgerning, bevis, 554, 571,
650-651
- kontakt med, påkaldelse, 153-154
- kraft –
afbalancerende virkning på første
stråle energi, 93
Guds kærlighed, 80
øget udtryk gennem USA, 135-
136
- kræfter, kontakt med, 81, 86
- kæmper i dag (1946), 545-546
- liv, formål, 414
- manifestation, ydre, årsag, 668-669
- medlemmer –
disciplin, 554
eksternaliserer, 685-686
indstiller sig på ydre virksomhed,
526
kommunikation, 45-46
nyorientering, 675
opgave, 639
prøve, 677
træning, 554, 568
- medlemmer, 468
- meningsforskelle, 15
- modtagelse af energi, 274, 516
- modtager esoterisk »Guds-ild«, 516
- og –
menneskeheden, forenet bestræ-
belse, betydning, 172
menneskeheden, sammensmelt-
ning, 116
Shamballa, betydningsfuld kon-
takt, 387
- opgaver, 352-353, 391-392, 452, 469
- penge til åndelige formål, ny æra
indvarsles, 623

- planer, 451-452, 557
 problemer, 42-43, 80, 535
 prøve på magt, 442
 på Atlantis, 126, 127
 påkaldelse af Shamballa, 420
 påvirker deres disciples bevidsthed, 432, 639-640
 reaktion på Shamballa, betydning, 547
 rede til at befri menneskeheden fra onde magter, 353, 473
 relation til menneskeheden, faktor i verdenskrisen, 116
 renselse af lavere riger ved hjælp af mennesket, 681-682
 samarbejde med det store råd i Shamballa, 451-452
 sammensætning, 605
 spænding –
 forstærket af Befrielsens Her-
 rer, 491
 videnskabelig, 102, 103
 åndelig, 452
 styrer udfoldelse af cykliske kul-
 turer og civilisationer, 516
 styrer verdensbegivenheder, 515-516
 støtte til arbejdende disciple, 577
 står, 87, 90, 338, 443, 451, 482, 662
 søgelys udvælger mænd og kvinder
 egnet til tjeneste, 684-685
 telepatisk kommunikation mellem
 medlemmer, 44-45
 tilnærmelser til menneskeheden,
 virkninger, 14, 30-31, 80, 422,
 662
 tilpasning og samklang, 519, 520-
 527,
 530, 532-533
 tilsynekomst, krav, 523
 trak sig tilbage, 129
 tænkning, i begivenheder og be-
 vidsthedsudvidelse, 484
 udsender energier og kræfter, 516
 udvikling, som forberedelse til eks-
 ternalisering, 553-557
 undervisningsaktivitet om hvad
 okkultisme indebærer, 664
 virksomhed, ledelse, 591
 ønsker, 110
 Hilarion, mester, arbejder med at for-
 berede Kristi komme, 501
 Himalaya-broderskab, indflydelse, 668
 Se også: Loge, den store hvide;
 Mestre
 Himmeriget, adgangsbetingelser, 255
 Historie –
 definition, 292
 integration, i én beretning om ud-
 foldelse af guddommelige egen-
 skaber, 583
 moderne akademisk, 115
 Historisk baggrund for nutidens ver-
 den (nov. 1939), 186
 Hitler –
 besættelse, 258, 307
 onde hensigter, 346
 Hjerne –
 aktivitets begrænsninger, frigjort
 fra, 45
 anvendelse, 149
 funktioner, 149
 lydhør overfor veludviklet intel-
 lekt, 577
 Hjerte –
 det viede, kærlige, betydning, 101
 energi giver ikke plads til solar
 plexus reaktion, 248
 Hjælp i verdens situation, to avata-
 rer, Buddha og Kristus, 354, 360
 Holdning, positiv, 90
 Hoved –
 center, meditations virkning på, 27

- hjerter og strube, arbejde gennem, behov for, 81
- Humanisme, moderne, impuls, 58
- Hvid –
hest. *Se*: Rytteren
loge. *Se*: Loge, den store hvide
- Hygiejne på Atlantis, 122
- Hypofyse, ydre manifestation af ajnacer, 172
- Højtider –
ni, 420
tolv, 420
tre –
betydning, 400-401, 420
fejres i fremtiden, 419
Se også: Fuldmåne
- I**
- Idealer, integration af nye styrende, i frigørelsesproces, 270
- Idealisme, gammel, ufuldstændige antydninger af ikke opfattede sandheder, 363
- Idealisters kærlighed til idealer, 257
- Ideer –
nye, fokuseret gennem intuitive, 360
nye, i moderne tænkning, 668
påtvungelse, 689
store, udgår fra levende væsener, 266-267
subjektive, eksternaliserer, 667
- Identifikation –
højere, basis, 680
med helheden, 411
med indre afstand, 680
- Ideologier –
formulering og udtryk, 131-132
kilder og virkninger, 667
moderne, karakteriserer moderne tænkning og resultater, 668
og gamle idealer, må opgives, 255
opståen, 531
politiske, respons på kræfter, 81
- Illusion, verdens-, spredning, 47, 48-49, 359-360, 361, 362
- Impression –
fra mesteren D.K., 674
videnskabelig, Hierarkiet anvender, 645-650
Se også: Indtryk
- Indisk mester, arbejder med at forberede Kristi komme, 501, 503-504
- Individets betydning, 379-380, 381-382, 383
- Indre afstand, nødvendig, motiveret af okkult fordybelse, 680
Se også: Ubundethed
- Indtryk –
fra Shamballa, 664, 675, 677
hierarkisk, sensitiv overfor, 42, 644
højere, intuitiv respons, 104
Se også: Impression; Inspiration; Telepati; Videnskaben om impression
- Indviede –
arbejde med verdens renselse, 681-682
atlantiske, 126-127
bygmestre af den nye verden, 566
fjerde grad, autoriteter i moderne finansvidenskab, 564
lærer beskyttende regler, 680
magnetiske healere, 54-55
nedbrydende arbejde før eksternalisering, 566
senior –
højere identifikation, 680
viden om verdslige anliggender, 563-564
skolet af Kristus, 600
sørger for information til aspirant,

- 685
tilgang, 557
tredje grad –
 tjeneste, 552
 viden om mineralrigets sjæl, 67
udstrømning af kærlighedsprincip,
 opgave, 533
viden om det frie valg og rigtig
 brug af viljen, 130
- Indvielse –
 anden –
 dørens åbning til, 17
 krav om esoterisk sans, 105
 befrier menneskesjælene, 491
 definition, 140
 forberedelse, 410, 516
 første og anden, administrering
 i den nye tidsalder, 511
 gruppe. *Se:* Gruppeindvielse
 i Frimurerbevægelsen, 507-508
 materiens, 491
 menneskeracens, i de ældgamle
 mysterier, 113, 114-115
 planetarisk, 140
 port, 408, 557, 688
 system, offentlig indførelse, 689
 tredje, foretaget officielt, 569
 veje som fører til, 509
 virkning for genoprettelse af myste-
 rierne, 511
 virkninger, 680
- Inerti, aktivitet og rytme, studium, 68
Se også: Træghed
- Inkarnation –
 personligheder der fremkalder store
 evolutionære forandringer, 114
 samme egoer som i Palæstina, 510
- Inspiration –
 af ledere, 260
 af videnskabsmænd, 487, 490
 definition, 307
- energi, devitalisering af maya, 358
 gruppe-, 308
 indre, reaktion, 506
 mål for sandt telepatisk arbejde, 50
 niveauer, lettere adgang, 17
 åndelig, 307, 687
- Inspireret af –
 den nye verdenstjenergruppe, 181
 Hierarkiet, 437-438, 644
- Intelligens, aktiv, energi, 637-638
- Intelligent skelneevne, guddommelig
 kvalitet, 129-130
- International –
 styring af kilderne til global vel-
 stand, 575
 tænkning, rytme, må ændres, 658
- Internationale relationer, rigtige, 572
- Internationalisme, mål for mesteren
 Moryas bestræbelser, 502
- Internationalt –
 forbrug af naturressourcer, fastlæg-
 ges af nationale grupper, 575
 samarbejde –
 definition, 596
 til alles bedste, 602
- Intervention, guddommelig –
 former, 258-261
 redegørelse, 251-265
- Intolerance, undgå, 25-27, 29
- Intuition –
 definition, 104-105
 disciplens, kendetegn, 580-581
 energi, virkninger i verden, 358
 evne, videnskabelig udvikling, 513
 funktion, 684
 lys, sædgrupper, 104
 plan, virke fra, 672-673
 stimulering, 683
 usvigelig sikker, 19
- Intuitiv –
 bevidsthed, ny, frembringelse,

- 572
 telepatisk forbindelse, 669
- Invokation –
 af materiel natur, 152
 af Rytteren, 269, 272
 den nye verdenstjenergruppes, 351
 for penge til hierarkiske formål,
 623
 natur, må erkendes, 338
 proces, tre stadier, 338
 ved Wesak, 163, 550, 551
 ånden, må vækkes hos masserne, 352
Se også: Påkaldelse
- Invokation, den store –
 anden strofe –
 anvendelse, 249-250, 267-268,
 396-397, 398
 linier, analyse, 265-281
 tema, 251, 259-265
 anvendelse, undervise i, betydning,
 632
 bør huskes ved anvendelse, 263
 distribuering, 553
 første strofe –
 anvendelse, 35, 146-173, 213,
 321, 395-397
 linier, betydning, 166-173
 tredje strofe, 482-486
 virkninger, 634-635
- Invokative kræfter, menneskeheds,
 en hjælp for Befrielsens Herrer,
 489
- »Isoleret enhed« –
 Hierarkiets medlemmer »er i verden
 men ikke af verden«, 677
 læren om, første skridt hen imod
 eksternalisering, 676-677
 virke i, 673
 væsen, udtrykke åndeligt, 676
- Italien –
 respons på Shamballakraft, 137
- udtryk for verdensillusion, 356
- J**
- Jalta konference, 444, 445-446
- Japan –
 befolkning, styring, 484
 bombning, 486, 490
 udtryk for maya, 356
- Japaneres nervesystem, 490
- Jerusalem, symbolik, 569-570, 602
- Jesus, mesteren –
 arbejde, forud for Kristi komme,
 501, 502-503
 bibelen, 673
 form var rede og ventende på Kri-
 stus, 308
 genvinder kontrol med kirke, 567
 overskygget af Kristus, 20, 307, 396
- Johannes Evangeliet, kapitel sytten,
 studium anbefales, 676
- Jomfruens tegn, energiers overførsel,
 159
- Jorden –
 liv, og oplysende intelligens, 666
 slør beskytter, 261
- Jordtjenestens vej. *Se:* Vej, jordtjene-
 stens
- Juni fuldmåne –
 1943, betydning og fremgangsmåde,
 387-388
 arbejde der skal udføres, 227-229,
 350
 betydning, 538
 grundtoner, 550
 indstrømmende lys fra Wesak frigi-
 ves menneskeheden, 634
 Kristi arbejde, 593
 overskygning af disciple, 548
- Jupiter, overfører guddommelige
 energier, 159
- Jødedommen, vil forsvinde, 567

- Jødisk –
 kraft, planetarisk solar plexus, 94, 95, 99
 problem, 82, 84-85, 94, 95, 96
 tro, ortodoks, opløsning, 539, 546
- K**
- Kama-manas, højere åndelig mod-svarighed, 670
 Kampen, mod det onde, 247
 Kaos, det nuværende –
 forsøg på at stoppe, 658
 årsager, 658, 668
 Karma –
 god og dårlig, 122
 ikke en hård og ubøjelig regel, 255
 præcipitation, påvirker menneskeheden, 114-115
 relation til fri vilje, 253
Se også: Loven om karma; Loven om årsag og virkning
 Karmas Herrer –
 aktivitet, 122, 421
 navne, 122
 Karmiske –
 faktorer i nuværende konflikt, 114-115
 relationer og bånd, 679-680
 Katastrofe, mulig for den studerende, advarsel, 28-29
 Kina, behov og fremtidig undervisning, 447
 Kirke –
 bevægelserne, natur, 507
 den kristne, forvrængning af Kristi mission og hensigt, 538
 universel, vil fremstå, forudsigelse, 507
 Kirkens –
 arbejde, hovedopgave, metoder, 507
 opgave, 507, 511
- Kirkerne –
 greb om massernes sind, de store søger at bryde, 499
 herredømme forbi, 445, 499-500
 Kristi virke i, 474
 regenereres, koncentration af anstrengelser, 413
 sande kristne i, 401
 svækkelse, 401
 totalitarisme, 689-690
 Kommende, den –
 appel, gennem Kristus, 311
 beskæftigelse, påkaldende krav, 320
 er på vej, tro på, 317
 forberedelse, 311-312, 316
 krav om at frelse menneskeheden, 278-279
 Rytteren, mission, 275, 304-305
 tilsynekomst, 321, 350-351
 vej gøres klar, 311
 Kommercielle interesser, hindring for Kristi arbejde, 473
 Kommunikation, mellem centrene vilje, kærlighed og intelligens, prøve, 361-362
 Kommunikationsmidler, kilder, vækst og perfektion, 112
 Kommunisme, russisk, 619
 Konferencer –
 cyklus, 442-463
 verdens- –
 antydning af respons på overskyggende kræfter, 450
 forøget virkning pga. Kristus, 442
 Konflikt –
 mellem kræfter af gammel oprindelse, 90-110
 nuværende, mellem andet aspekt og det materielle aspekt, 260-261
 Konklave, visdommens mestre, 1925, resultater, 112-114

- Kontakt, mellem Kristus, Hierarki og menneskehed, 550
- Koot Humi, mesteren –
 arbejde, som forberedelse til Kristi komme, 501, 502, 571-572, 635-636
- ashram –
 arbejde før genkomst, 635, 651-652
 samarbejder med Kristus, 652
 embede som verdenslærer i fjern fremtid, 635
 nær forbindelse med Kristus, 652
- Kosmisk energi, udnyttelse, første skridt, 487
- Kraft –
 hierarkisk, Guds kærlighed, 80
 og lys, deles med menneskeheden, 552
 overføres, af brændpunkter af lys og vilje, 353
 Shamballa-, udtryk for Guds vilje, 80
 skaber føderation og syntese, tilladelse til indstrømning, 136-137
- Krav –
 invokative, menneskehedens, 491, 632
- om –
 indstrømning af lys over menneskers beslutninger, 462
 Kristi genkomst, magt, 592
 undsætning, menneskehedens, Shamballa lytter efter, 391
 åbenbaring, vil virkeliggøre den nye tidsalders konstruktive mål, 363
- Kreativ –
 virksomhed på astralplan, instrumenter, 48
 æra, ny, 640
- Krig –
 afskaffelse, 572
 afværge, 470, 547, 553
 atlantisk, 127-128
 definition, 277
 mod det onde, kan føres uden had, i den rette hensigt, 398
 og fred, tiden mellem, 364-386
 religions-, fare for, 540-541
 verdens. *Se:* Verdenskrig
 årsager, erkendelse, virkninger, 458
- Krigstræthed, og sammenbrud, afværge tendens, 453
- Kriminalitet, vækst, årsag, 15
- Krise –
 første store internationale (1914-1942), 117-118
 i verden i dag (1938-1939), årsager, 77-85, 115-116
 menneskelig, nuværende (1934), 13-16
 punkt, symbol, 359
- Kristendom –
 arbejde med, mestres, 502-503
 fiasko, 538
- Kristi –
 aktivering af kræfter som respons på invokation, 477-478
 aktiviteter –
 seks i dag, 539-541
 tre store, 432-434
 ved juni fuldmåne, 395
 anerkendelse, forhold der forhindrer, 609-610
 anvendelse af –
 Den store invokations tredje strofe, 482-484
 Jesu legeme, 20, 307, 396
 magtord, 476
 Wesak, 633

arbejde, 47-48, 162, 273, 351,
 409-411, 468-482, 485-486, 499,
 500-501, 504-505, 508, 509,
 538-541, 549-551, 564-569,
 583-590, 594-605, 653, 670
 beskrivelse af livet for Hierarkiets
 medlemmer, 676
 beskæftigelse (1949), 652
 bestyrelse, administrerende direk-
 tør, 504
 bevidsthed, 165
 buddhiske legeme, 676
 budskab, 38, 410, 465, 476, 598
 etablering af kontakt mellem Hie-
 rarki, menneskehed, Shamballa
 og Fredens Ånd, 165
 fokusering af kærlighedsenergi,
 93-94, 95, 299, 468
 forankring af den guddommelige
 viljes tråd, 599
 forberedelse til den nye verden, 552
 forbindelse til Buddha, rigtigt frem-
 stillet, 584
 forbindelse til Syntesens Avatar,
 639-640, 642
 form, anvendes af Fredens Ånd, 396
 genkomst –
 bringer ny kærlighedsenergi og
 ny åbenbaring, 687-688
 engle samarbejder med Kristus,
 505-506
 forberedelse –
 arbejde udført af mesteren
 D.K. og Alice Bailey, 623
 forenet gruppebestræbelse,
 670
 mangel på økonomisk støtte,
 616-623
 punkter, 632-633
 forberedelse, 552-553, 603-623
 forbindelse med eksternalisering,
 519
 immanent, 586-589, 592, 600,
 604,
 605
 krav, 164-165
 nødvendige forhold i verden, 609
 opgave forud for, 567, 652-654
 pinefuld for ham, 601
 planer foreligger, 595, 603-605
 standse, mulige årsager, 616
Se også: Kristi tilsynekomst
 indføring af ny, mere korrekt frem-
 stilling, 538
 kendsgerninger, åndelige, om gen-
 komst og verdenstjenergruppe,
 624
 komme, 223
 kontakt med Shamballakraft, 344
 kontakt ved Wesak, 165
 ledelse af viljesakt, 533
 lejlighed, 478
 lidelse, årsag, 601
 liv, i bibelen, 673
 medarbejdere –
 forudsætninger, 620-623
 vil følge ham, 604
 modtagelse og anvendelse af første
 stråle energi, 435
 mål, og umiddelbare opgave, 640
 opstandelses-indvielse, 482
 overskygning af alle verdens discip-
 le, 595
 planer, 651, 665
 samarbejde med andre, 303-307,
 349, 350, 434, 435
 styrkelse af statsmænd, 443-444
 tidligere budskab, kristnes be-
 handling, 602
 tilstedeværelse på jorden, kends-
 gerning, 482, 593-595, 662
 tilsynekomst –

- ashramer involveret, 634-643
 indvarsler ny verden, 641
 kendsgerning, spredes af disciple, nødvendighed, 690
 krav til forberedelse, 642
Se også: Kristi genkomst; Kom-mende
 åbenbaring, 468, 598, 688
- Kristus –
 ansvar for ny effektiv fremstilling af verdensreligion, 445
 bevidsthed, 554, 594, 598-599, 648
 bringer »liv i større fylde« til jorden, 604
 den levende, 226, 467
 »Den som ikke er med mig er imod mig«, 472
 en hjælp i verdens situation, 354, 358-359, 360
 energi, 114, 347
 forbereder sin tilsynekomst, 353, 670
 fremmer universel kirke, 507
 fuldmåne tilnærmelse, 63
 genspejling af Verdens Herre, 461
 gruppe-tilkendegivelse hen imod, 670
 guddommelig-menneskelig avatar, arbejde, virkninger, 292
 i fysisk eksistens, 590-591, 593
 i historien, og i menneskehjertet, planetarisk kendsgerning, 600
 i menneskehjertet, udtryk, 598-599
 indvarslede kærlighedens æra, 596
 ingen glæde af stentempler, teologi og ritualer, 402
 kristnes syn på, 464-465
 leder af lysets kræfter, aktiviteter i 1945, 442-443
 lederen af opgøret med det onde, 431-438, 455, 472
- legemliggør Guds tiltrækkende viljes magt, 359
 modtager af energi, 437
 ny definition af Gud, 405
 ny holdning til, udvikling, 583
 nærmer sig menneskeheden mere og mere, 632
 og –
 Antikrist, dualiteter i individet og menneskeheden, 140-141
 Buddha. *Se:* Buddha, Herren, og Kristus
 disciple, opmærksomhed rettet mod menneskeheden, 14
 mestre –
 forbereder mysteriernes genoprettelse, 568
 fremkaldes af disciple i ashramer, 670
 offentlig fremtræden, tidspunkt, 568
 overfører menneskeheden appel til Shamballa, 352
 overhoved for Hierarkiet, accepteres i fremtiden, 583
 overvåger påske fuldmåne, 478
 princip, 112, 411, 507
 prøves, før indvielse, 601
 påtog sig at nedbryde illusion, 359-360
 Rytteren fra det hemmelige sted, 350
 sammenlignet med Buddha, 347-348
 samråd med Buddha og Verdens Herre, 438
 sand fremstilling, erstatter ortodoks fremstilling, 583-584
 satte menneskeheden i forbindelse med Fredens Ånd, 165
 telepatisk forbindelse, ashramisk gruppes, fremtidig, 669-670, 671

- tilbagetrukket i samråd med Buddha og Verdens Herre, 438
 tilsynekomst. *Se*: Kristi tilsynekomst
 udtryk for lys og kærlighed, 409
 varetager –
 Hierarkiets krav om hjælp, 394-395
 krav fra menneskehedens åndelige stræben, 394-395
 virkning på mentalplan, 361
 vækker respons overalt, 450
 Se også: Avatar; Kommende
 Kritik, hadefuld, udryddes, 145
 Kroppens pleje, 505
 Krystallisering, at holde fast ved for-tiden, afværges, 453
 Kræfter –
 af gammel oprindelse, konflikt mellem, 90-110
 ekstraplanetariske, 534, 556
 genopbygnings- –
 fokus, opgave, 477-478
 virker gennem mænd og kvinder af god vilje, 479
 genoprettelses-, 455-457, 477
 genopstandelsens, 569
 indstrømmende, fem, 93-100
 interventions-, ventende, viden om, fornægtelse, 226
 legemliggør og bekendtgør den »nye materialisme«, 478
 livets –
 fremkaldelse, 396
 støttes af Buddha og Kristus, 394
 lysets –
 aktivitet, virkninger på fysisk plan, 460
 arbejde for, 256
 arbejde på mentalt niveau, 460-461
 arbejder kun med menneskers sjæl, 422, 426
 bringer den nye verdensorden, 231
 definition af begrebet, 35
 guddommelig intervention, 352
 hjælp til, 279, 471-472, 472, 473-474
 hjælper de forenede nationer (1942), 374
 individuel støtte til, ved hjælp af kræfter i sjæl, 276
 kamp med det ondes kræfter, 394
 kapløb om at opnå viden, 487-488
 leder, 455
 mobilisering, 352
 nærmere til jorden, 422
 og kærlighedens, invokation, 396
 og materialistisk aggression, skillelinie mellem, 213, 215
 oplysning af mennesket, 164, 166
 overføring til menneskeheden via Buddha, 165
 overvinde det ondes kræfter, 357
 samarbejde med, individets, 383
 sejr, konsekvenser, 274
 som legemliggjort tilstedeværelse i Shamballa, 163
 støtte, 246
 tankestyring, 472-473
 tilhængere og medarbejdere i alle lande, 140
 trænger ondskabens hierarki tilbage, 447
 udtryk, magtfuldt, 257
 materialismens –
 i forhold til ånd, styrke, 91-92
 medarbejdere i alle lande, 140
 mørke –
 arbejde, 83
 forøger verdens spænding, 82

- indsats, ændres i fremtiden, 96
 kapløb for at komme i besiddelse af viden, 487
 nederlag, uundgåeligt, 667
 sakralcenter for jorden, 94, 95
Se også: Kræfter, onde; Loge, den sorte; Onde
- nedbrydende, virker på to måder, 120-121
- onde –
 døren til, lukkes af Hierarkiet, 434
 forsvinde fra Tyskland, profeti, 232
 hurtigere respons end lysets kræfter, 422
 kamp mod, 233-234, 279-280
 kosmiske, 678
 kæmper mod genkomst, 639, 677
 kæmper mod verdens gode vilje, 447-448
 magtfulde, 446, 607
 nederlag, 301, 353, 447-448, 449, 450, 484, 490, 609, 620, 677-678
 redskaber for, 447-448, 470
 sejr, 598
 Storbritanniens angreb på, 232
 oplysnings-, 457-458, 459-460, 477, 479
 Shamballas eller Hierarkiets, forsøg på kontakt, 81
 solare og kosmiske, hjælp i den nye tidsalder, 159
 vældige indre, trænger ned, 279
 vældige, venter timen, hvor de kan virke som befriere, 176
- Kultur –
 ny, garanti for, 452-453
 sammenligning med civilisation, 41
- Kundalinirejsning, sikker, 27-28
- Kunst –
 invokationens, 324
 skabende –
 bevis på menneskets guddommelighed, 598
 centralt tema, integration, 583
- Kæde –
 forbinder Shamballa og menneskehed, 308
 Hierarkiets, fuldstændig, 531
- Kærlighed –
 betydning, 334-336
 definition, 105, 265, 269, 276, 278, 380, 381, 430, 550
 forstyrrelse af materiens balance, 277
 fra Guds hjerte til Hierarkiet, absorbering, virkninger, 549
 guddommelig magt, 380
 Guds. *Se:* Guds kærlighed
 »I centret af al kærlighed står jeg«, anvendelse i meditation, 315
 menneskehedens, udtryk, 344
 Paulus' tema, 528
 sjælens, overføre, 314
 til medmennesker, 212-213, 214, 232-233, 310-311, 314, 380
 udbredt i dag, 111, 114
Se også: Loven om kærlighed
- Kærlighed-visdom –
 energi, 636, 648-649
 natur, 104-105
- Kærlighedens –
 magt, 512
 malstrøm, adskillelse fra, 71
 princip, strømmer ud hver fuldmåne, 533
- Kærlighedsenergi –
 fokuseret gennem Buddha og Kristus, 93-94
 ledes af mesteren K.H.'s ashram,

- 651-652
 nødvendig, styringsproces, 680-681
 Kærlighedskraft, anvendes til at ned-
 bryde illusion, 359-360
- L**
 Laboratorier, verdens, hjælp til, 503
 Langfredag, betydning hører forti-
 den til, 548
 Laya yoga, moderne form, 93
 Ledere –
 inspirerede, 260, 297, 298, 300, 303,
 307
 påvirkning, 260
 store nationale, inspiration, 501
 tilskyndelse til at fremstå som, 260
 verdens, søger efter nye måder at
 etablere rette menneskelige
 relationer, 458
 Lederskab –
 i den nye verdensorden, 193,
 194-195
 inspireret, gennem overskygning,
 260-261
 Legemer, nye og bedre, erstatning
 for utilstrækkelige, 114
 Lemurien, menneskets individuali-
 sering, 79, 112
 Lemurisk menneskehed, kendetegn,
 124-125
 Lidelse, værdi og anvendelse, 158
Se også: Smerte
 Lincoln, Abraham, avatar, 297-298
 Liv –
 der legemliggør Guds kærlighed,
 Planens vogtere, 394
 der legemliggør Guds vilje, vogte-
 re af guddommeligt formål, 394
 »i større fylde«, bringes af Kristus,
 604
 jordens, kommende reorganisering,
 594
 korrekt og mådeholdent, vise, 688
 levet guddommeligt, 688
 nyt, frigørelse på planeten, 358
 store –
 arbejder med substansaspekt,
 487
 i Shamballa, viden og magt,
 528-529
 åndeligt, ingen virkelige hindrin-
 ger, 613
 Livsenergi, i alle væsener, 649
 Loge, den sorte –
 adepter, kraft, aflede, 435
 beskæftiget med materieaspektet,
 82-83
 død, langsom, kommende, 679
 eksternalisering, tilstand, 678
 indflydelse, på menneskeheden,
 mestre beskytter mod, 674
 interesse i frigørelsen af atom-
 energi, 487-488
 magt, svagere med tiden, 310, 666
 medlemmer, kendetegn, 133
Se også: Kræfter, mørke, onde
 Loge, den store hvide –
 arbejde, åndelige restriktioner,
 423-424
 interesseret i frigørelse af atom-
 energi, 487
 organiseret bestræbelse, retning, 90
 tilbagetrukket ensomhed, 672
Se også: Broderskab; Hierarki, det
 åndelige; Himalaya-broderskab;
 Mestre
 Logos, planetarisk –
 aktivitet, virkninger, 421
 formål –
 fuldbyrdelse, 557
 trefoldig, 557
 hjertecenter, legemliggørelser,

- 94, 95, 99
 hovedcenter, 95, 99
 manifesteret form, 666
 personlighed, 93
 sakralcenter, 88, 89
 solar plexus center, 94, 95, 99
 strubecenter, 94, 95, 99
- Logos, sol-, eksoterisk udtryk, 117
- London, funktion i skabende proces, 664-665, 666, 667
- Lotus, egoisk, udfoldelse, 46
- Love, natur-, definition og funktion, 252-254
- Loven om –
 aktion og reaktion, 390, 422
 balance, 390
 barmhjertighed, 288
 cykler, 277
 dualitet, 123
 evolution, 115, 124, 169, 512
Se også: Evolution
 genfødsel, 117, 124, 271, 504
Se også: Loven om reinkarnation; Reinkarnation
 gruppefremskridt, 36
 indivielse, 115
Se også: Indivielse
 karma, 85, 674
 kærlighed, 359, 422, 679
Se også: Kærlighed
 polar modsætning, 115
 reinkarnation, 685
Se også: Loven om genfødsel
 separatisme og had, 422
 tilbud og efterspørgsel, 69
 åndelig frihed, 340
 åndelig gengældelse, 433-434
 årsag og virkning, 70, 115, 122, 271, 421, 685
Se også: Karma; Loven om karma
- Lyd –
 anvendelse i ny religiøs videnskab, 416
 engles arbejde med, 504-505
 magt –
 brugt ved opbygning af tankeform, 224
 forstå, 506
 og tanke, kombineret magt, anvendelse, 324
 opdagelser, profetier, 492, 504-505, 506
 viden om, oplyst af engle, 504
- Lys –
 aktivitet, virkninger, 358
 forskning, opdagelse, profeti, 492
 fremkaldelse, gruppeaktivitet, 40
 funktioner, relation til blændværk, 47
 gruppens arbejde med, til opløsning af blændværk, 47, 48, 50
 hvorved den nye vision kan ses, nødvendigt, 276
 »Jeg er verdens lys«, esoterisk betydning, 167-168
 kræfter beskytter, 677-678
 løn modtages og belønning for tjene-
 neste gives, 569
 rolle i mysteriernes genoprettelse, 568-569
 samlede, og subjektive reaktioner hos flertallet, betydning, 114
 skabt ved Wesak, forvandles til den gode viljes energi, 634
 tre aspekter, udtrykt gennem Verdens Herre, 461
 typer, 272-273
 verdens, intensivering, 17, 603
 violet, helbredende virkning, 505
 åndeligt, uigennemtrængelig mur af, 279

- Lysbærende energier, mobiliserer verdens ledere, 458
- Lære –
 okkult, skrivning og distribuering, formål, 322-323
 tidløs fundamental, nye former, 516
Lære, Den hemmelige, periode da kimen til selvbevidsthed udvikledes, 56
- Løfte, om at tjene menneskeheden og finde vej ind i ashram, 552
- M**
- M., mesteren. *Se*: Morya, mesteren
- Magi –
 hvid og sort, konflikt, 49
 opdagelse inden for, profeti, 492
- Magikere, arbejde, skaber nye former, 64-65
- Magisk arbejde, første og syvende stråle arbejdere, anvender femte stråle metoder, 64-65
- Magna Charta (Det store frihedsbrev), Shamballa indflydelse, 407
- Magnetiske områder, opdagelse og anvendelse, 681
- Magt, må vækkes i menneskesjælen, i nødens time, 277
- Magtord, anvendelse, 147-149, 152-153, 476
Se også: Ord; Ordformler
- Maj fuldmåne –
 forberedelse, 227
Se også: Wesakfest
- Manifestation –
 »den store til-givelse«, 168-169
 symbol for, 359
- Mantra –
 anvendelse i renselsesarbejde, 681-682
 »menneskesønnerne er ét«, anvendelse, 142
Se også: Ordformler
- Manuen –
 arbejde, 273, 304
 Bodhisattva og Mahachohan, repræsentanter for store liv, 161-162
 Morya og Kristus, triangel for energi fra Syntesens Avatar, 654
- Maria, symbol, 466
- Masserne –
 langsom forening, vil forårsage nødvendige betingelser, 642
 ledes ind i den nye tidsalder, 499, 500, 501, 502-503, 504, 506-507
 relativt tankeløse i dag, 130
- Materialisme –
 gruppe beskæftiger sig med, 657
 ny, legemliggør og bekendtgør, 478
 og fokus på materielt plan, hjælp for onde kræfter, 257-258
 og åndelighed, skillelinier, 129, 131
- Materialismens organiserede kræfter løftes til åndeligt plan, 90, 478
- Materialistiske –
 tendenser, eliminering, 681
 tænkere, engles bevis, at overbevidst verden eksisterer, 505
- Materie –
 definition, 140-141, 663
 dominans, afslutning for alle tider, 279-280
 forløsning, 679, 682
 formål, studium, 65
 indvielse, stor og magtfuld, 491
 misbrug til selviske formål, 478
 og substans, deres fusion til levende former, 478
 og ånd, konflikt, 124
 renselse, 682
 tre kvaliteter, i aspiranter, 614

- Materielle ressourcer, vigtige, ejerforhold, 574-575
- Mayavirupa, skabelse og anvendelse, 686
- Medarbejdere –
i Planen, metode til at søge, 332-333
indenfor politik, undervisning og religion, 443
- Medfølelse, sand, 380
- Meditation –
arbejde, mål, 149, 490-491
definition, 27
for en bedre verden, 383, 416-417
forberedende skridt til videnskaben om invokation og evokation, 414
i esoteriske skoler, 27-28, 29
middel til samarbejde med Hierarki, 353
og tjeneste, resultater, 19
videnskabeligt arbejde, 417-418
virkninger, 27-28, 47, 572
- Mediumisme, negativ og positiv, 18-25
- Medlidenhed, i menneskers hjerter, 111-112
- Mening, offentlig, indflydelse, 378-384
- Menneske –
bevidsthed, 13-14, 38, 39, 81, 82, 332, 474, 518
illusioner, 143
integritet, 667
mekanisme i dag (marts 1934), 13, 14, 15-17
skæbne, åndelig retning, 87-90
stærk magnetiske inddragende magt, 279
tilsynkomst på jorden, første store tilnærmelse, 408
ånd –
frigøres fra materiens herredømme, 361
genopstandelse, resultat af mørke kræfters nederlag, 667
mobilisering, mod slaveri, 491
uovervindelig, 613
- Menneskeheden –
alene kan åbne døren til det fysiske plan for Rytteren, 279
appel, stimulerer aktiviteten i mesteren K.H.'s ashram, 652
attributter og hersker, 113
befrielse, gruppers hensigt, 391-392
bestemmer sin egen skæbne, 280
blokerer for guddommelig intervention, 257
energi, organiseret og styret, 647
er makrokosmos for mindre mikrokosmos, 528
etablering af nær forbindelse med Shamballa ved Wesak, 166
evne til at udtrykke tre guddommelige kræfter, 278-279
fjende forvirres som beskyttelse, 279
forudbestemte skæbne som forbindende led, 166
frelse, krav, 642
fremkaldelser skaber manifestation af avatarer, 294
fremskridt, faktorer, 290, 325
fremtid, afgjort for mange hundrede år, 337
fri til at følge sin egen vej, 280
frigørelse, forudsætninger, 255
guddommelige bestemmelse, 247
handlefrihed, 660-661
Hierarkiets tilpasning til, 534
i sin mørkeste time (1941), venter den Kommende, 295-296
intellektuelle udvikling, 602
intelligente længsel, fokuseret og i samklang med Guds vilje og kærlighed, 363

kamp, 233-235, 279
 klar over egne fejl, 111
 kræfter, fem mødes og brydes i denne tid (1939), 86
 ledelse, 260
 ledes fra mørke til lys, 479-480
 lejlighed til at bygge en bedre civilisation, 478
 livsaktivitet, kultur og civilisation, fremkalde ændringer, 291
 medskaber i evolutionsprocessen, 674-675
 mentale evner, udvikles hurtigt, 138
 må erkende Planens eksistens, 660
 nød, deltagende respons hos alle enheder i ashramer, 671
 og Hierarkiet, sammensmeltes, 116
 opstandelse, gennem civilisationens død, 465-466
 opvågning, og åndelig nyorientering, 557
 orientering, 131
 personlighed –
 død, 121
 legemliggørelse, 139
 prøves (sep. 1939), 116
 psykologiske tilstand (1947), 615
 respons på guddommelig budbringer, 289-292
 ret til selv at træffe sine afgørelser, 241
 samarbejde med Hierarkiet, 518
 situation (sep. 1939), årsager, 123
 sjælens komme efter personlighedens død, 121
 skabende og magiske arbejde, 168
 skæbne i århundreder fremover, afgøres, 442
 skæbne, sande, 256
 sociale organisation, 77
 som helhed, tro på, forudsætning
 for genkomst, 622-623
 stimulering, uden at gribe ind i fri vilje, 280
 sund, og hurtigt ved at vågne, 622
 synder, tre store, 175-176
 telepatisk forbindelse med, af ashramisk gruppe, 671
 tendens hen imod det gode, skønne og sande, 342
 tre grupper, holdninger, 215-218
 udtryk for det tredje guddommelige aspekt, 80
 undervises i skelnen, 357
 uventet udvikling, 557-558
 uvidenhed, 447-448
 vej mod uselviskhed og verdens enhed, eller aggression, 134
Se også: Masserne; Menneske
 Menneskelige foretagender, styring på fysisk plan, 566
 Mennesker –
 alle, er lige, 193, 573
 bringes tættere sammen på det ydre plan, 112
 dem der ikke når mål holdes i pralaya, 84
 Menneskeriget, grundlæggelsesproces, 97-98
 Mental –
 evner, bevidste, centre aktive, 18-19
 lammelse hos aksemagternes videnskabsmænd, 489, 490
 plan, energi, anvendelsesmuligheder, 646-647
 Mester –
 amerikansk, arbejder med forbedelse af Kristi komme, 501
 arbejde med disciple, 681-682
 ashram lokaliseret i fem centre, 664, 666

- ashram. *Se*: Ashram
 beskæftiget med arbejderbevægelsen, 635, 638, 655-657, 658-659
Se også: Engelsk mester
 bevidsthed, beskæftigelse, 556
 engelsk. *Se*: Engelsk mester
 forbindelse med, individuel, mental opmærksomhed hen imod, 669-670
 indisk, arbejder med forberedelse af Kristi komme, 501
 nordamerikansk, 672
- Mestre –
 arbejde –
 første stråle, 445
 gennem sind modtagelige for mentale indtryk, 672
 plan, 672
 bekæmper materialismens kræfter, 174-175
 beskytter menneskeheden, 674
 beviser guddommelighed, 582
 deler hemmeligheder med menneskeheden, 675
 eksistens i fysiske legemer, idé accepteres, 582-583
 femte stråle, reaktion på Shamballa indflydelse, 487
 forberedelse til den nye verden, 552
 forberedes af Kristus til efterkrigsbegivenheder, 433
 fornyet indsats, tilrettelagt 1942, 489
 gift og stifte familie, 688
 hjælp til, måder, 34
 i overensstemmelse med Plan, 662, 664
 kendetegn, 563, 576
 normalitet, 688
- nyorientering, 674, 675
 og ashramer, forbereder planers udførelse, 439
 passerer hurtigt videre til den højere evolutions vej, 557
 problem at arbejde i fysisk verden, 673, 676
 residerer i fem centre, 687
 studerer de gamle arkiver, 529
 styrer energi under Kristi overvågning ved påske, 478-479
 støtte til lysets kræfter, 474
 syv grupper, dirigerer den syvfoldige udfoldelse af kraft, 437
 syvende stråle, reaktion på Shamballa indflydelse, 487
 tilpasning til eksternaliseringens ydre liv, 519
 tredje stråle, reaktion på Shamballa indflydelse, 487
 tættere kontakt med Shamballa i forceret proces, 675-676
 udstrømning af kærlighed, opgave, 533
 virker aktivt i menneskelige anliggender, 687
Se også: Himalaya-broderskab; Loge, den store hvide
- Mexico City konference, resultater, 446
 Mineralriget, skæbne, 68
 Minoriteter, fusion og forening, 134
 Modenhed, opnåelse, måder, 280
 Modsætningernes par –
 i bevidsthed, oprindelse, 49
 problem i disciplens liv, 140-141
- Morya, mesteren –
 arbejder med at forberede Kristi komme, 501-502, 635
 ashram –
 forberedende arbejde før ekster-

- nalisering, 571, 572-573, 635
 påvirkes af energi fra Syntesens Avatar, 652-653
 udtryk for syntese i politik og regering, 654
 gruppe der arbejder under, 306-307
 Manuen og Kristus, triangel for energi fra Syntesens Avatar, 654
 Motivation, rigtig, 656, 688
 Mur, af åndeligt lys, uigennemtrængelig, 279
 Musik, og ny åbenbaring, indvarsles af Kristus, 640-641
 Mysteriernes –
 genindførelse, 298, 564, 568-569
 genindførelse, vil forene alle trosretninger, 567-568
 hjem, 507-508
 Mysterieskolerne, aktiviteter, 576
 Mørke kræfter. *Se:* Kræfter, mørke
 Mørkets magter, søger at ødelægge menneskeheden, 436
 Mål, disciples, materielle og åndelige, 689-690
- N**
- National ånd, genopblussen, farer, 372-376
 Nationer –
 energicentre, 92-93
 fusion af mennesker og minoriteter, 134-138
 ingen er enten sort eller hvid, 132
 undervisning i sandheder fremført af Buddha og Kristus, 358-359
 Nationer, allierede (*en koalition af nationer, dannet tidligt i 1942, som modsætning til aksemagterne*) –
 evne til at vise åndelige værdiers kraft (1942), 358
 opgave efter verdenskrigen, 370-371
- Nationer, De Forenede (*en organisation dannet i april-juni 1945, i San Francisco, for at opretholde fred*) –
 atombomben tilhører, 543
 beskyttelse af frigjort atomenergi mod misbrug, 493
 beskæftiget med griske fordringer, 618
 fejl at optage Rusland, 631
 god vilje, betydningsfuld i planetens liv, 637
 har givet udtryk for ringe vilje, 342-343
 kæmper for grundlæggende sandheder, 403
 lysets kræfter, arbejder gennem nedbrydning, 492
 vil sikre fremtidig velfærd i verden (1947), 596
 Nationernes familie, vil stå for fundamentale værdier, 572
 Naturkatastrofe, »ildprøve«, mulig, 259, 261
 Naturkræfter, kontrol over, på Atlantis, 127
 Naturriger, overensstemmelser, 98-100
 Nedbrydende kræfter, virker på to måder, 120-121
 Nedbrydning af form, betydning, 514
 Nedrustning af nationerne, 194, 210
 Netværk af –
 forbindelser, etablering, 383
 lys, 312, 316, 322
 Neofyt, må lære at identificere sig med andre, 680
 Neutrale og neutralitet, 134, 217-218, 258, 320, 473
 New York, funktion i skabende proces, 664-665, 666, 667

- Nirmanakayas, registrerer kraftreservoirer udenfor solsystemet, 159
- Normale tilstande, tilbagevenden til, farer, 369
- Nyorientering –
 menneskelig psyke, og konsekvenser, 478-479
 mestre og indviedes, 675
- Nærværelsen, definition, 355-356
- Nærværelsens engel –
 definition, 141
 legemliggørelse, 293
 modsætning til tærskelens vogter, 293-294
 sidestilles med avatar, 293
- O**
- »O Livets og Kærlighedens Herre«, 157
- Offentligheden –
 disciple trænes til at kontakte, 636
 mening, oplyse, 33
 veluddannet og oplyst, valg af repræsentanter, 573
- Offer –
 aspekt af loven om evolution, 169
 budskabet, udbredes af arbejdende disciple, 442-443
 i Hierarkiets bestræbelse hen imod verdslig eksistens, 518
 mestres, for menneskeheden, 675-676, 677
 selvskhedens, grundlag for stabilitet i verden, 442-443
 synonym med tilgivelse, 168-169, 170-171
 vilje, forløser materien, 679
 ånd, kaldes frem i nationer, 170
- Okkult –
 filosofi, grundsætninger, 664
 liv, videnskabeligt aspekt, 110
 tilbagetrækning af Fiskenes atomer, 13
- Okkulte og esoteriske grupper, forblændede, 566
- Okkultisme, definition, 338
- Okkultister, fremskredne, uddannelsessted for kommende, 508
- Oligarki af oplyste tænkere, regering ved, 60
- OM –
 anvendelse, 148-150
 stråle, 148
- Omorganisering af personlige liv til tjeneste, 381
- Onde –
 definition, 189, 340
 det, forsegle, 532
 fokuseret, overvindelse, metode, 347
 gammelt fokuseret, indstrømning gennem Hitler, 346
 kosmisk –
 avatar, 293
 energi, aktivitet og kanaler, 677-679
 magt der svækker, 677-678
 nederlag, 679, 682
 kræfter. *Se:* Kræfter, onde
 modstå, gennem planlagt gruppeaktivitet, 312
 mænd, 258, 470, 490
 problem, studium, 65
 spirer, tilintetgørelse, 681
Se også: Loge, den sorte
- Opdagelse vedrørende lys og farve, forudsigelse, 492
- Opdagelser, alle store, resultat af indre pres, 486-487
- Oplysende fremstød, forløber for bevægelser, 666
- Oplysning –

- indre –
 betydning, en lære for disciple, 47
 ret, fortrænger blændværk, 47, 50
 sindets, betydning, 101
 modtageres respons, 461-462
 vejen til, 405
 verdens, 507
- Opstandelses-indvielse, Kristi, 482
- Ord, talt eller skrevet, overvåges personligt, 144-145
- Orden, energi som skaber, 638
- Ordformler, anvendelse, 416-417
Se også: Formularer; Magtord
- Overbevidst verden, 505
- Overskygning –
 disciples, ved Wesak, 548
 i lederskab, 260
 som svar på invokation, 268
 udført af Kristus, 306-307,
 udført af Syntesens Avatar, 303,
 306-307
- Overstimulering, beskytte mod, 552
- P**
- P., mesteren, arbejder i Nordamerika, 672
- Pacifisme, findes ikke i Hierarkiet, 233
- Pacifister –
 sød sentimentalitet, hindring for lysets kræfters arbejde, 472
 verdens, argumenter, 182
- Patanjali, lærer-avatar, 298
- Paulus –
 emnet kærlighed, 528-529
 lærte at trække sig tilbage og virke i isoleret enhed, 673
 påbud, årsag til at Kristi lære er gået tabt, 586
- Penge –
 betydning, relationer og åndelige anvendelse, 67-69
 definition, 335, 637
 til forberedelse af genkomsten, 616-623
- Personlighed –
 definition, 18
 engageret orienteret, betydning, 101
 højt udviklet, diktatorer, karaktertræk, 138-139
 integreret, arbejde, 265
 magnetisk, 646
 sammensmeltning med sjælen, 360-361
- Personlighedens –
 fuldbyrdelse, 134
 integration, virkning på ajnacenter, 171-172
 koordinering med sjæl, 17
 legemer, overstimuleres ved selvkoncentration, 681
- liv –
 hindringer for tjeneste, elimineres, 314
 kvalitet løftes, 680-681
- Pinealkirtel, ydre manifestation af hovedcenter, 172
- Plan, hierarkisk –
 fuldbyrdelse, vigtig faktor, 670
 indprentning, i bevidstheden hos ledende folk, 73
 opfattelse og værdsættelse, 669
- Planen –
 baggrund, givet af H.P. Blavatsky, 674
 dispositioner og omstændigheder, 660
 evne til at kende og arbejde for, 277
 fem energier, 79-80
 for menneskeheden, indprentet

- ashramer og derfra præsenteret for menneskeheden, 674
- forbillede for formål, 664
- forståelse, intuitiv, 302
- klar til øjeblikkelig anvendelse, 480
- mestres overensstemmelse med, 662, 664
- overensstemmelse, resultat af ord og lyde fra sjælen, 148-149
- samarbejde med, 383, 508
- skabelse, 529
- udfoldelse, undervisning vedrørende, 583
- udfolder sig i fem naturriger, studium, 67
- vision af, medlemmer af sædgrupper, 105-108, 109
- Planetarisk –
- bro, kommunikation mellem centre, 531
 - centre, 93-95, 99, 113, 164
 - Logos. *Se:* Logos, planetarisk væv, flænges i dag (1934) virkninger, 13-14, 15
- Planeter, manifestationer af store indbyrdes afhængige åndelige liv, 414-415
- Platon, arbejde, 38, 298
- Polarisering –
- fokus for Hierarkiets medlemmer, 45-46
 - i sjælsbevidsthed, 46
- Polen, national karakter, 470-471
- Politik –
- aktivitet, uplettet, 481
 - arbejde –
 - gruppes, 46, 59, 62-63
 - Kristi, 475, 476
 - nyt styrende princip, krav om, 378
 - regeringer, retskafne, 572
 - relationer, rigtige, forberedelse til eksternalisering, 572-573
 - styring, ny metode, 567
 - tjeneste, 59, 62-63, 77, 476, 481
 - verdens-, etablering af sund, krav, 325
- Portugal, reaktion på Shamballakraft, 137
- Praktisk sund sans, nødvendig i forberedende arbejde for Kristi genkomst, 642
- Prana –
- energi, anvendelsesmuligheder, 646
 - natur, bestræbelse på at forstå, 68
- Presse, fri, ingen, 448
- Princippet –
- ansvarlighed, udvikling, 208
 - Se også:* Ansvarlighed
 - at dele –
 - anerkendes som motiverende begreb, 574
 - etablering, 208, 574
 - Se også:* Dele
 - fællesskabs-, stimulering, 112, 114
 - målrettet hensigt, 302-303
 - samarbejde, 208
- Private virksomheder, i fremtiden, 564, 574
- Problems of Humanity*, bog, udbredelse, 553
- Profeti. *Se:* Forudsigelse
- Proletariat, kendetegn, 136
- Proportioner, sans for, nødvendig, 310-311
- Præstekonger i atlantisk tidsalder, 126, 127
- Prøve –
- for Hierarkiets medlemmer, 677
 - i juni (1942), 361-362
- Prøvestadiets vej. *Se:* Vej, prøvestadiets

- Psyke, menneskelig, nyorientering og dets konsekvenser, 478-479
- Psykisk –
 forskning, 23-24, 503
 sensitive, skoling, 19-25
 tilstand i dag, 13, 14, 15, 16
- Psykiske –
 evner, aktivering, 18-19, 513
 kræfter, overmenneskelige, viden fra engle, 505
 virkeligt, overvåges af mester, 503
- Psykisme –
 disciplens holdning til, 581
 lavere, forskel fra højere, 18-19
- Psykologisk –
 genopbygning, mest fremtrædende behov, 328, 329
 natur, af genopbygningens kræfter, 452, 455
 tjeneste, gruppens, 66-67
- Psykometri, kilde,
- Påkaldelse –
 af –
 Buddha, ikke nødvendig, 352
 guddommelig tilnærmelse, fremgangsmåde, 407
 guddommelig tilnærmelse, på to måder, 412
 kristusprincippet, 154
 menneskehedens sjæl, 154
 krav, menneskehedens, fokuseres, 632
 kunst, anvendelse og hensigt, 324
 magnetisk tiltrækning, anvendelse, 224
 menneskehedens, af Hierarkiet, 420, 556
 og fremkaldelse –
 af indstrømmende energi fra Shamballa, 347
 gensidig proces, 351
 ny religion med, 400, 416
 åndelig, proces, betydning og mål, 152-159
Se også: Invokation
- Påske –
 fest, 401, 418, 593
 fuldmåne, krav, 454-455
- R**
- R., mesteren. *Se:* Rakoczi, mesteren
- Racens –
 problem, løsning, 197-198
 udvikling, trin der er nået, nødvendiggør bedre legeme, 114
- Rakoczi, mesteren –
 arbejde, 273-274, 304, 504, 635, 655, 657-659
Se også: Civilisationens Herre
- Reaktionær dumhed, elimineres, 570
- Refleksion, på ydre plan, af mere kritiske indre tilstande, 353
- Regering –
 aktiviteter, iværksat af Kristus, 475
 disciple indenfor, styrke, 443
 former, 60-62
 kendetegn i ny verdensorden, 193, 195, 196, 201-202
 kontrol, mål, 59
 problem, 201-203
- Rehabilitering, rækkevidde, 341-342
- Reinkarnation, fundamental naturlov, 233
Se også: Loven om genfødsel; Loven om reinkarnation
- Relationer, rette menneskelige –
 definition, 596, 638-639
 den nye verden baseret på, 370, 377
 energi, 638-639
 etablering, 164, 312, 345, 377, 441, 443, 481, 482, 541, 602, 611

- finansiel støtte, krav, 622
 forbindelse til den gode vilje, 544
 frembringe, midler, 642
 genoprette, 164
 i –
 den nye æra, iværksætte, 144, 567
 efterkrigstiden, 191, 193, 194-195,
 197, 205, 325
 økonomisk samarbejde, 374
 lys og liv i, 604
 opdragelse i nødvendigheden, 619
 opnå, nye veje søges, 458
 opnåelse af vision som vil bringe,
 478-479
 på alle områder af menneskelivet,
 602
 står på lysets kræfters side, 472
 tidsalderen med, 247, 449, 611, 623
 tilvejebringe, som forberedelse til
 genkomst, 622
 typer, 212-213
 udtryk gennem broderskab, 403
 under ledelse af mesteren Morya,
 572
 universel grundholdning i ny tidsalder,
 602
 verdens, fremme, 494
 videnskabsmænds kamp for, succes,
 489
 vigtigt skridt hen imod, 655
 Religion –
 anerkendelse i den nye tidsalder,
 569
 definition, 65, 590
 form, svækket, 401
 gamle former, genoplivelse og indstrømning af nyt liv, 499-500
 i den nye tidsalder, 63
 i efterkrigstiden, 193, 195
 ny –
 indføring, 567
 med invokation og evokation, 400
 med store tilnærmelser, 400,
 404-405
 ny verdens- –
 basis i sandheder, 403-405,
 414-415
 begrundet gennem invokation,
 153
 fanatikers kamp mod, 449-450
 forankring, 387, 399, 400
 forberedelse, 444-445
 grundtone, 416
 kendetegn, 416-420
 kerne, 509
 lejlighed til at lægge grunden, 389
 menneskehedens holdning fører
 til, 407
 program, 63-64
 resultat, forudsigelse, 399
 skabelse og vitalisering, 649, 689
 subjektive basis, 499-515
 tema –
 forudsigelse, 344, 412
 indvarsle, 348
 udvikling, 572
 virkeliggørelse og mål, 400
 og politik, adskillelse må ophøre,
 475
 ortodoks –
 tidligere åbenbaringer, 399-400
 tilstand gennem verdenskrigen,
 355-356
 reorganisering, 546
 sand, fortolkning i fremtiden, 450
 sædgrupper arbejder med, 63-64
 uformåenhed, 643
 Religiøs –
 enhed, udvikling hen imod, 63
 krig, i fremtiden, mulig, 449-450
 Religiøse –

- idealer, dybtgående, udbredelse, 506
 organisationer i den nye tidsalder,
 506-515
 problemer, 203-205
- Religiøsitet, sand, bryder frem i men-
 neskers hjerter, 590
- Renselse –
 af –
 disciples egen natur, 681
 lavere riger, 683
 materien, 682
 menneskers ønsker, 679
 verden, som forberedelse til
 genkomst, 681-683
 gennem ild og lidelse, 408
- Renæssancen, inspiration, 58
- Reservoir, af lys og kærlighed, 163
- Ret til udtryk, gør ende på had og
 separatisme, 133
- »Retfærdighedens sol«, 454
- Rette menneskelige relationer.
Se: Relationer
- Revolution, den franske, 117
- Roosevelt, Franklin D., arbejde, 300,
 318-319, 331-332, 379, 572, 647
- Rousseau, arbejde, impuls bag, 58
- Rusland –
 ideologi misforstået, 447
 kommunisme, 619
 optaget i De Forenede Nationer,
 fejl, 631
 overdreven vægt på proletariat, 635
- Russisk oligarki, redskab for det onde,
 628
- Rytme –
 materiens og sjælens, 122
 rigtig, frembringes på alle områder
 af menneskelivet, 658
- Rytteren –
 fra det hemmelige sted, 268-273,
 275, 338, 350, 351, 395
- modtage og udtrykke energi, 274
 på den hvide hest, 268-274
- Råb, menneskehedens påkaldende,
 virkninger, 592
- Råd, internationale, antydninger af,
 450
- Rådskammer –
 guddommelige hensigter define-
 res og projekteres, 443
 medlemmer, absorption af ekstra-
 planetariske energier og anven-
 delse, 557
 medvirker i eksternalisering,
 518-519, 527-534
 mester medbestemmende, 527-528
 Sanat Kumaras, mestre i tættere
 forbindelse med, 675
 Shamballas, medlemmer, vejleder,
 443
 Shamballas, Sanat Kumara præsi-
 derer over, 666
- S**
- Sakramenterne, funktion, 510
- Saligprisninger, vildledende over-
 sat, 476
- Samarbejde –
 internationalt, til alles bedste, 602
 princippet, 208
- Samfundsklasser, kontrol over, må op-
 høre, 193
- Samklang –
 i Hierarkiet, 519, 522-527, 530
 og korrekt forbindelse mellem
 tre åndelige centre, 274
- Sammensmeltning, af personlighed
 og sjæl, 361
- San Francisco konferencen –
 afholdes ved tiden for Buddhas
 fuldmåne, 446, 460, 462, 484
 det virkelige arbejde i cyklus af

- konferencer, 466
 spørgsmål der må holdes øje med, 457
- Sanat Kumara –
 arbejde, 459-460, 461
 relation til planetarisk Logos, 666
 råds-kammer, mestres tættere forbindelse med, 675
 synlig, 666
 vilje, fokus, 93, 95
Se også: Verdens Herre
- Sandheder –
 basale, bag alle åbenbarede religioner, 288-291
 basis for ny verdensreligion, 403-407
 erkendelse, 361
 fire ædle, erkendelse, 360, 458-459
 nye, for Vandbærerens tidsalder, 39
 nye, skal vejlede menneskers liv, 595
 om større cykliske tilnærmelser mellem det guddommelige og det menneskelige, symbol og garanti, 404
 åbenbarede, tre fundamentale, 414-415
- Sankaracharya, avatar, 298
- Sanser, fysiske, anvendt af mestre, 563
- Seer, inspireret, 19
- Sejr, åndelig, 393
- Selviskhed, dødens frø, 454
- Sensitive –
 ord, anvendt af mesteren D.K., 17-18
 skoling og beskyttelse, 19-25
- Sensitivitet –
 i dag, 13, 16
 overfor hierarkiske indtryk, 644
 overfor tankestrømme, ekstrem, disciples, 679-680
 sjæls-, og reaktion på energi i form, 67
 åndelig, udvikling, 50, 671
- Sentimentalitet, hindring for tjeneste, 380
- Separatisme –
 gøre ende på, 133
 opveje, 433
- Shamballa –
 aktivitet, viljen-til-det-gode, 614-615
 aktiviteter motiveret fra, 487
 anvender viljesenergi, 649
 beskæftiger sig med livsaspekt, 82
 bibelske hentydninger, 406
 center –
 arbejde, vehikler, 524
 attributter og hersker, 113
 forener, 162
 magt, indstrømning i verden, 112
 definition, 406, 529
 energi –
 afledes fra onde kræfter, 434, 435, 436
 esoterisk årsag til krig, 531
 flyder i ny elektrisk strøm via antahkaranaen, 677
 for stærk for bestemte mennesker, 637
 forbindelse til menneskelivet, 345
 fremkaldelse, og anvendelse til at stoppe det onde, 347
 gruppeanvendelse og forståelse, 344
 Kristus og Buddha kanaliserer og omdirigerer, 436
 ledes bort fra det ondes kræfter, 434, 435, 436
 og guddommeligt formål, 556
 påvirker menneskeheden direkte, 113-114, 435, 436
 påvirkning af stråletyper, 93
 energier og kræfter, modtagelse og udsendelse, 516
 forbindelse til den nye verdenstje-

- nergruppe via ashramer, 550
- formidler manifestation af guddommelige legemliggørelser, 301
- formål, for menneskeheden, 397
- funktioner, 530
- Hierarki, og menneskehed –
 - arbejde sammensmeltes, 555, 603
 - kontakt mellem, 361
 - sammenligning, 530
- indflydelse, 523, 675
- indflydelse, ny, 653
- indstrømning af viljens eller magtens kraft, 112
- indtryk, 664, 675, 677
- instruktion og støtte, 96
- kommunikationskanal, 361
- kontakt, 165, 168, 344, 387
- kraft –
 - aktiv i Storbritannien, USA og USSR, 136
 - indkredses og stilles til rådighed for Kristus, 435
 - indstrømmende, absorbering, 521
 - indstrømning i menneskeheden, virkninger, 79-80, 116, 131, 136-137, 158
 - særprægede kendetegn, 343-344
- krav om samarbejde, 518
- kræfter, kontakt, 81, 86, 361-362
- liv –
 - erfaringer, 529
 - forvaltere af Guds vilje og formål, 391
 - fremtrædende egenskaber, 169
- menneskeheden appel til, overført af Kristus, 352
- mestre og indviedes samarbejde, 677
- nær forbindelse, etableret af menneskeheden ved Wesak, 166
- opgave, 677-678
- planetens hovedcenter, 95, 99
- relation, tættere og mere forstående, Hierarkiets, 558
- rådet, Faderen, 676
- tættere kontakt, i forceret proces, 675
- tålmodighed og vedholdende kærlighed, 168
- vilje, giver sig udtryk i fred, resultater, 168
- Sind –
 - abstrakt, 104-105, 683
 - anvendelse ved fremsigelse af magtord, 148-151
 - menneskers, sensitive overfor åndelige indtryk, 641
 - oplysning, betydning, 101
 - ro, værdi, 410, 411
- Sirius –
 - kosmisk center af lys, 678
 - Store hvide loge, 299
- Sjæl –
 - alle formers, identifikation, 672
 - anvendelse af –
 - Den store invokation, 160-161
 - magtord, 148-149
 - begynder på ny cyklus af vækst, 682
 - bevidsthed, polariseret i, 46
 - centrum for samspil mellem former, 67
 - den individuelle, forbindelse til alle sjæle, 582
 - ekspanderende tjeneste, 117
 - gruppebevidst, 39
 - guddommelig, evner og modsvarigheder, 18
 - helbrede gennem, 52
 - i alle ting, 516
 - kamp med livets forside, 141
 - kendsgerning, opdagelse, 66
 - kontrol over mekanismen, 18

- koordinering af personlighed med, 17
- kræfter i atom, befrielse, 491
- kvalitet, i tre undermenneskelige riger, 66
- kærlighed, overføres til fysisk plan, 314
- liv, udtryk, 30
- længsel, 218
- menneske –
- forbindelse med undermenneskelige riger, 66
 - frihed, kamp for, 310
 - fængslet på ubestemt tid, 635
 - historie, 403
 - står overfor frigørelsesperiode, 635
- menneskehedens –
- fødes i den nye tidsalder, 121
 - stemme, 112
- natur, 148-149, 169, 218
- offerets og hengivenhedens herre, 169
- overskyggende, vigtig, 101
- planetarisk Logos', 666
- sammensmeltning med personlighed, 361
- sensitivitet, og reaktion på energi i former, 67
- store, eksisterer, 512
- styrke, i alt der skal renses, 681
- udtryk, gennem personlighed, forudsætninger, 656
- vækkes til magtfuld indflydelse fra latent tilstand, 681-682
- Skabelse, gennem lyd, 492
- Skabende proces i genopbygning, 327-328
- Skelneevne –
- udvikling, 137
 - værdi, 410, 411
- Skole, én, medlemmer, i subjektiv enhed, 25-26
- Skoler, esoteriske –
- forceret proces, 26
 - fremtid, arbejde, basis, 86
 - meditation, 27-29
 - nuværende, separatistiske og interante, 25-26, 29
 - Se også:* Undervisning
- Skoling, af psykisk sensitive, 19-25
- Skytten, discipelskabets tegn, 159
- Skæbne –
- betingelser, 352
 - menneskets, åndelig retning, 87-90
- Skæbnens Herrer, 131-132
- Slør, adskiller det fysiske plan fra den usynlige verden, 506
- Smerte –
- nytte, erkendelse, 158
 - rensende middel, 121-122
 - Se også:* Lidelse
- Social –
- orden, reorganisere, 689
 - organisation, menneskehedens, esoterisk set, studium, 77
- Sokrates, gruppearbejde, 37
- Sol –
- logos, eksoterisk udtryk, 117
 - logos' vilje, indprentet i den planetariske Logos' vilje, 529
 - system, første, andet og tredje, 80-81
- Sort loge. *Se:* Loge, den sorte
- Spaltninger, dybe, forårsaget af dualisme, 123
- Spanien, reaktion på Shamballakraft, 137
- Spiritisme, arbejdet med, 503
- Spiritistiske bevægelser, appel til, 23-24
- Sprog, anvendelse, falder bort, 46

- Spændingspunkt –
dynamisk fokusering af alle mentale, emotionelle og fysiske energier, 490-491
opretholde, vigtigt, 490-491
- Stabilisering, økonomisk, 475
- Stabilitet, i verden, basis, 442-443
- Statsmandskunst, oplyst, 474-475
- Statsmænd –
intuitive, hovedcentre berøres, 502
oplyste, 445
respons på indflydelse fra rådet i Shamballa, 443
- Stenbukken, solen ind i, 557
- Stimulering –
af mennesker, til enestående handlinger, 260
anvendes af Hierarkiet, 645-650
forøget, 676, 689
- Stjerne, femtakket, af energier der griber ind i hinanden, 664-667
- Storbritannien –
energicentre, 92
demonstration af føderation i Europa, 136
folk uvidende om betydning af vestlig hemisfære og USA, 447
fusion, 135
føderative nationer, Shamballakraft, 136
med allierede, holder frihedens banner højt, 237
sejr over de onde kræfter, håb, 232
udtryk for viljen-til-syntese, 136
vil opdrage verden i britisk retssystem, 619
viljen-til-magt blødgjort af retfærdighed, 135
Se også: Angelsaksere
- Store hvide loge. *Se:* Loge, den store hvide
- Store invokation. *Se:* Invokation, den store
- Stråle –
anden –
ashram, videnskaben om anvendt renselse, 682
disciple –
i fem energicentre, 666-667
opgave, 573
energi, virkninger, og anvendelse i forberedelsesarbejdet, 636, 638-639
kultiverer det gode, 682
udtryk gennem Kristus og kirken, 508
udøvere, forberedende arbejde begyndte i 1825, 668
undervisningsarbejde, organiseres først som forberedelse til eksternalisering, 668
- femte –
ashram, involveret i forberedelse til eksternalisering, 571
ashramer, disciple i, påvirker videnskabsmænd, 490
metoder, anvendt i tjeneste, 64-65
- fjerde –
indflydelse, fuldt udtryk og manifestation, 575-576
inkarnerende monade, 575-576
- første –
aktivitet –
gennem konferencer og lovgivning, 445
magtfuld styrke til ashramer, 443
arbejdere, anvendelse af femte stråle metoder, 64-65
ashram, videnskaben om anvendt

- renselse, 682
- behov mødes af Frimurerbevægelse, 508
- energi –
 - i eksternaliseringsarbejde, 674
 - virksomheder, og anvendelse i forberedelse af genkomst, 636-637
- grupper, opgave, 444
- politiske tjenere, destruktivitet, 59
- tilintetgør det onde, 682
- tilintetgøreraspekt, neutraliseres (1944), 438
- udøvere, har været aktive i to hundrede år, 668
- virker i syntesens rige, 46
- grupper –
 - eksperimenter, 100-101
 - helliger sig skabelse af indre syntese, fusion og udtryk, 106
- sjette, disciple og indviede, inkarnerer, 575
- syvende –
 - ashram, videnskaben om anvendt renselse, 682
 - ashramer, disciple i, påvirker videnskabsmænd, 490
 - aspiranter, anvender femte stråle metoder, 64-65
 - avatar, træder frem, 298-299
 - bringer åndelig energi i kontakt med substans, 682
 - disciple og indviede, inkarnerer, 575
 - disciple, i fem energicentre, 666-667
 - energi, virkninger, og anvendelse i forberedelse af genkomst, 638
 - indflydelse, 658
 - rytme, samarbejde med, 658-659
 - tredje –
 - ashram, finansiel justering, 574-575
 - energi, virkninger, 657
 - område, støttes af Kristus som forberedelse til den nye tidsalder, 508
 - virksomheder, og anvendelse i forberedelse af genkomst, 637-638
 - Stråler, fem, repræsenteret i eksternalisering, 666
 - Styring, indre, planetens, accepteres som kendsgerning i fremtiden, 662
 - Støj, vedvarende, virkninger, 14
 - Subjektiv –
 - anvendelse af ordet, 109
 - indre reaktioner, flertallets, betydning for Hierarkiet, 114
 - Substans –
 - formål, studium, 65
 - levende energi, nødvendiggør ny økonomisk verdensstruktur, 493
 - mental, oplyst, 149
 - Succes, god og dårlig, beror på oprettholdelse af spændingspunkt, 490-491
 - Superverden, menneskehed ikke rede, 629
 - Sygdom –
 - afværges og helbredes af engle, 504-505
 - helbredes ved hjælp af farve, 505
 - årsager, healeres arbejde, 51-52
 - Symbolik, frimurerbevægelsens, 507-508
 - Symbolisme, vækst og forståelse, 689
 - Sympati, uden handling, 246
 - Syndflod, atlantisk, 127-128, 435-436
 - Syntese –
 - aspekt af viljen-til-det-gode, 640

- begrebet, vækst, 571
 bevidsthed, evig varighed, 555
 energi, forårsager forandringer, 305
 fejlagtig tilnærmelse, modvirkes af
 mesteren Moryas ashram, 654
 forårsager fred, 654
 første stråle, højere end enhed, 653
 Guds vilje i, 529
 i hierarkisk arbejde for menneske-
 heden, 660
 indre –
 menneskehedens, ret til at ud-
 trykke, 133-134
 skabelse, grupper helliger sig, 106
 tilsynkomst på fysisk plan, 109
 mellem tre aspekter af guddom-
 men på fysisk plan, 64-65
 menneskelig, udtryk, 143
 mål for al sand regeringskontrol, 59
 og enhed, forskel, 530
 princip, vogter, 571
 rige, første stråle funktion, 46
 skabelse –
 jøder led i, 96
 og fred, 168
 Shamballakraft, 136-137
 stråle, disciples arbejde, 573
 subjektiv –
 arbejde, 654
 i tre verdener, 109
 udfoldelse, 126
 tendens, skabt af Shamballakraft,
 78, 123
 tidsalder, 45
 udtryk i ydre forskellighed, 654
 verdens-, 242
 vigtig kerne af, 626
 åndelig, kaldes broderskab, 256
 Syntesens Avatar –
 energi –
 nedtransformeres før distribu-
 tion, 653
 påvirker mesteren Moryas ash-
 ram, 652-653
 strømmer gennem triangelen Kri-
 stus, Manuen og Morya, 654
 indflydelse, 639-640
 inspiration af grupper, 307-309,
 311-312
 kaldt til hjælp, 640
 nær forbindelse med Kristus, 306,
 639-640, 642
 stimulerer aktivitet i mesteren
 K.H.'s ashram, 652
 Synteseskabende kraft fra Sham-
 balla, 80
 Sædgrupper –
 esoterisk forankret, hensigt, 96-97
 fjerde til tiende, arbejde, 55-69
 fusion og forening, 108
 første til tredje, arbejde, 44-55
 i den nye tidsalder, 36-55
 intuitiv respons på højere indtryk,
 104
 medlemmer, nødvendige egenska-
 ber, 109-110
 mesteren D.K.'s –
 arbejde, 40, 44-69
 hensigt og betydning, 43-44,
 46-47
 natur og mål, 73, 100-101
 organisering, 106-107, 108, 109
 skabelse, metoder, 105-106
- T**
- Tale, kontrol over, 89
 Tamas, rajas og sattva, studium, 68
 Tanke, Guds, virkning på energiernes
 univers, 664
 Tankeform –
 af –
 Kristi genkomst, skabelse fuld-

- ført, 500
- ny tidsalder, 476
- ny verdensorden, 330
- religiøse dogmer, forvandling, 502
- tibetansk mester, 21
- belivet af devaer, 502
- integreret, af magtord, drevet frem på mental substans, 149
- konstrueret over lang periode, tiltrækning af energi, 223-224
- materialisering som ny tidsalders religion, 499
- organisering og udtryk, 263-264
- skabt af Kristus, 670
- to tusind år gammel, stimuleres af mesteren K.H.'s ashram, 651
- Tankekraft –
 - animerer tankeform, 224
 - lysets kræfters, dirigering, 472, 474
- Tankeliv og forståelse, dynamisk, i appel til avataren, 309
- Tanker, ansvar for sine, 73-74
- Tavshed, et kærligt hjertes, 89, 90
- Teknik –
 - lysets, 64
 - nærværelsens, 64
 - tjenestens, 64
 - ubundethedens, 64
- Telepati –
 - anvendelse, 451, 475-476, 563
 - definition, 18
 - udvikling, og Kristi arbejde, 506
- Telepatisk –
 - arbejde –
 - gruppes, 40, 44-45, 50, 63
 - sandt, mål, 50
 - forbindelse –
 - ashrams medlemmer, med medlemmer i andre ashramer, 671
 - evnen, udfoldelse, 671
 - gruppens, med Kristus, kommente, 669, 671
 - Hierarkiets, med disciple, 527
 - intuitiv, ashramisk lighed, 669
 - med de nye sædgrupper, 40
 - indflydelse, 72
 - kommunikation mellem Hierarkiets medlemmer, 45-46
 - kommunikatorer, opgave, 40, 44
 - modtagelighed, træning, 683
 - udtryk, skoling, 24
- Television, udtryksmiddel for Kristus, 570, 601
- »Templets slør«, 14, 16
- Teologi –
 - holdninger, separatistiske, afstå fra, 378
 - i den nye verdensorden, 204
- Testamente, det gamle, tema, 128
- Tid –
 - definition, 347
 - evne til at overskride, 505
- Tidsalder, den nye –
 - aspekter kommer uundgåeligt, 278
 - autoritet tolereres ikke, 610-611
 - basis, profeti, 241-244
 - De Fire Friheder og Atlanterhavs-erklæringen, 300, 318-319, 331-332
 - dommedag, 231
 - eksoterisk skoling af disciple og menneskeheden, 519
 - forberedelse, tre væsentlige kanaler, 507
 - forståelse, hindres af mørkets kræfter, 83
 - genopbygningsarbejde, samarbejde med D.K., 316
 - hemmelighed om frigørelse af atomenergi, 491
 - hjælp fra solare og kosmiske kræf-

- ter, 159
- indvarsles, 13, 14, 17, 70, 78, 121-122, 328, 486, 504
- konstruktive mål, åbenbaring, 363
- krav om finansiel støtte til rette menneskelige relationer, 622
- kultur, udtryk, 58, 475
- lære, distribution, 645
- menneskehedens indtræden, krav, 255
- metoder, grundlægges af disciple, 565
- mål, åbenbaring, 363
- og nuværende periode, ændring af grundtone, 359
- omstrukturering, hjælp af ekstra-planeteriske energier, 159
- ord –
- eller tema, fremført af Kristus, 475-476
 - må styre, 270-271
- religiøse organisationer, 506-515
- spiren, næres i gruppe, 44
- sædgrupper, 36-55
- tankeform og forbilleder, 476
- udtryk for nye idealer, 270-271
- Tidsbevidsthed, fri for, 45
- Tilbedelse, natur, 268
- Tilgivelse –
- dag for, 143
 - definition, 168-169
- Tilintetgørraspekt, arbejde, 46
- Tilnærmelse –
- den største nogensinde, 387, 388
 - guddommelig, studium, 64
- stor –
- anden, 408
 - cyklisk, symbol og garanti, 404
 - første, 408
 - Hierarkiets forberedelse, resultater, 394-395
 - tredje, forberedelse, 411, 413
 - til Gud, ny, på vej, 405
 - tre store, 393-395
- Tjeneste –
- brugbarhed, eliminerer hindring, 314
 - bøn, 383
 - esoterisk værdi, 28, 29
 - faktor i disciplens bevidsthed, 576-581
 - finansiel, 67
 - for den ene menneskehed, forudsætning for genkomst, 622
 - for mestre, krav, 19, 34
 - ideen, må bevares, 77
 - kald, formidler af menneskehedens krav og påkaldelse, 462
 - mediumisme, 20-21
 - område, hver discipel i sit valgte, 481
 - opgave –
 - for gruppe, 325
 - fornyet engagement, 34 - politisk, 59, 62-63, 77, 476, 481
 - psykologisk, 66-67
 - respons på behov med sjælskontakt, 44
 - resultater, 19
 - skoling, 26-27
 - trænge ind bag overfladen, 81
 - uselvisk –
 - bevise skønheden, 688
 - kvaliteten i ashramisk arbejde, 656
 - videnskabelig, 65-66
- Tokyo, funktion i skabende proces, 664-665, 666, 668
- Totalitarisme –
- definition, 689-690
 - ikke varig, 190
 - nederlag, mål for disciple, 689-690

- udøvelse, 661
- Totalitære –
 magter, udnytter mennesker, 641
 tankesystemer, modvirker Den
 hvide loge, 665-666
- Transcendens, definition, 290
- Transcendental mysticisme, okkultisme
 og religion, i gruppes arbejde, 64-65
- Transfiguration –
 af Kristus, åbenbaring, 598
 betydning, 360-361
- Triangel –
 af –
 energi, levende, ved Wesak, 287
 kraft, kerne for oplysningens
 kræfter, 460
 Kristus, Manuen og Morya, for
 energi fra Syntesens Avatar,
 654
 lys og åndeligt samspil, værdi,
 383
 lys skabt af Sanat Kumara, Bud-
 dha og Kristus, ved Wesak,
 634
 arbejde, 324, 330, 632, 668
 mellem Verdens Herre, Buddha og
 Kristus, opgave, 438
- Trianglerne, skabt af mesteren D.K.,
 625-626
- Tro –
 nødvendig, 311, 328
 uden handling, 256-257
- Trosretninger –
 alle –
 forenes, forudsigelse, 567-568
 forening, accepteres af menne-
 sket, 584
 nuværende, reformering, 538-540
- Træghed, hos åndeligt orienteret gen-
 nemsnitsmenneske, 612
Se også: Inerti
- Trænede iagttagere, mål, 40, 45, 46
- Træning –
 af mennesker, engles, 505-506
 i telepatisk modtagelighed, 683
 intensiv, i alle ashramer, 677
Se også: Undervisning
- Træthed, overvindelse, forudsigelse,
 505
- Tysk –
 besættelse, 469-470, 484
 folk –
 forblindelse, 232, 356, 422
 negative, 345, 423, 425-426, 491
 nation, død, 454
Se også: Germansk folk
- Tyskland –
 energicentre, 92
 onde ledere, 258, 326, 422-423
 overgivelse, ydre resultat af indre
 begivenheder, 489
 reaktion på Shamballakraft, 137
- Tænkere –
 fremskredne, undervisning i an-
 vendt viden og visdom, 58
 verdens, tjeneste for menneske-
 heden, 81-82
- Tænkning –
 helheds-, udvikling, 530
 klar, holder kanal åben for ind-
 strømning af åndelig kraft, 310
 kontrol nødvendig, 644
 rigtig, indvarsling af æra med,
 460-461
- Tærskelens vogter –
 definition, 141
 kontrast til nærværelsens engel,
 293-294
 legemliggørelser, 293
- U**
- Uafhængighedserklæring, Shamballa

- indflydelse, 407
- Ubundethed –
 sand, 649
 værdsætte, 410, 411
Se også: Indre afstand
- Uddannelse –
 disciple –
 i ashramer, 667, 680
 og menneskeheden på det ydre
 plan i ny cyklus, 689
 proces, intensiveret, skaber sik-
 kerhed, 637
 til verdensborgerskab, 619
Se også: Træning; Undervisning
- Udholdenhed, kendetegn for anden
 stråle disciple, 571
- Udvikling, indre, og ydre dygtighed
 må følges ad, 337
- Udviklingsproces, nøgle til, 585
- Udødelighed, et bevis på, 437
- Udødelighedsinstinkt, 122
- Ulykkestilfælde, enkeltpersoners,
 årsager, 70-71
- Undervisere –
 gruppen af, arbejde, 55-56, 58, 62
 påvirkes af disciple fra mesteren
 K.H.'s ashram, 571
- Undervisning –
 arbejde –
 i alle nationer, styring, 522
 stille, i syv år, 513
 den kristne kirkes, af mennesker,
 507
 engles, af mennesker, 505-506
 forbereder den nye tidsalder, 507,
 508, 513
 formål, penge til, 69
 i den nye tidsalder, 55-56, 58, 193,
 196, 199, 492
 tænkning, nødvendig, 665
 Kristi arbejde, 474-475
- masse-, mål og resultater, 654
- menneskeheden, i skelnen, 357
- nationers, i sandheder fremført af
 Buddha og Kristus, 358-359
- nyt styrende princip, krav, 378
- oplysende, efterkrigstidens, 481
- totalitarisme indenfor, 690
- Unge –
 påbegynder forandringer, 575
 undervise, i den nye tidsalders
 livsform og værdier, 570
- USA –
 ambition, 619
 energicentre, 92
 fusion under udvikling, 135
 føderationen Amerikas Forenede
 Stater, 136
 ingen fri presse, 448
 mest sensitiv overfor Hierarkiets
 indflydelse, 136
 udtryk for viljen-til-kærlighed, 135
 udtrykker Hierarkiets kraft, 136
 viljen-til-kærlighed, med lige mulig-
 heder, 135
- USSR –
 fremtidig syntese, 135
 holdning og ændret orientering, 431
 interesse mod Asien, 136
 udtryk for viljen-til-at-skabe, 136
- Utopier, uigennemførlige, 192
- Uønsket, elimineres, og giver plads
 for det gode, skønne og sande, 682
- V**
- Valg, det frie, 129-130, 566
Se også: Frihed
- Valuta og møntenhed, universel, 574
- Vandbærerens tegn –
 styrer cyklus på 25.000 og 2.300 år,
 562
 udtryk for gruppebevidsthed, over-

- føring, 159
- Vandbærerens tidsalder –
 betoning, i forhold til Fiskenes
 tidsalder, 13
 broderskab og forståelse, 226
 civilisation, nære spiren til ny, 44
 kendetegn, fremtrædende, 45
 kultur og civilisation, beskytte spi-
 ren til ny, 48
 sandheder, nye, 39
 syntese og lys, 45
 tydeligere udtryk for enhedsska-
 belse, 171
- Varuna, Herren, arbejde, 502
- Vatikanet, viden, 494
- Vej –
 den højere evolutions, 527
 den oplyste, nedbrydning før, 139
 den ædle ottefoldige, 459
 jordtjenestens, 527-528
 prøvestadiets, renselse, 681
 venstre-, og højrehånds-, oprin-
 delse, 49
- Vejen –
 til Gud, en kendsgerning, 403-404
 til oplysning, 405
- Velfærdsbevægelser, støttes af meste-
 ren D.K., 503
- Velsignelse, af mesteren D.K., 354
- Verden –
 én, for den ene menneskehed, 615
 forandringer, (1946-1971), 574
 reddes af kærlighed, 334-336
- Verdens –
 alternativer (1948), 629-631
 bevægelser, eksternalisering af ån-
 delige ideer, 667
 forhold, beslutninger må tages af
 menneskeheden selv gennem be-
 vidst valg, 634
 katastrofe, afværge, mål, 87
- krig –
 civilisationers død og fødsel, 121
 faktorer, ansporende, 179,
 180-181
 fejekost, fejer alle hindringer af
 vejen, 611
 følger, 590, 668
 konflikt mellem vogteren og eng-
 len, 356-358
 kunne være undgået, forsøg mis-
 lykket, 143-144, 470
 på fysisk plan, kunne været und-
 gået, 326
 sammenlignet med andre krige,
 471
 Shamballaenergi en faktor,
 79-80, 112-113
 tilintetgørelse af uønskede for-
 mer i verden, 80
 vigtigste fase, 486
 virkning, subjektiv, 13-14
 vundet af lysets kræfter, 489
 årsager, 531-532
Se også: Krig
 krisen, fra Hierarkiets synspunkt,
 213-230
 orden, kommende, forståelse af
 generel kontur, 322
 situationen –
 1938, årsager, 71, 78-79
 1940, 177-180, 184-188, 218-220
 1944, faktorer, 421-428
 1947, 608
 1948, 641-643
 syntese, 242
 ydre kaos, den skjulte årsag (1939),
 79-87
- Verdens Herre –
 energi fokuseret gennem, 301
 fysisk tilstedeværelse på jorden,
 593

- genspejlinger, 461
hjælp til Kristus, 652
virker gennem Buddha og andre, 479
Se også: Sanat Kumara
- Verdensfrelser, opgave, hensigt, 406-407
- Verdensfrelserens linie, 269
- Verdenskort, reorganisering i Asien, Europa og Afrika, 135
- Verdenslærer –
anvender ordformuleringer, 475-476
Kristi arbejde, 474
opgave, hensigt, 406-407
- Verdensorden, den nye, 188-190, 192-196, 231, 241-242, 493
- Verdensreligion, den nye. *Se:* Religion, ny verdens-.
- Verdenstjenergruppe, den nye –
ansvar for at styre oplysningskræfter, 479
antal i 1946, 551
arbejde henimod sandt demokrati, 60-61
befrier menneskeheden, 181
behov, 248, 337
betydning, 393
dannelse, hensigt, 43, 78
definition, 207-208, 323-324, 625
deltagelse i juni fuldmåne, 395
eksistens, bekendtgørelse, 323, 624
erkendelse og opfyldelse af viljen-til-det-gode, 436
fem energier distribueres til, 639
forbindelse til Shamballa via ashrammer, 549
forløbere for Kristus, 592
fremkaldes af genopbygningskræfter, 455
gruppens natur, 207-208
grupper i, formål og natur, 43-44
- Hierarkiet virker gennem, erkendelse, 195-196
krise, 333-334
medlemmer, 103, 334, 335, 392, 412, 639
medlemmer, finde frem til, 633
mobilisering, af mesteren D.K., 451
mulighed, 34
må undgå modløshed, 611
opfordring, 175
opgaver, 180, 334, 397-399
oplysningskræfters indflydelse på, 458
overskygning, 595
position i verdenskrigen, 183
påkaldelse af guddommelig tilnærmelse, 412
påkaldende appel, Kristi svar, 478
reflektiv tænkning og omhyggelig planlægning, resultater, 437-438
samarbejde, 441
sammensætning, 207, 625
skolet af Kristus, 600
styrket af viljen-til-det-gode, 270
står agtpågivende, 480, 611-612
tilsynekomst, 106
tjeneste, 81-82, 206-207, 392, 476
øget aktivitet, 31
åndelig spænding, 393
- Verdenstjenestens linie, 269
- Viden, første skridt hen imod visdom, 437
- Vidende, behov for, 363
- Videnskabelig –
anvendelse af energi, betydning, 571
arbejde –
moderne, samarbejde og forbindelse med ashram, 664
sædgrupper, 64-66
udføres af femte, første og sy-

- vende stråle disciple, 64-65
udspring, 487
arbejdende inspireres, 487, 490
beskæftigelse, 65
impression, 645-650
resultater, bevis på menneskets gud-
dommelighed, 598
tjeneste, 65
viden på Atlantis, 127
- Videnskaben –
misbrugt til onde formål, 484
om –
anvendt energi, 682-683
Se også: Energi
anvendt renselse, 682
forbindelse mellem livet og live-
ne, 683
forløsning, 683
impression, 563, 671, 672
Se også: Impression; Telepati
invokation og evokation, 413-416
Se også: Evokation; Fremkal-
delse; Invokation; Påkal-
d e l
- se;
kontakt, 676
rette menneskelige relationer,
572, 573
Se også: Relationer, rette
menneskelige
samarbejde, 572
Se også: Samarbejde
på lysets kræfters side, stimuleret
til succes, 489
vogter, 571
- Vilje –
akt, opgave for Shamballa, 533
aspekt –
erkendes gennem sjælens anven-
delse af magtord, 148-149
i nuværende verdenskrise (1939),
80
kontrast til ønske, 345
dynamisk, og fokuseret sind, anven-
des ved invokation, 324
eller magt, energi, 636-637
energi –
anvendelse, 649
afledet fra aksemagterne og om-
kanaliseret, 433, 435
fokuseret i Sanat Kumara, 93, 95
Faderens, 599
forankres på jorden af Kristus, 599
forenet, akt, udtrykt af menneske-
heden, 176
forening, virkninger, 528
funktioner nødvendige i dag, 345
guddommelig –
energi –
»frelsende kraft«, 274
virkninger, 14
udtryk fastlægger grundlæggende
tendens, 260
Guds. *Se:* Guds vilje
hemmelige og sande udtryk, 343
kraft –
frie udtryk, hindringer, 345-346
udtryk og anvendelse, 344
Kristus arbejde med, 351
kærlighed, og intelligens –
anvendelse ved fremsigelse af
invokation eller magtord,
148-149
centre, prøve, 361-362
offer-, forløser materien, 679
oplyst, anvendelse ved enestående
intervention, 270
planetarisk Logos', 529
rette anvendelse, 129-130
Sollogos', 529
styrker intellekt og styrer kærlig-
hedsenergi, 680

- til at holde kanal åben for discipel, 680
- virkning på form, 345
- åndelig –
- kvalitet, forsøg på at forstå og udtrykke, 343
 - sejr over ønske, 342
- Vilje-aspekt, kombineres med kærlighed og forståelse, 334-335
- Viljen-til-at-fokusere, i invokationsakt, 353
- Viljen-til-at-organisere, 342, 437-438
- Viljen-til-at-påkalde, 353
- Viljen-til-at-regere-kreativt, i USSR, 136
- Viljen-til-at-skabe, i USSR, 136
- Viljen-til-at-vide, og tænke korrekt og skabende, 437
- Viljen-til-at-være, menneskehedens, USSR's bidrag, 136
- Viljen-til-det-gode –
- aktiveret for at kæmpe mod det ondes vilje-til-magt, 264-265
 - ansporer evolutionsprocessen, 674-675
 - anvendt af disciple, 489
 - bag –
 - rehabilitering, 341-342
 - ændring af det økonomiske liv, 200
- Befrielsens Herrers, 270
- bliver til den gode vilje, og forvandles til rette menneskelige relationer, 599-600
- central, nås af enkeltindividet, 383
- energi, fremkaldt af den gode viljes bestræbelser, 551
- fokuseret, anvendes til at standse det onde, 346-347
- forløsning af materien, 679
- forskellig fra den gode vilje, 659, 666
- fra åndelige energier, og menneskehedens gode vilje, forening, 389
 - fremkalde, ved at udvise god vilje, 395
 - genopbygning, 452
 - guddommelig, påvirker menneskeheden, fokus, 395
 - guddommelige formåls, tro på, 398
 - hos den nye verdenstjenergruppe, stærk, 437-438
 - latent, vækkes og udvikles, 156-157
 - manifesteret af Kristus, 264
 - ny erkendelse og opfyldelse, 436
 - påkaldelse, 395
 - relation til syntese, 640
 - stimulerende, modtagelse, virkninger, 549
 - stærkende, strømmer ind i den nye verdenstjenergruppe, 270
 - tilpasning til omgivelser, 248
 - udløses fra åndelig verden, 449
 - udtryk, 445, 450
 - vil gøre ende på verdenskrig, 253
 - virkeliggøre, opgave, 428-442
 - voksende, 377
- Viljen-til-godhed, 353
- Viljen-til-handling, iværksætter aktiviteter i efterkrigstidens verden, 437
- Viljen-til-kærlighed, 135, 437
- Viljen-til-kærlighed, og arbejde, vækst, 314
- Viljen-til-livet, genopbygning, 452
- Viljen-til-magt, 133, 135, 275, 340
- Viljen-til-retfærdighed og legal handling, 136
- Viljen-til-samarbejde, skaber krav om rette menneskelige relationer, 437
- Viljen-til-sejr, 341, 353
- Viljen-til-separatisme, og aggression, 435

- Viljen-til-syntese, Storbritanniens, 136
 Viljen-til-vedholdenhed, sublimering af instinkt for selvopholdelsesdrift, 437
 Viljesakt, udførelse, 533
 Violet lys, anvendt til helbredelse, 505
 Visdom –
 definition, 105, 462
 energi aktiv i ashramer, 651
 Guds, budbringere fra lysets hjemsted, 405
 i skabelsen af form som huser Genopstandelsens Ånd, 478
 overskyggende og betingende, 576
 Vision –
 af –
 gruppearbejde, grupperelationer, gruppemål og gruppefusion med større hele, 107
 ny verden, 241, 242-244, 376-377
 plan, gøres til kendsgerning på fysisk plan, 106-107
 frembringer rette menneskelige relationer, opnåelse, 478-479
 fusion med aktivitet på fysisk plan, 257
 kontakt med, bevare, 333
 ny, ny idealisme og ny livsteknik, nødvendig, 309-310
 stimulering, opgave, 218
 »Værnende mur, byg en mægtig«, 279
 Væv, planetarisk, sønderrives, resultater, 15
- W**
 Wesakfest –
 afholdelse, 63, 387-388, 419, 537, 548, 549, 593
 betydning, 347-354
 betydningsfuld kontakt mellem Shamballa og Hierarki (1943), 387
- ceremonier, eksternaliseres, 551
 fuldmåne, forberedelse, 227-228
 gentagelse, og udviklingsproces, 163
 gøres til universel fest for alle trosretninger, 633
 hierarkisk forberedelse, til eksternalisering, 519, 536-553
 i 1935, virkninger, 34-35
 invokation, 163
 tre faktorer af betydning kædes sammen, 165-166
 triangel af lys, skabt af Sanat Kumara, Buddha og Kristus, 634
- Z**
 Zionister, aktiviteter, 608, 628
- Æ**
 Ædle middevej, betrædes, 658
 Ægteskab, mestres, 688
 Æterisk –
 energi, vital, forsøg på at forstå, 68
 legeme –
 engles arbejde med, 505
 jordens, energier styres fra, 663
 virkninger af farve og lyd, 504-505
 plan, beherskelse, 505
 syn, læres af engle, 505
 væv, flænget, 14, 16
- Ø**
 Økonomisk –
 genoprettelse, 329
 liv, kooperativt, 481
 nyorientering, fuldstændig, 569
 problem, løsning, 198-201
 stabilitet, opnåelse, 376, 475
 Ønske –
 definition, 335
 kontrast til viljen, 345

Ønske-vilje, Befrielsens Herrer
forbundet med, 267

Å

Åbenbarere, af Guds kærlighed, 405

Åbenbareren, menneskehedens anerkendelse af, 363

Åbenbaring –

af –

liv i større fylde, virkninger, 397

lys og forståelse, virkninger, 397

ny tidsalders mål, 363

nye sandheder, 362

åndelig perceptions, sandhedens
og guddommelige ideers verden, 360

kommende, ventet af menneskehedens, 360

kontinuerlig, 289, 290

ny –

bragt af Kristus, 687-688

forberedelse af menneskehedens, 547

gennem forenet anstrengelse af
Kristus og Buddha, 402

menneskehedens holdning fører
til, 407

tidligere tiders, resultater, 399-400

virkeliggør den nye tidsalders mål,
363

Ånd –

den gode viljes –

fremkalde, 381

i verdenskrigen, 181-182

udvikling i gruppearbejde, 312

Dødens, 454

Fredens –

brede sig over jorden, 166

definition, 35, 162, 176

ekstraplanetarisk, tilsynekomst,
223, 225

energi, tilegnes af menneskehedens, 166

formidleren af, 165

fremkalde, 396

mulig fremtræden som Rytteren,
395

søger mulighed for at gøre sin tilstedeværelse mærkbar, 176

Genopstandelsens –

aktiviteter, 478, 479

arbejde, 453-455

komme, første skridt efter, 466

rådsmedlem og udsending fra
rådet, 454

og materie, konflikt, 124

Åndedrætsøvelser, 28

Åndelig –

ansporende årsag til nuværende
konflikt, 123

atmosfære, forudsætning for levende form, 668

bevidsthed i mennesket, stimulere,
594

bevægelse, stor, undervejs, 641

definition, 189

energi, 616, 635, 682

fejhed, 614

forbindelse, basis for evolution, 123

indsats, må nødvendigvis gives udtryk på fysisk plan, 309

kraft –

legemliggørelser, 258, 259, 260,
261

nedtrappes til menneskehedens,
287

liv, ingen virkelige hindringer for,
613

opvågnen efter krig, 342

orienteret aspirant, grundtone, 491

perception –

evne, 19

- skoling, 24
 vækst, 339
 samkvem, mellem Hierarki og menneskehed, 30
 stræben, forenet, i verden efter 1975, 325
 vekselvirkning mellem planetens tre centre, 406
 vilje. *Se:* Vilje, åndelig
 Åndelige –
 centre, jordens tre store, 405-406
 energier –
 tilgængelige ved Wesak, 633
 tre, 358, 480
 kræfter –
 og væsener i jordens aura, 223-224
 sovende skarer, fremkalde, 259-260, 261
 under ledelse af Kristus, synkroniserede og samarbejdende, 455
 magter venter menneskehedens invokative råb, 450
 år, højtider afløser nuværende, 400
 Åndelighed –
 atlantisk, 126
 og materialisme, skillelinier, 129, 131
 »Ånder, syv, foran Guds trone«, 161, 593
 År –
 1425 –
 Hierarkiet opmærksom på kommende eksternalisering, 562
 tilladelse til indstrømning af Shamballaenergi, 137
 1575, første svage tendenser hen imod fusion, 137
 1825 –
 anden stråle påbegynder forberedende arbejde, 668
 det store råds møde, 531
 1860 –
 forstærket anden stråle aktivitet, 668
 proces påbegyndes med mestre der kommer til syne og siden vender tilbage, 686
 1918, ny cyklus, 514
 1919 –
 mesteren D.K.'s første kontakt med A.A.B., 623
 tiden før, opstod nuværende okkulte grupper, vil til sidst forsvinde, 566
 1925 –
 betydning, 514
 det store råds møde, 388
 mestres konklave, resultater, 112
 1932, mobilisering af disciple, 469
 1934, højdepunkt i cyklus, 514
 1936 –
 fiasko, årsager, 394
 global anstrengelse, 470
 1939, krig, 470-471, 486
 1942 –
 afgørende år i konflikten, 326-327
 juni fuldmånen, prøve, 361-362
 1945, San Francisco konferencen, 460, 462-463
 1945-1948, aktiviteter, 457
 1946 –
 begyndelse på cyklus, 548
 reorganisering afsluttes, 534
 1946-2025, fuldbyrdelse af den planetariske Logos' formål, 557
 1949, fuldendelse af samarbejde mellem mesteren D.K. og Alice Bailey, 623
 1975 –
 forpost for Hierarkiet baner vejen

til ydre manifestation, 581
renselsesarbejde, 683
videnskabelig erkendelse af sjælens kendsgerning, 66
virkelig fred følger efter, 325
2025 –
betydning, 526
dato fastsættes for første stadium af eksternalisering, 526
fremskridt nået indenfor undervisning, religion og økonomi, tema, 363
2044 –
ashramers eksternalisering, forberedelse til Hierarkiets tilsynkomst (i løbet af 100 år fra 1944), 433
Årsager, vigtigere end virkninger, 122-123

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til disciple, som opfylder den nye tids krav.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org